

Proprietatea lui

*Albhering
meot
Kiaia*

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI
NOSTRU ISUS HRISTOS

TIPĂRIT CU BINECUVÂNTAREA ȘI PURTAREA
DE GRIJĂ A PREA SFINȚIEI SALE

NICOLAE
EPISCOPUL VADULUI, FELEACULUI
ȘI KOLOZSVÁRULUI

Demian: Mama Domnului cu Pruncul Iisus

Proprietatea lui

*Althim
meot
kaia*

NOUL TESTAMENT

AL DOMNULUI ȘI MÂNTUITORULUI
NOSTRU ISUS HRISTOS

TIPĂRIT CU BINECUVÂNTAREA ȘI PURTAREA
DE GRIJĂ A PREA SFINȚIEI SALE

NICOLAE
EPISCOPUL VADULUI, FELEACULUI
ȘI KOLOZSVAR-ULUI

EDITURĂ EPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE 1942

SFÂNTA EVANGHELIE DELA MATEI

1.

*Neamul și Nașterea lui Iisus
Hristos.*

Cartea neamului lui Iisus Hristos,
fiul lui David, fiul lui Avraam.

2. Avraam a născut pe Isaac,
iar Isaac a născut pe Iacov, iar
Iacov a născut pe Iuda și pe
frații lui.

3. Iar Iuda a născut pe Fares
și pe Zara din Tamar, iar Fares
a născut pe Esrom, iar Esrom a
născut pe Aram;

4. Iar Aram a născut pe Ami-
nadav, iar Aminadav a născut pe
Naason, iar Naason a născut pe
Salmon;

5. Iar Salmon a născut pe Vooz
din Rahav, iar Vooz a născut pe
Ovid, din Rut, iar Ovid a născut
pe Iessei;

6. Iar Iessei a născut pe David
împăratul, iar David împăratul, a
născut pe Solomon din femeia
lui Urie.

7. Iar Solomon a născut pe Ro-
voam, iar Rovoam a născut pe
Avia, iar Avia a născut pe Asa;

8. Iar Asa a născut pe Iosafat,
iar Iosafat a născut pe Ioram, iar
Ioram a născut pe Ozia;

9. Iar Ozia a născut pe Ioatam,
iar Ioatam a născut pe Ahaz, iar
Ahaz a născut pe Ezechia;

10. Iar Ezechia a născut pe Ma-
nase, iar Manase a născut pe
Amon, iar Amon a născut pe Iosia;

11. Iar Iosia a născut pe Ieho-
nia și pe frații lui, la mutarea în
Vavilon.

12. Iar după mutarea în Va-
vilon, Iehonia a născut pe Sala-
tiel, iar Salatiel a născut pe Zo-
rovavel;

13. Iar Zorovavel a născut pe
Aviud, iar Aviud a născut pe

1. 1-17: Luca 3, 23-38.

Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor;

14. Iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Achim, iar Achim a născut pe Eliud;

15. Iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacov;

16. Iar Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care s'a născut Iisus, ce se zice Hristos.

17. Deci, dela Avraam până la David sunt, de toate, patru-sprezece neamuri; dela David până la mutarea în Vavilon, sunt patru-sprezece neamuri; iar dela mutarea în Vavilon până la Hristos, (iarăși) patru-sprezece neamuri.

18. Iară Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost, că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai înainte de a fi ei împreună, s'a aflat având în pântec din Duhul Sfânt.

19. Iar Iosif, bărbatul ei, fiind om drept și nevrând s'o vădească pe ea, în ascuns a vrut s'o lase pe dansa.

20. Și cugetând ei unele ca acestea, iată ingerul Domnului i s'a arătat lui în vis, grăindu-i: Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, femeia ta, că ce s'a zămislit întrânsa din Duhul Sfânt este.

21. Și va naște fiu și vei chema numele lui: Iisus; că acesta va mântui pe poporul său de păcatele lui.

22. Acestea toate s'au făcut ca să se plinească ceea ce s'a zis de Domnul prin prorocul ce zice:

23. Iată, fecioara va avea în pântec și va naște fiu și vor

chema numele lui Emanuel, ce se tâlcuește: Cu noi este Dumnezeu.

24. Și sculându-se Iosif din somn, a făcut precum îi poruncise ingerul Domnului; și a luat pe femeia sa.

25. Dar nu a cunoscut-o pe ea până ce a născut pe fiul său cel întâi născut și a chemat numele lui: Iisus.

2.

Magii dela Răsărit. Fuga în Egipt. Uciderea pruncilor. Însoarea cerea din Egipt și sălășluirea în Nazaret.

Iar dacă s'a născut Iisus în Vifleemul Iudeei, în zilele lui Irod împăratul, iată magii dela Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând:

2. Unde este împăratul Iudeilor, cel ce s'a născut? Căci am văzut steaua lui la Răsărit și am venit să ne închinăm lui.

3. Și auzind Irod împăratul, s'a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu dansul.

4. Și adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, l-a întrebat: Unde este să se nască Hristos?

5. Iar ei au răspuns: În Vifleemul Iudeei, căci așa s'a scris prin prorocul:

6. Și tu, Vifleeme, pământul lui Iuda, cu nimic nu ești mai mic între domniile lui Iuda, căci din tine va ieși povățuitor, care va paște pe poporul meu Israel.

7. Atunci Irod chemând în ascuns pe magi, l-a ispitit cu deamănuntul de vremea întru care s'a arătat steaua.

2. 6: Mih. 5, 1.

23: Is. 7, 14.

8. Și trimițându-i pe ei în Vifleem le-a zis: Mergând cercetați cu deamănuntul despre prunc și de-l veți afla, să mă vestiți și pe mine, ca venind și eu să mă închin lui.

9. Iar ei ascultând pe împăratul, s'au dus. Și iată steaua, pe care o văzuseră la Răsărit, mergea înaintea lor, până ce a venit și a stătut deasupra, unde era pruncul.

10. Și văzând steaua, s'au bucurat cu bucurie mare foarte.

11. Și intrând în casă, au văzut pruncul cu Maria muma lui, și căzând la pământ s'au închinat lui; și deschizându-și vestierile lor, l-au adus lui daruri: aur și tămăie și smirnă.

12. Și luând înștiințare prin vis să nu se întoarcă la Irod, pe altă cale s'au dus în țara lor.

13. Iar după ce s'au dus ei, iată ingerul Domnului se arată lui Iosif în vis, zicând: Sculându-te la prunc și pe muma lui și fugi în Egipt, și rămâi acolo până ce-ți voi spune; căci Irod va să caute pruncul, ca să-l piarză pe el.

14. Iar el sculându-se a luat pruncul și pe muma lui, noaptea, și s'au dus în Egipt.

15. Și a rămas acolo până la moartea lui Irod, ca să se plinească ceea ce s'a spus de Domnul prin prorocul ce zice: Din Egipt am chemat pe fiul meu.

16. Atunci Irod văzându-se batjocorit de magi, s'a mâniat foarte, și a trimis ostași ca să omoare toți pruncii, cari erau în Vifleem și în toate hotarele lui, de doi ani și mai în jos, după vremea ceo aflase dela magi.

15: Osta 11, 1.

17. Atunci s'a plinit ceea ce s'a spus de Ieremia prorocul ce zice:

18. Glas în Rama s'a auzit, plângere și tânguire multă; Rahil plângea pe fiii săi, și nu voia să se mângăie, pentru că nu mai sunt.

19. Iar după ce a murit Irod, iată ingerul Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

20. Și-i zice: Sculându-te la pruncul și pe muma lui, și mergi în pământul lui Israel, căci au murit cei ce căutau sufletul pruncului.

21. Iar el sculându-se a luat pruncul și pe muma lui și a venit în pământul lui Israel.

22. Dar auzind că Arhelau domnește în Iudeea, în locul lui Irod, tatăl său, s'a temut să meargă acolo; și luând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei.

23. Și venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin proroc, că Nazarinean se va chema.

3.

Ioan Botezătorul în pustie. Botezul lui Iisus.

În zilele acelea venit-a Ioan Botezătorul, propoveduind în pustia Iudeei

2. Și zicând: Pocăți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

3. Că acesta este de care a grăit Isaia prorocul ce zice: Glasul celui ce strigă în pustie: gătți calea Domnului, drepte faceți căările lui.

4. Și acest Ioan avea îmbracă-

18: Ier. 31, 15.

3. 1-12: Marcu 1, 2-8; Luca 3, 3-18.

3: Is. 40, 3.

mintea lui din pești de câmilă, și brâu de curea împrejurul mijlocului său, iar hrana sa era acride și miere sălbatică.

5. Atunci ieși la dânsul Ierusalimul și toată Iudeea și toată latura Iordanului.

6. Și se botezeau de dânsul în Iordan, mărturisindu-și păcatelelor.

7. Și văzând pe mulți din farisei și din saducheii venind la botez, le zicea lor: Pui de năpârci, cine v'a învățat să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți, dar, roduri vrednice de pocăință.

9. Și se nu vă gândiți să ziceți în voi înșivă: Părinte avem pe Avraam; căci vă spun că Dumnezeu și din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

10. Iată și săcurea la rădăcina pomilor zace; și tot pomul care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă.

11. Eu vă botez pe voi cu apă, spre pocăință; dar cel ce vine după mine este mai tare decât mine și eu nu sunt vrednic nici a-l duce încălțăminte; acela vă va boteza pe voi cu Duh Sfânt și cu foc.

12. El are lopata în mână și va curăți aria sa, și va aduna grâul în sitnita sa, iar pleava o va arde cu focul cel nestins.

13. Atunci a venit Iisus din Galileea la Iordan, către Ioan, ca să se boteze de dânsul.

14. Iar Ioan îl opri pe el, zicând: Eu am trebuință a mă boteza de tine și tu vii la mine?

15. Și răspunzând Iisus a zis

13-17: Marcu 1, 9-11; Luca 3, 21-22; Ioan 1, 31-34.

către dânsul: Lasă acum, căci așa se cuvine nouă, să plînim toată dreptatea. Atunci l-a lăsat pe el.

16. Și botezându-se Iisus, îndată a ieșit din apă; și iată i s'au deschis lui cerurile și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-se ca un porumb și fiind peste dânsul;

17. Și iată glas din ceruri, zicând: Acesta este fiul meu cel iubit, întru care bine am voit.

4.

Postul și ispittirea lui Iisus. Inceperea propoveduirii lui Iisus. Chemarea Apostolilor.

Atunci Iisus a fost dus de Duhul, în pustie, ca să se ispitească de diavolul.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.

3. Și apropiindu-se de dânsul ispititorul a zis: De ești tu fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.

4. Iar el răspunzând a zis: Scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.

5. Atunci diavolul l-a dus pe el în sfânta cetate și punându-l pe aripa bisericii

6. l-a zis: De ești tu fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos; căci scris este: ingerilor săi va porunci pentru tine și te vor ridica pe mână, ca nu cumva să-ți lovești de piatră piciorul tău.

7. Iisus îi răspunse: Iarăși scris

4. 1-11: Marcu 1, 12-13; Luca 4, 1-13.

4: A doua lege 8, 3.

6: Ps. 91, 11-12.

este: Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău.

8. Apoi l-a dus pe el diavolul într'un munte foarte înalt și l-a arătat lui toate împărățiile lumii și mărirea lor.

9. Și l-a zis lui: Acestea toate ți le voi da ție, dacă vei cădea (înaintea mea) și te vei închina mie.

10. Atunci Iisus a zis: Du-te dela mine, satano, că scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și lui singur să-ți slujești.

11. Atunci l-a lăsat pe el diavolul și iată ingerii veniau la dânsul și-l slujeau lui.

12. Iar Iisus auzind că Ioan a fost prins, s'a dus în Galileea.

13. Și lăsând Nazaretul, a venit și a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zavelon și ale lui Neftalim.

14. Ca să se plinească ceea ce s'a zis de Isaia prorocul ce zice:

15. Pământul lui Zavelon și pământul lui Neftalim, spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor;

16. Poporul care ședea în întunec a văzut lumină mare, și celor ce ședeau în latura și în umbra morții, le-a răsărit lumină.

17. De atunci a început Iisus a propovedui și a zice: Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

18. Și umblând Iisus pe lângă marea Galileei, a văzut doi frați: pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei fratele lui, aruncându-și

10: A doua lege 6, 13.

12-17: Marcu 1, 14-15; Luca 4, 14-15.

13: Is. 8, 23; 9, 1.

18-22: Marcu 1, 16-20; Luca 5, 1-11; Ioan 1, 40-41.

mreșile în mare, că erau pescari.

19. Și le-a zis lor: Veniți după mine și vă voi face pe voi pescari de oameni!

20. Iar ei lăsându-și mreșile îndată au mers după dânsul.

21. Și de acolo mergând mai departe a văzut alți doi frați: pe Iacov al lui Zevedeu și pe Ioan fratele lui, în corabie cu Zevedeu tatăl lor, dregându-și mreșile lor; și l-a chemat pe dânsii.

22. Iar ei lăsând îndată corabia și pe Zevedeu tatăl lor, au mers după dânsul.

23. Și a străbătut Iisus toată Galileea, învățând în adunările lor și propoveduind Evanghelia împărăției și tămăduind în popor toată boala și toată neputința.

24. Și l-a ieșit vestea în toată Siria, și aduceau la dânsul pe toți cei ce pătimeau rău, fiind cuprinși de tot felul de boale și de chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și îi vindeca pe ei.

25. Și mergeau după dânsul gloate multe din Galileea și din Decapole și din Ierusalim și din Iudeea și de dincolo de Iordan.

5.

Fericirile. Apostolii și învățătorii sunt sare și lumină. Plîntrea legii. Iubirea vrășmașilor.

Și văzând Iisus mulțimile, s'a suit în munte; și șezând au venit la dânsul ucenicii lui.

2. Iar el deschizându-și gura sa îi învăța pe ei, zicând:

3. Fericirile celor săraci cu duhul,

5-7. Luca 6, 20-49.

că a acelora este împărăția cerurilor.

4. Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângăia.

5. Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

6. Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor satura.

7. Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

8. Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

10. Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

11. Fericiți veți fi când vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind, pentru mine.

12. Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri; că așa au prigoniți pe prorocii cel dinainte de voi.

13. Voi sunteți sarea pământului; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va sara? Nu mai este de nici o treabă, fără numai să se arunce afară ca să fie călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. Nu poate cetatea să se ascundă, când stă deasupra muntelui.

15. Nici nu aprind oamenii făclie spre a o pune sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor ce sunt în casă.

16. Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre, cele bune, să mărească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

17. Să nu socotiți că am venit să stric legea sau prorocii; n'am venit să stric, ci să plînesc.

18. Căci adevăr grăiesc vouă: Până ce va trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă nu va trece din lege, până ce nu se vor împlini toate.

19. Deci, cel ce va strica vr'una din aceste porunci mai mici, și va învăța așa pe oameni, mai mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acela mare se va chema în împărăția cerurilor.

20. Căci vă spun vouă, că de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

21. Auziți-ați că s'a zis celor de demult: Să nu uciți; că cine va ucide, vinovat va fi judecării.

22. Iară eu vă spun vouă, că tot cel ce se mânia pe fratele său în desert, vinovat va fi judecării; și cine va zice fratelui său: racă, vinovat va fi soborului; iar cine va zice: nebune, vinovat va fi Gheenel focului.

23. Deci, de-ți vei aduce darul tău la altar, și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

24. Lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi mai întâi de te împacă cu fratele tău, și atunci venind adu darul tău.

25. Impacă-te cu părașul tău degrab, până ești pe cale cu dânsul, ca nu cumva părașul să te dea judecătorului și judecătorul să te dea slujitorului ca să te arunce în temniță.

26. Adevăr grăiesc ție: nu vei leși de acolo, până nu vei da corăntul cel mai de pe urmă.

27. Auziți-ați că s'a zis celor de demult: Să nu preacurvești.

28. Iară eu vă spun vouă, că tot cel ce se uită la femeie spre a o pofti pe ea, iată, a preacurvit cu dânsa întru inima sa.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pe tine, scoate-l și-l aruncă dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularile tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în Gheenă.

30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pe tine, tai-o și o aruncă dela tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularile tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în Gheenă.

31. Iarăș s'a zis, că cel ce-și va lăsa femeia, să-l dea el carte de despărțenie.

32. Iară eu vă spun, că tot cel ce-și va lăsa femeia afară de cuvânt de curvie, o face să preacurvească, și celce va lua pe cea lăsată, preacurvește.

33. Auziți-ați iarăși că s'a zis celor de demult: Să nu juri strâmb, ci să dai Domnului jurămintele tale.

34. Iară eu vă spun vouă: Să nu vă jurați nici decum, nici pe cer, că este scaun al lui Dumnezeu,

35. Nici pe pământ, că este așternut al picioarelor lui, nici pe Ierusalim, că este cetate a mare-lui împărat;

36. Nici pe capul tău să nu te juri, că nu poți să faci un păr alb sau negru.

37. Ci cuvântul vostru să fie:

asa, așa; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, dela cel rău este.

38. Auziți-ați că s'a zis: Ochiu pentru ochiu și dinte pentru dinte.

39. Iară eu vă spun: Să nu stați împotriva celui rău; ci, de te va lovi cineva preste obrazul tău cel drept, întoarce-i lui și pe celălalt.

40. Celui ce vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina ta, lasă-i lui și cămașa.

41. Și de te va sili cineva (să mergi cu el) o milă de loc, mergi cu el două.

42. Celui ce cere dela tine, dă-i; și de cel ce vrea să se imprumute dela tine, nu te feri.

43. Auziți-ați că s'a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrășmașul tău.

44. Iară eu vă spun: Iubiți pe vrășmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blastămă pe voi și vă rugați pentru cei ce vă supără și vă prigonesc pe voi,

45. Ca să fiți fii ai Tatălui vostru celui din ceruri; căci el face să răsară soarele său peste cei răi și peste cei buni, și trimite ploae peste cei drepti și peste cei nedrepti.

46. Căci de iubiți numai pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată veți avea? Au nu fac și vameșii acelaș lucru?

47. Și de veți îmbrățișa cu dragoste numai pe prietenii voștri, ce lucru mare faceți? Au nu fac și păgânii așa?

48. Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este.

6.

*Milostenia. Postul. Rugăciunea.
Defălmarea celor lumești.*

Luați aminte, milostenia voastră să nu o faceți înaintea oamenilor, spre a fi văzuți de dânșii; altfel nu veți avea plată dela Tatăl vostru cel din ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu trâmbițezi înaintea ta, precum fac fățarnicii în adunări și în uliți, ca să se slăvească de oameni. Adevăr grăesc vouă, că-și iau plata lor.

3. Iar tu, făcând milostenie, să nu știe stanga ta ce face dreapta ta,

4. Ca milostenia ta să fie întru ascuns, și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, va răsplăti ție la arătare.

5. Și când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii; că le place să se roage stând în picioare în adunări și în unghiturile ulițelor, ca să se arate oamenilor. Adevăr grăesc vouă, că-și iau plata lor.

6. Iar tu când te rogi, intră în camera ta, și închizând ușa ta, roagă-te Tatălui tău celui întru ascuns și Tatăl tău care vede întru ascuns, îți va răsplăti ție la arătare.

7. Și rugându-vă să nu grăiți multe ca păgânii; că li se pare că întru mulțimea vorbelor lor vor fi auziți.

8. Deci, să nu vă asemenați lor; că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi dela dânșii.

9. Ci așa să vă rugați: Tatăl nostru, carele ești în ceruri, sfînșească-se numele tău;

10. Vie împărăția ta, fie voia ta, precum în cer așa și pe pământ.

11. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

12. Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri;

13. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a ta este împărăția și puterea și mărirea în veci. Amin.

14. Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-vă și vouă Tatăl vostru cel ceresc;

15. Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va ierta greșalele voastre.

16. Și când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că își întunecă fețele lor, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevăr grăesc vouă, că-și iau plata lor.

17. Iar tu postind, unge-ți capul tău și fața ta o spală,

18. Ca să nu te areți oamenilor că postești, ci Tatălui tău celui ce este întru ascuns. Și Tatăl tău cel ce vede întru ascuns, îți va răsplăti ție la arătare.

19. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molii și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură,

20. Ci vă adunați vouă comori în cer, unde nici molii, nici rugina nu le strică, și de unde furii nu le sapă, nici le fură.

21. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

22. Luminătorul trupului este ochiul. Deci, de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat;

23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care este întru tine, este întunecată, dar întunecatul cu cât mai mult!

24. Nimenea nu poate sluji la doi domni, căci sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va ținea și de altul nu va griji; nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.

25. De aceea vă zic vouă: Nu vă grijiți pentru sufletul vostru, ce veți mânca și ce veți bea, nici pentru trupul vostru, cu ce vă veți îmbrăca. Au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât haina?

26. Priviți la pasările cerului, că nici nu samănă, nici nu secără, nici nu adună în sitnițe și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pe ele. Și oare voi nu sunteți mai de preț decât acestea?

27. Și apoi cine din voi, ori cât și-ar bate capul, poate să-și adauge statului său un cot?

28. Și de haină ce vă grijiți? Priviți crinii câmpului, cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc.

29. Dar drept vă spun, că nici Solomon, în toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.

30. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu așa o îmbracă, nu cu mult mai vărtos pe voi, puțin credincioșilor?

31. Deci, nu vă grijiți zicând: Ce vom mânca, sau ce vom bea, sau cu ce ne vom îmbrăca?

32. Pentru că toate acestea păgânii le caută; știe doar Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de ele.

33. Ci căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea

lui, și toate acestea se vor adăuga vouă.

34. Drept aceea, nu vă grijiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine va griji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

7.

Nu judeca pe altii. Cinstirea celor sfinte. Stăruința în rugăciune. Calea mântuirii și a pierzării. Prorocii cel mincinoși.

Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

2. Căci cu judecata cu care veți judeca, veți fi judecați, și cu măsura cu care veți măsura, vi se va măsura vouă.

3. Dece vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o simți?

4. Sau cum vei zice fratelui tău: stai să scot paiul din ochiul tău, și iată, bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6. Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și întorcându-se să vă rupă pe voi.

7. Cereți și se va da; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă;

8. Căci tot cel ce cere ia, și cel ce caută află, și celui ce bate i se va deschide.

9. Cine este oare omul acela dintre voi, dela care de va cere fiul său pâine, el să-i dea piatră?

10. Sau de-i va cere pește, el să-i dea șarpe?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vădit Tatăl vostru cel din ceruri va da cele bune celor cari cer dela dânsul?

12. Deci, toate câte voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea, că aceasta este legea și prorocii.

13. Intrați prin ușa cea strâmtă, că largă este ușa și lată calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intră printrânsa.

14. Și strâmtă este ușa și îngustă calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află pe ea.

15. Păziți-vă de prorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar pe dinlăuntru sunt lupi răpitori.

16. Din roadele lor îi veți cunoaște pe ei. Au doară se culeg struguri din spinul sau smochine din ciulinii?

17. Așa că tot pomul bun roade bune face, iar pomul rău roade rele face.

18. Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune.

19. Deci, tot pomul care nu face roade bune, se tăie și în foc se aruncă.

20. Drept aceea, din roadele lor îi veți cunoaște pe dânsii.

21. Nu tot cel ce-mi zice: Doamne, Doamne, va intra întru împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, care este în ceruri.

22. Mulți imi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele tău am prorocit și cu numele tău am scos draconi și cu numele tău multe minuni am făcut?

23. Iară eu le voi spune atunci: Niciodată nu v'am cunoscut pe voi; duceți-vă dela mine cei ce lucrați fărădelegea!

24. Deci, tot cel ce aude aceste cuvinte ale mele și le împlinește pe ele, asemenea-l voi bărbatului înțelept care și-a zidit casa pe piatră.

25. Și a căzut ploaia și au venit râurile și au suflat vânturile și s'au izbit în casa aceea și n'a căzut, că era întemeiată pe piatră.

26. Și tot cel ce aude aceste cuvinte ale mele și nu le împlinește pe ele, asemenea-se va bărbatului nebun, care și-a zidit casa pe nisip.

27. Și a căzut ploaia și au venit râurile și au suflat vânturile și au lovit în casa aceea și a căzut. Și căderea ei a fost mare.

28. Iar când a sfârșit Iisus cuvintele acestea, se mirau noroadele de învățătura lui;

29. Căci îi învăța pe ei ca cei ce are putere, iar nu ca fariseii și cărturarii lor.

8.

Iisus tămăduiește pe mulți bolnavi. Zăbavnicul întru urmarea lui Iisus. Potolirea furtunii de pe mare.

Și pogorându-se din munte, noroade multe au mers după dânsul.

2. Și iată un leproș apropiindu-se, i se închina lui, zicând: Doamne, dacă voești, poți să mă curățești.

3. Atunci Iisus tinzându-și mâna,

8. 1-4: Marcu 1, 40-44; Luca 5, 12-14.

s'a atins de dânsul, zicând: Volesc, curățește-te! Și îndată s'a curățit lepra lui.

4. Și i-a zis Iisus: Vezi, nimă-nul să nu spui, ci mergi de te arată preotului și du darul care l-a poruncit Moise, spre mărturie lor.

5. Și intrând Iisus în Capernaum, s'a apropiat de el un sutaș, rugându-l.

6. Și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă slăbănoagă și se chinuiește cumplit.

7. Zis-a lui, Iisus: Eu venind îi voi tămădui.

8. Iar sutașul răspunzând, a zis: Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci zi numai cu cuvântul și se va tămădui sluga mea.

9. Că și eu sunt om sub stăpânire și am sub mine ostași, și spun acestuia: mergi, și merge; și celuiilalt: vino, și vine; și slugii mele: fă aceasta, și face.

10. Și auzind Iisus acestea, s'a mirat și a zis celor ce veneau după dânsul: Adevăr grăesc vouă: Nici în Israel n'am aflat atâta credință!

11. Drept aceea, vă spun că mulți dela Răsărit și dela Apus vor veni și vor șede la masă cu Avraam și cu Isaac și cu Iacob, întru împărăția cerurilor,

12. Iar fiii împărăției vor fi goști întru întunerecul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

13. Și i-a zis Iisus sutașului: Mergi, și fie ție după cum ai crezut! Și s'a tămăduit sluga lui în ceasul acela.

5-13: Luca 7, 1-10; Ioan 4, 47.

14. Și venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând, aprinsă de friguri.

15. Și s'a atins de mâna ei și au lăsat-o pe ea frigurile, și sculându-se slujia lui.

16. Iar dacă s'a făcut seară, au adus la el pe mulți îndrăciți și a scos din ei duhurile numai cu cuvântul și pe toți bolnavii i-a tămăduit.

17. Ca să se plinească ceea ce s'a spus prin prorocul Isaia ce zice: Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre le-a purtat.

18. Văzând Iisus noroade multe împrejurul său, a poruncit ucenicilor să treacă de ceea parte (a mării).

19. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis lui: Învățătorule, voi să merg după tine, ori unde vei merge.

20. Dar Iisus i-a zis lui: Vulpile au vizuină și păsările cerului cuiburi, fiul omului însă n'are unde să-și plece capul.

21. Un altul din ucenicii lui i-a zis lui: Doamne, dă-mi voie să merg mai întâi să îngrop pe tatăl meu.

22. Iar Iisus i-a zis lui: Vino după mine, și lasă morții să-și îngroape morții lor.

23. Și intrând în corabie, ucenicii lui au mers după dânsul.

24. Și iată vijor cumplit s'a stâr-

14-16: Marcu 1, 29-34; Luca 4, 38-41.

17: Is. 53, 4.

19-22: Luca 9, 57-60.

23-27: Marcu 4, 36-41; Luca 8, 23-25.

nii pe mare, încât corabia se acoperia de valuri; iar el dormea.

25. Și venind ucenicii lui, l-au deșteptat pe el, zicând: Doamne, mântuește-ne, că pierim!

26. Iară el le zise: Pentru ce v'ați înfricoșat, puțin credincioșilor? Și sculându-se a certat vânturile și marea, și s'a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirară, zicând: Cine este acesta, că și vânturile și marea îl ascultă pe el?

28. Și trecând apoi de cea parte, în latimea Gadarenilor, l-au întâmpinat pe dânsul doi îndrăciți, cari ieșiseră din morminte și fiind alături de cumpliti, încât nimenea nu putea să treacă pe calea aceea.

29. Și iată, aceștia începură să strige grăind: Ce ai cu noi, Iisuse, fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme, să ne muncеști pe noi?

30. Iar departe de dânsii păștia o turmă mare de porci.

31. Și dracii îl rugară pe el, zicând: De ne gonești pe noi, trimite-ne în turma cea de porci.

32. Iar el le-a zis: Mergeți! Și ieșind au mers în turma cea de porci; și iată, toată turma a sărit îndată de pe țărmuri în mare, înecându-se în ape.

33. Iar păstorii au fugit, și ajungând în cetate au spus toate câte se întâmplaseră cu cei îndrăciți.

34. Și toată cetatea a ieșit întru întâmpinarea lui Iisus, și văzându-l pe dânsul, l-au rugat să treacă din hotarele lor.

28-34: Marcu 5, 1-17; Luca 8, 26-37.

9.

Slăbănogul din Capernaum.
Chemarea lui Matei. Învierea fiicei marelui sinagogii. Femeia bolnavă de curgerea sângelui. Vindecarea a doi orbi și a unui mut.

Intrând în corabie, Iisus a trecut (marea) și a venit în cetatea sa.

2. Și iată, au adus la dânsul pe un slăbănog care zăcea în pat. Ci Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.

3. Dar unii din cărturari au zis întru sine: Acesta hulește!

4. Iar Iisus văzând gândurile lor, zise: Pentru ce cugetați cele viclene întru inimile voastre?

5. Că ce este mai lesne? A zice: Iartă-ți-se păcatele tale, sau a zice: scoală-te și umblă?

6. Dar ca să știți, că putere are fiul omului pe pământ a ierta păcatele, zise slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul tău și te du la casa ta.

7. Și sculându-se, s'a dus la casa sa.

8. Iar mulțimile văzând aceasta, se mirau și slăveau pe Dumnezeu care dă putere ca aceasta oamenilor.

9. Și trecând Iisus de acolo, a văzut un om ce se numea Matei, șezând la vamă, și l-a zis lui: Vino după mine! Și sculându-se acesta a mers după dânsul.

9. 1-8: Marcu 2, 1-12; Luca 5, 17-26.

9-13: Marcu 2, 13-17; Luca 5, 27-32.

10. Și s'a întâmplat că fiind el în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă cu Iisus și cu ucenicii lui.

11. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor lui: Pentru ce mănă dascălul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?

12. Iar Iisus auzind, a zis lor: Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.

13. Deci, mergând învățați ce însemnează: Milă volest, iar nu iertă; că n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință.

14. Atunci au venit la el ucenicii lui Ioan, zicând: Pentru ce noi și fariseii postim mult, iar ucenicii tăi nu postesc?

15. Iar Iisus a zis lor: Pot oare fiii nunții să jelească până când mirele este cu ei? Ci vor veni zile, când mirele se va lua dela dânsii și atunci vor posti.

16. Nimeni nu pune petec de pânză nouă la haină veche, căci plinirea aceasta trage de haină, și spărtura se face mai rea.

17. Nici se pune vin nou în burdufuri vechi; iar de se pune, burdufurile se sparg, vinul se varsă, și burdufurile pier; ci pun vinul nou în burdufuri nouă și amândouă se țin.

18. Pe când le grăia el acestea, iată veni un dregător oarecare și închinându-se îi zise: Fiica mea a murit acum; ci venind pune mâna ta peste dânsa, și va învia.

13: Osta 6, 6.

14-17: Marcu 2, 18-22; Luca 5, 33-38.

18-26: Marcu 5, 22-43; Luca 8, 41-56.

19. Și sculându-se Iisus, a mers după dânsul cu ucenicii săi.

20. Și iată o femeie, întru curgerea sângelui fiind de 12 ani, venind pe la spate, s'a atins de poala hainei lui;

21. Că zicea întru sine: Numai de mă voi atinge de haina lui și mă voi tămădui!

22. Iar Iisus întorcându-se și văzându-o, l-a zis: Îndrăznește fiică: credința ta te-a mântuit. Și s'a tămăduit femeia din ceasul acela.

23. Și fiind Iisus în casa dregătorului și văzând pe cântăreții din flaut și mulțimea zgomotoasă, zise: Dați-vă'n lături, că n'a murit fecioara, ci doarme!

24. Dar ei râdeau de dânsul.

25. Ci dacă mulțimea a fost scoasă afară, Iisus intrând a luat-o de mână și s'a sculat fecioara.

26. Și a ieșit vestea aceasta peste tot pământul acela.

27. Iar după ce a plecat Iisus de acolo, au venit după dânsul doi orbi, strigând și zicând: Miluește-ne pe noi, fiul lui David!

28. Iar dacă a intrat în casă, au venit la dânsul orbi și le-a grăit lor Iisus: Credeți că pot să fac eu aceasta? Zis-au ei către dânsul: Da, Doamne!

29. Atunci s'a atins de ochii lor, grăind: După credința voastră fie vouă.

30. Și s'au deschis ochii lor. Și le-a poruncit lor Iisus, zicând: Vedeți, nimenea să nu știe.

31. Dar ei ieșind, l-au vestit pe dânsul în tot pământul acela.

32. După plecarea lor, iată au adus la dânsul un om mut și îndrăcit.

33. Și dacă s'a scos dracul din el, mutul a grăit; iar noroadele s'au mirat, zicând că niciodată nu s'au mai văzut asemenea lucruri în Israel.

34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul dracilor scoate pe draci.

35. Și străbătea Iisus toate cetățile și satele, învățând în soboarele lor și propovăduind Evanghelia împărăției, și vindecând toată boala și toată neputința întru popor.

36. Și văzând el noroadele, i s'a făcut milă de ele, că erau năcăjite și rătăcite ca oile fără păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor săi: Iată secerișul este mult, iar lucrătorii puțin.

38. Rugați deci pe Domnul secerișului, să scoată lucrători la secerișul său.

10.

Chemarea Apostolilor și trimiterarea lor la propovăduire.

Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată pe ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința.

2. Iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Cel dintâi Simon ce se numește Petru, și Andrei fratele lui, Iacob al lui Zevedei, și Ioan fratele lui;

3. Filip și Vartolomei, Toma și Matei vameșul, Iacov al lui Alfeu, și Levi, ce se zice Tadeu;

36: Num. 27—17; Is. 34, 5.

10. 1—15: Marcu 6, 7—13; Luca 9, 1—5.

2—4: Marcu 3, 14—19; Luca 6, 13—16; Ioan 1, 40—49.

4. Simon Cananitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut (apoi pe Iisus).

5. Pe acești doisprezece l-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și zicând: În calea păgânilor să nu mergeți și în cetate samarineană să nu intrați.

6. Ci mai vărtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7. Și umblând propovăduiți zicând, că s'a apropiat împărăția cerurilor.

8. Tămăduiți pe cei bolnavi, înviați pe cei morți, curățiți pe cei leproși, scoateți afară pe draci; în dar ați luat, în dar să dați.

9. Să nu luați aur, nici argint, nici aramă la bratele voastre.

10. Nici tralstă de drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag; căci vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11. Și ori în care cetate sau sat veți intra, cercetați cine este înrânsul vrednic, și acolo să rămâneți până când veți ieși.

12. Iar intrând în casă să-l urați zicând: Pace casei acestuia!

13. Și de va fi casa aceea vrednică, pacea voastră va veni peste dânsa; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi.

14. Și oricine nu vă va primi pe voi, nici va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful depe picioarele voastre.

15. Adevăr grăiesc vouă, că mai ușor va fi pământului Sodom și Gomorei în ziua judecării, decât acelei cetăți.

16. Iată, eu vă trimit pe voi pe niste oi în mijlocul lupilor.

Deci, fiți înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeli.

17. Și vă feriți de oameni, că vă vor duce în fața soboarelor și în adunările lor vă vor bate.

18. Încă și înaintea domnilor și a împărăților veți fi duși pentru mine, spre mărturie lor și păgânilor.

19. Dar când vă vor da pe voi, nu vă grijiți cum, sau ce veți grăi, că se va da vouă în acel ceas, ce să grăiți.

20. Că nu voi sunteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru este care grăiește întru voi.

21. Și va da frate pe frate la moarte și tată pe fecior, și se vor scula copiii asupra părinților și îi vor uide pe dânsii.

22. Și veți fi urii de toți pentru numele meu. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

23. Iar când vă vor gonii pe voi din această cetate, fugiți în cealaltă. Adevăr grăiesc vouă: Nu veți sfârși cetățile lui Israel până când va veni Fiul Omului.

24. Nu este ucenic mai pre sus de dascălul său, nici slugă mai pre sus de stăpânul său.

25. Ajunge ucenicului să fie ca dascălul său, și sluga ca stăpânul său. Dacă pe stăpânul casei l-au numit Velzevul, cu cât mai vărtos pe casnicii lui!

26. Deci, nu vă temeți de dânsii, că nimic nu este acoperit care să nu se descopere, și ascuns care să nu se vădească.

27. Ceeace vă grăiesc vouă la

17—22: Marcu 13, 9—13; Luca 21, 12—17.

26—33: Luca 12, 2—9.

intunec, să spuneți la lumină; și ce auziți la ureche, să propovăduiți depe acoperișuri.

28. Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă, ci vă temeți mai vărtos de cel ce poate să piarză și trupul și sufletul în Gheenă.

29. Au nu se vând două vrăbii pe un ban? Și nici una din ele nu cade pre pământ fără (știrea) Tatălui vostru.

30. Dar la voi și perii capului sunt toți numărați.

31. De aceea nu vă temeți, că voi sunteți mult mai de preț decât passerile.

32. Deci, tot cel ce mă va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, mărturisii-l voi și eu pe dânsul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

33. Iar cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepăda-mă voi și eu de dânsul înaintea Tatălui meu care este în ceruri.

34. Să nu socotiți că am venit să pun pace pe pământ; n'am venit să pun pace, ci sabie.

35. Că am venit să despărțesc pe om de tatăl său și pe fiică de muma sa și pe noră de soacra sa.

36. Și vrășmașii omului (vor fi) casnicii lui.

37. Cel ce iubește pe tată sau pe mămă mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine. Și cel ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine.

38. Și cel ce nu-și ia crucea ca

34—36: Luca 12, 51—53.

35: Mth. 7, 6.

să-mi urmeze mie, nu este vrednic de mine.

39. Cel ce-și păzește sufletul, îl va pierde pe el, și cel ce-și pierde sufletul său pentru mine, îl va afla pe el.

40. Cel ce vă primește pe voi, pe mine mă primește, și cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

41. Cel ce primește proroc în nume de proroc, plata prorocului va lua; și cel ce primește pe drept în nume de drept, plata dreptului va lua.

42. Și cel ce va adăpa pe unul din acești mici, fie și numai cu un pahar de apă rece, în nume de ucenic, adevăr grăesc vouă, nu-și va pierde plata sa.

11.

Trimțit lui Ioan. Despre farisei și leguitori. Muștrarea unor cetăți. Iisus laudă pe Tatăl și cheamă la sine pe cei ascultați.

Și sfârșind Iisus de dat aceste învățături celor doisprezece ucenici ai săi, s'a dus de acolo ca să învețe și să propoveduiască prin cetățile lor.

2. Iar Ioan auzind din închisoare de faptele lui Hristos, a trimis pe doi din ucenicii săi ca să-l întrebe:

3. Tu ești celce vine, sau pe altul să așteptăm?

4. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Mergând spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:

5. Orbi văd și schiopii umblă, leproșii se curătesc și surzii aud,

morții se scoală și săracilor bine se vestește.

6. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

7. Și ducându-se el, a început Iisus a grăi noroadelor despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătită de vânt?

8. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.

9. Atunci ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr grăesc vouă: Și mai presus de proroc!

10. Că acesta este despre care s'a scris: Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

11. Adevăr grăesc vouă: Nu s'a sculat dintre cei născuți din femei mai mare decât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic întru împărăția cerurilor, mai mare decât el este.

12. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția cerurilor se ia cu năvală și năvălitorii o răpesc pe ea.

13. Că toți prorocii și legea până la Ioan au prorocit.

14. Și de voiți să primiți, acesta este Mie, cel ce avea să vie.

15. Cine are urechi de auzit, să audă.

16. Dar cu cine voi asemana neamul acesta? Asemenea este copiiiilor celor ce șed în târg și strigă către tovarășii lor,

17. Zicând: Din fluer v'am cântat vouă și n'ați jucat; de falez v'am cântat vouă și nu ați plâns.

18. Că a venit Ioan, nici mân-

19. Mat. 3, 1.

când, nici bând, și ei spun: Are drag.

19. A venit apoi Fiul Omului mâncând și bând, și ei spun: Iată om mănăcișos și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor. Și înțelepciunea s'a dovedit dreaptă, din lucrările sale.

20. Atunci a început Iisus a muștra cetățile întru care se făcuseră minunile sale cele mai multe, pentru că nu s'au pocăit.

21. Vai ție, Horazine! Vai ție Vitsaido! Că de s'ar fi făcut în Țir și în Sidon minunile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și cenușe s'ar fi pocăit.

22. Dar vă zic vouă: Țirului și Sidonului le va fi mai ușor în ziua judecării, decât vouă.

23. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori; că de s'ar fi făcut în Sodoma minunile care s'au făcut întru tine, ar fi rămas până în ziua de astăzi.

24. Însă grăiesc vouă, că pămantului Sodomei îi va fi mai ușor în ziua judecării, decât ție.

25. În vremea aceea grăind Iisus, a zis: Mărescu-te pe tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pe ele pruncilor.

26. Adevărat, Părinte, că așa a fost bunăvoința ta, înaintea ta.

27. Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimeni nu cunoaște pe Fiul, fără numai Tatăl, și nici pe Tatăl nu-l cunoaște ni-

ment, fără numai Fiul, și căruia va voi Fiul să-l descopere.

28. Veniți la mine toți cei osteniți și împovărați și eu vă voi odihni pe voi!

29. Luați jugul meu asupra voastră și vă învățați dela mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre.

30. Că jugul meu este bun și sarcina mea ușoară.

12.

Ucenicii rupând spice Sămbăta. Tămăduiri de bolnavi. Păcatul împotriva Duhului Sfânt. Semnul lui Iona. Mama și frații lui Iisus.

În vremea aceea mergea Iisus Sămbăta printre semănături; iar ucenicii lui au flămânzit și au început a smulge spice și a mânca.

2. Ci fariseii, văzând aceasta, au zis: Iată, ucenicii tăi fac ce nu se cade a face Sămbăta.

3. Răspuns-a lor Iisus: Au n'ați citit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile punerii înainte, care nu se cuvea lui să le mănânce, nici celor ce erau împreună cu dânsul, fără numai preoților?

5. Sau n'ați citit în lege, că preoții Sămbăta, în biserică, calcă Sămbăta și (totuși) nevinovați sunt?

6. Ci grăiesc vouă, că este aici (cineva) mai mare decât biserică.

7. De-ați fi știut ce însemnează: Milă voiesc, iar nu jertfă, n'ați fi osândit pe cei nevinovați.

12. 1-8: Marcu 2, 23-28; Luca 6, 1-5.

7: Osea 6, 6.

20-24: Luca 10, 12-15.

23: Is. 14, 13-15.

25-27: Luca 10, 21-22.

11. 2-19: Luca 7, 18-35.

8. Căci Fiul Omului este Domn și al Sâmbetelor.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată, era acolo un om cu mâna uscată. Și l-au întrebat pe dânsul, zicând, de se cuvine a vindeca Sâmbăta, ca să-l învinuască pe el.

11. Iar el le-a zis lor: Cine din tre voi va fi omul care va avea o oală, și de va cădea ea Sâmbăta în groapă, să nu o apuce și să nu o scoată pe ea?

12. Dar omul, cu cât nu e mai de preț decât oala? Deci dară, se cuvine a face bine Sâmbăta.

13. Atunci a zis omului: Întinde mâna ta! Și a întins-o și s'a făcut sănătoasă ca și cealaltă.

14. Iar fariseii ieșind afară, sfat au făcut asupra lui, ca să-l piarză pe el.

15. Ci Iisus cunoscându-l, s'a dus de acolo. Și au mers după dânsul mulți, iar el l-a tămăduit pe dânsii, pe toți.

16. Și le-a poruncit lor, ca să nu-l facă arătat pe el.

17. Ca să se plinească ceea ce s'a spus prin Isaia prorocul ce zice:

18. Iată Fiul meu, pe care l-am ales, iubitul meu, întru care bine a voist sufletul meu; pune-voi Duhul meu peste dânsul și judeacă neamurilor va vesti.

19. Nu se va gălcevi, nici va striga, nici va auzi cineva în uliță glasul lui.

20. Trestie zdrobită nu va frânge și festilă aprinsă nu va stinge,

până ce nu va scoate judecata spre biruință.

21. Și întru numele lui vor nădădului neamurile.

22. Atunci au adus la dânsul pe un îndrăcît, orb și mut; și l-a tămăduit pe el, încât orbul și mutul grăia și vedea.

23. Iar noroadele se mirau și ziceau: Nu cumva acesta este fiul lui David?

24. Fariseii însă auzind, ziceau: Acesta nu scoate pe draci fără numai cu Velzevul, domnul dracilor.

25. Iar Iisus cunoscând gândurile lor, le-a zis: Toată împărăția care se desbină întru sine, se pustiește; și toată cetatea sau casa care se desbină întru sine, nu va sta.

26. Și dacă satana scoate pe satana, s'a desbinat întru sine; dar atunci, cum va sta împărăția lui?

27. Și dacă eu cu Velzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine-i scot? De aceea ei vă vor judeca pe voi.

28. Iar dacă eu cu Duhul lui Dumnezeu scot pe draci, atunci împărăția lui Dumnezeu a ajuns la voi.

29. Cum poate cineva să intre în casa celui tare și lucrurile lui să le jefuiască, de nu va lega mai întâi pe cel tare spre a-l jefui apoi casa?

30. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea, și cel ce nu adună cu mine, rispește.

31. Drept aceea, grăesc vouă: Orice păcat și orice hulă se va

ferita oamenilor, dar hula împotriva Duhului (Sfânt) nu li se va ferita.

32. Oricine va rosti cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ferita lui; iar cine va rosti împotriva Duhului Sfânt, nu se va ferita lui nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie.

33. Sau ziceți că pomul e bun și roada lui bună, sau ziceți că pomul e putred și roada lui putredă; că din roada se cunoaște pomul.

34. Pui de năpărci, cum puteți grăi cele bune, răi fiind? Că din prisosința inimii grăiește gura.

35. Omul cel bun din comoara cea bună a inimii scoate cele bune, iar omul cel rău din comoara cea rea scoate cele rele.

36. Deci grăesc vouă, că pentru tot cuvântul deșert pe care-l vor rosti oamenii, vor să dea seamă în ziua judecării.

37. Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te vei osândi.

38. Atunci au răspuns oarecari din cărturari și din farisei, zicând: Învățătorule, voim să vedem dela tine un semn.

39. Iar el răspunzând a zis lor: Neamul viclean și prea curvar caută semn și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona prorocul.

40. Că precum a fost Iona în pântecul chitului trei zile și trei nopți, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații niniviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pe el, căci el s'a

pocăit la propoveduirea lui Iona, și iată aici mai mult decât Iona.

42. Împărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu neamul acesta și-l va osândi pe el, căci a venit dela marginile pământului, să asculte înțelepciunea lui Solomon, și iată aici mai mult decât Solomon.

43. Iar când duhul cel necurat a ieșit din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă, și nu află.

44. Atunci zice: Întoarce-mă voi în casa mea, de unde am ieșit; și venind o află deșertată, măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând locuiesc acolo, și se fac rele depe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintai. Așa va fi și cu acest neam viclean.

46. Și pe când grăia încă el către noroade, iată muma lui și frații lui stăteau afară, căutând să vorbească cu dânsul.

47. Și l-a zis lui oarecine: Iată, muma ta și frații tăi stau afară, vrând să grăiască cu tine.

48. Iar el răspunzând a zis celor ce-l grăise: Cine este muma mea și cine sunt frații mei?

49. Și tinzându-și mâna spre ucenicii săi, a zis: Iată muma mea și frații mei.

50. Că ori cine va face voia Tatălui meu celui din ceruri, acela îmi este și frate și soră și mămă.

46—50: Marcu 3, 31—35; Luca 8, 19—21.

9 14: Marcu 3, 1 6; Luca 6, 6 -11.
18: Is. 42, 1-4

22—45: Marcu 3, 22 30, Luca 11, 14—26; 29 32

13.

Pilda sămănătorului și alte pilde despre împărăția cerurilor.

În ziua aceea ieșind Iisus din casă, a ieșit pe țarmul mării.

2. Și s'au adunat la dânsul noroade multe, încât a trebuit să intre și să șadă în corabie; iar norodul sta pe țarmul mării.

3. Și le-a grăit lor multe, în pilde, zicând: Iată a ieșit sămănătorul să sene.

4. Și sămănând el unele (semințe) au căzut lângă cale, și au venit pasărilor și le-au mâncat pe ele.

5. Iar altele au căzut pe pietriș, unde n'aveau pământ mult, și au răsărit îndată, pentru că n'aveau pământ adânc;

6. Și răsărind soarele, s'au pălit, și pentru că n'aveau rădăcină, s'au uscat.

7. Iar altele au căzut în spinii, și au crescut spinii și le-au înecat.

8. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roadă: una o sută, alta șasezeci, iar alta treizeci.

9. Cel ce are urechi de auzit, să auză.

10. Și apropiindu-se ucenicii lui, au zis către dânsul: Pentru ce le grăești lor în pilde?

11. Iar el răspunzând, a zis lor: Pentru că vouă vi s'a dat să știți tainele împărăției cerurilor, iară lor nu li s'a dat.

12. Că celui ce are el se va da și el va prisosi; iar dela cel ce n'are, și ceea ce are se va lua.

13. Pentru aceasta le grăesc

lor în pilde, că văzând nu văd, și auzind nu aud, nici înțeleg.

14. Se împlinește cu el prorocia lui Isaia, ce zice: Cu urechile veți auzi și nu veți înțelege, și cu ochii veți privi și nu veți vedea.

15. Că s'a îngroșat inima poporului acestuia; cu urechile aude greu și ochii lui s'au închis, ca nu cumva cu ochii să vadă și cu urechile să audă și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să-i tămăduiesc pe el.

16. Iar ochii voștri sunt fericiți că văd, și urechile voastre că aud.

17. Adevăr grăesc vouă, că mulți proroci și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi și n'au văzut, și să audă cele ce auziți voi și n'au auzit.

18. Ascultați, deci, pilda sămănătorului.

19. Dela tot cel ce aude cuvântul împărăției și nu-l înțelege, venind vicleanul răpește ceea ce s'a semănat în inima lui. Aceasta este sămânța cea sămănată lângă cale.

20. Iar cea sămănată pe pietriș, este cel care aude cuvântul și îl primește îndată cu bucurie;

21. Dar n'are rădăcină întru sine, ci este până la o vreme; iar întâmplându-se necaz, sau prigoană pentru cuvânt, îndată se smintește.

22. Cea sămănată în spinii, este cel care aude cuvântul, dar grija veacului acestuia și înșelăciunea bogăției înneacă cuvântul și neroditor îl face pe el.

23. Iar cea sămănată în pământ bun, este cel care aude cuvântul și-l înțelege și care aduce roadă:

unul o sută, altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului care a sămănat sămânță bună în țarina sa.

25. Dar pe când dormeau oamenii, a venit vrășmașul lui și a sămănat neghină printre grâu, și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, l-au zis lui: Doamne, au n'al sămănat sămânță bună în țarina ta? De unde, dar, are neghină?

28. Iar el le-a răspuns lor: Un om vrășmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis: Vrea-vei, dar, să mergem să le plivim?

29. Iar el a zis lor: Nu, ca nu cumva plivind neghina să smulgeți și grăul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și-o legați snopi, ca s'o ardem, iar grăul îl adunați în jitnița mea.

31. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor grăuntelui de muștar, pe care luându-l omul le-a sămănat în țarina sa.

32. Acesta este mai mic decât toate semințele, dar dacă a crescut este mai mare decât toate bucuriile și se face copac, încât vin pasărele cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus lor: Asemenea este împărăția cerurilor

luatului, pe care luându-l femeea, le-a ascuns în trei măsuri de făină, până ce s'a dospit toată.

34. Acestea toate le-a grăit Iisus noroadelor în pilde, și fără de pilde nu le grăia lor.

35. Ca să se plinească ceea ce s'a spus prin prorocul ce zice: Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi cele ascunse dela începutul lumii.

36. Atunci lăsând Iisus noroadele a intrat în casă.

37. Și s'au apropiat de el ucenicii lui, zicând: Tălcuște-ne nouă pilda cu neghina din țarină.

38. Iar el răspunzând, a zis lor: Cel ce a sămănat sămânța cea bună este Fiul Omului;

39. Țarina este lumea; sămânța cea bună sunt fiii împărăției, iar neghina sunt fiii celui viclean;

40. Vrășmașul care le-a sămănat pe ele este diavolul, secerișul este sfârșitul lumii, iar secerătorii sunt ingerii. Deci, cum se adună neghina și se arde în foc, așa va fi la sfârșitul veacului acestuia.

41. Va trimite Fiul Omului pe ingerii săi și vor aduna din împărăția lui toate semințele și pe cel ce fac fărădelegea.

42. Și-i vor arunca pe ei în cuptorul celui de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

43. Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit, să auză.

44. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor comoarei ascunse în țarină, pe care aflându-o omul, a ascuns-o și de bucuria ei se

unul o sută, altul șasezeci, iar altul treizeci.

24. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului care a sămănat sămânță bună în țarina sa.

25. Dar pe când dormeau oamenii, a venit vrășmașul lui și a sămănat neghină printre grâu, și s'a dus.

26. Iar dacă a crescut paiul și a făcut roadă, s'a arătat și neghina.

27. Și venind slugile stăpânului casei, l-au zis lui: Doamne, au n'al sămănat sămânță bună în țarina ta? De unde, dar, are neghină?

28. Iar el le-a răspuns lor: Un om vrășmaș a făcut aceasta. Iar slugile au zis: Vrea-vei, dar, să mergem să le plivim?

29. Iar el a zis lor: Nu, ca nu cumva plivind neghina să smulgeți și grăul împreună cu ea.

30. Lăsați să crească amândouă împreună până la seceriș, și atunci, la vremea secerișului, voi zice secerătorilor: Pliviți întâi neghina și-o legați snopi, ca s'o ardem, iar grăul îl adunați în jitnița mea.

31. Altă pildă le-a pus lor înainte, zicând: Asemenea este împărăția cerurilor grăuntelui de muștar, pe care luându-l omul le-a sămănat în țarina sa.

32. Acesta este mai mic decât toate semințele, dar dacă a crescut este mai mare decât toate bucuriile și se face copac, încât vin pasărele cerului și se sălășluiesc în ramurile lui.

33. Altă pildă le-a spus lor: Asemenea este împărăția cerurilor

duce și toate câte le are le vinde, și cumpără țarina aceea.

45. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor neguțătorului care caută mărgăritare bune,

46. Și care aflând un mărgăritar de mult preț, s'a dus și a vândut toate câte le avea și l-a cumpărat pe el.

47. Iarăși, asemenea este împărăția cerurilor năvodului aruncat în mare, care adună tot felul de pești;

48. Iar după ce s'a umplut, scoțându-l la margine și șezând au ales pe cei buni în vase, iar pe cei răi l-au lepădat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși ingerii și vor despartii pe cei răi dintre cei drepti,

50. Și-i vor arunca pe ei în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

51. Zis-a lor Iisus: Înțeles-ați toate acestea? Răspuns-au ei: Da, Doamne.

52. Atunci le-a zis lor: De aceea, tot cărturarul cu învățătură despre împărăția cerurilor asemenea este unui gospodar, care scoate din visteria sa (lucruri) nouă și vechi.

53. Iar după ce a sfârșit Iisus aceste pilde, s'a dus de acolo.

54. Și venind în patria sa, îi învăța pe dânșii în sinagoga lor, încât ei se mirau și ziceau: De unde are el această înțelepciune și aceste puteri?

55. Au nu este el feciorul teslarului? Au nu se numește muma lui Maria, și frații lui Iacob și Iosif și Simon și Iuda?

53—58: Marcu 6, 1—6; Luca 4, 15—30.

56. Și surorile lui, nu sunt oare toate la noi? De unde deci la el toate acestea?

57. Și se sminteau întru dânsul. Iar Iisus a zis lor: Nu este proroc fără trecere, decât numai în patria sa și în casa sa.

58. Și n'a făcut acolo minuni multe, pentru necredința lor.

14.

Tăierea capului sfântului Ioan. Înmulțirea pâinilor. Iisus umblând pe mare.

În vremea aceea auzit-a Irod tetrarhul, vestea despre Iisus.

2. Și a zis slujitorilor săi: Acesta este Ioan Botezătorul; el a înviat din morți și de aceea se fac minuni printrânsul.

3. Că Irod prinzând pe Ioan l-a legat pe el și l-a pus în temniță, pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele său.

4. Pentru că Ioan îi zicea lui: Nu ți se cuvine ție s'o ai pe ea de soție.

5. Și vrând să-l omoare pe dânsul, se temea de popor, pentru că îl avea pe el ca pe un proroc.

6. Ci prăznuindu-se ziua nașterii lui Irod, fata Irodiadel a jucat în mijlocul (ospățului) și a plăcut lui Irod.

7. De aceea cu jurământ a măriturist el, să-i dea ori ce va cere.

8. Iar ea, îndemnată fiind de muma sa, a zis: Dă-mi aici pe tipste capul lui Ioan Botezătorul.

9. Și s'a întristat împăratul; dar

14, 1—12: Marcu 6, 14, 17—30; Luca 9, 7—9; 3, 19—20.

pentru jurământ și pentru cel ce vedeau împreună cu dânsul, a poruncit să i se dea.

10. Și a trimis să-l tale lui Ioan capul în temniță.

11. Și s'a adus capul lui pe tipste și s'a dat fetei, iar ea îl dete mumei sale.

12. Și venind ucenicii lui au luat trupul și l-au îngropat; apoi s'au dus de au vestit pe Iisus.

13. Iar Iisus auzind s'a dus de acolo cu corabia în loc pustiu, deosebi; și auzind despre aceasta mulțimile de prin cetăți, s'au dus pe jos după dânsul.

14. Și ieșind Iisus, a văzut popor mult și l s'a făcut milă de el și a tămăduit pe bolnavii lor.

15. Iar dacă s'a făcut seară, au venit la dânsul ucenicii lui zicând: Locul este pustiu și iată este târziu; slobozește gloatele ca să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare

16. Iar Iisus le-a zis lor: Nu trebuie să meargă; dați-le voi să mănânce!

17. Răspuns-au ei: N'avem aici fără numai cinci pâini și doi pești.

18. Iar el a zis: Aduceți-le aici la mine.

19. Și a poruncit gloatelor să se așeze pe iarbă; apoi luând cele cinci pâini și cei doi pești și căutând la cer, a binecuvântat, apoi frângând pâinile le-a dat ucenicilor, iar ucenicii gloatelor.

20. Și au mâncat toți de s'au săturat, și au adunat rămășițele de sfărâmituri: douăsprezece coșuri pline.

13 27: Marcu 6, 31—44; Luca 9, 10—17; Ioan 6, 1—13.

21. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii.

22. Și îndată a silit Iisus pe ucenicii săi să intre în corabie și să meargă înaintea lui de ceea parte, până ce va slobozi noile roadele.

23. Și slobozind noroadale, s'a suit singur la munte, să se roage. Și făcându-se seară era acolo singur.

24. Iar corabia era în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, pentru că vântul sufla dimpotrivă.

25. Ci la a patra strajă a nopții a mers Iisus la dânșii, umblând pe mare.

26. Iar ucenicii văzându-l pe el umblând pe mare, s'au spălmănat, zicând că nălucă este, și de frică au strigat.

27. Dar Iisus îndată le-a grăit lor, zicând: Indrăzniți, eu sunt; nu vă temeți.

28. Atunci Petru răspunzând, a zis: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să vii la tine pe apă. Zis-a el: Vino.

29. Iar Petru pogorându-se din corabie, a pornit pe apă ca să meargă la Iisus.

30. Dar văzând vântul cel tare, s'a înfricoșat, și începând a se afunda a strigat, grăind: Doamne, mântuiește-mă!

31. Iar Iisus tinzând îndată mâna, l-a apucat pe el și l-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?

32. Și intrând ei în corabie, s'a potolit vântul.

22—36: Marcu 6, 45—56; Ioan 6, 15—21.

33. Iar cei ce erau în corable au venit și s'au închinat lui, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu ești.

34. Și trecând (marea) au venit în pământul Ghenezaretului.

35. Și cunoscându-l pe el oamenii locului acelui, au trimis în toată latura aceea și au adus la dânsul pe toți bolnavii.

36. Și-l rugau pe el (să-l lase) să se atingă numai de poalele vesmintelor lui, și câți se atingeau se tămăduiau.

15.

Obiecturi omenestii împotriva poruncilor lui Dumnezeu. Vindecarea fiicei Hananencii și a altor bolnavi. Săturarea gloatelor în pustie.

A atunci au venit la Iisus niște cărturari și farisei din Ierusalim, zicând:

2. Pentruce ucenicii tăi calcă datina bătrânilor, că nu-și spală mâinile lor când mănâncă pâine?

3. Iar el răspunzând le-a zis lor: Dar voi pentruce călcați porunca lui Dumnezeu, pentru datina voastră?

4. Căci Dumnezeu a poruncit așa: Cinsteste pe tatăl tău și pe muma ta; și cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe muma sa, cu moarte să moară.

5. Iar voi ziceți: Cea ce ar zice tatălui său sau mumei sale: dăruit este Domnului cu ceea ce te puteai folosi dela mine,

6. Acela poate să nu cinstească

pe tatăl său, sau pe muma sa. Și ați înălțat porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră.

7. Făgărnicilor, bine a prorocit despre voi Isaia, când a zis:

8. Poporul acesta se apropie de mine cu gura lui și mă cinsteste cu buzele, iar cu inima stă departe de mine.

9. Dar în zădar mă cinsteste învățând învățătură (cari sunt) porunci omenestii.

10. Și chemând la sine gloatele, le-a zis lor: Ascultați și înțelegeți:

11. Nu ceea ce intră în gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură, aceea spurcă pe om.

12. Atunci apropiindu-se ucenicii lui, I-au zis: Știi oare că fariseii, auzind acest cuvânt, s'au tulburat foarte?

13. Iar el răspunzând, a zis: Tot sadul pe care nu l-a sădit Tatăl meu cel ceresc, se va smulge din rădăcină.

14. Lăsați-l pe dânsul; sunt povătuitori orbi orbilor; și orb de va povățui, amândoi vor cădea în groapă.

15. Și răspunzând Petru, a zis lui: Spune nouă pilda aceasta.

16. Iar Iisus a zis lor: Încă și voi nepricepuți sunteți?

17. Dar nu înțelegeți că tot ce intră în gură merge în pânze și apoi se aruncă afară?

18. Iar cele ce ies din gură, din inimă ies, și acelea spurcă pe om.

19. Că din inimă ies gândurile cele rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtisagurile, mărturiile mincinoase, hulele.

20. Acestea sunt cele ce spurcă

8: Is. 29, 13.

pe om, iar mâncând cu mâinile nespălate omul nu se spurcă.

21. Și ieșind Iisus de acolo, s'a dus în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată o femeie hananiencă, din hotarele acelea, ieșind striga către dânsul și zicea: Miluește-mă, Doamne, fiul lui David, fiica mea se chinuște cumplit de un duh necurat.

23. Iar el nu l-a răspuns ei nici un cuvânt. Și apropiindu-se ucenicii lui, îl rugară pe el, zicând: Slobozește-o pe ea, că strigă'n urma noastră.

24. Iar el răspunzând, a zis: Nu sunt trimis fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Dar ea venind i s'a închinat lui, zicând: Doamne ajută-mi!

26. Răspuns-a Iisus: Nu se cuvine a lua pâinea fiilor și a o arunca la câini.

27. Iar ea a zis: Adevărat, Doamne, dar și câinii mănâncă din sfărâmiturile ce cad dela masa stăpânilor lor.

28. Atunci răspunzând Iisus, a zis ei: O, femeie, mare este credința ta! Fie ție precum voești. Și s'a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

29. Și trecând de acolo Iisus, a venit la marea Galileei, și suindu-se în munte a șezut acolo.

30. Și au venit la dânsul noroade multe, având cu sine schlop, orbi, muți, ciungi și alți muți, și I-au aruncat pe dânsul la picioarele lui Iisus, iar el l-a tămăduit pe ei,

31. Încât se mirau noroadele văzând pe muți grăind, pe ciungi

21-28: Marcu 7, 24-30.

sănătoși, pe schlop umblând și pe orbi văzând; și măria pe Dumnezeuul lui Israel.

32. Iar Iisus chemând la sine pe ucenicii săi, a zis: Milă-mi este de poporul acesta, că iată sunt trei zile de când așteaptă lângă mine, neavând ce mânca; iar a-i slobodi pe ei flămânzi nu voesc, ca nu cumva să slăbescă pe drum.

33. Și au grăit ucenicii lui către dânsul: Unde să găsim în pustie atâtea pâini, încât să se sature atâtea lume?

34. Iar Iisus a zis lor: Câte pâini aveți? Și el au răspuns: Șapte, și câțiva peștișori.

35. A poruncit apoi norodului să se așeze pe pământ.

36. Și luând cele șapte pâini și peștii, mulțămind a frânt și a dat ucenicilor lui, iar ucenicii norodului.

37. Și au mâncat toți și s'au saturat, și au luat șapte coșuri pline cu rămășițele de sfărâmituri.

38. Iar cei ce mănăseră erau ca la patru mii de bărbați; afară de femei și de copii.

39. Și slobozind noroadele, s'a suit în corabie și a trecut în hotarele Magadanului.

16.

Iudeii cer semn. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru. Lepădarea de sine și luarea crucii. Mustrarea lui Petru.

A atunci s'au apropiat fariseii și saduchei și isptindu-l îl rugau pe dânsul să le arate vr'un semn din cer.

32-39: Marcu 8, 1-10.

16. 1-12: Marcu 8, 11-21.

2. Iar el răspunzând, a zis lor: Când se face seară ziceți: va fi senin, că se roșește cerul;

3. Iar dimineata ziceți: astăzi va fi furtună, că se roșește cerul posomorit. Fățarnicilor, fața cerului știți să o socotiți, iar semnele vremurilor nu le puteți (găci)?

4. Neamul viclean și preacurvar cere semn, și semn nu se va da lui, fără numul semnul lui Iona prorocul. Și lăsându-l pe dânsul, s'a dus.

5. Și mergând ucenicii lui de ceea parte (a mării), uitaseră să ia pâine.

6. Iar Iisus le-a zis lor: Căutați și vă păziți de aluatul fariseilor și al saduchellor.

7. Iar ei cugetau intru sine zicând: N'am luat pâine

8. Dar Iisus cunoscându-le gândul, a zis: Ce cugetați intru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâine?

9. Tot nu pricepeți oare, nici vă aduceți aminte de cele cinci pâini la cele cinci mii (de oameni), și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini la cele patru mii (de oameni) și câte coșuri ați luat?

11. Cum de nu pricepeți că nu (gândindu-mă) la pâine am zis vouă să vă păziți de aluatul fariseilor și al saduchellor?

12. Atunci au înțeles că nu de aluatul pâinii le-a spus să se păziască, ci de învățătura fariseilor și a saduchellor.

13. Venind Iisus în părțile Cesareei lui Filip, a întrebat pe uce-

nicii săi, zicând: Cine-mi zic oamenii că sunt eu, Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: Unii (zic că ești) Ioan Botezătorul; alții Ilie; iar alții Ieremia sau unul din proroci.

15. Zis-a lor Iisus: Dar voi cine-mi ziceți că sunt?

16. Și răspunzând Simon Petru a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

17. Și răspunzând Iisus, a zis lui: Fericit ești, Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-a descoperit ție (aceasta), ci Tatăl meu cel din ceruri.

18. Și eu îți spun ție, că tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa.

19. Și-ți voi da ție cheile împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri; și orice vei deslega pe pământ va fi deslegat și în ceruri.

20. Atunci a poruncit ucenicilor săi, ca să nu spue nimănui că el este Hristosul.

21. De atunci a început Iisus a spune ucenicilor săi, că trebuie să meargă în Ierusalim și multe să pătimească dela bătrâni și dela arhierii și dela cărturari, și să fie omorât, dar a treia zi va învia.

22. Și luându-l la o parte Petru, a început a i se împotrivi, zicând: Fii milostiv cu tine, Doamne; să nu ți se întâmple una ca asta!

23. Iar el întorcându-se, a zis lui Petru: Mergi înapoia mea, satano! Sminteală imi ești, că nu cugești cele ce sunt ale lui Dum-

nezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor.

24. Atunci Iisus a zis ucenicilor săi: De voește cineva să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie.

25. Că cine vrea să-și mântuiască sufletul, pierde-l va pe el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, află-l va pe el.

26. Că ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iar sufletul său și-l va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

27. Că Fiul Omului va să vie intru slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele sale.

28. Adevăr grăesc vouă: Sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până ce nu vor vedea pe Fiul Omului viind intru împărăția sa.

17.

Schimbarea la față. Vindecarea lunatecului. Plata dajditei.

După șase zile, Iisus a luat pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui, și l-a suit într'un munte înalt, numai pe ei.

2. Și s'a schimbat la față înaintea lor, și a strălucit fața lui ca soarele, iar hainele lui s'au făcut albe ca lumina.

3. Și iată, s'au arătat lor Moise și Ilie vorbind împreună cu dânsul.

4. Atunci a zis Petru către Iisus: Doamne, bine este nouă să

fim aici; de voești, vom face aici trei colibi: ție una și lui Moise una și una lui Ilie.

5. Și încă grăind el, iată nor luminos l-a umbrat pe el, și iată (s'a auzit) glas din nor zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, intru care bine am volt, pe acesta să-l ascultați!

6. Și auzind ucenicii, au căzut cu fețele lor la pământ și s'au spăimântat foarte.

7. Ci, apropiindu-se Iisus, s'a atins de dânsii și a zis: Sculați-vă și nu vă temeți.

8. Și ridicându-și ochii lor, n'au mai văzut pe nimeni, fără numai pe Iisus singur.

9. Și pogorându-se el din munte, le-a poruncit lor Iisus, zicând: Ni-mănui să nu spuneți vedenia aceasta, până când Fiul Omului se va scula din morți.

10. Și l-au întrebat pe el ucenicii lui, zicând: Dar pentru ce zic cărturarilor că trebuie să vie mai întâi Ilie?

11. Iar Iisus răspunzând, a zis lor: Într'adevăr Ilie va veni mai întâi și le va pregăti toate;

12. Eu însă vă spun că Ilie a și venit, dar nu l-au cunoscut pe dânsul, ci l-au făcut lui câte au volt; așa și Fiul Omului va să pătimească dela dânsii.

13. Atunci au înțeles ucenicii că le grăise despre Ioan Botezătorul.

14. Și venind el la mulțime, s'a apropiat de dânsul un om, închinându-se înaintea lui și zicând:

11: Mat. 3, 23.

14-21: Marcu 9, 14-29; Luca 9, 37-42.

13-20: Marcu 8, 27-30; Luca 9, 18-21.

21-28: Marcu 8, 31-9, 1; Luca 9, 22-27.

17, 1-13: Marcu 9, 2-13; Luca 9, 28-36; Ioan 12, 23-41.

15. Doamne, miluește pe fiul meu, că este lunatic și rău pătimeste! Că de multe ori cade în foc și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus pe dânsul la ucenicii tăi și n-au putut să-l tămăduiască.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-mi-l aici!

18. Și certându-l Iisus a ieșit dracul dintrânsul și s'a tămăduit copilul din ceasul acela.

19. Atunci, fiind singur Iisus, s'au apropiat de el ucenicii și au zis: Pentru ce noi n'am putut să-l scoatem pe el?

20. Răspuns-a lor Iisus: Pentru necredința voastră; căci adevăr grădesc vouă: de veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: mută-te de aici acolo, și se va muta și nimic nu va fi vouă cu neputință.

21. Că acest neam (de draci) nu iese, fără numai cu rugăciune și cu post.

22. Și întorcându-se el în Galileea, le-a zis lor Iisus: Fiul Omului va să se dea în mâna oamenilor.

23. Și-l vor omori pe el și a treia zi va învia. Iar el s'au înfrustat foarte.

24. Și dacă au venit în Capernaum, s'au apropiat de Petru cel ce strângeau dajdia și au zis: În-vățătorul vostru nu plătește dajdia? Iar el a răspuns: Ba da.

22-23: Marcu 9, 30-32; Luca 9, 43-45.

25. Și intrând în casă, Iisus îl luă înainte zicând: Ce îți se pare, Simone? Împărăția pământului dela cine lau dădăți sau bir? Dela fiii lor, sau dela cei streini?

26. Răspuns-a Petru: Dela cei streini. Zis-a Iisus lui: Iată dar, că fiii sunt scutiți.

27. Ci ca să nu-i smintim pe dânsul, mergi la mare și aruncă undița și la peștele care va ieși întâi, și deschizând gura lui, vei găsi (în ea) un statir; ia-l pe acela și dă-l lor, pentru mine și pentru tine.

18.

*Întrebări despre întâietate.
Puterea de a lega și a dezlega.
De câteori vom terța fratelui.
Pilda cu talanții.*

În ceasul acela s'au apropiat ucenicii de Iisus și au zis: Oare cine este mai mare întru împărăția cerurilor?

2. Atunci Iisus chemând un prunc, l-a pus pe el în mijlocul lor

3. Și a zis: Adevăr grădesc vouă, de nu vă veți întoarce și de nu veți fi ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor.

4. Deci cel ce se va smeri pe sine ca pruncul acesta, acela este mai mare în împărăția cerurilor.

5. Și cine va primi pe un prunc ca acesta întru numele meu, pe mine mă primește.

6. Iar cine va sminti pe unul din acești mici cari cred întru mine, mai bine și-ar spânzura o

18. 1-9: Marcu 9, 33-47; Luca 9, 46-48.

piatră de moară de grumazul său și s'ar îneca în adâncul mării.

7. Vai lumii de smintele! Că smintelele trebuie să vie; dar vai omului aceluia prin care vine sminteala!

8. Iar de te smintește pe tine mâna ta, sau piciorul tău, tale-le pe ele și le aruncă dela tine; că mai bine este pentru tine să intri în viață schlop sau ciung, decât două mâini sau două picioare având, să fi aruncat în focul cel veșnic.

9. Și de te smintește pe tine ochiul tău, scoate-l pe el și-l aruncă dela tine; că mai bine este pentru tine să intri în viață cu un ochiu, decât având amândoi ochii, să fi aruncat în Gheena focului.

10. Căutați să nu defăimați pe unul din aceștia mai mici; că zic vouă, că ingerii lor în ceruri pururea văd fața Tatălui meu care este în ceruri.

11. Că Fiul Omului a venit ca să mântuiască pe cel pierdut.

12. Ce vi se pare vouă? De va avea un om o sută de oi și una dintrânsele se va rătăci, au nu va lăsa pe cele nouăzeci și nouă în munți, și mergând o va căuta pe cea rătăcită?

13. Și, de i se va întâmpla s'o găsească pe ea, adevăr grădesc vouă, că se bucură de dansa mai vărtos decât de cele nouăzeci și nouă cari nu s'au rătăcit.

14. Așa nu este vola Tatălui vostru celui din ceruri, ca să piară unul din acești mici.

15. De-ți va greși ție fratele tău, mergi și-l mustră pe dânsul între

ține și între el singur; deci, de te va asculta, ai dobândit pe fratele tău.

16. Iar de nu te va asculta, mai ia împreună cu tine încă pe unul sau doi, ca prin gura a două sau trei mărturii să se întărească orice cuvânt.

17. Iar de nu-l va asculta pe el, spune-l soborului; și de nu va asculta nici de sobor, să-ți fie ție ca un păgân și vameș.

18. Adevăr grădesc vouă: Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate și în cer, și ori câte veți deslega pe pământ, deslegate vor fi și în cer.

19. Iarăși adevăr grădesc vouă, că dacă doi din voi se vor uni pe pământ pentru tot lucrul ce vor cere, li se va da lor de Tatăl meu, care este în ceruri.

20. Că unde sunt doi sau trei adunați întru numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor.

21. Atunci Petru apropiindu-se de dânsul, a zis: Doamne, de câte ori îmi va greși mie fratele meu și eu îl voi ierta lui? Au doară până de șapte ori?

22. Răspuns-a Iisus lui: Nu-ți zic ție (să ierți) până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte.

23. De aceea, asemănatu-s'a împărăția cerurilor omului împărat, care a vrut să ceară socoteală slugilor sale.

24. Și începând el a socoti, au adus la dânsul pe un datornic cu zece mii de talanți.

25. Ci neavând el să plătească, domnul lui a poruncit să-l vânză

12-14: Luca 15, 4-7.

16: A doua Lege 19, 15.

pe el și pe femeia lui și pe copiii lui și toate câte avea, și să plătească.

26. Deci, căzând (la pământ) sluga aceea se închina lui, zicând: Doamne, mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot!

27. Și milostivindu-se domnul slugii aceleia, a slobozit-o pe ea și i-a iertat și datoria.

28. Dar ieșind sluga aceea, a aflat pe unul din tovarășii săi care-l era dator o sută de dinari, și apucându-l pe el îl sugruma, zicând: Plătește-mi, ce-mi ești dator!

29. Iar acesta căzând la picioarele lui, îl ruga pe dânsul, zicând: Mai îngăduiește-mă și-ți voi plăti!

30. El însă n'a vrut, ci ducându-l l-a băgat în temniță până când va plăti datoria.

31. Iar tovarășii lui văzând cele ce s'au făcut, s'au întristat foarte, și venind au spus domnului lor toate cele ce s'au făcut.

32. Atunci chemându-l pe el domnul lui, l-a zis: Slugă vicleană, toată datoria ți-am iertat-o ție, pentru că m'ai rugat;

33. Dar ție nu ți se cădea oare să-ți fie milă de tovarășul tău, precum și mie mi-a fost milă de tine?

34. Și mâniindu-se domnul lui, l-a dat pe el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria.

35. Așa va face și Tatăl meu cel ceresc vouă, de nu veți ierta, fiecare fratelui său, din toată inima voastră.

19.

Desfacerea căsătoriei. Binecuvântarea pruncilor. Primejdia adevușii. Răsplata celor ce urmează lui Hristos.

Și dacă a sfârșit Iisus cuvintele acestea, a trecut din Galileea și a venit în hotarele Iudeei, de cea parte de Iordan.

2. Și au mers după dânsul noroade multe și le-a tămăduit pe ele acolo.

3. Și venind niște farisei, l-au ispitit pe el și au zis lui: Se cade oare omului să-și lase femeia pentru orice pricină?

4. Iar el răspunzând, a zis lor: Dar n'ați cetit că cel ce l-a făcut la început, bărbat și femeie l-a făcut pe el?

5. Și a mai zis: Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe muma sa și se va lipl de femeia sa și vor fi amândoi un trup;

6. Așa că numai sunt doi, ci un trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

7. Ei însă i-au zis: Dar atunci de ce a poruncit Moise să l se dea carte de despărțenie și s'o lase pe ea?

8. Zis-a lor Iisus: Moise după învârtogărea inimii voastre a îngăduit să vă lăsați femeile voastre; dar dintru început nu a fost așa.

9. Ci vă spun vouă, că oricine își va lăsa femeia, afară de cuvânt de curvie, și va lua pe alta,

19. 1-9: Marcu 10, 1-12.

5: Fac. 1, 27; Fac. 2, 24.

8: A doua Lege 24, 1.

preacurvește, și cel ce va lua pe cea lăsată (iarăși) preacurvește.

10. Zis-au lui ucenicii: Dacă așa este pricina omului cu femeia, nu este de folos să se însoare.

11. Iar el a zis lor: Nu toți pricep cuvântul acesta, ci (numai) acela, cărora le este dat.

12. Că sunt famenți, cari din pântecele mamei lor s'au născut așa; și sunt famenți, pe cari oamenii i-au făcut famenți; și sunt famenți, cari singuri s'au făcut așa, pentru împărăția cerurilor. Cine poate înțelege, să înțeleagă.

13. Atunci au adus la dânsul pruncii, ca să-și pue mâinile peste ei și să se roage (pentru ei); iar ucenicii l-au certat.

14. Dar Iisus a zis către dânsii: Lăsați pruncii și nu-l opriti pe el a veni la mine, că a unora ca această este împărăția cerurilor.

15. Și puindu-și mâinile peste ei, s'a dus de acolo.

16. Și iată oarecine venind la el, a zis: Învățătorule bune, ce să fac, ca să am viața de veci?

17. Iar el a zis lui: Ce-mi zici bun? Nimenea nu este bun, fără numai unul Dumnezeu; dar de voești să intri în viață, păzește poruncile.

18. Zis-a lui: Care? Iar Iisus a zis: Să nu uciți, să nu preacurvești, să nu furi, să nu faci mărturie mincinoasă,

19. Cinstește pe tatăl tău și pe

13-15: Marcu 10, 13-16; Luca 18, 15-17.

16-30: Marcu 10, 17-31; Luca 18, 18-30.

18: Leg. 20, 12-16; A doua Lege 5, 16-20; Lev. 19, 18.

muma ta, și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Zis-a lui tânărul: Toate acestea le-am păzit din tinerețele mele; ce-mi mai lipsește?

21. Zis-a Iisus lui: De voești să fii desăvârșit, mergi, vindeți averile tale și le dă săracilor, și vei avea comoară în cer, și vino de-mi urmează mie.

22. Auzind cuvântul acesta, tânărul s'a dus întristat, căci avea avuții multe.

23. Atunci Iisus a zis ucenicilor săi: Adevăr grăesc vouă, anevoe va intra bogatul întru împărăția cerurilor.

24. Și iarăși zic vouă: Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât un bogat să intre întru împărăția lui Dumnezeu.

25. Iar ucenicii lui auzind s'au mirat foarte, zicând: Cine poate, dar, să se mântuiască?

26. Iisus însă privindu-l, a zis către el: La oameni aceasta este cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință.

27. Atunci răspunzând Petru, a zis lui: Iată, noi am lăsat toate și am urmat ție. Oare ce va fi nouă?

28. Iar Iisus a zis lor: Adevăr grăesc vouă, că cel ce ați urmat mie, la a doua naștere, când va șede Fiul Omului pe scaunul măririi sale, veți șede și voi pe douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

29. Și tot cel ce a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau fii, sau holde pentru numele meu, insutit

va lua înapoi și va moșteni viața veșnică.

10. Și mulți dintâi vor fi pe urmă, și de pe urmă (vor fi) întâi.

20.

Pilda despre lucrătorii oiei. Iisus le arată patimile sale. Fiul lui Iordani. Vindecarea celor doi orbi.

(C)ăci asemenea este împărăția cerurilor omului gospodar, care a ieșit des de dimineață ca să tocmească lucrătorii la via sa.

2. Și tocmindu-se cu lucrătorii cu câte un dinar pe zi, l-a trimis pe ei în via sa.

3. Și ieșind la al treilea ceas, a văzut pe alții stând în târg fără de lucru;

4. Și a zis și acelor: Mergeți și voi în via, și ce va fi cu dreptul, vă voi da vouă. Iar ei s'au dus.

5. Ieșind iarăși pe la al șaselea și la al nouălea ceas, a făcut asemenea.

6. Iar la al unsprezecelea ceas, ieșind a aflat pe alții stând fără de lucru, și le-a zis și lor: Ce ați stat aici toată ziua fără de lucru?

7. Zis-au ei: Nimenea nu ne-a tocmnit pe noi. Zis-a lor: Mergeți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua.

8. Iar dacă s'a făcut seară, a zis stăpânul vitei către ispravnicul său: Chiamă pe lucrătorii și le dă lor plata, începând dela cei din urmă până la cei dintâi.

9. Deci venind cei dela al unsprezecelea ceas, au luat câte un dinar.

10. Și venind apoi cei dintâi,

socoteau că vor lua mai mult, dar au luat și ei tot câte un dinar.

11. Iar după ce au luat, au început să cârtească împotriva stăpânului casei, zicând:

12. Acești de pe urmă au lucrat numai un ceas și l-a făcut întocmai cu noi cari am purtat greutatea zilei și zădului?

13. Iar ei răspunzând, a zis unul dintrâșii: Prieten, nu-ți fac fle strâmbătate; au nu cu un dinar te-ai tocmnit cu mine?

14. Iată deci că-ai tău și pleacă; voesc să dau acestuia de pe urmă ca și ție.

15. Au doară nu mi se cade să fac ce vreau cu ale mele? Au este ochiul tău viclean, pentru că eu sunt bun?

16. Așa vor fi cei din urmă întâi, și cei dintâi pe urmă; că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

17. Și suindu-se Iisus în Ierusalim, a luat la o parte pe cei doisprezece ucenici și le-a spus lor pe cale:

18. Iată, ne suim în Ierusalim și Fiul Omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe el spre moarte.

19. Și-l vor da pe el păgânilor ca să-l batjocorească și să-l bată și să-l răstignească, dar a treia zi va învia.

20. Atunci s'a apropiat de dânsul muma fiilor lui Zevedei, împreună cu fiul său, închinându-se și cerând oarece dela dânsul.

21. Și el a întrebat-o pe ea: Ce voești? Răspuns-a aceasta: Zi

20. 17—19: Marcu 10, 32—34; Luca 18, 31—33.

20—28: Marcu 10, 35—45.

ca acești doi fii ai mei să șadă unul de-a dreapta ta și altul de-a stânga ta, întru împărăția ta.

22. Iar Iisus răspunzând, a zis: Nu știți ce cereți. Puteți să beți paharul pe care eu îl voi bea, și să vă botezați cu botezul cu care eu mă botez? Zis-au lui: Putem.

23. Zis-a lor (Iisus): Paharul meu cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care eu mă botez va veți boteza; dar a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea, nu-mi este îngăduit să dau (decât) celor ce s'a rânduit dela Tatăl meu.

24. Și auzind cei zece (ucenici), s'au mâniat pe cei doi frați.

25. Iar Iisus chemându-l pe dânsii le-a zis: Știți că domnii păgânilor domnesc peste aceștia și cei mari îi stăpânesc pe dânsii.

26. Dar între voi nu va fi așa; ci, care dintre voi va vrea să fie mai mare, să vă fie vouă slugă,

27. Și care dintre voi va vrea să fie întâi, să vă fie vouă slugă.

28. Precum și Fiul Omului n'a venit ca să se slujească lui, ci ca să slujească și să-și dea sufletul său preț de răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, a mers după dânsul popor mult.

30. Și iată, doi orbi călășeau lângă cale auzind că Iisus trece (pe acolo), au strigat, grăind: Mi-luește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

31. Iar poporul l-a certat pe dânsii ca să tacă; ei însă mai tare

29—34: Marcu 10, 46—52; Luca 18, 35—43

strigau, grăind: Mi-luește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!

32. Și oprindu-se Iisus, l-a chemat la sine și le-a zis: Ce vofți să vă fac?

33. Zis-au lui: Doamne, să se deschiză ochii noștri!

34. Și făcându-i-se milă lui Iisus, s'a atins de ochii lor, și îndată au văzut și au mers după dânsul.

21.

Intrarea lui Hristos în Ierusalim. Alungarea vânzătorilor din biserică. Smochinul cel uscat. Botezul lui Ioan. Pilda despre cei doi fii trimisi în oie.

Iar dacă s'au apropiat de Ierusalim, și au venit în Vithfaghi, la muntele Maslinilor, Iisus a trimis pe doi ucenici,

2. Zicându-le lor: Mergeți în satul care este înaintea voastră, și numai decât veți găsi o asină legată și un mânz împreună cu ea; deslegându-o, aduceți-o la mine.

3. Și de va zice vouă cineva ceva, spuneți-l că acestea Domnului îi trebuiesc, și numai decât le va trimite pe ele.

4. Iar acestea toate s'au făcut, ca să se plinească ceea ce s'a zis prin prorocul ce zice:

5. Spuneți fiicei Sionului: Iată împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug.

6. Și mergând ucenicii, au făcut precum le-a poruncit lor Iisus.

7. Au adus asina și mânzul, și

21. 1—11: Marcu 11, 1—10; Luca 19, 29—38; Ioan 12, 12—19.

5: Zah. 9, 9; Is. 62, 11.

punându-și hainele deasupra lor, Iisus a șezut pe ele.

8. Și cei mai mulți din popor își așterneau vesmintele lor pe cale, iar alții tăiau stâlparei din coșaci și le așterneau pe cale.

9. Iar noroadele care mergeau înainte și cele ce veneau pe urmă strigau, zicând: Osana, Fiul lui David, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cel de sus!

10. Și intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, zicând: Cine este acesta?

11. Iar noroadele ziceau: Acesta este Iisus, prorocul din Nazaretul Galileei.

12. Și a intrat Iisus în biserică lui Dumnezeu și a scos pe toți cei ce vindeau și cumpărau în biserică, răsturnând mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

13. Și a zis lor: Scris este: casa mea casă de rugăciune se va chema, iar voi ați făcut din ea peșteră de tâlhari.

14. Și au venit la dânsul în biserică orbi și schiopi, și l-au vindecat pe ei.

15. Iar arhierii și cărturarii văzând minunile ce le făcea, și pruncii strigând în biserică și zicând: Osana Fiul lui David! - s'au mâniat.

16. Și l-au zis lui: Auzi ce strigă aceștia? Iar Iisus le-a răspuns: Adevărat. Au nici odată n'ați cetit,

că din gura pruncilor și a celor ce sug vei tocni laudă?

17. Și lăsându-l pe ei, a ieșit afară din cetate, în Vitană, și s'a sălășluit acolo.

18. Iar a doua zi, întorcându-se în cetate a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă drum, s'a apropiat de el și neaflând nimic înrânsul, fără numai frunze, a zis lui: De acum în veac să nu se mai facă rod în tine! Și îndată s'a uscat smochinul.

20. Și văzând ucenicii s'au mirat, zicând: Cum de s'a uscat smochinul îndată?

21. Iar Iisus răspunzând a zis lor: Adevăr grăesc vouă: De veți avea credință și nu vă veți îndoi, nu numai cele (intâmplătoare) cu smochinul le veți face, ci și de veți zice muntelui acestuia: ridi-că-te și te aruncă în mare, va fi vouă.

22. Și toate câte veți cere întru rugăciune, crezând, veți primi.

23. Iar dacă a intrat el în biserică, s'au dus la dânsul, când învăța, arhierii și bătrânii poporului, zicând: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat puterea aceasta?

24. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Întreba-vă-voi și eu un cuvânt, pe care, de mi-l veți spune mie, și eu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

25. Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, sau dela oameni? Iar ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: din cer, el ne va spune: dar pentrui n'ați crezut lui?

23-27: Marcu 11, 27-33; Luca 20, 1-8; Ioan 2, 18.

26. Iar de vom zice: dela oameni, ne temem de norod, că toți ei au pe Ioan ca pe un proroc.

27. Și răspunzând lui Iisus, au zis: Nu știm. Zis-a lor atunci și el: Nicu eu nu vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

28. Dar ce vi se pare vouă? Un om avea doi feciori, și mergând la cel dintâi, l-a zis: Fiule, mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. Iar el răspunzând, a zis: Nu volesc; dar mai pe urmă, căin-du-se, s'a dus.

30. Și mergând la celalalt, l-a zis: Așijderea. Iar el răspund, a zis: Iai, Doamne, voi merge; și nu s'a dus.

31. Care din aceștia doi a făcut voia tatălui? Zis-au ei: Cel dintâi. Zis-a lor Iisus: Adevăr zic vouă, că vameșii și curvele intră înaintea voastră în împărăția lui Dumnezeu.

32. Că a venit la voi Ioan, în calea dreptății, și n'ați crezut înrânsul; ci vameșii și curvele au crezut, iar voi văzând (aceasta) nu v'ați călit nici după aceea, ca să credeți înrânsul.

33. Ascultați altă pildă. A fost (odată) un gospodar care a sădit vie, a îngrădit-o cu gard, a săpat înrânsa teasc, a zidit turn și a dat-o lucrătorilor, iar el s'a dus departe.

34. Când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să ia roadele ei.

35. Dar lucrătorii prinzând pe

33-46: Marcu 12, 1-12; Luca 20, 9-19; Is. 5, 1-2.

slugile lui, pe una au bătut-o, pe alta au omorât-o iar pe alia au ucis-o cu pietre.

36. Și iarăși a trimis pe alte slugi, mai multe decât cele dintâi și le-a făcut și acelora așijderea.

37. Iar mai pe urmă a trimis la ei pe fiul său, zicând: Se vor rușina de fiul meu.

38. Ci lucrătorii văzând pe fiul, și-au zis: Acesta e moștenitorul, veniți să-l omorim pe el și să stăpânim moștenirea lui!

39. Și prinzându-l pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

40. Deci, când va veni domnul viei, ce va face lucrătorilor acelora?

41. Zis-au lui: Pe cei răi, cu rău îl va pierde și via o va da altor lucrători, cari îl vor da lui roadele la vreme.

42. Zis-a lor Iisus: Au niciodată n'ați cetit în scripturi: Piatra pe care n'au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului; dela Domnul s'a făcut aceasta, și este (lucru) minunat în ochii noștri!

43. De aceea vă spun vouă, că se va lua dela voi împărăția lui Dumnezeu, și se va da neamului care va aduce roadele ei.

44. Și cel ce va cădea peste piatra aceasta, se va sfărma; iar peste care va cădea ea, îl va zdrobi.

45. Iar arhierii și fariseii au zind pildele lui, au priceput că despre dânsii grăește.

46. Și căutând să-l prinză pe el, s'au temut de popor, de vreme ce ca pe un proroc îl aveau pe el.

42: Ps. 118, 22-23

22.

Chemarea la nuntă. Întrebarea despre dajdie. Saduchei și învierea morților. Porunca cea mai mare din lege. Al cui fiu este Hristos?

Și iarăși le-a grăit lor în pilde, zicând:

2. Asemănatu-s'a împărăția cerului, unui împărat care a făcut nuntă fiului său.

3. Și a trimis pe slugile sale să poștească pe cei chemați la nuntă, dar aceștia nu voiau să vie.

4. Și a trimis iarăși alte slugi, zicând: Spuneți celor chemați: Iată am gătit prânzul meu; junctii mei și cele hrănite ale mele s'au junghiat și toate sunt gata. Veniți la nuntă.

5. Dar ei nebăgând în seamă (poftirea), s'au dus, unul la holda sa, altul la neguțătoria sa.

6. Iar ceilalți prinzând pe slugile lui, le-au pedepsit și le-au omorât pe ele.

7. Și auzind împăratul, s'a mâniat și trimițând oștile sale, a pierdut pe ucigașii acela și cetatea lor a ars-o.

8. Atunci a zis slugilor sale: Iată nunta este gata, dar cei chemați n'au fost vrednici de ea.

9. Mergeți deci la răspântiile drumurilor, și pe câți îi veți afla, chemați-i la nuntă!

10. Și ieșind slugile acelea la răspântii, le-au adunat pe toți câți le-au aflat - și buni și răi; și s'a umplut casa nunții de oaspeți.

11. Și intrând împăratul să vadă

pe cei ce ședeau la masă, a văzut acolo un om, care nu era îmbrăcat în haină de nuntă.

12. Și i-a zis lui: Prietene, cum ai intrat aici neavând haină de nuntă? Iar el tăcea.

13. Atunci împăratul a zis slugilor: Legându-i mâinile și picioarele, luați-l pe dânsul și-l aruncați întru întunerecul cel mai dinafară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

14. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci mergând fariseii, sfat au făcut, că să-l prinză pe el în cuvânt.

16. Și au trimis la el pe ucenicii lor împreună cu irodianii, zicând: Învățătorule, știm că ești drept și înveți cu adevărat calea, lui Dumnezeu, și nu-ți pasă de nimănui, că nu cauți la fața oamenilor.

17. Deci, spune-ne nouă: Ce ți se pare fie? Se cade a plăti dajdie Chesarului, sau nu?

18. Iar Iisus cunoscând viclesugul lor, a zis: Ce mă ispititi, fățarnicilor? Arătați-mi mte banul dajdiel.

19. Și ei le-au adus un dinar.

20. Iară el a zis lor: Al cui este chipul acesta și scriptura cea de pe el?

21. Zis-au lui: Ale Chesarului. Atunci a zis lor: Dați, dar, înapoi pe cele ce sunt ale Chesarului Chesarului, și pe cele ce sunt ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu.

22. Și auzind s'au mirat, și lăsându-l pe el s'au dus.

15-22: Marcu 12, 13-17; Luca 20, 20-26; Ioan 8, 6.

22, 2-10: Luca 14, 16-24; Ioan 8, 29.

23. În aceeași zi au venit la dânsul saduchei, cari spun că nu este înviere, și le-au întrebat pe el, zicând:

24. Învățătorule, Moise a zis: De va muri cineva neavând copii, fratele lui să ia pe femeia lui și să ridice urmași fratelui său.

25. Deci, erau la noi șapte frați, și cel dintâi însurându-se a murit, și neavând urmași, a lăsat pe femeia sa fratelui său.

26. Așisderea (s'a întâmplat cu) al doilea și cu al treilea, până la al șaptelea.

27. Iar mai pe urmă de toți a murit și femeia.

28. Deci, la înviere a căruia din cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o pe ea.

29. Iar Iisus răspunzând, a zis lor: Vă rădăciți, neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Că la înviere nici nu se însoară nici nu se mărită nimeni, ci vor fi (toți) ca ingerii lui Dumnezeu din cer.

31. Iar despre învierea morților n'ați citit oare cece s'a spus vouă de Dumnezeu care zice:

32. Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov; Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor.

33. Și auzind noroadele, se mirau de învățătura lui.

34. Iar fariseii auzind că a astupat gurile saducheorilor, s'au adunat împreună.

35. Și unul din ei, învățător de

23-33: Marcu 12, 18-27; Luca 20, 27-40; A doua Lege 25, 5-6.

32: Ieg. 3, 6.

34-40: Marcu 12, 28-31; Luca 10, 25-28;

lege fiind, l-a întrebat ispitindu-l pe el și zicând:

36. Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din lege?

37. Iar Iisus a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este marea și cea dintâi poruncă.

38. Iar a doua, asemenea acestea: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.

39. În aceste două porunci atârână toată legea și prorocii.

40. Și fiind adunați fariseii, l-a întrebat pe el Iisus, zicând:

41. Ce vi se pare vouă de Hristos? Al cui fiu este? Zis-au lui: al lui David.

42. Zis-a lor: Cum, dară, David, cu duhul îl numește pe el Domn, zicând:

43. Zis-a Domnul Domnului meu: șezi deadreapta mea, până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci, dacă David îl numește pe el Domn, cum este fiu al lui?

45. Și nimeni nu putea să-l răspundă lui un cuvânt, nici a mai îndrăznit cineva, din ziua aceea, să-l mai întrebe pe el.

23.

Iisus mustră pe cărturari și pe farisei.

Atunci Iisus a grăit noroadelor și ucenicilor săi, zicând:

37: A doua Lege 6, 5.

40: Lev. 19, 18.

41-46: Marcu 12, 35-37; Luca 20, 41-44.

44: Ps. 110, 1.

23, 1: Marcu 12, 38-40; Luca 20, 45-47; 11, 39-52.

2. Pe scaunul lui Moise au șezut: cărturarilor și fariseilor;

3. Deci toate câte vă vor zice vouă, să le păziți și faceți, dar după faptele lor să nu vă luați, căci ei zic și nu fac.

4. Că leagă sarcini grele și cu anevoie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor, iar ei nici cu degetul lor nu vor să le miște pe ele.

5. Și toate faptele lor le fac ca să fie văzute de oameni; că și fac filacterii late și și pun ceapraze lungi la hainele lor.

6. Iubesc locurile cele dintâi la ospete, și scaunele cele mai de sus în sinagoge,

7. Și închinăciunile (oamenilor) de prin târguri, și să li se spună de oameni: ravi, ravi.

8. Iar voi să nu vă numiți: ravi, căci unul este învățătorul vostru, Hristos, iar voi toți sunteți frați.

9. Și tată al vostru să nu numiți pe nime pe pământ, căci unul este tatăl vostru: Cel din ceruri.

10. Nici învățători să vă numiți, căci unul este învățătorul vostru: Hristos.

11. Iar cel ce este mai mare între voi, să vă fie vouă slugă;

12. Că cel ce se va înălța pe sine, se va smeri, iar cel ce se va smeri pe sine, se va înălța.

13. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaltea oamenilor; că voi nu intrați și nici pe cel ce vor să intre nu-l lăsați.

14. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că mâncați casele văduvelor, făcând rugăciuni lungi întru fățarnie, pentru aceasta mai multă osândă veți lua.

15. Vai vouă, cărturarilor și fa-

riseilor fățarnici! Că încunjurăți marea și uscatul ca să câștigați un suflet de om, și dacă-l câștigați îl faceți pe el fiu al Gheenel, îndoit ca pe voi.

16. Vai vouă, povățuitori orbi, cari ziceți, că dacă se va jura cineva pe biserică, nimic nu este; iar de se va jura pe aurul bisericii, este vinovat.

17. Nebuni și orbi! Dar ce este mai mare: aurul, sau biserica, care sfintește aurul?

18. Și iarăși (ziceți): Dacă se va jura cineva pe altar, nimic nu este; iar de se va jura pe darul care este deasupra lui, este vinovat.

19. Nebuni și orbi! Dar ce este mai mare: darul, sau altarul care sfintește darul?

20. Deci, cel ce se jură pe altar, se jură pe el și pe toate cele ce sunt deasupra lui.

21. Și cel ce se jură pe biserică, se jură pe ea și pe cel ce locuiește într-nsa.

22. Și cel ce se jură pe cer, se jură pe scaunul lui Dumnezeu și pe cel ce șade pe el.

23. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că dați zecutală din izmă, din mărar și din chimăn, și nesocotiți cele mai grele ale legii: dreptatea și mila și credința. Acestea se cădea să le faceți, și acelea să nu le lăsați.

24. Povățuitori orbi, cari strecurați țânțarul și inghițiți cămila!

25. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că voi curățiți partea cea din afară a paharului și a blidului, iar pe dinlăuntru sunt pline de răpire și de nedreptate!

26. Farisee oarbe, curățește înlăuntru a paharului și a blidului, ca să fie curată și cea din afară!

27. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că vă asemănați mormintelor celor văruiate, care pe dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de toată necurăția.

28. Așa și voi, din afară vă arătați dreptii oamenilor, iar înlăuntru sunteți plini de fățarnie și de fărădelege.

29. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că zidiți mormintele prorocilor și împodobiți gropile dreptilor,

30. Și ziceți: De-am fi trăit noi în zilele părinților noștri, n'am fi fost părtași lor întru (vărsarea) sângelui prorocilor.

31. Drept aceea, înșivă măturăți-vă de voi, că supteiți fil al celor ce au ucis pe proroci.

32. Ci voi umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi, pul de năpârghi, cum veți scăpa de osânda Gheenel?

34. Pentru aceasta, lată eu trimite la voi proroci și înțelepți și cărturari și dintre dânsii veți ucide și veți răstigni, și dintre dânsii veți bate în soboarele voastre, și-l veți gonî din cetate 'n cetate,

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept care s'a vărsat pe pământ, dela sângele lui Avel cel drept până la sângele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-ați ucis între biserică și altar.

36. Adevăr grăesc vouă: Ace-

stea toate vor veni peste neamul acesta.

37. Ierusalime, Ierusalime, cel ce ai omorât pe proroci și ai ucis cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiil tăi, cum își adună găina pull sub aripi, și tu n'ai vrut!

38. Iată, vi se lasă casa voastră pustie.

39. Că zic vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până când nu veți zice: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

24.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii.

Și lezând Iisus din biserică, s'a dus. Și s'au apropiat de dânsul ucenicii lui, ca să-l arete lui zidurile bisericii.

2. Iar Iisus le-a zis lor: Vedeți toate acestea? Adevăr grăesc vouă, nu va rămânea aici piatră pe piatră, care să nu se risipească.

3. Iar după ce a șezut el pe Muntele Maslinilor, s'au apropiat de dânsul ucenicii lui, deosebi, zicând: Spune-ne nouă, când vor fi acestea, și care este semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?

4. Și răspunzând Iisus a zis lor: Căutați să nu vă amăgească pe voi cineva.

5. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând: Eu sunt Iristosul, și pe mulți vor înșela.

6. Și veți auzi de războaie și de vești de războaie. Căutați să nu vă spălmânați. Că trebuie să

fie toate acestea; dar încă nu va fi sfârșitul.

7. Că se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție, și vor fi: foamete și ciumă și cutremure pe alocurea.

8. Ci acestea toate vor fi (numai) începătura durerilor.

9. Atunci vă vor da pe voi la muncă și vă vor ucide, și veți fi urși de toate neamurile, pentru numele meu.

10. Și mulți se vor sminti atunci, și se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții.

11. Și mulți proroci mincinoși se vor scula și vor înșela pe mulți.

12. Și pentru înmulțirea fără-delegii, dragostea multora se va răci.

13. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Și se va propovedui această Evangheliă a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile, și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci când veți vedea urăciunea pustirii, care s'a zis prin Daniil prorocul, stând în locul cel sfânt (cel ce citește să înțeleagă),

16. Atunci cel din Iudeea să fugă la munți,

17. Și cel ce va fi pe (acoperișul) casei, să nu se pogoare să la ceva din casa sa;

18. Și cel ce va fi la câmp să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina sa.

19. Ci vai de cele ce vor avea în pânțec și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!

20. Rugați-vă, dară, ca fuga voastră să nu fie tarna, nici Sămădă.

15: Dan. 9, 27; 12, 11.

21. Căci atunci va fi necaz mare, cum n'a mai fost dela începutul lumii până acum, nici nu va mai fi.

22. Și de nu s'ar fi scurtat zilele acelea, nu s'ar mai mântui nici un om; dar pentru cei aleși se vor scurta zilele acelea.

23. Atunci de va zice vouă cineva: Iată aici este Hristos, sau (iată-l) acolo, să nu credeți.

24. Că se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor da semne mari și (vor face) minuni, ca să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși.

25. Iată v'am spus vouă de mai înainte.

26. Deci de vor zice vouă: Iată în pustie este (Hristosul), să nu ieșiți; (sau) iată în cămări, să nu credeți.

27. Că precum fulgerul iese dela Răsărit și se arată până la Apus, așa va fi și venirea Fiului Omului;

28. Căci unde va fi stărvul, acolo se vor aduna vulturii.

29. Iar îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina sa, și stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor se vor clăti.

30. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și atunci vor plânge toate semințiile pământului; și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă.

31. Și va trimite pe îngerii săi cu glas de trâmbiță răsunătoare, și vor aduna pe cei aleși ai lui

21: Dan. 12, 1.

24: A doua Lege 13, 2-4.

29: Is. 13, 10; 34, 4.

30: Dan. 7, 13-14.

31: Is. 27, 13.

din cele patru vânturi, dela o margine a cerurilor până la (cealaltă) margine a lor.

32. Iar dela smochin învățați pilda aceasta: Când mlădița lui se face moale și înfrunzește, știți că văra este aproape.

33. Așa și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că (Fiul Omului) este aproape, lângă uși.

34. Adevăr grăesc vouă, nu va trece neamul acesta, până când toate acestea nu se vor întâmpla.

35. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

36. Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, fără numai Tatăl meu singur.

37. Că precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și venirea Fiului Omului.

38. Și precum în zilele cele mai înainte de potop (oamenii) mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua întru care a intrat Noe în corabie,

39. Și n'au știut până când a venit potopul și l-a luat pe toți, așa va fi și cu venirea Fiului Omului.

40. Atunci, din doi cari vor fi în câmp, unul se va lua și unul se va lăsa;

41. Din două cari vor măcina la moară, una se va lua și alta se va lăsa.

42. Priveghiați deci, că nu știți ziua în care va veni Domnul vostru.

43. Aceasta încă să știți, că de ar cunoaște stăpânul casei ceasul în care vine furul, ar priveghia și n'ar lăsa să i se spargă casa.

44. De aceea fiți gata și voi,

căci în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului.

45. Cine este oare sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pe care a pus-o stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea lor hrană la vreme?

46. Fericită este slugă aceea pe care, venind domnul său, o va afla făcând așa.

47. Adevăr grăesc vouă, că peste toate averile sale o va pune pe dansa.

48. Iar dacă sluga aceea rea (fiind) va zice întru inima sa: Stăpânul meu va zăbovi,

49. Și va începe a bate pe tovarășii săi, a mânca și a bea cu bețivii,

50. Veni va stăpânul slugii aceleia în ziua întru care nu-l așteaptă, și în ceasul întru care nu știe.

51. Și-l va tăia pe el în două, și partea lui cu făcarnicia o va pune. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

25.

Pilda despre cele zece fecioare și cea despre talanți. Judecata de apoi.

A atunci împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care luându-și candelile lor, au ieșit întru întâmpinarea mirelui.

2. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune.

3. Cele nebune luându-și candelile lor, n'au luat cu sine untdelemn;

4. Iar cele înțelepte au luat odată cu candelile lor și untdelemn în vasele lor.

5. Și zăbovind mirele, au dormit toate și au adormit.

6. Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui!

7. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și și-au împodobit candelile lor.

8. Iar cele nebune au zis către cele înțelepte: Dați-ne și nouă din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre.

9. Răspuns-au cele înțelepte, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați vouă.

10. Deci, mergând ele să cumpere, a venit mirele, și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa.

11. Iar mai pe urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă.

12. Iar el răspunzând, a zis: Adevăr grăesc vouă, nu vă cunosc pe voi.

13. Drept aceea, priveghiați, că nu știți ziua nici ceasul întru care Fiul Omului va veni.

14. Căci (el este) ca omul care, ducându-se departe, și-a chemat slugile sale și le-a dat lor averea sa;

15. Și unele i-a dat cinci talanți, iar altela doi, iar altela unul, fiecare după puterea ei, și-apol a plecat.

16. Și plecând sluga care luase cinci talanți a neguțătorit cu dănsii și a făcut alți cinci talanți.

17. Așijderea și cea cu doi, a dobândit și ea alți doi.

18. Iar (sluga) care luase unul,

25. 14—30: Luca 19, 12—27.

ducându-se, a săpat în pământ și a ascuns argintul stăpânului său.

19. Iar după multă vreme a venit stăpânul slugilor aceloră și a făcut socoteală cu ele.

20. Și venind cea care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat mie, iată, alți cinci talanți am dobândit cu ei.

21. Zis-a stăpânul ei: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

22. Și venind și cea care luase doi talanți a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat mie, iată, alți doi talanți am dobândit cu ei.

23. Zis-a stăpânul ei: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.

24. A venit apoi și cea care luase un talant și a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n'ai sămănat și aduni de unde n'ai risipit,

25. Și temându-mă, m'am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău.

26. Și răspunzând stăpânul i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, ai știut că secer unde n'am sămănat și adun de unde n'am risipit?

26. Tocmai de aceea se cuvenea să fi dat argintul meu schimbătorilor, și fiind eu așa fi luat cel al meu cu dobândă.

28. Luați, dar, dela el talantul, și-l dați celui ce are zece talanți!

29. Că tot celui ce are, i se va da și el va prisosi, iar dela cel ce

nu are și ceace i se pare că are, se va lua dela dănsul.

30. Și pe sluga cea netrebnică, aruncați-o întru întunecul cel mai dinafară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

31. Iar când va veni Fiul Omului întru slava sa, și toți sfinții îngeri cu dănsul, atunci va ședea pe scaunul slavei sale.

32. Și se vor aduna înaintea lui toate limbile, și va despărți (pe oameni) unul de altul, precum desparte păstorul oile de lezi.

33. Și va pune oile deadreapta sa, iar lezile deasfanga sa.

34. Atunci va zice împăratul celor deadreapta lui: Veniți, binecuvântații Părintelui meu, și moșteniți împărăția care este gătită vouă dela întemeierea lumii!

35. Căci am flămânzit și mi-ați dat de-am mâncat, am însetat și mi-ați dat de-am băut, străin am fost și m'ați primit;

36. Gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine.

37. Atunci vor răspunde lui dreptii, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit, sau însetat și ți-am dat de-am băut?

38. Sau când te-am văzut strein și te-am primit, sau gol și te-am îmbrăcat?

39. Sau când te-am văzut bolnav, sau în temniță și am venit la tine?

40. Și răspunzând împăratul, va zice lor: Adevăr zic vouă, intru cât ați făcut unuia din acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor dea-

stânga lui: Duceți-vă dela mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui!

42. Căci am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu mi-ați dat să beau;

43. Străin am fost și nu m'ați primit, gol și nu m'ați îmbrăcat, bolnav și întemnițat și nu m'ați cercetat pe mine.

44. Atunci vor răspunde și ei zicând: Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau strein, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu ți-am slujit ție?

45. Ci (împăratul), le va răspunde lor, zicând: Adevăr grăesc vouă, intrucât n'ați făcut unuia din acești prea mici, nici mie nu mi-ați făcut.

46. Și vor merge aceștia în muncă veșnică, iar dreptii în viața veșnică.

26.

Sfat împotriva lui Iisus. Ungerea lui cu mir. Cina cea de taină. Vânzarea lui. Rugăciunea în grădina Ghetsmani. Prinderea și ducerea lui la Caiafa. Lepădarea lui Petru.

Iar dacă a sfârșit Iisus toate cuvintele acestea, a zis ucenicilor săi:

2. Știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului se va da să se răstignească.

3. Atunci s'au adunat arhierii și cărturarii și bătrânii poporului în curtea arhierelui, ce se numea Caiafa,

26. 2—5: Marcu 14, 1—2; Luca 22, 1—2.

4. Și au făcut sîat să prînză pe Iisus cu viclesug și să-l omoare.

5. Dar ziceau: Nu în ziua prînzului, ca să nu se facă tulburare în popor.

6. Fiind Iisus în Vitană, în casa lui Simon leprosul,

7. A venit la dînsul o femeie avînd un alavastu cu mir de mare preț, și l-a turnat pe capul lui, pe cînd ședea el la masă.

8. Iar ucenicii lui văzînd, le-a părut rău, zicînd: Pentru ce (s'a făcut) această pagubă?

9. Căci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii (se puteau da) săracilor.

10. Iar Iisus știînd, a zis lor: Pentru ce faceți supărare femeii? Că bun lucru a făcut cu mine.

11. Căci, pe săracii îi aveți cu voi pururea, dar pe mine nu mă aveți pururea;

12. Că vîrsînd aceasta mirul acesta pe trupul meu, spre îngroșarea mea a făcut-o.

13. Adevăr grăesc vouă: Ori unde se va propovedui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce a făcut ea, întru poameirea ei.

14. Atunci unul din cei doisprezece, care se numea Iuda Iscarioteanul, mergînd la arhiereii, a zis lor: Ce-mi veți da mie, și eu îl voi da pe el vouă?

15. Iar el l-au dat lui treizeci de arginți.

16. Și de atunci (Iuda) căuta vreme cu prilej ca să-l dea pe el.

6 13: Marcu 14, 3-9; Luca 7,

36 50; Ioan 12, 1-8.

14 16: Marcu 14, 10-11; Luca

22, 3-6.

15: Zah. 11, 12.

17. Iar în ziua cea dintîi a Azimilor au venit ucenicii la Iisus, întrebându-l: Unde voești să gătim ție să mîncăm Paștile?

18. Iar el a zis lor: Mergeți în cetate la oarecine, și-l spuneți lui: Învățătorul zice: vremea mea s'a apropiat; la tine voi face Paștile cu ucenicii mei.

19. Și au făcut ucenicii precum le-a poruncit lor Iisus, și au gătit Paștile.

20. Iar făcîndu-se seară, s'a așezat la masă cu cei doisprezece ucenici ai săi.

21. Și pe cînd mîncau el, a zis (Iisus): Adevăr grăesc vouă, că unul din voi va să mă vînză.

22. Iar el întristîndu-se foarte, au început a-l întreba fiecare: Nu cumva eu sunt, Doamne?

23. Iar el răspunzînd, a zis: Cel ce a întins cu mine mîna în blid, acela va să mă vînză.

24. Ci Fiul Omului va merge, precum este scris pentru el, dar vai omului aceluia prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine ar fi fost omului aceluia de nu s'ar fi născut.

25. Atunci Iuda, cel ce l-a vîndut pe el, a întreat: Nu cumva sunt eu, Învățătorule? Răspuns-a lui (Iisus): Tu ai zis.

26. Deci, pe cînd mîncau el, luînd Iisus pâinea și binecuvîntînd, a frînt și a dat ucenicilor zicînd: Luați, mîncăți, acesta este trupul meu.

27. Și luînd paharul și mulțumînd, a dat lor, zicînd:

17-19: Marcu 14, 12-16; Luca

22, 7-13.

20-30: Marcu 14, 17-26; Luca

22, 14-23; Ioan 13, 21-26.

28. Beți dintru acesta toți, a-cesta este sîngele meu al legii celei nouă, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.

29. Dar vă spun vouă, că nu voi mai bea acum din acest rod al vieii, pînă în ziua cînd îl voi bea cu voi nou, întru împărăția Tatălui meu.

30. Apoi, cîntînd cîntîr de laudă, au ieșit în Muntele Maslinilor.

31. Atunci a zis lor Iisus: Voi toți vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta, căci scris este: Bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmel.

32. Dar după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

33. Iar Petru răspunzînd, a zis lui: Chiar dacă toți se vor sminti întru tine, eu niciodată nu mă voi sminti.

34. Zis-a lui Iisus: Adevăr grăesc ție, că în această noapte, mai înainte de a cînta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

35. Zis-a Petru lui: De-ar trebui să și mor împreună cu tine și tot nu mă voi lepăda de tine. Asemenea au grăit și toți ceilalți ucenici.

36. Atunci a venit Iisus împreună cu ei în satul ce se numește Ghetsmani, și a zis ucenicilor: Ședeți aici pînă voi merge să mă rog acolo.

37. Și luînd pe Petru și pe cei

31-35: Marcu 14, 27-31; Luca 22, 31-34.

31: Zah. 13, 7.

36-46: Marcu 14, 32-42; Luca 22, 40-46.

doi filii ai lui Zevedei, a început a se întrista și a se mîhni.

38. Atunci a zis lor Iisus: Întristat este sufletul meu pînă la moarte; rămăneți aici și priveghiați împreună cu mine.

39. Și depărtîndu-se puțin, a căzut cu fața la pămînt și rugîndu-se a zis: Părintele meu, de este cu putință, treacă dela mine paharul acesta, dar nu precum voiesc eu, ci precum tu (voești).

40. Și venind la ucenicii săi l-a aflat pe dînșii dormind; și a zis lui Petru: Așa, n'ați putut priveghia un singur ceas împreună cu mine!

41. Priveghiați și vă rugați ca să nu intrați în ispită; că duhul este osîrduitor, iar trupul nepuținios.

42. Iarăși, mergînd a doua oară s'a rugat, zicînd: Părintele meu, de nu este cu putință să treacă dela mine acest pahar, ca să nu-l beau, fie voia ta.

43. Și venind l-a aflat pe dînșii iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreuiți.

44. Și lăsându-l pe el, a mers iarăși și s'a rugat a treia oară, acelaș cuvînt zicînd.

45. Atunci a venit la ucenicii săi și le-a zis lor: Dormiți de acum și vă odihniți! Iată s'a apropiat ceasul. Și Fiul Omului se va da în mîinile păcătoșilor.

46. Sculați-vă să mergem; iată s'a apropiat cel ce m'a vîndut.

47. Și încă pe cînd vorbea, iată

38: Ps. 43, 5.

47-56: Marcu 14, 43-50; Luca 22, 47-53; Ioan 18, 3-12.

luda, unul din cei doisprezece, a venit și împreună cu el norod mult, cu săbii și cu fuști, trimiși de arhierii și de bătrânii poporului.

48. Iar cel ce-l vându-se pe el l-a dat lor semn, zicând: Pe care-l voi săruta, acela este, prindeți-l pe el.

49. Și îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-te învățătorule! Și l-a sărutat pe el.

50. Iar Iisus a zis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiindu-se el, au pus mâinile pe Iisus și l-au prins pe el.

51. Și iată unul din cei ce erau cu Iisus, întinzându-și mana și-a scos sabia, și lovind pe sluga arhierelui, l-a tăiat urechea lui.

52. Atunci a zis Iisus lui: Întoarce sabia la locul ei, că toți cei ce scot sabia de sabie vor pieri.

53. Au și se pare că nu pot ruga pe Tatăl meu, și să-mi pue mie acum mai mult decât douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum se vor plini scripturile, care spun că așa se cade să fie?

55. În ceasul acela zise Iisus noroadelor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști să mă prindeți pe mine? În fiecare zi ședeam la voi, învățând în biserică, și nu m'ați prins.

56. Dar toate acestea s-au făcut, ca să se plinească scripturile prorocilor. Atunci lăsându-l pe el, toți ucenicii au fugit.

57. Iar ei prinzând pe Iisus l-au

dus la arhierul Caiafa, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

58. Iar Petru a mers după el de departe, până la curtea arhierelui; și intrând înăuntru, a șezut cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

59. Iar arhierii și bătrânii și tot sfatul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-l omoare pe el.

60. Dar n'au aflat, de și veniseră multe mărturii mincinoase. Mai pe urmă însă au venit două,

61. Și au zis: Acesta a spus: Pot să stric biserica lui Dumnezeu și în trei zile să o zidesc.

62. Și sculându-se arhierul, a zis lui: Nimic nu răspunzi? N'auzi ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

63. Dar Iisus tăcea. Și grăind arhierul, a zis lui: Juru-te pe Dumnezeu cel viu, spune nouă de ești tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Zis-a Iisus lui: Tu ai zis. Ci vă spun vouă, că de acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și viind pe norii cerului.

65. Atunci arhierul și-a rupt hainele sale, zicând: Hulește! Ce mărturii ne mai trebuie? Iată acum ați auzit hula lui.

66. Ce vi se pare vouă? Iar ei răspunzând, au zis: Vinovat este mortii.

67. Atunci au scuipat în obrazul lui și cu pumnii l-au bătut, iar alții îi dădeau palme, zicând:

68. Procește-ne, Hristoase, cine este cel ce te-a lovit?

69. Iar Petru ședea afară în curte. Și apropiindu-se de el o slujnică,

a zis către el: Și tu erai cu Iisus Galileanul.

70. Dar el s'a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu ce spui.

71. Și ieșind la poartă l-a văzut pe el alta, și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarieneanul.

72. Iar el iarăși s'a lepădat cu jurământ, că nu cunoaște pe omul acesta.

73. Peste puțin însă apropiindu-se cel ce stăteau acolo, au zis lui Petru: Adevărat, și tu ești dintre ei, căci și graiul tău te vădește pe tine.

74. Atunci el a început a se blestema și a se jura, că nu cunoaște pe omul acesta. Și îndată a cântat cocoșul.

75. Și Petru își aduse aminte de cuvântul lui Iisus, care-l spusese lui, că: mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

27.

Iisus înaintea lui Pilat. Iuda se caeste. Patimile Domnului. Răstignirea, moartea și îngroparea lui.

Iară dacă s'a făcut ziua, sfat au făcut toți arhierii și bătrânii poporului asupra lui Iisus, ca să-l omoare pe el.

2. Și legându-l pe dânsul, l-au dus și l-au dat lui Pilat din Pont, procuratorul.

3. Atunci Iuda vânzătorul văzând că Iisus s'a judecat spre moarte, căindu-se, a întors cei treizeci de arginți arhierilor și bătrânilor, zicând:

4. Greșeam de am vândut sânge nevinovat! Iar ei au zis: Ce ne pasă nouă? Tu vei vedea.

5. Atunci (Iuda) aruncând arginții în biserică, s'a dus de acolo. Și mergând, s'a spânzurat.

6. Iar arhierii luând arginții, au zis: Nu se cuvine a-i pune pe aceștia în vistieria bisericii, de vreme ce sunt preț de sânge.

7. Și sfătuindu-se, au cumpărat cu ei țarina olarului, pentru îngroparea streinilor.

8. De aceea s'a și numit țarina aceea, Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci s'a împlinit ceea ce s'a spus prin prorocul Ieremia ce zice: Și au luat treizeci de arginți, prețul celui prețuit, care s'a prețuit de fiii lui Israel;

10. Și l-au dat pe el pe țarina olarului, precum mi-a spus mie Domnul.

11. Iar Iisus sta înaintea procuratorului. Și l-a întrebat pe el procuratorul, zicând: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar Iisus a zis lui: Tu zici.

12. Dar la cele ce grăiau asupra lui arhierii și bătrânii, nimic nu răspundea.

13. Atunci a zis Pilat lui: Nu auzi câte mărturisesc (aceștia) împotriva ta?

14. Dar Iisus nu l-a răspuns la nici un cuvânt, încât procuratorul se mira foarte.

15. Ci la praznicul (Paștilor) procuratorul avea obicei să slobo-

27. 9 Ier. 32, 6-9, Zab. 11, 12-13, 11-14. Marcu 15, 2-5, Luca 23, 2-3, Ioan 18, 29-38.
15-26: Marcu 15, 6-15, Luca 23, 13-25; Ioan 18, 39-19, 1.

57-75: Marcu 14, 53-72; Luca 22, 54-71; Ioan 18, 12-27.

zească poporului un vinovat, pe care-l voia acesta.

16. Și aveau atunci un vinovat vestit, ce se numia Varava.

17. Deci, adunându-se ei, a zis lor Pilat: Pe care voți să vi-l slobozesc vouă? Pe Varava sau pe Iisus ce se zice Hristos?

18. Căci știa, că din pizmă îl dăduseră pe el.

19. Și șezând (Pilat) pe scaunul de judecată, femeia sa a trimis la dânsul să-i spună: Nimic să nu faci dreptului acestuia, căci multe am pățimit astăzi în vis pentru dânsul.

20. Iar arhierii și bătrânii au înduplecat mulțimile ca să ceară pe Varava, iar pe Iisus să-l plarză.

21. Și grăind procuratorul l-a întrebat pe ei: Pe care din amândoi voți să vi-l slobozesc vouă? Iar el au răspuns: Pe Varava!

22. Zis-a lor Pilat: Dar ce voi face cu Iisus, ce se zice Hristos? Zis-au lui toți: Să se răstignească!

23. Iar procuratorul a zis iarăși: Dar ce rău a făcut? El însă mai vărtos strigau, zicând: Să se răstignească!

24. Deci văzând Pilat că nimic nu folosește, el mai multă gălceavă se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea poporului, zicând: Nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia, voi veți vedea.

25. Și răspunzând tot poporul, a zis: Sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!

26. Atunci le-a slobozit lor pe Varava, iar pe Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

27. Atunci ostașii procuratoru-

27-30: Marcu 15, 16-19; Ioan 19, 2-3.

lui ducând pe Iisus în divan, au adunat la dânsul toată ceata ostașilor;

28. Și desbrăcându-l pe el (de hainele lui), l-au îmbrăcat cu hlamidă roșie.

29. Și împletind cunună de spini, l-au pus-o în cap, iar în mâna lui cea dreaptă trestie; apoi ingenunchind înaintea lui, își băteau joc de el, zicând: Bucură-te împăratul Iudeilor!

30. Și scuipând asupra lui, luau trestia și-l băteau peste cap.

31. Și dacă l-au batjocorit, au desbrăcat de pe el hlamida și l-au îmbrăcat în hainele sale, și l-au dus pe dânsul oa să-l răstignească.

32. Ieșind cu el afară, au aflat pe un om chirinean, anume Simon; pe acesta l-au silit să ducă crucea lui.

33. Și dacă au venit la locul ce se numește Golgota, adică locul căpătâni,

34. l-au dat lui să bea oțet amestecat cu fiere; dar gustând, nu voia să bea.

35. Iar după ce l-au răstignit pe el, au împărțit hainele lui aruncând sorți, ca să se plinească ceea ce s'a zis de prorocul: Împărțit-au hainele mele foruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

36. Și șezând (ostașii), îl păziau pe el acolo.

37. Iar deasupra capului lui au

31-36: Marcu 15, 20-41; Luca 23, 26; 33-49; Ioan 19, 16-30.

34: Ps. 69, 22.

35: Ps. 22, 19.

pus vina lui scrisă: Acesta este Iisus Impăratul Iudeilor.

38. Tot atunci au răstignit împreună cu dânsul doi tâlhari, unul de dreapta și altul de stânga.

39. Iar trecătorii îl huliau pe dânsul, și clătindu-și capetele ziceau:

40. Cel ce strici biserica și în trei zile o zidești, măntulește-te pe tine însuși! De ești Fiul lui Dumnezeu, pogoară-te de pe cruce!

41. Așijderea și arhierii batjocorindu-l, împreună cu cârturarii și cu bătrânii și cu fariseii, ziceau:

42. Pe alții a măntuit, iar pe sine nu poate să se măntuiască! De este împăratul lui Israel, pogoare-se acum de pe cruce și vom crede întrânsul.

43. Nădăjduia în Dumnezeu; izbăvească-l acum, dacă vrea! Că zicea: Fiul lui Dumnezeu sunt.

44. Așijderea și tâlharii, cei ce erau răstignii împreună cu dânsul, îl ocărau pe el.

45. Iar dela al șaselea ceas înțunec s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas.

46. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: „Eli, Eli, lama savahtani!” Adică: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat?

47. Ci unii din cei ce erau acolo auzind, ziceau: Pe Ilie-l strigă acesta.

48. Și îndată alergând unul din trâșii, și luând un burete l-a um-

39. Ps. 22, 8.

43. Ps. 22, 9.

46. Ps. 22, 2.

48. Ps. 69, 22.

plut de oțet, și pulindu-l într-o trestie l-a adăpat pe el.

49. Iar alții ziceau: Lasă să vedem, veni-va oare Ilie să-l măntuiască pe el?

50. Ci Iisus strigând iarăși cu glas mare, și-a dat duhul.

51. Și iată, catapeteasma bisericii s'a spintecat în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat și petricele s'au despicat,

52. Mormintele s'au deschis și multe trupuri ale sfinților ce adormiseră s'au sculat.

53. Și ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în sfânta cetate și s'au arătat multora.

54. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele ce s'au făcut, s'au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

55. Și erau acolo și multe femei, privind de departe, care meraseră după Iisus din Galileea, slujind lui.

56. Printre ele erau: Maria Magdalena și Maria muma lui Iacov și a lui Iosif și muma fiilor lui Zevedei.

57. Iar dacă s'a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, cu numele Iosif, care și el fusese ucenic al lui Iisus.

58. Acesta mergând la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să se dea trupul.

59. Și luând Iosif trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat,

57-61: Marcu 15, 42-47; Luca 23, 50-55; Ioan 19, 38-42.

60. Și l-a pus într'un mormânt nou al său, pe care îl săpase în piatră; și prăvălind o piatră mare pe ușa mormântului, s'a dus.

61. Și erau acolo Maria Magdalina și cealaltă Marie, stând în preajma mormântului.

62. Iar a doua zi, care este după Vineri, s'au adunat arhierii și fariseii la Pilat,

63. Zicând: Doamne, adusu-ne-am aminte că înșelătorul acela a zis, încă în viață fiind: După trei zile mă voi scula.

64. Poruncește deci să se păzească mormântul până a treia zi, nu cumva venind ucenicii lui noaptea să-l fure pe el și să spună poporului că s'a sculat din morți, și va fi rătăcirea cea de apoi mai rea decât cea dintâi.

65. Zis-a lor Pilat: Aveți strajă, mergeți de întăriți cum știți.

66. Iar ei mergând au întărit mormântul cu strajă și au pecetluit piatra.

28.

Învierea lui Hristos. Ingerul și femeile la mormânt. Arătarea lui Hristos.

Iar Sâmbătă (noaptea) târziu, când se lumina spre ziua întâia a săptămânii, venit-a Maria Magdalina și cealaltă Marie, să vadă mormântul.

2. Și iată, s'a făcut cutremur mare; că ingerul Domnului, pogorându-se din cer și venind, a

28. 1-10: Marcu 16, 1-10; Luca 24, 1-10; Ioan 20, 1-18.

prăvălit piatra și a șezut deasupra ei.

3. Înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4. Și de frica lui s'au cutremurat străjerii și s'au făcut ca morți.

5. Iar ingerul grăind, a zis le-meiilor: Nu vă temeți! Știu, că pe Iisus cel răstignit îl căutați.

6. Nu este aici, căci s'a sculat, precum a zis. Mergeți de vedeți locul unde a zăcut Domnul.

7. Și mergând degrab, spuneți ucenicilor lui, că s'a sculat din morți; și iată, va merge mai înainte de voi în Galileea, acolo îl veți vedea pe dânsul. Iată, v'am spus vouă.

8. Și plecând degrab dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor lui.

9. Dar, pe când mergeau ele să vestească ucenicilor lui, iată le-a întâmpinat pe dânsule Iisus, zicând: Bucurați-vă! Iar ele apropiindu-se, au cuprins picioarele lui și s'au închinat lui.

10. Atunci a zis lor Iisus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei să meargă în Galileea, și acolo mă vor vedea.

11. Iar după ce s'au dus ele, iată unul din străjeri venind în cetate au vestit arhierilor toate cele ce s'au făcut.

12. Și adunându-se împreună cu bătrânii, au făcut sfat și au dat bani mulți ostașilor, zicând:

13. Spuneți că ucenicii lui venind noaptea l-au furat pe el, pe când dormiați voi.

14. Și de va ajunge (vestea) aceasta la procuratorul, noi îl vom pedepsi pe el, și pe voi fără de grijă vă vom face.

15. Iar ei luând banii au făcut cum l-au învățat; și s'a lăsat cuvântul acesta printre ludei până în ziua de astăzi.

16. Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus.

17. Și văzându-l pe el s'au în-

chinat lui; unul însă s'au îndoit.

18. Și apropiindu-se Iisus le-a grăit lor, zicând: Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ.

19. Drept aceea mergând învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

20. Și învățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă; și iată, eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

SFÂNTA EVANGHELIE

DELA

MARCU

1.

Botezul lui Iisus. Ispitirea. Chemarea Apostolilor. Vindecări de osebite boale.

Inceputul Evangheliei lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

2. Precum este scris în proroci: Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feșii tale, care va găti calea ta.

3. Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

4. Așa era Ioan, botezând în pustie și propovăduind botezul pocăinței întru iertarea păcatelor.

5. Și mergeau la dânsul (oameni din) toată latura Iudeei și Ierusalimului, și se botezau dela dânsul în râul Iordanului, mărturisindu-și păcatele lor.

1. 2-8: Mat 3, 1-12; Luca 3, 3-18; Ioan 1, 19-30
3: Mat. 3, 1; Lu. 40, 3.

6. Ci Ioan era îmbrăcat cu haină de păr de cămilă, și avea brâu de curea împrejurul mijlocului lui, și mânca acride și miere sălbatică.

7. Și propovăduia, zicând: Vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic, plecându-mă, să-l desleg cureaua încălțămintelor lui.

8. Eu v'am botezat pe voi cu apă, iar acela vă va boteza cu Duh sfânt.

9. În zilele acelea venit-a Iisus din Nazaretul Galileei și s'a botezat dela Ioan în Iordan.

10. Și ieșind îndată din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumb pogorându-se peste dânsul.

11. Și glas din cer s'a auzit: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru care bine am voft.

9-11: Mat. 3, 13-17; Luca 3, 21-22; Ioan 1, 31-34.

1. 12

MARCU

1. 34

12. Și îndată l-a scos pe dânsul Duhul în pustie.

13. Și a fost acolo în pustie patruzeci de zile, ispitindu-se de satana; și era cu fiarele cele sălbătice și îngerii îi slujeau lui.

14. Iar după ce a fost prins Ioan, a venit Iisus în Galileea, propovăduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

15. Și zicând: S'a plinit vremea și s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelia.

16. Și trecând pe lângă marea Galileei, a văzut pe Simon și pe Andrei fratele lui, aruncându-și mrejele în mare, căci erau pescari.

17. Și l-a zis lor Iisus: Veniți după mine, și vă voi face pe voi să fiți pescari de oameni.

18. Și îndată lăsându-și mrejele, au mers după dânsul.

19. Și mergând de acolo ceva mai departe, a văzut pe Iacov al lui Zevedei și pe Ioan fratele lui, dregându-și mrejele într-o corabie.

20. Și îndată l-a chemat pe dânsii, iar ei lăsând în corabie pe tatăl lor Zevedei, împreună cu lucrătorii, s'au dus după dânsul.

21. Și au intrat în Capernaum; și intrând îndată, Sâmbăta, în sinagogă, (a început a) învăța.

22. Și se mirau toți de învățătura lui; căci îi învăța pe ei ca cel ce are putere, iar nu cum învățau) cărturarilor.

12-13: Mat 4, 1-11; Luca 4, 1-13.

14-15: Mat. 4, 12-17; Luca 4, 14-15.

16-20: Mat. 4, 18-22; Luca 5, 1-11.

21-22: Mat. 4, 31-37.

23. Și era în sinagoga lor un om cu duh necurat, care striga, zicând:

24. Ce ai cu noi, Iisuse Nazarine? Venit-ai oare ca să ne pierzi pe noi? Te știm cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

25. Iar Iisus l-a certat pe el, zicând: Taci și ieși dintrânsul.

26. Și scuturându-l pe el duhul cel necurat, și strigând cu glas mare a ieșit dintrânsul.

27. Și s'au spăimântat toți, în-cât se întrebau între ei, grăind: Ce este aceasta și ce este această învățătură nouă? Căci și duhurilor celor necurate cu stăpânire le poruncește și-l ascultă pe dânsul.

28. Și a ieșit îndată vestea lui în toată latura Galileei.

29. Și ieșind îndată din sinagogă, a venit împreună cu Iacov și cu Ioan în casa lui Simon și a lui Andrei.

30. Iar soacra lui Simon zăcea aprinsă de friguri; și îndată l-au vorbit lui pentru dânsa.

31. Și venind, a apucat-o de mână și a ridicat-o pe ea, și îndată au lăsat-o pe dânsa frigurile și slujea lor.

32. Iar dacă s'a făcut seară și a apus soarele, au adus la dânsul pe toți bolnavii și îndrăciții.

33. Și toată cetatea era adunată la ușă.

34. Și a vindecat pe mulți, din cei cari pătimeau rău de multe feluri de boale, și mulți draci a izgonit; și nu a lăsat pe draci să

29-34: Mat 8, 14-17; Luca 4, 38-41.

spună, că știu că el este Hristos.

35. Iar a doua zi sculându-se de cu noapte, a ieșit și s'a dus în loc pustiu, și s'a rugat acolo.

36. Și au mers după el Simon și cei ce erau împreună cu dânsul.

37. Și găsimdu-l pe el, i-au zis lui: Toți te caută.

38. Iar el a grăit lor: Să mergem în cetățile și în satele cele mai apropiate, ca să propovăduiesc și acolo, căci spre aceasta am venit.

39. Și a propovedit în adunările lor, în toată Galileea, și pe draci i-a scos afară.

40. Atunci a venit la el un leproș, rugându-l pe el și închinându-l înaintea lui, și zicând: De voești poți să mă curățești pe mine.

41. Iar Iisus, făcându-i-se milă, și-a întins mâna sa, și atingându-l pe el i-a zis lui: Voesc, curățește-te.

42. Și spunând (aceasta) îndată s'a depărtat dela dânsul lepra, și s'a curățit.

43. Și răstindu-se la dânsul, nu mai decât l-a slobozit pe el,

44. Poruncindu-i: Vezi, nimic n-ai să nu spui, ci mergi de te arată preotului, și du pentru curățirea ta cele ce a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

45. Iar el ieșind a început a vesti și a spune cele ce i se întâmplaseră, încât (Iisus) nu mai putea să intre pe față în cetate, ci sta afară, prin locuri pustii, și veneau la el (oamenii) de pretutindenea.

2.

Vindecarea slăbănogului. Chemarea lui Matei. Despre post. Ucenicii smulg spice Sâmbăta.

După câteva zile a intrat iarăși în Capernaum, și s'a auzit că este acasă.

2. Și îndată s'au adunat mulți, încât nu mai încăpeau nici pe la ușă, și le grăia lor cuvântul (lui Dumnezeu).

3. Și au venit la el, aducând un slăbănog, purtat de patru (oameni).

4. Și neputând el să se apropie de el din pricina mulțimii, au descoperit casa unde era Iisus, și prin spărtură au pogorit patul în care zăcea slăbănogul.

5. Iar Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: Fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale.

6. Ci erau acolo unii din cărturari, șezând și cugetând întru inimile lor:

7. Pentruce grăește acesta asemenea hule? Cine poate ierta păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

8. Iar Iisus cunoscând îndată, cu duhul său, că așa cugetau acela întru sine, le-a zis lor: Ce cugetați acestea întru inimile voastre?

9. Ce este mai lesne, a zice slăbănogului: iartă-ți-se ție păcatele, sau a zice: scoală-te și-ți ia patul tău și umblă?

10. Ci ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului:

11. Ție-ți zic: Scoală-te și-ți ia patul tău și mergi la casa ta.

12. Și (slăbănogul) s'a sculat îndată și luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât toți se mirau și laudau pe Dumnezeu zicând, că niciodată nu mai văzuseră asemenea (lucruri).

13. Și a ieșit iarăși la mare, și toată mulțimea venia la Iisus, iar el îi învăța pe dânșii.

14. Și trecând, a văzut pe Levi al lui Alfeu șezând la vamă; și i-a zis lui: Vino după mine! Iar el sculându-se, a mers după dânsul.

15. Și când a șezut la masă în casa lui (Levi), mulți vameși și păcătoși ședeau cu Iisus și cu ucenicii lui, căci erau mulți și mergeau după dânsul.

16. Iar cărturarii și fariseii văzându-l pe el că mănâncă împreună cu vameși și cu păcătoși, au zis ucenicilor lui: Cum de mănâncă și bea împreună cu vameși și cu păcătoși?

17. Iar Iisus auzindu-i zis lor: Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi; că n'am venit să chem la pocăință pe cei drepti, ci pe cei păcătoși.

18. Ucenicii lui Ioan și al fariseilor erau postitori; și au venit și i-au zis lui: Pentruce ucenicii lui Ioan și al fariseilor postesc, iar ucenicii tăi nu postesc?

19. Răspunsa lor Iisus: Pot oare fiili nunții să postească până când mirele este cu dânșii? Câtă

13-17: Mat. 9, 9-13; Luca 5, 27-32,

18-22: Mat. 9, 14-17; Luca 5, 33-38.

vreme au pe mirele cu ei, nu pot să postească.

20. Ci vor veni zile, când se va lua dela dânșii mirele, și atunci în acele zile, vor posti.

21. Nimenea nu coase petec de pânză nouă la haină veche; iar de nu, petecul nou întinde haina veche, și spărtura se face mai rea.

22. Și nimenea nu pune vin nou în burdufuri vechi; iar de nu, vinul cel nou sparge burdufurile și vinul se varsă, iar burdufurile pier; ci vinul nou se cuvine să se pule în burdufuri nouă.

23. Și s'a întâmplat să treacă el într-o zi de Sâmbăta printre semănături, iar mergând pe drum ucenicii lui au început a smulge spice.

24. Atunci fariseii au zis către el: Vezi? Pentruce fac ei Sâmbăta ce nu se cuvine?

25. Iar el a zis lor: Oare n'ați citit niciodată ce a făcut David, când a avut lipsă și a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Aviatar Arhiereul, și pâinile punerii înaintea care nu se cade să le mănânce fără numai preoții, le-a mâncat, și a dat și celor ce erau împreună cu el?

27. Și le-a mai zis lor: Sâmbăta s'a făcut pentru om, iar nu omul pentru Sâmbăta.

28. Drept aceea, Fiul Omului Domn este și al Sâmbetei.

23-28: Mat. 12, 1-8; Luca 6, 1-5.

35-39: Luca 4, 42-44.

40-45: Mat. 8, 2-4; Luca 5, 12-16.

2. 1-12: Mat. 9, 1-8; Luca 5,

17-20.

3.

Vindecarea celui cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Muma și frații lui Iisus.

Și iarăși a intrat în sinagogă. Și era acolo un om având mâna uscată.

2. Iar (unul) îl pândiau pe dânsul să vadă de-l va vindeca pe el Sâmbăta, ca să-l învinuască.

3. (Atunci) a zis omului celui ce avea mâna uscată: Stai în mijloc!

4. Și a zis lor: Sâmbăta se cuvine oare a face bine, sau a face rău, a mântui un suflet sau a-l pierde? Iară el tăceau.

5. Și căutând spre el cu mânie, și mahnit fiind pentru împletirea inimii lor, a zis omului: Întinde-ți mâna ta. Și a întins-o, și s'a făcut mâna lui la loc, sănătoasă ca și cealaltă.

6. Și ieșind farisei, îndată au făcut sfat cu irodianii împotriva lui, ca să-l piarză pe el.

7. Iar Iisus s'a dus cu ucenicii săi spre mare, și a mers după dânsul mulțime multă din Galileea și din Iudeea,

8. Din Ierusalim și din Idumea, de dincolo de Iordan și din împrejurul Tirului și al Sidonului, mulțime multă, care auzind câte făcea, venia la dânsul.

9. Și, de atâta mulțime, a spus ucenicilor săi ca să stea o corăbioară gata, aproape de el, ca să nu-l impresoare pe el;

10. Că pe mulți îl tămăduise și astfel năvăleau asupra lui, ca să se atingă de dânsul, câți aveau rane.

11. Și când îl vedeau pe el duhurile cele necurate, cădeau înaintea lui și strigau, grăind: Tu ești Fiul lui Dumnezeu!

12. Și mult le certa ca să nu-l facă arătat pe el.

13. Apoi s'a suit în munte și a chemat la sine pe cine a vrut el și au venit la dânsul.

14. Și a rânduit pe doisprezece ca să fie cu el și să-l trimită pe dânsii să propovăduiască,

15. Și să aibă putere a vindeca boalele și a izgoni draclii.

16. Și (anume) pe Simon, pe care l-a numit: Petru.

17. Și pe Iacov al lui Zevedei și pe Ioan fratele lui Iacov, și le-a pus lor numele: Voanergheș, adică fiii tunetului.

18. Și pe Andrei și pe Filip și pe Vartolomei și pe Matei și pe Toma și pe Iacov al lui Alfeu și pe Tadeu și pe Simon Cananitul,

19. Și pe Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pe el.

20. Apoi a venit acasă și iarăși s'a adunat (mulțime de) popor, încât el nu puteau nici să mănânce.

21. Și auzind al săi, au plecat să-l prinză pe el, căci ziceau că și-a ieșit din fire.

22. Și cărturarilor cei ce se porosiseră din Ierusalim ziceau, cum că are pe Veelzevul și cum că, cu domnul draclilor scoate pe draclii.

13-19: Mat. 10, 1-4; Luca 9, 12-16.

22-30: Mat. 12, 24-32; Luca 11, 15-22; 12, 10.

3, 1-6: Mat. 12, 9-14; Luca 6, 6-11.

7-12: Mat. 12, 15-16; Luca 6, 17-19.

4.

Pilda Sămănătorului. Potolirea furtunei de pe mare.

Și iarăși a început (Iisus) a învăța lângă mare; și s'a adunat la dânsul popor mult, încât el a intrat în corabie stând pe mare, iar tot poporul sta pe uscat, lângă mare.

2. Și-l învăța pe dânsii mult în pilde, grăindu-le întru învățătura lui;

3. Ascultați: Iată a ieșit sămănătorul să samene.

4. Și dacă a sămănat, una (din semințe) a căzut lângă cale, și au venit păsările și au mâncat-o pe ea.

5. Iar alta a căzut pe pietriș, unde n'avea pământ mult, și îndată a răsărit, pentru că n'avea pământ adânc.

6. Și răsărind soarele, s'a veștejit și pentru că n'avea rădăcină s'a uscat.

7. Iar alta a căzut în spinii, și s'au înălțat spinii și au înecat-o și n'a dat rod.

8. Iar alta a căzut în pământ bun, și înălțându-se și crescând a dat roadă, și a adus: una treizeci, alta șasezeci, iar alta o sută.

9. Și a zis lor: Cel ce are urechi de auzit, să auză.

10. Iar fiind singur, cei ce erau lângă el, împreună cu cei doisprezece, l-au întrebat pe el de (această) pildă,

11. Și le-a zis lor: Vouă vi s'a dat să știți taina împărăției lui Dumnezeu, iar celor de afară toate (li se dau) în pilde,

23. El însă chemându-i la sine, le-a grăit lor în pilde: Cum poate satana să scoată pe satana?

24. Și dacă o împărăție se va desbina întru sine, nu poate să mai stea împărăția aceea.

25. Și dacă o casă se va desbina întru sine, nu poate să mai stea casa aceea.

26. Și dacă satana s'a sculat întru sine, nu poate să mai stea, ci l-a venit sfârșitul.

27. Nimeni nu poate să jefuiască lucrurile celui tare, intrând în casa lui, de nu va lega întâi pe cel tare, și numai atunci îl va jefui casa lui.

28. Adevăr grăesc vouă: Toate păcatele și hulele se vor ierta fiilor oamenilor, ori câte vor fi ele;

29. Iar cine va hulă împotriva Sfântului Duh, nu va avea iertare în veac, ci vinovat va fi judecării de vecl.

30. Pentru că ziceau: Are duh necurat.

31. Atunci au venit frații și muma lui, și stând ei afară, au trimis la el, ca să-l cheme pe dânsul.

32. Iar poporul șezând împrejurul lui, a zis: Iată muma ta și frații tăi și surorile tale (sunt) afară și te caută pe tine.

33. Răspuns-a lor Iisus, zicând: Cine este muma mea și frații mei?

34. Și căutând la cei ce ședeau împrejurul lui, a zis: Iată muma mea și frații mei.

35. Căci oricine va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele meu și sora mea și muma mea,

35: Mat. 12, 49-50; Luca 8, 19-21.

4, 1-20: Mat. 13, 1-23; Luca 8, 4-15.

12. Ca privind cu ochii să nu vadă, și auzind cu urechile să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte lor păcatele.

13. Apoi a zis lor: Au nu pricepeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate pildele (celelalte)?

14. Cel ce samănă, samănă cu vântul.

15. Cele de lângă cale, aceștia sunt, în cari se samănă cuvântul, dar când îl aud, îndată vine satana și ia cuvântul care este sămănat întru inimile lor.

16. Așijderea cele sămănite pe pietroși, aceștia sunt cei cari când aud cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc pe el,

17. Dar neavând rădăcină întru sine, ei sunt (statornici numai) până la o vreme, dar după aceea, când vine năcazul sau prigoana pentru cuvânt, îndată se smintesc.

18. Iar cele sămănite în splni sunt cei cari aud cuvântul,

19. Dar grijile veacului acestuia și ispița bogăției și celelalte poftes intrând (intrânși) înneacă cuvântul și neroditor îl face.

20. Iar cele sămănite în pământ bun sunt cei cari aud cuvântul și-l primesc pe el și aduc roadă: unul treizeci, altul șasezeci, iar altul o sută.

21. Și le-a mai zis lor: Au doară făclia se aprinde ca să se pue sub obroc, sau sub pat? Au nu ca să se pue în sfeșnic?

22. Că nu este ceva tănuț care să nu se vădească; nici este ceva ascuns care să nu iasă la arătare.

12: Is. 6, 9-10.

21-25: Luca 8, 16-18.

23. De are cineva urechi de auzit, să auză.

24. Apoi a zis lor: Luați aminte (la cele ce) auziți. Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura vouă, iar vouă, celor ce ascultați vi se va și adăoga.

25. Că celui ce are l se va da, iar dela cel ce n'are, și ce are l se va lua.

26. Și (iarăși) a zis: Așa se întâmplă cu împărăția lui Dumnezeu, cum se întâmplă când omul aruncă sămânța în pământ:

27. Omul doarme și se scoală noaptea și ziua, și sămânța răsare și crește, (dar) el nu știe cum.

28. Că pământul rodește din sine mai întâi pafu, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic.

29. Iar când se coace rodul, îndată trimite secerea, că a sosit secerișul.

30. Și (iarăși) a zis: Cu ce vom asemana împărăția lui Dumnezeu, sau în ce pildă o vom înfățișa-o?

31. Asemenea este grăunțelul de muștar, care când se samănă în pământ este mai mic decât toate semințele pământului;

32. Iar dacă s'a sămănat, crește și se face mai mare decât toate buruienile, și face ramuri mari, încât sub umbra lui se pot sălășlui pasările cerului.

33. Și în pilde multe ca acestea le grăia lor cuvântul, precum puteau ei să priceapă.

34. Și fără de pilde nu le grăia lor; iar ucenicilor deosebi le lămură toate.

30-34: Mat. 13, 31-32. 34; Luca 13, 18-19.

35. Și în ziua aceea, făcându-se seară, a zis lor: Să trecem de ceea parte.

36. Și lăsând ei poporul, l-au luat pe dânsul așa precum era, în corabie, căci erau și alte corăbii cu dânsul.

37. Și s'a stărnit vifor mare de vânt, și valurile, intrau în corabie, încât ea era aproape să se umple.

38. Iar el dormia pe un căpătălu la cârmă; și deșteptându-l pe el, l-au zis: Învățătorule, au nu-ți pasă ție că pierim?

39. Și sculându-se, a certat vântul și a zis mării: Taci, liniștește-te! Și a stătu vântul și s'a făcut liniște mare.

40. Și a zis lor: Pentruce sunteți așa de fricoși? Cum de n'aveți credință?

41. Și înfricoșându-se cu frică mare, grăiau unul către altul: Oare cine este acesta, că și vântul și marea îl ascultă pe el?

5.

Vindecarea îndrăcitului din laturea Gadarenilor. Învierea fiicei lui Iatr. Femeia care pățimea de doisprezece ani.

Și au trecut de ceea parte a mării, în laturea Gadarenilor.

2. Și ieșind din corabie, îndată l-a întâmpinat pe el din morminte un om cu duh necurat,

3. Care-și avea lăcașul în morminte, și nici cu lanțuri de fier nu putea să-l lege pe el nimeni.

35-41: Mat. 8, 18. 23-27; Luca 8, 22-25.

5. 1-27: Mat. 8, 28-34; Luca 8, 26-40.

4. Pentrucă de multe ori fiind legat în obezi și lanțuri de fier, rupea lanțurile și obezile le sfărâma, și nimeni nu putea să-l domolească pe dânsul.

5. Și pururea, noaptea și ziua, era prin munți și prin morminte, strigând și izbindu-se de pietre.

6. Iar văzându-l pe Iisus de departe, a alergat și s'a închinat lui.

7. Și strigând cu glas mare, a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui prea înalt? Juru-te pe Dumnezeu, să nu mă muncești pe mine!

8. Căci (Iisus) îl zisese: Duh necurat, ieși din omul (acesta)!

9. Și l-a întrebat pe el: Cum îți este numele? Iară el răspunzând a grăit: Legheon imi este numele, că suntem mulți.

10. Și mult l-au rugat pe el ca să nu-l trimită afară din ținutul acela.

11. Și era acolo, lângă munte, o turmă mare de porci, care păștea.

12. Și l-au rugat pe dânsul toți dracii, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm intrânși.

13. Iar Iisus îndată l-a slobozit pe el. Și ieșind duhurile necurate, au intrat în porci. Și turma (ca la două mil de porci) se repezi de pe țărături în mare și se înecă în ape.

14. Iar cei ce pășteau porcii, fugiră și dădură de veste în cetate și prin sate. Și (oamenii) ieșiră să vadă ce s'a întâmplat.

15. Și au venit la Iisus, și văzând pe cel ce fusese îndrăcit că seșea îmbrăcat și întreg la minte, el care avusese legheonul, s'au spăimântat.

16. Iar cei ce văzuseră le-au povestit cum s'au petrecut (lucrurile) cu cel îndrăcit și cu porcii.

17. Atunci au început a-l ruga pe dânsul să iasă din hotarele lor.

18. Și intrând (Iisus) în corabie, cel ce fusese îndrăcit l-a rugat pe el ca să meargă cu dânsul.

19. Dar Iisus nu l-a lăsat, ci a zis lui: Mergi la casa ta, la ai tăi, și spune-le lor câte ți-a făcut Ție Domnul și (cum) te-a miluit.

20. Și s'a dus și a început a vesti în Decapole câte l-a făcut Iisus lui, și toți se minunau.

21. Și trecând Iisus cu corabia lărăș de ceea parte, s'a adunat la el popor mult; și era lângă mare.

22. Și iată, a venit unul din mai mari sinagogii, cu numele Iair, și văzându-l pe dânsul a căzut la picioarele lui.

23. Și-l ruga pe el mult, zicând: Fiica mea este pe moarte; vino de-ți pune mâinile peste ea, ca să se tămăduiască și să trăiască!

24. Și a mers (Iisus) cu dânsul; și mult popor a mers după dânsul impresurându-l pe el.

25. Și o femeie oarecare, întru curgerea sângelui fiind de doisprezece ani,

26. Și multe pătimind dela mulți doftori și cheltuindu-și toate cele ce avusese, și cu nimic folosindu-se, ci mai rău mergând spre mai rău,

27. A auzit de Iisus și venind în mijlocul mulțimii, pela spate, s'a atins de haina lui.

28. Căci zicea: Numai de hainele lui de mă voi atinge, și mă voi vindeca.

22-43: Mat. 9, 18-26; Luca 8, 41-56.

29. Și îndată a secat isvorul sângelui ei și a simțit cu trupul că s'a tămăduit de boală.

30. Iar Iisus simțind întru sine numai decât puterea care a ieșit din el, s'a întors către popor și a zis: Cine s'a atins de hainele mele?

31. Ci ucenicii l-au răspuns lui: Vezi cum te îmbulzește mulțimea și (mai) întrebi: cine s'a atins de mine?

32. Și se uită împrejur ca să vadă pe cea care făcuse aceasta.

33. Ci femeia știind ce l se întâmplase, a venit tremurând de frică și căzând la pământ înaintea lui l-a spus lui tot adevărul.

34. Iar el a zis ei: Fiică, credința ta te-a mântuit; mergi în pace, și fi viindecată de boala ta.

35. Încă pe când grația ei, au venit (unii) dela mai marele sinagogii, zicând: Fiica ta a murit; ce mai superi pe Învățătorul?

36. Iar Iisus auzind îndată cuvântul ce se rostise, a zis către mai marele sinagogii: Nu te teme, crede numai!

37. Și n'a lăsat pe nimeni să meargă după dânsul, fără numai pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, fratele lui Iacov.

38. Și venind în casa mai marei sinagogii, a văzut tulburare, și pe cei ce plângeau și se boceau tare.

39. Și intrând a zis lor: Ce vă tulburați și ce plângeți? Fecioara n'a murit, ci doarme. Iar el își râdeau de dânsul.

40. El însă scoțându-l afară pe toți, a luat pe tatăl fecioarei și pe muma ei și pe cei ce erau cu dânsul, și au intrat unde zăcea fecioara.

41. Și luând fecioara de mână, i-a zis: Talita cumi, ce se tâlcuește: fecioară, ție-ți zic, scoală-te!

42. Și îndată s'a sculat fecioara, și a început să umble, căci era de doisprezece ani. Și s'au spălmântat toți cu spaimă mare.

43. Iar el le-a poruncit lor mult, ca nimeni să nu afie aceasta; și le-a zis să-l dea (fecioarei) să mă-nance.

6.

Trimiteră Apostolilor la propovăduire. Ioan Botezătorul și Irod. Minunea înmulțirii pâinilor. Iisus umblând pe mare.

Și dacă a ieșit de acolo, a venit în patria sa, iar ucenicii au mers după dânsul.

2. Și sosind ziua Sămbetei, a început a învăța în sinagogă; și mulți auzindu-l se mirau zicând: De unde are el acestea? Și ce este înțelepciunea ce l s'a dat lui, că și minuni ca acestea se fac prin mâinile lui?

3. Au nu este acesta teslarul, feciorul Mariei și fratele lui Iacov și al lui Iosie și al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sunt oare surorile lui aici la noi? Și se sminteau întru el.

4. Ci Iisus le-a zis lor: Nu este proroc nesocotit fără numai în patria sa, între rudenii și în casa sa.

5. Și n'a putut face acolo nici o minune, fără numai peste puținii bolnavi și-a pus mâinile și l-a vindecat pe ei.

6. Și se mira de necredința lor,

8. 1-6: Mat. 13, 53-58; Luca 4, 16-30.

și umbla în satele de prin prejur, învățând.

7. Apoi a chemat la sine pe cei doisprezece și a început a-i trimite pe dânsii doi câte doi, și le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate.

8. Și le-a poruncit lor să nu ia nimic pe cale, nici traistă, nici pâine, nici bani la brâu, fără numai tolag;

9. Dar să fie încălțați cu sandale și să nu se îmbrace cu două haine.

10. Și le zise lor: Ori în ce casă veți intra, acolo să rămâneți, până când veți ieși de acolo;

11. Și ori câți nu vă vor primi pe voi, nici vă vor asculta, ieșind de acolo, scuturați praful de sub picioarele voastre, întru mărturie lor. Adevăr grăesc vouă; mai ușor il va fi Sodomei și Gomorei în ziua judecării, decât cetății aceleia.

12. Și ieșind ei propovediau (oamenilor) să se pocăiască.

13. Și scoteau draci mulți, și pe mulți bolnavi îi ungeau cu untdelemn și-l tămăduiau.

14. Și auzind împăratul Irod (de Iisus), căci cunoscut se făcuse numele lui, zicea, că Ioan Botezătorul s'a sculat din morți, de aceea se lucrează minuni printrânsul.

15. Alții ziceau, că este Ilie, iar alții ziceau, că este proroc, sau ca unul din proroci.

16. Iar Irod auzind, a zis: Acesta

7-13: Mat. 10, 1, 9-15; Luca 9, 1-6.

14-29: Mat. 14, 1-12; Luca 9, 7-9; 3, 19-20.

este Ioan, căruia eu l-am tăiat capul; el s'a sculat din morți.

17. Căci Irod acesta trimisese de au prins pe Ioan și l-au închis pe el în temniță pentru Irodiada, femeia lui Filip, fratele său, căci (Irod) o luase pe ea de soție.

18. Pentru că Ioan îi zicea lui Irod: Nu se cuvine să fii pe femeia fratelui tău!

19. Iar Irodiada îl ura pe el și umbla să-l omoare, dar nu putea;

20. Căci Irod se temea de Ioan, știindu-l om drept și sfânt; și îl prețuia pe el și multe făcea după povața lui și cu dragoste îl asculta pe el.

21. Și a venit o zi cu bun prilej, când Irod, de ziua nașterii sale, făcu ospăț boțerilor săi, căpitaniilor și celor mai mari ai Galileei.

22. (Atunci) fata Irodiadei intrând și jucând a plăcut lui Irod și celor ce sedeau împreună cu dânsul; și a zis împăratul, fetel: Cere dela mine ori ce vei vrea și-ți voi da ție.

23. Și s'a jurat el (zicând): Orice vei cere dela mine îți voi da ție, până la jumătate din împărăția mea.

24. Iar ea ieșind a zis maicii sale: Ce voi cere? Iar aceasta a zis: Capul lui Ioan Botezătorul!

25. Și intrând cu grabă la împăratul, a cerut zicând: Vreau ca să-mi dai, acum, în tîpsie capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și împăratul s'a întristat foarte, dar pentru jurământ și pentru cei ce sedeau la masă împreună cu dânsul, n'a vrut să-i nesocotească cererea.

27. Și împăratul trimițând îndată un ostaș, a poruncit să-l aducă

capul lui (Ioan). Iar acela mergând, l-a tăiat capul în temniță.

28. Și aducându-l în tîpsie, l-a dat pe el fetel, și fata l-a dat maicii sale.

29. Iar ucenicii lui auzind au venit și au ridicat trupul lui cel căzut și l-au așezat în mormânt.

30. Deci adunându-se la Iisus apostolii l-au vestit lui toate câte au făcut și câte au învățat.

31. Și le-a zis lor: Veniți voi înșivă, deosebi, în loc pustiu și vă odihniți puțin; că erau mulți cari veneau și cari se duceau, și n'aveau ei vreme nici să mănânce.

32. Și s'au dus numai ei cu corabia în loc pustiu.

33. Și noroadele l-au văzut pe dânsul mergând, și mulți l-au cunoscut pe el, și din toate cetățile alergau pe jos ajungând acolo înaintea lor.

34. Și ieșind Iisus (din corabie) a văzut popor mult și i s'a făcut milă de el, pentru că erau ca olle fără păstor; și a început a-l învăța pe dânsul multe.

35. Iar după mai multă vreme, s'a apropiat de dânsul ucenicii lui și au zis: Iată locul este pustiu și vremea târzie.

36. Slobozește-l pe dânsul, ca mergând în cetățile și satele din prejur, să-și cumpere loruși pâini, căci n'au ce să mănânce.

37. Iar el răspunzând a zis lor: Dați-le voi să mănânce! Iar ei au zis: Să mergem oare să cumpărăm pâini de două sute de dinari și să le dăm lor să mănânce?

32-44: Mat. 14, 13-21; Luca 9, 11-17; Ioan 6, 1-13.

34: Num. 27, 17; Ezech. 34, 5.

38. Iar el a zis lor: Câte pâini aveți? Mergeți și vedeți! Iar ei aflând, au zis: Cinci (pâini) și doi pești.

39. Și a poruncit lor să-i pue pe toți cete, cete, pe iarbă verde.

40. Și s'au așezat cete, cete, câte o sută și câte cincizeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cel doi pești, căutând la cer a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor săi ca să le pue înaintea lor, împărțind la toți și cel doi pești.

42. Și au mâncat toți și s'au săturat.

43. Și au luat douăsprezece coșuri pline de sfărâmituri (de pâine) și de pește.

44. Iar cei ce mâncaseră pâinile erau ca la cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a silit pe ucenicii săi să intre în corabie și să treacă de ceea parte, la Vitsalda, până ce va slobozii poporul.

46. Și slobozindu-l pe el, s'a dus în munte să se roage.

47. Și dacă s'a făcut seară, corabia se găsea în mijlocul mării, iar el singur pe uscat.

48. Și-l vedea pe el cum se chinuesc vâslind, că vântul le era împotriva lor. Iar la a patra strajă a nopții a venit la dânsul, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă el;

49. Dar el văzându-l pe dânsul umblând pe mare, li s'a părut că este nălucă și au strigat;

50. Căci toți l-au văzut și s'au înfricoșat. El însă îndată le-a grăit

45-56: Mat. 14, 22-36; Ioan 6, 15-21.

lor și le-a zis: Indrăzniți, eu sunt, nu vă temeți!

51. Și suindu-se la ei în corabie, vântul a încetat; iar ei spălmânându-se peste măsură se minunau.

52. Că nu priceuseră (minunea) cu pâinile, de vreme ce inima lor era împietrită.

53. Și trecând (de ceea parte) au ajuns în lătura Ghenisaretului, și s'au oprit (acolo).

54. Și ieșind ei din corabie, îndată l-au cunoscut pe el.

55. Și cutreerând toată lătura aceea, au început să aducă bolnavi cu paturile, acolo unde auziau că este el.

56. Și ori pe unde trecea, prin târguri sau prin cetăți sau prin sate scoteau pe bolnavi la drumuri și-l rugau pe el (să le îngăduie) ca să se atingă măcar de poalele vestimentelor lui; și câtli se atingeau de el, se tămăduiau.

7.

Fătărnicia farisellor.

Eluca Hanantencel. Vindecarea unui surd și mut.

Atunci s'au adunat la el fariseli și unli din cărturari, cari veniseră din Ierusalim.

2. Și au văzut pe oarecari din ucenicii lui mănâcând pâine cu mâinile necurate, adică nespălate.

3. Căci fariseli și toți iudeii, ținând datina bătrânilor, de nu-și vor spăla mâinile până în cot, nu mănâncă.

4. Și venind din târg, nu mănâncă până nu se spală, și alte multe sunt, pe care au apucat a

7. 1-23: Mat. 15, 1-20.

le ținea, precum spălarea paharelor și a ulcioarelor și a căldărilor și a paturilor.

5. Deci l-au întrebat pe el fariseii și cărturarii: Pentru ce ucenicii tăi nu umblă după datina bătrânilor, ci mănâncă pâine cu mâinile ne-spălate?

6. Iar el răspunzând, a zis lor: Bine a prorocit Isala despre voi, fățarnicilor, precum este scris: Poporul acesta mă cinstește cu buzele, iar inima lui departe stă dela mine;

7. Și înzadar mă cinstesc învățând învățături (ce sunt) porunci omenestii.

8. Că lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți datina bătrânilor, spălarea ulcioarelor și a paharelor, și alte multe faceți asemenea acestora.

9. Și le zicea lor: Bine (e oare să) lepădați porunca lui Dumnezeu, ca să păziți datina voastră?

10. Pentrucă Moise a zis: Cinstește pe tatăl tău și pe muma ta; și cel ce va grăi de rău pe tatăl său sau pe muma sa, cu moarte să moară.

11. Iar voi spuneți: De va zice un om tatălui său sau mamei sale: corban! adică: dar făcut lui Dumnezeu este aceea cu care te-ai fi folosit dela mine,

12. Nu-l mai lăsați pe dânsul să facă nimic pentru tatăl său sau pentru muma sa.

13. Și călcați cuvântul lui Dumnezeu pentru datina voastră, pe care (singuri) v-ați dat-o, și multe faceți asemenea acestora.

6: Is. 29, 13.

10: Ieș. 20, 12; 21, 17.

11: A doua Lege 5, 16.

14. Și chemând la sine mulțime le-a zis lor: Ascultați-mă pe mine toți și înțelegeți:

15. Nimic nu este înafară de om, care intrând întrânsul său-l poată spurca pe el; ci cele ce ies dintrânsul, acelea sunt care îl spurcă.

16. De are cineva urechi de auzit, să auză.

17. Și trecând dela mulțime în casă, l-au întrebat pe el ucenicii lui despre pilda aceasta.

18. Și le-a zis lor: Așa de neînțelegători sunteți și voi? Au nu pricepeți că tot ce intră în om dinafară nu poate să-l spurce?

19. Căci nu intră în inima lui, ci în pânțec și iese pe afedron? Toate bucatele (sunt, așadar) curate.

20. Apoi a zis: Ceea ce iese din om, aceea-l spurcă,

21. Pentrucă dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile cele rele, preacurviile, curviile, uciderile,

22. Furturile, lăcomia, vicleșugurile, înșelăciunile, necumpătarea, pizma, hula, trufia, nebunia.

23. Toate relele acestea ies dinlăuntru și spurcă pe om.

24. Și sculându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tirului și ale Sidonului, și intrând în casă, voia să nu afle nimeni de el, dar n'a putut să rămână în taină.

25. Căci auzind de dânsul o femeie, a cărei fiică avea duh necurat, venind a căzut la picioarele lui.

26. Iar femeia era elină, de neam din Finichia Siriei. Și-l ruga pe el ca să izgonească dracul din fiica ei.

24-30: Mat. 15, 21-28.

27. Dar Iisus a zis către dânsa: Lasă, să se sature mai întâi fiul, căci nu este bine să lei pâinea fiilor și să o arunci câinilor.

28. Iar ea răspunzând a zis lui: Adevărat, Doamne, dar și câinii, sub masă, mănâncă din sfărâmturile fiilor.

29. Atunci a zis ei Iisus: Pentru acest cuvânt, mergi (în pace); dracul a ieșit din fiica ta.

30. Și mergând la casa sa, a aflat pe dracul ieșit, și pe fiică-sa zăcând în pat.

31. Și ieșind iarăși din hotarele Tirului, a venit prin Sidon, la marea Galileei, (trecând) prin ținutul Decapolei.

32. Și au adus la dânsul pe un surd și mut, și l-au rugat pe dânsul ca să-l pună mâna peste el.

33. Și luându-l pe el din mulțime la o parte, și-a pus degetele sale în urechile lui, și scuipând n'a atins de limba lui.

34. Și căutând la cer, a suspinat și a zis lui: Effata! ce se tâlcuește: deschide-te.

35. Și urechile lui s'au deschis, și legătura limbii lui s'a deslegat îndată, și grăia curat.

36. Și le-a poruncit Iisus ca să nu spună nimănui; dar cu cât le porunceau lor, cu atât mai vărtos vestiau el.

37. Și minunându-se peste măsură, ziceau: Toate le-a făcut bine: și pe surzi l-a făcut să auză și pe muți să grăiască.

8.

Minunea cu cele șapte pâini. Iudeii cer semn din cer. Aluatul fariseilor. Mărturisirea lui Petru și certarea lui.

In zilele acelea adunându-se iarăși mulțime de popor și neavând ce mânca, Iisus a chemat pe ucenicii săi și le-a zis:

2. Măslă-mi este de popor, că iată sunt trei zile de când așteaptă lângă mine și n'au ce mânca.

3. Și de-ai voi slobozi flămânzi la casele lor, vor slăbi pe cale, căci unii dintrânsii au venit de departe.

4. Răspuns-au ucenicii lui: De unde ar putea cineva să-l sature pe aceștia de pâine, aici în pustie?

5. Și l-a întrebat (Iisus): Câte pâini aveți? Iar ei au zis: Șapte.

6. Și a poruncit poporului să șază pe pământ; și luând cele șapte pâini a mulțumit, a frânt și a dat ucenicilor săi ca să le pună înaintea; și le-au pus înaintea poporului.

7. Și aveau și puținii peștișori; și binecuvântând a zis să-l pună și pe acela înaintea lor.

8. Și au mâncat și s'au săturat, și au adunat șapte coșuri de rămășițe de sfărâmturi

9. Iar cei ce mâncaseră erau ca la patru mii. Apoi l-a slobozit pe el.

10. Și îndată intrând în corabie cu ucenicii săi, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Și fariseii legând (înaintea lui) au început a se prici cu dânsul,

8 1-10: Mat. 15, 32-39.

11-21: Mat. 16, 1-12; Ioan 6, 30.

cerând să le dea semn din cer și isptindu-l pe el.

12. Iar Iisus suspinând cu duhul său, a zis: Pentru ce neamul acesta cere semn? Adevăr zic vouă: Nu se va da semn neamului acestuia.

13. Și lăsându-l pe dânsul, a intrat iarăși în corabie și a trecut de cea parte.

14. Și ucenicul lui uitaseră să ia pâine și n'aveau cu dânsul, în corabie, decât o pâine.

15. Și le-a poruncit lor, zicând: Căutați de vă feriți de aluatul fariseilor și de aluatul lui Irod.

16. Iar ei cugetau întru sine, unul către altul: Ne-o spune nouă fiindcă n'avem pâine.

17. Dar Iisus înțelegând, le-a zis lor: Ce cugetați că n'aveți pâine? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Tot împletită vă este inima voastră?

18. Ochii având, nu vedeți și urechi având, nu auziți și nu vă aduceți aminte?

19. Când am frânt cele cinci pâini la cele cinci mii (de oameni), câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Zis-au ei: Douăsprezece.

20. Și când (am frânt) cele șapte (pâini) la cele patru mii (de oameni), câte coșuri pline de sfărâmituri ați luat? Iară el au zis: Șapte.

21. Și le-a zis lor: Atunci cum de nu înțelegeți?

22. Și dacă a venit Iisus în Vitsaida, i-au adus lui un orb și i-au rugat pe el ca să se atingă de dânsul.

23. Iară el luând pe orb de mână

18: Ier. 5, 21; Ezech. 12, 2.

le-a scos afară din sat; și scuipând pe ochii lui și puindu-și mâinile peste el, le-a întrebat dacă vede ceva.

24. Și ridicându-și ochii a zis: Văd pe oameni și-i zăresc pe ei umblând ca niște copaci.

25. După aceea iarăși și-a pus mâinile pe ochii lui și a văzut bine, și s'a îndreptat; încât toate le vedea lămurit.

26. Apoi le-a trimis pe ei la casa sa, zicând: Nici în sat să nu intrați, nici să spulcuiți.

27. Și ieșind Iisus și ucenicii lui în satele Chesareei lui Filip, pe cale a întrebat pe ucenicul său, grăindu-le: Cine zic oamenii că sunt eu?

28. Iar ei au răspuns: (Unii spun că ești) Ioan Botezătorul, alții (că ești) Ilie; iar alții (că ești) unul din proroci.

29. Zis-a el către dânsii: Dar voi cine ziceți că sunt? Și răspunzând Petru a zis lui: Tu ești Hristosul.

30. Și le-a poruncit lor să nu grăiască nimănui despre aceasta.

31. Apoi a început a-l învăța pe ei că Fiul Omului trebuie să pătimească multe și să fie defăimat de bătrâni și de arhierii și de cărturari, și să fie omorât, și după trei zile să învie.

32. Și spunea pe față cuvântul acesta. Atunci Petru luându-l la o parte a început a-l înfrunța.

33. Iar el întorcându-se și căutând spre ucenicul său, a certat pe Petru, zicând: Mergi înapoi mea, satano, că nu cugești cele ce sunt

27-9, 1: Mat. 16, 13-28; Luca 9, 18-27.

ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor!

34. Și chemând la sine mulțimea împreună cu ucenicii săi, le-a zis: Oricine vrea să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze mie.

35. Că cine va voi să-și mântuiască sufletul, pierde-l va pe el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru Evanghelie, acela îl va mântui pe el.

36. Că ce va folosi omului de a dobândi lumea toată, și-și va pierde sufletul?

37. Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său?

38. Iar cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri.

9.

*Schimbarea la față.
Vindecarea lunaticului. Cearța
ucenicilor pentru înălțate.
Ferirea de sminteală.*

Apoi a zis către dânsii: Adevăr grăesc vouă, că sunt unii din voi care stau aici, cari nu vor gusta moartea până când nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

2. Iar după șase zile a luat Iisus pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și le-a suit într'un munte înalt, deosebit. Și s'a schimbat la față înaintea lor.

3. Și hainele lui erau străluci-

toare, albe foarte, ca zăpada, cum nici un nălbitor de pe pământ nu poate să nălbească.

4. Și s'a arătat lor Ilie împreună cu Moise, și vorbeau cu Iisus.

5. Atunci începând Petru a zis lui Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici; să facem, dar, trei colibi: ție una, și lui Moise una, și lui Ilie una.

6. Căci nu știa ce să spună, pentru că erau înspăimântați.

7. Și s'a făcut nor, umbrindu-l pe el, și glas din nori a venit, zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pe acesta să-l ascultați!

8. Și căutând ei de năprasna împrejur, n'au mai văzut pe nimănui, fără numai pe Iisus împreună cu dânsii.

9. Și pogorându-se el din munte, le-a poruncit lor, ca nimănui să nu spue cele ce au văzut, fără numai când Fiul Omului va învia din morți.

10. Iar ei au ținut cuvântul întru sine, întrebându-se: Ce o fi oare aceea: a învia din morți?

11. Și le-au întrebat pe ei, zicând: Pentru ce zic cărturarii, că trebuie să vie mai întâi Ilie?

12. Iar el răspunzând, a zis lor: Ilie, venind mai întâi, le va răndui toate. Și precum este scris despre Fiul Omului, el va să pătimească multe și să fie defăimat.

13. Însă zic vouă, că Ilie a și venit, și au făcut cu dânsul câte au voit, precum este scris despre el.

14. Și venind la ucenici, a văzut mulțime multă împrejurul lor și cărturarii pricinuindu-se cu dânsii.

12: Mat. 3, 23; Is. 53, 3.
14-29: Mat. 17, 14-21; Luca 9, 37-42.

15. Și îndată văzându-l, tot norodul s'a spăimântat și alergând s'a închinat lui.

16. Atunci (Iisus) a întrebat pe cărturari: Ce vă priciti cu el?

17. Și răspunzând unul din mulțime, a zis: Învățătorule, am adus pe fiul meu la tine, că are duh mut,

18. Și ori unde îl apucă pe el, îl zdrobește, și face spume și scrănește din dinți și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să scoată (duhul), dar n'au putut.

19. Iar el răspunzând a zis lui: O, neam necredincios! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suferi pe voi? Aduceți-l la mine!

20. Și l-au adus pe el la dânsul. Cîl văzându-l (pe Iisus), duhul îndată l-a scuturat pe el, încât căzând la pământ, se tăvălea și făcea spume.

21. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când l se întâmplă aceasta? Iar el a zis: Din copilărie.

22. Și de multe ori (duhul) l-a aruncat și în foc și în apă, ca să-l piarză pe el; ci de poți ceva, fie-ți milă și ne ajută nouă!

23. Atunci Iisus l-a zis lui: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.

24. Și îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi, grăind: Crez, Doamne, ajută necredinței mele!

25. Iar dacă a văzut Iisus că mulțimea se îngrămădește, a poruncit duhului celui necurat și l-a zis: Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși dintrânsul, și de acum să nu mai intri în el!

26. Atunci strigând și scuturându-l pe el cu putere, (duhul) a ieșit.

Iar (tânărul) a rămas ca un mort, încât mulți ziceau că a murit.

27. Cîl Iisus apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s'a sculat.

28. Și intrând Iisus în casă, ucenicii lui l-au întrebat pe dânsul, la o parte: Oare noi pentru ce nu l-am putut scoate pe el?

29. Iară el le-a răspuns: Acest neam (de draci) cu nimic nu poate fi scos, fără numai cu rugăciune și cu post.

30. Și ieșind de acolo a trecut prin Galileea; și nu voia să știe nimeni.

31. Căci învăța pe ucenici și le zicea lor: Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor, și-l vor omori pe el, iar după cel vor omori, a treia zi va învia.

32. Iar ei nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe pe el.

33. Și dacă au venit în Capernaum, găsindu-se în casă l-a întrebat pe dânsul: Ce grații între voi, pe cale?

34. Iar ei au tăcut; căci se priciseră pe cale unul cu altul, cine ar fi mai mare.

35. Și șezând a chemat pe cei doisprezece și le-a zis lor: Cel ce va să fie întâiu, să fie mai pe urmă din toți și tuturor slugă.

36. Apoi luând un prunc l-a pus pe el în mijlocul lor, și luându-l în brațe, a zis:

37. Cine va primi pe unul din pruncii aceștia în numele meu, pe mine mă primește; și cine mă primește pe mine, nu mă primește

30 32: Mat. 17, 22-23; Luca 9, 43-45; Ioan 7, 1.

33 50 Mat. 18, 1-9; Luca 9, 46-50.

pe mine, ci pe cel ce m'a trimis pe mine.

38. Atunci l-a întrebat Ioan, zicând: Învățătorule, am văzut pe cineva scoțând draci în numele tău, dar care nu vine după noi, și l-am oprit pe el, pentru că nu vine după noi.

39. Iar Iisus a zis: Nu-l opriți, că nu este nimeni care făcând minuni în numele meu, să poată degrab a mă grăi de rău.

40. Că cel ce nu este împotriva noastră, pentru noi este.

41. Iar ori cine vă va adăpa pe voi cu un pahar de apă în numele meu, pentru că al lui Hristos sunteți, adevăr grăesc vouă, nu-și va pierde plata sa.

42. Iar cine va sminti pe unul din acești mici cari cred întru mine, l-ar fi mai bine să-și lege de grumaz o piatră de moară, și să se arunce în mare.

43. Și de te smintește pe tine mâna ta, tale-o; că mai bine îți este ție să intri în viață ciung, decât două mâini având să intri în Gheena, în focul cel nestins,

44. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

45. Și de te smintește pe tine piciorul tău, tale-l; că mai bine îți este ție să intri în viață schiop, decât două picioare având, să fii aruncat în Gheena, în focul cel nestins,

46. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

47. Și de te smintește pe tine ochiul tău, scoate-l; că mai bine îți este ție să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un ochiu, decât doi ochi având, să fii aruncat în Gheena focului,

48. Unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Căci fieștecare cu foc se va săra precum toată țerța cu sare se va săra.

50. Bună este sarea; dar dacă sarea va fi nesărată, cu ce o veți drege? Intru voi să aveți sare, și pace să aveți între voi!

10.

Despre despărțenie. Iisus binecuvîntează pruncul. Bogatul doritor de viață vesnică. Iisus își vesteste patimile. Fiii lui Zebedei. Vartimeu orbul.

Și sculându-se de-acolo, a venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan. Și iarăși s'au adunat noroadele la dânsul; și precum îi era obiceiul, îi învăța pe el iarăși.

2. Și apropiindu-se farisei, l-au întrebat pe el ispitindu-l: Oare cade-l se bărbatului să-și lase femeia?

3. Iar el răspunzând a zis lor: Ce va poruncit vouă Moise?

4. Zis-au ei: Moise a dat voie (bărbatului) să-și scrie carte de despărțenie și s'o lase pe ea.

5. Și răspunzând Iisus a zis lor: După învîrtoșarea inimii voastre v'a scris el porunca aceasta.

6. Dar dela începutul zidirii, bărbat și femeie l-a făcut pe ei Dumnezeu.

7. Pentru aceasta va lăsa omul

48: Is. 66, 24.

10. 1-12: Mat. 19, 1-9.

4: A doua Lege 24, 1.

6: Fac. 1, 27.

7: Fac. 2, 24.

pe tatăl său și pe muma sa și se va lipi de femeia sa,

8. Și vor fi amândoi un trup; așa că nu mai sunt doi, ci un trup.

9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.

10. Ci în casă ucenicul lui l-au întrebat iarăși despre aceasta.

11. Și le-a zis lor: Oricine își va lăsa femeia și va lua alta, preacurvește cu dânsa;

12. Și femeia de-și va lăsa bărbatul și se va mărita după altul, preacurvește.

13. Și aduceau la dânsul pruncul, ca să se atingă de el; iar ucenicul îi certau pe cei ce îi aduceau.

14. Ci văzând Iisus, s'a supărat și le-a zis lor: Lăsați pruncul să vie la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

15. Adevăr zic vouă: Cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra întru ea.

16. Și luându-l în brațe, și-a pus mâinile peste el și l-a binecuvântat pe dânsul.

17. Și ieșind el în cale a alergat cineva (la dânsul) și ingenunchind înaintea lui, l-a întrebat: Învățătorule bune, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?

18. Iar Iisus a zis către el: Ce-mi zici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnezeu.

19. Știi tu poruncile; Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să

nu răpești, cinstește pe tatăl tău și pe muma ta?

20. Iar el răspunzând a zis lui: Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețele mele.

21. Atunci Iisus căutând la el și fiindu-l drag, i-a zis: Una-ți mai lipsește: Mergi de vinde câte ai și le dă săracilor și vei avea comoară în cer, și luând crucea vino de-mi urmează mie.

22. Iar el, întristându-se de cuvântul acesta, s'a dus mahnit, pentru că avea bogății multe.

23. Și căutând Iisus împrejur, a zis ucenicilor săi: Cât de anevole vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au avut!

24. Și se spălmântară ucenicii de cuvintele lui. Dar Iisus urmându-și vorba, le-a zis lor iarăși: Fiilor, cât de anevole este să intre în împărăția lui Dumnezeu cei ce se încred în avuții!

25. Mai lesne-i este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar el mai mult se îngroziau și ziceau unul către altul: Atunci cine poate să se mântuiască?

27. Ci Iisus căutând la dânsii, a zis: (Lucrul) este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; că la Dumnezeu toate sunt cu putință.

28. Și grăind Petru, a zis lui Iisus: Iată, noi am lăsat toate și ți-am urmat ție.

29. Și răspunzându-l Iisus, a zis: Adevăr grăesc vouă, nu este nimeni care să-și fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau

holde, pentru mine și pentru Evanghelie,

30. Și să nu ia, acum, în vremea aceasta de prigoniri, insuțit: case și frați și surori și tată și mamă și copii și holde, iar în veacul cel viitor: viață veșnică.

31. Dar mulți dintâi vor fi pe urmă și de pe urmă, întâi.

32. Și fiind pe cale, suindu-se la Ierusalim, mergea Iisus înaintea lor, iar el mergeau după dânsul, spăimântați și plini de frică. Și luând la sine iarăși pe cei doi sprezece, a început a le spune lor cele ce aveau să i se întâmple lui:

33. Iată ne suim la Ierusalim și Fiul Omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe el spre moarte și-l vor da păgânilor;

34. Și-l vor batjocori pe el, și-l vor scuipa și-l vor omori, dar a treia zi va învia.

35. Și au venit la el Iacov și Ioan fiii lui Zevedei, zicând: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce-ți vom cere.

36. Iar el l-a întrebat pe ei: Ce v-ați să vă fac?

37. Zis-au el către dânsul: Dă-ne nouă ca să ședem unul deadreapta ta și altul deastânga ta, întru mărire a ta.

38. Dar Iisus le-a zis lor: Nu știți ce cereți. Puteți oare să beți paharul care-l beau eu, și să vă botezați cu botezul cu care eu mă botez?

39. Iar el au zis lui: Putem. Zis-a lor Iisus: Paharul pe care îl voi bea eu, cu adevărat îl veți

32-34: Mat. 20, 17-19; Luca 18, 31-34; Ioan 11, 16, 55.

35-45: Mat. 20, 20-28.

bea, și cu botezul cu care eu mă botez vă veți boteza;

40. Ci a ședea deadreapta mea și deastânga mea nu-mi este îngădui a vă da; ci (se va da) celor pentru cari s'a gătit.

41. Și auzind cei zece, au început a se mânii pe Iacov și pe Ioan.

42. Iar Iisus chemându-l pe dânsii la sine, le-a zis: Știți că celor ce li se pare că sunt domnitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le stăpânesc pe ele.

43. Iar între voi nu va fi așa; ci care vrea să fie mai mare între voi, să vă fie vouă slugă.

44. Și care va vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturora slugă;

45. Pentru că nici Fiul Omului n'a venit ca să i se slujească, ci ca să slujească el și să-și dea sufletul său (preț de) răscumpărare pentru mulți.

46. Atunci au venit în Ierihon. Iar când ieșia el din Ierihon, cu ucenicii săi și cu popor mult, Varțimef orbul, fiul lui Timei, ședea lângă cale cerșind.

47. Și auzind că este Iisus Nazarineanul, a început a striga și a zice: Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!

48. Și mulți îl certau, ca să tacă. Dar el și mai vârtos striga: Fiul lui David, miluește-mă!

49. Și oprindu-se Iisus, a zis să-l cheme la el. Și au chemat pe orb, zicându-l: Îndrăznește, scoală-te, că te chiamă.

46-52: Mat. 20, 29-34; Luca 18, 35-43.

13-16: Mat. 19, 13-15; Luca 18, 15-17.

17-31: Mat. 19, 16-30; Luca 18, 18-30.

19: leg. 20, 12-17; A doua Lege 5, 18-20; 24, 14.

50. Iar el lepădându-și haina, s'a sculat și a venit la Iisus.

51. Deci l-a întrebat Iisus și l-a zis: Ce voești să-ți fac? Zis-a orbul: Învățătorule, (fă) ca să văd!

52. Iar Iisus l-a zis lui: Mergi, credința ta te-a mântuit; și îndată a văzut și a mers după Iisus, pe cale.

11.

Intrarea în Ierusalim. Smochinul neroditor. Izgonirea zarafilor din biserică.

Iar când s'au apropiat de Ierusalim, trecând prin Vitisaghi și Vitania, spre Muntele Maslinilor, a trimis pe doi din ucenicii săi,

2. Și a zis lor: Mergeți în satul care este înaintea voastră, și intrând întrânsul îndată veți afla un mănș legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut; dezlegându-l, aduceți-l (aici).

3. Și de va zice vouă cineva: De ce faceți aceasta? spuneți, că Domnului îi trebuiește, și numai decât îl va trimite pe el aici.

4. Și mergând a aflat mănșul legat la o poartă, afară, în uliță, și l-au dezlegat pe el.

5. Iar unul din cei ce stăteau acolo, l-au întrebat pe ei: Ce faceți, de dezlegați mănșul?

6. Iară el le-au răspuns precum le poruncise Iisus; și l-au lăsat pe el.

7. Apoi au adus mănșul la Iisus, și și-au pus pe el hainele lor, iar (Iisus) a șezut pe dânsul.

8. Și mulți își așterneau veș-

mintele lor pe cale; iar alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pe cale.

9. Iar cei ce mergeau înainte și cei ce veneau pe urmă, strigau și ziceau: Osana! Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

10. Bine este cuvântată împărăția care vine, a părintelui nostru David! Osana întru cel de sus!

11. Și au intrat Iisus în Ierusalim și în biserică. Și după ce au văzut toate, fiind acum înspre seară, a ieșit la Vitania, cu cei doisprezece.

12. Iar a doua zi, ieșind din Vitania a flămânzit.

13. Și văzând de departe un smochin având frunze, s'a apropiat, că doar va afla ceva întrânsul. Și ajungând la el, nimic n'a aflat, fără numai frunze; căci încă nu era vremea smochinelor.

14. Și începând Iisus a grăi, a zis lui: De acum, în veac să nu mănânce nimeni rod din tine! Iar ucenicii lui auziră (cuvântul).

15. Și au venit la Ierusalim. Și intrând Iisus în biserică, a început a scoate pe cei ce vindeau și cum-părau în biserică, și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei.

16. Și nu lăsa să mai treacă cineva cu vreun vas prin biserică.

17. Și-l învăța pe ei, zicând: Au nu este scris: casa mea, casă de rugăciune se va chema, întru toate neamurile? Iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

9: Ps. 118, 25-26.

11-24: Mat. 21, 12-22; Luca 19, 45-48.

17: Is. 56, 7; Ier. 7, 11.

18. Deci, auzind cărturarii și arhierii, căutau cum l-ar (putea) pierde pe el; căci se temeau de dânsul, pentrucă tot poporul se mira de învățătura lui.

19. Iar dacă s'a făcut seară, a ieșit afară din cetate.

20. Și a doua zi, trecând (pe acolo), au văzut smochinul uscat din rădăcină;

21. Și aducându-și aminte Petru, l-a zis lui: Învățătorule, uite, smochinul pe care l-ai blestemat, s'a uscat.

22. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Aveți credință în Dumnezeu!

23. Căci adevăr zic vouă, că oricine va zice muntelui acestuia: ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede că ce va zice se va face, fi-va lui orice va zice.

24. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le veți primi, și le veți avea.

25. Iar când stați de vă rugați, lertați orice aveți asupra culva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă lerte vouă greșalele voastre.

26. Căci dacă voi nu veți lerta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă va lerta vouă greșalele voastre.

27. Și au venit iarăși în Ierusalim. Și umblând (Iisus) prin biserică, au venit la dânsul arhierii și cărturarii și bătrânii,

28. Și l-au întrebat: Cu ce putere faci acestea? Și cine ți-a dat ție puterea aceasta, ca să faci acestea?

29. Iar Iisus răspunzând a zis lor:

27-33: Mat. 21, 23-27; Luca 20, 1.

Întreba-vă-voi și eu un guvânt. Răspundeți-mi, și vă voi spune vouă cu ce putere fac acestea.

30. Botezul lui Ioan a fost din cer, sau dela oameni? Răspundeți-mi!

31. Și ei cugetau întru sine, zicând: De vom zice: din cer, va zice; pentruce, dar, n'ați crezut în el?

32. Iar de vom zice: dela oameni, se temeau de popor, căci toți aveau credința că Ioan a fost cu adevărat un proroc.

33. Și răspunzând au zis lui Iisus: Nu știm. Atunci Iisus grăind, le-a zis lor: Nici eu nu vă voi spune cu ce putere fac acestea.

12.

Pilda cu lucrătorii piet. Banul dajdiei. Saducheli tăgăduind învierea. Porunca cea mare. Al cui Flu este Hristos? Fătarnicia cărturarilor. Banii pădușei.

Și a început a le grăi lor în pilde: Un om a sădit vie, a îngrădit-o jur-imprefur cu gard, a săpat întrânsa teasc, a zidit turn și a dat-o pe ea lucrătorilor, iar el s'a dus departe.

2. Și la vreme a trimis la lucrători un argat, ca să primească dela ei din rodul viei.

3. Dar el apucându-l, l-au bătut și l-au trimis înapoi fără nimic.

4. Și iarăși a trimis la dânsii alt argat, dar și pe acela bătându-l cu pietre, l-au spart capul și l-au trimis cu necinste.

5. Și iarăși a trimis pe altui,

12. 1-12: Mat. 21, 33-46; Luca 20, 9-19; Is. 5, 1-2.

dar și pe acela l-au omorît ca și pe mulți alții: pe unii bătându-l, iar pe alții omorându-l.

6. Deci mai având un fiu iubit al său, mai pe urmă, l-a trimis și pe acela la ei, zicând: Se vor rușina de fiul meu.

7. Dar lucrătorii acela au zis unii către alții: Acesta este moștenitorul, veniți să-l ucidem și moșla lui va fi a noastră.

8. Și apucându-l l-au omorît și l-au scos afară din vie.

9. Deci, ce va face stăpânul viei? Veni-va și va pierde pe lucrătorii (acela), iar via o va da altora.

10. Oare nici scriptura aceasta n'ați citit-o: Piatra pe care nu au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului?

11. Dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

12. Și căutau să-l prinză pe el, dar se temeau de popor, căci au priceput că împotriva lor a zis pilda; și lăsându-l pe el, s'au dus.

13. Atunci au trimis la el pe unii din farisei și din irodiani, ca să-l prinză în cuvânt.

14. Iar aceștia venind, l-au zis lui: Învățătorule, știm că ești drept, și nu-ți pasă ție de nimeni, că nu cauți în fața oamenilor, ci cu adevărat calea lui Dumnezeu înveți. Căde-se a da dajdie Chesarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?

15. El însă cunoscând fățărnicia lor, a zis lor: Ce mă ispititi? Aduceți-mi un dinar ca să-l văd.

16. Iar ei l-au adus. Și a zis lor: Al cui este chipul acesta și scrip-tura cea de pe el? Răspuns-au ei: Ale Chesarului.

17. Atunci Iisus, le-a grăit: Dați Chesarului cele ce sunt ale Chesarului, și pe cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și s'au mirat de dânsul.

18. Apoi au venit la dânsul saduchei, cari zic că nu este în-viere, și l-au întrebat pe el, zicând:

19. Învățătorule, Moise ne-a scris nouă, că de va muri fratele cuiva și-l va rămânea femeea fără copii, să ia fratele lui pe femeea lui și să ridice urmași fratelui său.

20. Deci au fost șapte frați, și cel dintâi și-a luat femeie, dar murind n'a lăsat urmași.

21. Atunci a luat-o al doilea, dar a murit, și n'a lăsat nici acela urmași, și al treilea așijderea.

22. Și toți șapte au luat-o pe dânsa și n'au lăsat urmași. Iar mai pe urmă de toți, a murit și femeea.

23. Deci, la înviere, când vor învia, a căruia dintrânși va fi femeea? Căci toți șapte au avut-o pe ea de nevastă?

24. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Au nu de aceea vă rătăciți, că nu știți scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci când vor învia din morți, nu se vor însura, nici se vor mărita, ci vor fi ca îngerii din ceruri.

26. Iar despre morți, că se vor

18-27: Mat. 22, 23-33; Luca 20,

27-38; A doua Lege 25, 5-6.

26: leq. 3, 6.

10: Ps. 118, 22-23.

13-17: Mat. 22, 15-22; Luca 20, 20-26.

scula, au n'ați citit în cartea lui Moise, cum l-a grăit Dumnezeu lui din rug, zicând: Eu sunt Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

27. Dumnezeu însă nu este Dumnezeu morților, ci Dumnezeu viilor. Sunteți, deci, în mare rătăcire.

28. Atunci unul din cărturari care auzise disputa lor, văzând că bine le-a răspuns (Iisus), s'a apropiat de el și l-a întrebat: Care este cea dintâi poruncă din toate?

29. Iar Iisus l-a răspuns, că cea dintâi poruncă din toate este: Auzi, Israele: Domnul Dumnezeu nostru, este singurul Domn!

30. Apoi: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău și din toată vârtutea ta; aceasta este porunca cea dintâi.

31. Iar a doua, asemenea acesteia: Să iubești pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Poruncă mai mare decât acestea nu este.

32. Și a zis lui cărturarul: Bine, Învățătorule, drept ai grăit, că unul este Dumnezeu și nu este altul afară de dânsul;

33. Și a-l iubit pe el din toată inima și din tot cugetul și din tot sufletul și din toată vârtutea, și a iubit pe aproapele ca însuși pe sine, este mai mult decât toate prinoasele și jertfele.

34. Iar Iisus văzând că a grăit cu înțelepciune, l-a zis: Nu ești departe de împărăția lui Dum-

nezeu. Și nimeni n'a mai îndrăznit să-l întrebe pe el.

35. Și începând Iisus a învăța în biserică, a zis: Cum spun cărturarilor că Hristos este Fiul lui David?

36. Că însuși David a grăit din Duhul Sfânt: Zis-a Domnul Domnului meu: șezi de-a dreapta mea, până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

37. Deci însuși David îl numește pe el Domn; atunci cum este, dar, fiu al lui? Și poporul cel mult îl asculta pe el cu dulceață.

38. Apoi grăia lor într-o învățătura sa: Păziți-vă de cărturari, că le place să umble în halne lungi și să li se 'nchine (lumea) prin târguri.

39. Și (iubesc) locurile cele mai de sus în sinagoge și scaunele cele dintâi la ospete.

40. Ei cari casele văduvelor le mănâncă și îndelung se roagă la arătare, mai grea osândă vor lua.

41. Și șezând Iisus în preajma visteriei bisericii, privia cum poporul aruncă bani în visterie. Și mulți bogați aruncau mult.

42. Ci venind o văduvă săracă, a aruncat doi bănuți, cari fac un codrant.

43. Și chemând pe ucenicii săi, le-a zis lor: Adevăr zic vouă, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decât toți cei ce au aruncat în visterie.

44. Că toți au aruncat din pri-

35 37: Mat. 22, 41-46; Luca 20, 41-44.

36: Ps. 110, 1.

38-40: Mat. 23; Luca 20, 45-47.

41-44: Luca 21, 1-4.

28-34: Mat. 22, 34-40; Luca 20,

39-40; 10, 25-28.

29: A doua Lege 6, 4-5.

31: A doua Lege 19, 18.

sosul lor, iar aceasta din sărăcia ei a aruncat tot ce a avut, toată averea sa.

13.

Dărâmarea Ierusalimului. Sfârșitul lumii: Nimeni nu știe ziua și ceasul în care va să fie.

Și ieșind din biserică, unul din ucenici i-a zis lui: Învățătorule, privește ce pietre și ce ziduri!

2. Și răspunzând Iisus a zis lui: Vezi aceste ziduri mari? Nu va rămânea piatră pe piatră, care să nu se risipească.

3. Iar când ședea el pe Muntele Maslinilor, în preajma bisericii, i-au întrebato pe dânsul, deosebi, Petru și Iacov și Ioan și Andrei:

4. Spune-ne nouă, când vor fi acestea și care este semnul, când se vor săvârși toate acestea?

5. Iar Iisus răspunzând lor, a început a grăi: Căutați să nu vă înșele pe voi cineva;

6. Că mulți vor veni întru numele meu, zicând că eu sunt, și pe mulți vor înșela.

7. Iar când veți auzi de războaie și de vești de războaie, să nu vă spălmântați, căci trebuie să fie (acestea); ci încă nu va fi sfârșitul.

8. Că se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție; și vor fi cutremure pe locurile, și foamete și tulburări; acestea vor fi însă (numai) începutul durerilor.

9. Deci, luați seama de voi înșivă,

că vă vor da pe voi în soboare, și veți fi bătuiți în adunări și înaintea domnilor și a împăraților veți sta pentru mine, spre mărturie lor.

10. Ci mai întâi trebuie să se propovăduiască Evanghelia la toate neamurile.

11. Iar când vă vor duce pe voi să vă dea, să nu vă grijiți de mai înainte, nici să vă gândiți ce veți grăi, ci să grăiți ceea ce se va da vouă în ceasul acela; căci nu veți fi voi cei ce veți grăi, ci Duhul Sfânt.

12. Și va da la moarte frate pe frate și tată pe fiu; și se vor scula fiili asupra părinților și-i vor omori pe ei,

13. Și veți fi uriiți de toți pentru numele meu; dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

14. Iar când veți vedea urăciunea pustirii care s'a zis de Daniel prorocul, stând unde nu se cuvine (cîltitorul să înțeleagă!), atunci cel ce vor fi în Iudeea, să fugă la munți,

15. Iar cel ce va fi pe acoperiș să nu se pogoare în casă, nici să intre să ia ceva din casa sa.

16. Și cel ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina sa.

17. Dar voi acei care vor avea în pânțec, și celor ce vor alăpta în zilele acelea!

18. Ci rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarnă;

19. Că va fi în zilele acelea necaz ca acela care n'a mai fost

până acum dela începutul zidirii, pe care a făcut-o Dumnezeu, și nici nu va fi.

20. Și de n'ar scurta Dumnezeu zilele (acelea), nu s'ar mântui nici un trup; ci pentru cei aleși, pe cari el i-a ales, va scurta zilele (acelea).

21. Atunci, de va zice vouă cineva: Iată aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți;

22. Că se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși, și vor face semne și minuni ca să înșele, de va fi cu putință, și pe cei aleși.

23. Iar voi să vă păziți; că iată, mai dinainte vi le-am spus vouă toate.

24. Ci în zilele acelea, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei.

25. Și stelele cerului vor cădea, și puterile cele din ceruri se vor clăti.

26. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere și cu slavă multă.

27. Și atunci va trimite pe îngerii săi din cele patru vânturi, dela marginea pământului până la marginea cerului.

28. Iar dela smochin luați pildă: Când mlădița lui este moale și înfrunzește, știți că vara este aproape.

29. Așa și voi, când veți vedea făcându-se acestea, să știți că (Fiul Omului) este aproape, la ușă.

30. Adevăr grăesc vouă, că nu

va trece neamul acesta, până nu se vor împlini toate acestea.

31. Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece.

32. Iar de ziua aceea și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii cari sunt în cer, nici Fiul, fără numai Tatăl.

33. Luați seama, priveghiați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea aceea;

34. (E tocmai) ca un om care se duce departe, lăsându-și casa sa și dând slugilor sale putere, și făcându-le lucrul lui, și poruncind portarului ca să privegheze.

35. Priveghiați dar, că nu știți când va veni stăpânul casei: seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața;

36. Ca nu cumva venind fără de veste, să vă afle dormind.

37. Iar ceea ce vă spun vouă, spun tuturor: Priveghiați!

14.

Ungerea lui Iisus. Cina cea de taină. Rugăciunea lui Iisus. Lepădarea lui Petru.

După două zile erau Paștile și Azmiele; iar arhierii și cărturarii căutau cum i-ar prinde cu vicleșug ca să-i omoare.

2. Dar ziceau: Nu în praznic, ca să nu se facă tulburare întru popor.

3. Și fiind el în Vitană, în casa lui Simon leprosul, șezând la masă, a venit o femeie cu un alavastru cu mir de nard curat de mult preț și sfărâmând alavastrul, i-a turnat pe capul lui.

14. 1—2: Mat. 26, 1—5; Luca 22, 1—2.

3—9: Mat. 26, 6—13; Ioan 12, 1—8.

13. 8 2 Cron. 15, 6.

9 13 Mat. 10, 17—22; Luca 21, 12—17

12: Miha 7, 6.

14: Dan. 9, 27.

19: Dan. 12, 1.

22: A doua lege 13, 1.

24 Is. 13, 10; 34, 4.

26 Dan. 7, 13.

27: Zah. 2, 6; A doua Lege 30, 4.

4. Și erau unii de le părea rău și ziceau întru sine: Pentru ce se făcu această pagubă cu mirul?

5. Căci se putea vinde acesta cu mai mult de trei sute de dinari și să se dea săracilor. Și cârtiau împotriva ei.

6. Zis-a lor Iisus: Lăsați-o pe ea. Pentru ce îi faceți supărare? Că bun lucru a făcut cu mine.

7. Căci pe săraci pururea îi aveți cu voi, și când vreți, puteți să le faceți lor bine, dar pe mine nu mă aveți pururea.

8. Aceasta a făcut ce a putut: a apucat să-mi ungă trupul spre îngropare.

9. Adevăr grăesc vouă: Ori unde se va propovădui Evanghelia aceasta în toată lumea, se va povesti, întru pomenirea ei, și ce a făcut ea.

10. Iară Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s'a dus la arhierel, ca să-l vândă pe el lor.

11. Și el auzind, s'au bucurat și l-au făgăduit să-i dea bani. Și el căuta, cum l-ar da pe el lor la vreme cu prilej.

12. Iar în ziua cea dintâi a Azmelor, când jertfeau mielul de Paști, au zis către dânsul ucenicii lui: Unde voești să mergem să gătim, ca să mâncăm Paștile?

13. Și a trimis (Iisus) pe doi din ucenicii săi și le-a zis lor: Mergeți în cetate; acolo vă va întâmpina pe voi un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul.

10-11: Mat. 26, 14-16; Luca 22, 3-6.

12-16: Mat. 26, 17-19; Luca 22, 7-13.

14. Și unde va intra el, spuneți stăpânului casei că învățătorul zice: Unde este sălașul întru care să mănânc paștile, cu ucenicii mei?

15. Și el va arăta vouă un foșor mare, așternut gata; acolo să gătiți pentru noi.

16. Și ieșind ucenicii lui, au venit în cetate și au aflat precum le spusese lor, și au gătit paștile.

17. Iar făcându-se seară, a venit (Iisus) cu cei doisprezece.

18. Și șezând el la masă și mâncând, a zis Iisus: Adevăr zic vouă, că unul din voi, care mănâncă împreună cu mine, va să mă vândă.

19. Iar ei începură a se intrista și a-l zice unul câte unul: Nu cumva sunt eu? Și altul: Nu cumva sunt eu?

20. Iar el răspunzând a zis lor: Unul din doisprezece, care întinge cu mine în blid.

21. Că Fiul Omului va merge precum este scris pentru dânsul; dar vai omului acelula, prin care Fiul Omului se vinde! Mai bine or fi fost, de nu s'ar fi născut.

22. Și mâncând el, a luat Iisus pâine, și binecuvântând a frânt și a dat lor, zicând: Luați, mâncați, acesta este trupul meu.

23. Și luând paharul, mulțumind a dat lor și au băut dintrânsul toți.

24. Și a zis lor: Acesta este sângele meu, al legii celei nouă, care pentru mulți se varsă.

25. Adevăr zic vouă, că de acum nu voi mai bea din roadă viței, până în ziua aceea când o

17-25: Mat. 26, 20-29; Luca 22, 14-23; Ioan 13, 21-26.

voi bea pe ea nouă, întru împărțirea lui Dumnezeu.

26. Apoi cântând cântări de laudă, au ieșit în Muntele Masli-
nilor.

27. Atunci a zis lor Iisus: Toți vă veți sminti întru mine în noaptea aceasta; căci scris este: bate voi păstorul și se vor risipi oile.

28. Că după ce voi învia, voi merge mai înainte de voi în Galileea.

29. Iar Petru a zis lui: Chiar dacă toți se vor sminti, eu însă nu.

30. Zis-a Iisus lui: Adevăr grăesc ție, că tu astăzi, în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine.

31. Iar el cu mult mai vartos zicea: De mi s'ar întâmpla să și mor cu tine, și tot nu mă voi lepăda de tine. Și asemenea au zis toți.

32. Și ajungând în satul care se numește Ghetsmani, a zis ucenicilor săi: Ședeți aici până mă voi ruga.

33. Și luând cu sine pe Petru și pe Iacov și pe Ioan, a început a se spălmâna și a se neliniști.

34. Și a zis lor: Intristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și priveghiați.

35. Și mergând puțin mai departe, a căzut la pământ și se ruga, că de este cu puțință, să treacă dela dânsul ceasul acela.

36. Și zicea: Avva, Părinte, la tine toate sunt cu puțință; treci

26-31: Mat. 26, 30-35; Luca 22, 31-34. 39, Zah. 13, 7.

32-42: Mat. 26, 36-46; Luca 22, 40-46; Ioan 18, 1.

34: Ps. 43, 5.

dela mine paharul acesta, însă nu ceea ce voesc eu, ci ceea ce voești tu, să fie.

37. Iar dacă a venit (la ucenicii săi), l-a găsit pe el dormind; și a zis lui Petru: Simone, dormi? Nu putuși să priveghezi un ceas?

38. Priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită; că duhul este osârdulitor, iară trupul neputincios.

39. Și iarăși mergând s'a rugat, spunând aceleași cuvinte.

40. Și întorcându-se, l-a aflat pe dânsii iarăși dormind, căci ochii lor erau îngreulați și nu știau ce să-i răspundă.

41. Iar dacă a venit a treia oară, a zis lor: Dormiți de acum și vă odihniți. Destul este: a venit ceasul. Iată, Fiul Omului se dă în mâinile păcătoșilor.

42. Sculați-vă să mergem. Iată, s'a apropiat cel ce m'a vândut.

43. Și numai decât, încă grăind el, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și cu el multime multă cu săbii și cu fuști, dela arhieriei și dela cărturarii și dela bătrâni.

44. Iar cel ce îl vânduse pe el, le dăduse semn, zicând: Pe care-l voi săruta, acela este; prindeți-l pe el și-l duceți cu pază.

45. Și venind (Iuda), îndată s'a apropiat de el și l-a zis lui: Învățătorule, învățătorule! Și l-a sărutat pe el.

46. Iar el au pus mâinile pe el și l-au prins.

47. Că unul din cei ce stăteau lângă el, scoțând sabia a lovit pe sluga arhierelui și l-a tăiat urechia.

43-54: Mat. 26, 47-58; Luca 22, 47-55; Ioan 18, 2-18.

48. Atunci Iisus începând a grăi, a zis lor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști, să mă prindeți?

49. În toate zilele am fost cu voi învățând în biserică și nu m'ați prins. Ci, plinească-se scripturile?

50. Și lăsându-l pe el, au fugit toți.

51. Iar un tânăr oarecare îmbrăcat cu giulgiu pe trupul gol, mergea după (Iisus); și l-au prins pe el.

52. Iar el, lăsând giulgiul, a fugit dela el gol.

53. Și l-au dus pe Iisus la arhieru, și s'au adunat la dânsul toți arhierii și bătrânii și cărturarii.

54. Iar Petru a mers după el de departe, până în curtea arhierelui; și ședea împreună cu slugile și se încălzia la foc.

55. Iar arhierii și tot sfatul căutau mărturia împotriva lui Iisus, ca să-l omoare, dar nu aflau;

56. Căci mulți mărturiseau minciuna asupra lui, dar mărturiile lor nu se potriveau.

57. Și sculându-se unii, au mărturisit minciuni asupra lui, grăind:

58. Noi l-am auzit pe el zicând: Eu voi strica această biserică făcută de mâini și în trei zile voi zidi alta, nefăcută de mâini.

59. Dar nici așa mărturia lor nu era la fel.

60. Atunci sculându-se arhierul în mijloc, a întrebat pe Iisus, zicând: Nimic nu răspunzi? Auzi ce mărturisesc aceștia împotriva ta?

61. Iar el tăcea și nimic nu răspundea. Și iarăși l-a întrebat pe el arhierul și l-a zis lui: Au tu

ești Hristosul, Fiul celui binecuvântat?

62. Răspuns-a Iisus: Eu sunt; și veți vedea pe Fiul Omului șezând de dreapta puterii și viind cu norii cerului.

63. Atunci arhierul rupându-și hainele sale, a zis: Ce alte mărturii ne mai trebuiesc nouă?

64. Ați auzit hula. Ce vi se pare vouă? Iar ei cu toții l-au judecat pe el că este vinovat de moarte.

65. Și unii au început a-l scuipa și a-l acoperi fața, și a-l bate cu pumnii și a-l zice: Proorocește! Iar slugile îl băteau pe el cu palmele peste obraz.

66. Ci Petru fiind jos în curte, a venit una din slugile arhierelui,

67. Și văzând pe Petru încălzindu-se, s'a uitat la el și a zis: Și tu erai cu Iisus Nazarineanul?

68. Iar el s'a lepădat, zicând: Nu știu, nici nu pricep ce grăești tu. Și a ieșit afară înaintea curții, și (atunci) a cântat cocoșul.

69. Iar slujnica văzându-l pe el iarăși, a început a spune celor ce stăteau (acolo), că și acesta dintrâșii este. Dar el s'a lepădat iarăși.

70. Și peste puțin, cei ce stăteau acolo au zis lui Petru: Adevărat, dintrâșii ești, căci ești galileean, și grațul tău seamănă (cu al lor).

71. Iar el a început a se blestema și a se jura: Nu cunosc pe omul acesta de care grățiți.

72. Atunci a doua oară a cântat cocoșul. Și Petru și-a adu-

62: Ps. 110, 1.

63: Dan. 7, 13.

66-72: Mat. 26, 69-75; Luca 22,

56-62; Ioan 18, 17, 25-27.

aminte de cuvântul care-l spusese Iisus: Mai înainte de a cânta cocoșul de două ori, de trei ori te vei lepăda de mine. Și acoperindu-și fața a început a plânge.

15.

Patimile Domnului. Moartea, pogorirea de pe cruce și îngroșarea lui.

Și desdedimineață s'at făcând arhierii cu bătrânii și cu cărturarii și cu toată adunarea, și lepădând pe Iisus, l-au dus și l-au dat lui Pilat.

2. Deci l-a întrebat pe el Pilat: Tu ești împăratul Iudeilor? Iar el răspunzând, a zis lui: Tu zici.

3. Iar arhierii îl învinuiau cu multe.

4. Atunci Pilat l-a întrebat pe el iarăși, zicând: Nimic nu răspunzi? Vezi câte mărturisesc împotriva ta?

5. Iar Iisus nimic n'a mai răspuns, încât se mira Pilat.

6. Ci la praznicul (Paștilor) le slobozia lor câte un vinovat, pe care-l cereau ei.

7. Și era unul cu numele Varava, închis împreună cu tovarășii săi, care într-o răscoală făcuseră omor.

8. Deci venind sus (la Pilat), mulțimea a început a cere (să le lăseze) precum le făcea lor de obicei.

9. Atunci Pilat le-a răspuns lor, zicând: Vreți să vă slobozesc vouă pe împăratul Iudeilor?

10. Căci știa că din pizmă îl dăduseră pe el arhierii.

11. Dar arhierii îndemneau mulțimea, ca mai vărtos (să ceară) să le slobozească lor pe Varava.

12. Și răspunzând iarăși Pilat le-a zis lor: Dar ce vreți să faceți acestuia, care ziceți că este împăratul Iudeilor?

13. Atunci ei au strigat din nou: Răstignește-l pe el!

14. Zis-a lor Pilat: Dar ce rău a făcut? Iar ei mai vărtos strigau: Răstignește-l pe el!

15. Și Pilat vrând să facă pe voia mulțimii, le-a slobozit pe Varava, iar pe Iisus bătându-l, l-a dat să se răstignească.

16. Atunci ostașii l-au dus pe el înăuntrul curții, adică în divan, și au adunat toată oastea.

17. Și l-au îmbrăcat pe el în porfiră, și împletind o cunună de spini, l-au pus-o lui (pe cap).

18. Și au început a se închina lui: Bucură-te, împăratul Iudeilor!

19. Și-l băteau peste cap cu trestia, și-l scuipa pe el, și punându-se în genunchi, se închinau lui.

20. Iar după ce l-au batjocorit, au desbrăcat de pe el porfira și l-au îmbrăcat în hainele lui și l-au dus ca să-l răstignească.

21. Și au silit pe un oarecare Simon Chirineanul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, care trecea venind din țarină, ca să ducă crucea lui.

22. Și l-au dus pe el la locul, ce se zice Golgota, care se tâlcuște: locul căpățanii.

15, 2-19: Mat. 27, 11-30; Luca 23, 2-25; Ioan 18, 29-19.

20-41: Mat. 27, 31-56; Luca 23, 26-49; Ioan 19, 16-30.

55-65: Mat. 26, 59-68; Luca 22, 63-71; Ioan 18, 19-24.

23. Și l-au dat lui (să bea) vin amestecat cu smirnă, dar el n'a luat.

24. Și răstignindu-l pe el au împărțit hainele lui, aruncând sorți pe dânsule, (ca să știe) cine ce va lua.

25. Și era ceasul al treilea când l-au răstignit pe dânsul.

26. Și scrisoarea pricinii lui era scrisă deasupra: Împăratul Iudeilor.

27. Iar împreună cu dânsul au răstignit doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga lui.

28. (Astfel) s'a plinit scriptura care zice: Și cu cel fărădelege s'a socotit.

29. Iar cei ce treceau (pe acolo) îl huliau pe el, clătinându-și capetele lor și zicând: Na! Cel ce strici biserica și în trei zile o zidiești,

30. Mântuiește-te pe tine și te pogorâ de pe cruce!

31. Așijderea arhierii și cărturarilor bătându-și joc (de el), ziceau unul către altul: Pe alții a mântuit, iar pe sine nu poate să se mântuiască!

32. Hristos, Împăratul lui Israel, pogore-se acum de pe cruce, ca să vedem și să credem întru dânsul! Și îl huliau pe el și cei ce erau răstigniți împreună cu dânsul.

33. Iar când a fost ceasul al șaselea, întunec s'a făcut peste tot pământul, până la al nouălea ceas.

34. Și la al nouălea ceas a strigat

Isus cu glas mare, zicând: Eloi, Eloi, lama sabahani? ce se tâlcuiește: Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, pentru ce m'ai lăsat?

35. Iar unul din cei ce stăteau acolo auzind, ziceau: Iată, strigă pe Ilie.

36. Atunci alergând unul și umplând un burete de oțet și punându-l într-o trestie, l-a dat să bea, zicând: Lăsați să vedem, veni-va oare Ilie ca să-l pogore pe el?

37. Iar Isus strigând cu glas mare, și-a dat Duhul.

38. Și catapeteazma bisericii s'a rupt în două, de sus până jos.

39. Și văzând sutașul, cel ce sta în preajma lui, că strigând așa și-a dat Duhul, a zis: Cu adevărat omul acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

40. Și erau (acolo) și niște femei care priveau de departe, printre ele era Maria Magdalena și Maria muma lui Iacov cel mic și a lui Iosie, și Salomia.

41. Căci și când erau în Galileea mergeau după el și sluseau lui, (precum) și altele multe care se suiseră împreună cu el în Ierusalim.

42. Și acum făcându-se seară, de vreme ce era Vineri, care este înaintea Sămbetei,

43. A venit Iosif din Arimateea, sfetnic cu bun chip, care încă aștepta împărăția lui Dumnezeu, și îndrăznind a intra la Pilat și a cerut trupul lui Isus.

34: Ps. 22, 2.

42-47: Mat. 27, 51-61; Luca 23, 50-55; Ioan 19, 38-42.

44. Iar Pilat s'a mirat că (Isus) a murit așa de curând; și chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

45. Și incredințându-se, dela sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Atunci Iosif cumpărând giulgiu și pogorând (pe Isus de pe cruce) l-a înfășurat cu giulgiul și l-a pus într'un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră pe ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria lui Iosie priveau unde îl pun.

16.

Învierea Domnului. Isus se arată ucenicilor săi. Înălțarea la cer.

Și după ce a trecut ziua Sămbetei, Maria Magdalena și Maria lui Iacov și Salomia au cumpărat miroesme, ca să meargă să-l ungă pe el.

2. Și foarte de dimineață, în ziua întâia a săptămânii, au venit la mormânt pe când răsărea soarele.

3. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de pe ușa mormântului?

4. Dar căutând, au văzut piatra prăvălită; și era mare foarte.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând de-a dreapta îmbrăcat în vestmânt alb, și se spălmântară.

6. Iar el a zis lor: Nu vă spălmântați! Pe Isus Nazarineanul cel răstignit îl căutați? S'a sculat din

mormânt, nu este aici. Iată locul unde l-au pus pe el.

7. Mergeți deci și spuneți ucenicilor lui și lui Petru, că se va duce mai înainte de voi în Galileea; acolo îl veți vedea, precum v'a spus vouă.

8. Dar ele ieșind, au fugit dela mormânt, căci erau cuprinse de cutremur și de spaimă, și nimănu-i n'au spus nimica, pentru că se temeau.

9. Iar după ce a înviat (Isus) dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, s'a arătat întâi Mariei Magdalena, dintru care scosese șapte draci.

10. Iar aceasta mergând a vesti celor ce fuseseră cu el, care plângeau (acum) și se tânguiau.

11. Dar ei auzind că el este viu, și că a fost văzut de dânsa, n'au crezut.

12. După aceea s'a arătat, în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la câmp.

13. Iar aceștia ducându-se, au spus celorlalți; dar nici pe ei nu l-au crezut.

14. Ci, la urmă de tot, când cei unsprezece ședeau la masă, îl s'a arătat (și lor) certându-i pentru necredința lor și pentru împietrirea inimii lor, că n'au crezut celor care văzuseră că a înviat.

15. Și a zis lor: Mergeți în toată lumea și propoveduiți Evanghelia la toată făptura!

16. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iar cel ce nu va crede, se va osândi.

16. 1-8: Mat. 28, 1-8; Luca 24, 1-12; Ioan 20, 1-10.

14-18: Luca 24, 36-49; Ioan 20, 19-23.

17. Și celce vor crede, vor fi însoțiți de (aceste) semne: întru numele meu draci vor scoate, în limbă nouă vor grăi.

18. Șerpi vor lua (în mână) și de vor bea ceva aducător de moarte, nu-l va vătăma pe ei; peste bolnavi își vor pune mâinile și bine se vor face.

19. Deci Domnul, după ce a grăit cu ei, s'a înălțat la cer și a șezut deadreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei ieșind, au propovăduit pretutindeni. Și Domnul lucra împreună cu dânsii, adevărindu-le cuvântul cu minunile care urmau. Amin.

19: Luca 24, 50—53.

SFÂNTA EVANGHELIE

DELA

LUCA

1.

Nașterea lui Ioan, Botezătorul. Bunavestire. Închinăciunea Mariei la Elisaveta și cântarea ei. Deslegarea limbii lui Zaharia și prorocia lui.

De vreme că mulți s'au apucat să alcătulască povestiri despre faptele cele ce au fost pe deplin adevărate întru noi,

2. Precum ni le-au lăsat nouă cel ce dintru început au fost vădător și slujitor al Cuvântului,

3. Părut-mi s'a și mie cu cale, ca cercetând toate cu deamănăduț, dela început, pe rând să ți le scriu ție, puternice Teofile,

4. Ca să cunoști temeinicia cuvintelor pe care le-ai primit.

5. Fost-a în zilele lui Irod, împăratul iudeei, un preot oarecare, Zaharia, din ceata preoțească a lui Avia, iar femeea lui din fetele

lui Aaron, și numele ei era Elisaveta.

6. Și erau amândoi drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană întru toate poruncile și îndreptările Domnului.

7. Dar nu aveau copii, pentru că Elisaveta era stearpă, și amândoi erau înaintați în zilele lor.

8. Și pe când slujea odată înaintea lui Dumnezeu, în săptămâna cetel sale,

9. Ieșind la sorți să tămădeze după datina preoțească, a intrat în biserica Domnului.

10. Iar în vremea tămăderii toată mulțimea poporului era afară și se ruga.

11. Atunci s'a arătat lui îngerul Domnului, stând deadreapta altarului tămăderii.

12. Și s'a spăimântat Zaharia văzându-l, și frică a căzut peste dânsul.

13. Dar ingerul a zis către el: Nu te teme, Zaharie, că s'a auzit rugăciunea ta, și femeea ta Elisaveta îți va naște fiu și vei chema numele lui Ioan.

14. Și vei avea bucurie și veselie, și mulți se vor bucura de nașterea lui.

15. Căci va fi mare înaintea Domnului; vin și beutură amănitoare nu va bea, și se va umplea cu Duh Sfânt încă din pântecul mamei sale.

16. Și pe mulți din fiii lui Israel îl va întoarce la Domnul Dumnezeu lor.

17. Și el va merge înaintea Domnului cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre fiii lor și pe cei neascultători la înțelegerea dreptilor, ca să gătească Domnului popor pregătit.

18. Atunci a zis Zaharia către inger: Din ce voi cunoaște aceasta? Că eu sunt bătrân și femeea mea trecută în zilele sale.

19. Și răspunzând ingerul a zis lui: Eu sunt Gavril, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu, și sunt trimis să grădesc către tine să-ți vestesc ție acestea.

20. Și iată, vei fi mut și nu vei putea grăi până în ziua când vor fi acestea, pentru că n'ai crezut cuvintelor mele cari se vor împlini la vremea lor.

21. Iar poporul aștepta pe Zaharia și se mira că el zăbovește în biserică.

22. Și teșind, n'a putut să grăiască. Atunci el au înțeles că ve-

denie a avut în biserică, pentru că le făcea semn cu mâna; și a rămas mut.

23. Și dacă s'au umplut zilele lui de slujbă, s'a dus la casa sa.

24. Iar după zilele acelea, Elisaveta, femeea lui, a rămas grea și s'a tănuțit pe sine cinci luni de zile, zicând:

25. Așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice ocară mea dintre oameni.

26. Iar în luna a șasea, trimis a fost ingerul Gavril dela Dumnezeu într-o cetate a Galileei, cu numele Nazaret,

27. La o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume era Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria.

28. Și intrând ingerul la dânsa, a zis: Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei.

29. Iar ea văzând s'a spălmântat de cuvântul lui, și cugeta întru sine, ce fel de închinare poate fi aceasta?

30. Dar ingerul a zis către dânsa: Nu te teme, Marie, că ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și iată vei zămisi în pântec, și vei naște fiu și vei chema numele lui Iisus.

32. Acesta va fi mare și Fiul celui Prea Înalt se va chema; și Domnul Dumnezeu îi va da lui scaunul tatălui său David.

33. Și va domni peste casa lui Iacov în veci, și împărăția lui nu va avea sfârșit.

34. Atunci a zis Maria către inger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu știu de bărbat?

35. Și răspunzând ingerul a zis ei: Duhul Sfânt se va pogori peste tine, și puterea celui Prea Înalt te va umbră; pentru aceasta și sfântul ce se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.

36. Și iată Elisaveta, rudenia ta care se zicea stearpă, a zămislit și ea un fiu la bătrânețea ei, și pentru ea luna aceasta este a șasea.

37. Că la Dumnezeu nici un lucru nu este cu neputință.

38. Atunci a zis Maria: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău! Și s'a dus dela dânsa ingerul.

39. Iar în zilele acelea sculându-se Maria, a plecat cu degrabă la munte, într-o cetate a lui Iuda.

40. Și a intrat în casa Zahariei și s'a închinat Elisavei.

41. Iar când a auzit Elisaveta închinăciunea Mariei, săltat-a pruncul în pântecul ei; și Elisaveta s'a umplut de Duhul Sfânt.

42. Și strigând cu glas mare a zis: Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecului tău!

43. Și de unde mie aceasta, ca în via Maica Domnului meu la mine?

44. Că iată, cum a ajuns glasul închinării tale la urechile mele, saltat-a pruncul cu bucurie în pântecul meu.

45. Și fericită este cea care a crezut că se vor împlini cele puse ei de la Domnul.

46. Atunci a zis Maria: Mărește-mă al meu pe Domnul,

47. Și s'a bucurat duhul meu

de Dumnezeu, Mântuitorul meu, 48. Căci a căutat spre smerenia roabei sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile;

49. Că mi-a făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui.

50. Și mila lui e din neam în neam peste cel ce se tem de el.

51. Arătat-a și-a tăria brațului său și a risipit pe cei mândri întru cugetul inimii lor.

52. Pogorît-a pe cel puternic de pe scaune, și a înălțat pe cel smerit.

53. Pe cel flămânz îl-a umplut de bunătați, și pe cel bogat l-a scos afară deșert.

54. Primit-a pe Israel, sluga sa, aducându-și aminte de îndurările sale,

55. Precum a grăit părinților noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

56. Și a rămas Maria împreună cu (Elisaveta) ca la trei luni, și apoi s'a întors la casa sa.

57. Iar Elisavei i s'a împlinit vremea să nască; și a născut un prunc.

58. Și au auzit cei ce locuiau împrejur și rudele ei, că a mărit Domnul mila sa cu dânsa și s'au bucurat împreună cu ea.

59. Iar în ziua a opta, au venit să-l taie împrejur pruncul. Și voiau să-l numească Zaharia, după numele tatălui său.

60. Atunci răspunzând muma lui, a zis: Nu, ci Ioan se va chema.

61. Iară el au zis către dânsa: Nimeni nu este întru rudenia ta, care să se cheme cu numele acesta.

62. Și a făcut semn tatălui lui, cum ar vrea să-l cheme pe dânsul.

63. Iar el cerând o tablă a

1. 15: Iud. 13, 4-5.

17: Mal. 3, 1; 23. 24.

35: Iep. 13, 12; Lev. 21, 12.

37: Fac. 18, 14.

scris pe ea: Ioan va fi numele lui. Și toți s'au mirat.

64. Și i s'a deschis îndată gura lui și limba lui s'a deslegat, și grăia laudând pe Dumnezeu.

65. Și i'a cuprins frica pe toți cei ce locuiau împrejurul lor. Și s'au vestit toate cuvintele acestea în toată latimea de prin munții Iudeei.

66. Și toți câți le auzlau le puneau în inima lor, zicând: Oare ce va să fie pruncul acesta? Și mâna Domnului era peste dânsul.

67. Și Zaharia, tatăl lui, s'a umplut de Duhul Sfânt și a prorocit, zicând:

68. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului său.

69. Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slugii sale,

70. Precum a grăit prin gura sfinților săi proroci din vechime:

71. Că ne va mântui de vrășmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi,

72. Și va face milă cu părinții noștri, aducându-și aminte de legământul său cel sfânt,

73. De jurământul cu care s'a jurat către Avraam părintele nostru,

74. Ca izbăvindu-ne din mâinile vrășmașilor noștri să ne dea nouă,

75. Să-i slujim lui fără frică, întru sfințenie și întru dreptate, înaintea lui, în toate zilele vieții noastre.

76. Și tu, pruncule, proroc al celui Prea Înalt te vei chema, căci vei merge înaintea feții Domnului ca să gătești căile lui,

77. Ca să dai poporului său cunoștința mântuirii, întru farta rea păcatelor lor,

78. Prin milostivirea și bunătatea Dumnezeului nostru, întru care ne-a cercetat pe noi răsăritul cel de sus,

79. Ca să lumineze celor ce șed în întunec și în umbra morții și să îndrepteze picioarele noastre pe calea păcii.

80. Iar pruncul creștea și se întăria cu duhul. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

2.

Nașterea lui Iisus. Tăierea împrejur a lui Iisus. Bătrânul Simeon și prorocița Ana. Iisus de doisprezece ani, întrebându-se cu dascălii legii.

În zilele acelea ieșea poruncă de la Chesarul August, să se înscrie toată lumea.

1. Inscrierea aceasta a fost întâia pe când în Siria domnia Chirineu.

2. Și mergeau toți să se înscrie, fiecare în cetatea sa.

3. Deci s'a suit și Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret în Iudeea, în cetatea lui David, care se chiamă Vifleem, pentru că el era din casa și din seminția lui David,

4. Ca să se înscrie cu Maria, logodnica sa, care era grea.

5. Iar pe când erau ei acolo, (Maria) i s'au umplut zilele ca să nască.

6. Și a născut pe fiul său cel întâi născut și l'a înfășat pe dan-

sul și l'a culcat în iesle, pentru că ei n'au mai avut loc la gazdă.

8. Și erau în latimea aceea niște păstori cari își petreceau noaptea pe câmp stând de strajă cu rândul, lângă turmele lor.

9. Și iată un inger al Domnului a statut înaintea lor și slava Domnului a strălucit peste ei și s'au înfricoșat cu frică mare.

10. Dar ingerul le-a zis lor: Nu vă temeți, că iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul!

11. Că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta vă va fi vouă semnul: Așa-vești un prunc înfășat, culcat în iesle.

13. Și îndată s'a arătat împreună cu ingerul mulțime de oaste cerească, laudând pe Dumnezeu și zicând:

14. Mărire întru cel de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie!

15. Iar dacă ingerii s'au dus dela dânsii la cer, păstorii au zis unii către alții: Să mergem, dar, până la Vifleem și să vedem lucrul acesta ce s'a făcut și pe care Domnul ni l'a arătat nouă.

16. Și venind de grabă, au aflat pe Maria și pe Iosif și pruncul culcat în iesle.

17. Și văzând, au spus cuvântul ce li se grăise lor despre pruncul acesta.

18. Și toți cei ce au auzit s'au mirat de cele ce au grăit păstorii către dânsii.

19. Iar Maria păstra toate cuvintele acelea, punându-le în inima sa.

20. Și s'au întors păstorii (la turme) preamărind și laudând pe Dumnezeu pentru toate câte au auzit și au văzut, precum li se vestise lor.

21. Iar când s'au împlinit opt zile ca să-l taie pe el împrejur, i s'a pus numele: Iisus, care i s'a dat de inger mai înainte de a se zămisi el în pântec.

22. Și când s'au umplut zilele curățirii ei, după legea lui Moise, l-au suit (pe prunc) în Ierusalim, ca să-l pună înaintea Domnului,

23. Precum este scris în legea Domnului: Toată partea bărbătească ce deschide pântecul, sfânt Domnului se va chema,

24. Și ca să dea jertfă, după cum se spune în legea Domnului, o pereche de turturele, sau doi pui de porumb.

25. Și iată, era un om în Ierusalim, anume Simeon, și omul acela era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângădarea lui Israel, și Duhul Sfânt era peste dânsul.

26. Ci lui îi făgăduise Duhul Sfânt să nu vadă moartea, până ce nu va vedea pe Hristosul Domnului.

27. Și (îndemnat) de Duhul a venit în biserică, atunci când părinții aduseseră înăuntrul pe pruncul Iisus, ca să facă pentru el cele rânduite de lege.

28. Iar acela a luat pruncul în brațele sale, și binecuvântând pe Dumnezeu, a zis:

29. Acum slobozește pe robul tău, Stăpâne, după cuvântul tău, în pace,

2. 23: leq. 13, 2. 12. 15.

30. Că văzură ochii mei mântuirea ta,

31. Care a-l gătit-o înaintea feții tuturor popoarelor:

32. Lumină spre descoperirea neamurilor și mărirea poporului tău Israel.

33. Iară Iosif și muma lui se mirau de cele ce se grăiau despre dânsul.

34. Și l-a binecuvântat pe ei Simeon, și a zis către Maria, muma lui: Iată, acesta este pus spre cădere și scularea multora întru Israel, și spre (a fi un) semn căruia i se vor împotrivi (oamenii).

35. Iar prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere cugetele multor inimi.

36. Și mai era acolo o pro-roctă Ana, fata lui Fanuș, din neamul lui Așir, îmbătrânită în zile multe, care trăise cu bărbatul său șapte ani, după fecioria sa.

37. Și aceasta a fost văduvă ca la optzeci și patru de ani, care nu se depărta dela biserică, slujind (lui Dumnezeu) ziua și noaptea, în post și în rugăciuni.

38. Și venind ea acolo tocmai în ceasul acela, da mărirea Domnului și grăia despre dânsul tuturor celor ce așteptau izbăvirea lui Israel.

39. Și după ce au săvârșit ei toate după legea Domnului, s'au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar pruncul creștea și se în-tăria cu duhul, umplându-se de înțelepciune, și darul lui Dumnezeu era peste dânsul.

41. Ci părinții lui se duceau în

fiecare an în Ierusalim, la praz-nicul Paștilor.

42. Și când a fost (Iisus) de doisprezece ani, suindu-se el în Ierusalim după obiceiul praz-nicului,

43. Și sfârșindu-se zilele, când s'au întors ei (acasă), Iisus pruncul a rămas în Ierusalim, iar părinții lui n'au știut.

44. Și socotind că el este cu alți tovarăși, au mers cale de o zi și l-au căutat pe el printre rudeni și printre cunoscuți.

45. Și neaflându-l, s'au întors în Ierusalim, ca să-l caute (și acolo).

46. Și după trei zile l-au aflat în biserică, șezând în mijlocul das-căliilor, ascultându-l și întrebându-l pe el.

47. Și se minunau toți cei ce-l auziau pe dânsul, de înțelepciunea și de răspunsurile lui.

48. Și văzându-l pe el (părinții), s'au spăimântat și a zis către el muma lui: Fiule, pentru ce ne-ai făcut nouă aceasta? Iată, tatăl tău și eu îngrijorați te căutam.

49. Zis-a el către dânsii: De ce mă căutați? Au n'ați știut că întru cele ce sunt ale Tatălui meu rai se cade să fiu?

50. Dar ei n'au înțeles cuvintele ce s'au grăit lor.

51. Apoi s'a pogorit (Iisus) împreună cu dânsii, și a venit în Nazaret; și le era supus. Iar muma lui păzla toate grafiurile acestea în inima sa.

52. Și Iisus sporla cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

52: 1 Sam. 2, 26.

3.

Propovedurea lui Ioan și mări-tura lui despre Hristos. Botezul și cartea neamului lui Iisus.

Iar în anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Chesarul, pe când Pilat din Pont era procuratorul Iudeei și Irod tetrarh al Galileei, iar Filip, fratele său tetrarh al Ituriei și al ținutului Irahonitidei și Lisanie tetrarh al Avilenel,

2. În zilele arhterelor Ana și Calafa, fost-a cuvântul lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în pustie.

3. Și acesta a străbătut toată latura Iordanului, propoveduind botezul pocăinții întru iertarea păcatelor.

4. Precum este scris în cartea cuvintelor lui Isaia prorocul, care zice: Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.

5. Toată valea se va umplea, și tot muntele și dealul se va smeri; și (căile) cele strâmbe vor fi drepte, și cele colțuroase căi netede,

6. Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu.

7. Deci, zicea el noroadelor celor ce mergeau să se boteze dela dânsul: Pui de năpârci, cine v'a spus vouă să fugiți de mânia ce va să fie?

8. Faceți, dar, roduri vrednice de pocăință; și nu începeți a zice întru voi înșivă: Părinte avem pe Avram! Căci zic vouă, că Dum-

3. 3-18: Mat. 3, 1-12; Marcu 1, 1-8;
4: Is. 40, 3-5.

nezeu și din pietrele acestor poale să ridice fii lui Avraam.

9. Că iată acum săcurea la rădăcina pomilor zace. Deci, tot pomul care nu face roadă bună se taie și în foc se aruncă.

10. Și-l întrebau pe el noroadele, zicând: Dar ce vom face?

11. Iar el răspunzând le grăia: Cel ce are două haine, să dea celui ce n'are, și cel ce are bucate, să facă asemenea.

12. Și venind și unli din vameși să se boteze dela dânsul, ziceau către el: Învățătorule, ce vom face?

13. Iar el a zis către dânsii: Nimic mai mult să nu cereți decât vă este rânduit vouă.

14. Și-l întrebau și ostașii, zicând: Dar noi ce vom face? Și a zis către dânsii: Pe nimeni să nu asu-priți, nici să clevețiți, și să fiți îndestulați cu leașa voastră.

15. Iar fiind în așteptare popo-rul, cugeta întru inima sa despre Ioan: Nu cumva este el Hristosul?

16. Răspuns-a Ioan tuturor, zicând: Eu vă botez pe voi cu apă; dar vine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să-l desleg cureaua încălțămintelor lui. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.

17. El are lopată în mâinile sale și va curăți aria sa, și va aduna grâul în stnița sa, iar pleava o va arde cu focul cel nestins.

18. Și alte multe (ca acestea) bl-nevestia el poporului, mângăindu-l pe el.

19. Iar Irod tetrarhul, muștrat fiind de el pentru Irodiada, femeea fratelui său, și pentru toate relele ce le făcea Irod,

20. A mai adus peste toate (relele) și pe aceea, că a închis pe Ioan în temniță.

21. Și dacă s'a botezat tot poporul, botezându-se și Iisus și rugându-se, s'a deschis cerul,

22. Și Duhul Sfânt s'a pogorit în chip trupesc, ca un porumb, peste dânsul; și glas din cer s'a auzit, zicând: Tu ești Fiul meu cel iubit, întru tine bine am voit!

23. Iar acest Iisus, când a început (a propovedui), era ca de treizeci de ani, fiind precum se credea fiul lui Iosif, al lui Ili,

24. Al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Iana, al lui Iosif.

25. Al lui Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esi, al lui Naghe,

26. Al lui Maat, al lui Matatia, al lui Semel, al lui Iosif, al lui Iuda,

27. Al lui Ioana, al lui Risa, al lui Zorovavel, al lui Salatiil, al lui Nirie,

28. Al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosam, al lui Elmadam, al lui Ir.

29. Al lui Iosie, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionan, al lui Elfachim,

31. Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,

32. Al lui Iese, al lui Ovid, al

lui Vooz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. Al lui Aminadav, al lui Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,

34. Al lui Iacov, al lui Isaac, al lui Avraam, al lui Tara, al lui Nahor,

35. Al lui Saruh, al lui Rahav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala,

36. Al lui Cainam, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh,

37. Al lui Matusala, al lui Enoh, al lui Iared, al lui Maleleil, al lui Cainam.

38. Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

4.

Ispitirea lui Iisus. El începe a învâta în sinagogă. Vindecă felurite boale.

Iar Iisus, plin de Duhul Sfânt, s'a întors dela Iordan și s'a dus de Duhul în pustie,

2. (Unde) patruzeci de zile s'a isplîit de diavolul. Și n'a mâncat nimic în zilele acelea; ci sfârșindu-se ele, pe urmă a flămânzit.

3. Și i-a zis lui diavolul: De ești Fiul lui Dumnezeu, zi pîtrei acesteea să se facă pâine.

4. Răspuns-a Iisus lui, zicând: Scris este, că nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvîntul lui Dumnezeu.

5. Și suindu-l pe el diavolul într'un munte înalt, i-a arătat lui

într-o clipeală de vreme toate împărățiile lumii.

6. Și i-a zis lui diavolul: Ție-ți voi da toată stăpînirea aceasta și slava ei, căci mie îmi este dată, și o dau pe ea cui voesc.

7. Deci, de te vei închina înaintea mea, a ta va fi toată.

8. Și răspunzând Iisus, i-a zis lui: Scris este: Domnului Dumnezeuul tău să te închini, și numai lui să-i slujești.

9. Și i-a dus pe el (diavolul) în Ierusalim, și așezându-l pe aripa bisericii, i-a zis lui: De ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te de aici jos.

10. Căci scris este că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească;

11. Și pe mâini te vor purta, ca să nu-ți lovești de piatră piciorul tău.

12. Dar Iisus răspunzând, a zis lui: S'a zis, să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.

13. Și sfârșind toată ispita, diavolul s'a dus dela dânsul până la o vreme.

14. Și s'a întors Iisus întru pateră Duhului în Galileea, și a ieșit vestea despre el în toată lațura aceea.

15. Și el învăța prin sinagoge lor, slăvit fiind de toți.

16. Apoi a venit în Nazaret, unde fusese crescut, și după obiceiul său, în ziua Sămbetei a în-

8: A doua Lege 6, 13-14.

10: Ps. 91, 11-12.

12: A doua Lege 6, 16.

14-15: Mat. 4, 12-17; Marcu 1,

11 15.

16-30: Mat. 13, 53-58; Marcu 6,

1 6.

trat în sinagogă și s'a sculat să citească.

17. Și i-au dat lui cartea lui Isaia prorocul. Și deschizând cartea, a aflat locul unde era scris:

18. Duhul Domnului (este) peste mine, pentru că el m'a uns ca să binevestesc săracilor și m'a trimis ca să tămăduiesc pe cei zdrobiți cu inima, să propoveduesc robilor izbăvire și orbilor vedere, să ușurez pe cei apăsați,

19. Și să vestesc anul cel plăcut Domnului.

20. Și închizând cartea, a dat-o slujitorului și a șezut; și ochii tuturor celor din sinagogă erau îndreptați asupra lui.

21. Și a început a grăi către dânsii: Astăzi s'a împlinit scriptura aceasta în urechile voastre.

22. Și toți îl mărturiseau pe el, și se mirau de cuvintele darului care ieșiau din gura lui. Și ziceau: Au nu este acesta feciorul lui Iosif?

23. Atunci a zis către ei: Cu adevărat imi veți spune mie pîlda aceasta: Doftorule, vindecă-te pe tine însuși; câte am auzit că s'au făcut în Capernaum, fă și aici, în patria ta!

24. Dar a mai zis: Adevăr grăesc vouă, că nici un proroc nu este primit în patria sa;

25. Adevăr grăesc vouă: Multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israel, când s'a încuiat cerul trei ani și șase luni, încât s'a făcut foamete mare peste tot pămîntul.

26. Și la nici una din ele n'a fost trimis Ilie, fără numai la o

18. Is. 61, 1-2.

19: A doua Lege 25, 10.

21-22: Mat. 3, 13-17; Marcu 1, 9-11; Ioan 1, 32.

23-38: Mat. 1, 1-17.

4, 1-13: Mat. 4, 1-11; Marcu 1, 12-13.

4: A doua Lege 8, 3.

femeie văduvă din Sarepta Sidonului.

27. Și mulți leproși erau în Israel în zilele lui Elisei prorocul, dar nici unul dintrășii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul.

28. Iar cei din sinagogă auzind acestea, s'au umplut toți de mânie.

29. Și sculându-se l-au scos afară din cetate, și l-au dus pe el până în sprânceană muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-l arunce jos.

30. Dar el trecând prin mijlocul lor, s'a dus de acolo.

31. Și s'a pogorît în Capernaum, o cetate a Galileei, și îi învăța pe el Sâmbăta.

32. Și se mirau de învățătura lui, căci cuvântul lui era plin de putere.

33. Ci în sinagogă era un om, care avea duh de drac necurat; și acesta striga cu glas mare,

34. Zicând: Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi pe noi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu.

35. Dar Iisus l-a certat pe el, grăind: Taci și ieși dintrănsul! Și dracul aruncându-l în mijloc, a ieșit dintrănsul, intru nimic vătămându-l pe el.

36. Și l-a cuprins spaima pe toți, și se întrebau între dâșii zicând: Ce cuvânt e acesta? Căci, cu stăpânire și cu putere poruncește duhurilor celor necurate și (acestea) ies afară.

37. Și s'a dus vestea despre el în tot ținutul cel de primprejur.

31—37: Mat 4, 13; Marcu 1, 21—28; Ioan 2, 12.

38. Iar dacă a ieșit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Și soacra lui Simon fiind cuprinsă de friguri cumplite, l-au rugat pe el pentru dânsa.

39. Iar el stând lângă ea, a certat frigurile și au lăsat-o pe dânsa, și îndată sculându-se le-a slujit lor.

40. Iar pe la apusul soarelui toți câți aveau bolnavi cu multe februri de boale, l-au adus pe el la dânsul; iar el puindu-și mâinile pe fiecare din ei, l-a tămăduit pe dâșii.

41. Și din mulți ieșiau și draci, strigând și grăind: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu! Și cerându-l, nu-l lăsa pe el să grăiască, fiindcă îi știau că el este Hristos.

42. Iar făcându-se ziua, a ieșit și s'a dus în loc pustiu, și căutându-l mulțimile au venit până la dânsul, și îl opreau, ca să nu se ducă dela dâșii.

43. Dar Iisus a zis către ei: Mi se cade să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, căci spre aceasta sunt trimis.

44. Și mergând a propovedui prin sinagogile Galileei.

5.

Pescuitul minunat. Tămăduirea unui leproș și a unui slăbănog. Chemarea vameșului Levi.

Despre post.

Iar când mulțimea se îngrămădea împrejurul lui, ca să a-

38—44: Mat. 8, 14—17; Marcu 1, 29—39.

5. 1—11: Mat. 4, 18—22; Marcu 1, 16—20.

culte cuvântul lui Dumnezeu, și el ședea lângă lacul Ghenezaretului,

2. A văzut două corăbii stând lângă țărm, iar pescarii ieșiseră dintrăsele și-și spălau mrejele.

3. Și suindu-se în corabia care era a lui Simon, l-a rugat pe acesta s'o depărteze puțin dela uscat. Apoi șezând învăța mulțimile, din corabie.

4. Iar dacă a conștient a grăi, a zis către Simon: Depărtează-o mai la adânc și aruncați mrejele voastre spre pescuire.

5. Și răspunzând Simon, a zis lui: Învățătorule, toată noaptea ne-am ostenit și nimic n'am prins; dar după cuvântul tău voi arunca mreaja.

6. Și făcând aceasta, au prins mulțime multă de pești, de li se rupea mreaja.

7. Și au făcut semn tovarășilor lor din cealaltă corabie, ca să vină și să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde.

8. Iar Simon Petru văzând (aceasta), a căzut la picioarele lui Iisus, zicând: Ieși dela mine, Doamne, că sunt om păcătos!

9. Căci îl cuprinsese spaima, și pe toți cei ce erau cu dânsul, pentru pescuirea peștilor pe cari îl prinseseră.

10. Așijderea și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedei, cari erau tovarășii lui Simon. Atunci a zis Iisus către Simon: Nu te teme, de acum vei fi pescar de oameni.

11. Și scoțând corăbiile la mal, au lăsat toate și au mers după dânsul.

12. Iar când era el într'una din cetăți, iată că un om plin de lepră văzând pe Iisus, a căzut cu fața la pământ și s'a rugat lui, grăind: Doamne, dacă voești, poți să mă curățești!

13. Și tinzându-și mâna, s'a atins de dânsul, zicând: Voește, curățește-te. Și îndată s'a dus lepra de pe dânsul.

14. Și el l-a poruncit, nimănui să nu spue, ci mergând să se arate preotului și să ducă pentru curățenia sa jertfă, precum a poruncit Moise, spre mărturie lor.

15. Iar vestea despre el străbătea cu atât mai mult, și se adunau mulțimile ca să-l asculte și să se tămăduiască de boalele lor.

16. Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17. Și într'una din zile (Iisus) învăța; iar fariseii și învățătorii legii, cari veniseră din toate satele Galileei și ale Iudeei și ale Ierusalimului, ședeau acolo; și puterea Domnului era (cu el) spre a-l tămădui pe dâșii.

18. Și iată, niște bărbați purtând cu patul pe un om, care era slăbănog, și căutau să-l ducă înăuntru și să-l pună înaintea lui Iisus.

19. Și neaflând pe unde să-l ducă din pricina mulțimii, s'au suit deasupra acoperișului și prințre cărămizii l-au slobozit cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Atunci, văzând credința lor, a zis lui: Omule, iartă-ți-se ție păcatele tale!

12—16: Mat. 8, 1—4; Marcu 1, 40—45.

17—26: Mat. 9, 1—8; Marcu 2, 1—12.

21. Iar cărturarii și fariseii au început a se socoti și a zice: Oare cine este acesta, de grăește hule? Cine poate să erte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?

22. Ci Iisus cunoscând gândurile lor, a răspuns și a zis către dâșli: Ce cugetați întru inimile voastre?

23. Ce este mai lesne? A zice: iartă-ți-se ție păcatele tale, sau a zice: scoală și umblă?

24. Ci ca să știi că Fiul Omului are putere pe pământ să erte păcatele, a zis slăbănogului: Ție-ți grăesc: scoală, ia-ți patul tău și mergi la casa ta!

25. Și îndată sculându-se înaintea lor, și-a luat patul pe care zăcuse și s'a dus la casa sa, prea-mărind pe Dumnezeu.

26. Și mirarea l-a cuprins pe toți, și lăudau pe Dumnezeu, și umplându-se de frică, ziceau: Lucrurile minunate am văzut astăzi!

27. După acestea a ieșit și a văzut un vameș, anume Levi, șezând la vamă și l-a zis lui: Vino după mine!

28. Și (acesta) lăsând toate, s'a sculat și a mers după dânsul.

29. Și Levi l-a făcut lui ospăț mare în casa sa. Și era (acolo) mulțime de vameși și de alții, cari ședeau cu el la masă.

30. Ci cărturarii lor și fariseii cărtiau împotriva ucenicilor lui, zicând: Pentru ce mâncați și beți cu vameșii și cu păcătoși?

31. Iar Iisus răspunzând a zis lor: N'au trebuință de doftor cei sănătoși, ci cei bolnavi.

32. N'am venit să chem pe cei

27-32: Mat. 9, 9-13; Marcu 2, 13-17

drepti, ci pe cei păcătoși, la po-căință.

33. Zis-au el, atunci, către dânsul: Pentru ce ucenicii lui Ioan postesc adeseori și fac rugăciuni, așijderea și al fariseilor, iar al tăi mănâncă și beau?

34. Iară el a zis către dâșli: Puteți voi oare să faceți pe fiii nunții să postească până când murele este cu dâșli?

35. Ci vor veni zile, când mirele se va lua dela ei, și atunci vor posti, în acele zile.

36. Le-a spus apoi și o pildă: Nimeni nu pune petec de haină nouă la haină veche; căci altfel și pe cea nouă o rupe; și (nici) la cea veche nu se potrivește petecul luat din cea nouă.

37. Și nimeni nu pune vin nou în burduri vechi, căci altfel vinul cel nou va sparge burdufurile, și el se varsă și burdufurile pier.

38. Ci vinul nou trebuie pus în burduri nouă, și amândouă se vor ține.

39. Și nimenea după ce a băut vin de cel vechi, nu voeste îndată de cel nou, căci zice: Cel vechi este mai bun.

6.

Ucenicii rup spice Sâmbăta. Vindecarea omului cu mâna uscată. Chemarea Apostolilor. Erticirile. Iubirea de prămasi. Nu judeca. Zidirea pe temelie bună.

Iar într-o Sâmbătă, a doua după cea dintâi (a Paștilor), trecu

33-39: Mat. 9, 14-17; Marcu 2, 18-22.

6. 1-5: Mat. 12, 1-8; Marcu 2, 23-28.

Iisus printre semănături și ucenicii lui smulgeau spice și frecându-le în palme, mâncau.

2. Iar oarecari din farisei le-a zis lor: Pentru ce faceți ceace nu se cade a face Sâmbăta?

3. Și răspunzând Iisus, a zis către dâșli: Oare n'ați cettit ce a făcut David, când a flămânzit el și cei ce erau cu dânsul?

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu și a luat pâinile puse în înaintea, pe care nu se cădea să le mănânce, fără numai preoții, și a mâncat și a dat și celor ce erau împreună cu dânsul?

5. Apoi a zis lor: Fiul Omului este Domn și al Sâmbetei.

6. Iar într-o altă Sâmbătă a intrat el în sinagogă și învăța. Și era acolo un om, a cărui mână dreaptă era uscată.

7. Ci cărturarii și fariseii îl pândiau pe el (să vază) de va vindeca el Sâmbăta, ca să-l așteie lui vină.

8. Dar el știa gândurile lor, și a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te și stăi în mijloc! Iar el sculându-se, a stătut.

9. Atunci a zis Iisus către dâșli: Ce se cade Sâmbăta: a face bine, sau a face rău? A mântui suflet, sau a pierde?

10. Și măsurându-i pe toți cu privirea, a zis omului: Întinde-ți mâna ta! Iar el a făcut așa. Și s'a făcut mâna lui sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar el s'au umplut de mânie și vorbeau unii cu alții, ce ar fi de făcut cu Iisus.

6-11: Mat. 12, 9-14; Marcu 3, 1-6.

12. În zilele acestea ieșit-a (Iisus) la munte ca să se roage, și toată noaptea a petrecut-o în rugăciunea către Dumnezeu.

13. Iar dacă s'a făcut ziua, a chemat pe ucenicii săi și a ales din ei doisprezece, pe cari l-a numit și apostoli:

14. Pe Simon, pe care l-a mai numit și Petru, și pe Andrei fraatele lui, pe Iacov și pe Ioan, pe Filip și pe Vartolomei,

15. Pe Matei și pe Toma, pe Iacov al lui Alfeu și pe Simon, ce se cheamă Zilotul,

16. Pe Iuda al lui Iacov și pe Iuda Iscarioteanul, care s'a făcut și vânzător.

17. Și pogorându-se cu dâșli, a stătut pe loc șes, unde se mai găsea mulțime de ucenici deol săi și mulțime multă de popor din toată Iudeea și din Ierusalim, și de pe lângă marea Tirului și a Sidonului, cari veniseră să-l asculte, și să se tămăduiască de neputințele lor.

18. Și se vindecau și cei chinuți de duhuri necurate.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de el, căci ieșea dintrânsul o putere, de-l vindeca pe toți.

20. Și ridicându-și ochii spre ucenicii săi, a zis: Fericiți sunteți, săracilor, că a voastră este împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți cari flămânziți acum, că vă veți sătura. Fe-

12-16: Mat. 10, 2-4; Marcu 3, 13-19.

17-19: Mat. 4, 23-5, 1; Marcu 3, 7-12.

20-23: Mat. 5, 3, 4, 6, 11, 12.

riciți sunteți cari plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți veți fi când vă vor uri pe voi oamenii, și când vă vor despărți și vă vor ocări și vor lepăda numele vostru, ca un rău, pentru Fiul Omului.

23. Bucurați-vă în ziua aceea și săltați, că iată, plata voastră multă este în ceruri; că tot așa făceau și părinții lor prorocilor.

24. Însă vai vouă, bogatilor, că vă luați mângăerea voastră!

25. Vai vouă, celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tângui!

26. Vai vouă, când vă vor grăi de bine toți oamenii, că tot așa făceau și părinții lor prorocilor celor mincinoși!

27. Ci vă spun vouă, celor ce ascultați: iubiți pe vrășmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi.

28. Binecuvântați pe cei ce vă blastămă, și vă rugați pentru cei ce vă asupresc pe voi.

29. Celui ce te lovește pe tine peste un obraz, întoarce-l și pe celălalt; și celui ce-ți ia haina, nu-l opri (să-ți ia) și cămașa.

30. Și tot celui ce-ți cere ție, dă-i; și dela cel ce-ți ia ale tale, nu cere înapoi.

31. Precum mulți să vă facă vouă oamenii, așijderea să le faceți și voi lor.

32. Căci de iubiți pe cei ce vă iubesc pe voi, ce plată vi se cuvine vouă? Că și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe dânșii.

27-35: Mat. 5, 39-48.

33. Și de faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce plată vi se cuvine vouă? Că și păcătoșii fac acelaș lucru.

34. Și de dați împrumut celor dela cari nădăjdulți a lua înapoi, ce plată vi se cuvine vouă? Că și păcătoșii dau păcătoșilor împrumut, ca să ia înapoi întocmai.

35. Ci voi iubiți pe vrășmașii voștri, și faceți bine, și dați împrumut, nimic nădăjdulind, și plata voastră va fi multă, și veți fi fiii Celui Prea Înalt; căci el este bun și cu cel nemulțumitori și răi.

36. Fiți deci milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este.

37. Nu judecați și nu veți fi judecați; nu osândiți și nu veți fi osândiți; iertați și vi se va ierta;

38. Dați și vi se va da vouă. Măsură bună, îndesată și scuturată, gata să se verse deasupra, vor turna în sânul vostru. Căci, cu măsura cu care veți măsura, se va măsura vouă.

39. Și le-a spus lor și o pildă: Au doară poate orb pe orb să povățuiască? Oare nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu este ucenic mai presus de dascălul său; dar tot (ucenicul) desăvârșit, va fi ca dascălul său.

41. Atunci de ce vezi patul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o simți?

42. Sau cum poți zice fratelui tău: Frate, lasă să scot patul din ochiul tău, tu însuși nevăzând bârna care este în ochiul tău? Fărnice, scoate mai întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea

37-49: Mat. 7.

să scoți și patul din ochiul fratelui tău.

43. Căci nu este pom bun care să facă roadă rea, nici pom rău, care să facă roadă bună.

44. Pentrucă orice pom din roada sa se cunoaște; că nu se adună smochine din mărcini, nici nu se culeg struguri din spini.

45. Omul cel bun din vistieria cea bună a inimii sale scoate cele bune; iar omul cel rău din vistieria cea rea a inimii sale scoate cele rele. Căci din prisosința inimii grădește gura lui.

46. Ce mă chemați deci: Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic vouă?

47. Tot cel ce vine la mine și ascultă cuvintele mele și le face pe ele, arăta-voi vouă cui este asemenea;

48. Asemenea este omului care zidindu-și casă, a săpat și a adăncit și l-a pus temelie pe piatră; și laudându-se vărsare de ape, a lovit puhoiul în casa aceea, dar nu a putut-o clădi, căci era întemeiată pe piatră.

49. Iar cel ce ascultă și nu face, asemenea este omului care și-a zidit casa sa pe pământ fără temelie, în care când a lovit puhoiul îndată a căzut, și căderea casei multă a fost mare.

7.

Îndecarea slugii sutașului. Fluturul din Nain. Trimișii lui Ioan. Femeia păcătoasă. Pilda cu cei doi datornici.

Și sfârșind toate aceste cuvinte ale sale, în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Iar aici sluga iubită a unui sutaș era bolnavă pe moarte.

3. Și auzind de Iisus, a trimis la dânsul niște bătrâni de ai lui, ca să-l roage să vie și să tămăduiască pe sluga lui.

4. Iar el venind la Iisus, îl ruga pe el cu tot dinadinsul, zicând: Vrednic este acela să-l faci lui aceasta,

5. Căci iubește neamul nostru, și sinagoga el ne-a zidit-o.

6. Atunci Iisus a plecat cu dânșii. Și nefiind acum departe de casa (sutașului), acesta a trimis la el niște prieteni să-l spue: Doamne, nu te osteni, căci nu sunt vrednic să intri sub acoperământul meu;

7. De aceea nici pe mine nu m'am socotit vrednic a veni la tine; ci zi (numai) cu cuvântul, și se va tămădui sluga mea.

8. Că și eu sunt om sub stăpânire, având sub mine ostași; și spun acestuia: Mergi, și merge; și celălalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face.

9. Iar Iisus auzind acestea, s'a mirat de el, și întorcându-se a zis poporului, care mergea după dânsul: Adevăr grăesc vouă, că nici întru Israel n'am aflat atâta credință.

10. Și întorcându-se trimișii acasă, au aflat pe sluga bolnavă tămăduită.

11. După acestea (Iisus) s'a dus într-o cetate ce se chema Nain, și împreună cu dânsul au mers mulți ucenici de ai lui și mult popor.

7. 1-10: Mat. 8, 5-13.

12. Iar dacă s'au apropiat de poarta cetății, iată scoteau un mort, singurul fiu al mamei sale; și aceasta era văduvă; și mult popor din cetate era cu dansa.

13. Și văzându-l Domnul, i s'a făcut milă de ea, și i-a zis: Nu plânge.

14. Apoi apropiindu-se, s'a ațins de pat. Cel ce-l duceau, s'au oprit, iar el a zis: Tinere, ție-ți grăesc, scoală-te!

15. Și s'a sculat mortul și a început a grăi. Iar (Iisus) l-a dat pe el mamei sale.

16. Și l-a cuprins frică pe toți, și laudau pe Dumnezeu, zicând: proroc mare s'a sculat între noi, și a cercetat Dumnezeu pe poporul său.

17. Și s'a lăsat cuvântul acesta despre el în toată Iudeea și în toată laturea.

18. Iar ucenicii lui Ioan au venit pe acesta, de toate cele (în tâmplăte).

19. Atunci Ioan chemând pe doi din ucenicii săi, l-a trimis la Iisus, zicând: Tu ești cel ce va să vie, sau pe altul să așteptăm?

20. Și venind la el bărbatul acela, i-au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis la tine, să te întrebăm: Tu ești cel ce va să vie, sau pe altul să așteptăm?

21. Iar în ceasul acela Iisus pe mulți a tămăduit de boale și de răni și de duhuri rele, și multor orbi a dat vedere.

22. Și răspunzând Iisus, a zis lor: Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit: că

orbi văd, schlopii umblă, leproși se curățesc, surzii aud, morții se scoală, săracilor bine se vestește.

23. Și fericit este cel ce nu se va sminti întru mine.

24. Iar dacă s'au dus vestitorii lui Ioan, a început (Iisus) a grăi către mulțime despre Ioan: Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Au trestie clătită de vânt?

25. Dar ce ați ieșit să vedeți? Au om îmbrăcat în haine moi? Iată, cei ce sunt în haine scumpe și petrec întru desfătare, sunt în casele împărătești.

26. Atunci, ce ați ieșit să vedeți? Au proroc? Adevăr grăesc vouă și mai mult decât proroc!

27. Acesta este despre care s'a scris: Iată, eu trimit pe îngerul meu înaintea feței tale, care va găti calea ta înaintea ta.

28. Căci vă spun vouă: Între cei născuți din femei, proroc mai mare decât Ioan Botezătorul nimeni nu este, iar cel mai mic întru împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.

29. Și auzind tot poporul și vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, și s'au botezat cu botezul lui Ioan.

30. Iar fariseii și legiuitorii au lepădat dela sine statul lui Dumnezeu, nebotezându-se dela dădăd.

31. Deci, cu cine voi asemăna pe oamenii neamului acestuia? Cu cine sunt ei asemenea?

32. Asemenea sunt copiii, care sed în târg și strigă unii către alții zicând: Din fluer v'am cântat vouă și n'ați jucat; de jale v'am cântat vouă și n'ați plâns.

33. Căci a venit Ioan Botezătorul nici mâncând pâine, nici bănd vin, și spuneți: Are drac!

34. Și a venit Fiul Omului mâncând și bănd, și spuneți: Iată om mănăcâcios și băutor de vin, prieten vameșilor și păcătoșilor!

35. Și înțelepciunea s'a îndreptățit de către toți fiii săi.

36. Atunci unul din farisei l-a rugat pe Iisus să mănânce cu dansul. Și intrând în casa fariseului, a șezut la masă.

37. Și iată, o femeie din cetate, care era păcătoasă, auzind că șade la masă în casa fariseului a adus un alavaștru cu mir,

38. Și stând dinapoi, lângă picioarele lui, a început a plânge și a uda cu lacrimi, și picioarele lui cu părul capului ei a le șterge; și săruta picioarele lui, și le ungea cu mir.

39. Iar fariseul care-l chemase, văzând aceasta a zis întru sine, grăind: Acesta, de ar fi proroc, ar ști cine și ce fel de femeie este care se atinge de el, căci este păcătoasă.

40. Și răspunzând Iisus, a zis către el: Simone, ție-oi spune ceva. Iar el a zis: Învățătorule, spune.

41. Un camătar oarecare avea doi datornici, unul era dator cu două sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci.

42. Și neavând ei cu ce plăti, amândurora le-a tertat (datoria). Pune-mi deci, care dintrâșii îl va iubi pe el mai mult?

43. Iar Simon răspunzând, a zis: Că acela, căruia l-a tertat mai mult. Iar el a zis lui: Drept ai judecat.

44. Și întorcându-se spre femei, a zis către Simon: Vezi pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta: apă pe picioarele mele n'ai dat, iar aceasta cu lacrimi mi-a udat picioarele mele și le-a șters cu părul capului ei.

45. Sărutare mie nu mi-ai dat; iar aceasta, de când am intrat n'a încetat să-mi sărute picioarele mele.

46. Cu unt de lemn capul meu nu l-ai uns, iar aceasta cu mir a uns picioarele mele.

47. De aceea îți spun: Iartă-se păcatele ei cele multe, că mult a iubit. Iar cui puțin i se iartă, puțin iubește.

48. Iar el l-a zis: Iartă-ți-se ție păcatele tale.

49. Și cei ce ședeau la masă cu dansul au început a grăi întru sine: Cine este acesta care iartă și păcatele?

50. Apoi a zis către femei: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace.

8.

Pilda sămăntorului. Muma și frații lui Iisus. Iisus pe mare. Vindecarea îndrăciturii din laturea Gheraseniilor. Fata marelui sinagogii. Femela căreia i curgea sângele.

Și după aceasta, umbla Iisus prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind împărăția lui Dumnezeu, iar cei doisprezece erau cu dansul.

2. Asemenea și niște femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria Magdalina, dintru care ieșiseră șapte draci,

3. Și Ioana femeia lui Huza, ispravnicul lui Irod, și Susana și multe altele, care-l ajutau din avuțiile lor.

4. Și adunându-se popor mult și venind la dânsul cei de prin cetăți, a grăit în pildă:

5. Ieșit-a sămănătorul să samene sămânța sa. Și sămănând el, o parte a căzut lângă cale și s'a călcat în picioare și pasărele cerului au mâncat-o.

6. Și alta a căzut pe piatră, și dacă a răsărit s'a uscat, pentru că n'avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor, și crescând spinii au înecat-o.

8. Și alta a căzut pe pământ bun, și crescând a făcut rod înutit. Acestea grăind a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să auză.

9. Și l-au întrebat ucenicii lui, zicând: Ce este pilda aceasta?

10. Iar el a zis: Vouă vă este dat a ști tainele împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți (li se grătește) în pilde, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

11. Iar pilda este aceasta: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Cea de lângă cale sunt cei ce aud, apoi vine diavolul și la cuvântul din inima lor, ca nu cumva crezând să se mântuiască.

13. Iar cea de pe piatră sunt cei cari aud și cu bucurie primesc cuvântul, dar aceștia n'au rădăcină, ci cred până la o vreme, iar în vreme de ispită se lapădă.

14. Cea căzută în spinii, sunt

cei cari aud (cuvântul), dar umblând cu grijile și cu bogățiile și cu dulcele vieții acestea, se înecă și nu aduc roadă.

15. Iar cea de pe pământ bun sunt cari cu inimă bună și curată auzind cuvântul, îl păstrează și rodesc întru răbdare.

16. Nimeni aprinzând lumina n'o acopere cu vas, sau n'o pune sub pat, ci o pune în sfeșnic, ca cel ce intră să vadă lumină.

17. Că nu este lucru tănuț care să nu se arate, nici lucru ascuns care să nu se cunoască și să nu iasă la arătare.

18. Deci, luați aminte la cele auzite; că cel ce are în se va da lui, iar dela cel ce n'are, și ce i se pare că are se va lua dela dânsul.

19. Atunci au venit la el muma lui și frații lui, și nu puteau să vorbească cu dânsul din pricina mulțimii.

20. Și s-au spus lui, zicând: Muma ta și frații tăi stau afară, vrând să te vadă.

21. Iar el răspunzând, a zis către dânsii: Muma mea și frații mei sunt aceștia cari ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc pe el.

22. Intr'una din zile intră la el Iisus în corabie, cu ucenicii lui, și a zis către dânsii: Să trecem de cea parte a lezerului. Și s'au dus.

23. Ci mergând el cu corabia, (Iisus) a adormit. Și vijor mare de vânt s'a stărnit pe lezer, învalindul și primejdindul pe el.

16-18: Mat. 13, 15; Marcu 4, 21

19-21: Mat. 12, 46-50; Marcu 3, 31-35.

22-25: Mat. 8, 18-23-27; Marcu 4, 35-41.

24. Și apropiindu-se l-au deșteptat pe el, zicând: Învățătorule, învățătorule, pierim! Iar el sculându-se a certat vântul și valurile apelor; și acestea au content și s'a făcut liniște.

25. Și a zis către ei: Unde este credința voastră? Iar ei spăimântându-se și mirându-se, grăiau unul către altul: Cine este acesta, că și vânturilor și valurilor le poruncește și ele-l ascultă pe dânsul?

26. Au trecut apoi cu corabia în laturea Gherasenilor, care este de cea parte de Galileea.

27. Și ieșind la uscat, l-a întâmpnat pe el un om din cetate, care avea drac și de multă vreme nu mai îmbrăca haină și nu trăia în casă, ci prin morminte.

28. Ci văzând pe Iisus, a căzut la picioarele lui, și a strigat cu glas mare, zicând: Ce ai cu mine mine, Fiul lui Dumnezeu, celui înalt? Rogu-te, nu mă munci!

29. Căci (Iisus) poruncise dușului celui necurat să iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl apucase pe dânsul, încât îl legau cu lanțuri și în obezi și îl păziau; dar el sfărâmand legăturile, era gonit de dracul prin pustie.

30. Și l-a întrebat pe el Iisus, zicând: Cum îți este numele? Iar el a zis: Legheon; căci mulți draci m'au intrat înăuntru.

31. Și-l rugau pe Iisus să nu le poruncască lor ca să meargă întru adânc.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, cari pășteau în munte.

29-31: Mat. 8, 28-34; Marcu 5,

L-au rugat deci să le îngăduie să intre întrânsii, și le-a îngăduit.

33. Iar dracii ieșind din om au intrat în porci, și s'a aruncat turma de pe țărni în lezer și s'a înecat.

34. Iar păstorii văzând ceea ce se făcuse, au fugit și au spus în cetate și prin sate.

35. Atunci (oamenii) au ieșit să vadă ce s'a întâmplat, și venind la Iisus, au aflat pe omul din care ieșiseră dracii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând lângă picioarele lui Iisus; și s'au înfricoșat.

36. Și cei ce văzuseră încă l-au spus lor cum s'a mântuit cel în drăc.

37. Și l-a rugat pe dânsul tot poporul din ținutul Gherasenilor, să se ducă dela dânsii, căci erau cuprinși de mare frică. Iar el intrând în corabie, s'a întors.

38. Ci bărbatul din care ieșiseră dracii îl rugă pe el (să-l lase) să fie cu dânsul; dar Iisus l-a dat drumul, zicând:

39. Intoarce-te în casa ta și povestește câte ți-a făcut ție Dumnezeu. Și s'a dus povestind prin toată cetatea câte l-a făcut Iisus lui.

40. Iar când s'a întors Iisus, mulțime mare l-a primit, căci toți îl așteptau pe el.

41. Și iată, a venit (la el) un om cu numele Iair. Acesta era mai marele sinagogii; și căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui.

42. Căci avea o singură fată, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Și ducându-se, l-au împresurat noroadale.

40-42: Mat. 9, 18-26; Marcu 5, 21-43

43. Iar o femeie, care de doisprezece ani pătimea de curgerea sângelui și care cheltuisese la doctori toată averea sa, și de nici unul n'a putut fi vindecată,

44. Apropilindu-se pe dinapoi, s'a atins de poala hainei lui, și îndată s'a oprit curgerea sângelui ei.

45. Atunci a zis Iisus: Cine este care s'a atins de mine? Dar lepădându-se toți, Petru și cei ce erau cu el au zis: Învățătorule, noroadele te îmbulzesc și te strămtoarează, și tu întrebi: Cine este care s'a atins de mine?

46. Iar Iisus a zis: S'a atins de mine cineva, căci eu am simțit puterea care a ieșit din mine.

47. Și văzând femeia că nu s'a putut ascunde, a venit tremurând, și căzând înaintea lui l-a spus lui înaintea întregii mulțimi pentru care pricină s'a atins de el și cum s'a tămăduit îndată.

48. Atunci l-a zis el Iisus: În-drăznește, fiică: credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.

49. Și încă pe când grația ei, iată că se apropie cineva dela mai marele sinagogii, spunând: Flica ta a murit; nu mai supăra pe învățătorul.

50. Dar Iisus auzind, a grăit către dânsul: Nu te teme, crede numai și se va mântui (flica ta).

51. Apoi, intrând în casă n'a lăsat pe nici unul să intre, fără numai pe Petru și pe Iacov și pe Ioan și pe tatăl fecioarei și pe muma ei.

52. Și toți plângeau și se tângulau pentru ea. Ci el le-a zis: Nu plângeți: ea n'a murit, ci doarme.

53. Și-și râdeau de dânsul, știind că a murit.

54. Atunci Iisus scoțindu-l afară pe toți și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te!

55. Și s'a întors duhul ei, și s'a sculat îndată. Iisus le-a poruncit apoi să-i dea să mănânce.

56. Și părinții ei s'au spălmânțat; iar el le-a poruncit să nu spună nimănui cele ce se făcuseră.

9.

Trimțterea Apostolilor la propovădure. Săturarea noroadelor, cu cinci pâini și doi pești. Lepădarea de sine și luarea Crucii. Schimbarea la față. Tămăduirea lunaticului. Gălceaba pentru întâietate.

Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat lor putere și stăpânire peste toți dracii și să vindece boalele.

2. Și l-au trimis pe ei să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să tămăduiască pe cei bolnavi.

3. Și au zis către dânsii: Nimic să nu luați la drum: nici toaș, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici să nu aveți câte două haine.

4. Și în orice casă veți intra, să rămâneți acolo și de acolo să plecați.

5. Și ori căți nu vă vor primi pe voi, ieșind din cetatea aceea scuturați praful de pe picioarele voastre, spre mărturie împotriva lor.

9. 1-6; Mat. 10, 1. 7. 9. 11. 14, Marcu 6, 7-13.

6. Și ieșind umblau prin sate, binevestind și tămăduind pretutindenea.

7. Ci auzind Irod tetrarhul de toate câte le făcea Iisus, nu se dumirea, căci unii ziceau că Ioan s'a sculat din morți,

8. Iar alții, că Ilie s'a arătat, iar alții (lăzări), că un proroc din cei de demult a înviat.

9. Și zicea Irod: Lui Ioan eu l-am tăiat capul; dar cine este acesta, de care aud unele ca acestea? Și căuta să-l vadă pe el.

10. Și întorcându-se apostolii, l-au spus lui (Iisus) toate câte făcuseră. Iar el luându-i pe dânsii, n'a dus deosebi, într'un loc pustiu din apropierea cetății ce se chiamă Vitsaida.

11. Ci noroadele aflând, au mers după dânsul; iar el primindu-le, le grăia lor de împărăția lui Dumnezeu, și pe cei ce aveau trebuință de vindecare îi vindeca.

12. Ziua începuse a se pleca spre seară, când cei doisprezece n'au apropiat și au zis către dânsul: Slobozește noroadele, ca mergând în satele și în orașele de prin prefur, să se oprească și să-și caute hrană, pentru că aici suntem în loc pustiu.

13. Iar el a zis către dânsii: Dați-le voi să mănânce. Dar el nu zis: Nu avem la noi mai mult de cinci pâini și doi pești; fără să ne ducem și să cumpărăm de mâncare la toată mulțimea aceasta.

14. Căci erau ca cinci mii de bărbați. Zis-a el către ucenicii săi:

7-9; Mat. 14, 1-2; Marcu 6, 14-16.

10-17; Mat. 14, 13-21; Marcu 6, 31-44; Ioan 6, 1-13.

Așezați-i pe dânsii în cete de câte cincizeci.

15. Și au făcut așa, așezându-i pe toți.

16. Deci luând cele cinci pâini și cei doi pești, căutând la cer le-a binecuvântat și a frânt și a dat ucenicilor să le împartă mulțimii.

17. Și au mâncat de s'au săturat toți, și au luat din sfărâmturile cari rămăseseră, douăsprezece coșuri.

18. Iar odată, când Iisus se ruga singur și ucenicii lui erau împreună cu el, l-a întrebat pe el, zicând: Cine zic mulțimile că sunt eu?

19. Iar el răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul, iar alții, Ilie; iar alții, că un proroc din cei de demult a înviat.

20. Atunci le-a zis lor: Dar voi cine ziceți că sunt eu? Și răspunzând Petru a zis: Hristosul lui Dumnezeu.

21. Iar el le-a poruncit cu asprime, nimănui să nu spună aceasta.

22. Zicând, că Fiul Omului va trebui să pătimească multe și să fie lepădat de bătrâni și de arhierii și de cărturari, și să fie omorât, dar a treia zi va învia.

23. Apoi a grăit către toți: Ori cine va voi să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa în fiecare zi și să-mi urmeze mie.

24. Că cine va voi să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va pe

18-27; Mat. 16, 13-28; Marcu 8, 27-9, 1.

el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine, și-l va mântui.

25. Căci ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iar pe sine se va pierde sau se va păgubi?

26. Căci de se va rușina cineva de mine și de cuvintele mele, rușina-se va de acela și Fiul Omului, când va veni întru mărirea sa și a Tatălui și a sfinților ingeri.

27. Și adevăr vă spun vouă: Sunt unul din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu.

28. Iar la vre-o opt zile după cuvintele acestea, luând (Iisus) pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, s'au suit în munte ca să se roage.

29. Și când se ruga el, chipul feței lui s'a făcut altul și îmbrăcăminte a lui albă, strălucitoare.

30. Și iată doi bărbați vorbeau cu dânsul. Aceștia erau Moise și Ilie.

31. Și arătându-se ei întru mărirea, vorbeau de sfârșitul pe care avea el să-l împlinească în Ierusalim.

32. Iar Petru și cei ce erau cu dânsul erau îngreuiți de somn, și deșteptându-se au văzut mărirea lui, și pe cei doi bărbați stând împreună cu el.

33. Iar când a fost să se despartască de dânsul, a zis Petru către Iisus: Învățătorule, bine este nouă să fim aici și să facem trei colibi: una ție și una lui Moise și una lui Ilie; pentru că nu știa ce grăia.

34. Și spunând el acestea, s'a făcut nor și l-a umbrît pe ei și s'au spălmântat când au intrat ei în nor.

35. Și glas s'a auzit din nor zicând: Acesta este Fiul meu cel iubit, pe acesta să-l ascultați!

36. Și după ce s'a auzit glasul, Iisus s'a aflat singur. Dar ei au tăcut și nimănui n'au spus în zilele acelea nimic din cele ce văzuseră.

37. Iar a doua zi, pogorându-se din munte, l-a întâmpinat pe el popor mult.

38. Și iată, un bărbat din popor a strigat, grăind: Învățătorule, rogu-te, caută spre fiul meu, că numai pe el îl am.

39. Căci iată, un duh îl apucă, de strigă îndată; și-l scutură de face spume, și-l zdrobește și abia se duce dela el.

40. Și m'am rugat de ucenicii tăi să-l scoată, dar n'au putut.

41. Iar Iisus răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi și vă voi suferi? Adu-mi aici pe fiul tău!

42. Și încă pe când se apropia acesta, l-a trântit pe el dracul și l-a scuturat. Atunci Iisus a cerut duhul cel necurat și a tămăduit pe copil, dându-l tatălui său.

43. Și se mirau toți de mărirea lui Dumnezeu. Și minunându-se toți de toate câte le făcea Iisus, a zis ei către ucenicii săi:

44. Puneți în urechile voastre cuvintele acestea: Fiul Omului va da în mâinile oamenilor.

37—45: Mat. 17, 14—23; Marcu 9, 14—32.

28—36: Mat. 17, 1—9; Marcu 9, 2—9.

45. Iar ei nu înțelegeau cuvântul acesta, și le era ascuns, ca să nu-l priceapă; și se temeau să-l întrebe pe el de cuvântul acesta.

46. Ci a intrat un gând întrânsii: Cine dintre ei este mai mare?

47. Iar Iisus știind gândul inimii lor, a luat un prunc și l-a pus pe el lângă sine.

48. Apoi a zis către dânsii: Oricine va primi pruncul acesta în numele meu, pe mine mă primește; și oricine mă va primi pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine; că cel ce este mai mic între voi toți, acela va fi mare.

49. Iar Ioan răspunzând, a zis: Învățătorule, am văzut pe unul scoțând draci în numele tău și l-am oprit, pentru că nu-ți urmează împreună cu noi.

50. Iar Iisus a zis lui: Nu-l opriți, că cel ce nu este împotriva noastră, este cu noi.

51. Iar când s'au împlinit zilele înălțării sale, și-a îndreptat fața spre Ierusalim, ca să meaggă (acolo).

52. Și a trimis vestitori înaintea feței sale. Și mergând au intrat într-o cetate a Samarinenilor, ca să-i găsească lui găzduire.

53. Și nu l-au primit pe dânsul, pentru că fața lui era îndreptată spre Ierusalim.

54. Și văzând ucenicii lui, Iacov și Ioan, au zis: Doamne, voești să zicem ca să se pogoare foc din cer și să-l mistuim, precum a făcut tu și Ilie?

55. Dar Iisus întorcându-se l-a uitat pe ei și le-a zis: Nu știți ce vreți, căci duh sunteți? Căci

Fiul Omului n'a venit: să piarză sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.

56. Și s'au dus în alt sat.

57. Și pe când mergeau ei pe cale, a zis cineva către ei: Doamne, voi merge după tine ori unde vei merge.

58. Zis-a Iisus lui: Vulpile au vizuină și pasările cerului culburi, iar Fiul Omului n'are unde să-și plece capul.

59. Și a zis către altul: Vino după mine! Iar el a zis: Doamne, îngăduie-mi să merg mai întâi să îngrop pe tatăl meu.

60. Dar Iisus a zis către el: Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu.

61. A zis apoi și un altul: Voi merge după tine, Doamne, dar îngăduie-mi să-mi iau mai întâi rămas bun dela cei din casa mea.

62. Iar Iisus a zis către dânsul: Nimeni punându-și mâna pe plug, și uitându-se înapoi nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu.

10.

Cel șaptezeci de ucenici. Legiitorul doritor de plata de pect. Val de cetățile cele trufase. Pilda cu Samaritanul milostiv.

Marta și Maria.

Iar după acestea a ales Domnul și pe alți șaptezeci (de ucenici) și i-a trimis, câte doi, înaintea

57—60: Mat. 8, 19—22.

10. 1—12: Mat. 10, 7—16; Marcu 6, 7—11.

fești sale, în fiecare cetate și loc, unde avea el să meargă.

2. Și grăia către dânșii: Sece-rișul este mult, iar lucrătorii pu-țini; rugați deci pe Domnul se-cerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său.

3. Mergeți; iată eu vă trimit pe voi ca pe niște miei în mij-locul lupilor.

4. Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și nimă-nuta să nu-și dați binețe pe cale.

5. Și ori în ce casă veți intra, ziceți mai întâi: Pace casei ace-stea!

6. Și de va fi acolo fiul păcii, pacea voastră se va odihni peste dânsul; iar de nu, la voi se va întoarce.

7. Și în aceeaș casă să rămă-neți, mâncând și bănd cele ce vi se vor da dela dânșii; că vrêd-nic este lucrătorul de plata sa. Să nu vă mutați din casă în casă.

8. Și ori în care cetate veți intra și vă vor primi, mâncați cele ce se vor pune înaintea voastră.

9. Și tămăduiți bolnavii cari vor fi înrânsa și spuneți-le: S'a aproplat de voi împărăția lui Dum-nezeu.

10. Iar de veți intra în vre-o cetate și nu vă vor primi pe voi, ieșind în ulițele ei cele late, ziceți:

11. Și praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră, îl scuturăm vouă; dar aceasta să știți, că s'a aproplat spre voi împărăția lui Dumnezeu.

12. Vă spun însă, că mai ușor va fi Sodomel în ziua aceea, decât acelei cetăți.

13. Vai ție Horazine! Vai ție Vitsaldo! Că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s'au făcut intru voi, de mult în sac și în cenușă șezând, s'ar fi pocăit!

14. Însă Tirului și Sidonului mai ușor le va fi, la judecată, decât vouă.

15. Și tu, Capernaume, care până la cer te-ai înălțat, până la iad te vei pogori!

16. Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă, și cel ce se lapădă de voi, de mine se lapădă. Iar cel ce se lapădă de mine, se lapădă de cel ce m'a trimis pe mine.

17. Atunci s'au întors cei sap-tezeci cu bucurie, zicând: Doamne, și dracii ni se supun nouă, intru numele tău!

18. Zis-a lor Iisus: Văzut-am pe satana, ca un fulger căzând din cer.

19. Iată, vă dau stăpânire să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrășmașului, și nimic nu vă va vătăma pe voi.

20. Dar nu pentru aceasta vă bucurați, că duhurile se pleacă vouă; ci vă bucurați mai vârtos, că numele voastre sunt scrise în ceruri.

21. În ceasul acela s'a bucurat Iisus cu duhul și a zis: Mulțu-mescu-ți ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai an-cuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit prun-cilor. Adevărat, Părinte, că așa o fost bunăvoința ta, înaintea ta.

22. Și întorcându-se către ur-

15: Is. 14, 13, 15.

21—22: Mat. 11, 25—27.

nicii săi, a zis: Toate imi sunt date mie dela Tatăl meu, și nimenia nu știe cine este Fiul, fără numai Tatăl și cine este Tatăl, fără nu-mai Fiul, și căruia va voi Fiul să-l descopere.

23. Apoi întorcându-se către ucenici, deosebi, a zis: Fericiți sunt ochii cari văd cele ce voi vedeți!

24. Căci grăesc vouă, că mulți proroci și împărați au voit să vadă cele ce vedeți voi și nu au văzut, și să auză cele ce auziți și nu au auzit.

25. Ci iată, un legiutor s'a scu-lat, ispîndindu-l pe el și zicând: Învățătorule, ce voi face, ca să moștenesc viața veșnică?

26. Iar el a zis: În lege ce este scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând a zis: Să lubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot su-fletul tău și din toată vîrtutea ta și din tot cugetul tău, iar pe aproapele tău ca pe tine însuți.

28. Și l-a zis lui: Drept ai răs-puns. Fă aceasta și vei fi viu.

29. Iar el vrînd să se îndrep-teze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?

30. Atunci răspunzând Iisus, a zis: Un om oarecare se pogora dela Ierusalim, la Ierihon și a că-zut între tâlhari, cari desbrăcân-du-l și răbindu-l, s'au dus, lăsân-du-l abia viu.

31. Și după întîmplare, un preot se pogora pe calea aceea; și vă-zându-l pe dânsul, a trecut ală-turea.

25—28: Mat. 22, 35—40; Marcu 12, 28—34.

27: A doua Lege 6, 5; Lev. 19, 18.

32. Așijderea și un levit, fiin-du-i drumul pe-acolo, a venit și l-a văzut și a trecut pe alătura.

33. Iar un samarinean mergând pe cale, a ajuns la el, și văzân-du-l i s'a făcut milă.

34. Și apropiindu-se, l-a legat ranele, turnând untdelemn și vin, și puindu-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și a pur-tat grijă de el.

35. Iar a doua zi, la plecare, a scos doi dinari, l-a dat gazdei și l-a zis lui: Poartă grijă de dânsul și orice vei mai cheltui, îți voi plăti când mă voi întoarce.

36. Deci, care dintre aceștia trei ți se pare a fi aproapele celui căzut între tâlhari?

37. Iar el răspunse: Cel ce a ayut milă de dânsul. Atunci Iisus a zis lui: Mergi de fă și tu ase-menea.

38. Apoi, pe când mergeau ei, a intrat Iisus într'un sat; iar o femeie cu numele Marta l-a primit pe el în casa sa.

39. Și aceea avea o soră ce se chema Maria, care șezând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvîn-tele lui.

40. Iară Marta se sîlia spre multă slujbă. Și oprindu-se (lângă Iisus) a zis: Doamne, nu socotești oare că soru-mea m'a lăsat singură să slujesc? Ci spune-mi să-mi ajute.

41. Și răspunzând Iisus, a zis ei: Marto, Marto, te grîbești și spre multe te sîlești;

42. Ci un lucru trebuiește. Maria însă partea cea bună și-a ales, care nu se ve lua dela dânsa.

11.

Rugăciunea domnească. Vindecarea unui mut. Iudeii cer semn din cer. Iisus muștră pe cărturari și pe farisei.

Si întâmplându-se odată să se roage Iisus într'un loc, când a încetat, unul din ucenicii lui a zis către dânsul: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum și Ioan a învățat pe ucenicii săi.

2. Și le-a zis lor: Când vă rugați ziceți: Tatăl nostru carele ești în ceruri, sfintească-se numele tău. Vie împărăția ta. Fie voia ta, precum în cer și pe pământ.

4. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi,

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm tuturor celor ce ne greșesc nouă. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

5. Apoi a zis către ei: Cine dintre voi, (dacă) are un prieten și mergând la dânsul, la miezul nopții, îl va zice lui: Prietene, dă-mi împrumut trei pâni,

6. Căci a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce-i pune înaintea - (își poate inchipui că)

7. Acela, răspunzând dinlăuntru, va zice: Nu-mi face osteneală acum; ușa e încuiată și copiii mei sunt în pat cu mine; nu pot să mă scol și să-ți dau ție.

8. Vă spun, că chiar de nu s'ar scula și iar da lui pentru că îl este prieten, dar pentru îndrăzneala lui se va scula și-i va da lui câte îl trebuie.

9. Deci vă spun vouă: Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și se va deschide vouă.

10. Că tot cel ce cere, va lua, și cel ce caută, va afla, și celui ce bate i se va deschide.

11. Căci care dintre voi fiind tată, de-i va cere fiul pâine, ar fi în stare să-i dea lui piatră? Sau de-i va cere pește, în loc de pește să-i dea lui șarpe?

12. Sau de-i va cere ou, să-i dea lui scorpie?

13. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai vărtos Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor ce cer dela dânsul.

14. Iar odată, scoțând (Iisus) un drac (dintr'un om) care era mut, după ce a leștit dracul, mutul a grăit; și s'au mirat noroadale.

15. Unii dintrâșii însă ziceau: Cu Velzevul, domnul dracilor, scoate dracii!

16. Iar alții ispitindu-l, cereau dela dânsul semn din cer.

17. Ci el cunoscând gândurile lor, a zis: Toată împărăția ce s'a desbinat întru sine se pustiește, și cade casă peste casă.

18. Deci și satana, dacă s'a desbinat întru sine, cum va mai sta împărăția lui? Că spuneți că eu cu Velzevul scot dracii.

19. Dar dacă eu cu Velzevul scot dracii, feciorii voștri cu cine-l scot? Pentru aceasta ei vă vor fi judecători.

20. Dacă însă eu cu degetul lui Dumnezeu scot dracii, iată, o

9-13: Mat. 7, 7-11.

14-26: Mat. 12, 20-30, 43-45, Marcu 3, 22-27.

11. 2-4: Mat. 6, 9-13.

ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, intrarmat fiind, își păzește curtea, averile lui sunt în pace.

22. Iar când vine unul mai tare decât el, îl birue, fi la toate armele lui întru cari își pusese nădejdea, și împarte cele prădate dela el.

23. Cel ce nu este cu mine, este împotriva mea, și cel ce nu adună cu mine, risipește.

24. Când duhul cel necurat leze din om, umblă prin locuri fără de apă, căutându-și odihnă, și neaflând, zice: Intoarce-mă voi în casa mea, de unde am ieșit.

25. Și fiind o află măturată și împodobită.

26. Atuncia se duce și la alte șapte duhuri mai rele decât sine, și intrând, locuiesc acolo; și ajung (șaptele) cele de pe urmă ale omului aceluia mai rele decât cele dintâi.

27. Și pe când grăia el acestea, o femeie din mulțime ridicând glas, și zis lui: Fericit este pântecul care te-a purtat și sânul care l-a ăptat!

28. Iar el a zis: Adevărat, dar fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe el!

29. Atunci adunându-se noroadale, a început a le grăi: Neamul acesta este viclean; el cere semn și semn nu se va da lui, decât numai semnul lui Iona profețit.

30. Că precum a fost Iona, semn pentru Niniviteni, așa va fi și Fiul Omului pentru neamul acesta.

31. Impărăteasa dela miază-zi se va scula la judecată cu oamenii neamului acestuia și-i va osândi pe el, căci ea a venit dela marginile pământului să asculte înțelepciunea lui Solomon, și iată aici mai mult decât Solomon.

32. Ninivitenii se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pe el; căci auzind propovădirea lui Iona ei s'au pocăit, și iată aici mai mult decât Iona.

33. Nimenea aprinzând lumina, nu o pune în loc ascuns, nici sub obroc, ci în sfeșnic, ca cei ce intră să vadă lumina.

34. Luminătorul trupului este ochiul. Când ochiul tău va fi curat, tot trupul tău va fi luminat; iar când va fi rău, și trupul tău va fi întunecat.

35. Drept aceea, la seama, ca lumina care este întru tine să nu fie întunecată.

36. Deci, dacă tot trupul tău va fi luminat, neavând nici-o parte întunecoasă, el va fi luminat întreg, ca și când te-ar lumina o făclie cu strălucirea ei.

37. Ci pe când grăia el (acestea), un fariseu l-a rugat pe dânsul să prânzească la el; și intrând a șezut la masă.

38. Iar fariseul văzând, s'a mirat că Iisus nu s'a spălat mai întâi, înainte de masă.

39. Domnul a zis atunci către dânsul: Acum, voi fariseii curățiți partea cea dinafară a paharului și a blidului, fără lăuntruul vostru este plin de răpire și de vicleșug.

34-36: Mat. 6, 22-23.

39-52: Mat. 23, 1-36.

29-32: Mat. 12, 38-42.

40. Nebunilor, au nu cel ce a făcut partea dinafară a făcut-o și pe cea dinlăuntru?

41. Ci faceți milostenie cu cele ce vă privesc, și atunci toate ale voastre vor fi curate.

42. Dar vai vouă, fariseilor! Că dați zeciuială din izmă și din rută și din toate verdeturile, și nesocotiți dreptatea și dragostea lui Dumnezeu. Acestea se cădea să le faceți și pe acelea să nu le lăsați.

43. Vai vouă fariseilor, că lubiți scaunele cele mai de sus în sinagoge, și închinăciunile prin târguri.

44. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că sunteți ca mormintele cele ascunse. Că oamenii nu le știu și umblă peste ele.

45. Și răspunzând unui din legăvitori, a zis lui: Învățătorule, spunând acestea, ne ocărești și pe noi.

46. Iar el a zis: Vai și vouă, legăvitorilor! Că grămădiți pe oameni sarcini grele de purtat, iar voi nici cu un deget al vostru nu vă atingeți de ele.

47. Vai vouă! Că zidiți mormintele prorocilor pe cari părinții voștri i-au ucis.

48. Deci, mărturiști și împărtășiți faptele părinților voștri; că ei i-au ucis pe dânsii, iar voi le zidiți mormintele lor.

49. De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: Trimite-voi la ei proroci și apostoli și dintrânsii vor ucide și vor prigoni.

50. Ca să se ceară dela neamul acesta sângele tuturor prorocilor, ce s'a vărsat dela începutul lumii,

51. Dela sângele lui Avel până la sângele lui Zaharia, care a ple-

rit între altar și biserică. Adevăr zic vouă, că se va cere dela neamul acesta.

52. Vai vouă legăvitorilor! Că ați luat chela cunoștinții. Voi nu ați intrat, iar pe cei ce volau să între nu l-ați lăsat.

53. Și ieșind el de acolo, cărturarilor și farisei au început a-l strămota cu înverșunare și a-l sili să vorbească de multe,

54. Pândindu-l pe el și căutând să prindă ceva din gura lui, ca să-l afie vreo vină.

12.

Aluatul fariseilor. Hula împotriva Duhului Sfânt. Curajul în presei de prigoană. Împotriva lăcomiei. Pilda cu bogatul nebun. Fetea de iubirea de arginți. Indemnuri la trezvie și la înțelepciune peșere. Semnele preșiei.

Atunci adunându-se mari mulțimi de noroade, încât se călcau unii pe alții, a început Iisus a spune mai întâi ucenicilor săi: Păziți-vă de aluatul fariseilor, care este fățărnia.

2. Că nimic nu este acoperit care să nu se descopere, și ascuns care să nu se cunoască.

3. De aceea, câte ați spus la întuneric, se vor auzi la lumină, și ce ați spus la ureche, în cămări, se va propovedui de pe acoperișuri.

4. Deci, grăesc vouă, prietenilor mei: Nu vă temeți de cel ce ucide trupul și după aceea nu pot să facă mai mult.

12. 2—9: Mat. 10, 26—33.

5. Ci vă voi arăta vouă de cine să vă temeți: Să vă temeți de cel ce după ce a ucis, are putere să arunce în Gheenă. Adevăr grăesc vouă: de acela să vă temeți!

6. Au nu se vând cinci vrăbii la doi bănuți? Și nici una din tranșele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Ci și perii capului vostru toți sunt numărați. Nu vă temeți deci, căci voi sunteți cu mult mai de preț decât vrăbiile.

8. Și zic vouă: Tot cel ce mă va mărturisi înaintea oamenilor, eu îl mărturisesc înaintea tatălui meu și înaintea ingerilor lui Dumnezeu.

9. Iar cel ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea ingerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cel ce va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va tortura lui; iar celui ce va hulă împotriva Duhului Sfânt, nu i se va tortura.

11. Iar când vă vor duce pe voi înaintea soboarelor și a dreptărilor și a stăpânitorilor, nu vă îngrijii cum și ce veți răspunde, că eu ce veți spune.

12. Că Duhul Sfânt vă va învăța pe voi în ceasul acela cele ce trebuie să grăiți.

13. Atunci a zis lui unul din discipoli: Învățătorule, spune fraților mei să împartă cu mine peșterea.

14. Iară el a răspuns: Omule, învârtă-mă pe mine judecător al împărtășitor peste voi?

15. Și a zis către el: Luați seama și vă feriți de lăcomie, căci viața

cuiva nu stă în prisosul avuțiilor lui.

16. Apoi le-a spus o pildă, grăind: Unui om bogat i-a rodit țarina.

17. Și cugeta întru sine, zicând: Ce voi face, că nu am unde aduna rodirile mele?

18. Și a zis: Iată ce voi face: strica-voi jirnițele mele și le voi zidi mai mari, și voi strânge acolo toate rodirile mele și bunătățile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și te veselește!

20. Dar Dumnezeu i-a zis lui: Nebune, în această noapte sufletul tău se va cere dela tine, și cele ce ai gătit ale cui vor fi?

21. Așa este cel ce strânge luiși comoară, iar nu cu Dumnezeu se îmbogățește.

22. Apoi a zis către ucenicii săi: De aceea zic vouă: nu vă îngrijii de sufletul vostru ce veți mânca, nici de trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca.

23. Sufletul mai mult este decât hrana și trupul decât haina.

24. Căutați la corbi, că nici nu samănă, nici nu secără; ei nu au cămări, nici jirnițe, și Dumnezeu îi hrănește pe ei. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările?

25. Și (apoi) cine din voi grișindu-se poate să adauge statului său un cot?

26. Deci, dacă nici ce este mai puțin nu puteți face, ce vă mai îngrijii de celelalte!

22—31: Mat. 6, 25—33.

27. Priviți la crini cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc; și grăesc vouă, că nici Solomon intru toată mărirea lui nu s'a imbrăcat ca unul din aceștia.

28. Și de vreme ce iarba câmpului, care astăzi este și mâine în cuptor se aruncă, Dumnezeu o imbracă așa, cu cât mai vătos pe voi, puțin credincioșilor!

29. Deci, voi să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea, și nici să nu vă îngrijorați,

30. Căci toate acestea le caută păgânii lumii acestea; iar Părințele vostru știe, că acestea vă sunt de trebuință.

31. Ci căutați împărăția lui Dumnezeu, și acestea toate se vor adăuga vouă.

32. Nu te teme turmă mică, pentrucă a binevold Tatăl vostru să vă dea vouă împărăția.

33. Vindeți avuțiile voastre și dați milostenie; faceți-vă vouă pungă care nu se învechesc, comoară neimputănată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu strică.

34. Pentrucă unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mișloacele voastre încluse și făclile voastre aprinse.

36. Fiți voi asemenea oamenilor cari așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă dela nuntă, ca venind și bătând, îndată să-i deschidă.

37. Fericite sunt slugile, pe care viind domnul le va afla priveghind. Adevăr grăesc vouă, că se va încinge (cu șort) și le va

pune pe ele să șază la masă, și viind va sluji lor.

38. Și ori va veni la a doua strajă, ori va veni la a treia strajă, fericite sunt slugile acelea, de le va afla așa.

39. Iar aceasta încă să știți, că de ar ști stăpânul casei în ce ceas va veni furul, el ar priveghia și nu ar lăsa să-i spargă casa lui.

40. Deci, și voi fiți gata; căci în ceasul care nu gândiți va veni Fiul Omului.

41. Zis-a Petru lui: Doamne, nouă ne spui pilda aceasta, sau tuturor celorlalți?

42. Și a răspuns Domnul: Oare cine este economul cel credincios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul peste slugile sale, ca să le dea, la vreme, măsura de grâu.

43. Fericită este sluga aceea, pe care viind stăpânul o va afla făcând așa.

44. Adevăr grăesc vouă, că va pune pe ea peste toate avuțiile sale.

45. Iar de va zice sluga aceea intru inima sa: Stăpânul meu răbovește să vină, și va începe să bâte pe slugi și pe slujnice, și să mănca și să bea și să se îmbată,

46. Veni-vă stăpânul slugii aceleia în ziua în care nu gândește și în ceasul în care nu știe, și o va tăia în două, și partea ei cu cei necredincioși o va pune.

47. Și sluga care a știut voia stăpânului său, și nu a fost gata, nu a făcut după voia lui, se va bate mult.

48. Iar (sluga) care nu a știut și a făcut cele vrednice de bălăi se va bate puțin. Căci tot celui ce i s'a dat mult, mult i se va

ceră, iar celui ce i s'a încredințat mai mult, mai mult i se va cere.

49. Foc am venit să arunc pe pământ, și cum aş dori să fie acum aprins!

50. Am un botez spre a mă boteza, și cu câtă nerăbdare aștept să se împlinească!

51. Au vi se pare că am venit să aduc pace pe pământ? Vă spun vouă: nu, ci desbinare.

52. Căci de acum înainte cinci fiind într-o casă, vor fi împărțiți: trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53. Va fi tatăl împotriva feciorului și feciorul împotriva tatălui; muma împotriva fetii și fata împotriva mumei; soacra împotriva nurilor și nora împotriva soacrei sale.

54. A zis apoi mulțimii: Când vedeți norul ridicându-se dela Apus, numai decât ziceți, că vine ploaie mare, și așa este.

55. Iar când vedeți că suflă vântul dela Miazăzi, spuneți că va fi zădăf, și așa este.

56. Fățarnicilor, fața cerului și a pământului știți să o tâlcuiți, dar vremea aceasta cum de n'o înțelegeți?

57. Și pentrue nu judecați voi trădă, ce este drept?

58. Iar când mergi cu pârășul tău la dregător, pe cale dă-ți si- nișă să te mântui de el; ca nu cumva să te ducă la judecător și judecătorul să te dea temnicerului, și temnicerul să te arunce în temniță.

59. (Iată) îți spun, că nu vei

51-59: Mat. 10, 34-36.

ieși de acolo, până nu vei plăti și bănuțul cel mal de pe urmă.

13.

Isus îndeamnă la pocăință. Vindecarea femeii cu duhul neputinței. Pilda cu grăuntele de muștar. Aluatul ascuns. Ușa cea strâmtă. Isus și Irod. Ierusalimul ucigător de proroci.

În vremea aceea venit-au oare-cară (la Isus), grăindu-l despre Galileeni, al căror sânge Pilat îl amestecase cu fetele lor.

2. Și răspunzând Isus, a zis lor: Au vi se pare că acești Galileeni, fiindcă au pățit aceste, au fost mai păcătoși decât toți Galileenii?

3. Nu! Ci zic vouă, că de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri!

4. Sau cel optsprezece, peste care a căzut turnul în Siloam și s'a omorât, vi se pare că au fost mai păcătoși decât toți oamenii cari locuiau în Ierusalim?

5. Nu! Ci zic vouă, că de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri!

6. Apoi le-a spus pilda aceasta: Un om avea un smochin sădit în via sa și a venit să caute roadă în el, dar nu a aflat.

7. Și a zis către vier: Iată, sunt trei ani de când viu să caut roadă în smochinul acesta și nu aflu. Tăie-l pe el! Dece mai încurcă locul?

8. Iar vierul răspunzând a zis lui: Doamne, mai lasă-l anul acesta, până-l voi săpa împrejur și-l voi pune gunoi;

9. Și de va face roadă, (bine); iar de nu, îl vei tăia la anul.

10. Iar într-o Sâmbătă Isus învâța într'upa din sinagogi.

33-34: Mat. 6, 20-21.

35-46: Mat. 24, 42-51.

11. Și iată, era o femeie care avea duhul neputinței de optsprezece ani; și era gârbovă și nu putea să se ridice în sus nici decum.

12. Iar Iisus văzându-o pe dânsa, a chemat-o și i-a zis: Femeie, te-ai izbăvit de neputința ta.

13. Și și-a pus mâinile peste dânsa și îndată s'a îndreptat, începând să mărească pe Dumnezeu.

14. Atunci mai marele sinagogii mănîindu-se că Iisus vindecase Sâmbăta, răspunzând a zis către mulțime: Șase zile sunt întru cari se cade să lucreți; deci în acestea viind, să vă vindecați, iar nu în ziua Sâmbetei.

15. Și răspunzând Domnul a zis lui: Fățarnice, au nu fiecare din voi își desleagă Sâmbăta boul său sau asinul dela iesle, și-l duce de-l adapă?

16. Dar această flică a lui Avraam, pe care a legat-o satana, de optsprezece ani, nu se cădea oare a o deslega din legătura aceasta, în ziua Sâmbetei?

17. Și grăind el acestea, s'au rușinat toți potrivnicii lui, iar norodul întreg se bucura de toate faptele cele slăvite ce se făceau de dânsul.

18. Apoi a zis: Cu ce se aseamănă împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna pe ea?

19. Asemenea este grăuntei de muștar, pe care luându-l omul, l-a aruncat în grădina sa, și a crescut și s'a făcut copac mare, și pasărele cerului s'au sălășluit în ramurile lui.

13. 18—21: Mat. 13, 31—33; Marcu 4, 30—32.

20. Și iarăși a zis: Cu ce voi asemăna împărăția lui Dumnezeu?

21. Asemenea este aluatului, pe care luându-l femeia, l-a ascuns în trel măsurii de făină, până a dospit toată.

22. Și călătorind (Iisus) în Ierusalim, străbătea prin cetăți și prin sate, învățând (poporul).

23. Și l-a întrebat cineva: Doamne, puțin sunt oare cei ce se mântuesc? Iar el le-a răspuns:

24. Nevoiți-vă a intra prin ușa cea strîmtă, că zic vouă: mulți vor căuta să intre și nu vor putea.

25. Căci după ce se va scula stăpânul casei și va încuia ușa și voi veți începe a sta afară și a bate în ușă zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă, el, răspunzând vă va zice: Nu vă știu pe voi de unde sunteți.

26. Atunci veți începe a zice: am mâncat și am băut înaintea ta și în ulițele noastre al propovăduit.

27. El însă va zice: Vă spun că nu vă știu pe voi de unde sunteți; duceți-vă dela mine toți cei ce faceți nedreptăți.

28. Acolo va fi plîngerea și scrâsnirea dinților, când veți vedea pe Avraam și pe Isac și pe Iacob și pe toți prorocii întru împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi veți sta afară.

29. Și vor veni dela Răsărit și dela Apus și dela Miazăzi și dela Miazănoapte și vor ședea la masă în împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt (unli) care urmează carii vor fi întâi, și sunt carii vor fi pe urmă.

28—29: Mat. 8, 11—12.

31. În ziua aceea s'au apropiat niște farisei și au zis lui: Ieși și te du de aici, că Irod va să te omoare.

32. Iar el le-a răspuns: Mergeți și spuneți vulpei acesteia: Iată, vrot draci și fac vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi sfârși.

33. Însă astăzi și mâine și în cealaltă zi mi se cade să călătoresc; că nu este cu putință să plară vreun proroc afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel ce omori proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să adun pe fiii tăi, cum îți adună găina puii săi sub aripi, și tu nu ai vrut!

35. Iată vi se lasă casa voastră pustie; dar adevăr grăesc vouă: De acum nu mă veți mai vedea, până va veni vremea să ziceți: Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului!

14.

Iisus tămăduiește pe bolnavul de droptică. Îndemnuri la smerențe și la milă. Pilda cu cel chemat la cină. Adevăratul ucenic al lui Hristos.

Și n'a întâmpinat să intre el într-o Sâmbătă în casa unuia din căpetenii fariseilor, ca să mănânce pome, iar aceștia îl pândeau pe el.

Și iată, se pomeneste în casa sa cu un bolnav de idrop.

Și începând Iisus vorba, a zis către farisei și către legiuitori:

14. 35: Mat. 23, 37—39.

35: Ps. 118, 26.

Îng. duft este oare a vindeca Sâmbăta?

4. Iar ei au tăcut. Și atingându-se de el, l-a vindecat și l-a slobozit pe el.

5. Apoi grăindu-le (iarăși) a zis: Care dintre voi, de-i va cădea în fântână fiul sau boul, nu-l va scoate pe el îndată, în ziua Sâmbetei?

6. Și n'au putut să-l dea nici un răspuns la acestea.

7. Și luând aminte cum își alegeau cei chemați locurile cele mai de sus, le-a spus lor o pildă zicând către dânsii:

8. Când ești chemat de cineva la nuntă, nu te așeza în locul cel mai de sus, ca nu cumva să fie chemat acolo altul, mai de cinste decât tine.

9. Și venind cel ce te-a chemat și pe tine și pe acela, să-ți zică: Dă acestuia locul, și atunci cu rușine vei începe să șezi în locul cel mai de jos.

10. Ci când vei fi chemat, mergând așază-te la locul cel mai de jos, ca venind cel ce te-a chemat, să-ți zică tie: Prietene, suește mai sus! Atunci vei avea cinste înaintea celor ce vor ședea la masă împreună cu tine.

11. Căci tot cel ce se înalță, se va smeri, și cel ce se smerește, se va înalța.

12. Iar celui ce îl chemase pe el i-a zis: Când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici pe vecinii bogăți, ca nu cumva și ei să te cheme pe tine ca să-ți răspundească.

13. Ci când faci ospăț, chiază

săracii, neputincioșii, schiopii și orbi.

14. Și fericit vei fi, că n'au cu ce-ți răsplăti; dar ți se va răsplăti întru învierea dreptilor.

15. Și auzind acestea unul din cei ce erau la masă cu el, a zis: Fericit este cel ce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu!

16. Iar el a zis către dânsul: Un om oare care a făcut cină mare și a chemat pe mulți.

17. Și în ceasul cinei a trimis pe sluga sa să spună celor chemați: Veniți, că iată, sunt gata toate!

18. Dar toți au început a-și cere fectare, unul câte unul. Cel dintâi a zis: Mi-am cumpărat țarină și trebuie să mă duc ca s'o văd; rogu-te să mă ferți.

19. Un altul a zis: Cinci perechi de bol mi-am cumpărat și merg să-i încerc; rogu-te să mă ferți.

20. Și (iarăși) un altul a zis: M'am însurat, și de aceea nu pot veni.

21. Și întorcându-se sluga aceea, a spus stăpânului său acestea. Atunci mănîindu-se stăpânul casei, a zis slugii sale: Ieși degrabă în ulițele și răspântiile cetății, și adu aici săracii și bolnavii și schiopii și orbi.

22. Și (întorcându-se) a zis sluga: Doamne, s'a făcut cum ai poruncit și tot mai este loc.

23. Atunci a zis stăpânul slugii sale: Ieși la drum și la garduri și-i silește să intre, ca să se umple casa mea.

24. Căci zic vouă: Nici unul din oamenii cari au fost chemați nu va gusta din cina mea.

25. Și mergeau cu dânsul no- roade multe; iar el întorcându-se, le-a zis lor:

26. Oricine vine la mine și nu urăște pe tatăl său și pe mama sa și pe femeia sa și pe copiii și pe frații și pe surorii, ba chiar și sufletul său, nu poate fi ucenicul meu.

27. Și cel ce nu-și poartă crucea sa și vine după mine, nu poate fi ucenicul meu.

28. Că cine dintre voi vrând să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielii, (să vadă) de are cu ce să-l prăvească?

29. Pentruca nu cumva pînă du-i temelia și neputându-l isprăvi, toți cei ce-l vor vedea să înceapă a-l batjocori.

30. Și a zice: Omul acesta a început să zidească și n'a putut să isprăvească.

31. Sau care împărat, mergând să se bată cu alt împărat, în război, nu va sta mai întâi la sfat, (ca să vadă) de va putea să în- tîmpine cu zece mii (de ostași) pe cel ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii?

32. Iar de nu, încă fiind el de- parte, îl trimite solii și se roagă de pace.

33. Deci dară, tot așa fleacă din voi, care nu se lapădă de toate ale sale, nu poate fi ucenicul meu.

34. Bună este sarea, dar dacă

sarea se va strica, cu ce se va drege?

35. Nici în pământ, nici în gu- nol nu mai este de nicio treabă, ci se aruncă afară. Cel ce are urechi de auzit să auză.

15.

Pilda despre oala cea pierdută și despre drahma cea pierdută. Pilda despre fiul risipitor.

Și s'au apropiat de dânsul toți vameșii și păcătoșii ca să-l asculte.

2. Cîcîrlau fariseii și cărtu- rarii zicând: Acesta primește la sine pe păcătoși și stă la masă cu ei.

3. Atunci a spus lor pilda a- ceasta, zicând:

4. Care om dintre voi, avînd o mută de oi și pierzînd una din ele, nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în pustie și merge după cea pier- dută, până când o găsește pe ea?

5. Și găsindu-o, o ia pe umerii săi cu bucurie,

6. Și venind la casa sa, își chîmă prietenii și vecinii, și le zice: Bu- curați-vă împreună cu mine, că am găsit oala mea cea pierdută.

7. Iată vă spun, că așa și în cer mai multă bucurie va fi pentru un păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de drepti, cărora nu le trebuiește pocăință.

8. Sau care femeie, avînd zece drahme, de va pierde o drahmă, nu aprinde făclia și nu mătură casa și nu caută cu dinadînsul, până ce o află?

9. Și aflându-o, își chîmă prie- tenele și vecinele, și le zice: Bu- curați-vă împreună cu mine, că am găsit drahma pe care o pier- dusem.

10. Ci vă spun, că tot astfel, bucurie este înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care se pocăiește.

11. Apoi a zis: Un om aven- dol feciori.

12. Și cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: Tată, dă-mi par- tea de avuție ce mi se cade. Și (tatăl) le-a împărțit lor avuția.

13. Și nu după multe zile, fe- ciorul cel mai tânăr adunându-și toate, s'a dus într-o țară departe și acolo și-a risipit avuția, vîlețuind întru desmierdări.

14. Dar cheltuind el toate ale sale, s'a făcut foamete mare în țara aceea, și el a început a duce lipsa.

15. Atunci, mergînd s'a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, iar acesta l-a trimis pe el în ță- rina sa, ca să păzească porcii.

16. Și doria să-și sature pîn- te- cele său de roșcovele ce le măn- cau porcii, dar nimeni nu-i da lui.

17. Atunci viîndu-și întru sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt indestulați cu pâine, iar eu pier de foame?

18. Scula-mă-voi și mă voi duce la tatăl meu și voi zice: Tată, greșit-am la cer și înaintea ta,

19. Și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.

20. Și sculându-se a venit la tatăl său. Și încă fiind departe, l-a văzut pe el tatăl său și i s'a făcut milă, și alergînd a căzut pe gru- mazul lui și l-a sărutat pe el.

21. Și i-a zis lui feciorul: Tată, greșeam la cer și înaintea ta, și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău.

22. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina cea mai de frunte și-l îmbrăcați pe el, și puneți înel în mână lui și încălăminte în picioarele lui.

23. Și aducând vițelul cel îngrășat îl junghiați, ca mâncând să ne veselim;

24. Căci fiul meu acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat. Și au început a se veseli.

25. Iar feciorul lui cel mai mare era la țarină. Și dacă s'a întors și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

26. Și chemând pe una din slugi, a întrebat-o: Ce sunt acestea?

27. Iar ea a zis: Fratele tău s'a întors, și tatăl tău, pentru că l-a primit sănătos, a tăiat vițelul cel îngrășat.

28. Și s'a mântiat (atunci feciorul cel mare) și nu voia să intre. Dar tatăl său fiind afară, îl chema pe el.

29. El însă răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc ție, și niciodată porunca ta n'am călcat-o, și mie nici odată nu mi-ai dat măcar un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Iar când a venit fiul tău acesta, care ție-a mâncat averea cu desfrănatele, ai junghiat pentru el vițelul cel îngrășat.

31. Atunci a zis (tatăl): Fiule, tu pururea ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.

32. Ci (acum) se cădea să ne veselim și să ne bucurăm, căci

fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat.

16.

Iconomul nedrept. Nimeni nu poate sluji la doi domni. Pilda despre bogatul nemilos și săracul Lazăr.

Zis-a (Iisus) către ucenicii săi: Era un om bogat care avea un iconom, și acesta a fost păru-lu el că-l risipește averile.

2. Și chemându-l pe el, i-a zis: Ce aud de tine? Dă seama de iconomia ta, căci (altfel) nu vei mai putea fi iconom.

3. Iar iconomul a zis întru sine: Ce voi face? Că stăpânul meu ia iconomia dela mine. Să sap nu pot, să cer mi-e rușine.

4. Știu ce voi face, de voi fi scos din iconomie, ca să mă primească (alții) în casele lor.

5. Și chemând, câte unul, pe fiecare din datornicii stăpânului său, a zis celui dintâi: Cu cât ești dator stăpânului meu?

6. Iar el a răspuns: Cu o sută de măsuri de unt de lemn. / Iisus lui iconomul: Ia-ți zapisul tău, și șezi jos repede și scrie: cincizeci.

7. Iar după aceea a zis altuia: Dar tu cu cât ești dator? Iar el a răspuns: Cu o sută de măsuri de grâu. Zis-a lui iconomul: Ia-ți zapisul tău și scrie: optzeci.

8. Și a lăudat stăpânul pe iconomul nedrept, că lucrase cu minte, că fiind veacului acestuia, în locurile, sunt mai cuminiți decât în lumina.

9. Drept aceea, vă spun: La ce

nedreaptă, ca ajungând voi în lipsă, să vă primească în corturile cele veșnice.

10. Cel ce este credincios întru puțin, și întru multe este credincios, și cel ce este nedrept întru puțin, și întru multe este nedrept.

11. Deci dacă întru averile cele nedrepte n'ați fost credincioși, pe cele adevărate cine vi le va încredința vouă?

12. Și dacă întru cele străine n'ați fost credincioși, pe cele ce sunt ale voastre cine vi le va da vouă?

13. Nici o slugă nu poate sluji la doi domni; pentru că sau pe unul va urî și pe altul va iubi, sau de unul se va ține și de altul nu va griji. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și lui Mamona.

14. Și acestea toate le auziau și fariseii cari erau iubitori de argint și-l batjocoreau pe el.

15. Atunci le-a zis lor: Voi sunteți cei ce vă faceți pe voi drepti înaintea oamenilor; dar Dumnezeu știe inimile voastre, că ce este înalt înaintea oamenilor, urâclune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și prorocii (au fost) până la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu se bine vestește și fiecare se silește spre ea.

17. E mai lesne însă să treacă cerul și pământul, decât să cază din lege o cirtă.

18. Tot cel ce-și lasă femeea și pe alți ai alți, preacurvește, și tot cel ce ia pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.

19. Era odată un om bogat, care se îmbrăca în porfiră și în violet, veselindu-se în toate zilele, lăvit (de prieteni).

20. Și era și un sărac, anume Lazăr, care zăcea la poarta lui, plin de bube.

21. Și poțea să se sature (măcar) cu sfărmiturile care cădeau dela masa bogatului; și câinii venind îi lingeau bubele lui.

22. Și s'a întâmplat că a murit săracul, fiind dus de îngeri în sânul lui Avraam; a murit apoi și bogatul și s'a îngropat.

23. Și fiind el în muncile iadului, ridicându-și ochii săi, vede pe Avraam de departe și pe Lazăr în sânurile lui.

24. Atunci strigând, el a zis: Părinte Avraame, miluește-mă și trimite pe Lazăr să-și atingă vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, că mă chinuesc în văpaia aceasta.

25. Iar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că în viața ta ai luat cele bune ale tale, și Lazăr, astfel dorea, cele rele; iar acum acesta se mângăie, iar tu te chinuiești.

26. Și pe lângă toate acestea, între noi și între voi s'a așezat o prăpastie mare, ca cel ce vor vrea să treacă de aici la voi, să nu poată, și nici cel de acolo să nu treacă la noi.

27. Și a zis (bogatul): Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți pe dânsul în casa tatălui meu;

28. Căci am cinci frați, să le mărturisească lor, ca să nu vie și ei la acest loc de muncă.

29. Și i-a zis Avraam lui: Ei au pe Moise și pe proroci; să-i asculte pe dânsii.

30. Iar el a zis: Nu, părinte Avraame; ci de va merge la dânsii cineva dintre morți, se vor pocăi.

31. Și i-a zis lui, Avraam: Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede, măcar de ar învia cineva din morți.

17.

Despre sminteli. Iertarea greselilor aproapelui. Credința și faptele. Cel zece leproși. Întrebarea despre a doua venire.

Zis-a Iisus către ucenicii săi: Este cu neputință să nu vie sminteli, dar vai de acela prin care vin!

2. Mai de folos i-ar fi lui de i s'ar lega de gât o piatră de moară, și s'ar arunca în mare, decât să smintească pe unul din aceștia mai mici.

3. Luați aminte de voi înșivă: Deși va greși ție fratele tău, cere-ți-l, și de se va pocăi, iartă-l pe el.

4. Și chiar de șapte ori în zi de-ți va greși ție, și de șapte ori se va întoarce la tine zicând: cătescu-mă, tu să-l ierți.

5. Atunci apostolii au zis către Domnul: Sporește-ne nouă credința!

6. Iar Domnul a zis: De ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia: smulge-te și te sădește în mare, și v'ar asculta.

7. Și cine din voi, având slugă la arat sau la păscut (vitele), îi va zice când vine acasă din câmp: trece degrab și te așază la masă?

8. Oare nu-l va zice lui: Gătește-mi ca să cinez, și incingându-te, slujește-mi până voi mânca și voi bea, și după aceea vei mânca și vei bea și tu?

9. Au doară va mulțumi el slugii aceleia că a făcut cele ce

i s'au poruncit lui? Pare-mi-se că nu.

10. Așa și voi, când veți face toate cele ce vi s'au poruncit vouă, să ziceți: slugi netrebnice suntem, pentru că n'am făcut decât ceea ce eram datorți să facem.

11. Și s'a întâmplat să meargă Iisus spre Ierusalim și să treacă prin mijlocul Samariei și al Galileei.

12. Și intrând într'un sat, l-au întâmpinat pe el zece leproși, care stăteau departe.

13. Și ridicând ei glasul, au zis: Iisuse, învățătorule, miluește-ne pe noi!

14. Iar el văzându-l, le-a zis: Mergeți și vă arătați preoților. Și pe când mergeau, s'au curățit.

15. Iar unul dintre ei, văzând că s'a vindecat, s'a întors, slăvindu pe Dumnezeu cu glas mare.

16. Și a căzut cu fața la pământ, la picioarele lui, mulțumindu-l; și acela era Samaritanian.

17. Iar Iisus răspunzând, a zis: Au nu zece s'au curățit? Dar unde nouă unde sunt?

18. Nu s'au aflat să se întoarcă, să dea slavă lui Dumnezeu, afară numai acesta, care-l de neam strein?

19. Și i-a zis lui: Scoală-te și mergi; credința ta te-a mântuit.

20. Și fiind întrebat de farisei, când va veni împărăția lui Dumnezeu, a răspuns lor zicând: nu va veni împărăția lui Dumnezeu pe văzute.

21. Nici nu vor zice: iată aici sau iată acolo! Fiindcă, iată, împărăția lui Dumnezeu înăuntrul vostru este.

22. Apoi, a zis către ucenici: Veni-vor zile, când veți dori să vedeți una din zilele Fiului Omului și nu veți vedea.

23. Atunci vă vor spune vouă: iată-o aici sau iată-o acolo, dar să nu mergeți, nici să-l urmați.

24. Că precum fulgerul care fulgeră dintr-o parte de sub cer, luminează toată partea de sub cer, așa va fi și cu Fiul Omului, în ziua lui.

25. Dar întâi trebuie să pătimizească multe și să fie lepădat de neamul acesta.

26. Așa va fi și în zilele Fiului Omului, precum a fost în zilele lui Noe:

27. Măncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua în care a intrat Noe în corabie și a venit potopul și l-a pierdut pe toți.

28. Așijderea, precum a fost în zilele lui Lot: măncau, beau, cum-părau, vindeau, sădeau și zideau,

29. Iar în ziua când Lot a ieșit din Sodoma, a plouat din cer foc și pucioasă și l-a pierdut pe toți.

30. Așa va fi în ziua când Fiul Omului se va arăta.

31. În ziua aceea cel ce va fi acoperiș și lucrurile lui în casă, și nu se pogoare să le ia pe ele; și cel ce va fi în țarină, asemenea să nu se întoarcă înapoi.

32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot.

33. Oricine va căuta să-și mântuiască sufletul, pierde-l va pe el, și cine-l va pierde, acela viu-l va păstra.

34. Vă spun, că în noaptea aceea vor fi doi într'un pat; unul va lua și altul se va lăsa.

35. Două vor măcina împreună: una se va lua și alta se va lăsa.

36. Doi vor fi în țarină; unul se va lua și altul se va lăsa.

37. Și grăind au zis lui: Unde (vor fi acestea), Doamne? Iar el a zis lor: Unde va fi hoitul, acolo se vor aduna și vulturii.

18.

Despre rugăciune. Fariseul și Vameșul. „Lăsați pruncul să stea la mine”. Primejdiiile avuției. Iisus își vesteste patimile. Vindecarea orbului din Ierihon.

Si le-a mai spus lor o pildă, că se cade să se roage pururea și să nu se lenevească, zicând:

2. Era într-o cetate un judecător, care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.

3. Dar era în cetatea aceea și o văduvă; aceasta venea la dânsul și zicea: izbăvește-mă de părașul meu.

4. O vreme oare care el n'a vrut, dar după aceea a zis întru sine: Deși de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,

5. Totuși, pentru că văduva aceasta imi fece supărare, o voi izbăvi, ca în sfârșit să nu mă mai supere cu venirile ei.

6. Deci a zis Domnul: Auziți ce spune judecătorul nedrept?

7. Dar oare Dumnezeu nu va face izbăvire aleșilor săi, cari strigă către dânsul ziua și noaptea, deși îndelung îi rabdă pe dânsii?

8. Zic vouă, că va face lor izbăvire încurând. Dar când va veni Fiul Omului, afla-vă ei oare credință pe pământ?

9. Iar unora cari se socoteau că sunt drepti și se uita de sus la ceilalți, le-a spus pilda aceasta:

10. Doi oameni s-au suit în biserică, să se roage: unul fariseu și celălalt vameș.

11. Fariseul stând, se ruga întru sine așa: Dumnezeuule, mulțumesc-ți că nu sunt ca ceilalți oameni: răpitori, nedrepți, preacurvari, sau ca și vameșul acesta.

12. Postesc de două ori pe săptămână, dau zece din toate câte câștig.

13. Iar vameșul stând departe nu îndrăznea nici ochii săi să-și ridice la cer, ci își bătea pieptul zicând: Dumnezeuule, milostiv fi mie, păcătosului!

14. Zic vouă, că acesta s'a pogorât mai îndreptat la casa sa, decât acela; căci tot cel ce se înalță pe sine se va smeri, iar cel ce se smerește se va înălța.

15. Și aduceau la el și pruncii ca să se atingă de dânsul; iar ucenicii văzând, l-au certat pe el.

16. Iisus însă chemându-l pe el la sine, le-a zis: Lăsați pruncii să vie la mine și nu-i opriți, că a unora ca aceștia este împărăția lui Dumnezeu.

17. Adevăr zic vouă: Cel ce nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca un prunc, nu va intra întru ea.

18. Atunci l-a întrebat pe el un dregător zicând: Învățătorule bune, ce voi face ca să moștănesc viața veșnică?

18. 15-17: Mat. 19, 13-15; Marcu 10, 13-16

18. 30: Mat. 19, 16-29; Marcu 10, 17-30.

19. Iar Iisus l-a zis lui: Ce mă numești bun? Nimeni nu este bun fără numai unul Dumnezeu.

20. Știi poruncile: să nu preacurvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu fi mărturie mincinoasă, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.

21. El însă a zis: Acestea toate le-am păzit din tinerețele mele.

22. Iar Iisus auzind acestea, l-a zis lui: Încă una îți mai lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în cer, și vino după mine.

23. Iar el, auzind acestea, s'a intristat, că era bogat foarte.

24. Și văzându-l Iisus că s'a intristat, a zis: Cât de anevoie vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei ce au averi!

25. Că e mai lesne să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.

26. Iar cei ce au auzit (acestea) au zis: Atunci cine poate să se mântuiască?

27. Răspuns-a Iisus: Cel ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință la Dumnezeu.

28. Atunci a zis Petru: Iată, noi am lăsat toate ale noastre și am venit după tine.

29. Iar el a zis lor: Adevăr grădesc vouă, că nu este nimeni care să-și lăse casă, sau părinți, sau frați, sau femei, sau fiu pentru împărăția lui Dumnezeu,

30. Și să nu ia cu mult mai mult în veacul de acum, iar în veacul ce va să fie, viață veșnică.

20; Ieq. 20, 12-16.

31. Și luând cu sine pe cei doisprezece, a zis către dânsii: Iată ne suim în Ierusalim, și se vor împlini toate cele scrise prin profeți pentru Fiul Omului.

32. Că va fi dat pe mâna păgânilor și va fi batjocorit și va fi ucis și va fi scuipat.

33. Și bătându-l îl vor omori pe el; dar a treia zi va învia.

34. El însă n'au înțeles nimic din acestea, și cuvintele acestea erau ascunse pentru ei, căci nu pricepeau cele ce se grăiseră lor.

35. Iar când s'a apropiat Iisus de Ierihon, un orb ședea lângă cale, cerșind.

36. Și auzind el mulțimea trecând, a întrebat: Ce este aceasta?

37. Și i s'a spus: Trece Iisus Nazarineanul.

38. Atunci a strigat, zicând: Iisuse, fiul lui David, miluește-mă!

39. Iar cei ce mergeau înainte îl certau ca să tacă. Dar el cu atât mai vârtos striga: Fiul lui David, miluește-mă!

40. Atunci Iisus oprindu-se a poruncit să-l aducă la sine; și apropiindu-se de dânsul l-a întrebat, zicând:

41. Ce voești să-ți fac? Iar el a zis: Doamne, să văz!

42. Zis-a Iisus lui: Vezi! Crede dinja ta te-a mântuit.

43. Și orbul a văzut îndată, și a mers după Iisus, laudând pe Dumnezeu. Și tot poporul care văzuse, preamărea pe Dumnezeu.

31-34: Mat. 20, 17-19; Marcu 10, 32-34.

35-43: Mat. 20, 29-34; Marcu 10, 46-52.

19.

Zacheu. Pilda cu talantul. Intrarea în Ierusalim. Iisus plânge pentru Ierusalim. Izgonirea vândătorilor din biserică.

Și intrând (Iisus) trecea prin Ierihon.

2. Și iată un om, anume Zacheu, care era mai marele vameșilor și era bogat,

3. Căuta să vadă pe Iisus cine este, și nu putea de mulțime, că era mic de stat.

4. Atunci, alergând înainte, s'a suit într'un dud ca să-l vadă, căci pe acolo avea să treacă.

5. Și dacă a ajuns la locul acela (Iisus), căutând însuși, l-a văzut pe dânsul și a zis: Zachee, grăbește-te de te pogoară, căci astăzi în casa ta mi se cade să flu.

6. Și Zacheu s'a pogorât degrabă și l-a primit pe dânsul cu bucurie.

7. Și văzând aceasta toți (au început) a cânta și a zice: A intrat să găzduiască la un om păcătos.

8. Iar Zacheu stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor, și dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.

9. Zis-a lui, Iisus: Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta fiu al lui Avraam este.

10. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

11. Și după ce au ascultat ei acestea, Iisus le-a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim,

19. 11-27: Mat. 25, 14-30.

și lor li se părea că incurând va să se arete împărăția lui Dumnezeu.

12. Deci a zis el: Un om oarecare, de neam bun, s'a dus într-o țară departe să-și ia luiși domnie și să se întoarcă.

13. Și chemând zece slugi ale sale, le-a dat lor zece mine, și le-a zis: Neguțătoriți (cu ele) până mă voi întoarce.

14. Iar cetățenii lui îl urau pe el, și au trimis solle după dânsul, zicând: Nu voim pe acesta să domnească peste noi!

15. Iar când s'a întors el, luându-și domnia, a poruncit să se cheme la dânsul slugile, cărora le dăduse arginții, ca să afle cine ce a neguțătorit.

16. Și a venit cel dintâi, zicând: Doamne, mina ta a agonisit zece mine.

17. Și i-a zis lui (stăpânul): Bine, slugă bună, pentru că intru puțin ai fost credincios, vei avea putere peste zece cetăți!

18. A venit apoi al doilea, zicând: Doamne, mina ta a făcut cinci mine.

19. Și a zis și acestuia: Să fii și tu peste cinci cetăți!

20. Și venind al treilea a zis: Doamne, iată mina ta, care am păstrat-o legată în mahramă;

21. Căci m'am temut de tine, pentru că ești om aspru; fei ce n'ai pus și seceri ce n'ai sămănat.

22. Zis-a lui (stăpânul): Din gura ta te voi judeca, slugă vicleană. Ai știut că sunt om aspru, luând ce n'am pus și secerând ce n'am sămănat.

23. Dar atunci pentru ce n'ai dat argintul meu schimbătorilor,

ca venind eu să-l fi cerut cu dobândă?

24. Și celor ce erau de față le-a zis: Luați dela el mina și o dați celui ce are zece mine!

25. Iară ei au zis lui: Doamne, acela are zece mine.

26. (Ci el le-a răspuns): Vă spun vouă, că tot celui ce are i se va da, iar dela cel ce n'are și ce are se va lua dela dânsul.

27. Iar pe vrășmașii mei, cari n'au voit să domnesc peste dânsii, aduceți-i încoace și tăiați-i în fața mea!

28. Și spunând acestea, a mers mai departe, suindu-se în Ierusalim.

29. Iar dacă s'a apropiat de Vitfaghe și de Vitania, către muntele ce se cheamă al Maslinilor, a trimis doi din ucenicii săi, zicând:

30. Mergeți în satul care este înaintea voastră, și intrând în el veți găsi un mânz legat, pe care nimeni din oameni n'a șezut nici odată; deslegați-l pe el și-l aduceți (atci).

31. Iar de vă va întreba cineva pentru ce îl deslegați, așa să-l spuneți: Domnului îi trebuiește.

32. Și mergând trimișii, au aflat cum li se spusese.

33. Și deslegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către dânsii: Pentru ce deslegați mânzul?

34. Iar el au răspuns: Domnului îi trebuiește.

35. Și i-au adus pe el la Iisus, și aruncându-și veșmintele lor pe mânz, au pus pe Iisus deasupra lui.

36. Iar pe când mergea, (on-

menii) își așterneau veșmintele lor pe cale.

37. Și apropiindu-se el de pogrîșul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor bucurându-se a început a lăuda pe Dumnezeu cu glas mare, pentru toate minunile ce le văzuseră.

38. Și ziceau: Bine este cuvântat împăratul care vine întru numele Domnului; pace în ceruri și mărire întru cel de sus!

39. Și oarecari farisei din popor au zis către dânsul: Învățătorule, ceartă-ți ucenicii!

40. Iar el răspunzând a zis lor: Zic vouă, că de vor tăcea aceștia, pietrele vor striga.

41. Și dacă s'a apropiat și a văzut cetatea, a plâns de jalea ei,

42. Zicând: De ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua aceasta, a tale ce sunt spre pacea ta! Dar acum, ascunse sunt ele ochilor tăi.

43. Că vor veni asupra ta zile, și vrășmașii tăi vor face șant împrefurului tău, și te vor impresura și te vor strămtora din toate porțile;

44. Și te vor face una cu pășantului, pe tine și pe feciorii tăi întru tine; și nu vor lăsa întru tine piatră pe piatră, pentru că n'ai cunoscut vremea cercetării tale!

45. Și intrând în biserică, a început a scoate pe cel ce vindeau împăpărau întrânsa, zicând lor:

46. Scriis este: Casa mea este casă de rugăciune, iar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

38; Ps. 118, 26.

1; 38; Mat. 21, 12—16; Marcu 11, 15—18; Ioan 2, 13—16; Is. 56, 7; Ier. 7.

47. Și învăța în toate zilele în biserică. Iar arhierii și cărturarii și bătrânii poporului căutau să-l piarză pe el.

48. Și nu aflau ce să-i facă, pentru că tot poporul se ținea de el, ascultându-l pe dânsul.

20.

De unde e puterea lui Iisus? Pilda lucrătorilor piet. Întrebarea despre dajdie și despre învierea morților. Al cui fiu este Hristos? Îngâmfarea cărturarilor. Despre lăcomie.

Într'una din zilele acelea, pe când Iisus învăța poporul în biserică și vestia Evanghelia, au venit arhierii și cărturarii împreună cu bătrânii,

2. Și grăind către el, au zis: Spune nouă, cu ce putere faci acestea? Sau cine este cel ce ți-a dat ție puterea aceasta?

3. Iar el răspunzând, a zis lor: Întreba-vă-vol și eu un cuvânt: Spuneți-mi,

4. Botezul lui Ioan a fost din cer, sau dela oameni?

5. Atuncia ei judecară întru sine, zicând: De vom zice: din cer, ne va zice: pentru ce, dar, n'ai crezut lui?

6. Iar de vom zice: dela oameni, tot poporul ne va ucide cu pietre, căci este încredințat că Ioan pro-roc a fost.

7. Deci au răspuns, că nu știu de unde a fost.

8. Atunci le-a zis Iisus lor: Nici

20. 1—8; Mat. 21, 23—27; Marcu 11, 27—33.

eu nu vă spun vouă cu ce putere fac acestea.

9. Apoi a început a spune către popor această pildă: Un om a sădit vie și a dat-o lucrătorilor, și s'a dus departe, pe multă vreme.

10. Și la vremea (culesului) a trimis la lucrători o slugă, ca să-l dea lui din rodul viei; iar lucrătorii, bătându-l, au trimis-o înapoi fără nimic.

11. Atunci a trimis altă slugă; iar ei au bătut-o și pe aceea și batjocorindu-o, au trimis-o înapoi fără nimic.

12. Și a trimis și pe a treia, dar și pe aceasta rănlindu-o au scos-o afară.

13. Atunci a zis stăpânul viei: Ce voi face? Trimite-voi pe fiul meu cel iubit. Doar se vor rușina văzându-l pe el.

14. Lucrătorii însă văzându-l, au cugetat întru sine, zicând: Acesta este moștenitorul. Veniți să-l ucidem, ca moștenirea să fie a noastră!

15. Și scoțându-l afară din vie, l-au omorât. Ce le va face deci stăpânul viei?

16. Veni-va și va pierde pe lucrătorii aceștia, și via va da-o altora. Iar ei auzind, au răspuns: Doamne, ferește!

17. Ci el căutând spre dânșii, a zis: Atunci ce va să nsemneze scriptura aceasta: Piatra pe care nu au băgat-o în seamă ziditorii, aceea a ajuns în capul unghiului?

18. Tot cel ce va cădea peste

piatra aceasta, se va sfărâma; iar peste care va cădea, îl va zdrobi.

19. Iar arhierii și cărturarii căutau să pule mâna pe el în ceasul acela; dar s'au temut de norod, căci pricepuseră că pentru dânșii spusese pilda aceasta.

20. Ci pândindu-l, au trimis iscoade, cari prefăcându-se a fi drepti, să-l prinză pe el în cuvânt, ca să-l dea stăpânirii și puterii dregătorului.

21. Deci îl întrebară pe el, zicând: Învățătorule, știm că grăești și înveți cu dreptate și nu cauți la față, ci într'adevăr calea lui Dumnezeu învești.

22. Căde-se oare să dăm dajdie Chesarului sau nu?

23. Iar el pricepând viclesugul lor, a zis către dânșii: Ce mă ispitiți?

24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și a cui scriptură o are pe el? Iar el răspunzând, au zis: Ale Chesarului.

25. Atunci le-a zis ei: Dați înapoi, dar, cele ce sunt ale Chesarului Chesarului, și cele ce sunt ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu!

26. Și nu l-au putut prinde cu vorba în fața poporului. Și minunându-se de răspunsul lui, au tăcut.

27. Apropiindu-se apoi unul din saduchei, cari spun că nu este înviere, l-au întrebat pe el,

28. Zicând: Învățătorule, Moise a scris nouă: De va muri fratele tău, având femeie, și acesta va muri fără copii, fratele lui să ia

20-26: Mat. 22, 15-22, Marcu 12, 13-17.

27-40: Mat. 22, 23-33, 46; Marcu 12, 18-27, 34; A doua Lege 25, 5-6.

pe femeea aceea și să ridice urmași fratelui său.

29. Deci au fost șapte frați; și cel dintâi luându-și femeie, a murit fără copii.

30. Și a luat pe femeea aceea al doilea frate, dar și acela a murit fără de copii.

31. Și a luat-o pe ea cel de al treilea; și așijderea câteși șapte, și au murit fără să lase copii.

32. Iar la urmă a murit și femeea.

33. Deci, la înviere, a căruia dintrânșii va fi femeea? Căci câteși șapte au avut-o pe ea de femeie.

34. Și răspunzând Iisus, a zis lor: În al veacului acestuia se însoară și se mărită.

35. Iar cel ce se învrednicește a dobândi veacul celălat și înălțarea din morți, nu se însoară, nici se mărită;

36. Că nu mai pot muri, ci sunt asemenea îngerilor, și fiind în învieri, sunt fiili lui Dumnezeu.

37. Iar cum că morții se vor înălța, a arătat-o și Moise la rug, când numește pe Domnul: Dumnezeu lui Avraam și Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.

38. Dumnezeu nu este deci al morților, ci al viilor; căci întru ei toți sunt vii.

39. Și răspunzând oarecari din cărturari, au zis: Învățătorule, bine ai grăit.

40. Și nu mai îndrăzneau să-l mai întrebe pe el nimic.

41. Atunci a zis către dânșii: Cum spun (cărturarii) că Hristos este fiul lui David?

15-17: Mat. 23, 2, 6.

18-20: Mat. 22, 41-45; Marcu 12, 35-37; Ps. 110, 1.

42. Când însuș David zice în eartea Psalmilor: Zis-a Domnul Domnului meu: șezi de dreapta mea,

43. Până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

44. Deci, David îl numește pe el Domn; atunci cum este el fiul lui?

45. Și pe când asculta tot poporul, Iisus a zis ucenicilor săi:

46. Păziți-vă de cărturari, căci le place să umble în haine lungi și iubesc închinăciunile prin targuri și scaunele cele mai de mină în sinagoge și șederile cele dintâi la ospete;

47. Ei fură casele văduvelor și cu fățărnicie se roagă îndelung; (de aceea) ei vor lua mai multă osândă.

21.

Banii văduvelor. Sfârșitul lumii. Pustirea Ierusalimului. A doua venire a lui Hristos.

Și căutând Iisus a văzut pe cel bogat aruncându-și darurile în vistieria bisericii.

2. Și a văzut și pe o văduvă săracă aruncând acolo doi bănuți,

3. Și a zis: Adevăr zic vouă: această văduvă săracă mai mult a aruncat decât toți.

4. Pentrucă toți aceștia din prisosul lor au dat daruri lui Dumnezeu; aceasta însă, din sărăcia ei a aruncat tot ce avea pentru traiu.

45-47: Mat. 23, 1, 5-7, 14; Marcu 12, 38-40.

21. 1-4: Marcu 12, 41-44.

5. Și unii vorbind despre biserică (și spunând) că este împodobită cu pietre frumoase și cu pordoabe, le-a zis Iisus:

6. Din cele ce vedeți, vor veni zile când nu va rămânea piatră pe piatră care să nu se risipească.

7. Ci l-au întrebat pe el, zicând: Învățătorule, când vor fi acestea? Și care este semnul când se vor întâmpla acestea?

8. Iar el a zis: Căutați să nu vă amăgiți, că mulți vor veni întru numele meu, zicând că eu sunt și vremea s'a apropiat. Ci să nu mergeți după ei.

9. Și când veți auzi de războaie și de răsmirițe, să nu vă spăimântați, căci acestea trebuie să fie întâi, dar sfârșitul nu va fi îndată.

10. Apoi a zis lor: Se va scula neam peste neam și împărăție peste împărăție,

11. Și vor fi cutremure mari pe alocurea și foamete și clume și spaimă și semne mari din cer.

12. Dar mai înainte de toate acestea vor pune mâinile pe voi și vă vor prigoni, dându-vă în adunări și în temnițe și ducându-vă înaintea împăraților și a domnilor, pentru numele meu.

13. Dar aceasta se va întâmpla (să fie) vouă spre (bună) mărturie.

14. Puneți dar în inimile voastre: Nu vă gândiți de mai înainte ce veți răspunde.

15. Că vă voi da eu gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea grăi nici sta împotrivă toți cei ce se împotrivesc vouă.

5-24: Mat. 24, 1-21; Marcu 13, 1-19.

10: Is. 19, 2; 2 Cron. 15, 6.

16. Și veți fi vânduți și de părinți și de frați și de rudenii și de prieteni, și vor omori pe unii din voi.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele meu.

18. Dar păr din capul vostru nu va pieri.

19. Intru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.

20. Iar când veți vedea Ierusalimul încunjurat de ostași, atunci să știți că s'a apropiat pustirea lui.

21. Atunci cel din Iudeea să fugă la munți și cel din Ierusalim să iasă din el, iar cei de prin sate să nu intre întrânsul.

22. Că zilele acestea sunt ale războaielor, ca să se plinească toate cele scrise.

23. Dar vai de cele ce vor avea în pânțece și de cele ce vor alăpta în zilele acelea! Căci nevoia în țară și urgia asupra poporului acestuia va fi mare.

24. Și vor cădea de ascuțitul sabiei și vor fi duși robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de păgâni, până ce se vor împlini vremile păgânilor.

25. Și vor fi semne în soare și în lună și în stele, iar neamurile pământului nedumerite vor fi cuprinse de frică, de vuetul mării și al valurilor.

26. Oamenii vor fi gata să moară de groaza așteptării celor ce vor să vie asupra lumii, căci țărâna cerului se vor clăti.

27. Atunci vor vedea pe Fiul

24: Dan. 8, 10; 9, 26; 12, 7.

25-28: Mat. 24, 29-30; Marcu 13, 24-26.

27: Dan. 7, 13

Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă.

28. Deci, când acestea vor începe a se săvârși, căutați în sus și vă ridicați capetele, căci se apropie răscumpărarea voastră.

29. Apoi le-a spus lor o pildă: Uitați-vă la smochin și la orice copac.

30. Când vedeți că înfrunzesc, din voi înșivă știți că de acum aproape este vara.

31. Așa și voi, când veți vedea făcându-se acestea, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.

32. Adevăr grăesc vouă, că nu va trece neamul acesta, până când nu vor fi toate acestea.

33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nu vor trece.

34. Ci luați aminte de voi înșivă, ca să nu se îngreuleze inimile voastre cu sațul mâncării și cu beția și cu grijile lumii, și ziua aceea să vie asupra voastră fără a vă veste.

35. Căci ca o cursă va veni pe toți cei ce vicleșesc pe fața pământului întreg.

36. Priveghiați, dar, în toată vremea, rugându-vă ca să vă îndulciți a scăpa de toate cele ce vor să fie și a sta înaintea Fiului Omului.

Și ziua Iisus învăța în biserică, iar noaptea ieșind petrecea cu discipolii ce se chiamă al Masahabiei.

Și tot poporul venea la dânsul în biserică, desdedimineață, ca să-l asculte pe el.

11: Mat. 24, 32-35; Marcu 11.

Vinderea lui Iisus. Cina cea de taină. Gâlceava pentru întâia dată. Rugăciunea lui Iisus. Prinderea și ducerea lui la arhlerou. Lepădarea lui Petru.

Și se apropia praznicul Azimelor, care se chiamă Paștile.

2. Iar arhleroul și cărturarii erau cum l-ar (putea) pierde pe el, dar se temeau de popor.

3. Atunci satana a intrat în Iuda ce se chema Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.

4. Și mergând, a grăit cu arhleroul și cu căpeteniile, cum să-l vândă lor.

5. Aceștia s'au bucurat și s'au tocmît cu dânsul să-l dea bani.

6. Iar el s'a învîlt și oaula vreme cu prilej ca să-l vândă pe el lor, fără (să afle) poporul.

7. A venit deci ziua Azimelor, intru care se cădea să se jertfească (mieiul) de Paști.

8. Și a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: Mergeți de gătiți-ne Paștile, ca să mâncăm.

9. Iar el au zis lui: Unde voești să gătim?

10. Răspuns-a lor: Iată, intrând voi în cetate, vă va întâmpla un om ducând un vas de lut cu apă; mergeți după dânsul în casa unde va intra,

11. Și ziceți stăpânului casei: Învățătorul te întreabă, unde este

22. 1-2: Mat. 26, 1-5; Marcu 14, 1-2.

3-6: Mat. 26, 14-16; Marcu 14, 10-11; Ioan 13, 2, 27.

7-23: Mat. 26, 17-29; Marcu 14, 12-25.

sălaşul intru care să mănânc Paștile, cu ucenicii mei?

12. Și el vă va arăta vouă un foisor mare așternut; acolo să gătiți.

13. Și ducându-se, au aflat precum le spusese lor, și au gătit Paștile.

14. Iar dacă a sosit ceasul, s'a așezat la masă, și cei doisprezece apostoli împreună cu el.

15. Și a zis către ei: Cu dor am dorit să mănânc aceste Paști împreună cu voi, mai înainte de patima mea.

16. Că zic vouă: De acum nu voi mai mânca din acestea, până când nu se vor plini intru împărăția lui Dumnezeu.

17. Și luând paharul, mulțămind a zis: Luați acesta și-l împărțiți între voi.

18. Că zic vouă: Nu voi mai bea de acum din rodul viței, până când nu va veni împărăția lui Dumnezeu.

19. Și luând pâinea, mulțămind, a frânt și a dat lor, zicând: Acesta este trupul meu, care se dă pentru voi; faceți aceasta intru pomenirea mea.

20. Aștîderea și paharul, după ce au cinat, zicând: Acest pahar este legea cea nouă, intru sîngele meu, care pentru voi se varsă.

21. Dar, iată mîna vânzătorului meu este cu mine la masă.

22. Ci Fiul Omului merge, precum este rînduit; dar vai omului aceluia, prin care se vinde!

23. Atunci el au început a se întreba unul pe altul, care ar fi dintre ei cel ce va să facă aceasta?

24. Și s'a făcut între ei și gâlceavă, care din ei s'ar părea a fi mai mare.

25. Iar el a zis lor: Împărății păgînilor îi stăpînesc pe ei și cei ce-i stăpînesc pe dînșii făcătorii lor de bine se cheamă.

26. Dar la voi să nu fie așa: Ci cel ce este mai mare între voi să fie ca cel mai mic; și cel ce este stăpînitor (să fie) ca cel ce slujește.

27. Căci cine este mai mare: cel ce șade la masă, sau cel ce slujește? Au nu cel ce șade la masă? Ci eu sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește.

28. Iar voi sunteți cei cari ați rămas cu mine intru ispitele mele.

29. Și eu vă rînduesc vouă împărăție, precum mi-a rînduit mie Tatăl meu,

30. Ca să mâncați și să beți la masa mea, intru împărăția mea, și să ședeți pe scaune, judecînd cele douăsprezece seminții ale lui Israel.

31. Apoi a zis Domnul: Simone, Simone, iată satana v'a cerut pe voi, ca să vă cearnă ca grăul.

32. Eu însă m'am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta. Și tu, oarecînd întorcîndu-te, întărește pre frații tăi.

33. Iar el a zis lui: Doamne, cu tine sunt gata să merg și în temniță și la moarte.

34. Răspuns-a Iisus lui: Iisus zic, Petre: nu va cânta astăzi la coșul mai înainte de a te lepăda de mine de trei ori, (spunînd) că nu mă știi pe mine.

35. Apoi l-a întrebat pe el: Când v'am trimis pe voi fără de

25-26; Mat 20, 25-27; Marcu 10, 42-44.

31-34; Mat. 26, 31-35; Marcu 14, 27-31; Ioan 13, 36-38.

pungă și fără de traistă și fără de încălțăminte, avuți oare lipsă de ceva? Răspuns-au ei: De nimic.

36. Zis-a, drept aceea, lor: Acum însă cel ce are pungă, să o ia, aștîderea și traista; iar cel ce n'are poble, să-și vînză haina sa și să-și cumpere.

37. Că zic vouă, că trebuie să se plînească intru mine și scriptura, care zice: Și cu cei fărădelege s'a pocotit; pentru că cele (rînduite mie) se săvîrșesc acum.

38. Iar el au zis: Doamne, iată ai dat două săbii! Răspuns-a el lor: Ajunge!

39. Și ieșind s'a suit, după obiedu, în Muntele Maslinilor, și ucenicii lui au mers după dînsul.

40. Iar dacă au sosit la locul acesta, a zis lor: Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

41. Și el s'a depărtat dela dînșii și l-a aruncat de piatră, și s'a apînunchind se ruga,

42. Zicînd: Părinte, de voești, să trecă paharul acesta dela mine; totuși nu voia mea, ci a ta să se facă.

43. Atunci l'a arătat lui un înger din cer, întărîndu-l pe el.

44. Și fiind intru nevoiță, mai deoară se ruga; și se făcuse sudoarea lui ca picăturile de sînge pe pămînt.

45. Și sculându-se dela rugămintă, a venit la ucenici și l-a dat pe el dormind de întristare.

46. Și l-a zis lor: Ce dormiți? Iată-vă și vă rugați, ca să nu intrați în ispită.

Is. 53, 12.

Mat 26, 30. 36 46; Marcu 14, 42.

47. Ci încă pe cînd grăia el, iată mulțime (de oameni), iar cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor; și s'a apropiat de Iisus, ca să-l sărute pe el.

48. Iar Iisus a zis lui: Iuda, cu sărutare vinzi pe Fiul Omului?

49. Iar cel ce de pe lîngă el, văzînd ce era să se'ntîmple, l-au zis lui: Doamne, lovi-l vom cu sabia?

50. Și unul dintrînșii a lovit pe sluga arhierelui și l-a tăiat lui urechea cea dreaptă.

51. Iar Iisus răspunzînd, a zis: Lăsați; până aici! Și atîngându-se de urechea lui, l-a vindecat pe el.

52. Apoi a zis celor ce veniseră asupra lui, arhierilor și capetenilor bisericii și bătrînilor: Ca la un tâlhar ați ieșit cu săbii și cu fuști!

53. În toate zilele am fost cu voi în biserică și nu v'ați ridicat mîinile asupra mea; dar ceasul acesta este (ceasul) vostru și stăpînirea întunecului.

54. Și prînzîndu-l pe el, l-au adus și l-au băgat în casa arhierelui. Iar Petru mergea de departe după dînsul.

55. Și făcînd el foc în mijlocul curții, au șezut împrejurul (focului) și a șezut și Petru împreună cu ei.

56. Și văzîndu-l o slujnică stînd în lumina focului și privindu-l pe el, a zis: Și acesta era cu dînsul.

57. Dar el s'a lepădat de dînsul, zicînd: Femeie, nu-l știi pe el!

47-53; Mat. 26, 47-56; Marcu 14, 43-49; Ioan 18, 2-11.

54-62; Mat. 26, 57. 58. 69-75; Marcu 14, 53. 54. 66-72; Ioan 18, 12-18. 25-27.

58. Și peste puțin văzându-l altul, a zis: Și tu ești dintre ei. Iar Petru a zis: Omule, nu sunți!

59. Trecând apoi ca un ceas, altul întărea, zicând: Adevăr, și acesta a fost cu el, căci și el este Galileean.

60. Dar Petru a zis: Omule, nu știu ce spui! Și îndată, încă pe când grăia el, a cântat cocoșul.

61. Atunci întorcându-se Domnul, s'a uitat la Petru; și și-a adus aminte Petru de cuvântul Domnului, cum îl zisese, că: mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine.

62. Și ieșind afară Petru, a plâns cu amar.

63. Iar oamenii cari păzeau pe Iisus, îl batjocoreau și îl băteau.

64. Și acoperindu-l pe el, îl loveau peste obraz și-l întrebau pe el, zicând: Proroceste, cine este cel ce te-a lovit?

65. Și hulindu-l, alte multe spuneau împotriva lui.

66. Iar dacă s'a făcut ziuă, s'au adunat bătrânii poporului și arhierii și cărturarii și l-au dus pe el în soborul lor, zicând:

67. Spune nouă de ești tu Hristosul? Răspuns-a el lor: De voi pune vouă, nu veți crede;

68. Și de vă voi întreba, (dece miți prins) nu-mi veți răspunde, nici mă veți slobozi.

69. Ci de acum Fiul Omului va ședea deadreapta puterii lui Dumnezeu.

70. Zis-au ei toți: Așadar tu ești

63-65: Mat. 26, 67-68; Marcu 14, 55-64.

66-71: Mat. 26, 59-66; Marcu 14, 55-64.

69: Dan. 7, 13; Ps. 110, 1.

Fiul lui Dumnezeu? Iar el a zis către ei: Voi ziceți, că eu sunt.

71. Atunci au zis ei: Ce mărturie ne mai trebuie, când noi înșine am auzit din gura lui?

23.

Iisus înaintea lui Pilat și a lui Irod. Răstignirea, moartea și îngroparea lui Iisus.

Și sculându-se toată mulțimea lor, l-a dus pe el la Pilat.

2. Și au început a-l pări, zicând: Pe acesta l-am aflat răsvrătind neamul nostru și oprind a da dădă Chesarului, spunând că el este Hristos împăratul.

3. Iar Pilat l-a întrebat pe el, zicând: Ești tu împăratul iudeilor? Iar el răspunzând, a zis lui: Tu zici.

4. Atunci Pilat a zis către arhierii și către mulțime: Nici o vină nu aflu în omul acesta.

5. Iar el stăruia, zicând că lăstărată poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea până aici.

6. Auzind Pilat de Galileea, a întrebat dacă omul este Galileean?

7. Și înțelegând că e din ținutul lui Irod, l-a trimis pe el la Irod, care încă era în Ierusalim în zilele acelea.

8. Iar Irod văzând pe Iisus, s'a bucurat foarte; că de multă vreme dorea să-l vadă, pentru că multe auzise de el, și nădăjduia să-l vadă făcând vreo minune.

9. Și l-a întrebat pe el cu multe vinturi multe, dar Iisus nu l-a răspuns lui nimic.

23. 1-25. Mat. 27, 2. 11-14; Marcu 15, 1-20; Ioan 18, 29-10, 11

10. Iar arhierii și cărturarii erau de față, părăndu-l pe el cu tot dinadinsul.

11. Atunci Irod împreună cu ostașii săi, ca să-l batjocorească și să-l răză de el, l-a îmbrăcat într'un veșmânt luminat și l-a trimis iarăși la Pilat.

12. Și în ziua aceea Irod și Pilat s'au făcut prieteni unul cu altul; cari mai înainte erau învrăjbiți între dânsii.

13. Iar Pilat chemând pe arhierii și pe căpetenii și poporul,

14. A zis către ei: Mi-ați adus pe omul acesta ca pe cel ce răsvratește poporul; și iată, l-am înțrebat înaintea voastră și n'am aflat în omul acesta nici o vină din cele cu care-l părăți pe el;

15. Ba nici Irod (n'a aflat), căci el l-a trimis înapoi pe el; iată, dar, că nici un lucru vrednic de moarte n'a făcut.

16. Deci, îl voi pedepsi și-l voi slobozi pe el.

17. Ci trebuia să le slobozească lui de praznic un vinovat.

18. Dar toată mulțimea a strigat, zicând: Ia-l pe acesta și ne slobozește nouă pe Varava!

19. Acesta fusese aruncat în temniță pentru o zarvă ce se făcuse în cetate și pentru omor.

20. Și Pilat a grăit iarăși către ei, vrând să slobozească pe Iisus.

21. Dar ei strigau zicând: Răstignește-l, răstignește-l pe el!

22. Atunci el a trela oară a zis către ei: Dar ce rău a făcut acesta? Nici o vină de moarte n'au aflat întru el; deci, pedepsiți-l pe el, îl voi slobozi.

23. Dar ei stăruiau cu gura

mare, cerând să se răstignească. Și glasurile lor au biruit.

24. Deci Pilat a hotărât să se facă după cererea lor.

25. Și l-a slobozit lui pe cel aruncat în temniță pentru zarvă și omor, pe care îl cereau ei lui pe Iisus l-a dat precum le-a fost voia.

26. Iar pe când îl duceau, prinzând pe un oarecare Simon Chirineanul care venia dela câmp, l-au pus crucea în spate, ca să o ducă după Iisus.

27. Și mergea după el mulțime multă de popor și de femei, cari plângeau și se tânguiau pentru dânsul.

28. Iar Iisus întorcându-se către ele, a zis: Ficele ale Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci vă plângeți pe voi și pe fiții voștri.

29. Căci iată vin zile, în care se va zice: Fericele sunt cele sterpe și pântecele care n'au născut și sânii cari n'au alăptat!

30. Atunci vor începe a spune munților: Cădeți peste noi; și dealurilor: acoperiți-ne pe noi.

31. Căci dacă se fac acestea cu pomul cel verde, ce va fi atunci cu cel uscat?

32. Și duceau împreună cu el și alți doi făcători de rele, ca să-l plarză.

33. Iar dacă au ajuns la locul ce se chiamă al Căpățânii, acolo l-au răstignit pe el și pe făcătorii de rele, unul deadreapta și altul deastânga.

34. Ci Iisus zicea: Părinte, iar-

30. Osta 10, 8.

33-49. Mat. 21, 33-56; Marcu 15, 22-41; Ioan 19, 17-30.

34: Is. 53, 12; Ps. 22, 19.

tă-le lor, că nu știu ce fac. Și aruncând sorți au împărțit hănele lui.

35. Ci poporul sta și privea. Și căpeteniile împreună cu el își băteau joc de dansul, zicând: Pe alții a mântuit; mântulască-se și pe sine, de este el Hristosul, alesul lui Dumnezeu!

36. Și își făceau râs de dansul; și ostașii apropiindu-se, l-au adus lui oțet,

37. Și l-au zis: De ești tu împăratul Iudeilor, mântuește-te pe tine însuși!

38. Iar deasupra lui (pe cruce) era scris cu slove elinești și latinești și evreești: Acesta este împăratul Iudeilor.

39. Iar unul din tâlharii cei răstigniți îl hulea pe dansul, zicând: De ești tu Hristosul, mântuește-te pe tine și pe noi!

40. Dar celalt răspunzând l-a certat pe el, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că în aceeași osândă ești?

41. Ci noi (suferim) după dreptate, căci luăm cele vrednice după faptele noastre; acesta însă nici un rău n'a făcut.

42. Apoi a zis lui Iisus: Pome-nește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.

43. Iar Iisus a zis lui: Adevăr zic ție; astăzi împreună cu mine vei fi în rai.

44. Și era ca la al șaselea ceas și întineric s'a făcut peste tot pă-mântul, până la al nouălea ceas.

45. Și s'a întunecat soarele și s'a rupt catapeteasma bisericii prin mijloc.

46. Atunci Iisus strigând cu glas mare, a zis: Părinte, în mâinile tale încredințez duhul meu; și zicând acestea și-a dat duhul.

47. Iar sutașul văzând ceace se făcuse, a mărit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat omul acesta drept a fost!

48. Și tot poporul care se adunase la această priveliște, văzând cele ce se făcuseră, s'a întors acasă bătându-și piepturile.

49. Iar toți cunoscuții lui și femeile cari veniseră după el din Galileea, stăteau departe privind acestea.

50. Și iată un bărbat, anume Iosif, sfetnic fiind și om bun și drept.

51. Acesta era din Arimateea, cetate a Iudeilor, și nu se însoțise la sfatul și fapta lor, căci și el aștepta împărăția lui Dumnezeu.

52. Acesta venind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus,

53. Și pogorându-l pe el (de pe cruce), l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într'un mormânt săpat în piatră, întru care nu fusese pus niciodată nimeni.

54. Și era zi de Vineri și se lumina spre Sâmbătă.

55. Iar femeile cari veniseră cu dansul din Galileea, mergând după el au văzut mormântul și cum se așezase (în el) trupul lui Iisus.

56. Și întorcându-se, au pregătit mireme și miruri; iar Sâmbătă s'au odihnit, după porunca (legii).

46. Ps. 31, 6.

50—56: Mat. 27, 57—61; Marcu 15, 42—47; Ioan 19, 38—42.

24.

Învieerea Domnului. Spre Emaus. Hristos se arată tuturor Apostolilor. Înălțarea la cer.

Iar în ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit la mormânt, aducând miremele ce pregătiseră.

2. Și au aflat piatra răsturnată de pe mormânt.

3. Ci intrând, n'au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Dar pe când se mirau ele de aceasta, iată că doi bărbați au stătut înaintea lor în veșminte strălucitoare.

5. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis ei către dănele: Ce căutați pe cel viu printre cei morți?

6. Nu este aici, ci s'a sculat. Aduceți-vă aminte cum v'a grăit vouă, încă fiind în Galileea,

7. Zicând, că Fiul Omului trebuie să se dea în mâinile oamenilor păcătoși și să se răstignească, și a treia zi să învieze.

8. Atunci ele și-au adus aminte de cuvintele lui.

9. Și întorcându-se dela mormânt, au spus acestea toate celor împrezece și tuturor celorlalți.

10. Iar cele ce au spus acestea alți apostoli erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu dănele.

11. Ci spusele acestea li se păru (ucenicilor) ca niște povești și nu le-au dat lor nicio crezare.

12. Petru însă sculându-se, a alergat la mormânt, și plecân-

du-se, a văzut giulgiurile îngure zăcând; și s'a dus de acolo, mărându-se întru sine de cele ce se făcuseră.

13. Și iată, în aceeași zi doi dintre ei mergeau la un sat, al cărui nume era Emaus și care era departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii.

14. Și aceștia vorbeau între ei despre toate cele ce se întâmplaseră.

15. Ci pe când vorbeau și se întrebau, însuși Iisus s'a apropiat de ei și a mers împreună cu dâșli.

16. Dar ochii lor se țineau ca să nu-l cunoască pe el.

17. Atunci a zis Iisus către dâșli: Ce sunt cuvintele acestor cu care vă întrebați între voi mergând, și (dece) sunteți triști?

18. Și răspunzând unul, care se numea Cleopa, a zis către el: Oare tu singur ești strein în Ierusalim, de nu știi cele ce s'au petrecut întru el, în zilele acestea?

19. Și el l-a întrebat: Care? Iar el au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, care era bărbat proroc, puternic în faptă și în cuvânt, înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul,

20. Cum l-au dat pe el arhierii și căpeteniile noastre să-l osăndească la moarte și l-au răstignit pe el.

21. Iar noi nădăjduiam că el este cel ce va să izbăvească pe Israel, și iată, astăzi este a treia zi de când s'au petrecut acestea.

22. Ba ne-au spălmântat și niște femei dintr'ale noastre cari au fost desdedimineață la mormânt,

21 1—12: Mat. 28, 1—8; Marcu 16, 1—8; Ioan 20, 1—13.

13—35: Marcu 16, 12—13.

23. Și neaflând trupul lui, s'au întors și au spus că li s'ar fi arătat și niște îngeri, cari spun că el este viu.

24. Iar unul din noi s'au dus la mormânt și au aflat precum ziseră femeile, dar pe Iisus nu l'au văzut.

25. Atunci a zis el către dâșli: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate câte au grăit prorocii!

26. Nu trebuia oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre într-o mărirea sa?

27. Și începând dela Moise și dela toți prorocii, le-a tâlcuit lor din toate scripturile cele ce erau despre el.

28. Și s'au apropiat de satul la care mergeau, iar el se făcea că merge mai departe.

29. Dar el l'au îndemnat pe el, zicând: Rămâi cu noi, căci ziua s'a plecat și către seară este. Și a intrat ca să rămâie cu dâșli.

30. Iar dacă a sezut la masă împreună cu el, a luat pâinea și binecuvântând și frângând a dat lor.

31. Atunci li s'au deschis ochii și l'au cunoscut pe el; dar el s'a făcut nevăzut de dâșli.

32. Și au zis unul către altul: Au nu era inima noastră aprinsă într-o noapte, când ne grăia pe cale și când ne tâlcua scripturile?

33. Și sculându-se în ceasul acela s'au întors la Ierusalim și au aflat adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu dâșli,

34. Cari ziceau că Domnul s'a sculat cu adevărat și s'a arătat lui Simon.

35. Și el au povestit cele ce se petrecuseră pe cale și cum l'au cunoscut pe el într-o frăgere de pâine.

36. Și grăind el acestea, însuși Iisus a stătut în mijlocul lor și a zis: Pace vouă!

37. Iar el, spăimântați și tulburați fiind, li se părea că văd duh.

38. Iară el a zis lor: Ce sunteți tulburați? Și pentru ce se suie asemenea gânduri în inimile voastre?

39. Vedeți mâinile și picioarele mele, că eu însumi sunt; pipăți-mă și vedeți că duhul nu are carne și oase, precum mă vedeți pe mine având.

40. Și zicând acestea, le-a arătat lor mâinile și picioarele.

41. Și el încă tot necrezând de bucurie și de mirare, le-a zis lor: Aveți ceva de mâncare aici?

42. Iar el au dat lui o bucată de pește fript și dintr'un fagur de miere.

43. Și luând a mâncat în fața lor.

44. Apoi a grăit către dâșli: Acestea sunt cuvintele care le-am grăit către voi, încă pe când eram cu voi, că trebuie să se plinească toate cele scrise despre mine în legea lui Moise și în prorocii și în Psalmi.

45. Atunci le-a deschis mintea lor, ca să înțeleagă scripturile.

46. Și a zis lor: Așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și a trela zi să învieze din morți,

36—49: Marcu 16, 14—18; 1 Timoteu 20, 19—23.

47. Și să se propoveduiască într-o numele lui pocăința și lertarea păcatelor la toate neamurile, începând dela Ierusalim.

48. Iară voi sunteți mărturii acestora.

49. Și iată, eu trimit făgăduința Tatălui meu peste voi. Ci voi să vedeți în cetatea Ierusalimului, până ce vă veți îmbrăca de sus, cu putere.

50. Apoi l'a scos afară, până la Vitanla, și ridicându-și mâinile

sale, l'a binecuvântat pe dâșli.

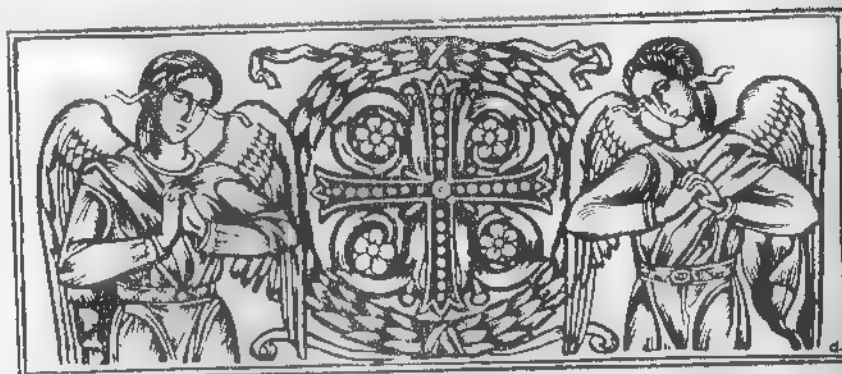
51. Și binecuvântându-l, a prins a se depărta de dâșli și a se înălța la cer.

52. Iar ei închinându-se lui, s'au întors la Ierusalim cu bucurie mare.

53. Și erau pururea în biserică, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

50—53: Marcu 16, 19.

SFANTA EVANGHELIE

DELA
IOAN

1.

*Dumnezeu Cuvântul. Mărturia
lui Ioan. Chemarea lui Andrei,
Petru, Filip și Natanail.*

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.

2. Acesta era întru început la Dumnezeu.

3. Toate printrânsul s'au făcut și fără de dânsul nimic nu s'a făcut ce s'a făcut.

4. Întru el era viață și viața era lumina oamenilor.

5. Și lumina întru întunerec luminează, și întunerecul pe dânsa nu o a cuprins.

6. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui: Ioan.

7. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească de lumină, ca toți să crează printrânsul.

8. Nu era acela lumina, ci ca să mărturisească de lumină.

9. Era lumina cea adevărată, care venind în lume luminează pe tot omul.

10. În lume era, și lumea printrânsul s'a făcut, dar lumea nu l-a cunoscut pe dânsul.

11. Întru ale sale a venit, și al săi nu l-au primit pe dânsul.

12. Iar celor ce l-au primit pe dânsul și cred întru numele lui, le-a dat putere să se facă filii ai lui Dumnezeu.

13. Aceștia nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s'au născut.

14. Și Cuvântul trup s'a făcut și s'a sălăsluit întru noi și am văzut mărirea lui, mărirea ca a unuia născut din Tatăl, plin de dar și de adevăr.

15. Ioan mărturisea despre el și

I. 16

IOAN

I. 38

striga, zicând: Acesta era despre care am zis, că cel ce vine după mine a ajuns înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost.

16. Și din plinătatea lui toți am luat, și dar peste dar.

17. Căci legea prin Moise s'a dat, iară darul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

18. Pe Dumnezeu nu l-a văzut nimeni, niciodată; Fiul cel unul născut, care este în sânul Tatălui, acela a mărturisit.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan, când au trimis Iudeii din Ierusalim preoți și leviti ca să-l întrebe pe dânsul: Tu cine ești?

20. Și a mărturisit și n'a tăgăduit și a mărturisit că: Nu sunt eu Hristosul.

21. Și l-au întrebat (iarăși): Ce dar? Ilie ești tu? Și a zis: Nu sunt! Prorocul ești tu? Și a răspuns: Nu!

22. Atunci l-au zis lui: Cine ești? Ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis pe noi. Ce spui tu însuși despre tine?

23. Răspuns-a Ioan: Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, precum a zis Isaia prorocul.

24. Iar trimișii erau dintre farisei.

25. Apoi l-au întrebat pe el și l-au zis: Atunci pentru ce botezi, dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici prorocul?

26. Răspuns-a lor Ioan, grăind: Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru stă (cineva), pe care voi nu-l știți.

27. Acela este cel ce vine după

mine, care a ajuns să fie înaintea mea și căruia nu sunt vrednic să-l desleg cureaua încălțămintei lui.

28. Acestea se petreceau în Vltavara, de ceea parte de Iordan, unde boteza Ioan.

29. A doua zi vede Ioan pe Iisus venind către dânsul și zice: Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!

30. Acesta este despre care am zis că: Vine după mine un om, care a ajuns să fie înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost.

31. Și eu nu l-am știut pe el, ci, ca să se arete lui Israel, pentru aceasta am venit eu care botez cu apă.

32. Și a mărturisit Ioan, zicând: Văzutam Duhul pogorându-se din cer ca un porumb și rămânând peste dânsul.

33. Și eu nu l-am știut pe el, ci cel ce m'a trimis pe mine să botez cu apă, acela mi-a spus: Peste care vei vedea Duhul pogorându-se și rămânând deasupra lui, acela este cel ce botează cu Duh Sfânt.

34. Iar eu am văzut și am mărturisit că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. A doua zi iarăși sta Ioan cu doi din ucenicii săi;

36. Și văzând pe Iisus care trecea (pe acolo), zise: Iată Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit pe el cei doi ucenici grăind, și au mers după Iisus.

38. Iar dacă s'a întors Iisus și l-a văzut mergând după dânsul, a zis lor:

I. 23: Is. 40, 3.

39. Ce căutați? Iară ei au zis lui: Ravvi! - ce se tâlcuește: învățătorule - unde locuești?

40. Răspuns-a Iisus: Veniți și vedeți. (Și ei) s'au dus și au văzut unde locuește, și au rămas la el în ziua aceea; și era ca la al zecelea ceas.

41. Iar unul din cei doi cari au ziseră dela Ioan (despre Iisus) și merseseră după dânsul era Andrei, fratele lui Simon Petru.

42. Acesta a aflat mai întâi pe Simon, fratele său, și l-a zis: Am aflat pe Mesia - ce se tâlcuește: Hristos!

43. Și l-a adus pe el la Iisus. Și căutând la el Iisus, a zis: Tu ești fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa - ce se tâlcuește: Petru.

44. Iar a doua zi, Iisus a voit să meargă în Galileea, și a aflat pe Filip; și l-a zis lui: Vino după mine!

45. Și Filip era din Vitsaida, din orașul lui Andrei și al lui Petru.

46. Iar Filip a aflat pe Natanail și l-a zis lui: Am aflat pe acela despre care a scris Moise în lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret!

47. Ci Natanail a zis lui: Din Nazaret poate fi ceva bun? Zis-a Filip lui: Vino și vezi!

48. Și dacă a văzut Iisus pe Natanail venind către dânsul, a zis despre el: Iată cu adevărat Israeli- tean intru care nu este viclesug!

49. Zis-a Natanail către el: De unde mă cunoști? Și răspunzând Iisus l-a zis lui: Mai înainte, până a nu te chema pe tine Filip, fiind tu sub smochin, te-am văzut.

50. Răspuns-a Natanail: Ravvi,

tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israel!

51. Iar Iisus grăind l-a zis lui: Crezi, pentrucă îți-am spus că te-am văzut sub smochin? Mai mari decât acestea vei vedea!

52. Și l-a zis lui: Amin, amin grădesc vouă: (De acum) veți vedea cerul deschizându-se și pe ingerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se peste Fiul Omului.

2.

Nunta din Cana. Izgonirea vânzătorilor din biserică.

A treia zi s'a făcut nuntă în Cana Galileei; și muma lui Iisus era acolo.

2. Și a fost chemat la nuntă și Iisus cu ucenicii săi.

3. Și sfârșindu-se vinul, muma lui Iisus zise către dânsul: Nu au vin.

4. Zis-a ei Iisus: Ce este mie și ție, femeie? Ceasul meu încă nu a venit.

5. (Atunci) muma lui zise slugilor: Orice va spune vouă, să faceți!

6. Și erau acolo șase vase de platră, puse pentru curățirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre.

7. Zise lor Iisus: Umpleți vasele cu apă! Și le-au umplut până sus.

8. Apoi a zis lor: Scoateți acum, și aduceți nunulul. Și l-au adus.

9. Și după ce a gustat nunulul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este, slugile cari secoseră apa însă știa, nunul a strigat pe mire

51: Fac. 28, 12.

10. Și a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun, și dacă se îmbată (oaspeții), atunci pune pe cel mai prost; tu însă ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Astfel s'a făcut începutul minunilor lui Iisus în Cana Galileei, și s'a arătat mărirea lui; și ucenicii lui au crezut întrânsul.

12. După aceasta s'au pogorit în Capernaum, el și muma lui și frații lui și ucenicii lui, dar n'au rămas acolo multe zile.

13. Și Paștile Iudeilor fiind aproape, Iisus s'a suit în Ierusalim,

14. Și a aflat în biserică pe cei ce vindeau boi și oi și porumbi, și pe schimbătorii de bani, șezând la mesele lor.

15. Atunci făcând biciu din creanguri, l-a scos din biserică pe toți și oile și boii; iar schimbătorii le-a risipit banii, răsturnându-le mesele lor.

16. Și a zis celor ce vindeau porumbi: Luați acestea de aici și nu faceți casa Tatălui meu casă de neguțătorie.

17. Atunci și-au adus aminte ucenicii lui că este scris: Răvna casei tale m'a mâncat pe mine.

18. Ci prinzând a grăi Iudeii lui Iisus: Ce semn arăți nouă (ai dreptul să) faci acestea?

19. Răspuns-a Iisus și a zis lor: Împați biserica aceasta și în trei zile o voi ridica.

20. Iar Iudeii au zis: În patru zile și șase de ani s'a zldit biserica aceasta, și tu o vei ridica în trei zile?

21-24: Mat. 21, 12-13; Marcu 11, 15-17; Luca 19, 45-46.
25: Ps. 69, 10.

21. Ci ei vorbă de biserica trupului său.

22. Deci, când s'a sculat din morți, ucenicii lui și-au adus aminte că le spusese aceasta și au crezut scripturii și cuvântului ce li-l spusese Iisus.

23. Și cât a stat în Ierusalim de praznicul Paștilor, mulți au crezut întru numele lui, văzând minunile ce le făcea el.

24. Dar însuși Iisus nu se încredea întrânsii, pentrucă-i cunoștea pe toți,

25. Și n'avea trebuință ca cineva să-i dea mărturie despre om, căci el știa ce era înăuntrul omului.

3.

Vorbirea lui Iisus cu Nicodim, Ioan și ucenicii săi.

Și era printre farisei un om cu numele Nicodim, căpetenie a iudeilor.

2. Acesta a venit noaptea la Iisus și a zis către dânsul: Ravvi, știm că dela Dumnezeu ai venit învățător, că nimeni nu poate face minuni ca cele ce le faci tu, de nu va fi Dumnezeu cu dânsul.

3. Răspuns-a Iisus și l-a zis lui: Amin, amin grădesc ție: De nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu.

4. Zis-a Nicodim către el: Cum poate omul să se nască, bătrân fiind? Poate el oare să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?

5. Răspuns-a Iisus: Amin, amin grădesc ție: De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va

putea intra intru împărăția lui Dumnezeu.

6. Ce este născut din trup, trup este și ce este născut din Duh, duh este.

7. Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.

8. Vântul suflă unde vrea și glasul lui îl auzi, dar nu știi de unde vine și unde merge; așa este cu tot cel ce este născut din Duh.

9. Răspuns-a Nicodim și a zis lui: Cum pot să fie acestea?

10. Răspuns-a Iisus și a zis lui: Tu ești învățătorul lui Israel și nu le știi acestea?

11. Amin, amin grăesc ție: Noi ce știm grăim și ce am văzut mărturisim, și mărturia noastră nu o primim.

12. Dacă cele pământești am spus vouă și nu credeți, cum veți crede de voi spune vouă cele cerești?

13. Nimeni nu s'a suit la cer, fără numai cel ce s'a pogorât din cer, Fiul Omului care este în cer.

14. Și precum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să se înălțe Fiul Omului,

15. Ca tot cel ce crede întrânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

16. Pentru că așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul său cel unul născut l-a dat, ca tot cel ce crede întrânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

17. Pentru că Dumnezeu n'a trimis pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască lumea prin el.

18. Cel ce crede întrânsul nu se judecă; iar acela ce nu crede,

iață a și fost judecat, pentru că n'a crezut în numele unuia născut Fiul lui Dumnezeu.

19. Iar judecata aceasta este, că lumina a venit în lume, iar oamenii au iubit mai mult întunecul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele.

20. Că tot cel ce face rele urăște lumina și nu vine la lumină, ca faptele lui să nu se vadă deasupra.

21. Iar cel ce face adevărul, vine la lumină, ca să se vadăască faptele lui, că intru Dumnezeu sunt făcute.

22. După acestea venit-a Iisus cu ucenicii săi în pământul Iudeei, și a rămas cu ei acolo și boteza.

23. Iar Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, că erau acolo ape multe: și (mulți) veneau și se botezau;

24. Căci Ioan încă nu era botezat în temniță.

25. Atunci s'a stărnit între ucenicii lui Ioan și un Iudeu o neînțelegere pentru curățire.

26. Și au venit la Ioan și au zis către dânsul: Ravvi, cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan și pentru care tu ai mărturisit, iață botează și tu mergi la el?

27. Răspuns-a Ioan și a zis: Nu poate omul lua nimic, de nu-l va fi dat lui din cer.

28. Voi însă imi sunteți martori că am zis: Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea lui.

29. Cel ce are mireasă este mire; iar prietenul mirelui stă lângă el și-l ascultă, cu bucurie se bucură de glasul mirelui; deci această bucurie a mea s'a plinit.

30. Lui i se cade să crească, iar mie să mă micșorez.

31. Cel ce vine de sus deasupra tuturor este; cel ce este de pe pământ, de pe pământ este și de pe pământ grăește. Cel ce vine din cer deasupra tuturor este.

32. Și ce a văzut și a auzit aceea mărturisește, și mărturia lui nimeni nu o primește.

33. Iar cel ce primește mărturia lui a întărit că Dumnezeu este adevărat.

34. Că cel trimis de Dumnezeu cuvintele lui Dumnezeu grăește, căci Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură.

35. Tatăl iubește pe Fiul și toate le-a dat în mâna lui.

36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică; iar cel ce nu ascultă pe Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu va fi peste dânsul.

4.

Vorbirea lui Iisus cu Samaritaneanca. Iisus vindecă pe fiul unui slujbaş împărătesc.

Dcel înțelegând Domnul că iariseli au auzit că el face și botează mai mulți ucenici decât Ioan,

2. Măcar că însuși Iisus nu boteza, ci ucenicii lui,

3. A lăsat Iudeea și s'a dus la Galileea.

4. Și trebuia să treacă prin Samaria.

5. Deci a ajuns în cetatea Samariei care se cheamă Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său.

6. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, ostenit fiind de călătorie,

ședea, așa, la fântână. Și era ca la al șaselea ceas.

7. Atunci a venit o femeie din Samaria, ca să ia apă. Zis-a ei Iisus: Dă-mi să beau.

8. Căci ucenicii lui se duseseră în cetate să cumpere hrană.

9. Deci a zis lui femeea samarineancă: Cum tu, Iudeu fiind, ceri să bei dela mine, care sunt samarineancă? Pentru că Iudeii cu Samaritenii nu se amestecă.

10. Răspuns-a Iisus și a zis ei: De-ai fi știut darul lui Dumnezeu și cine este cel ce-ți zice ție: dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dânsul și ți-ar fi dat ție apă vie.

11. Zis-a lui femeea: Doamne, nici ciutură n'ai și fântâna este adâncă, de unde, dar, ai apa cea vie?

12. Au doară tu ești mai mare decât Iacov, părintele nostru, care ne-a dat nouă fântâna aceasta, din care a băut și el și fiul lui și dobitoacele lui?

13. Răspuns-a Iisus și a zis către dânsa: Tot cel ce bea din apa aceasta va înseta iarăși;

14. Iar cel ce va bea din apa care l-o voi da eu, nu va înseta în veac; ci apa care l-o voi da eu se va face întrânsul izvor de apă sălătoare, spre viața veșnică.

15. Zis-a către dânsul femeea: Doamne, dă-mi, această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici ca să scot!

16. Zis-a ei Iisus: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici!

17. Răspuns-a femeea și l-a zis lui: N'am bărbat. Zis-a ei Iisus: Bine ai zis că n'ai bărbat,

18. Că cinci bărbați ai avut și pe care-l ai acum nu-ți este bărbat; aceasta bine ai spus-o.

19. Zis-a lui femeea: Doamne, văd că ești proroc.

20. Părinții noștri s'au închinat în muntele acesta, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde se cade să ne închinăm.

21. Zis-a el Iisus: Femeie, crede-mă că va veni vremea, când nici în muntele acesta nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui.

22. Voi vă închinați căruia nu știți, noi ne închinăm căruia știm; căci mântuirea este dela Iudel.

23. Ci va veni vremea și acum este, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul; căci Tatăl astfel de închinători caută.

24. Duh este Dumnezeu și cei ce se închină lui cu duhul și cu adevărul se cade să i se închine.

25. Zis-a lui femeea: Știm că va veni Mesia, care se zice Hristos; când va veni acela, ne va spune nouă toate.

26. Zis-a ei Iisus: Eu sunt, cel ce grăesc cu tine.

27. Atunci au venit și ucenicii lui, și s'au mirat că vorbea cu o femeie. Dar nimeni nu l-a întrebat: Ce vrei, sau ce grăești cu dânsa?

28. Iar femeea lăsându-și ciutura, s'a dus în cetate și a zis oamenilor:

29. Veniți de vedeți om care mi-a spus mie toate câte am făcut! Nu cumva acesta e Hristosul?

30. Deci au ieșit din cetate și veneau către dânsul.

31. Între acestea însă ucenicii

îl rugau pe el, grăind: Învățătorule, mănâncă.

32. Răspuns-a lor Iisus: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți.

33. Iar ucenicii grăiau între dânsul: Nu cumva l-a adus lui cineva de mâncare?

34. Zis-a lor Iisus: Mâncarea mea este să fac voia celui ce mă trimis pe mine și să săvârșesc lucrul lui.

35. Au nu voi ziceți că patru luni mai sunt și vine secerișul. Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe, gata de seceriș.

36. Și cel ce seceră ia plau și adună roadă într-o viață de veșnicie să se bucure împreună și cel ce samănă și cel ce seceră.

37. Că într-o aceasta se adevărește cuvântul, că unul este cel ce samănă și altul cel ce seceră.

38. Eu v'am trimis pe voi să secerăți unde voi nu v'ați ostentit; alții s'au ostentit și voi ați intrat într-o osteneală lor.

39. Iar din cetatea aceea mulți Samariteni au crezut întru Iisus pentru cuvântul femeii care mărturisea: Mi-a spus mie toate câte am făcut!

40. Deci, după ce au venit Samaritenii la dânsul, l-au rugat să rămâne la ei; și a rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut, pentru cuvântul lui.

42. Iar femeii îi ziceau: Nu mai credem acum pentru vorba ta, pentru că înșine am auzit și știu că acesta este cu adevărat Hristosul. Mântuitorul lumii.

43. Iar după cele două zile a ieșit de acolo și s'a dus în Galileea.

44. Că însuși Iisus a mărturisit că nici un proroc n'are cinste în patria sa.

45. Iar dacă a ajuns în Galileea, l-au primit pe el Galileenii care văzuseră toate câte făcuse el în Ierusalim, la praznic; căci și el fusese la praznic.

46. Apoi s'a dus Iisus iarăși în țana Galileei, unde făcuse apa vin. Și era un slujbaş împărătesc, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta auzind că Iisus a venit din Iudeea în Galileea, s'a dus la el și l-a rugat să se poartă și să tămăduiască pe fiul său, care era pe moarte.

48. Atunci Iisus a zis către el: Îmi nu veți vedea semne și minuni, nu veți crede.

49. Zis-a către el omul cel împărătesc: Doamne, pogoară-te, până a nu muri fiul meu!

50. Zis-a Iisus lui: Mergi, fiul tău este viu! Și a crezut omul cuvântului care l-a zis Iisus lui, și n'a dus.

51. Și iată, pogorându-se el, slujbășii lui l-au întâmpinat și l-au zis, zicând: Fiul tău este viu.

52. Deci l-a întrebat pe el de omul întru care l-a fost mai bine. Iară el l-au spus că ieri pe la seară el l-au lăsat frigurile.

53. Deci a cunoscut tatăl că fiul său era viu. Și a crezut el și toată casa lui.

54. Aceasta a fost a doua minune pe care a făcut-o Iisus la răsă, după ce venise din Iudeea în Galileea.

5.

Stăbănogul dela Vitezda și cuvântarea Domnului către Iudei despre puterea sa cea dumnezească.

După acestea, fiind un praznic al Iudeilor, s'a suit Iisus în Ierusalim.

2. Și este în Ierusalim scaldătoarea (la poarta) oilor, care erește se cheamă Vitezda, având cinci pridvoare.

3. În acelea zăcea mulțime mare de bolnavi: orbi, schlop, uscați, așteptând mișcarea apei.

4. Căci un inger se pogora la vreme în scaldătoare și tulbura apa și cel ce intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

5. Deci, era acolo un om, bolnav de trezeci și opt de ani.

6. Văzându-l Iisus zăcând și cunoscând că (zăcea) de multă vreme, l-a zis lui: Vrei să fi sănătos?

7. Răspuns-a lui bolnavul: Doamne, nu am om ca să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa, așa că până când merg eu, altul se pogoră înaintea mea.

8. Zis-a lui Iisus: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă.

9. Și îndată s'a făcut sănătos omul și și-a luat patul său și umblă. Ci în ziua aceea era Sâmbătă.

10. Deci ziceau Iudei către cel vindecat: E Sâmbătă și nu se cade să-ți iei patul.

11. Răspuns-a el lor: Cel ce m'a făcut sănătos, acela m'a zis: Ia-ți patul tău și umblă.

12. Deci l-au întrebat pe el: Cine este omul acela care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă?

13. Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se strecurase prin mulțimea care era în locul acela.

14. După aceea însă l-a aflat pe el Iisus în biserică și l-a zis lui: Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești, ca să nu ți se întâmple ție ceva mai rău.

15. Iar omul acela a mers și a spus Iudeilor că Iisus este cel ce l-a făcut pe el sănătos.

16. Și de aceea Iudeii îl prigoneau pe Iisus și căutau să-l omoare, pentru că făcea Sămbăta unele ca acestea.

17. Ci l-a răspuns lor Iisus: Tatăl meu până acum lucrează, și eu lucrez.

18. Iar din pricina aceasta Iudeii căutau mai vartos să-l omoare, căci nu numai deslega Sămbăta, ci și despre Dumnezeu zicea că-l este Tată, făcându-se pe sine în tocmă cu Dumnezeu.

19. Deci, răspunzând Iisus a zis lor: Amin, amin grăesc vouă: nu poate Fiul să facă nimic dela sine, de nu va vedea pe Tatăl făcând, căci cele ce face el, acelea le face și Fiul.

20. Pentru că Tatăl iubește pe Fiul, și toate câte le face el le arată lui. Și lucruri mai mari decât acestea va arăta lui, ca voi să vă mirați.

21. Căci precum Tatăl scoală

pe morți și-l înviază, așa și Fiul înviază pe cine voește.

22. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului.

23. Ca toți să cinstescă pe Fiul precum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinsteste pe Fiul, nu cinsteste nici pe Tatăl care l-a trimis.

24. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce ascultă cuvintele mele și crede celui ce m-a trimis pe mine, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte la viață.

25. Amin, amin grăesc vouă: că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cari îl vor auzi vor învia.

26. Căci precum Tatăl are viață întru sine, așa a dat și Fiului să aibă viață întru sine.

27. Și l-a dat lui putere să facă judecată, căci Fiul Omului este.

28. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul întru care toți cel din morminte vor auzi glasul lui.

29. Și vor ieși cel ce au făcut cele bune întru învierea viitoare, iar cel ce au făcut cele rele întru învierea judecării.

30. Eu nu pot să fac dela mine nimic; precum aud, judec, și judecata mea este dreaptă; că m-a caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis.

31. De mărturisesc eu pentru mine, mărturia mea nu este adevărată.

32. Altul este cel ce mărturisește pentru mine; și știu că adevărată este mărturia pe care mărturisește pentru mine.

33. Voi ați trimis la Ioan și el a mărturisit adevărul.

34. Iar eu nu dela om iau mărturie; ci vă grăesc acestea, ca să vă mântuiți.

35. Acela era făclia care ardea și lumina; iar voi ați voit să nu vă veseliți o clipă măcar, întru lumina lui.

36. Dar eu am mărturie mai mare decât a lui Ioan, căci lucrurile pe care Tatăl mi le-a dat și le săvârșesc, aceste lucruri pe care eu le fac, mărturisesc pentru mine că Tatăl m'a trimis.

37. Și Tatăl care m'a trimis, el a mărturisit pentru mine. Nici unul din ei nu l-ați auzit vreodată, și chipul lui nu l-ați văzut.

38. Și cuvântul lui nu-l aveți auzit întru voi, căci nu credeți în acela pe care l-a trimis.

39. Cercetați scripturile, căci nu vă vi se pare că întru ele aveți viață veșnică; și tocmă sunt cari mărturisesc pentru mine.

40. Și nu voți să veniți la mine, ca să aveți viață.

41. Mărire dela oameni nu iau.

42. Ci v'am cunoscut că n'aveți întru voi dragostea lui Dumnezeu.

43. Eu am venit în numele Tatălui meu și nu m'ați primit în casele voastre; de va veni altul în numele său, pe acela îl veți primi! Cum puteți voi să credeți în unul dela alții mărire, iar nu în unul Dumnezeu nu mărire?

44. Nu vă vi se pară că vă voi spune pe voi la Tatăl; are cine să vă poruncească pe voi; Moise, întru care ați născutur.

46. Că de ați fi crezut lui Moise, mi-ați fi crezut și mie, căci acela despre mine a scris.

47. Iar dacă scripturilor lui nu credeți, cum veți crede cuvintele mele?

6.

Minunea cu cele cinci pâini și cu cei doi pești. Iisus umblă pe mare. Pâinea care se pogorâ din cer. Mărturisirea lui Petru.

După acestea s'a dus Iisus din cea parte a mării Galileei, adică a Tiberiadei.

2. Și a mers după dânsul popor mult, căci vedeau minunile lui pe cari le făcea cu cei bolnavi.

3. Și suindu-se în munte, Iisus a șezut acolo cu ucenicii săi.

4. Și erau aproape Paștile, praznicul Iudeilor.

5. Deci ridicându-și Iisus ochii și văzând că mult norod vine la dânsul, zise către Filip: De unde vom cumpăra pâini, ca să mănânce aceștia?

6. Dar aceasta o spunea ca să-l ispitească pe el, căci el știa ce avea să facă.

7. Răspuns-a Filip lui: Nici pâini de două sute de dinari nu le va ajunge, ca fiecare dintrânsii să aibă câte puțin.

8. Zis-a către el unul din ucenicii lui, (anume) Andrei, fratele lui Simon Petru:

9. Este aici un copil care are cinci pâini de orz și doi pești; dar ce sunt acestea pentru atâția?

6. 1-15; Mat. 14, 13-21; Marcu 6, 32-44; Luca 9, 10-17.

10. Atunci a zis Iisus: Faceți pe oameni să șază. Și era iarbă multă în locul acela. Deci au șezut bărbații, la număr ca la cinci mii.

11. Iar Iisus a luat pâinile și mulțămind a împărțit ucenicilor, iar ucenicii celor ce ședeau; așijderea și din pești cât au vrut ei.

12. Iar dacă s'au săturat, a zis ucenicilor săi: Adunați fărmiturile care au prisosit, ca să nu se piarză nimic.

13. Deci au adunat și au umplut douăsprezece coșuri de sfărmituri, care au prisosit celor ce au mâncat din cinci pâini de orz.

14. Iar oamenii văzând minunea pe care a făcut-o Iisus, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul cel ce va să vie în lume.

15. Dar Iisus înțelegând că vor să vie și să-l ia, ca să-l facă împărat, s'a dus iarăși în munte, el singur.

16. Iar dacă s'a făcut seară, ucenicii lui s'au pogorit la mare.

17. Și intrând în corabie, au prins a trece de ceea parte a mării, la Capernaum. Și iată s'a făcut întunec și Iisus încă nu venise la ei.

18. Și marea s'a întăritat, fiindcă sufla vânt mare.

19. Deci plutind ei ca la douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văzură pe Iisus umblând pe mare și apropiindu-se de corabie; și s'au înfricoșat.

20. Iar el a zis lor: Eu sunt, nu vă temeți!

21. Deci voiau să-l ia pe el în

16—21: Mat. 14, 22—33; Marcu 6, 45—52.

corabie, dar corabia a sosit îndată la țarmul la care mergeau.

22. A doua zi mulțimea care rămăsese de ceea parte a mării a văzut că altă corabie nu fusese acolo, fără numai una, întru care intraseră ucenicii lui, și cum că Iisus n'a intrat în corabie împreună cu ucenicii lui, ci singuri ucenicii lui se duseseră.

23. Și alte corăbii veniseră dela Tiberiada aproape de locul unde au mâncat pâinea după mulțimea Domnului.

24. Deci dacă au văzut cel de mulțime că Iisus nu este acolo, nici ucenicii lui, au intrat și ei în corăbii și au mers în Capernaum ca să-l caute pe Iisus.

25. Și aflându-l pe el de ceea parte a mării, l-au zis lui: Ieva-țătorule, când ai venit aici?

26. Răspuns-a Iisus lor și a zis: Amin, amin grăesc vouă: Nu căutați pe mine nu pentru că au văzut semne, ci pentru că au mâncat din pâini și v'ați săturat.

27. Lucrați nu pentru mănca ceea peritoare, ci pentru mănca aceea care rămâne spre viață veșnică, pe care Fiul Omului o da vouă; căci pe el l-a pus Dumnezeu Tatăl.

28. Deci au zis către Iisus: Ce vom face, ca să săvârșim lucrurile lui Dumnezeu?

29. Răspuns-a Iisus și a zis: Acesta este lucrul lui Dumnezeu, ca să credeți în cel pe care eu am trimis.

30. Zis-au, drept aceea: Dar ce semn faci tu, ca să credem în tine, Iisus?

31. Părinții noștri au mâncat mană în pustie, precum este scris, pâine din cer le-a dat lor să mănânce.

32. Deci le-a zis Iisus: Amin, amin zic vouă: Nu Moise v'a dat pâine din cer, ci Tatăl meu vă va da vouă din cer pâinea cea adevărată.

33. Pentrucă pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoră din cer și dă lumii viață.

34. Deci au zis către dânsul: Doamne, dă-ne nouă pururea pâinea aceasta!

35. Zis-a lor Iisus: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la mine nu va flămânzi, și cel ce crede întru mine nu va înseta niciodată.

36. Ci am zis vouă că m'ați văzut pe mine și tot nu credeți.

37. Tot ce-mi dă mie Tatăl la mine va veni, și pe cel ce vine la mine nu-l voi scoate afară.

38. Că m'am pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimis pe mine.

39. Și aceasta este voia Tatălui lui ce m'a trimis pe mine, ca din tot ce m'a dat mie pe nimeni să nu pierd, ci să-l înviez în ziua cea de apoi.

40. Și aceasta este voia celui ce m'a trimis pe mine, ca tot cel ce vede pe Fiul și crede în el, să aibă viață veșnică; și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

41. Deci căteau Iudeii împotriva lui, pentrucă spusese: Eu sunt pâinea care s'a pogorit din cer,

42. Și ziceau: Au nu este acesta Iosif, fiul lui Iosif, și nu-l știm oare pe Tatăl său și pe mama sa? Atunci

cum zice el că: M'am pogorit din cer?

43. Deci răspunzând Iisus, le-a zis lor: Nu cărtiți între voi.

44. Nimeni nu poate să vie la mine, de nu-l va trage pe el Tatăl cel ce m'a trimis pe mine; și eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

45. Este scris în proroci: Și vor fi toți învățați de Dumnezeu. Deci tot cel ce aude și învață dela Tatăl, vine la mine.

46. Nu doară că pe Tatăl l-a văzut cineva, fără numai cel ce este dela Dumnezeu, acela a văzut pe Tatăl.

47. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce crede întru mine are viață veșnică.

48. Eu sunt pâinea vieții.

49. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, dar au murit.

50. Pâinea care se pogoră din cer este aceea, din care mănâcând cineva, nu mai moare.

51. Eu sunt pâinea cea vie care s'a pogorit din cer; de va mânca cineva din pâinea aceasta, viu va fi în veci. Iar pâinea pe care eu o voi da, este trupul meu, pe care-l voi da pentru viața lumii.

52. Deci se priceau între sine Iudeii, zicând: Cum poate acesta să-și dea trupul său, ca să-l mănâcăm?

53. Atunci a zis Iisus: Amin, amin grăesc vouă: De nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi.

54. Cel ce mănâcă trupul meu și bea sângele meu, are viață veci-

11: Ios. 16, 13—14; Ps. 78, 24.

45: Is. 54, 13; Ier. 31, 33—34.

nică și eu ți voi învia pe el în ziua cea de apoi.

55. Căci trupul meu este cu adevărat mâncare și sângele meu cu adevărat băutură.

56. Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu întru mine petrece și eu întru el.

57. Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu, și eu vlez prin Tatăl; și cel ce mă mănâncă pe mine și acela va fi viu prin mine.

58. Aceasta este pâinea care s'a pogorît din cer; cel ce va mânca pâinea aceasta viu va fi în veac, nu ca părinții voștri cari au mâncat mană și au murit.

59. Acestea le-a spus Iisus în sinagogă, învățând în Capernaum.

60. Ci mulți din ucenicii lui auzind acestea, au zis: Grele sunt cuvintele acestea, cine poate să le asculte?

61. Dar Iisus știind întru sine că ucenicii lui cârtesc pentru aceasta, le-a zis: Aceasta vă smintește pe voi?

62. Dar de veți vedea pe Fiul Omului suindu-se unde era mai înainte?

63. Duhul este care face viu, trupul nu folosește nimic. Cuvintele pe care eu le grădesc vouă sunt duh și viață.

64. Ci sunt unii din voi cari nu cred. Căci Iisus știa dintru început, cari sunt cei ce nu cred și care este cel ce avea să-l vândă pe el.

65. Și zise: De aceea am spus vouă că nimeni nu poate să vie la mine, de nu-l va fi dat lui dela Tatăl meu.

66. De atunci mulți din uce-

nicii lui s'au întors înapoi și nu mai umblau eu dânsul.

67. Deci a zis Iisus celor doisprezece: Nu cumva vreți să vă duceți și voi?

68. Răspuns-a Simon Petru: Doamne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele vieții celei veșnice.

69. Și noi am crezut și am oșnoscuit că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.

70. Răspuns-a lor Iisus: Oare nu v'am ales eu pe voi, doisprezece? Și unul din voi este diavol!

71. Iar el grăia de Iuda al lui Simon Iscarioteanul, căci acesta avea să-l vândă pe el, măcar că era unul din cei doisprezece.

7.

Iisus învață în biserică în sărbătoarea Corturilor.

Și după acestea umbla Iisus în Galileea, că nu voia să mai umble prin Iudeea, pentru că Iudeii îl căutau pe el să-l omoare.

2. Și era aproape praznicul Iudeilor, Înfigerea Corturilor.

3. Deci au zis către dânsul bășii lui: Treci de aici și mergi în Iudeea, ca și ucenicii tăi să vadă lucrurile care le faci.

4. Că nimeni nu lucrează tîmbele ascuns, când vrea să fie cunoscut. Dacă faci acestea, arată-le pe tine lumii.

5. Pentru că nici frații lui nu credeau întrînsul.

6. Deci a zis lor Iisus: Voiamea mea încă n'a sosit, iar voiamea voastră totdeauna este gata

7. Nu poate lumea să vă urască pe voi, dar pe mine mă urăște, pentru că eu mărturisesc de dânsa, că faptele ei sunt rele.

8. Voi mergeți la praznicul acesta, iară eu încă nu merg la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a împlinit.

9. Și acestea zicând lor, a rămas în Galileea.

10. Și dacă au mers frații lui, s'a dus și el la praznic, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.

11. Iar Iudeii îl căutau pe el la praznic și ziceau: Unde este acela?

12. Și cârtire multă era pentru el între noroade, căci unii ziceau: Iată bun, iar alții ziceau: Nu, ci amăgește poporul.

13. Însă de frica Iudeilor nimeni nu grăia de dânsul pe față.

14. Iar la înjumătățirea praznicului s'a suit Iisus în biserică și învăța.

15. Și se mirau Iudeii, zicând: De unde știe acesta carte fără să îl învățat?

16. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Învățătura mea nu este a mea, ci a celui ce m'a trimis pe mine.

17. De va voi cineva să facă voința lui, va cunoaște despre învățătura aceasta, dacă este dela Dumnezeu, sau dacă eu grădesc dela mine.

18. Cel ce grăește dela sine caută mărirea sa, iar cel ce caută mărirea celui ce l'a trimis pe el, acesta adevărat este și nu este nedreptate întrînsul.

19. Au nu Moise v'a dat vouă legea? Și nimeni din voi nu ține legea. Ce căutați să mă omorîți?

20. Răspuns-a mulțimea și a zis: Ai drac! Cine caută să te omoare?

21. Iar Iisus răspunzând a zis lor: Un lucru am făcut și toți vă mirați de el.

22. Moise v'a dat vouă tăierea împrejur - nu că este dela Moise, ci dela părinți - și Sămbăta tăiați împrejur pe om.

23. Dacă omul primește tăerea împrejur Sămbăta, ca să nu se strice legea lui Moise, pe mine (pentruce) vă mâniați, că omul intrîng am făcut sănătos Sămbăta?

24. Nu judecați după fața (lucrurilor), ci judecați după dreptate!

25. Deci ziceau unii din Ierusalimiteni: Nu este oare acesta pe care-l caută să-l omoare?

26. Și iată, grăește pe față și nimic nu-l zic lui. Nu cumva s'au încredințat căpeteniile că acesta este Hristosul?

27. Ci pe acesta îl știm de unde este, iar când va veni Hristosul, nimeni nu știe de unde este.

28. Deci, ridicând Iisus glasul în biserică învăța și zicea: Și pe mine mă știți de unde sunt și că n'am venit dela mine, ci adevărat este cel ce m'a trimis și pe care voi nu-l știți.

29. Iar eu îl știu pe el, că dela el sunt și el m'a trimis.

30. Și căutau să-l prinză, dar nimeni nu și-a pus pe dânsul mâinile, căci încă nu venise vremea lui.

31. Și mulți din popor au crezut întrînsul și ziceau: Au doară când va veni Hristos va face mai multe minuni decât face acesta?

32. Și fariseii au auzit aceste cuvintele ale poporului împotriva lui

Isus. Atunci arhiereli și farisei au trimis pe slujitorii (bisericii), ca să-l prinză pe dânsul.

33. Deci a zis lor Isus: Încă puțină vreme mai sunt eu voi, și merg apoi la cel ce m'a trimis pe mine.

34. Căuta-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu voi nu puteți veni.

35. Deci ziceau iudeii între dânsii: Unde va să meargă acesta, ca să nu-l aflăm pe el? Va merge oare la cei risipiți printre Eilini, ca să învețe (și) pe lăini?

36. Ce însemnează cuvintele acestea pe care le-a spus: Căuta-mă-veți și nu mă veți afla, și unde sunt eu voi nu puteți veni?

37. Iar în ziua de pe urmă, (ziua) cea mare a praznicului, a statut Isus (în mijlocul lor) și ridicând glasul a zis: De însetează cineva, să vie la mine și să bea!

38. Cel ce crede întru mine, precum a zis scriptura, râuri de apă vie vor curge din pântecul lui.

39. Iar aceasta a zis-o pentru Duhul pe care aveau să-l primească cei ce cred întru el; căci încă nu era Duh Sfânt, pentru că Isus încă nu se preamărise.

40. Deci mulți din popor au zid cuvintele acestea, ziceau: Acesta este cu adevărat prorocul.

41. Alții ziceau: Acesta este Hristosul. Iar alții ziceau: Au doară din Galileea va să vie Hristos?

42. N'a zis oare scriptura că din sămânța lui David și din orașul Vifleem, unde a fost David, va să vie Hristosul?

7. 42: Miha 5, 1; Ps. 88, 4.

43. Și desbinare s'a făcut întru norod, pentru el.

44. Iar unii dintrânsii voiau să-l prinză, dar nimeni nu și-a pus mâna pe dânsul.

45. Deci au venit slujitorii la arhieriei și la farisei. Și au întrebat aceștia: Pentru ce nu l-ați adus?

46. Răspuns-au lor slujitorii: Nici odată nu a grăit vreun om ca acest om!

47. Atunci au zis fariseii: Nu cumva ați fost amăgiți și voi?

48. Nu cumva a crezut întrânsul și vreunul din căpetenii sau din farisei?

49. Ci norodul acesta care nu știe legea, este blestemat!

50. Zis-a Nicodim, care venise noaptea la Isus și care era unul dintre dânsii:

51. Oare legea noastră osăndește pe om fără să-l asculte pe el mai întâi și fără să cunoască ce a făcut?

52. Iar el răspunzând au zis lui: Nu cumva și tu ești din Galileea? Caută și vei vedea că proroc din Galileea nu s'a sculat.

53. Apoi s'a dus fiecare la casa sa.

8.

Femea păcătoasă. Lumina lumii. Isus ceartă pe iudei pentru necredința lor.

Iar Isus s'a dus în Muntele Măslinilor.

2. Desdădimează însă mulți: a venit în biserică, și tot poporul a venit la dânsul, și șezau și învăța pe el.

3. Atunci cărturarilor și fariseilor au adus la dânsul pe o femeie

prinsă în preacurvie și puind-o în mijloc,

4. Au zis lui: Învățătorule, pe această femeie am prins-o așa, pe față, făcând desfrânare.

5. Iar Moise ne-a poruncit în lege, pe unele ca acestea să leucidem cu pietre. Dar tu ce zici?

6. Și aceasta o spuneau, ca să-l luptească și ca să aibă ce cleveți împotriva lui. Iar Isus plecându-se jos scria cu degetul pe pământ.

7. Și neîncetând el a-l întreba pe el, s'a ridicat și a zis lor: Cel ce este fără de păcat între voi, acela să arunce mai întâi cu piatra în ea.

8. Și iarăși plecându-se jos, a scris pe pământ.

9. Iar ei auzind (aceasta) și muștrându-se de cuget, au ieșit unul după altul, începând dela cel mai bătrân până la cel mai din urmă, și a rămas Isus singur și femeea, stând în mijloc.

10. Atunci ridicându-se Isus și nevăzând pe nimeni, fără numai pe femeie, l-a zis ei: Unde-ți sunt părașii? Au nimeni nu te-a osândit pe tine?

11. Iar ea a zis: Nimeni, Doamne. Atunci a zis ei Isus: Nici eu nu te osăndesc. Dute și de acum să nu mai păcătuești.

12. Deci Isus a grăit iarăși, zicând: Eu sunt lumina lumii; cel ce vine după mine nu va umbla întru întunec, ci va avea lumina vieții.

13. Ci fariseii au zis către dânsul: Tu însuși mărturisești de tine; mărturia ta nu este adevărată.

14. Răspuns-a Isus și a zis lor: Măcar că eu însumi mărturisesc

de mine, mărturia mea adevărată este; căci știu de unde am venit și unde merg.

15. Voi judecați după trup; eu nu judec pe nimeni.

16. Și de așa și judeca eu, judecata mea este adevărată; că nu sunt singur, ci eu și Tatăl care m'a trimis pe mine.

17. Iar în legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată.

18. Eu sunt cel ce mărturisesc de mine însumi, dar mărturisește de mine și Tatăl care m'a trimis.

19. Deci ziceau către dânsul: Unde este Tatăl tău? Răspuns-a Isus: Nici pe mine nu mă știți și nici pe Tatăl meu.

20. Cuvintele acestea le-a grăit Isus la visterie, învățând în biserică, și nimeni nu l-a prins, căci încă nu venise ceasul lui.

21. Și iarăși a zis lor Isus: Eu mă duc și mă veți căuta pe mine și nu mă veți afla, și veți muri în păcatul vostru. Unde mă duc eu, voi nu puteți veni.

22. Deci ziceau iudeii: Nu cumva vrea să se omoare, de zice: unde mă duc eu, voi nu puteți veni?

23. Zis-a lor Isus: Voi sunteți din cele de jos, eu sunt din cele de sus; voi sunteți din lumea aceasta, eu nu sunt din lumea aceasta.

24. De aceea am spus că veți muri în păcatele voastre; căci de nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci l-au întrebat pe el:

8. 17: A doua Lege 17, 6; 19, 15.

Tu cine ești? Răspuns-a lor Iisus: Mai întâi acestea vă spun vouă:

26. Multe am a grăi și a judeca despre voi. Dar cel ce m'a trimis pe mine adevărat este, și eu cele ce am auzit dela dănsul, acestea le spun lumii.

27. Dar ei n'au înțeles că le grăia de Tatăl.

28. Deci a zis lor Iisus: Când veți înălța pe Fiul Omului, veți cunoaște că eu sunt și că dela mine însumi nu fac nimic, ci precum m'a învățat pe mine Tatăl meu, așa grăesc.

29. Și cel ce m'a trimis este cu mine, nu m'a lăsat pe mine singur, căci eu fac pururea cele plăcute lui.

30. Grăind el acestea, mulți au crezut întrănsul.

31. Atunci a zis Iisus către Iudeii cel ce crezuseră întrănsul: De veți petrece întru cuvântul meu, sunteți cu adevărat ucenicii mei.

32. Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va slobozi pe voi.

33. Răspuns-a ei lui: Noi suntem sămânță a lui Avraam și nici odată n'am fost robii nimănui, cum zici atunci că: slobozi veți fi?

34. Răspuns-a lor Iisus: Amin, amin grăesc vouă: tot cel ce face păcatul, este rob al păcatului.

35. Și robul nu rămâne în casă pe veci, fiul însă rămâne pe veci.

36. Deci dacă vă va slobozi pe voi Fiul, cu adevărat veți fi slobozi.

37. Știu că sămânță a lui Avraam sunteți; dar mă căutați să mă omorâți, pentru că cuvântul meu nu începe în voi.

38. Eu ceea ce am văzut la Tatăl meu grăesc, iar voi ceea ce ați văzut la tatăl vostru faceți.

39. Răspuns-au și au zis lui: Tatăl nostru este Avraam. Zis-a lor Iisus: De-ați fi fiii lui Avraam, faptele lui Avraam le-ați face.

40. Ci voi acum căutați să mă omorâți pe mine, care v'am grăit adevărul pe care l-am auzit dela Dumnezeu. Avraam n'a făcut aceasta.

41. Voi faceți lucrurile tatălui vostru. Deci au zis către dănsul: Noi nu suntem născuți din curvie; un tată avem, pe Dumnezeu.

42. Zis-a lor Iisus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m'ați fi iubit pe mine, căci eu dela Dumnezeu am ieșit și am venit; n'am venit dela mine însumi, ci el m'a trimis.

43. Pentru ce nu înțelegeți graiul meu? Pentru că nu puteți asculta cuvântul meu.

44. Voi sunteți din tatăl vostru (care este) diavolul, și poftele tatălui vostru vreți să le faceți. Acela dintru început ucigător de oameni a fost și întru adevăr n'a statut, că nu este adevăr întrănsul. Când grăește minciună, dintru ale sale grăește, căci este minciunos și tată al minciunii.

45. Iar mie, că grăesc adevărul, nu mă credeți.

46. Cine din voi mă va vâdi pe mine de păcat? Iar dacă grăesc adevărul, pentru ce nu credeți în mine?

47. Cel ce este dela Dumnezeu graturile lui Dumnezeu ascultă; voi însă de aceea nu le ascultați că nu sunteți dela Dumnezeu.

48. Răspuns-au Iudeii și au zis lui: Oare nu zicem noi bine că ești Samarinean și al drac?

49. Răspuns-a Iisus: Eu n'am drac; ci eu ciastesc pe Tatăl meu, iar voi mă necinstiți pe mine.

50. Dar eu nu caut mărirea mea; este cine să caute și să judece.

51. Amin, amin grăesc vouă: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va vedea moartea în veac.

52. Deci au zis Iudeii: Acum știm bine că ai drac. Avraam a murit și proroții (așijderea), și tu zici: De va păzi cineva cuvântul meu, nu va gusta moartea în veac.

53. Nu cumva tu ești mai mare decât părintele nostru Avraam, care a murit? Și proroții au murit. Cine te pretinzi tu că ești?

54. Răspuns-a Iisus: Dacă mă preamăresc eu însumi, preamărirea mea nimic nu este. Tatăl meu este (însă) care mă preamărește pe mine, el, care ziceți că este Dumnezeuul vostru,

55. Dar pe care nu l-ați cunoscut. Ci eu îl cunosc pe el; și de-aș spune că nu-l cunosc, aș fi minciinos, asemenea vouă. Ci eu îl cunosc și îl păzesc cuvântul.

56. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua mea, și a văzut-o și s'a bucurat.

57. Zis-au către dănsul Iudeii: Nici cincizeci de ani nu ai încă și (spul că) ai văzut pe Avraam?

58. Răspuns-a lor Iisus: Amin, amin grăesc vouă: Mai înainte de a fi fost Avraam, sunt eu!

59. Atunci au luat pietre, ca să arunce întrănsul, dar Iisus s'a ferit și a ieșit din biserică.

Vindecarea orbului din naștere.

Și trecând Iisus, a văzut un orb din naștere.

2. Și l-au întrebat ucenicii săi zicând: Învățătorule, cine a păcătuit, acesta sau părinții lui, de s'a născut orb?

3. Răspuns-au Iisus: Nici acesta n'a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnezeu întru el.

4. Mie mi se cade să fac lucrurile celui ce m'a trimis pe mine, până este ziua; căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze.

5. Cât sunt în lume, lumină sunt lumii.

6. Zicând acestea, a sculpat jos și a făcut tină din scuipat și a uns cu tină ochii orbului,

7. Și l-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului - ce se tălcuește; trimis. Deci, ducându-se, s'a spălat și s'a întors văzând.

8. Iar vecinii și cel ce-l văzuseră pe el mai înainte că era orb, ziceau: Au nu este acesta cel ce se ședea și cerșea?

9. Și unii ziceau: Acesta este. Iar alții ziceau: Samănă cu el. El însă zicea: Eu sunt.

10. Deci îl întrebară pe el: Cum și s'au deschis ochii?

11. Răspuns-a el și a zis: Un om ce se numește Iisus a făcut tină și a uns ochii mei și m'a zis: Mergi la scăldătoarea Siloamului și te spală; și mergând și spălându-mă am văzut.

12. Și l-au întrebat (iarăși): Unde este acela? Zis-a el: Nu știu.

13. Atunci au dus la farisei pe cel ce oarecând a fost orb.

14. Și era Sâmbăta, când a făcut Iisus tina și a deschis ochii orbului.

15. Deci l-au întrebat pe el și fariseii, cum a văzut? Iar el a zis lor: Tina a pus pe ochii mei și m'am spălat și văz.

16. Deci, ziceau unii din farisei: Acest om nu este dela Dumnezeu, căci nu păzește Sâmbăta. Alții ziceau: Cum poate om păcătos să facă minuni ca aceasta? Și împerechere era între dânsii.

17. Zis-au iarăși celui ce (fusese) orb: Tu ce zici despre cel ce ți-a deschis ochii? Răspuns-a el: Este proroc.

18. Iudeii însă n'au crezut de dânsul că a fost orb și a văzut, până ce n'au chemat pe părinții celui ce văzuse.

19. Și l-au întrebat pe ei, zicând: Acesta este fiul nostru, de care spuneți că s'a născut orb? Cum, dar, vede acum?

20. Răspuns-au lor părinții lui și au zis: Știm că acesta este fiul nostru, și cum că s'a născut orb.

21. Dar cum vede el acum, nu știm; sau cine l-a deschis ochii lui, noi nu știm; întrebați-l pe dânsul, (căci) este în vârstă, va grăi singur despre sine.

22. Acestea le-au spus părinții lui, căci se temeau de Iudei, pentru că decurând se sfătuiseră Iudeii, că de va mărturisi cineva că el este Hristosul, să fie scos din sinagogă.

24. Deci au chemat a doua oară pe omul care fusese orb și au zis către el: Dă slavă lui Dum-

nezeu; noi știm că omul acesta este păcătos.

25. Iar acela a răspuns și a zis: De este păcătos, nu știu; una știu, că orb am fost și acum văz.

26. Și l-au zis lui iarăși: Ce ți-a făcut? Cum ți-a deschis ție ochii?

27. Răspuns-a lor: Acum v'am spus și n'ați auzit? De ce voți să auziți încă odată? Nu cumva voți să vă faceți și voi ucenicii lui?

28. Atunci l-au ocărit pe el și l-au zis: Tu ești ucenic al acestuia, iar noi suntem ucenicii lui Moise!

29. Noi știm că Moise a grăit cu Dumnezeu, iar pe acesta nu-l știm de unde este.

30. Răspuns-a omul și a zis lor: Tocmai aici este minunea, că voi nu știți de unde este și el a deschis ochii mei!

31. Și știm că Dumnezeu nu ascultă pe păcătoși; iar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia lui, pe acesta îl ascultă.

32. Din veac nu s'a auzit să li deschis cineva ochii vreunui orb din naștere.

33. De n'ar fi acesta dela Dumnezeu, n'ar putea face nimic.

34. Răspuns-au ei și au zis lui: Intru păcate te-ai născut tot, și tu ne înveți pe noi? Și l-au gonit pe el afară.

35. Auzind Iisus că l-au gonit afară și aflându-l pe dânsul, l-a zis: Crezi tu în Fiul Omului?

36. Răspuns-a el și a zis: Căci este, Doamne, ca să crez într-însul?

37. Și l-a zis Iisus lui: Lăsați să văzută pe el, căci cel ce grăiește cu tine, acela este.

38. Iar el a zis: Crez, Doamne. Și s'a închinat lui.

39. Atunci a zis Iisus: Spre judecată am venit eu în lumea aceasta, ca cei ce nu văd să vadă, și cei ce văd să fie orbi.

40. Și auzind acestea unii din fariseii cari erau împreună cu dânsul, l-au zis: Au doară și noi suntem orbi?

41. Zis-a lor Iisus: De ați fi orbi, n'ați avea păcat. Acum însă ziceți: Noi vedem. De aceea păcatul vostru rămâne.

10.

Păstorul cel bun. Iisus întrebat de este el Mesta.

Amin, amin grăesc vouă: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe alurea, acela este lăur și tâlhar.

2. Iar cel ce intră pe ușă este păstorul oilor.

3. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui; și oile sale le cheamă pe nume și dă-le le mână.

4. Iar când își scoate oile sale, merge înaintea lor și oile merg după dânsul, căci cunosc glasul lui.

5. Iar după cel strein nu merg, ci fug dela dânsul, că nu cunosc glasul streinilor.

6. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n'au înțeles ce însemnau cuvintele lui.

Deci le-a zis lor Iisus iarăși: Amin, amin grăesc vouă: Eu sunt ușa oilor.

7. Toți câți au venit înainte de mine sunt fur și tâlhar, și oile n'au ascultat pe ei.

8. Eu sunt ușa; de va intra cine prin mine, se va mântui,

și va intra și va ieși și pășune va afla.

10. Furul nu vine, fără numai ca să fure și să jupâie și să piarză; eu am venit ca oile mele viață să aibă, și mai mult să aibă.

11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun sufletul său și-l pune pentru oi.

12. Iar nămitul și care nu este păstor și ale cărui nu sunt oile, vede lupul venind și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le risipește pe ele.

13. Nămitul fuge, pentru că este nămit și el nu are grija oilor.

14. Eu sunt păstorul cel bun, și-mi cunosc (oile) mele și ele mă cunosc pe mine.

15. Precum mă cunoaște pe mine Tatăl, și eu îl cunosc pe Tatăl; și sufletul meu pun pentru oi.

16. Mai am și alte oi care nu sunt din staulul acesta; și pe acestea mi se cade să le aduc; și glasul meu vor auzi, și va fi o turmă și un păstor.

17. Pentru aceasta mă iubeste pe mine Tatăl, că eu îmi pun sufletul meu, ca iarăși să-l iau pe el.

18. Nimeni nu-l ia dela mine, ci eu însumi îl pun pe el. Putere am să-l pun și putere am să-l iau iarăși. Porunca aceasta dela Tatăl meu am primit-o.

19. Deci pricire s'a făcut iarăși între Iudei, pentru cuvintele acestea.

20. Și mulți dintrânsii ziceau: Are drac și este nebun! Pentru ce îl ascultați?

21. Alții ziceau: Aceste cuvinte nu sunt cuvinte de îndră-

10. 16; Ezech. 37, 24, 34, 23

cît. Au doară poate un drac să deschiză ochii orbilor?

22. Și s'a întâmplat atunci să fie în Ierusalim (praznicul) sfințirii (bisericii), și era iarnă.

23. Și umbla Iisus în biserică, prin pridvorul lui Solomon.

24. Deci l-au impresurat pe el Iudeii și l-au grăit lui: Până când ai să ne ții sufletul în îndoială? De ești tu Hristosul, spune-ne nouă pe față!

25. Răspuns-a lor Iisus: V'am spus vouă și nu credeți. Lucrurile pe care le fac întru numele Tatălui meu, acelea mărturisesc pentru mine.

26. Ci voi nu credeți, pentru că nu sunteți din oile mele.

27. Oile mele gîscol me ascultă, și eu le cunosc și vin după mine.

28. Și eu le dau lor viață veșnică, și nu vor pieri în veac și nimeni nu le va răpi din mîna mea.

29. Tatăl meu, care mi le-a dat mie, este mai mare decît toți; și nimeni nu poate să le răpească pe ele din mîna Tatălui meu.

30. Eu și Tatăl una suntem.

31. Deci Iudeii au luat iarăși pietre, ca să arunce întrînsul.

32. Răspuns-a lor Iisus: Multe lucruri bune am arătat vouă dela Tatăl meu. Pentru care din aceste lucruri aruncați în mine cu pietre?

33. Răspuns-au lui Iudeii, zicînd: Nu pentru vreun lucru bun aruncăm noi cu pietre în tine, ci pentru hulă și pentru că om fiind, te faci pe tine Dumnezeu.

34. Răspuns-a lor Iisus: Oare

34: Ps. 82, 6.

nu este scris în legea voastră: Eu am zis: dumnezei sunteți?

35. Dacă pe acela, către care s'a îndreptat cuvîntul lui Dumnezeu, l-a numit dumnezeu și scriptura nu poate fi călcată în picioare -

36. Oare acela pe care Tatăl l-a sfințit și l-a trimis în lume, (puteți) voi spune că grăește hulă, pentru că a zis: sunt Fiul lui Dumnezeu?

37. Dacă nu fac lucrurile Tatălui meu, să nu credeți în mine.

38. Iar de le fac, chiar dacă nu-mi credeți mie, credeți lucrurilor, ca să cunoașteți și să credeți că Tatăl întru mine este și eu întru el.

39. Deci căutau iarăși să-l prinză.

40. Și au mers iarăși de cea parte de Iordan, la lacul unde Ioan botezase mai întîi, și a rămas acolo.

41. Și mulți veneau la dînsul și ziceau: Ioan n'a făcut nicio minune; dar toate câte a spus Ioan despre acesta au fost adevărate.

42. Și acolo mulți au crezut întrînsul.

11.

Inflarea lui Lazăr. Archierii și fariseii uneltesc împotriva lui Iisus. Sfatul lui Calaf.

Și era bolnav un oarecare Iosif din Vitană, din satul Martei și al surorii sale Marta.

2. Iar Maria era cea care s'au uns pe Domnul cu mir și a șters picioarele lui cu părul capului ei iar Lazăr cel bolnav era fratele ei.

3. Deci au trimis surorile la Iisus, zicînd: Doamne, acela pe care Tu îl iubești, este bolnav.

4. Iar Iisus auzind, a zis: Această boală nu este spre moarte, ci spre mărirea lui Dumnezeu, ca să se preamărească Fiul lui Dumnezeu printrînsa.

5. Ci Iisus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

6. Deci dacă a auzit că (Lazăr) se bolnav, a zăbovit două zile în locul în care era.

7. Apoi, după aceea a zis ucenicilor: Să mergem iarăși în Iudea.

8. Zis-au lui ucenicii: Învățătorule, acum te căutau Iudeii să te ucidă cu pietre, și iarăși te iei acolo?

9. Răspuns-a Iisus: Oare nu douăsprezece ceasuri sunt întro zi? De va umbla cineva ziua, nu se va împiedica, pentru că vede lumina lumii acestela.

10. Iar de va umbla cineva noaptea, se va împiedica, pentru că lumina nu mai este întrînsul.

11. Acestea le-a spus, iar după aceea a zis către ei: Lazăr, prietenul nostru, a adormit, dar mergeți și îl deșteptați pe el.

12. Deci l-au zis ucenicii lui: Doamne, dacă a adormit, se va scula (de boală).

13. Iisus însă vorbea de moartea lui; iar lor li se părea că (vorbea) despre adormirea somnului.

14. Atunci Iisus le-a vorbit lor deschis: Lazăr a murit.

15. Și pentru voi mă bucur că n'am fost acolo, ca să credeți. Dar mergem la el.

16. Atunci a zis Toma, care se cheamă geamăn, celorlalți ucenici: Mergem și noi, ca să murim cu el.

17. Deci fiind Iisus, l-a aflat pe el îngropat de patru zile.

18. Ci Vitană era aproape de Ierusalim ca la cincisprezece stadii.

19. Și mulți din Iudei veniseră la Marta și Maria, ca să le mângăie pe ele pentru (pierderea) fratelui lor.

20. Deci Marta, când a auzit că vine Iisus, a ieșit întru întâmpinarea lui, iar Maria a rămas acasă.

21. Și a zis Marta către Iisus: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.

22. Dar știu că și acum ori câte vei cere dela Dumnezeu, el îți va da ție.

23. Zis-a ei Iisus: Fratele tău va învia.

24. Zis-a lui Marta: Știu că va învia, la înviere, în ziua cea de apoi.

25. Zis-a ei Iisus: Eu sunt învierea și viața: cel ce crede întru mine, de va și muri, viu va fi.

26. Și tot cel ce viază și crede întru mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta?

27. Zis-a lui: Da, Doamne, crez că tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu care a venit în lume.

28. Și zicînd acestea, s'a dus și a chemat în taină pe Maria, sora sa, zicînd: Învățătorule este aici și te cheamă.

29. Iar dacă a auzit aceasta, s'a sculat degrab și a mers la dînsul.

30. Iar Iisus încă nu ajunsese în sat, ci era în locul unde l-a întâmpinat pre el Marta.

31. Ci Iudeii cari erau în casă cu dînsa și o mîngăiau pe ea,

văzând pe Maria că s'a sculat degrab și a ieșit, au mers după dânsa, zicând: Se duce la mormânt, ca să plângă acolo.

32. Deci Maria fiind unde era Iisus și văzându-l, a căzut la picioarele lui, zicând: Doamne, de ai fi fost aici, fratele meu n'ar fi murit.

33. Iar Iisus văzând-o pe dânsa plângând, ca și pe Iudeii cari veniseră împreună cu dânsa, a suspinat cu duhul și s'a tulburat intru sine.

34. Și a zis: Unde l-ați pus? Zis-au lui: Doamne, vino și vezi.

35. Și a lăcrămat Iisus.

36. Deci ziceau Iudeii: Iată, cum îl iubea pe el!

37. Iar unii dintrânsii ziceau: El, care a deschis ochii orbului, nu putea oare să facă să nu moară acesta?

38. Deci Iisus suspinând intru sine iarăși, s'a dus la mormânt, care era o peșteră, și peste ea era o piatră.

39. Zis-a Iisus: Ridicați piatra. Răspuns-a lui Marta, sora celui adormit: Doamne, pute, că este mort de patru zile!

40. Zis-a el Iisus: Nu ți-am spus oare că, de vei crede, vei vedea mărirea lui Dumnezeu?

41. Deci au ridicat piatra. Iar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a zis: Părinte, mulțumescu-ți ție că m'ai ascultat!

42. Ci eu știam că pururea mă ascuți, dar pentru poporul care stă împrejur am grăit, ca să crează că tu m'ai trimis.

43. Și zicând aceasta a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară!

44. Și a ieșit mortul, mâinile și

picioarele fiindu-i legate cu fâșii, iar fața lui era acoperită cu o năframă. Zis-a lor Iisus: Deslegați-l și-l lăsați să meargă.

45. Deci mulți din Iudeii cari veniseră la Maria și au văzut cele ce a făcut Iisus, au crezut întrânsul.

46. Dar unii din ei s'au dus la farisei și le-au spus cele ce a făcut Iisus.

47. Atunci arhiereli și farisei au adunat sobor și au zis: Ce ni facem? Căci omul acesta face multe minuni.

48. De-l vom lăsa pe el apoi toți vor crede întrânsul și vor veni Romanii și vor lua și țara și neamul nostru.

49. Ci unul dintrânsii, Calana care era arhieru în anul acela a zis lor: Voi nu știți nimic.

50. Nici nu vă gândiți că este mai de folos să moară un om pentru popor și să nu piară to neamul.

51. Iar aceasta nu a spus-o el dela sine, ci fiind arhieru în anul acela, a prorocit că Iisus va să moară pentru neam.

52. Și nu numai pentru neam, ci și ca să adune laolaltă pe toți cei risipiți ai lui Dumnezeu.

53. Deci din ziua aceea s'au sfătuit ca să-l omoare pe el.

54. De aceea Iisus nu mai umbla pe față printre Iudei; ci s'a dus de acolo într-o latură, aproape de pustie, într-o cetate numită Efrata și a rămas acolo cu ucenicii săi.

55. Ci erau aproape Paștile Iudeilor și înainte de Paști mulți din latură aceea s'au supt în Ierusalim, ca să se curătească.

11. 45—53: Luca 16, 31.

56. Deci (Iudeii) căutau pe Iisus, și stând în biserică, grăiau între ei: Ce vi se pare vouă? Veni-va oare la praznic?

57. Iar arhiereli și farisei dăduseră poruncă, după care oricine va afla unde este, să dea de veste, ca să-l prinză pe el.

12.

Intrarea lui Iisus. Intrarea în Ierusalim. Efinii doresc a vedea pe Iisus. Glasul din cer.

Iar înainte de Paști cu șase zile a venit Iisus în Vitană, unde era Lazăr pe care-l învățase din morți.

2. Și acolo l-au făcut cină, și Marta slujă; iar Lazăr era unul din cei ce se așezau împreună cu dânsul la masă.

3. Deci Maria luând o litră de mir de nard curat, de mult preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul său, iar casa s'a umplut de mirosul mirului.

4. Atunci a zis unul din ucenicii lui, (anume) Iuda al lui Simon Isarioteanul, care avea să-l vândă pe el:

5. Pentru ce nu s'a vândut acest om cu trei sute de dinari și (banii) să se fi dat săracilor?

6. Dar aceasta a spus-o nu pentru că avea grijă de săraci, ci pentru că era fur, și purtând pungă lua din ce se punea întrânsa.

7. Zis-a Iisus: Las-o pe ea, căci pentru ziua îngropării mele l-a folosit.

8. Că pe săraci pururea îi aveți

cu voi, dar pe mine nu mă aveți pururea.

9. Și mulțimea multă din Iudei aflând că Iisus este acolo, a venit nu numai pentru Iisus, ci și ca să vadă pe Lazăr, pe care-l învățase din morți.

10. Și s'au sfătuit arhiereli ca și pe Lazăr să-l omoare;

11. Căci din pricina lui, mulți Iudei mergeau și credeau în Iisus.

12. Iar a doua zi, mulțimea multă care se adunase la praznic, auzind că Iisus vine în Ierusalim,

13. A luat stâlpi de finic, și a ieșit intru întâmpinarea lui, strigând: Osana! Bine este cuvântat cel ce vine intru numele Domnului, împăratul lui Israel!

14. Și aflând Iisus un asin, a șezut pe el, precum este scris:

15. Nu te teme, fiica Sionului. Iată împăratul tău vine la tine șezând pe mânzul asinei.

16. Ucenicii lui nu pricepuseră acestea mai înainte, dar după ce s'a preamărit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea pentru el erau scrise și acestea lui I s'au făcut.

17. Deci poporul care fusese cu el când a strigat din mormânt pe Lazăr și l-a sculat pe el din morți, mărturisea (cum se întâmplaseră lucrurile).

18. De aceea-l și întâmpina pe el poporul, căci a auzit că el făcuse minunea aceasta.

19. Atunci au zis fariseii între dânsii: Vedeți că nu folosiți nimic? Iată, lumea merge după dânsul!

12—19: Mat. 21, 1—11, Marcu 11, 1—10, Luca 19, 29—40; Ps. 118, 25—26.
15: Zah. 9, 9.

20. Ci printre cei ce se suiseră să se închine la praznic erau (și) oarecari Elini.

21. Aceștia s'au apropiat de Filip care era din Vitsaida Galileei și l-au rugat pe el, zicând: Domnule, am voi să vedem pe Iisus.

22. Venit-a Filip și a spus lui Andrei, iar Andrei și Filip au spus lui Iisus.

23. Iar Iisus a răspuns lor, zicând: A venit ceasul, ca să se preamărească Fiul Omului.

24. Amin, amin grăesc vouă: Grăuntele de grâu căzând pe pământ, de nu va muri, el rămâne singur, iar de va muri, multă roadă aduce.

25. Cel ce își tubește sufletul pierde-l va pe el, iar cel ce-și urăște sufletul în lumea aceasta, îl va păstra pe el spre viața veșnică.

26. De-mi slujește cineva mie, mie să-mi urmeze; și unde voi fi eu, acolo va fi și sluga mea. Și de-mi va sluji cineva mie, îl va cinsti pe el Tatăl meu.

27. Acum sufletul meu s'a tulburat; și ce voi zice? Părinte, măntuește-mă de ceasul acesta? Ci pentru ceasul acesta am venit.

28. Părinte, preamărește numele tău. Și glas din cer s'a auzit atunci, (zicând): L-am preamărit și iarăși îl voi preamări.

29. Iar norodul care sta și auzia, zicea: Tinet a fost? Alții ziceau: Înger l-a grăit!

30. Răspuns-a lor Iisus și a zis: Nu pentru mine a fost glasul acesta, ci pentru voi.

31. Acum este judecata lumii

acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia se va izgoni.

32. Și eu, de mă voi înălța de pe pământ, pe toți îl voi trage la mine.

33. Iar aceasta o zicea, ca să arate cu ce moarte avea să moară.

34. Răspuns-a lui mulțimea: Noi am auzit din lege că Hristos rămâne în veac, și cum zici tu că Fiul Omului trebuie să se înalțe? Cine este acesta Fiul Omului?

35. Deci a zis lor Iisus: Încă puțină vreme mai este lumină cu voi. Umblați până când aveți lumină, ca să nu vă cuprinză pe voi întunerecul; că cel ce umblă întru întunerec nu știe unde merge.

36. Până când aveți lumină credeți în lumină, ca să fiți filii ai luminei. Acestea a grăit Iisus, și mergând s'a ascuns de dânșii.

37. Dar deși făcuse atâtea minuni înaintea lor, tot nu credeau întrânsul,

38. Ca să se plinească cuvântul lui Isaia prorocul ce zice: Doamne, cine a crezut celor auzite de noi? Și brațul Domnului cui s'a descoperit?

39. De aceea nu puteau să creadă, pentru că Isaia a mai zis:

40. Au orbit ochii lor și a înnoptat inima lor, ca să nu vadă cu ochii, nici să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și eu să-l vindic pe el.

41. Acestea le-a zis Isaia, căci a văzut mărirea lui și a grăit despre dânșul.

42. Însă și din căpeteniile mulțimii au crezut întrânsul, dar de teamă

38. Is. 53, 1.

40: Is. 6, 9-10.

fariseilor nu-l mărturiseau, ca să nu fie scoși din sinagogă;

43. Căci lubeau mărirea omenească mai mult decât mărirea lui Dumnezeu.

44. Atunci Iisus a strigat și a zis: Cel ce crede întru mine nu crede în mine, ci în cel ce m'a trimis pe mine.

46. Eu lumină am venit în lume, ca tot cel ce crede în mine să nu rămână în întunerec.

47. Și de va auzi cineva cuvintele mele și nu va crede, eu îl judec; căci n'am venit ca să judec lumea, ci ca să măntuiesc lumea.

48. Pe cel ce se lapădă de mine și nu primește cuvintele mele are bine să-l judece; Cuvântul care l-am grăit, acela îl va judeca pe el în ziua cea de apoi.

49. Căci eu n'am grăit dela mine, ci Tatăl care m'a trimis, acela mi-a dat poruncă ce să spun și ce să grăesc.

50. Și știu că porunca lui este viață veșnică. Deci cele ce grăesc eu, precum mi-a spus mie Tatăl, ele le grăesc.

13.

Într-o cea de taină. Spălarea picioarelor Apostolilor. Vânzătorul. Porunca dragostei. Iisus pestește căderea lui Petru.

Într-o înaintea de praznicul Paștilor, fiind Iisus că l-a venit ceasul ca să se mute din lumea aceasta în Tatăl, (a arătat că) iubind pe oameni, cari erau în lume, l-a iubit pe ei până la sfârșit.

1. Iar la cină, când diavolul a început acum în inima lui Iuda al

lui Simon Iscarioteanul, gândul vânzării,

3. Știind Iisus că Tatăl toate i le-a dat lui în mână și cum că dela Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu se duce,

4. S'a sculat dela cină și desbrăcându-și veșmintele și luând un ștergar s'a încins (cu el).

5. Apoi turnând apă în spălator, a început a spăla picioarele ucenicilor și a le șterge cu ștergarul cu care era încins.

6. Deci a venit la Simon Petru. Zis-a lui (acesta): Doamne, voești tu oare să-mi speli picioarele mele?

7. Răspuns-a Iisus și l-a zis lui: Ceeace fac eu, tu nu știi acum, dar vei pricepe după acestea.

8. Zis-a Petru lui: Nu vei spăla picioarele mele în veac? Răspuns-a Iisus lui: De nu te voi spăla pe tine, nu vei avea parte cu mine.

9. Zis-a Simon Petru: Doamne, (spală-mi) nu numai picioarele, ci și mâinile și capul!

10. Iar Iisus l-a zis: Cel spălat n'are trebuință să i se spele fără numai picioarele, pentru că este curat tot. Și voi sunteți curați, dar nu toți.

11. Că știa pe cel ce avea să-l vândă; de aceea a zis: Nu toți sunteți curați.

12. Deci, după ce a spălat picioarele lor și și-a îmbrăcat veșmintele sale, șezând iarăși la masă le-a zis lor: Înțelegeți ce v'am făcut vouă?

13. Voi mă numiți pe mine învățător și Domn, și bine ziceți, căci sunt.

14. Deci dacă eu, Domnul și învățătorul, am spălat picioarele

voastre, datorii sunteți și voi să spălați picioarele unul altuia.

15. Căci pildă am dat vouă, ca precum am făcut eu, să faceți și voi.

16. Amin, amin zic vouă: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis pe el.

17. Dupăce știți acestea, fericiți veți fi de le veți face.

18. Nu pentru voi toți grăesc; eu știu pe care i-am ales. Ci trebuie să se împlinească scriptura: Cel ce mănâncă împreună cu mine pâine și-a ridicat călcâiul său asupra mea.

19. Vă spun vouă acum, mai înainte de a se face, ca atunci, când se va face, să credeți că eu sunt.

20. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce primește pe care-l voi trimite eu, pe mine mă primește; iar cel ce mă primește pe mine, primește pe cel ce m'a trimis pe mine.

21. Acestea zicând Iisus, s'a tulburat cu duhul și a mărturisit, și a zis: Amin, amin grăesc vouă: unul din voi mă va vinde.

22. Deci ucenicii căutau unul la altul, nepricepându-se de cine grăește.

23. Iar la masă, unul din ucenicii lui pe care-l iubea Iisus, era culcat pe sânul lui Iisus;

24. Atunci Simon Petru a făcut semn acestuia să întrebe cine ar fi (aceia) de care grăește.

25. Și acela lipindu-se de plep-tul lui Iisus, l-a întrebat: Doamne, cine este?

26. Răspuns-a Iisus: Acela este, căruia eu, întingând pâinea, l-am dat. Și întingând pâinea, a dat-o lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

27. Și atunci, după pâine, a intrat întrânsul satana. Deci a zis Iisus lui: Ce vrei să faci, fă mai de grabă.

28. Și nimeni din cei ce ședeau la masă n'au priceput pentru ce l-a zis lui aceasta.

29. Că de vreme ce punga era la Iuda, unii socoteau că Iisus îl zice: Cumpără cele ce ne trebuiesc de praznic, sau să dea ceva săracilor.

30. Deci, după ce a luat el pâinea, a lăsat îndată; iar când a lăsat era noapte.

31. Zis-a Iisus: Acum s'a preamărit Fiul Omului și Dumnezeu s'a preamărit întru el.

32. Dacă s'a preamărit Dumnezeu întru el, și Dumnezeu îl va preamări pe el întru sine, și îndată îl va preamări pe el.

33. Fiilor, încă puțin mai sunt cu voi. Căuta-mă-veți, și precum am zis Iudeilor, că unde merg eu voi nu puteți veni, vă spun și vouă:

34. Poruncă nouă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul. Precum eu v'am iubit pe voi, așa să vă iubiți și voi unul pe altul.

35. Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste între voi.

36. Zis-a Simon Petru către Iisus: Doamne, unde mergi? Răspuns-a Iisus lui: Unde merg eu, nu

poți veni acum după mine; dar mai târziu vei veni după mine.

37. Zis-a Petru lui: Doamne, pentru ce nu pot veni după tine acum? Sufletul meu îl voi pune pentru tine.

38. Răspuns-a Iisus lui: Sufletul tău pentru mine-l vei pune? Amin, amin grăesc ție: Nu va cânta coșul, până ce te vei lepăda de mine de trei ori.

14.

Cuvântarea de despărțire a lui Iisus. Întrebarea lui Filip. Măntuitorul. Pacea cea adevărată.

Să nu se turbure inima voastră. Credeți întru Dumnezeu și întru mine credeți.

2. În casa Tatălui meu sunt multe locașuri; iar de nu, v'aș fi spus vouă: merg să vă găsesc vouă loc.

3. Și de mă voi duce să vă găsesc vouă loc, fărăși voi veni, și vă voi lua la mine, ca unde sunt eu să fiți și voi.

4. Și știți unde merg eu, și știți și calea.

5. Zis-a Toma lui: Doamne, nu știu unde mergi, și cum putem noi să găsim calea?

6. Zis-a Iisus lui: Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl, fără numai prin mine.

7. De m'ați fi cunoscut pe mine, și pe Tatăl meu l-ați fi cunoscut; și de acum îl cunoașteți și l-ați iubit pe el.

8. Zis-a Filip lui: Doamne, arată-mă nouă pe Tatăl și ne va creda nouă.

9. Zis-a Iisus lui: De atâta vreme

sunt cu voi și nu m'ați cunoscut pe mine, Filipe? Cel ce m'a văzut pe mine a văzut pe Tatăl; cum zici tu? arată-ne nouă pe Tatăl?

10. Nu crezi că eu întru Tatăl și Tatăl întru mine este? Grăurile pe care eu le grăesc vouă nu le grăesc dela mine, ci Tatăl care petrece întru mine, acela face lucrurile.

11. Credeți mie, că eu întru Tatăl și Tatăl întru mine este; iar de nu, credeți mie pentru lucrurile acestea.

12. Amin, amin grăesc vouă: Cel ce crede întru mine, lucrurile care le fac eu și el le va face, și mai mari decât acestea va face, că eu la Tatăl meu merg.

13. Și orice veți cere întru numele meu voi face, că să se preamărească Tatăl întru Fiul.

14. Ori ce veți cere întru numele meu, eu voi face.

15. De mă iubiți pe mine, păziți poruncile mele.

16. Și eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângăetor va da vouă, ca să rămâne cu voi în veac:

17. Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, că nu-l vede, nici nu-l cunoaște pe el; iar voi îl cunoașteți, căci eu voi petrece și cu voi va fi.

18. Nu vă voi lăsa sărman; voi veni la voi.

19. Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea; iar voi mă veți vedea, că eu sunt viu și voi veți fi vii.

20. În ziua aceea veți cunoaște că eu sunt întru Tatăl meu și voi întru mine și eu întru voi.

21. Cel ce are poruncile mele și le păzește pe ele, acela mă lu-

13. 18: Ps. 41, 10.
21-30: Mat. 26, 21-25; Marcu 14, 18-21; Luca 22, 21-23

37. 38: Mat. 26, 33-35; Marcu 14, 29-31; Luca 22, 31-34.

bește pe mine; și cel ce mă iubește pre mine, iubit va fi și de Tatăl meu, și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui.

22. Zis-a către el Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce poate fi că nouă vrea să te arăți și nu lumii?

23. Răspuns-a Iisus și a zis lui: De mă iubește cineva pe mine, cuvântul meu va păzi; și Tatăl meu îl va iubi pe el și vom veni la el și la el ne vom face locaș.

24. Cel ce nu mă iubește pe mine, nu păzește cuvintele mele; dar cuvântul cel auzit nu este al meu, ci al Tatălui celui ce m'a trimis pe mine.

25. Acestea am zis vouă, fiind cu voi.

26. Iar Mângăetorul, Duhul cel Sfânt pe care-l va trimite Tatăl întru numele meu, acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte de toate câte am grăit vouă.

27. Pace las vouă, pacea mea dau vouă; nu precum dă lumea, dau eu vouă. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se spăimânteze.

28. Ați auzit că v'am spus: Merg, dar (iarăși) voi veni la voi. De m'ați iubi pe mine, v'ați fi bucurat că v'am spus: Merg la Tatăl. Căci Tatăl meu este mai mare decât mine.

29. Iar acum v'am spus (acestea) mai înainte, până a nu se împlini, ca atunci, când vor fi, să credeți.

30. Nu voi mai grăi multe cu voi, căci vine stăpânitorul lumii acesteia, care cu mine n'are nimic.

31. Ci ca să cunoască lumea că eu iubesc pe Tatăl și precum

mă poruncit mie Tatăl, așa fac Sculați-vă, să mergem de aici.

15.

Vița cea adevărată. Lucrătorul și vița. Mângăetorul.

Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl meu este lucrătorul.

2. Toată vița care nu aduce roadă întru mine o scoate, și toată vița care aduce roadă curățește, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteți curați pentru cuvântul care l-am grăit vouă.

4. Rămâneți întru mine și eu întru voi. Precum vița nu poate aduce roadă dela sine, de nu va rămânea în buclum, așa nici voi de nu veți rămânea întru mine.

5. Eu sunt buclumul viței, la voi vițele; cel ce rămâne întru mine și eu întru el, acela aduce roadă multă; că fără de mine nu puteți face nimic.

6. Dacă cineva nu rămâne întru mine, se scoate afară ca vița și se usucă și o adună și în foc aruncă și arde.

7. De veți rămânea întru mine și cuvintele mele de vor rămânea întru voi, orice veți vrea să faceți și vi se va face vouă.

8. Întru aceasta se va prezenta Tatăl meu, de veți aduce roadă multă și de vă veți face niște miei.

9. Precum m'a iubit pe mine Tatăl și eu v'am iubit pe voi și rămâneți întru dragostea mea.

10. De veți păzi poruncile mele veți rămânea întru dragostea mea precum eu am păzit poruncile

Tatălui meu și rămân întru dragostea lui.

11. Acestea am grăit vouă, ca bucuria mea întru voi să rămâne și bucuria voastră să fie deplină.

12. Porunca mea aceasta este, ca să vă iubiți unul pe altul, precum și eu v'am iubit pe voi.

13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca cineva să-și pue sufletul pentru prietenii săi.

14. Voi prietenii mei sunteți, de veți face câte vă poruncesc vouă.

15. De acum nu vă mai numesc slugi, căci sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v'am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit dela Tatăl meu, am arătat vouă.

16. Nu voi m'ați ales pe mine, și eu v'am ales pe voi și v'am pus să mergeți și roadă să aduceți și roada voastră să rămâne, ca orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, să vă dea vouă.

17. Acestea poruncesc vouă, ca să vă iubiți unul pe altul.

18. De vă urăște pe voi lumea, și știți că pe mine mai înainte de astăzi pe voi m'a urit.

19. De ați fi din lume, lumea vă iubi pe al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci eu v'am ales din lume, pentru aceasta lumea vă urăște.

20. Aduceți-vă aminte de cuvântul care am grăit vouă: Nu are sluga mai mare decât stăpânul său. De m'au prigonit pe mine, și pe voi vă vor prigoni; și nu păziți cuvântul meu, și pe voi vă vor prigonii.

21. Ci acestea toate vi le vor face vouă pentru numele meu, căci nu știu pe cel ce m'a trimis pe mine.

22. De n'aș fi venit și nu le-aș fi spus, n'ar avea păcat; acum însă nu au ce să răspundă pentru păcatul lor.

23. Cel ce mă urăște pe mine și pe Tatăl meu îl urăște.

24. De n'aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut, n'ar avea păcat; acum însă au și văzut și (totuși) m'au urit și pe mine și pe Tatăl meu.

25. Ci (s'a făcut aceasta) ca să se plinească cuvântul cel scris în legea lor: M'au urit în zadar.

26. Iar când va veni Mângăetorul pe care îl voi trimite vouă dela Tatăl, Duhul adevărului, care dela Tatăl purcede, acela va mărturisi pentru mine.

27. Dar și voi veți mărturisi, căci dintru început sunteți cu mine.

16.

Slăsritul cuvântării lui Iisus. Prigonirile ce vor veni. Mângăetorul. Indrăzniți, eu am biruit lumea!

Acestea am grăit vouă, ca să nu vă smintiți.

2. Scoate-vă-vor pe voi din sinagoge, și va veni vremea, ca tot celui ce vă va ucide pe voi să i se pară că aduce slujbă lui Dumnezeu.

3. Și acestea vi le vor face vouă, pentru că n'au cunoscut pe Tatăl și nici pe mine (nu m'au cunoscut.)

15. 26: Ps. 35, 19, 69, 5

4. Ci acestea am grăit vouă, ca venind vremea, să vă aduceți aminte de ele, că vi le-am spus vouă. Nu vi le-am spus acestea dela început, căci eram cu voi.

5. Acum însă merg la cel ce m'a trimis pe mine, și nimeni din voi nu mă întreabă: Unde mergi?

6. Ci pentru că am grăit vouă acestea, întristarea a umplut inima voastră.

7. Dar adevăr zic vouă: De fete, vă este ca să mă duc eu; că de nu mă voi duce, Mângăitorul nu va veni la voi, iar de mă voi duce, vi-l voi trimite.

8. Și fiind acela, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

9. De păcat, că nu crede întru mine;

10. Iar de dreptate, că merg la Tatăl meu și nu mă veți mai vedea;

11. Iar de judecată, că stăpânitorul lumii acestela s'a osândit.

12. Încă multe am a spune vouă, dar acum nu le puteți purta.

13. Ci când va veni acela, Duhul adevărului, vă va povăui pe voi la tot adevărul; căci nu va grăi dela sine, ci câte va auzi va grăi și va vesti vouă cele viitoare.

14. Acela pe mine mă va preamări, căci din al meu va lua și va vesti vouă.

15. Toate câte are Tatăl ale mele sunt; de aceea am zis că din al meu va lua și va vesti vouă.

16. Puțin și nu mă veți vedea, și iarăși puțin și mă veți vedea, că eu merg la Tatăl.

17. Atunci au zis unii din ucenicilor lui, între ei: Ce este oare

ceeace ne spune el nouă; Puțin și nu mă veți vedea, și iarăși puțin și mă veți vedea, și cum că eu merg la Tatăl meu?

18. Deci ziceau: Ce este aceasta, ce zice el: Puțin? Nu știm ce grăește.

19. Deci a înțeles Iisus că vreau să-l întrebe pe el și a zis lor: De aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu mă veți vedea, și iarăși puțin și mă veți vedea?

20. Amin, amin grăesc vouă, că voi veți plânge și vă veți tănguș, iar lumea se va bucura; voi vă veți întrista dar întristarea voastră întru bucurie se va întoarce.

21. Femeea, când naște, are întristare, căci a sosit ceasul ei; dar dacă a născut copilul, de bucurie că s'a născut om în lume, nu-si mai aduce aminte de durere.

22. Așa și voi, întristare aveți acum; ci iarăși vă voi vedea pe voi și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua dela voi.

23. Iar în ziua aceea nu mă veți întreba pe mine nimic. Amin, amin grăesc vouă: Orice veți cere dela Tatăl întru numele meu, va da vouă.

24. Până acum n'ați cerut nimic întru numele meu. Cereți și vi-l lua, ca bucuria voastră să fie deplină.

25. În pildă v'am spus vouă acestea; ci va veni ceasul când nu voi mai grăi în pilde, ci vă voi vesti vouă pe Tatăl.

26. În ziua aceea veți cere întru numele meu; și nu zic vouă că eu voi ruga pe Tatăl pentru voi

27. Căci însuși Tatăl vă iubeste pe voi, pentru că m'ați iubit pe mine și ați crezut că eu dela Dumnezeu am ieșit.

28. Ieșit-am dela Tatăl și am venit în lume; (acum) las lumea și merg iarăși la Tatăl.

29. Zis-au lui ucenicilor: Iată, acum grăești lămurit și nu ne spui nici o pildă.

30. Acum știm că toate le știi și n'al trebuință să te mai întrebe cineva. De aceea credem că dela Dumnezeu ai ieșit.

31. Răspuns-a lor Iisus: Acum vedeți?

32. Iată vine ceasul și a sosit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe mine singur să mă lăsați. Dar nu sunt singur, căci Tatăl meu este cu mine.

33. Acestea am grăit vouă, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz veți avea; ci îndrăzniți, eu am biruit lumea.

17.

Înălțarea lui Iisus către Tatăl, pentru sine, pentru ucenicilor săi și pentru toată lumea.

Acestea le-a grăit Iisus, și ridicându-și ochii săi la cer a zis: Părinte, sosit-a ceasul: Preamărește pe Fiul tău, ca și Fiul să te preamărească pe tine.

2. Precum ai dat lui stăpânire peste toată făptura, ca la toți pe care i-ai dat lui să le dea viață veșnică.

3. Și viața veșnică aceasta este: ca ei să te cunoască pe tine unul din vorat Dumnezeu și pe Iisus trimis pe care tu l-ai trimis.

4. Eu te-am preamărit pe tine pe pământ; lucrul care mi l-ai dat ca să-l fac, l-am săvârșit.

5. Și acum la tine însuși mă preamărește, tu, Părinte, cu slava care am avut-o la tine mai înainte de a fi lumea.

6. Arătat-am numele tău oarecuior pe cari mi l-ai dat mie din lume. Ai tăi erau și mie mi l-ai dat și cuvântul tău au păzit.

7. Acum au cunoscut că toate câte mi-ai dat mie dela tine sunt.

8. Căci cuvintele pe care mi le-ai dat mie le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că dela tine am ieșit și au crezut că tu m'ai trimis.

9. Eu pentru aceștia mă rog; nu pentru lume mă rog, ci pentru aceștia pe cari mi l-ai dat mie, căci ai tăi sunt.

10. Și toate ale mele ale tale sunt și ale tale ale mele; și m'am preamărit întrânele.

11. Nu mult mai sunt în lume, iar aceștia în lume sunt și eu la tine viu. Părinte sfinte, păzește-l pe dânsul întru numele tău, pe cari mi l-ai dat mie, ca să fie una, precum suntem și noi.

12. Când eram eu ei în lume, eu îi păziam pe ei întru numele tău. Pe cari mi l-ai dat mie le-am păzit și nimeni dintrânși n'a pierit, fără numai fiul pierzării, ca să se plinească scriptura.

13. Iar acum viu la tine, și acestea le grăesc în lume, ca bucuria mea deplină s'o aibă întru ei.

14. Eu am dat cuvântul tău lor, dar lumea l-a urât pe ei, căci ei nu sunt din lume, precum eu din lume nu sunt.

15. Nu mă rog ca să-l iei pe ei din lume, ci ca să-l păzești pe ei de cel viclean.

16. Ei din lume nu sunt, precum nici eu nu sunt din lume.

17. Sfîntește-l pe ei întru adevărul tău; cuvîntul tău adevăr este.

18. Precum m'ai trimis pe mine în lume și eu l-am trimis pe ei în lume.

19. Și pentru ei eu mă sîntesc pe mine însumi, ca și ei să fie sfinți întru adevăr.

20. Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în mine,

21. Ca toți să fie una, precum tu, Părinte, întru mine și eu întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie, ca să crează lumea că tu m'ai trimis.

22. Și slava care mi-ai dat-o mie, le-am dat-o lor, ca să fie una, precum noi una (suntem).

23. Eu întru ei și tu întru mine, ca să fie ei desăvârșit una, și ca să cunoască lumea că tu m'ai trimis și l-ai iubit pe ei, precum m'ai iubit pe mine.

24. Părinte, pe cei cari mi l-ai dat mie voesc ca unde sunt eu să fie și ei împreună cu mine, ca să vadă slava mea, care mi-ai dat-o mie, pentru că m'ai iubit pe mine mai înainte de întemeierea lumii.

25. Părinte drepte, lumea pe tine nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut și aceștia încă au cunoscut, că tu m'ai trimis.

26. Și am arătat lor numele tău, și-l voi arăta, ca dragostea cu care m'ai iubit pe mine să fie întrînșil și eu întru ei.

18.

Prinderea lui Iisus și ducerea lui la Ana și la Calafa. Lepădarea lui Petru. Iisus înaintea lui Pilat. Văropa.

Aceștea grăind Iisus, a ieșit împreună cu ucenicii săi de cea parte de părăul Chedrilor, unde era o grădină, în care a intrat el și ucenicii lui.

2. Și știa și Iuda, cel ce l-a vândut pe el, locul; căci adeseori se aduna Iisus acolo cu ucenicii săi.

3. Deci Iuda, luând ostași și slugi dela arhieriei și dela farisei, a venit acolo cu feinare și cu făclii și cu arme.

Dar Iisus știind toate cele acestea, era să vie asupra sa, a ieșit și l-a întrebat: Pe cine căutați?

5. Răspuns-au lui: Pe Iisus Nazarineanul. Zis-a lor Iisus: Eu sunt. Și Iuda, cel ce îl vânduse pe Iisus, sta și el împreună cu dânsii.

6. Deci, când le-a zis lor: Eu sunt, s-au întors înapoi și au căzut la pământ.

7. Și l-a întrebat pe ei Iuda: Pe cine căutați? Iară el au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

8. Răspuns-a, Iisus și le-a zis: V'am spus că eu sunt; deci, de ce mă căutați pe mine, lăsați pe aceștia să se ducă.

9. Pentru ca să se plînească cuvîntul (lui Iisus) care a zis: Din cari mi l-ai dat n'am pierdut pe nici unul dintrînșii.

10. Ci Simon Petru avînd pe sine a scos-o și a lovit cu ea pe sluga arhierelui și l-a tăiat urechea lui.

18. 2-11: Mat. 26, 47-56; Marcu 14, 43-52; Luca 22, 47-53.

cea dreaptă. Iar numele slugii era Malh.

11. Și a zis Iisus lui Petru: Bagă sabia ta în teacă. Paharul care mi l-a dat mie Tatăl, nu-l voi bea oare?

12. Deci oastea și căpetenia cea preste o mie și slugile Iudeilor au prins pe Iisus și l-au legat pe el.

13. Și l-au dus întâi la Ana, pentru că era socru lui Calafa care în anul acela era arhieriu.

14. Și Calafa era cel ce sfătulse pe Iudei că este de folos să moară un om pentru popor.

15. Iar Simon Petru și ceilalți ucenici mergeau după Iisus. Ucenicul acesta era cunoscut arhierelui, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhierelui.

16. Iar Petru a statut la ușă, iară, ieșita deci ucenicul celalalt, care era cunoscut arhierelui și a vorbit cu portărița și a băgat înăuntru și pe Petru.

17. Atunci slujnica portăriței a zis lui Petru: Nu cumva ești și tu din ucenicii omului acestuia? Iară el: Nu sunt.

18. Și slugile și slujitorii făcuseră foc, căci era frig, și stăteau pe el încălzindu-se, și Petru încă era afară stînd și încălzindu-se.

19. Deci arhieriu a întrebat pe Iisus de ucenicii lui și de însoțitorii lui.

20. Răspuns-a Iisus lui: Eu pe toți am grăit lumii și totdeauna am fost învățat în sinagogă și în birou, unde se adună Iudeii, iar acum n'am grăit nimic.

21. Ce mă întrebi? Întreabă pe cel ce au auzit ce le-am grăit, și fată aceștia știu cele ce am grăit eu.

22. Și spunînd ei acestea, unul din slugile cari stăteau acolo, a dat lui Iisus o palmă, zicînd: Așa răspunzi arhierelui?

23. Răspuns-a Iisus lui: De aș fi grăit rău, mărturisește de rău; dar de am grăit bine, pentru ce mă bîta?

24. Deci l-a trimis pe el Ana, legat, la arhieriu Calafa.

25. Iar Simon Petru sta și se încălzea. Deci l-au întrebat: Nu cumva ești și tu din ucenicii lui? Iar el s'a lepădat și a zis: Nu sunt.

26. Zis-a lui una din slugile arhierelui, rudenie a celui ce l-a tăiat Petru urechea: Au nu te-am văzut eu în grădină cu dânsul?

27. Și iarăși s'a lepădat Petru; și îndată a cîntat cocoșul.

28. Deci au dus pe Iisus dela Calafa în divan; și era dimineața, dar el n'au intrat în divan, ca să nu se spurce, căci aveau să mînnance Paștile.

29. Drept aceea, ieșita Pilat la ei și a zis: Ce pară aduceți asupra omului acestuia?

30. Răspuns-au ei și au zis: De n'ar fi fost acesta făcător de rele, nu l-am fi dat pe el ție.

31. Deci a zis lor Pilat: Luați-l și judecați-l pe el după legea voastră. Zis-au lui Iudeii: Nici nu ne este îngăduit să omorîm pe nimeni.

32. Ca să se plînească, ceea ce zisese Iisus, când a spus, însemnînd de ce moarte avea să moară el.

12-27: Mat. 26, 53-75; Marcu 14, 12; Luca 22, 54-71.

28-19, 15: Mat. 27, 2, 11-30; Marcu 15, 1-19; Luca 23, 1-25.

33. Atunci Pilat a intrat iarăși în divan și chemând pe Iisus, i-a zis lui: Tu ești împăratul Iudeilor?

34. Răspuns-a Iisus lui: Dela tine zici tu aceasta, sau alții ți-au grăit ție despre mine?

35. Zis-a Pilat: Au doară eu sunt Iudeu? Neamul tău și arhierii te-au dat pe tine mie. Ce ai făcut?

36. Răspuns-a Iisus: Împărăția mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția mea ar fi din lumea aceasta, slugile mele s'ar fi nevoit ca să nu fiu dat Iudeilor; iar acum împărăția mea nu este de aici.

37. Deci a zis Pilat lui: Așa dar împărat, ești tu? Răspuns-a Iisus: Tu zici că eu sunt împărat. Eu pentru aceasta m'am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu.

38. Zis-a Pilat lui: Ce este adevărul? Și aceasta zicând, a ieșit iarăși la Iudei și le-a zis: Eu nici o vină nu aflu întru mine.

39. Dar aveți obiceiul ca să vă slobozesc pe unul la Paști (din închisoare). Voiți, deci, să vă slobozesc pe împăratul Iudeilor?

40. Atunci au strigat iarăși cu toții, zicând: Nu pe acesta, ci pe Varava. Iar Varava era tâlhar.

19.

Paștile Domnului. Muma lui lângă cruce. Moartea și îngroșarea lui Iisus.

Atunci Pilat a luat pe Iisus și (a poruncit) să-l biciuiască.

2. Și ostașii împletind cununa de spinii, au pus-o în capul lui și l-au îmbrăcat pe el cu haina de porfiră.

3. Și apropiindu-se de el ziceau: Bucură-te, împăratul Iudeilor! Și îi dădeau lui palme.

4. Deci Pilat ieșind iarăși afară, a zis lor: Iată, vi-l aduc pe el afară, ca să știți că nici o vină nu aflu întru mine.

5. Deci a ieșit Iisus afară purtând cununa cea de spinii și haina cea de porfiră. Zis-a Pilat către dânsii: Iată omul!

6. Iar dacă l-au văzut pe el arhierii și slugile, au strigat, zicând: Răstignește-l, răstignește-l pe el! Zis-a lor Pilat: Luați-l voi și-l răstigniți, căci eu nu aflu nici o vină întru mine.

7. Răspuns-au lui Iudeii: Noi avem o lege și după legea noastră el trebuie să moară, căci în om al lui Dumnezeu s'a făcut pe sine.

8. Deci, dacă a auzit Pilat acest cuvânt, mai vartos s'a temut.

9. Și intrând iarăși în divan, a zis lui Iisus: De unde ești tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns.

10. Zis-a Pilat lui: Mie nu-mi răspunzi? Nu știi oare că puterile am să te răstignesc și puterile am să te slobozesc?

11. Răspuns-a Iisus: N'ai avea nici o putere asupra mea, decât numai dacă fi fost dată ție de sus. De aceea cel ce m'a dat ție are mai mare păcat.

12. Din (clipa) aceasta Pilat către să-l slobozească pe el, dar Iudeii strigau, zicând: De vei slobozi pe acesta, nu ești prieten Chesarului. Tot cel ce se face pe sine împărat, stă împotriva Chesarului.

13. Deci Pilat auzind cuvântul acesta, a scos afară pe Iisus și a ieșit pe scaunul de judecată, în locul ce se chiamă pardosit cu pietre, iar evreește Gavvata.

14. Și era Vinerea Paștilor, ca la al șaselea ceas. Zis-a (Pilat) Iudeilor: Iată împăratul vostru!

15. Iar ei au strigat: Ia-l, ia-l, răstignește-l pe el! Zis-a lor Pilat: Pe împăratul vostru să-l răstignesc? Răspuns-au arhierii: N'avem împărat, fără numai pe Chesarul!

16. Atunci l-a dat pe el lor ca să se răstignească. Și au luat pe Iisus și l-au dus.

17. Și ducându-și crucea sa, a ieșit la locul numit al Căpătâni, care evreește se zice Golgota;

18. Și acolo l-au răstignit pe pe el, și împreună cu el pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc pe Iisus.

19. Ci Pilat a scris și titlu și l-a pus pe cruce. Și era scris: Iisus Nazarineanul Împăratul Iudeilor.

20. Și mulți din Iudei au citit acest titlu, căci locul unde s'a răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris: evreește, elinește și latinește.

21. Atunci arhierii Iudeilor au zis lui Pilat: Nu scrie: Împăratul Iudeilor, ci cum că el a zis: Eu sunt Împăratul Iudeilor.

22. Răspuns-a Pilat: Ce-am scris, am scris.

23. Iar dacă au răstignit pe Iisus, ostașii au luat hainele lui și le-au tăiat patru părți, flecărui ostaș

câte o parte, și cămașa; iar cămașa era necusută, țesută de sus până jos.

24. Deci au grăit între dânsii: Să nu o sfășiem, ci să aruncăm sorți pentru dânsa, a cui va să fie, ca să se plinească scriptura ce zice: Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea nu aruncat sorți. Deci ostașii așa au făcut.

25. Și stăteau lângă crucea lui Iisus muma lui și sora mamei lui, Maria a lui Cleopa și Maria Magdalina.

26. Iar Iisus văzând pe mamea sa și pe ucenicul pe care-l iubea, stând, a zis mamei sale: Femece, iată fiul tău!

27. După aceea a zis ucenicului: Iată muma ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o pe dânsa întru ale sale.

28. După aceea, știind Iisus că toate s'au săvârșit, ca să se plinească scriptura, a zis: Mă-e sete.

29. Și era acolo un vas plin de oțet; iar el umplând un burete cu oțet și puindu-l într-o vergea de țesut l-a dus la gura lui.

30. Deci dacă a luat Iisus oțetul, a zis: Săvârșitu-s'a. Și plecându-și capul, și-a dat duhul.

31. Dar pentru că era Vineri, Iudeii, ca să nu rămăle trupurile Sâmbăta pe cruce, căci era mare ziua Sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească lor fluierile și să-i ridice.

32. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și pe

ale celuiilalt, răstignit împreună cu el.

33. Ci venind la Iisus, dacă au văzut că murise, nu l-au zdrobit fluierile.

34. Atunci unul din ostași cu sulita a împuns coasta lui și îndată a ieșit sânge și apă.

35. Și cel ce a văzut a mărturisit, și mărturia lui este adevărată și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

36. Ci s'au făcut acestea, ca să se plinească scriptura: Os dintrânsui nu se va zdrobi.

37. Și iarăși altă scriptură zice: Vedeauor pe care l-au împuns.

38. Iar după acestea Iosif cel din Arimateea - care încă era ucenic al lui Iisus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor - a rugat pe Pilat (să-l îngăduie), ca să ia trupul lui Iisus; și Pilat l-a îngăduit. Și el a mers și a luat trupul lui Iisus.

39. Și a mers și Nicodim, cel ce venise mai înainte la Iisus noaptea, ducând amestecătură de smirnă și de aloe, ca la o sută de litre.

40. Și au luat trupul lui Iisus și (îngându-l) cu miresme l-au înfășurat în giulgiuri, precum este obiceiul Iudeilor la îngropare.

41. Iar în locul unde s'a răstignit era grădină, și în grădină mormânt nou intru care nimeni nu fusese pus niciodată.

42. Deci acolo au pus pe Iisus, pentru că (era) Vinerea Iudeilor, căci mormântul era aproape.

36: Ies. 12, 46.

37: Zah. 12, 10.

38-42: Mat. 27, 57-61; Marcu 15,

42, 47; Luca 23, 50-55.

20.

Învierea Domnului. Maria Magdalina la mormânt. Arătarea lui Hristos Apostolilor. Toma se încredințează.

Iar în cea dintâi zi a săptămânii a venit la mormânt Maria Magdalina, desdălmineată, încă pe întunec și a văzut piatră luată de pe mormânt.

2. Deci alergând a venit la Simon Petru și la celalalt ucenic pe care îl iubea Iisus și a zis lor: Au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus.

3. Deci a ieșit Petru și celalalt ucenic și au pornit la mormânt.

4. Și alergau amândoi împreună; dar celalalt ucenic alergând mai repede decât Petru, a ajuns mai întâi la mormânt.

5. Și plecându-se, a văzut giulgiurile zăcând, dar n'a intrat.

6. După el a venit și Simon Petru și intrând în mormânt, a văzut giulgiurile singure zăcând.

7. Iar năframa care fusese pe capul lui Iisus, nu zăcea împreună cu giulgiurile, ci (era) învâltită deosebi, în alt loc.

8. Atunci a intrat și celalalt ucenic, care venise întâi la mormânt și a văzut și a crezut.

9. Căci ei încă nu știau scriptura, că Iisus trebuia să învie din morți.

10. Și s'au întors ucenicii lași la al lor.

11. Iar Maria sta la mormânt plângând afară. Și cum plătura s'a plecat și a privit în mormânt

20. 1-18: Mat. 28, 1-10; Marcu 16, 1-11; Luca 24, 1-12

12. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul de otre cap și altul de către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus.

13. Zis-au ei către dânsa: Femeie, ce plângi? Zis-a ea: (Plâng), că au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus pe el.

14. Și zicând acestea, s'a întors apoi și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus.

15. Zis-a ei Iisus: Femeie, ce plângi? Pe cine cauți? Iar ei pândindu-se că este grădinarul, a zis ei: Domnule, dacă l-ai luat tu, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua pe el.

16. Zis-a ei Iisus: Marie! Și întorcându-se ea, a zis lui: Ravvuni! (ce se tâlcuește: Învățătorule).

17. Zis-a ei Iisus: Nu te atinge de mine, că încă nu m'am suit la Tatăl meu. Ci mergi la frații mei și le spune lor: Mă sui la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeu meu și Dumnezeul vostru.

18. Apoi Maria Magdalina a venit și a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul și că acestea le-a spus ei.

19. Deci fiind seară în ziua aceea, întâi a săptămânii, și fiind închinate ușile (casel) unde erau adunați ucenicii de frica Iudeilor, s'a arătat Iisus și stând în mijlocul lor le-a zis: Pace vouă!

20. Și acestea zicând, le-a arătat mâinile și coasta sa. Și s'au bucurat ucenicii văzând pe Domnul.

21. Atunci le-a zis lor Iisus: Pace vouă! Precum m'a

19-23: Marcu 16, 14-18; Luca 24, 36-49.

trimis pe mine Tatăl și eu vă trimit pe voi.

22. Și acestea zicând, a suflat și a zis lor: Luați Duh Sfânt;

23. Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, vor fi ținute.

24. Ci Toma, unul din cei doi sprezece, care se zice Geamănul, nu era cu dânsii, când a venit Iisus.

25. Deci au zis ceilalți ucenici către dânsul: Am văzut pe Domnul! Iar el a zis lor: De nu voi vedea în mâinile lui semnul culeilor și de nu voi pune mâna mea în coasta lui, nu voi crede!

26. După opt zile ucenicii lui erau iarăși înăuntrul și Toma cu dânsii. Venit-a Iisus, fiind ușile închinate, și a statut în mijlocul lor și a zis: Pace vouă!

27. Apoi a zis lui Toma: Adu-ți degetul tău incoace și vezi mâinile mele, și adu mâna ta și o pune în coasta mea, și nu fi necredincios, ci credincios.

28. Și răspunzând Toma a zis lui: Domnul meu și Dumnezeul meu!

29. Zis-a Iisus lui: Pentru că m'ai văzut pe mine, Tomo, ai crezut. Fericiți cei ce n'au văzut și au crezut!

30. Și încă multe alte semne a făcut Iisus înaintea ucenicilor săi, care nu sunt scrise în cartea acesta.

31. Iar acestea s'au scris, ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și crezând viață să aveți întru numele lui.

21.

Domnul se arată din nou Apostolilor. Pescuitul minunat.

După acestea Iisus s'a arătat pe sine iarăși ucenicilor săi, la marea Tiberiadei; și s'a arătat așa:

2. Erau împreună Simon Petru și Toma care se zice Geamănul și Natanail cel din Cana Galileei și fiii lui Zevedei și alți doi din ucenicii lui.

3. Zis-a lor Simon Petru: Mă duc să pescuiesc. Iară ei au zis lui: Mergem și noi împreună cu tine. Și au ieșit și s'au sult în corabie. Dar în noaptea aceea n'au prins nimic.

4. Iar dacă s'a făcut ziua, Iisus stătea pe țarm; ucenicii lui însă nu știau că este Iisus.

5. Deci a zis lor Iisus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Răspuns-au lui: Nu.

6. Iar el a zis lor: Aruncați mreaja în partea dreaptă a corabiei și veți afla. Și au aruncat-o și nu mai puteau să o tragă pe ea de mulțimea peștilor.

7. Atunci ucenicul acela pe care-l iubia Iisus a zis lui Petru: Domnul este! Iar Simon Petru auzind că este Domnul, și-a pus haina și cingătoarea, căci era gol, și s'a aruncat în mare.

8. Iar ceilalți ucenici au venit cu corabia, trăgând mreaja cu pești, căci nu erau departe de țarm, ci (numai) cu două sute de coți.

9. Deci dacă au ieșit la țarm, au văzut jeratec întins și pește pus deasupra, și pâine.

10. Zis-a lor Iisus: Aduceți din peștii pe cari l-ați prins acum.

11. Și s'a sult Simon Petru în corabie și a tras la uscat mreaja plină de pești mari: o sută cincizeci și trei; și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja.

12. Zis-a lor Iisus: Veniți de prânziți. Și nimeni din ucenici nu cuteza să-l întrebe pe el: Tu cine ești? - Știind că este Domnul.

13. Atunci apropiindu-se Iisus, a luat pâinea și le-a dat lor, aștidera și peștele.

14. Aceasta era acum a treia oară, că Iisus s'a arătat ucenicilor săi după ce s'a sculat din morți.

15. Deci dacă au prânzit, a zis Iisus lui Simon Petru: Simone al lui Iona, mă iubești tu mai mult decât aceștia? Răspuns-a (Petru): Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Paște mielulei mele.

16. Și l-a întrebat (Iisus) a doua oară: Simone al lui Iona, mă iubești tu pe mine? Răspuns-a lui: Da, Doamne, tu știi că te iubesc. Zis-a lui: Paște oille mele.

17. Zis-a lui a treia oară: Simone al lui Iona, mă iubești tu pe mine? Și s'a mâhnit Petru că a treia oară l'a zis lui: Mă iubești tu? Apoi a zis către Iisus: Doamne, tu toate le știi; tu știi că te iubesc. Zis-a Iisus lui: Paște oille mele.

18. Amin, amin grăesc ție: Când eryl mai tânăr, te încingeai tu însuși și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde tu nu vorești.

19. Și aceasta a zis, însemnând cu ce moarte avea să preamărească pe Dumnezeu. Și acestea grăind, a zis lui: Vino după mine.

20. Ci întorcându-se Petru, a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubia Iisus și care la el se culcase pe pătul lui și-l întrebase: Doamne, cine este cel ce va să te vânză?

21. Pe acela văzându-l Petru, a zis lui Iisus: Doamne, dar cu ce te vânză ce (va fi)?

22. Răspuns-a Iisus lui: De voi vrea să rămăe acesta până voi veni, ce ai tu? Tu vino după mine!

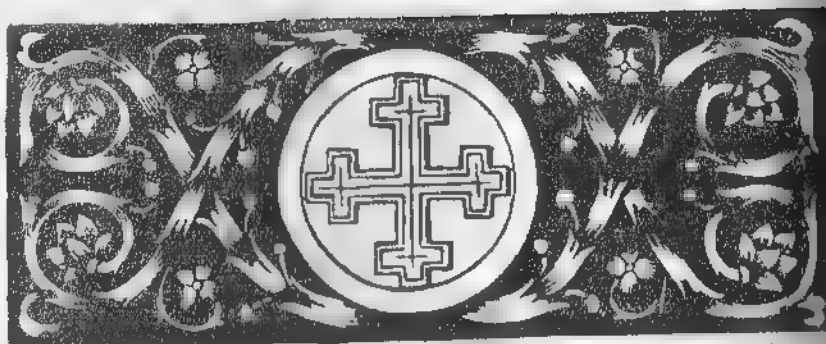
23. Deci a ieșit cuvântul acesta

între frați, că ucenicul acesta nu va muri. Dar Iisus nu l'a spus lui că nu va muri, ci: de voi vrea să rămăe acesta până voi veni, ce ai tu?

24. Acesta este ucenicul care mărturisește despre acestea și a scris acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.

25. Ci sunt și altele multe pe care le-a făcut Iisus, care de s'ar fi scris cu deamănuntul, mi se pare că nici în lumea aceasta n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris. Amin.

FAPTELE SFINŢILOR APOSTOLI

1.

Hristos se arată Apostolilor după înviere. Înălţarea la cer. Alege-rea lui Matia în locul pânzătorului Iuda.

Teofile, în cartea cea dintâi ti-am scris despre toate câte a făcut şi a învăţat Iisus, dela început,

2. Până în ziua în care s'a înălţat, dupăce prin Duhul Sfânt a dat poruncă apostolilor pe cari l-a ales,

3. Şi cărora s'a şi înfăţişat pe sine viu după patima sa, prin multe semne doveditoare, arătându-se lor vreme de patruzeci de zile şi grăind cele despre împărăţia lui Dumnezeu.

4. Şi fiind împreună cu dânsii, le-a poruncit lor să nu se desparte de Ierusalim, ci să aştepte făgăduinţa Tatălui, pe care (precum a spus) aţi auzit-o dela mine.

5. Căci Ioan a botezat cu apă, iar voi nu mult după aceste zile vă veţi boteza cu Duhul Sfânt.

6. Atunci cel ce se adunaseră îl întrebară pe dânsul, zicând: Doamne, oare în vremea aceasta vei aşeza din nou împărăţia lui Israel?

7. Iar el a zis către dânsii: Nu vi s'a dat vouă să ştiţi vremea sau soroacele pe care Tatăl le-a pus întru atotputernicia sa.

8. Ci când va veni Duhul Sfânt peste voi, veţi lua putere şi voi fiţi mie martori în Ierusalim şi în toată Iudeea şi în Samaria şi până la marginea pământului.

9. Iar zicând acestea, s'a înălţat în faţa lor, şi un nor l-a luat pe el din ochii lor.

10. Şi cum priveau el la cer când se înălţa el, iată, doi bărbaţi au statut înaintea lor în vesture minie albe.

11. Zis-au aceştia: Bărbaţi Galileeni, ce staţi uitându-vă la cer? Acest Iisus care s'a înălţat dela voi la cer, aşa va veni precum l-aţi văzut pe el mergând la cer.

12. Atunci, dela muntele

1. 13

FAPTELE

2. c

se cheamă al Maslinilor, care este aproape de Ierusalim, cale de-o săptămână, apostolii s'au întors în Ierusalim.

13. Şi dacă au ajuns, s'au suit în încăperea de sus, unde şedeau (de obicei) Petru, Iacov, Ioan şi Andrei, Filip, Toma, Vartolomeu şi Matei, Iacov al lui Alfeu, Simon Zilotul şi Iuda al lui Iacov.

14. Toţi aceştia, împreună cu femeile şi cu Maria, muma lui Iisus, stăruiau, într'un cuget, în rugăciune.

15. În zilele acestea sculându-se Petru în mijlocul ucenicilor - iar numărul poporului adunat era ca la o sută şi douăzeci - a zis:

16. Bărbaţilor şi fraţilor, trebuia să se împlinească scriptura aceea care s'a rostit de mai înainte de Duhul Sfânt, prin gura lui David, despre Iuda, care s'a făcut povăţuitor celor ce au prins pe Iisus.

17. Căci acela (încă) era numărat împreună cu noi şi fusese des pentru această slujbă.

18. Şi din plata nedreptăţii şi-a cumpărat o ţarină, dar căzând, a pătânit pântecul lui şi s'au vărsat toate măruntaele lui.

19. Iar aceasta s'a făcut cunoscută tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim, încât ţarina aceea s'a cumpărat în limba lor Acheldama, adică Ţarina Sângelui.

20. Pentrucă scris este în cartea Psalmilor: Facă-se casa lui pustie, şi nu fie cine să locuiască în ea! Şi dregătoria lui să o ia cine!

21. Se cuvine deci, ca unul din

bărbaţii cari se adunau cu noi în toată vremea întru care Domnul Iisus a fost cu noi,

22. Începând dela botezul lui Ioan şi până în ziua în care n'a înălţat dela noi, să fie împreună cu noi martor învierii lui.

23. Şi au pus înaintea pe doi, pe Iosif care se cheama Varnava, numit şi Iust şi pe Matia.

24. Şi rugându-se (apostolii) au zis: Tu Doamne, care cunoşti inimile tuturor, arată-ne dintre aceşti doi pe care l-ai ales,

25. Ca să ia soarta slujbei şi apostoliei acestela, dintru care a căzut Iuda, ca să meargă la locul său.

26. Apoi au aruncat sorţi pentru el, şi soarta a căzut pe Matia, şi s'a numărat el cu cei unsprezece apostoli.

2.

*Pogorîrea Duhului Sfânt.
Cupântarea lui Petru.*

Iar dacă a sosit ziua praznicului Cincizecimii, el erau adunaţi împreună cu toţi.

2. Şi fără de veste s'a făcut din cer un huet ca de suflare de vifor, şi a umplut toată casa unde şedeau ei.

3. Şi li s'au arătat lor, împărţite, limbi ca de foc, şi s'au lăsat peste fiecare dintrânsii.

4. Şi s'au umplut toţi de Duhul Sfânt şi au început a grăi în alte limbi, precum le da lor Duhul să grăiască.

5. Ci în Ierusalim erau locuitorii Iudei, oameni cucernici, din toate neamurile cari sunt sub cer.

6. Şi făcându-se glasul acela,

s'a adunat mulțimea și s'a umplut de uimire, căci fiecare îl auzia pe el grăind în limba sa.

7. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Nu sunt oare Galileeni toți aceștia cari grădesc?

8. Și cum (se'ntâmplă că) au zis fiecare limba noastră, intru care ne-am născut?

9. Parții și Mezii și Elamitenii, și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadochia, în Pont și în Asia,

10. În Frigia și în Pamfilia, în Egiptet și în părțile Libiei cele de lângă Chirene, și oaspeții din Roma și Iudeii și veneticii,

11. Criteii și Arabii, îi auzim grăind în limbile noastre slăvitele fapte ale lui Dumnezeu.

12. Și se spăimântau toți și se mirau, zicând unul către altul: Ce va să fie aceasta?

13. Iar alții ziceau în batjocură: S'au îmbătat de must!

14. Atunci ridicându-se Petru cu cel unsprezece a prins a grăi și a zice către ei: Bărbați Iudei, și toți cei ce locuți în Ierusalim, aceasta să vă fie știută vouă și să luați aminte cuvintele mele!

15. Pentrucă aceștia nu sunt beți, precum vi se pare vouă, căci este (abia) al treilea ceas din zi.

16. Ci aceasta este ceea ce s'a spus prin prorocul Ioși:

17. În zilele cele de apoi, zice Domnul, turna-voi din Duhul meu peste tot trupul, și vor proroci feciorii voștri și fetele voastre; și tinerii voștri vor vedea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri.

18. Încă și peste slugile mele și peste slujnicile mele voi turna în zilele acelea din Duhul meu și vor proroci.

19. Și sus în cer voi face minuni, și semne jos pe pământ: sânge și foc și ceață de fum.

20. Soarele se va prefăce în întunec și luna în sânge, mai înainte până ce va veni ziua cea mare și luminată a Domnului.

21. Și atunci tot cel ce va chema numele Domnului, se va mântui.

22. Bărbați Israeliteni, ascultați cuvintele acestea: Pe Iisus Nazarineanul, bărbat arătat de Dumnezeu înaintea voastră prin puterile și minunile și semnele pe care Dumnezeu le-a făcut printr'însul în mijlocul vostru, precum știți și voi,

23. Pe acesta, după sfatul cel rânduit și după prevăzătoarea știută a lui Dumnezeu, vândut lăsat vouă, l-ați luat și prin mâinile celor fărădelege răstignindu-l, l-ați omorât.

24. Dar Dumnezeu l-a înviat, deslegând legăturile morții, pentrucă nu era cu putință să fie ținut de moarte.

25. Căci David zice despre el: Văzută-am pe Domnul purtându-mă înaintea mea, că deadeapla mea este, ca să nu mă clătesc.

26. Pentru aceasta inima mea s'a veselit, și s'a bucurat simțul meu; ba chiar și trupul meu va odihni întru nădejdea,

27. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da celui cuibășit al tău să vadă stricăciunea.

28. Cunoscut ai făcut mie cum

vlești; umpleamă-vei de veselie cu fața ta.

29. Bărbaților și fraților! Să-mi fie iertat să grădesc cu îndrăzneală către voi despre patriarhul David, căci el a murit și s'a și îngropat și mormântul lui este la noi până în ziua de astăzi.

30. Dar el fiind proroc și știind că Dumnezeu l-a făgăduit cu jurământ să ridice din rodul coapselor lui, după trup, pe Hristos, ca să șază pe scaunul lui,

31. Mai înainte văzând, a vestit învierea lui Hristos, (spunând) că nu se va lăsa sufletul lui în iad, nici trupul lui nu va vedea stricăciunea.

32. Pe acest Iisus Dumnezeu l-a înviat, (lucru) pentru care noi toți suntem martori.

33. Drept aceea, înălțat fiind cu dreapta lui Dumnezeu și luând dela Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat (preste noi) ceea ce voi vedeți și auziți acum.

34. Pentrucă David nu s'a suit în ceruri, dar el zice: Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadeapla mea,

35. Până ce voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale.

36. Deci, să știe bine toată casa lui Israel, că pe acest Iisus, pe care voi l-ați răstignit, Dumnezeu l-a făcut Domn și Hristos.

37. Și auzind ei acestea, s'au smerit cu inima și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: Ce vom face, bărbaților și fraților?

38. Iar Petru a zis către ei: Pocăți-vă și să se boteze fiecare din voi întru numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt.

39. Pentrucă vouă vă este dată făgăduința și copiilor voștri și tuturor celor de departe, ori pe câți îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

40. Și cu alte multe cuvinte mărturisia el (pe Hristos) și îl îndemna pe dânșii, zicând: Mântuiți-vă de acest neam îndărătnic!

41. Iar ei primind cu dragoste cuvântul lui, s'au botezat; și s'au adăugat în ziua aceea ca la trei mii de suflete.

42. Și stăruiau în învățătura apostolilor, în împărțășire și în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Și era cuprins de frică tot sufletul, căci multe minuni și semne se făceau prin apostoli.

44. Și toți cei ce au crezut erau împreună și toate le aveau de obște.

45. Și și vindeau moșile și averile și le împărțiau pe ele tuturor, după trebuința fiecăruia.

46. Și în toate zilele stăruiau, într'un cuget, în biserică și frângeau pâinea prin case, primindu-și hrana cu bucurie și cu inimă nevinovată,

47. Lăudând pe Dumnezeu și fiind bine primiți de tot poporul. Iar Domnul sporia în fiecare zi obștea cu cei ce se izbăveau.

29 Ps. 89, 4—5; 2 Sam. 7, 12—13; 132, 11.

37 Ps. 16, 10.

38 Ps. 110, 1.

3.

*Vîndecarea ologului. Petru cu-
pîntează mulțimi despre Hristos
și despre pocăință.*

Petru și Ioan s'au sîlt (odată)
împreună în biserică, la rugă-
ciunea dela ceasul al nouălea.

2. Și (era acolo) un om oare-
care, schiop fiind din pîntecele
maicii sale, pe care îl aduceau și
îl așezau în fiecare zi înaintea bi-
sericii la ușa ce se chema Fru-
moasă, ca să ceară milostenie dela
cel ce intrau în biserică.

3. Acesta, văzând pe Petru și
pe Ioan că vrea să intre în bi-
serică, a cerut milostenie.

4. Iar Petru și Ioan căutând la
dînsul, au zis: Uită-te la noi.

5. Iar el căuta la dînșii cu
osîrdie, așteptând să primească
ceva dela ei.

6. Atunci Petru a zis: Argint
și aur nu am, dar ceea ce am îți
dau: În numele lui Iisus Hristos
Nazarineanul, scoală-te și umblă!

7. Și apucându-l pe el de mîna
cea dreaptă, l-a ridicat și îndată
îi s'au întărit lui tălpile și fluierile
(picloarelor).

8. Și sîrînd a stat (în picloare)
și a început a umbla; și a intrat
cu ei în biserică, umblînd și să-
rînd și lăudând pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut pe el tot poporul
umblînd și lăudând pe Dumnezeu.

10. Și l-au cunoscut că era
cel ce ședea pentru milostenie la
ușa cea Frumoasă a bisericii, și
s'au umplut de spalmă și de mirare
pentru ceea ce i se întîmplase lui.

11. Cîi fiindcă schiopul cel vîn-
decat se ținea de Petru și de Ioan,
tot norodul uitit a alergat la dînșii,

în pridvorul ce se chiamă al lui
Solomon.

12. Iar Petru văzând aceasta, a
grăit către norod: Bărbați Israi-
teni! Ce vă minunați de aceasta?
Sau vă uitați la noi, ca și cum
cu a noastră putere sau cucera-
nție l-am fi făcut pe acesta să
umblă?

13. Dumnezeu! lui Avraam și
al lui Isaac și al lui Iacov, Dum-
nezeul părinților noștri, a prea-
mărit pe Fiul său Iisus, pe care
voi l-ați vîndut și v'ați lepădat
de dînsul în fața lui Pilat, care
vola să-l lase slobod pe el.

14. Iar voi v'ați lepădat de cel
Sfînt și Drept și ați cerut să vi se
dăruiască vouă un bărbat ucigăș.

15. Ați omorît pe începătorul
vieții, pe care Dumnezeu l-a în-
viat din morți și căruia noi îi
suntem martori.

16. Și pentru credința în nu-
mele lui, pe acesta pe care îl ve-
deți și îl cunoașteți, numele lui
Iisus l-a întărit, și credința cea
întru el l-a dat lui această vîn-
decare deplină înaintea voastră,
a tuturor.

17. Dar eu știu fraților, că din
neștiință ați făcut aceasta, ca și
mai marii voștri.

18. Cîi Dumnezeu a plinit vo-
fel cele vestite de el mai înainte
prin gura tuturor prorocilor sau
(anume) că Hristos va să pîr-
mească.

19. Deci, pocăliți-vă și vă în-
toarceți, ca să se șteargă păcatele
voastre și să vie vreme de înscu-
tare dela fața Domnului.

20. Și să vă trimită pe Iisus
Hristos cel mai înainte propovă-
duit vouă,

21. Pe care cerul trebuie să-l
primească până la vremea plînirii
tuturor celor vestite din veac de
Dumnezeu prin gura sfinților săi
proroci.

22. Căci Moise a zis: Domnul
Dumnezeul vostru va ridica dintre
frații voștri Proroc ca mine; pe
el să-l ascultați întru toate câte
va grăi vouă.

23. Și va fi că tot sufletul care
nu va asculta de prorocul acela,
se va pierde din popor.

24. Și toți prorocii cari au grăit
înainte și după Samuel au vestit
zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii prorocilor și
ei legămîntului pe care l-a făcut
Dumnezeu cu părinții voștri, cînd
a grăit către Avraam: Și întru
mîntuirea ta se vor binecuvînta
toate neamurile pămîntului.

26. Și Dumnezeu, înviînd pe
Fiul său, vouă vi l-a trimis pe el
mai întîi să vă binecuvînteze, ca
să vă întoarceți fiecare dela fap-
tele voastre cele rele.

4.

*Prigontrea Apostolilor. Mărturia
lui Petru și a lui Ioan despre
puterea și darul lui Hristos.
Viața de obște a creștinilor.*

Si pe cînd grăiau ei norodului,
s'au venit la dînșii preoții și
mai marele bisericii și saducheli,

2. Supărați, că ei învățau noro-
dul și vesteau, întru Iisus, învie-
rea din morți.

3. Și punînd mîna pe el l-au

pus sub pază până a doua zi, căci
(acum) era seară.

4. Dar mulți din cei ce au auzit
cuvîntul au crezut, încît numă-
rul bărbaților (credincioși) a sporit
la cinci mii.

5. Iar a doua zi s'au adunat
în Ierusalim căpeteniile și bătrîni
și cărturarii,

6. Și arhierul Ana și Calaf și
Ioan și Alexandru și câți erau din
neamul arhieresc.

7. Și puîndu-l pe el în mijloc,
l-au întrebat: Cu ce putere sau
în al cui nume ați făcut voi a-
ceasta?

8. Atunci Petru, umplîndu-se
de Duhul Sfînt, a zis către dînșii:
Căpetenii ale poporului și voi bă-
trînii!

9. De vreme ce noi suntem în-
trebați astăzi pentru o facere de
bine cu un om bolnav, prin cine
s'a mîntuit acesta,

10. Cunoscut să fie vouă tu-
tutor și la tot poporul lui Israil,
că în numele lui Iisus Hristos Na-
zarineanul, pe care voi l-ați răsu-
gnit și pe care Dumnezeu l-a
înviat din morți. Prin acela stă
acesta sănătos înaintea voastră!

11. El este piatra care nu s'a
băgat în seamă de voi, ziditorii,
și care a ajuns în capul unghiului.

12. Și în nimeni altul nu este
mîntuire, pentru că nu este sub
cer nici un alt nume dat oame-
nilor, întru care să ne mîntuim noi.

13. Și văzînd ei îndrăzneala lui
Petru și a lui Ioan, și știînd că
sunt oameni necărturari și din
prostime, se mirau (de dînșii). Dar

1. 22. A doua Lege 18, 15, 19.

2. Fac. 12, 3; 22, 18.

4. 11: Ps. 118, 22.

cu toate că-i ştiau pe el că fusese cu Iisus,

14. Văzând pe omul cel tămăduit stând cu dânşii, nu puteau spune nimic împotriva lor.

15. Ci poruncindu-le să iasă afară din sobor, vorbeau întru sine zicând:

16. Ce să facem cu oamenii aceştia? Căci tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim le este cunoscut că s'a săvârşit de el o vădită minune, pe care nu o putem tăgădă.

17. Ci pentru că aceasta să nu se mai lătească în popor, cu înfricoşare să le poruncim lor să nu mai grăiască în numele acesta nici unuia din oameni.

18. Şi chemându-l pe el, le-au poruncit lor ca nicidecum să nu mai grăiască nici să înveţe în numele lui Iisus.

19. Iar Petru şi Ioan răspunzând, au zis către dânşii: Judecaţi de este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm de voi mai mult decât de Dumnezeu.

20. Pentru că nu putem să nu vestim noi cele ce am văzut şi am auzit.

21. Iar el înfricoşându-l pe dânşii, i-au slobozit, neaflând nici un chip să-l pedepsească pe el, de teama poporului; căci toţi preamăreau pe Dumnezeu pentru ceea ce se făcuse.

22. Iar omul acela, cu care se făcuse minunea acestei tămăduiri, avea mai mult decât patruzeci de ani.

23. Ci dacă i-au slobozit pe ei, au venit la ei şi le-au povestit câte le-au spus lor arhierii şi bătrânii.

24. Iar el auzind, toţi într'un cuget au ridicat glas către Dumnezeu şi au zis: Stăpâne, Dumnezeule, cel ce ai făcut cerul şi pământul şi marea şi toate cele ce sunt întrăsele,

25. Tu, prin gura robului tău David, ai zis: Pentru ce s'au înălţat neamurile şi noroadele au cugetat cele deşarte?

26. Ridicatu-s'au împăraţii pământului şi stăpânitorii s'au adunat împreună împotriva Domnului şi împotriva unsului lui.

27. Căci cu adevărat s'au adunat, în cetatea aceasta, asupra sfântului tău Fiul Iisus, pe care l-au uns, Irod şi Pilat din Pont, cu păgânii şi cu noroadele lui Israel,

28. Ca să facă toate câte mâna ta şi sfatul tău de mai înainte au rânduit să fie.

29. Şi acum, Doamne, caută împotriva îngrozirilor lor şi da robilor tăi să vestească cuvântul tău cu toată îndrăzneala;

30. Întinde mâna ta (asupra lor) ca în numele sfântului tău Iisus să facă tămăduiri şi semne şi minuni.

31. Şi pe când se rugau ei, s-a clătit locul unde erau adunaţi şi s'au umpluţi toţi de Duhul Sfânt şi vesteau cu îndrăzneală cuvântul lui Dumnezeu.

32. Iar mulţimea celor ce au crezut avea un singur suflet şi o singură inimă; şi nici unul din ei nu zicea că din averile sale este ceva al său, ci toate le aveau de obşte.

33. Iar apostolii mărturiseau cu

24: Ies. 20, 11; Ps. 146, 6; 117, 16; Ier. 32, 17.

25: Ps. 2, 1—2.

mare putere de învierea Domnului Iisus, şi mare har era peste el toţi.

34. Şi nimeni nu era lipsit între ei, căci toţi câţi aveau ţărini sau case le vindeau şi aducând preţul celor vândute,

35. Il puneau la picioarele apostolilor; şi se da fiecare după cum avea trebuinţă.

36. Iar Iosif, cel ce s'a numit de apostoli Varnava — ce se tâlcuieşte: Fiul Mângâierii — un levit, Critean de neam,

37. Având o ţarină, a vândut-o şi aducând preţul ei l-a pus la picioarele apostolilor.

5.

Anania şi Safira. Apostolii aruncă în temniţă şi scapă prin minune. Arhierii uneltesc, iar Apostolii propoveduesc. Gamaliil.

Iar un om oarecare, anume Anania, împreună cu Safira femeea sa, şi-a vândut ţarina.

2. Şi, cu ştirea femeii sale, a ascuns o parte din preţ, iar cealaltă parte aducându-o, a pus-o la picioarele apostolilor.

3. Atunci a zis Petru: Ananie, pentru ce a umplut satana inima ta, să minţi tu Duhului Sfânt şi să ascunzi din preţul ţarinei?

4. Au rămânând (nevândută), nu ţie-ţi rămânea? Şi dacă ai vândut-o, (preţul ei) nu era în stăpânirea ta? Cum ţi-ai pus în inima ta lucrul acesta? N'ai minţit oamenilor, ci lui Dumnezeu.

5. Iar Anania auzind cuvintele acestea, a căzut şi a murit. Şi

frică mare îl cuprindea pe toţi cei ce auzeau (de 'ntâmplarea) aceasta.

6. Şi sculându-se cel mai tineri, l-au înfăşat şi scoţându-l afară l-au îngropat pe el.

7. Iar după ce au trecut ca la trei ceasuri, a intrat şi femeea lui (Anania), neştiind ceea ce se 'ntâmplase.

8. Zis-a Petru către ea: Spune-mi mie, cu atât ai vândut ţarina? Iar ea a răspuns: Da, cu atâta.

9. Ci Petru a întrebat-o (iarăşi): Pentru ce v'aţi vorbit între voi să ispiţiţi Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la uşă şi te vor scoate afară şi pe tine.

10. Şi (Safira) a căzut îndată la picioarele lui şi a murit. Şi intrând tinerii, au aflat-o moartă şi scoţându-o au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Şi frică mare a căzut peste toată adunarea şi peste toţi cei ce auzeau acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne şi minuni multe întru popor. Şi erau toţi într'un gând în pridvorul lui Solomon.

13. Dar din ceilalţi nimeni nu cuteza să se lipească de ei; poporul însă îl lauda pe dânşii.

14. Şi tot mai vărtos sporea mulţimea de bărbaţi şi de femei cari credeau în Domnul,

15. Încât scoteau la uliţi pe cei bolnavi şi îi puneau pe paturi şi pe năşăli, ca venind Petru, măcar umbra lui să 'umbrească pe vreunul dintrânşii.

16. Şi se 'adunau în Ierusalim şi mulţi din cetăţile cele de primă prejur, aducând pe cei bolnavi şi

pe cei chinuți de duhuri necurate, și toți se tămăduiau!

17. Atunci s'a sculat arhiereul și toți cei ce erau împreună cu dânsul - aceștia fiind din eresul saducheeilor - și s'au umplut de pizmă.

18. Și și-au pus mâinile lor pe apostoli și i-au băgat pe ei în temnița de obște.

19. Dar îngerul Domnului a deschis noaptea ușile temniței și scoțându-i pe dânsii, a zis:

20. Mergeți și stând în biserică grațiți poporului toate cuvintele vlieții acestora.

21. Și auzind aceasta, au intrat de dimineață în biserică și au început a învăța. Ci venind arhiereul și cei ce erau împreună cu el, au adunat soborul și pe toți bătrânii fiilor lui Israel și au trimis la temniță să-i aducă pe dânsii.

22. Dar slugile mergând nu i-au aflat pe ei în temniță, și întorcându-se au spus,

23. Zicând: Am găsit temnița încuiată cu toată grija, iar pe străjeri stând înaintea ușilor; ci deschizând, n'am aflat înăuntru pe nimeni.

24. Și auzind cuvintele acestea, mai marele bisericii și arhiereii se mirară de dânsii (întrebându-se) ce va să fie aceasta.

25. Viind însă un oarecare, le-a spus lor, zicând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în temniță sunt în biserică, stând și învățând poporul.

26. Atunci voevodul bisericii cu slugile mergând, i-au adus pe ei, dar nu cu silă, căci se temeau de popor să nu-i ucidă cu pietre.

27. Și aducându-l pe el, i-au

pus în fața soborului. Atunci arhiereul i-a întrebat,

28. Zicând: Nu v'am poruncit oare cu asprime să nu mai învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și voiți să aduceți asupra noastră sângele omului ăcestuia!

29. Iar Petru și ceilalți apostoli răspunzând au zis: Trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni!

30. Dumnezeuul părinților noștri a sculat din morți pe Iisus, pe care voi l-ați omorât spânzurându-l pe lemn.

31. Pe acesta Dumnezeu l-a înălțat cu dreapta sa, (ca să fie) Începător și Mântuitor și să dea lui Israel pocăință și iertare de păcate.

32. Iar martorii cuvintelor acestora suntem noi și Duhul Sfânt pe care l-a dat Dumnezeu celor ce-l ascultă pe el.

33. Auzind ei (acestea), foarte s'au mâniat și se sfătuiau să-l omoare pe dânsii.

34. Atunci s'a sculat în sobor un fariseu, anume Gamaliil, învățător de lege, cinstit de tot poporul, și poruncind să fie scoși puțin apostolii afară,

35. A zis către dânsii: Bărbați Israeliteni, luați seama de ce vreiți să faceți cu oamenii aceștia;

36. Pentrucă mai înainte de zilele acestea, s'a sculat Tevda spunând cumcă el este cineva mare și s'a lipit de el un număr de oameni, ca la patru sute; dar el a fost ucis și toți cei ce ascultau

5. 30; A doua Legi 21. 22.

taseră de el s'au risipit, iar (din treaba lor) nimic nu s'a ales.

37. După el, în zilele numărătoare, s'a sculat Iuda Galileeanul, trăgând după sine popor mult; dar și acela a pierit și toți câți îl ascultaseră pe el s'au risipit.

38. Și acum vă spun: Nu vă legați de oamenii aceștia, ci lăsați-i în pace - căci dacă planul acesta sau lucrul acesta va fi dela oameni, se va risipi,

39. Iar de este dela Dumnezeu, nu-l veți putea risipi - ca nu cumva să vă faceți luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Și ascultându-l pe el, au chemat pe apostoli, și bătându-l, le-au poruncit să nu grăiască în numele lui Iisus și i-au slobozit pe ei.

41. Iar el s'au dus din fața soborului, bucurându-se că pentru numele lui s'au învrednicit a se lăsa de ocară.

42. Și toată ziua în biserică și prin case nu încetau a învăța și a binevesti pe Iisus Hristos.

6.

Alegerea celor sapte diaconi. Arhidiaconul Stefan.

În zilele acelea înmulțindu-se ucenicii, elenistii au prins a cărti împotriva Evreilor, că văduvele lor erau trecute cu vederea la împărțirea zilnică, a celor de trebuință.

2. Atunci cei doisprezece chemând mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este bine ca noi lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese.

3. Drept aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu nume bun, plini de Duhul Sfânt și de

înțelepciune, pe cari să-i rândulim la treaba aceasta.

4. Iar noi vom stăruia în rugăciune și în slujba cuvântului,

5. Și a plăcut cuvântul acesta la toată mulțimea; și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip și pe Prohor și pe Nicanor și pe Timon și pe Parmena și pe Nicolae, Antiohianul de curând întors la credință dintre păgâni.

6. Pe aceștia i-au pus înaintea apostolilor și (apostolii) rugându-se și-au pus mâinile peste dânsii.

7. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea, și sporea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim; ba și mulțime multă de preoți se întorcea la credință.

8. Iar Ștefan, fiind plin de credință și de putere, făcea minuni și semne mari întru popor.

9. Atunci s'au sculat unii din sinagoga ce se zicea a Libertinilor și a Chirinenilor și a Alexandrienilor și a celor din Cilichia și din Asia, și au prins a se prici cu Ștefan.

10. Dar nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia el.

11. Atunci au pus la cale pe niște oameni să zică: L-am auzit pe el grăind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și astfel au întăritat poporul și pe bătrâni și pe cărturari, și năvălind (asupra lui), l-au luat și l-au dus înaintea soborului.

13. Și au pus martori mincinoși cari ziceau: Omul acesta nu încetează a grăi cuvinte de hulă împotriva acestui loc sfânt și a legii;

14. Căci l-am auzit pe el zicând că Iisus Nazarineanul va strica locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat nouă Moise.

15. Și căutând spre el toți cei ce ședeau în sobor, au văzut fața lui ca fața unui inger.

7.

*Cuvântarea arhidiaconului
Stefan. Mucenicia lui.*

Atunci a zis arhiereul: Oare așa sunt acestea?

2. Iar el a zis: Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeuul măririi s'a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, mai înainte de a locui el în Haran.

3. Și a zis către dânsul: Ieși din pământul tău și din neamul tău și vino în țara care ți-o voi arăta ție.

4. Atunci ieșind din țara Haranului a locuit în Haran, și de acolo, după ce a murit tatăl său, l-a mutat pe el în țara aceasta, în care locuiți voi acum.

5. Și nu l-a dat lui moștenire întruansa nici o urmă de picior, dar l-a făgăduit că l-o va da spre stăpânire lui și după dânsul, neavând încă fiu, urmașilor lui.

6. Și Dumnezeu a grăit așa: Urmașii lui fi-vor strelni în țară streină și ei vor robi pe ei și ei vor chinul patru sute de ani.

7. Dar neamul la care vor sluji ei îi voi judeca eu, a zis Dum-

nezeu, și după acestea vor ieși și-mi vor sluji mie în locul acesta.

8. Și l-a dat lui așezământul tăierii împrejur, și așa a născut pe Isaac și l-a tăiat împrejur în ziua a opta, și Isaac a născut pe Iacov și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

9. Și patriarhii pizmuind pe Iosif l-au vândut la Egipt, dar Dumnezeu era cu dânsul.

10. Și l-a scos pe el din toate necazurile lui și l-a dat lui har și înțelepciune înaintea lui Faraon împăratul Egiptului, și l-a pus pe el povățuitor peste Egipt și peste toată casa sa.

11. Și a venit foamete și necaz mare peste toată țara Egiptului și a Canaanului și părinții noștri nu aflau de mâncare.

12. Auzind însă Iacov că în Egipt sunt bucate, a trimis (acolo) pe părinții noștri, întâi oară.

13. Iar a doua oară s'a arătat Iosif fraților săi și neamul lui Iosif s'a făcut cunoscut lui Faraon.

14. Și trimițând Iosif, a chemat pe tatăl său Iacov cu tot neamul lui de șaptezeci și cinci de suflete.

15. Și s'a pogorât Iacov în Egipt și a murit și el și părinții noștri.

16. Și au fost mutați în Sihem și puși în mormântul pe care l-a cumpărat Avraam cu preț de argint dela fiul lui Emor, în Sihem.

17. Ci cu cât se apropia vremea făgăduinței pe care cu jurământ o făcuse Dumnezeu lui Avraam, creștea și se înmulțea poporul în Egipt,

18. Până ce s'a sculat alt împărat care nu cunoștea pe Iosif.

19. Acesta unelțind împotriva neamului nostru, a silit pe părinții noștri să-și lăpăde pruncii lor, să nu mai trăiască.

20. În vremea aceea s'a născut Moise, și era plăcut lui Dumnezeu. Trei luni el a fost hrănit în casa tatălui său.

21. Iar când a fost lepădat, l-a luat fata lui Faraon și l-a crescut pe el ca pe feciorul său.

22. Și a învățat Moise toată înțelepciunea Egiptenilor și era puternic în cuvânt și în fapte.

23. Iar când a împlinit patruzeci de ani, s'a suit în inima lui (dorul) de a cerceta pe fiul lui Israel, frații săi.

24. Și văzând pe unul din ei pătîmind strâmbătate, a apărut și s'a răzbunat pe cel asuprit, omorând pe egiptean.

25. Ci el gândea că frații săi primeau, că Dumnezeu prin mâna lui le dă lor mântuire, dar ei n'au priceput.

26. A doua zi s'a ivit în mijlocul unora cari se sfădeau, și l-a blestemat pe el la pace, zicând: Omeneilor, voi sunteți frați, pentru ce vă asupriți unul pe altul?

27. Iar cel ce asuprea pe aproaș pe l-a împins, zicând: Cine te-a pus pe tine stăpân și judecător peste noi?

28. Ori vrei să mă omori, precum ai omorât pe egipteanul?

29. Auzind cuvântul acesta, Moise a fugit și a pribegit prin țara Madian, unde l s'au născut doi fi.

30. Iar când a împlinit patruzeci de ani de (pribegie), l s'a arătat în muntele Sinai ingerul Domnului, în para focului unui rug.

31. Și Moise văzând s'a minunat de vedenie, și apropiindu-se ca să vadă (ce este), s'a auzit glasul Domnului către el:

32. Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov. Și cutremurându-se Moise nu cuteza să privească.

33. Ci Domnul a zis către el: Desleagă încălțăminte picioarelor tale, pentru că locul pe care stai pământ sfânt este!

34. Am văzut bine suferințele poporului meu din Egipt și suspinul lui l-am auzit și m'am pogorât ca să-l scot pe el (din robie). Vino, dar, să te trimit în Egipt.

35. Pe acest Moise de care s'au lepădat, zicând: Cine te-a pus pe tine stăpân și judecător? - pe acesta Dumnezeu, prin mâna ingerului celui ce l s'a arătat lui în rug, l-a trimis domn și izbăvitor.

36. Acesta l-a scos pe el, făcând minuni și semne în pământul Egiptului și la Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani.

37. Acesta este Moise, cel ce a zis fiilor lui Israel: Proroc ca mine va ridica vouă Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, de el să ascultați!

38. Acesta este cel ce, când a fost adunarea cea din pustie, cu ingerul care l-a grăit lui în muntele Sinai și cu părinții noștri a primit cuvinte de viață, ca să ni le dea nouă.

39. Părinții noștri însă n'au vrut

32: Ieș. 3, 6.

33: Ieș. 3, 5.

34: Ieș. 2, 24, 3, 7, 10.

37: A doua Lege 18, 15.

7. 3: Fac. 12, 1, 48, 4.

5: Iac. 12, 7; 13, 15; 17, 8; 48, 4.

Fac. 15, 13-14; Ieș. 2, 22; 12, 40.

Ieș. 3, 12.

să asculte de el, ei l-au lepădat și s'au întors cu inimile lor în Egipt.

40. Zicând lui Aaron: Fă-ne nouă dumnezei cari să meargă înaintea noastră, pentru că lui Moise acesta care ne-a scos pe noi din țară Egiptului, nu știm ce i s'a întâmplat!

41. Și au făcut în zilele acelea un vitel și au adus jertfă idolului și se veseleau întru lucrurile mâinilor lor.

42. Și s'a întors Dumnezeu dela dansul și l-a lăsat să se închine ostirii cerului, precum este scris în cartea prorocilor: Adusu-mi-ați oare voi, în casa lui Israel, vite junghiate și jertfe în cel patruzece de ani din pustie?

43. Și ați luat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipurile pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor. Dar vă voi muta pe voi dincolo de Vavilon!

44. Părinții noștri aveau în pustie cortul mărturiei, precum a rânduit cel ce a grăit lui Moise, ca să-l facă pe el după asemănarea pe care o văzuse.

45. Pe acesta primindu-l părinții noștri l-au dus cu Isus Navi în pământul păgânilor pe cari Dumnezeu l-a gonit din fața părinților noștri, până în zilele lui David.

46. Acesta a aflat har înaintea lui Dumnezeu și s'a rugat să aștepte locaș Dumnezeului lui Iacov.

47. Ci Solomon (a fost celce) l-a zidit lui casă.

48. Dar cel Prea Înalt nu l-a culesse în locașuri făcute de mâini (omenești), precum zice prorocul:

42: Amos 5, 25-27.

49. Cerul îmi este scaun și pământul așternut picioarelor mele. Ce casă îmi veți zidi mie? - zice Domnul - sau unde este locul odihnei mele?

50. Au nu mâna mea a făcut toate acestea?

51. Voi cei tari în cerbice și netălați împrejur la inimă și la urechi, voi pururea vă împotriviți Duhului Sfânt? Ca părinții voștri, așa (sunteți) și voi?

52. Pe care din proroci nu l-au gonit părinții voștri? Ei au omorât pe cel ce de mai înainte au vestit venirea Celui Drept, al cărui vânzător și ucigaș v'ați făcut voi acum.

53. Celce după indemn îngălesc ați primit legea și nu ați păzit-o pe ea!

54. Și auzind ei acestea, le crăpa inima (de ciudă) și scrâșneau din dinți împotriva lui.

55. Iar Ștefan, fiind plin de Duh Sfânt, a căutat la cer și a văzut mărirea lui Dumnezeu și pe Isus stând deodreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul Omului stând deodreapta lui Dumnezeu!

57. Iar el strigând cu glas mare, și-au astupat urechile lor, și tot într'un gând au năvălit asupra lui.

58. Și scoțându-l afară din cetate, au început să-l impropaște cu pietre. Iar martorii și-au pus hainele lor la picioarele unui tânăr ce se chema Saul.

59. Și pe când el impropașea cu pietre pe Ștefan, acesta se ruga și zicea: Doamne Isuse, primește duhul meu!

49: Is. 66, 1-2.

60. Apoi îngenunchind, a strigat cu glas mare: Doamne, nu le socoti păcatul acesta! Și zicând acestea a adormit. Iar Saul se nevoise la uciderea lui.

8.

Saul prigonește pe creștini. Filip propoveduește în Samaria. Simon vrăjitorul. Petru și Ioan în Samaria. Vistiernicul împărătesei Candachia primește creștina creștină.

Iar în zilele acelea goană mare s'a pornit asupra Bisericii din Ierusalim, și afară de apostoli, toți erau risipiți prin ținuturile Iudeei și ale Samariei.

2. Ci niște oameni cucernici au îngropat pe Ștefan și l-au plâns pe el cu plângere mare.

3. Iar Saul pustia Biserica, învârtind prin case, și târând pe bărbați și pe femei, îi ducea în temniță.

4. Cel ce se risipiseră însă, în duinul lor binevesteau cuvântul.

5. (Astfel) Filip pogorându-se în cetatea Samariei, le propoveduia lor pe Hristos.

6. Și mulțimile luau aminte, într'un cuget, la cele ce le grăia Filip, ascultându-l și văzând semnele ce le făcea.

7. Pentru că din mulți, cari aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare (duhurile) leșeau; și mulți slăbănogi și schlopî se tămăduiau.

8. Și s'a făcut bucurie mare în cetatea aceea.

9. Dar în celate era un om necare, anume Simon, care de multă vreme vrăjla și amăgea po-

porul Samariei, zicând că el ar fi cine știe ce.

10. Și toți, dela mic până la mare, îl ascultau (ulmiți), zicând: Acesta este puterea cea mare a lui Dumnezeu!

11. Și ascultau de el, pentru că de multă vreme îl amăgea pe ei cu vrăjile lui.

12. Iar dacă au crezut lui Filip care propoveduia despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Isus Hristos, s'au botezat bărbați și femei.

13. Atunci a crezut și Simon acela, și botezându-se era veșnic cu Filip. Și văzând minunile cele mari și semnele ce se făceau, se mira peste măsură.

14. Ci auzind apostolii din Ierusalim, cum că Samarinenii au primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

15. Cari pogorându-se, s'au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.

16. Pentru că peste nici unul din ei nu se pogorise încă, ci erau numai botezați întru numele Domnului Isus.

17. Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.

18. Și văzând Simon că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus lor bani.

19. Zicând: Dați-mi și mie această putere, ca ori pe cine voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.

20. Dar Petru a zis către el: Piel, cu argintul tău cu tot! Căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agonisește cu bani.

21. Tu nu ai nici partea, nici soarta acestei chemări, pentru că

inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22. Drept aceea, pocăște-te de această răutate a ta și te roagă lui Dumnezeu, doar ți se va ierta cugetul inimii tale.

23. Căci văd că ești amar ca fierul și (prins) în legăturile nedreptății.

24. Și răspunzând Simon, a zis: Rugă-vă voi pentru mine Domnului, ca nimic din cele ce ai zis să nu vie asupra mea.

25. Deci mărturisind și grăind cuvântul Domnului, s'au întors în Ierusalim, binevestind în multe sate de ale Samarienilor.

26. Iar îngerul Domnului a grăit către Filip, zicând: Scoală-te și mergi spre Miazăzi la calea ce se pogoară din Ierusalim în Gaza, care este pustie.

27. Și sculându-se s'a dus. Și iată un Etiopian famen, mare dragător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei, care era peste toată viața ei și care venise la Ierusalim să se închine,

28. Se întorcea acasă și șezând în căruța sa, citea pe prorocul Isaia.

29. Iar Duhul a zis lui Filip: Aprople-te și te ține de căruța aceasta.

30. Și alergând Filip l'a auzit citind pe prorocul Isaia și a zis: Oare înțelegi cele ce citești?

31. Iar el a zis: Cum aș putea înțelege, de nu mă va povățui cineva? Și a rugat pe Filip să se sule și să șază lângă el.

8. 22: Ps. 78, 37.

32. Iar locul din scriptură unde citea era acesta: Ca o oală s'a adus spre junghiere și ca un moli fără de glas înaintea celui care tunde pe el, așa nu și-a deschis gura sa.

33. Spre înjosire s'a făcut în decata lui, și neamul lui cine-l va spune? Căci s'a ridicat de pe pământ viața lui.

34. Și famenul a prins a grăi și a zice lui Filip: Rogu-te, despre cine spune prorocul acesta? De spre sine, sau despre altcineva?

35. Atunci Filip deschizând gura sa și purcezând dela locul acesta al scripturii, a binevestit lui pe Iisus.

36. Și mergând ei pe drum, au ajuns la o apă. Zis-a famenul: Iată apă! Ce mă oprește să mă botez?

37. Răspuns-a lui Filip: De crezi din toată inima ta, se poate. Iar el a grăit și a zis: Crez că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

38. Și a poruncit să stea căruța; și s'au pogorât amândoi în apă, și Filip și famenul, și l'a botezat pe el.

39. Iar dacă au ieșit din apă Duhul Domnului a răpit pe Filip și famenul nu l'a mai văzut pe el; și el s'a dus în calea sa, bucurându-se.

40. Iar Filip a fost găsit în Azot și trecând (dintr'un loc într'altul) binevestea prin toate cetățile, până a ajuns la Chesareea.

32. Is. 53, 7--8.

9.

Chemarea lui Pavel. Petru tă-mădueste pe Enea din Lidă și înviază pe Tavita din Iopt.

Iar Saul suflând încă groază și ucidere împotriva ucenicilor Domnului, s'a dus la arhiereu.

2. Și a cerut dela el scrisori către sinagoge din Damasc, ca să ar afla pe vreunul, fie bărbat, fie femeie, cari sunt pe calea aceasta a credinței în Hristos), să-l aducă la Ierusalim.

3. Dar pe când mergea și se apropia el de Damasc, fără de veste a strălucit peste el o lumină din cer.

4. Și căzând la pământ a auzit un glas zicându-i: Saule, Saule, de ce mă prigonești?

5. Zis-a el: Cine ești, Doamne? Iar Domnul a zis: Eu sunt Iisus pe care tu-l prigonești. Greu îți este ție să lovești cu piciorul în bolduri!

6. Și tremurând de spaimă, a zis el: Doamne, ce voești să faci? Iar Domnul a zis către el: Scoală-te și intră în cetate, și ți se va pune ție ce trebuie să faci.

7. Iar oamenii, cari mergeau pe cale împreună cu el, stăteau încremenți auzind glasul și nevăzând pe nimeni.

8. Și s'a sculat Saul dela pământ și deschizându-și ochii săi el mai vedea nimic. Și ducându-l de mână, l'au băgat în Damasc.

9. Și trei zile nu a văzut și n'a mâncat, nici n'a băut.

10. Iar în Damasc era un ucenic, nume Anania. Și a zis Domnul

către el, în vedenie: Anania! Iar el a răspuns: Iată-mă, Doamne!

11. Iar Domnul a zis către el: Sculându-te, mergi pe ulița ce se cheamă Dreaptă, și caută în casa lui Iuda pe Saul cel din Tars, că iată se roagă.

12. Și a văzut, în vedenie, pe un bărbat, anume Anania, intrând la el și puindu-și mâinile peste el, ca iarăși să vadă.

13. Și a răspuns Anania: Doamne, auzit-am dela mulți despre bărbatul acesta, câte rele a făcut sfinților tăi din Ierusalim.

14. Ba arê putere dela arhierei să lege și aici pe toți cari cheamă numele tău.

15. Și a zis Domnul către el: Mergi, căci vas ales imi este mie acesta, ca să ducă numele meu înaintea neamurilor și a împărățiilor și a fiilor lui Israel.

16. Căci eu ți voi arăta câte trebuie să pătimească el pentru numele meu.

17. Și s'a dus Anania și a intrat în casă și puindu-și mâinile peste el a zis: Frate Saule, Domnul Iisus, care ți s'a arătat pe calea pe care veneai, m'a trimis ca să-ți primesți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pe ochii lui ca niște solzi, și a văzut îndată și sculându-se s'a botezat.

19. Apoi luând de mâncare, s'a întărit. Și a rămas cu ucenicii cel din Damasc câteva zile.

20. Și îndată a început a propovedui pe Hristos, zicând) că acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Și toți cei ce-l auzeau se mirau și ziceau: Nu este oare acesta cel ce prigonea în Ierusalim pe

cel ce cheamă numele acesta? Ba și aici de aceea venise, ca să-i ducă pe ei, legați, la arhieriei?

22. Iar Saul mai vartos se în-tărea și tulbura pe Iudeii cari locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Hristosul.

23. Iar dupăce au trecut zile multe, Iudeii s'au sfătuit să-l omoare pe dânsul.

24. Saul a aflat însă de vicleșugul lor. Ci ei păzeau porțile (cetății) ziua și noaptea, ca să-l omoare pe el.

25. Dar ucenicii lui luându-l noaptea, l-au slobozit peste zid, lăsându-l jos într-o coșniță.

26. Și mergând Saul în Ierusalim, încerca să se lipească de ucenici, dar toți se temeau de el, necrezând că este ucenic.

27. Varnava însă luându-l pe el, l-a dus la apostoli și le-a spus cum a văzut pe cale pe Domnul și cum l-a grăit lui și cum în Damasc a vestit cu îndrăzneală numele lui Iisus.

28. Și era cu el în Ierusalim intrând și ieșind și vorbind cu îndrăzneală în numele Domnului Iisus.

29. Și grăia și se gâlcevea cu elenistii; iar ei căutau să-l omoare pe el.

30. Și dacă frații au înțeles aceasta, l-au dus pe el în Chesareea, iar (de acolo) l-au trimis la Tars.

31. Bisericiile din toată Iudeea și Galileea și Samaria aveau pace, întărindu-se și umblând întru frica Domnului, și sporind cu mângâierea Duhului Sfânt.

32. Ci Petru trecând pe la toți, a venit și la sfinții cari locuiau în Lida.

33. Și a aflat acolo pe un oarecare, anume Enea, care era slăbănog și zăcea în pat de opt ani.

34. Zis-a Petru lui: Enea, vindecă-te pe tine Iisus Hristos. Scoală-te și-ți strânge patul! Și îndată s'a sculat.

35. Și l-au văzut pe el toți cari locuiau în Lida și în Saron, cari s'au și întors la Domnul.

36. Iar în Iopli era o ucenică anume Tavita - care tâlcuindua însemnează Căprioară. Aceasta era plină de fapte bune și de multe milostenii ce făcea.

37. Dar s'a întâmplat în zilele acelea că s'a îmbolnăvit și a murit. Și scaldându-o au pus-o în foșor.

38. Ci Lida fiind aproape de Iopli și ucenicii auzind că Petru era aici, au trimis la dânsul doi oameni, rugându-l să nu pregete a veni până la ei.

39. Și sculându-se Petru, a mers cu dânsii. Iar dacă a sosit, l-au dus pe el în foșor; și l-au înmormântat toate văduvele plângând și arătându-i tife și veșmintele ce l-au făcea Căprioara când era cu dânsesele.

40. Atunci Petru scoțând din pat pe toți, a ingenunchiat și s'a rugat. Apoi întorcându-se către trupul zis: Tavita, scoală! Iar ea și-a deschis ochii și văzând pe Petru a șezut.

41. Iară el dându-i mâna, a ridicat-o pe ea și chemând pe sfinții și pe văduve, le-a dat-o viu.

42. Și s'a auzit aceasta în toată Iopli. Și mulți au crezut în Domnul.

43. Iar Petru a rămas destule zile în Iopli, la un oarecare Simon curelarul.

10.

Botezul sutasului Cornelle. Vedenia lui Petru despre chemarea păgânilor la credință.

1. Era însă un om în Chesareea, anume Cornelle, sutaș din cetate (de ostași) ce se chema Italică,

2. Cucernic și temător de Dumnezeu, cu toată casa lui. El făcea milostenii multe poporului și purtarea se ruga lui Dumnezeu.

3. (Odată), cam la al nouălea ceas din zi, a văzut în vedenie căvea pe ingerul lui Dumnezeu stărând la el și zicându-l: Cornelle!

4. Iar el căutând spre dânsul și înfricoșându-se, a zis: Ce este, Doamne? Și l-a zis lui: Rugăciunile tale și milosteniile tale s'au suit spre pomenire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum trimite niște oameni în Iopli și chită pe un oarecare Simon, ce se numește Petru.

6. Acesta găzduiește la unul Simon, curelarul, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce ce trebuie să faci.

7. Iar dacă s'a dus ingerul care grăise cu Cornelle, (acesta) a chemat pe doi din slujitorii săi și pe un ostaș cucernic din cei ce îi slujau lui,

8. Și povestindu-le lor toate, l-a trimis în Iopli.

9. Iar a doua zi, mergând el pe cale și apropiindu-se de cetate, în ceasul al șaselea Petru s'a suit în foșor să se roage.

10. Făcându-l-se foame, voia să mănânce (ceva). Și pe când l se gătea

măncarea, a căzut preste dânsul uimire,

11. Căci a văzut cerul deschis și pogorându-se peste el un fel de vas, ca o mare față de mână legată în cele patru colțuri și alina bozindu-se pe pământ.

12. În ea se găseau din toate (dobitoacele) cu câte patru picioare și din hiare și din cele ce se târăsc pe pământ și din păsările cerului.

13. Și a auzit un glas (zicând) către el: Scoală, Petre, junghile și mănâncă!

14. Iar Petru a zis: Niciodată, Doamne, căci niciodată n'am mănâcat nimic din ce este spurcat sau necurat.

15. Ci glasul a grăit către dânsul a doua oară: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le numi spurcate.

16. Și aceasta s'a petrecut de trei ori; apoi vasul s'a ridicat la răsărit la cer.

17. În vreme ce Petru nu se dumirise încă ce ar putea însemna vedenia care o văzuse, iată că oamenii trimiși de Cornelle (veniseră și) dupăce întrebaseră de casa lui Simon, se opriseră la poartă.

18. Și strigând întrebau, de găzduiește aici Simon cel ce se numește Petru.

19. Ci, cum Petru se gândea la vedenie, l-a zis lui Duhul: Iată, te caută trei oameni.

20. Scoală și te pogorâre și mergi împreună cu ei, nimic îndoiindu-te, pentru că eu l-am trimis.

21. Și pogorându-se Petru la oamenii trimiși la el de Cornelle, a zis: Iată, eu sunt acela pe care-l

căutați. Care este pricina pentru care ați venit?

22. Iar el au zis: Cornelie soțușul, bărbat drept și temător de Dumnezeu și cu bună mărturie în tot neamul iudeilor, a luat poruncă dela un inger sfânt să te cheme pe tine la casa sa și să asculte graiurile tale.

23. Deci, chemându-l înăuntru Petru l-a ospătat pe dânsul. Iar a doua zi a ieșit cu el; și unul din frații din Iopli încă au mers cu dânsul.

24. Iar în cealaltă zi au intrat în Chesareea, unde îi aștepta Cornelia împreună cu rudenile sale și cu prietenii săi cei mai apropiați, pe cari îi adunase.

25. Și când era să între Petru, l-a întâmpinat Cornelia și căzând la picioarele lui, s'a închinat lui.

26. Ci Petru l-a ridicat pe el zicând: Scoală, căci și eu sunt om!

27. Și vorbind cu el a intrat și a aflat mulțimea celor ce se adunaseră.

28. Și a zis către el: Voi știți că nu se cuvine unui Iudeu să se lipească sau să se apropie de cel de alt neam; și mie Dumnezeu mi-a arătat, ca pe nici un om să nu-l socotesc spurcat sau necurat.

29. Drept aceea, fiind chemat fără șovăire am venit. Vă întreb deci, pentru care pricină m'ați chemat?

30. Răspuns-a Cornelia: Acum patru zile postisem până la ceasul acesta, iar în ceasul al nouălea rugându-mă în casa mea, lată că mă pomenesc înaintea mea cu un bărbat în haină luminată.

31. Și el mi-a zis: Cornelie; auzitu-ți s'a rugăciunea ta, și mila-tențiile tale s'au pomenit înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite, dar, la Iopli și chlama pe Simon ce se numește Petru. Acesta găzduiește în casa lui Simon curelarul, lângă mare.

33. Deci, numai decât am trimis la tine, și tu bine ai făcut că ai venit; iar acum noi toți stăm înaintea lui Dumnezeu, ca să ascultăm toate câte-ți sunt poruncite ție dela Domnul.

34. Și deschizând Petru gura a zis: Cu adevărat înțeleg, că Dumnezeu nu se uită la față.

35. Dimpotrivă, pe cel ce se teme de el și face dreptate, ori de ce neam ar fi, îl primește.

36. Cuvântul pe care l-a trimis el fiilor lui Israel, binevestind popul prin Iisus Hristos, acesta este Domnul a toate.

37. Voi știți vestirea ce s'a făcut prin toată Iudeea, începând din Galileea, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan,

38. Despre Iisus cel din Nazaret; cum l-a uns pe el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere, și cum a umblat el (pretutindeni) bine făcând și tămăduind pe toți cei îndrăciți, căci Dumnezeu era cu dânsul.

39. Și noi suntem martori pentru toate câte a făcut el și în Ierusalim și în Iudeea și în Ierusalim. Pe acesta (Iudeii) l-au omorât, spânzurându-l pe lemn.

40. Dar Dumnezeu l-a înviat pe el a treia zi și l-a rânduit să se arate,

41. Nu la tot poporul, ci numai martorilor celor de mai înainte

rându-l de Dumnezeu, cari am mâncat și am băut împreună cu el, după ce a înviat din morți.

42. Și ne-a poruncit nouă să propoveduim poporului și să mărturisim că el este cel rânduit de Dumnezeu judecător al viilor și al morților.

43. Despre acesta toți prorocii mărturisesc, că prin numele lui tot cel ce va crede întrânsul va dobândi iertarea păcatelor.

44. Pe când Petru rostea cuvintele acestea, s'a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau cuvântul.

45. Și credincioșii cei tăiați împrejur, cari veniseră cu Petru, s'au mirat că și peste păgânii s'a vărsat darul Duhului Sfânt.

46. Căci îi auzeau pe el grăind în limbi și mărinde pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis:

47. Poate oare cineva să oprească apa, ca să nu se boteze aceștia cari au primit Duhul Sfânt ca și noi?

48. Și le-a poruncit lor să se boteze întru numele Domnului Iisus Hristos. Atunci l-au rugat pe el să rămână la dânsii câteva zile.

11.

Petru dă seamă înaintea Apostolilor despre botezul lui Cornelia. Varnava e trimis în Antiohia. Prorocirea lui Agab despre foaiele, limitere de ajutoare la Ierusalim.

Ci apostolii și frații cari erau în Iudea au auzit că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu.

2. Și când Petru s'a suit în Ie-

rusalim, cei tăiați împrejur au prins a se prici cu el,

3. Zicând: Ai intrat la oameni netăiați împrejur și ai mâncat cu ei!

4. Atunci Petru a început a le povesti pe rând și a zis:

5. Eu eram în cetatea Iopli și mă rugam, când (de-odată) am văzut, întru uimirea minții, o vedenie: un vas, ca o față de masă mare, se pogora de cele patru colțuri, slobozindu-se din cer până la mine;

6. Și căutând la ea și luând seama, am văzut dobitoace cu câte patru picioare de pe pământ și hlare și de cele ce se târăsc, și păsări de ale cerului.

7. Și am auzit un glas zicându-mi: Scoală-te, Petre, junghie și mănâncă!

8. Și am zis: Nicidecum, Doamne, căci niciodată n'a intrat în gura mea nimic din ce este spurcat.

9. Ci a doua oară mi-a grăit mie glasul din cer, zicând: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le socoti spurcate.

10. Iar aceasta s'a făcut de trei ori; și toate s'au ridicat iarăși la cer.

11. Și iată, îndată sosiră la casa în care eram, trei oameni trimiși dela Chesarea la mine.

12. Iar Duhul mi-a zis să merg împreună cu ei, nimic îndoiindu-mă. Și au venit împreună cu mine și acești șase frați, și am intrat în casa omului.

13. Atunci el ne-a povestit nouă cum a văzut în casa lui un inger stând și zicând: Trimite la Iopli să cheme pe Simon cel ce se numește Petru.

14. El va grăi către tine grăsurilor intru care te vei mântui tu și toată casa ta.

15. Dar când am început a grăi, s'a pogorît peste ei Duhul Sfânt, cum (se pogorise) și peste noi la început.

16. Și mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, cum zicea: Ioan a botezat cu apă, iar voi vă veți boteza cu Duhul Sfânt.

17. Deci, dacă Dumnezeu le-a dat lor același dar ca și nouă, pentru că au crezut în Domnul Iisus Hristos, cine eram eu ca să pot opri pe Dumnezeu?

18. Și auzind acestea, s'au liniștit și preamăreau pe Dumnezeu zicând: Așa dar și păgânilor le-a dat Dumnezeu pocăință spre viață!

19. Cel ce se risipiseră din pricina tulburării ce se făcuse cu prilejul (uciderii) lui Ștefan, ajunseră până în Fenichia și în Chipru și în Antiohia, dar nimeni nu vestise cuvântul, fără numai Iudeilor.

20. Erau însă printre ei și niște oameni din Chipru și din Chirene, cari intrând în Antiohia grăiau către Elini, binevestind pe Domnul Iisus.

21. Și mâna Domnului fiind cu ei, un mare număr (de oameni) au crezut și s'au întors la Domnul.

22. Și cuvântul despre dânșii a ajuns la urechile bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Varnava, să meargă până la Antiohia.

23. Acesta sosind și văzând harul lui Dumnezeu, s'a bucurat, și îndemna pe toți să rămână în Domnul, cu toată osârdia inimilor.

24. Căci era bărbat bun și plin de Duh Sfânt și de credință. Și s'a adăos popor mult la Domnul.

25. Apoi Varnava s'a dus în Tars să caute pe Saul. Și aflându-l l-a dus în Antiohia.

26. Și un an întreg s'au adunat ei în biserică și au învățat popor mult. Și ucenicii în Antiohia s'au numit pentru întâia oară creștini.

27. Iar în zilele acelea s'au pogorît din Ierusalim în Antiohia niște proci.

28. Și sculându-se unul dintrâșii, anume Agav, a arătat prin Duhul că foamete mare va să fie în toată lumea, cum a și fost în zilele lui Claudie Chesarul.

29. Atunci ucenicii au hotărât ca fiecare, după puterea sa, să trimită ajutor fraților celor ce locuiau în Iudeea.

30. Și așa au și făcut, trimițându-l (ajutorul) bătrânilor prin mâna lui Varnava și a lui Saul.

12.

Irod ucide pe Iacov. Petru scapă din închisoare. Moartea îngrozitoare a lui Irod Agripa

În vremea aceea Irod împăratul l-a pus mâna pe unii din (distincții) bisericii, ca să-i plătească pe ei.

2. Și a ucis cu sabia pe Iacov fratele lui Ioan.

3. Și văzând că (aceasta) plăcea Iudeilor, a pus mâna și pe Petru. Aceasta s'a petrecut în zilele Ananilor.

4. Deci prinzându-l, l-a băgat în temniță, dându-l la patru strași de

câte patru ostași, ca să-l păzească pe el, vrând ca după Paști să-l aducă înaintea poporului.

5. Petru era păzit în temniță, iar în biserică se făceau neîncetat rugăciuni către Dumnezeu, pentru dânsul.

6. Dar în noaptea aceea, când Irod avea să-l scoată pe el, Petru dormea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar străjerii păzeau temnița, înaintea ușii.

7. Și iată, îngerul Domnului a venit, iar în casă a strălucit o lumină. Și lovind pe Petru în coastă, l-a deșteptat, zicând: Scoală-te repede! Și au căzut lanțurile de pe mâinile lui.

8. Apoi îngerul a zis către el: Începe-te și te încălță cu sandalele tale. Și a făcut așa. Apoi a zis: Imbracă-ți haina ta și vino după mine.

9. Și ieșind mergea după el, dar nu știa că ceace se făcea de înger este aievea, ci i se părea că vede o vedenie.

10. Și trecând straja cea dintâi și cea de a doua, a ajuns la poarta de fier care ducea în cetate și care li s'a deschis lor singură. Apoi ieșind, au trecut printr-o ulișă și îndată a pierit îngerul de lângă dânsul.

11. Iar Petru venindu-și în sine, a zis: Acum știu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul său și m'a scos din mâna lui Irod și din toate câte aștepta poporul Iudeilor (să mi se întâmple).

12. Și (tot) chibzuind, a ajuns la casa Mariei, mamei lui Ioan cel numit Mareu, unde erau adunați mulți și se rugau.

13. Când Petru a bătut în ușa porții, o slujnică, anume Rodi, s'a dus să asculte.

14. Și cunoscând glasul lui Petru, de bucurie n'a deschis ușa, ci alergând înăuntru a spus că Petru stă la poartă.

15. Iar el au zis către dânsa: Nu ești în toată firea. Ci ea stăruia că este așa. Iar ei ziceau: Este îngerul lui.

16. Petru însă bătea mereu în poartă, și deschizându-l l-au văzut pe el și s'au spăimântat.

17. Făcându-le apoi cu mâna semn să tacă, le-a povestit lor în ce chip l-a scos pe el Domnul din temniță. Și a zis: Spuneți acestea lui Iacov și fraților. Și ieșind s'a dus în alt loc.

18. Și făcându-se ziua, nu puțină tulburare era între ostași (cari se întrebau): Oare ce să se fi făcut Petru?

19. Iar Irod căutându-l și neaflându-l pe el, a tras la răspundere pe străjeri și a poruncit să-l omoare. Apoi pogorându-se din Iudea la Chesareea, a rămas acolo.

20. Ci Irod era mânios pe cel din Tîr și din Sidon. Atunci el înțelegându-se împreună, au venit la el, și trăgând de partea lor pe Vlast, cămarașul împăratului, au cerut pace, pentru că țara lor se hrănea din pământul împărătesc.

21. Și în ziua rânduită, Irod imbrăcându-se în veșminte împărătești și șezând pe tron le-a cuvântat lor.

22. Iar poporul striga: (Acesta este) glas dumnezeesc, nu omenească!

23. Atunci îngerul Domnului l-a lovit pe el fără de veste, pen-

tru că n'a dat slavă lui Dumnezeu; și mâncându-l viermil, a murit.

24. Iar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

25. Ci Varnava și Saul, după ce și-au împlinit slujba, s'au întors din Ierusalim la Antiohia, luând cu ei și pe Ioan cel numit Marcu.

13.

Trimiterea lui Varnava și Pavel la propoveduire. În Chipru ceartă pe Elima vrăjitorul. Cu vântările lui Pavel despre Hristos și vestirea Evangheliei printre păgâni.

În biserica din Antiohia erau niște proroci și învățători, (a= nume) Varnava și Simon ce se chema Nigher și Luchie Chirineanul și Manain, crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul.

2. Și pe când slujeau ei Domnului și posteau, le-a zis Duhul Sfânt: Osebiți-mi mie pe Varnava și pe Saul pentru lucrul la care le-am chemat pe ei.

3. Atunci postind și rugându-se și puindu-și mâinile peste ei, le-au lăsat să plece.

4. Deci, aceștia fiind trimiși de Duhul Sfânt, s'au pogorit la Seleuchia, iar de acolo au mers cu corabia la Chipru.

5. Și ajungând la Salamina, vesteau cuvântul lui Dumnezeu în sinagogeale Iudeilor, iar Ioan le era ajutor.

6. Și străbătând ostrovul până la Pafos, au dat de un Iudeu vrăjitor, proroc mincinos, al cărui nume era Var-lisus,

7. Și care era împreună cu dregătorul Serghie Paul, bărbat înțelept. Acesta, dorind să auză cuvântul lui Dumnezeu, a chemat (la sine) pe Varnava și pe Saul.

8. Iar Elima vrăjitorul - căci așa se tâlcuește numele lui - i se împotrivea, căutând să abată pe dregător dela credință.

9. Iar Saul, care se mai numește și Pavel, plin fiind de Duhul Sfânt, a căutat la el

10. Și a zis: O, plinule de toată viclenia și de toată răutatea, fiu al diavolului și vrășmaș a toată dreptatea, când vei înceta oare a strâmba căile Domnului cele drepte?

11. Și acum iată, mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând o vreme soarele. Și îndată a căzut peste el ceață și tunerec; și dibuind împrejur căuta povătuitori.

12. Atunci văzând dregătorul ceace se făcuse, a crezut, mirându-se de învățătura Domnului.

13. Și purcezând dela Pafos, Pavel și cei ce erau cu dânsul au venit în Perghia Pamfiliei. (Aici Ioan despărțindu-se de dânsii s'au întors în Ierusalim.

14. Iar el trecând prin Perghia au ajuns în Antiohia Pisidiel, și intrând în sinagogă în ziua Sămbetel, au șezut.

15. Și după citirea legii și a prorociilor, mai marii sinagogeale au trimis la el, zicându-le: Bărbaților și fraților! Dacă aveți voi vreun cuvânt de mângăere pentru popou, grațiți!

16. Și sculându-se Pavel și lăcându-le semn cu mâna, a zis

Bărbați Israeliteni și cei care vă temeți de Dumnezeu, ascultați!

17. Dumnezeuul poporului acestuia al lui Israel a ales pe părinții noștri și a înălțat pe poporul acesta când era pribeag în țara Egiptului și cu braț înalt l-a scos pe ei dintrânsa.

18. Și vreme ca de patruzeci de ani le-a răbdat năravurile lor în pustie.

19. Și pierzând șapte neamuri în țara Canaanului, pământul acestora l-a dat lor spre moștenire.

20. Iar după acestea, ca la patru sute și cinci zeci de ani, le-au dat lor judecători, până la Samuil prorocul.

21. Apoi au cerut rege, și le-a dat lor Dumnezeu patru zeci de ani pe Saul, sectorul lui Chis, bărbat din seminția lui Venlamin.

22. Și lepădându-l pe el, le-a ridicat lor rege pe David, despre care a și mărturisit: Aflat-am pe David al lui Iessel, bărbat după inima mea, care va face toate voile mele.

23. Din sămânța acestuia, după făgăduință, Dumnezeu a ridicat lui Israel un mântuitor, pe Iisus.

24. După ce Ioan propovedise, înaintea venirii lui, botezul pocăinței la tot poporul lui Israel.

25. Iar dacă și-a împlinit Ioan călătoria, a zis: Cine mă socotiți eu? Nu sunt eu (Mesia). Ci iată vine după mine (unul) căruia nu sunt vrednic să-l desleg încălțămintele picioarelor.

26. Bărbaților și fraților, fii ai neamului lui Avraam și cei cari

între voi se tem de Dumnezeu, nouă s'a trimis cuvântul mântuirii acestuia.

27. Pentru că cei ce locuiesc în Ierusalim și căpeteniile lor, necunoscându-l pe acesta le-au judecat, împlinind cuvintele prorociilor cari se citesc în toate Sămbetele.

28. Și fără să-i fi aflat vreo vină de moarte, au cerut dela Pilat să-l omoare pe el.

29. Și dacă au săvârșit toate cele ce s'au scris pentru el, pogorându-l de pe lemn l-au pus în mormânt.

30. Dar Dumnezeu l-a sculat pe el din morți.

31. Și vreme de mai multe zile a arătat celor ce se suiseră împreună cu dânsul din Galileea la Ierusalim și cari acum îi sunt lui martori înaintea poporului.

32. Noi vă binevestim, așadar, făgăduința făcută părinților (noștri).

33. Pe aceasta Dumnezeu ne-a împlinit-o nouă, fiilor lor, învîind pe Iisus, precum scris este și în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut pe tine.

34. Iar cum că l-a învîiat din morți ca să nu se mai întoarcă în stricăciune, (despre aceasta) așa a zis: Eu vă voi împlini cu credință cele făgăduite lui David.

35. Drept aceea și în alt loc zice: Nu vei lăsa pe cel cuvîlos al tău să vadă stricăciune.

36. Ci David, slujind în vremea sa sfatului dumnezeesc, a murit și s'a adaos la părinții săi văzând stricăciune.

13. 18: Ieg. 16, 35; Num. 14, 34; A. m. Lege 1, 31; 7, 1.
22: Ps. 89, 21; Is. 44, 28.

33: Ps. 2, 7.
34: Is. 55, 3.
35: Ps. 16, 10.

37. Acela pe care Dumnezeu l-a înviat însă, n'a văzut stricăciunea.

38. Deci cunoscut să vă fie vouă, bărbaților și fraților, că prin acesta vi se vestește vouă fărțarea păcatelor.

39. Și prin el tot cel ce crede se va îndrepta de toate câte prin legea lui Moise nu v'ați putut să vă îndreptați.

40. Feriți-vă, dar, ca să nu vie asupra voastră ceea ce s'a zis prin proroci:

41. Cei ce vă semetăți vedeți și vă mirați și pierțiți, că lucrez un lucru în zilele voastre, lucru pe care nu l-ați crede de vi l-ar povesti cineva vouă.

42. Iar când au ieșit ei din sinagoga Iudeilor, l-au rugat păgânii, ca și în Sămbăta viitoare să le grăiască lor graturile acestea.

43. Și împrăștiindu-se adunarea, mulți din Iudei și din străini cucernici au mers după Pavel și după Varnava, cari le vorbeau îndemnându-l pe el să rămăie în darul lui Dumnezeu.

44. Iar în cealaltă Sămbătă mai toată cetatea s'a adunat să auză cuvântul lui Dumnezeu.

45. Și văzând Iudeii mulțimile, s'au umplut de pismă și se împotriveau cu hule celor spuse de Pavel.

46. Iar Pavel și Varnava au zis cu îndrăzneală: Vouă trebuia să vi se vestească întâi cuvântul lui Dumnezeu; dar de vreme ce-l lepădați pe el și vă socotiți voi înșivă nevrednici de viața veșnică, iată ne întorcem la neamuri.

41: Avac. 1, 5.

47. Că așa ne-au poruncit nouă Domnul: Pusu-te-am pe tine lumină neamurilor, ca să fii spre mântuire până la marginile pământului.

48. Iar neamurile auzind se bucurau și preamăreau cuvântul Domnului, și au crezut căți erau rânduiți spre viață veșnică.

49. Și se purta cuvântul Domnului prin toată țara.

50. Iar Iudeii au întăritat pe femeile cele cucernice și de cinst și pe frunțașii cetății, și ridicând prigoană asupra lui Pavel și a lui Varnava, l-au scos pe el din țările lor.

51. Iar aceștia scuturând asupra lor praful picioarelor lor, s'au dus în Iconia.

52. Și ucenicii se umpleau de bucurie și de Duhul Sfânt.

14.

Vîndecarea, unul schiop din Listra. Insufletirea mulțimii pentru Pavel și Varnava. Furtul Iudeilor întorcerea în Antiohia.

În Iconia, s'a întâmplat la fel. (Pavel și Varnava) au intrat împreună în sinagoga Iudeilor și apoi au grăit, că din Iudei și Elibi au crezut mulțime multă.

2. Dar Iudeii cari n'au crezut au întăritat și au răsvrătit sulțele neamurilor împotriva fraților.

3. Ei însă au zăbovit multă vreme propoveduind cu îndrăzneală, întru Domnul, iar acesta adeverea cuvântul darului său cu semnele și minunile ce le facea prin mâinile lor.

47: Is. 49, 6.

4. Ci mulțimea cetății s'a împărțit: Unii erau cu Iudeii, iar alții cu apostolii.

5. Când însă păgânii și Iudeii împreună cu căpeteniile lor s'au ridicat asupra (apostolilor), ca să-l facă de ocară și să-l ucidă cu pietre,

6. Aceștia înțelegându-le (plănu) au fugit în cetățile Licaoniei, la Listra și la Dervi și în ținutul de primprejur.

7. Și acolo propovediau Evanghelia.

8. În Listra ședea un bărbat oarecare, neputincios de picioare, schiop fiind din pănțelele mamei sale, care niciodată nu umblase.

9. Acesta asculta cum grăia Pavel. Iar Pavel, căutând la el și văzând că are credința ca să se mântuiască,

10. A zis cu mare glas: Scoală (și stai) drept pe picioarele tale! Și a sărit și umbla.

11. Iar noroadele văzând ceea ce făcuse Pavel, și-au ridicat glasul lor, în limba licaoniană, zicând: Dumnezeii s'au pogorit la noi în chip de oameni!

12. Și numeau pe Varnava Joe, iar pe Pavel Hermes, de vreme ce el era purtătorul cuvântului.

13. Iar preotul lui Joe, al cărui idol era înaintea cetății lor, aducând tauri și cununii la porți voia împreună cu poporul să le aducă jertfă.

14. Și auzind aceasta apostolii Varnava și Pavel și-au rupt hainele lor și sărind în mijlocul mulțimii au strigat

15. Zicând: Oameni (buni), pentru ce faceți acestea? Noi suntem oameni muritori ca și voi;

noi însă vă binevestim vouă, ca să vă întoarceți dela cele deșarte spre Dumnezeul cel viu care a făcut cerul și pământul și marea și toate câte sunt întrânsele,

16. Care în veacurile trecute a lăsat toate limbile să umble în căile lor.

17. Totuși, ca un făcător de bine, nu s'a lăsat pe sine fără mărțurie, ci din cer ne dă nouă ploii și vremi roditoare, umplând de hrană și de veselie inimile noastre.

18. Și acestea zicând, abia a potolit mulțimile ca să nu le aducă jertfă.

19. Dela Antiohia și Iconia au venit însă niște Iudei, cari întărind mulțimile au bătut cu pietre pe Pavel, apoi gândind că a murit, l-au scos afară din cetate.

20. Dar încunjurându-l pe el ucenicii, s'a sculat și a intrat în cetate, iar a doua zi a purces împreună cu Varnava spre Dervi.

21. Și binevestind în cetatea aceea și făcând mulți ucenici, s'au întors prin Listra și Iconia la Antiohia,

22. Întărind sufletele ucenicilor și rugându-l să rămăie în credință și (arătându-le) că prin multe ne-cazuri se cade să intrăm în împărăția lui Dumnezeu.

23. Și hirotonindu-le preoți pentru fiecare biserică, s'au rugat și au postit și apoi l-au încredințat pe el Domnului întru care au crezut.

24. Și trecând prin Pisidia au venit în Pamfilia.

25. Și propoveduind cuvântul în Perghia, s'au pogorit în Atalia.

14. 16: Is. 20, 11; Ps. 146, 6; Is. 37, 16; Ier. 32, 17.

26. Iar de acolo au mers cu corabia în Antiohia, unde fuseseră dați în seama darului lui Dumnezeu, spre lucrul pe care aveau să-l împlinească.

27. Și viind și adunând biserica, au vestit câte făcuse cu ei Dumnezeu, și că el a deschis ușa creștinții pentru păgâni.

28. Și a zăbovit acolo mai multă vreme, împreună cu ucenicii.

15.

Apostolii hotărâsc că tălerea împrejur nu e și pentru păgân. Pavel și Varnava propoveduesc din nou printre păgân.

Și pogorându-se oarecari din Iudeea, învățau pe frați că: de nu vă veți tăia împrejur după rânduală lui Moise, nu vă veți putea mântui.

2. Ci făcându-se de către Pavel și Varnava pricire și găleavă cu ei, au hotărât ca Pavel și Varnava și alți câțiva dintre ei să se ducă pentru întrebarea aceasta la apostoli și la bătrânii din Ierusalim.

3. Deci ei trimiși fiind de biserică, au trecut prin Finichia și Samaria povestind despre întoarcerea păgânilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților.

4. Iar dacă au ajuns în Ierusalim, au fost primiți de biserică și de apostoli și de bătrâni, și au vestit toate câte a făcut Dumnezeu cu dânșii.

5. Dar s'au sculat unii din eresul fariseilor cari crezuseră, zicând: Trebuie să-i tăiați împrejur pe ei și să le porunciți să păzească legea lui Moise.

6. Și s'au adunat apostolii și

bătrânii ca să cerceteze treaba aceasta.

7. Și după multă cercetare, sculându-se Petru a zis către dânșii: Bărbaților și fraților! Voi știți că Dumnezeu din zilele cele de mai înainte m'a ales dintre voi, ca prin gura mea să auză păgânii cuvântul Evangheliei și să creadă.

8. Și Dumnezeu, cunoscătorul de inimi, le-a dovedit aceasta, dându-le lor Duhul Sfânt, ca și nouă,

9. Și nici o deosebire n'a făcut între noi și ei, curățind prin credință inimile lor.

10. Acum, dar, ce ispititi pe Dumnezeu, (vrând) a pune pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri nici noi nu l-am putut purta?

11. Ci credem că prin darul Domnului nostru Iisus Hristos vom mântui, ca și acela.

12. Atunci a tăcut toată mulțimea și a ascultat pe Varnava și pe Pavel, cari povesteau câte semne și minuni a făcut Dumnezeu printrânsii, între păgâni.

13. Iar dacă au tăcut ei, a prins a vorbi Iacob și a zis: Bărbaților și fraților, ascultați-mă!

14. Simon a spus cum Dumnezeu a socotit la început să la dintre neamuri un popor care să poarte numele.

15. Și cu aceasta se potrivește cuvintele prorocilor, precum este scris:

16. Mă voi întoarce apoi și voi zidi cortul cel căzut al lui David, și cele surpate ale lui le voi zidi iarăși și le voi drege pe ele,

15. 16: Amos 9, 11-12; Ier. 12, 16

17. Ca și ceilalți oameni să caute pe Domnul și toate neamurile într-o cară se vestește numele meu, zice Domnul, cel ce face toate acestea.

18. Lui Dumnezeu din veac îi sunt cunoscute toate lucrurile lui.

19. Drept aceea eu socotesc să nu supărăm pe cel ce păgâni fiind, se întorc la Dumnezeu.

20. Ci să le trimitem lor (vorba) să se ferească de pângăririle idoloilor și de curvie și de carnea dobitoacelor sugrumate și de sânge.

21. Pentrucă Moise din vremile cele de demult are în toate cetățile pe cei ce-l propoveduesc și-l petesc pe el în sinagoge în fiecare Sămbătă.

22. Atunci apostolii și bătrânii împreună cu toată adunarea au hotărât să aleagă dintre ei câțiva bărbați, ca să-i trimită la Antiohia împreună cu Pavel și cu Varnava. (Și au ales) pe Iuda cel ce se cheamă Varsava și pe Sila, bărbați povățuitori între frați.

23. Și le-au dat la mână scrisoarea aceasta: Apostolii și bătrânii și frații - fraților din Antiohia și Siria și Cilichia, celor ce sunt dintre păgâni (le spun): Bucurați-vă!

24. De vreme ce am auzit că unii dintre noi, fără să aibă dela noi poruncă, au venit la voi și v'au tulburat cu cuvinte și v'au neliuit sufletele voastre, spunându-vă să vă tăiați împrejur și să păziți legea,

25. Părutuni s'a nouă celor cari ne-am adunat, într'un suflet, să alegem câțiva bărbați și să-i trimitem la voi împreună cu iubiții noștri Varnava și Pavel,

26. Oameni, cari și-au dat sufletul lor pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos.

27. Drept aceea am trimis pe Iuda și pe Sila, cari și ei vă vor spune aceleași lucruri.

28. Pentrucă Sfântul Duh și noi am socotit că nici o sarcină să nu se mai pule asupra voastră, afară de cele de trebuință și a nume:

29. Să vă feriți de cele jertfite idoloilor și de sânge și de carnea dobitoacelor sugrumate și de curvie. De vă veți păzi de acestea, bine veți face. Fiți sănătoși!

30. Deci cei trimiși pogorându-se la Antiohia, au adunat mulțimea și au dat scrisoarea.

31. Și cetindu-o, s'au bucurat de mângăerea aceasta.

32. Iar Iuda și Sila, fiind și ei proroci, au mângălat prin cuvinte multe pe frați și l-au întărit.

33. Și zăbovind acolo câțiva vreme, frații l-au lăsat să plece cu pace la cei ce-l trimisese.

34. Sila însă s'a hotărât să rămâie acolo.

35. Iar Pavel și Varnava au rămas în Antiohia, învățând și binevestind cuvântul Domnului, împreună cu mulți alții.

36. După câteva zile a zis Pavel către Varnava: Să ne întoarcem și să cercetăm pe frații noștri prin toate cetățile întru care am vestit cuvântul Domnului, (ca să vedem) ce mai fac.

37. Varnava voia să ia cu el și pe Ioan cel numit Marcu.

38. Dar Pavel a zis că pe cei ce s'a despărțit (odată) de el în Pamfilia și n'a mers cu dânșii la lucru, să nu-l mai ia cu el.

39. Drept aceea s'a ivit o neînțelegere între dânsii, așa că s'au despărțit unul de altul: Varnava, luând pe Marcu a mers cu corabia în Chipru,

40. Iar Pavel, alegându-și pe Sila, s'a dus, fiind încredințat de către frații harului lui Dumnezeu.

41. Și trecând prin Siria și Cilichia a întărit bisericile.

16.

Pavel la cu sine pe Timotei și propovăduiește Evangelia prin Asia și prin Europa.

Și a sosit în Dervi și în Listra. Și lată era acolo un ucenic oarecare, anume Timotei, fiul unei femei iudee credincioase și al unui tată elin.

2. Despre acesta frații din Listra și Iconia dedeau mărturii bune.

3. Pavel a dorit ca acesta să meargă împreună cu el. Deci luându-l, l-a tăiat împrejur din pricina iudeilor cari erau în părțile acelea; căci toți știau pe tatăl lui că era elin.

4. Și străbătând prin cetăți, le da învățătură să păzească poruncile rânduite de apostoli și de bătrânii din Ierusalim.

5. Astfel bisericile se întăreau în credință și sporeau la număr zi de zi.

6. Și trecând prin Frighia și prin ținutul Galatiei, oprîți fiind de Sfântul Duh a vestit cuvântul în Asia,

7. Au venit spre Misa și voiau să meargă în Bitinia; dar nu l-a lăsat pe el Duhul.

8. Atunci ocolind Misa s'au pogorît în Troada.

9. Și noaptea i s'a arătat lui Pavel o vedenie: Un bărbat macedonean sta și-l ruga pe el și zicea: Treci în Macedonia și ne ajută nouă!

10. Iar dacă a văzut el vedenia, îndată am căutat să ieșim în Macedonia, socotind că Domnul ne cheamă pe noi să vestim Evangelia celor de acolo.

11. Drept aceea, pornind dela Troada am mers drept la Samotrace, iar a doua zi la Neapoli.

12. Și de acolo la Filipi, care e colonie și este cetatea cea dintâi în partea aceasta a Macedoniei. În această cetate am rămas câteva zile.

13. Și într-o zi de Sămbătă am ieșit afară din cetate, la un loc unde părea a se face rugăciune și șezând, am cuvântat femeile celor ce se adunaseră.

14. Ci o femeie cinstitoare de Dumnezeu, anume Lidia, neputătoareasă de purpură din cetatea Tiatirei, asculta. Și Domnul lui deschis inima ca să la aminte la cele ce grăia Pavel.

15. Și dacă s'a botezat și casa ei, s'a rugat zicând: Dacă m'ați socotit credincioasă Domnului, intrați în casa mea și găzduiți la mine. Și ne-a înduplecat pe noi.

16. Și s'a întâmplat că mergând noi la locul de rugăciune, nea întâmpinat pe noi o slujnică având duh pitonicesc, care cu vrăjile ei aducea câștig mare stăpânilor ei.

17. Aceasta venind după Pavel și după noi, striga și zicea: Acești oameni sunt robii Dumnezeului celui Prea Înalt și vă vestesc că calea mântuirii.

18. Și aceasta a făcut-o mai multe zile dearându-l. Ci Pavel s'a supărat și întorcându-se a zis dușului: În numele lui Iisus Hristos îți poruncesc ție să ieși dintr-asa! Și (duhul) a ieșit în ceasul acela.

19. Și văzând stăpânii ei că s'au dus nădejdea câștigului lor, au trimis pe Pavel și pe Sila și l-au dus în târg, înaintea dregătorilor.

20. Și ducându-l pe el la mai marii cetății, au zis: Acela oamăn, fiind Iudei, tulbură cetatea noastră,

21. Și vestesc obiceiuri pe care nouă, Romani fiind, nu ne este îngăduit a le primi, nici a le face.

22. Și s'a ridicat gloata asupra lor, iar mai marii cetății rupându-le hainele, au poruncit să-l bată cu toge.

23. Și după ce le-au dat multe lovituri, l-au băgat în temniță și au poruncit temnicerului să-l păzească bine.

24. Acesta luând o asemenea poruncă, l-a aruncat pe el (chiar) în fundul temniței și picioarele lor le-a băgat în butuci.

25. Ci pe la miezul nopții Pavel și Sila se rugau și laudau pe Dumnezeu; iar cei legați îi ascultau pe dânsii.

26. Atunci, fără de veste s'a făcut cutremur mare, încât s'au lăsat temeliiile temniței și numai din cât s'au deschis toate ușile și agățurile tuturor s'au deslegat.

27. Și deșteptându-se temnicerul și văzând deschise ușile temniței, scoțând sabia voia să se omoare, socotind că cei legați au fugit.

28. Dar Pavel a strigat cu glas mare, zicând: Nici un rău să nu-ți fie (le, că toți suntem aici)

29. Atunci (temnicerul) cerând lumânare a sărit în lăuntru și tremurând a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila.

30. Și scoțându-l pe el alina, a zis: Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc?

31. Iar ei au zis: Crede în Domnul Iisus Hristos și te vei mântui tu și casa ta.

32. Și l-au grăit lui cuvântul Domnului și tuturor celor din casa lui.

33. Și luându-l pe el în ceasul acela al nopții, le-a spălat ranele și s'a botezat îndată el și ai lui.

34. Și ducându-l pe el în casa sa, a întins masă și s'a bucurat cu toată casa sa, crezând în Dumnezeu.

35. Iar după ce s'a făcut ziuă, mai marii cetății au trimis pe purtătorii de tolege să spună temnicerului: Dă drumul oamenilor acelora!

36. Și temnicerul a spus lui Pavel, cuvintele acestea: Mai marii cetății au trimis ca să vă dau drumul; ieșiți, dar, acum și mergeți în pace!

37. Pavel însă a zis către ei: După ce, fiind cetățeni romani, ne-au bătut pe noi înaintea poporului fără de judecată și ne-au aruncat în temniță, acum ne dau drumul pe ascuns? Nu, ci să vie el să ne scoată!

38. Atunci purtătorii de tolege au vestit pretorilor grațurile acestea, iar pretorii s'au speriat auzind că sunt cetățeni romani.

39. Și venind și-au cerut lertare dela el și scoțându-l (din temniță) l-au poșit să iasă din cetate.

40. Și ieșind el din temniță au intrat în casa Lidiei, și văzând pe frați, l-au mângâiat pe el și au plecat.

17.

Tulburarea din Tesalonic. Pavel trece în Veria și în Atena. Cuvântarea lui Pavel în Areopag.

Și trecând prin Amfipoli și Apolonia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a Iudeilor.

2. Și după obiceiul său Pavel a intrat la ei și în trei Sămbete le-a vorbit lor din scripturi,

3. Dovedindu-le și arătându-le că Hristos trebuia să pătimească și să învieze din morți și că acesta este Hristos Iisus, pe care eu vi-l vestesc vouă.

4. Și unii dintrâșii au crezut și s'au însoțit cu Pavel și cu Sila; asemenea și o mulțime mare de Elini cucernici și multe femei de frunte.

5. Iar Iudeii cei necredincioși umflându-se de pismă și luând lângă ei niște oameni răi din pleava ulșelor și făcându-se gloată, au întărit cetatea. Apoi năvălind asupra casei lui Iason, căutau să-l scoată pe el înaintea gloatei.

6. Dar neaflându-l, au țârit pe Iason și pe unii din frați la mai marii cetății, strigând: Sunt aici cei ce au răsturnat lumea toată!

7. Și Iason l-a primit pe el. Aceștia toți lucrează împotriva rânduelilor Chesarului, zicând că este alt împărat, Iisus.

8. Iar norodul și mai marii cetății cari auzeau aceasta s'au tulburat.

9. Ci luând cheazăște dela Iason și dela ceilalți, le-a dat drumul.

10. Iar frații încă de cu noapte au trimis pe Pavel și pe Sila la Veria; și el ajungând (acolo), au intrat în sinagoga Iudeilor.

11. Aceștia erau mai de treabă decât cei din Tesalonic. El primă cuvantul cu toată osârdia și în toate zilele cercetau scripturile (să se încredințeze) de sunt adevăta așa.

12. Deci mulți dintrâșii au crezut și nu puține din femei cele de cinste ale Elinilor și din bărbați.

13. Dar când au înțeles Iudeii din Tesalonic că Pavel a vestit cuvântul lui Dumnezeu și în Veria au venit și aici ca să tulbure poporul.

14. Atunci frații au înduplecat pe Pavel să plece îndată la marea, iar Sila și Timotei au rămas acolo.

15. Iar cei ce însoțeau pe Pavel l-au petrecut pe el până la Atena și luând poruncă (dela ei) pentru Sila și Timotei, ca să vină la el cât mai curând, s'au dus.

16. În Atena, așteptându-l pe el, Pavel s'a întăritat cu duhul lui văzând cetatea plină de idoli.

17. Drept aceea zilnic stătea la sfat în sinagogă cu Iudeii și cu oamenii credincioși, iar în târguri cei ce se întâmplau să fie aici.

18. Dar unii din filosofi eplurici și stoici au prins a se prieteni cu el. Și unii ziceau: Oare ce vrei să spună acest sămănător de vorbe? Iar alții (ziceau): Se pare că este

vestitor al unor dumnezei străini, pentrucă le vestea lor pe Iisus și învierea lui.

19. Și prinzându-l pe el, l-au dus la Areopag, zicând: Am pusea ști oare ce este această învățătură nouă pe care o propoveștuești tu?

20. Pentrucă lucruri cunoscute ne bagi în urechile noastre. Drept aceea vrem să știm, ce vor să zică acestea.

21. Căci toți Atenienii ca și străinii cari mergeau la el, pentru că nimic nu aveau atâta răgaz ca pentru a spune sau a asculta ceva nou.

22. Atunci Pavel stând în mijlocul Areopagului a zis: Bărbați Atenieni, din toate văd că ați fi niște oameni foarte evlavioși.

23. Pentrucă, trecând și privind lucrurile voastre de închinăciune, am aflat și un tertfelnic pe care mi-a scris: Dumnezeuului necunoscut. Pe acesta, dar, pe care voi îl cinstiți (fără să-l cunoașteți), vi-l vestesc eu vouă.

24. Dumnezeu care a făcut lumea și toate cele ce sunt întrânsa, fiind Domn al cerului și al pământului, nu locuiește în lăcașuri făcute de mâini (omenești),

25. Nici nu i se slujește cu mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, de vreme ce tuturor le dă viață și suflare și toate.

26. El a făcut, dintr'un sânge, din neamul omenească, ca să locuiască peste toată fața pământului, opzând vremile și hotarele cele ale înaintei rânduite ale vieții lor.

27. Ca să caute pe Domnul, căci când îl vor simți și-l vor afla pe

el, măcar că el nu este departe de fiecare din noi;

28. Căci întru dănsui viem și suntem, cum au spus și unii din poeții voștri: Din neamul lui suntem și noi.

29. Deci, de vreme ce neamul lui Dumnezeu suntem, nu trebuie să socotim cum că Dumnezeu este asemenea aurului, sau argintului sau pietrei, care este clopătură a meșteșugului și a închipuirii omului.

30. Ci Dumnezeu trecând cu vederea anii neștiinței acestela, acum poruncește tuturor oamenilor de pretutindenea să se pocăiască.

31. Pentrucă el a hotărît o zi în care va să judece lumea cu dreptate, prin bărbatul pe care mai înainte l-a rânduit și pe care, înviindu-l din morți, l-a adevărit înaintea tuturor.

32. Auzind ei de învierea morților, unii au început a-l bate joc, iar alții ziceau: Despre asta te vom mai asculta altădată.

33. Și așa Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Totuși, câțiva oameni crezând l-au alăturat lui. Printre aceștia era și Dionisie Areopagitul și o femeie, anume Damaris, și alții împreună cu el.

18.

Pavel în Corint. Achila și Priscila. Crisp, mai marele sinagogei, oțne la credință. Vedenia lui Pavel. Proconsulul Gallion. Apolo în Efes.

După acestea Pavel ieșind din Atena, a venit în Corint.

2. Aici aflând pe un iudeu cu numele Achila, de neam din Pont, care de curând venise din Italia, împreună cu Prischila femeia lui, - pentru că Claudie poruncise ca toți iudeii să iasă din Roma - s'a dus la ei.

3. Și fiind de o meserie cu ei, a rămas lângă dâșli și lucrau împreună, pentru că erau cu meșteșugul făcători de corturi.

4. În fiecare Sâmbătă el se pricea în sinagogă, incredințând pe Iudei și pe Elini.

5. Iar dacă s'au pogorât Sila și Timotei din Machedonia, Pavel a început a mărturisi cu toată osârdia Iudeilor, că Iisus este Hristos.

6. Dar ei l se împotriveau și huleau. Pavel, scuturându-și hainele a zis atunci către dâșli: Sângele vostru (să vie) asupra capului vostru! Eu nu sunt de vină. De acum mă voi duce la păgâni.

7. Și mutându-se de acolo, a venit în casa unui cinstitor de Dumnezeu, anume Titie Iust, a cărui casă era alături, de sinagogă.

8. Iar Crisp, mai marele sinagogei, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți din Corinteni auzind (pe Pavel), credeau și se botezau.

9. Iar Domnul l-a zis lui Pavel noaptea, în vedenie: Nu te teme, ci grăește și nu tăcea!

10. Căci eu sunt cu tine și nimel nu va cerca să-ți facă ție vreun rău, pentru că mult popor am eu în cetatea aceasta.

11. Și (Pavel) a rămas acolo un an și șase luni, propoveduind printre ei cuvântul lui Dumnezeu.

12. Dar pe când Gallion era

proconsul în Ahata, Iudeii s'au sculat toți într-o suflare asupra lui Pavel și l-au dus pe el în divan.

13. Zicând: Aceasta îndeamnă pe oameni să cinstească pe Dumnezeu afară din lege!

14. Iar când Pavel a voit să-și deschiză gura, Gallion a zis către Iudei: De-ar fi (vorba) de vreun nedreptate sau de vreo faptă pe care v'aș asculta pe voi, Iudeilor, după cuviință.

15. Dar, de vreme ce este vorba de învățătură și de nume și de legea voastră, vedeți-vă singuri de ele; în acestea eu nu vreau să fiu judecător.

16. Și l-a gonit pe el din divan.

17. Atunci toți Elinii au pus mâna pe Sosten, mai marele sinagogei, și l-au bătut pe el înaintea divanului. Dar Gallion n'avea nici o grijă de (toate) acestea.

18. Iar Pavel, după ce a rămas vit (aici) încă multe zile, și-a luat rămas bun dela frați și a plecat cu corabla în Siria, împreună cu Prischila și Achila, care și-au luat capul în Chenhrea, pentru că aveau (de împlinit) o făgăduință.

19. Sosind în Efes, l-a lăsat pe el acolo, iar el intrând în sinagogă se lua la întrebări cu Iudeii.

20. Și l-au rugat să rămână și dâșli mai multă vreme, el însă n'a voit.

21. Ci și-a luat rămas bun de la ei, zicând: Praznicul ce vine trebuie să-l fac negreșit în Ierusalim, dar mă voi întoarce iarăși la voi de va voi Dumnezeu. Și a plecat dela Efes.

22. Și pogorându-se (din corabie) la Chesareea, s'a suit (la Ierusalim) și închinându-se (cu ei)

nătate) adunării, s'a pogorit la Antiohia.

23. Iar după ce a petrecut acolo câțeva vreme, a plecat și trecând pe rând prin ținuturile Galatiei și prin Frighia, a întărit pe toți ucenicii.

24. Ci un Iudeu oarecare, a nume Apolo, de neam din Alexandria, bărbat meșter la cuvânt și tare în scripturi, a venit la Efes.

25. Acesta învățase calea Domnului și fierbând cu duhul, grăia și învăța fără sminteală cele despre Domnul, dar cunoștea numai botezul lui Ioan.

26. Acesta a început a grăi cu îndrăzneală în sinagogă. Auzindu-l pe el Achila și Prischila, l-au luat la ei și l-au lămurit lui mai de deamănuntul calea lui Dumnezeu.

27. Iar când a vrut el să plece în Ahata, frații au scris ucenicilor îndemnându-l să-l primească bine. Și sosind acolo, mult a ajutat ei, și darul, pe cei ce crezuseră.

28. Pentru că tare înfrunța el pe Iudeii înaintea poporului, arătându-le din scripturi că Iisus este Hristosul.

19.

Pavel propoveduește în Efes. La școala arginarului Dimitrie.

Pe când Apolo era în Corint, Pavel, trecând prin părțile cele de sus (ale Asiei) a venit la Efes. Și aflând aici câțiva ucenici,

2. A zis către ei: Luați-ți Duh Sfânt după ce ați crezut? Iar ei au răspuns lui: N'am auzit nici măcar că este Duh Sfânt!

3. Zis-a ei către dâșli: Dar (atunci) cu ce v'ați botezat? Iar ei au răspuns: Cu botezul lui Ioan.

4. Atunci Pavel a zis: Ioan a botezat cu botezul pocăinței, îndemnând poporul să creadă în cel ce avea să vie după dânsul, adică în Hristos Iisus.

5. Și auzind, s'au botezat în numele Domnului Iisus.

6. Și punându-și Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt s'a pogorit peste dâșli, încât au început a grăi în limbă și a proroci.

7. Și erau de toți ca la doi sprezece oameni.

8. Apoi intrând Pavel în sinagogă, a propovedit cu îndrăzneală trei luni de zile, cuvântând și dovedind cele despre împărăția lui Dumnezeu.

9. Însă de vreme ce unii se îndărătniceau și nu credeau, grăind de rău calea lui Dumnezeu înaintea poporului, (Pavel) l-a părăsit și a despărțit (de ei) pe ucenici, propoveduind în școala unuia (numit) Tiran.

10. Și aceasta a ținut ca la doi ani, încât toți cei ce locuiau în Asia, Iudei și Elini, au auzit cuvântul Domnului Iisus.

11. Iar Dumnezeu făcea minuni mari prin mâinile lui Pavel,

12. Încât și peste bolnavi se puneau mănăstiri sau ștergere purtate de ei, și boalele li lăsa pe ei, iar duhurile cele rele leșeau dintrâșli.

13. Atunci și unii din vrăjitorii Iudei cari umblau din loc în loc au încercat să cheme peste cei ce aveau dăhuri rele numele Domnului Iisus, zicând: Jurăm-vă pe

voi cu Iisus pe care îl propove-
duște Pavel?

14. Printre cei ce făceau aceea-
sta erau și șapte feciori ai arhie-
reului iudeu Scheva.

15. Și răspunzând duhul cel
rău a zis: Pe Iisus îl cunosc, și
știu cine e Pavel; dar voi cine
sunteți?

16. Și aruncându-se asupra lor
omul intru care era duhul cel
rău, l-a biruit pe amândoi și l-a
bătut așa de cumpănit, încât ei au
fugit din casa aceea goi și răniți.

17. Întâmplarea a ajuns să fie
știută de toți iudeii și Elinii cari
locuiau în Efes; și l-a cuprins frică
pe toți, iar numele Domnului Iisus
se preamărea.

18. Și mulți din cei ce crezu-
seră veneau de se mărturiseau și
vesteau faptele lor.

19. Iar din cei ce se îndeletni-
ceau cu vrăjitiui, mulți își aduceau
cărțile și le ardeau înaintea tuturor;
și au socotit prețul (cărților) și au
aflat (că ele făceau) cincizeci de
mii de arginți.

20. Atât de tare creștea și se
întărea cuvântul Domnului.

21. Iar dacă s'au săvârșit acestea,
Pavel și-a pus în gând să treacă
prin Machedonia și Ahala și să se
ducă la Ierusalim, zicând: După
ce voi fi acolo, trebuie să văd și
Roma.

22. Și trimițând în Machedonia
pe doi din cei ce îl slujeau lui, pe
Timotei și pe Erast, el a mai ră-
mas câțeva vreme în Asia.

23. În vremea aceea s'a stărnit
o tulburare mare pentru calea
Domnului.

24. Căci un argintar oarecare,
anume Dimitrie, făcea bisericuțe

de argint (zeței) Artemida și asto-
aducea meșterilor nu puțin câștig.

25. Deci adunând pe aceștia și
pe ceilalți lucrători de aceeași me-
serie, le-a zis: Fraților, știți că din
acest meșteșug este câștigul nostru.

26. Acum vedeți și auziți, că
Pavel acesta nu numai în Efes,
ci mai în toată Asia, a sucit ca-
pul mulțimii cu îndemnurile lui
spunând că: cei făcuți de mână
omenească nu sunt dumnezei.

27. Iar aceasta nu aduce numai
primejdia ca meseria noastră să
ajungă fără căutare, ci și ca bi-
serica zeței cele mari, Artemidei,
să nu mai însemneze nimic, în-
chiar să se surpe mărirea ei, a celei
cinstite de toată Asia și de toată
lumea.

28. Și auzind (ei unele ca acestea)
s'au umplut de mânie și strigau
zicând: Mare este Artemida Efes-
senilor!

29. Și toată cetatea s'a umplu-
t de tulburare și s'au îndreptat
într'un suflet, spre teatru, țărâ-
mă împreună cu ei și pe machedo-
nenii Gale și Aristarh, tovarăși
ai lui Pavel.

30. Iar Pavel, vrând să înfrun-
teze mulțimea, nu l-au lăsat ucenicii.

31. Asemenea, unii din machedo-
nii Asieli, cari îl erau prieteni, au în-
mis la dânsul și l-au rugat să nu
se arete la teatru.

32. Deci unii strigau una, alții
alta, pentru că adunarea era tul-
burată și cei mai mulți nu șiau
nici pentru ce se adunaseră.

33. Atunci din mulțime au ie-
șit la vedere pe Alexandru, impuș-
cat înaintea de iudei. Și făcând semn
cu mâna, Alexandru voia să vorbească
mulțimii.

34. Dar când au aflat că este
iudeu, ca dintr-o singură gură au
strigat toți vreme de vreo două
ceasuri: Mare este Artemida Efes-
senilor!

35. Atunci logofătul potolind
mulțimea, a zis: Bărbați Efeseni!
Cine este omul acela care să nu
știe că cetatea Efesului este paz-
nica bisericii Artemidei, zeța cea
mare, și a chipului ei căzut din
cer?

36. Deci, aceasta fiind afară de
orice îndoială, se cuvine să vă
astămpărați și nimic cu nesoco-
tintă să nu faceți.

37. Ci voi ați adus pe oamenii
aceștia cari nici furi de cele sfinte
nu sunt, nici pe zeța voastră n'au
hulit-o.

38. Iar dacă Dimitrie și meșterii
cei de o seamă cu el au vreo jalbă
împotriva cuiva, (pentru treaba
asta) sunt zile de judecată și dre-
gători: părăscă-se unul pe altul.

39. Dacă însă altceva doriți,
vă veți descurca într-o adunare
legiuită.

40. Căci din pricina (celor pe-
trecute) azi suntem în primejdie
că fim învinuți de răzvrătire, pen-
trucă nu avem nimic cu ce ne-am
putea da seama de tulburarea
aceasta.

41. Și zicând acestea, a slobo-
zit adunarea.

20.

*Călătoria lui Pavel prin Mache-
donia și Grecia în Asia. El învie
în Troada pe Eutih. Își lăsa rămas
bun dela bătrânii din Efes.*

După ce a încetat tulburarea
Pavel a chemat pe ucenici

și dându-le sfaturi și-a luat rămas
bun dela ei și a ieșit să se ducă
în Machedonia.

2. Și trecând prin părțile acelea
și mângâind pe ucenici cu multe
povești, a venit în Elada.

3. Și a stat (acolo) trei luni. Ci
făcându-se uneltiri împotriva lui
din partea iudeilor, a hotărât să
se sile în Siria și s'a socotit să nu
întoarcă prin Machedonia.

4. Până în Asia l-au însoțit:
Sosipatru din Veria, Aristarh și
Secund din Tesalonie, Gale din
Dervin și Timotei, precum și Tihie
și Trofim din Asia.

5. Aceștia mergând înainte ne-au
așteptat pe noi în Troada.

6. Iar noi, după zilele Azimelor
am plecat cu corabia dela Filippi
și în cinci zile am ajuns la ei, în
Troada, unde am zăbovit șapte zile.

7. Iar în ziua întâia a săptămă-
nii ucenicii adunându-se la frân-
gerea pâinii, vrând să purceadă
a doua zi, Pavel le-a vorbit lor
și a lungit cuvântul până la mie-
zul nopții.

8. Și erau făclii multe în fol-
șorul de sus, unde ne adunase-
răm noi.

9. Și un tinerel, anume Eutih,
șezând într-o fereastră a fost cu-
prins de un somn greu, de lungă
vorbire a lui Pavel și, doborât de
somm, a căzut jos din rândul al
treilea al casei și l-au ridicat mort.

10. Și pogorându-se Pavel a
căzut peste el și îmbrățișându-l a
zis: Nu vă tulburați, căci sufletul
lui este întrânsul!

11. Apoi suindu-se a frânt pâine
și a mâncat și a vorbit mult cu
dânsii până la ziua, iar după aceea
a ieșit.

12. Intr'aceea pe copii l-a adus viu, și nu puțin s'au mângăiat (cel de față).

13. Iar noi venind la corabie, am plecat mai departe spre Asos, ca să luăm de acolo pe Pavel, pentru că așa ne poruncise el, vrând să meargă pe jos până acolo.

14. Și dacă s'a întâlnit cu noi la Asos, l-am luat pe el în corabie și am venit la Mitilena.

15. Și de acolo, plutind cu corabia, a doua zi am sosit în fața Hiosului. Iar în cealaltă zi am ajuns pe coasta ostrovului Samos și - poposind peste noapte în Troghilion - a doua zi am sosit la Milet.

16. Pavel hotărise să ocolească Efesul, ca să nu fie cumva silit să zăbovească în Asia; căci se grăbea, de iar fi cu putință să ajungă de ziua praznicului Cincizecimii la Ierusalim.

17. Însă din Milet a trimis în Efes și a chemat la sine pe bătrânii bisericii.

18. Și dacă au venit la el, a zis către dânșii: Voi știți că din ziua cea dintâi intru care am pus piciorul în Asia, cu voi am fost în toată (bună) vremea,

19. Slujind Domnului cu toată smerenia și cu multe lacrimi și ispite, cari mi s'au întâmplat mie din pricina uneltirilor Iudeilor.

20. (Știți) cum n'am tăcut nimic din cele de folos, ci v'am vestit vouă și v'am învățat pe voi înaintea poporului și prin casele (voastre),

21. Indemnând pe Iudei și pe Elini la pocăință înaintea lui Dumnezeu și la credință intru Domnul nostru Iisus Hristos.

22. Și iată acum, că legat fiind cu Duhul mă duc la Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla mie acolo,

23. Fără numai că Duhul cel Sfânt mărturisește prin cetăți, și când că legături și necazuri mă așteaptă pe mine.

24. Eu însă nimic nu bag în seamă, nici nu pun vreun preț pe viața mea, fără numai să săvârșesc calea mea cu bucurie, (implinind) slujba care am primit-o dela Domnului Iisus, de a vesti Evanghelia darului lui Dumnezeu.

25. Și acum iată, eu știu că voi toți pe la cari am trecut povăduind împărăția lui Dumnezeu, nu veți mai vedea fața mea.

26. De aceea vă mărturisesc vouă în ziua de astăzi că sunt curat de sângele tuturor.

27. Pentru că nu m'am ferit ca să vă vestesc vouă tot sfatul lui Dumnezeu.

28. Drept aceea luați aminte de voi și de toată turma intru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi episcopi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care a câștigat-o cu sângele său.

29. Că eu știu aceasta, că după ducerea mea vor intra lupi intru voi, cari nu vor cruța turma.

30. Și dintre voi însuși se va scula oameni grăind îndărătmă, ca să tragă pe ucenici după danii.

31. De aceea priveghiați, aducându-vă aminte că trei ani zile și noaptea n'am încetat să vă învăț cu lacrimi pe fiecare din voi.

32. Și acum vă încredințez pe voi, fraților, lui Dumnezeu și cuvântului darului său, care pot să vă zidească tot mai mult și

să vă dea moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.

33. Argintul, sau aurul, sau haina nimănui n'am poftit.

34. Voi singuri știți că pentru trebuințele mele și ale celor ce sunt împreună cu mine au muncit mâinile acestea.

35. Intru toate v'am dat vouă pildă, că ostenindu-vă așa se cade să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvântul Domnului Iisus, căci el a zis: Mai fericiți este a da decât a lua.

36. Zicând acestea, Pavel și-a plecat genunchii săi și s'au rugat împreună cu ei toți;

37. Și multă plângere s'a făcut între ei și căzând pe grumazii lui Pavel, îl sărutau pe el,

38. Măhnii fiind mai ales pentru cuvântul care l-a fost spus, că nu vor mai vedea fața lui. Apoi l-au petrecut pe el la corabie.

21.

Călătoria lui Pavel dela Milet la Ierusalim. Agav îl prevestește ce are să sufere în Ierusalim. În Ierusalim Iudeii se ridică asupra lui, dar el e scăpat de căpitlanul oastel.

Și după ce ne-am luat rămas bun, și purcezând pe mare am mers drept și am ajuns la Cos, iar a doua zi la Rodos și de acolo la Patara.

2. Și aflând o corabie care mergea în Fnicchia, suindu-ne întrânsa am plecat (mai departe).

3. Când însă ne-am lăsat la Chipru, l-am lăsat pe el în stânga și ne-am dus, spre Siria, pogorându-ne în

Tir, căci corabia avea să-și descarce acolo povara.

4. Și aflând niște ucenici, am rămas acolo șapte zile. Ci ei îi spuneau lui Pavel, prin Duhul, să nu se suie la Ierusalim.

5. Iar când am implinit zilele acestea, am ieșit și am purces la drum, iar ei toți, împreună cu femeile și cu copiii, ne-au petrecut până afară din cetate. Și pe țarm plecându-ne genunchii, ne-am rugat.

6. Apoi despărțindu-ne unul de altul noi am intrat în corabie, iar el s'au întors intru ale lor.

7. Făcându-ne calea pe apă, am sosit dela Tir la Ptolemaida, unde am îmbrățișat pe frați și am rămas la ei o zi.

8. Iar a doua zi ieșind noi, am ajuns în Chësareea, și intrând în casa lui Filip binevestitorul, unul din cei șapte (diaconi), am rămas la el.

9. Acesta avea patru fete fecioare (cari erau) prorocițe.

10. Și zăbovind noi acolo mai multe zile, s'a pogorit din Iudeea un oarecare proroc, anume Agav.

11. Și viind la noi, a luat braul lui Pavel și legându-și mâinile și picioarele, a zis: Acestea zice Duhul Sfânt: Pe bărbatul al cui este braul acesta, așa îl vor lega în Ierusalim Iudeii și îl vor da pe el în mâinile păgânilor.

12. Și dacă am auzit acestea, l-am rugat și noi și cei de acolo, ca să nu se suie la Ierusalim.

13. Ci Pavel ne-a răspuns zicând: Ce faceți de plângeți și imi rupeți inima? Căci eu gata sunt pentru numele Domnului Iisus nu

numai să flu legat, ci și să mor în Ierusalim!

14. Și neputându-l îndupleca, ne-am liniștit și am zis: Fie voia Domnului.

15. După zilele acestea pregătindu-ne ne-am suit la Ierusalim.

16. Și au venit împreună cu noi și unii din ucenicii din Cezareea, ducându-ne la un oarecare Mnason Chipriotul, vechiu ucenic, la care ne-am sălășluit.

17. Apoi sosind la Ierusalim, frații ne-au primit pe noi cu bucurie.

18. Iar a doua zi Pavel a mers împreună cu noi la Iacov, și toți bătrânii s'au strâns (acolo).

19. Și după ce l-a îmbrățișat, l-a povestit pe rând toate câte a făcut Dumnezeu între păgâni, prin slujba lui.

20. Iar el auzind, au dat slavă lui Dumnezeu și au zis: Vezi, frate, câte mil de Iudei s'au supus credinței și toți sunt plini de râvnă pentru lege.

21. Despre tine însă au auzit că înveți pe toți Iudeii cei dintre păgâni să se lepede de Moise, spunându-le să nu-și taie împrejur pe fiii lor, nici să nu mai umble după obiceiurile (noastre).

22. Ce este, dar, de făcut? De bună seamă mulțimea va auzi că ai venit și se va aduna.

23. Fă deci ceea ce-ți vom spune ție: Sunt la noi patru bărbați, cari au făcut o făgăduință.

24. Ia-i pe aceștia, curățește-te împreună cu ei și cheltuește pentru ei ca să-și tunză capul. Astfel, ei vor înțelege cu toții, că din cele ce au auzit despre tine nimic

nu este adevărat, ci și tu umbli păzind legea.

25. Cât despre păgânii cari au crezut, noi le-am trimis scrisoare, poruncindu-le să se ferească de cele jertfite idolilor și de sânge și de carnea dobitoacelor sugrumate și de curvie.

26. Atunci Pavel luând cu sine pe bărbații aceia, s'a curățit împreună cu ei, iar a doua zi a intrat în biserică să vestească plinirea zilelor curățirii, când va trebui să se aducă jertfa pentru fiecare dintrânșii.

27. Dar când era să se împlinească cele șapte zile, Iudeii cei din Asia, văzându-l pe el în biserică, au întăritat tot poporul și punând mâna pe el,

28. Au început să strige: Bărbați Israeliteni, ajutați-ne! Acesta este omul care pretutindenea învață pe toți împotriva poporului și a legii și a locului acestuia. El a băgat în biserică și pe Ișmaelini, spurcând acest loc sfânt.

29. Căci ei văzuseră pe Trofim Efesianul cu el prin oraș și socoteau că Pavel l-a băgat în biserică.

30. Și s'a mișcat toată cetatea și poporul dând năvală a prins pe Pavel și l-au tras afară din biserică și s'au închis îndată ușile.

31. Dar când căutau ei să-l omoare pe el, a venit veste la căpitanul oastelor, cum că tot Ierusalimul s'a tulburat.

32. Acesta luând îndată ostași și sutași, a alergat la el, iar ei văzând pe căpitanul și pe ostași au încetat a mai bate pe Pavel.

33. Și apropiindu-se căpitanul l-a apucat pe el și a poruncit

să-l lege cu două lanțuri. Apoi l-a întrebat cine este și ce a făcut.

34. Dar din gloată unii strigau una, alții strigau alta. Și astfel, căpitanul neputând să înțeleagă adevărul din pricina tulburării, a poruncit să-l ducă pe Pavel în cetățule.

35. Ci când a ajuns la trepte, Pavel a trebuit să fie dus pe sus de ostași, din pricina îngrămădirii poporului.

36. Pentrucă gloate multe mergeau după el, strigând: Ucideți-l!

37. Dar când era să-l bage în cetățule, Pavel a zis către căpitan: Îmi este oare îngăduiț a-ți spune ceva? Iar el l-a răspuns: Știi elineste?

38. Oare nu ești tu Egipteanul, care mai deunăzi a stărnit o răsvătlire și a scos în pustie pe cel patru mil de tâlhari?

39. Zis-a Pavel: Eu sunt om Iudeu din Tarsul Cilichiei, cetățean al unei cetăți nu de puțină însemnătate. Rogu-te deci să-mi îngădui ca să grăesc norodului.

40. Și îngăduindu-l-se, Pavel a stat pe trepte și a făcut norodului (semn) cu mâna. Apoi făcându-se înșește mare, Pavel a grăit în limba evreească, zicând:

22.

Apărarea lui Pavel.

Fraților și părinților, ascultați acum cuvântul meu de apărare în fața voastră!

2. Și auzind el că le grăește în limba evreească, au făcut și mai mulți înșește. Iar (el) a zis:

3. Eu sunt bărbat Iudeu, născut în Tarsul Cilichiei, dar am cres-

cut în cetatea aceasta, la picioarele lui Gamaliil, învățând cu de-a-măruntul legea părintească, plin fiind de râvnă pentru Dumnezeu, precum sunteți și voi cu toți astăzi.

4. Ci eu am gonit chiar până la moarte aceasta învățătură, legând și dând spre temniță bărbați și femei,

5. Precum (poate) mărturiși de mine și arhierul și toată bătrânimia. Căci dela ei luând și cărți către frați m'am dus în Damasc, ca și pe cei de acolo să-l aduc legați la Ierusalim, spre a fi pedepsiți.

6. Ci s'a întâmplat că pe când mergeam și mă apropiam de Damasc, pe la amiază, fără de veste a strălucit împrejurul meu o lumină mare din cer.

7. Și am căzut la pământ și am auzit un glas zicându-mi: Saule, Saule, de ce mă prigonești?

8. Iar eu am răspuns: Cine ești, Doamne? Și el a zis către mine: Eu sunt Iisus Nazarineanul, pe care tu îl prigonești.

9. Cei ce erau împreună cu mine au văzut lumina și s'au înfricoșat, dar glasul celui ce-mi vorbea mie nu l-au auzit.

10. Atunci am zis: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a răspuns: Sculându-te mergi în Damasc și acolo ți se va grăi ție despre toate câte sunt rânduite ție să le faci.

11. Și fiindcă de slava luminei aceleia nu vedeam, am mers la Damasc, dus de mână de cei ce erau împreună cu mine.

12. Acolo un oarecare Anania, bărbat bine credincios după lege

și cinstit de toți iudeii cari locuiesc în Damasc,

13. A venit la mine și stând lângă mine, mi-a zis: Frate Saule, vezi iarăși! Și eu în clipa aceea am căutat spre el.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales pe tine, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi glas din gura lui.

15. Căci îi vei fi lui mărturie înaintea tuturor oamenilor pentru cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum ce mai aștepti? Scoală-te și te botează și îți spală păcatele tale, chemând numele Domnului.

17. Iar când m'am întors la Ierusalim și mă rugam în biserică, am căzut într-o uimire,

18. Și l-am văzut pe el zicând către mine: Grăbește-te și ieși de grabă din Ierusalim, că nu vor primi mărturia ta cea pentru mine.

19. Și eu am zis: Doamne, ei știu că eu băgam în temnițe și băteam prin sinagoge pe cei ce credeau întru tine!

20. Și când se vărsa sângele mucenicului tău Ștefan și eu eram de față, încuviințând uciderea lui și păzind hainele celor ce îl ucidau pe el.

21. Că el a zis către mine: Mergi, că eu te voi trimite departe, printre neamuri!

22. Și l-au ascultat pe Pavel până la cuvântul acesta. (Aici însă) au ridicat glasul lor și au zis: Curăță-l de pe pământ pe unul ca acesta, căci nu se cade să trăiască!

23. Și pe când strigau astfel

smulgându-și hainele și aruncând praf în văzduh,

24. Căpitanul a poruncit să-l ducă pe el în cetățue și a poruncit să-l bată cu biciul, ca să aibă pentru care pricină răcnesc așa împotriva lui.

25. Iar când l-au întins pe el ca să-l bată, Pavel a zis către sutașul care era de față: Oare vă este îngăduit să bateți pe un cetățean roman și (încă) nejudecat?

26. Și auzind sutașul, s'a dus și a spus căpitanului, zicând: Ia seama ce faci, că omul acesta este cetățean roman.

27. Și venind la el căpitanul, l-a întrebat: Spune-mi, ești tu cetățean roman? Iar el a răspuns: Da!

28. Zis-a căpitanul: Eu cu multa cheltuială am dobândit cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis: Ba eu m'am născut așa!

29. Deci cel ce erau gata să-l bată s'au depărtat îndată dela el. Iar căpitanul aflând că Pavel e cetățean roman, s'a spăimântat, căci spusese să-l lege pe el.

30. A doua zi vrând să cunoască adevărul pentru care e părțit de iudei, l-a slobozit pe el din legături și a poruncit să vie arhierelui și tot soborul lor, și aducând pe Pavel l-a pus înaintea lor.

23.

Pavel este palmuit. Răspunsul său către arhierelui stărnește împerechere în adunare. Vicleșugul iudeilor împotriva lui Pavel. Trimiterea lui în Chesarea.

Iar Pavel căuntând spre sobor, a zis: Bărbaților și fraților! Eu cu

deplin cuget curat am viețuit înaintea lui Dumnezeu până în ziua de astăzi.

2. Că arhieretul Anania a poruncit celor ce ședeau lângă el să-l bată peste gură.

3. Atunci Pavel a zis către el: Bate-te-ar Dumnezeu, perete văruit! Căci tu șezi să mă judeci după lege și împotriva legii poruncești să mă bată.

4. Iar cei ce stăteau înalți, au zis: Pe arhieretul lui Dumnezeu blestemî?

5. Iar Pavel a zis: N'am știut, fraților, că este arhieret; căci scris este: Pe mai marele poporului tău să nu-l grăești de rău.

6. Că Pavel cunoscând că o parte (din ei) sunt saduchei, iar alia farisei, a strigat întru sobor: Bărbaților și fraților! Eu sunt fariseu, fiu de fariseu, și pentru nădejdea în învierea morților mă judec (acum).

7. Și spunând el aceasta, s'a făcut tulburare între farisei și saduchei și adunarea s'a desbinat,

8. Pentrucă saduchei zic cumcă nu este înviere, nici inger, nici duh, iar fariseii le mărturisesc pe amândouă.

9. Și s'a făcut zarvă mare; și mulțându-se cărturarilor din partea fariseilor, se priceau și ziceau: Nici un rău nu aflăm în omul acesta. Deci, de l-a grăit lui duh sau inger, noi nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

10. Și multă gălceavă făcându-se, căpitanul s'a temut, nu

23: 3: Ezech 13 10-15; Lev. 19, 15. 1 Cor. 22, 27.

cumva să sfășie ei pe Pavel. De aceea a poruncit ostașilor să se pogoare și să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

11. Iar în noaptea următoare Domnul I s'a arătat și l-a zis: În-drăznește, Pavle, căci precum ai mărturisit de mine în Ierusalim, așa ți se cade să mărturisești și în Roma!

12. Iar după ce s'a făcut ziua, adunându-se oarecari iudei, s'au jurat să nu mănânce, nici să nu bea, pânăce nu vor omori pe Pavel.

13. Și cei ce făcuseră jurământul acesta erau mai mulți de patruzeci.

14. Aceștia mergând la arhieret și la bătrâni, au zis: Cu blestem ne-am legat să nu gustăm nimic, pânăce nu vom omori pe Pavel.

15. Deci, acum voi împreună cu adunarea vestiți pe căpitanul oastei, ca mâine să-l pogoare pe el le voi, ca și cum ați avea de gând să-l ispiți mai cu deamărunț pricina lui; iar noi, mai înainte de a se apropia, suntem gata să-l omorim pe el.

16. Și auzind de uneltirea aceasta, feciorul surorii lui Pavel s'a dus și intrând în tabără, a vestit pe Pavel.

17. Și chemând Pavel pe unul din sutași, a zis: Pe tinerelel acesta du-l la căpitanul, pentrucă are să-l spue ceva.

18. Deci luându-l pe el sutașul, l-a dus la căpitanul oastei și a zis: Pavel cel întemnițat m'a chemat și m'a rugat să aduc pe tinerelel acesta la tine, căci are să-ți spue ceva.

19. Iar căpitanul luându-l de mână s'a dus cu el la oparte și l-a întrebat: Ce ai să-mi spui mie?

20. Iar el a zis: Iudeii s'au vorbit să te roage, ca mâine să porori pe Pavel în sobor, ca și cum ar avea de gând să-l ispitească pe el mai cu deamănuntul.

21. Dar tu să nu-l ascuți pe el, pentru că îl pândesc mai mult de patruzeci de înși, cari s'au jurat să nu mănânce nici să nu bea, până nu-l vor omori pe el; și acum sunt gata și așteaptă făgăduința ta.

22. Atunci căpitanul a slobozit pe tinerelul, poruncindu-l: Nimănu-i să nu spui că mi-ai arătat aceste lucruri.

23. Apoi chemând pe doi suțai, le-a zis: Pregătiți două sute de ostași (pedestri) și șaptezeci de călărași și două sute de sulitași ca să meargă, la clădirile trei din noapte, la Chesareea.

24. Să aveți gata și niște dobitoace, ca puind pe Pavel să-l scăpați (ducându-l) la Filix Procuratorul.

25. Apoi a scris o carte cu următorul cuprins:

26. Claudie Lisle, lui Filix, Prea puternicului procurator: Multă sănătate!

27. Pe omul acesta l-au prins Iudeii și volau să-l omoare. Ci venind eu cu oaste și aflând că este cetățean roman, l-am scos (din mâinile lor).

28. Apoi vrând să știu pricina pentru care îl părăsc pe el, l-am dus înaintea soborului lor.

29. Am aflat însă că el e părit pentru întrebări privitoare la legea

lor și nu are nici o vină vrednică de moarte sau de legături.

30. Ci vestindu-mi-se că Iudeii ar urzi născă planuri viclene împotriva lui, l-am trimis îndată la tine, poruncind și părașilor să spue înaintea ta toate câte au împotriva lui. Fii sănătos!

31. Deci ostașii, după cum li se poruncise lor, luând pe Pavel l-au adus noaptea la Antipatrida.

32. A doua zi, lăsând pe călărași să meargă cu el, el s'au întors în tabăra lor.

33. Sosind la Chesareea, călărașii au dat cartea, procuratorului înfățișându-l și pe Pavel.

34. Procuratorul cetind (cartea) l-a întrebat (pe Pavel) din ce ținut este, și aflând că este din Cilichia,

35. A zis: Te voi asculta, când vor veni și părași tăi. Apoi a poruncit să fie pus sub pază, în divanul lui Irod.

24.

Pavel înaintea lui Filix. El răspunde la învinuirile Iudeilor.

Peste cinci zile a venit arhierul Anania cu bătrânii și cu un oarecare ritor, anume Tertil, și s'au plâns procuratorului împotriva lui Pavel.

2. Iar când a fost chemat acesta, Tertil a început să-l pâră pe el, zicând: Multă pace am dobândit prin tine și multe îmbunătățiri s'au făcut neamului acestuia prin a ta purtare de grije.

3. Aceasta o mărturisim cu deplină mulțumită, în toată vremea și în tot-locul, Preaputernicului Filixei!

4. Dar, ca să nu te ostenească prea mult, te rog să ai bunătatea și să ascuți puținele noastre cuvinte.

5. Am aflat (anume) că omul acesta este o ciomă și un urzitor de zarvă printre toți Iudeii din toată lumea; și (tot el este) unul din mai marii eresului Nazarinienilor.

6. El a încercat să spurce chiar și biserica; deaceia l-am și prins și am vrut să-l judecăm după legea noastră.

7. Dar venind căpitanul de oaste Lisle, l-a luat cu multă sîlnicie din mâinile noastre,

8. Poruncind părașilor lui să vie la tine. Deși vei lua la rost, vei putea singur afla dela el toate învinuirile pe care i le aducem lui.

9. Iar Iudeii împreună adevăreau, zicând cum că acestea așa sînt.

10. Atunci Procuratorul făcându-l lui semn să grăiască, Pavel a răspuns: Știindu-te pe tine că de mulți ani ești judecător neamului acestuia, imi voi apăra mai fără sfială pricina mea.

11. Tu poți afla ușor că nu sunt mai mult de douăsprezece zile, când m'am suit la Ierusalim, ca să mă închin.

12. Și nici în biserică nu m'au aflat pe mine pricinându-mă cu ciomă, sau făcând tulburare în sinagog sau în sinagoga sau în cetate.

13. Nici nu pot dovedi cele cu care mă părăsc acum.

14. Aceasta însă ți-o mărturisesc ție, că după calea pe care ei o numesc eres, așa slujesc Dumnezeului părinților mei și cred

toate cele scrise în lege și în proroci,

15. Având nădejde în Dumnezeu, precum ei înșiși așteaptă, cum că va să fie învierea morților, a dreptilor și a nedreptilor (deopotrivă).

16. Deci, eu întru aceasta mă nevoesc pururea, ca să am față de Dumnezeu și față de oameni un cuget fără prihană.

17. Și după mulți ani am venit să aduc neamului meu milostenii și prinoase.

18. Cu acest prilej niște Iudei din Asia m'au aflat, după curățire, în biserică, dar nu cu gloată, nici cu gâlceavă.

19. Ei trebuia să fie de față înaintea ta și să părăscă, dacă aveau ceva împotriva mea.

20. Sau apoi să spuie acestia, de au aflat în mine vre-o strâmbătate, când am stat înaintea soborului,

21. Afară de cuvântul acela pe care l-am rostit cu tărie, stând între ei, că pentru învierea morților sunt judecat astăzi de voi.

22. Dar Filix, cunoscând cu deamănuntul învățătura aceasta, l-a amânat pe el zicând: Când va veni Lisle căpitanul de oaste, voi hotări asupra pricinii voastre.

23. Și a poruncit sutașului să fie pe Pavel sub pază, dar să-l lase odihni și pe nimeni dintre al lui să nu oprească să-l slujească sau a veni la el.

24. Iar după câteva zile venind Filix cu Drusila femeia sa, care era iidovoaică, a chemat pe Pavel și l-a auzat pe el asupra credinței întru Hristos Iisus.

25. Când a vorbit însă despre dreptate, despre înfrânare și despre judecata ce va să fie, Filix, s'a înfricoșat și a răspuns: Du-te acum, când voi afla vreme, te voi chema.

26. Dar el nădăjdula că i se vor da lui bani de către Pavel; de aceea îl chema pe el adeseori și vorbea cu el.

27. Ci dacă s'au împlinit doi ani, s'a pus în locul lui Filix, Porchie Fist. Și vrând Filix să facă pe placul Iudeilor, a lăsat pe Pavel în închisoare.

25.

Pavel se apără înaintea lui Fist și cere să fie trimis la divanul Chesarului.

Trei zile după ce a intrat în închisura sa, Fist s'a suit dela Chesareea la Ierusalim.

2. Atunci arhierii și cel mai de frunte al Iudeilor s'au înfățișat cu jalbele împotriva lui Pavel și s'au rugat de el.

3. Și l-au cerut, ca un hatâr, să-l trimită la Ierusalim, căci urziseră planul viclean să-l ucidă pe drum.

4. Dar Fist a răspuns că Pavel e bine păzit în Chesareea și că el însuși are să meargă acolo degrab.

5. Deci - zise el - imputerniciți voiștri să vie cu mine, și de este ceva rău întru omul acesta, părăsca-l pe el.

6. După ce a zăbovit la el nu mai mult decât opt sau zece zile, s'a pogorît în Chesareea, și a doua zi șezând în divan a poruncit să-l aducă pe Pavel.

7. Și viind el, Iudeii cari veniseră din Ierusalim au stăut împrejurul lui, aducând asupra lui Pavel multe și grele învinuiri pe cari nu puteau să le dovedească.

8. Iar Pavel apărându-se, a zis: Eu n'am greșit cu nimic nici împotriva legii Iudeilor, nici împotriva bisericii, nici împotriva Chesarului.

9. Fost însă, vrând să facă plăcere Iudeilor, răspunzând a zis către Pavel: Voești să te sui în Ierusalim și să fi judecat acolo înaintea mea pentru aceste lucruri?

10. Răspuns-a Pavel: Eu stau în divanul Chesarului; aici se cade să fiu judecat! Iudeilor nici o nedreptate nu le-am făcut, precum prea bine știți și tu.

11. Dacă am făcut vreo nedreptate sau ceva vrednic de moarte, eu nu mă feresc de moarte; dar dacă din cele cu cari mă părăsesc aceștia nimic n'am făcut, nimeni nu are dreptul să mă dea în mâna lor. Cer să fiu judecat de Chesarul!

12. Atunci Fist, învîndu-se cu soborul, a răspuns: Ai cerut să fi judecat de Chesarul, la Chesarul vei merge!

13. După câteva zile Agripa împăratul și Vernichie s'au pogorît în Chesareea, ca să se închine cu sănătate lui Fist.

14. Și zăbovind acolo mai multe zile, Fist l-a vorbit împăratului despre Pavel, zicând: Este aici un bărbat oarecare, lăsat de Filix în închisoare,

15. Împotriva cărui, când am fost în Ierusalim, arhierii și bătrânii Iudeilor s'au înfățișat înaintea mea, cerându-mi să-l osădesc pe el.

16. Ci eu le-am răspuns că Romanii n'au obiceiul să dea pe vreun om la pierzare, până când cel pârît n'are de față pe părășii lui și nu i se dă vreme să se apere împotriva învinuirilor.

17. Deci adunându-se ei aici, fără nicio zăbavă, a doua zi, am putut în scaunul de judecată și am poruncit să fie adus omul.

18. Dar părășii din jurul lui nu au adus nicio învinuire din cele presupuse de mine,

19. Ci aveau cu el numai niște pricină pentru credința lor și pentru un oarecare mort, Iisus, despre care Pavel zicea că este viu.

20. Nedumerindu-mă însă asupra pricinii acestuia, l-am întrebat de voește să meargă la Ierusalim, ca acolo să i se judece pînă la urmă.

21. Dar Pavel cerând să fie lăsat la judecata Măriei Sale, am poruncit să fie păzit până îl voi trimite pe el la Chesarul.

22. Atunci Agripa a zis către mine: Aș voi să auz și eu pe omul acela. Răspuns-a Fist: Îl vei vedea mâine.

23. Deci a doua zi Agripa și Vernichie au venit cu mare alai și au intrat în palatul divanului împreună cu căpitanii și cu bărbații mai de frunte al cetății; iar la porunca lui Fist a fost adus și Pavel.

24. Zis-a Fist: Mărite Agripo și voi toți cei ce sunteți împreună cu noi, iată-l pe acela, pentru care toată mulțimea Iudeilor s'a înecat și în Ierusalim și aici, supunându-se că nu trebuie să mai trăiască.

25. Eu însă am înțeles că n'a făcut nimic vrednic de moarte și el singur cerând judecata Chesarului, am socotit să-l trimit pe el (la dânsul).

26. Despre imprecinat n'am nimic adevărit ceea ce l-aș putea scrie Măriei Sale. De aceea l-am adus la voi, și mai vărtos înaintea ta, Mărite Agripo, ca după cercetare să am ce-i scrie.

27. Căci mi se pare o treabă fără rost, să trimit un om legat și să nu arăt învinuirile ce i se aduc lui.

26.

Cupântarea lui Pavel înaintea lui Fist și a lui Agripa. Amândoi socotesc că Pavel n'are nicio vină.

Zis-a Agripa către Pavel: Ți se îngăduie ție să vorbești singur pentru tine. Atunci Pavel întinzându-și mâna, s'a apărât așa:

2. Mă socotesc fericit, Mărite Agripo, că am putința să mă apăr astăzi înaintea ta, de toate cu cari sunt pârît de Iudei.

3. Cu atât mai vărtos, cu cât tu cunoști toate obiceiurile și pricinile dintre Iudei. De aceea te rog să mă ascuți cu îngăduință.

4. Viața mea din tinerețe, pe care dela început am petrecut-o în mijlocul neamului meu în Ierusalim, o cunosc toți Iudeii;

5. De vor vrea să mărturisească, ei mă știu pe mine de mult, că după eresul cel prea cu cercare al legii noastre am trăit ca fariseu.

6. Și acum stau înaintea judecării pentru nădejdea în făgăduința făcută de Dumnezeu către părinții noștri,

7. La care slujind neîncetat ziua și noaptea nădăjduesc să ajungă cele douăsprezece seminții ale noastre. Pentru această nădejde sunt părît de Iudei, Mărite Agripo!

8. Socotiți oare drept un lucru de necrezut, ca Dumnezeu să învieze pe morți?

9. Ce e drept, și mie mi s'a părut că împotriva numelui lui Iisus Nazarineanul trebuie să fac multe.

10. Ceeace am și făcut în Ierusalim; căci luând imputernicire dela arhierel, pe mulți sfinți l-am închis în temniță și când îi omorau pe ei, eu îmi dam învlearea.

11. Și îi munceam pe ei de multe ori prin toate sinagogile și îi sileam să hulească; și mult înverșunându-mă împotriva lor, îi goneam până și prin cetățile cele dinafară.

12. Astfel, mergând la Damasc cu imputernicire și cu o ceată de oameni dela arhierel,

13. Pe la amiază am văzut pe cale, Mărite (Agripo), o lumină din cer, mai strălucitoare decât a soarelui, strălucind împrejurul meu și al celor ce mergeau împreună cu mine.

14. Atunci, căzând la pământ am auzit cu toții un glas zicând către mine și grăind în limba evreiască: Saule, Saule, de ce mă prigonești? Greu îți este să lovești cu piciorul împotriva bolului!

15. Iar eu am zis: Cine ești,

Doamne! Și el a răspuns: Eu sunt Iisus pe care tu îl prigonești.

16. Ci scoală-te și stai pe picioarele tale, căci spre acestea m'am arătat ție, ca să te alipi slugă și martor al celor ce le-ai văzut și al celor ce-ți voi arăta ție.

17. Te voi izbăvi pe tine de poporul (Iudeu) și de păgânii la care te trimit,

18. Ca să le deschizi ochii lor, să se întoarcă dela întunec în lumină și dela puterea satanei la Dumnezeu, și prin credința cea întru mine să primească iertarea păcatelor și parte cu cei sfinți.

19. Drept aceea, Mărite Agripo, nu am fost neascultător față de cereasca vedenie.

20. Ci mai întâi celor din Damasc și din Ierusalim, apoi din toate țările Iudeei și păgânilor le-am propovăduit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu săvârșind fapte vrednice de pocăință.

21. Pentru aceasta Iudeii prigoneându-mă în biserică, au încercat să mă omoare.

22. Dar dobândind ajutorul cel de la Dumnezeu, stau până în ziua aceasta, mărturisind la mic și la mare și negrăind nimic afară de cele ce și prorocii și Moise au prorocit, că vor să fie,

23. Anume, că Hristos va înălța pe mine și că el mai întâi va scula din morții și va vesti lumina poporului (Iudeu) și păgânilor (deopotrivă).

24. Spunând acestea Pavel întrebă apărărea sa, Fiste a zis cu glas mare: Ești nebun, Pavele! Înva-

țutura ta cea multă te duce la nebunie!

25. Nu sunt nebun, prea puțnice Fiste, ci grăesc cuvintele adevărului și ale înțelepciunii.

26. Căci despre acestea știe și Măria Sa, în fața căruia o să vorbesc fără sfială, încredințat fiind că nimic din acestea nu l-a rămas neștiut, pentru că acestea nu l-au petrecut în vreun ungher.

27. Crezi tu, Mărite Agripo, în proroci? Știu că crezi.

28. Atunci Agripa către Pavel: Împă puțin și o să mă fac creștin!

29. Iar Pavel a zis: Eu rog pe Dumnezeu, ca mai curând sau mai târziu nu numai tu, ci și toți cei ce mă ascultă pe mine astăzi să se facă precum sunt și eu, afară doar de lanțurile acestea.

30. Atunci s'a sculat regele și procuratorul și Verenichi și cei ce mergeau împreună cu ei;

31. Și despărțindu-se, grălau către altul zicând: Omul acesta n'a făcut nimic vrednic de moarte sau de lanțuri.

32. Iar Agripa a zis către Fiste: Omul acesta putea fi slobozit, dacă nu fi cerut judecata Chesarului.

27.

istoria lui Pavel la Roma. După ostropul Melit corabia se întinde, dar oamenii scapă teferi.

1. După ce s'a hotărît ca să mergem pe apă în Italia, au dat Pavel și pe alți câțiva întemnițați în grija unui sutaș, anume Claudi, din cohorta (numită) împărătească.

2. Și intrând într-o corabie dela Adramit, am plecat, vrând să mergem pe lângă coasta Asiei, fiind cu noi și Aristarh, Machedoneanul din Tesalonic.

3. A doua zi am ajuns la Sidon. Și Iulie arătându-se cu iubire de oameni față de Pavel, l-a îngăduit să meargă pe la prietenii și să primească purtarea lor de grijă.

4. Purcezând de acolo, am ajuns lângă Chipru, pentru că vânturile erau împotriva.

5. Și trecând marea Cilichiei și a Pamfiliei, am sosit în Mira Lichiei.

6. Acolo sutașul aflând o corabie din Alexandria care mergea în Italia, ne-a suit întrânsa.

7. Multe zile plutind cu zăbavă și abia ajungând lângă Cnid, fiindcă nu ne lăsa vântul, am trecut sub Crit, pe lângă Salmona;

8. Apoi, străbătând cu greutate, am ajuns la un loc ce se chema Limanul Bune, de care era aproape cetatea Lasia.

9. Trecuse multă vreme și călătoria era împreunată acum cu primejdii, pentru că trecuse și postul. Pavel îi îndemna,

10. Zicându-le lor: Bărbaților, văz că aceasta călătoria va fi cu necaz și cu multă primejdie nu numai pentru povară și pentru corabie, ci și pentru viețile noastre.

11. Dar sutașul se încredea mai mult în cârmaciul și în căpitanul corabiei decât în cele ce grăia Pavel.

12. Neffind limanul bun de iernat, cei mai mulți au hotărît să plece de acolo și dacă s'ar putea să ajungem să iernăm în Flnica,

un lîman al Critului aşezat spre Miazăzi. Apus şi spre Miazănoapte. Apus.

13. Şi începând să sufle vînt de Miazăzi, au crezut că vor putea să-şi îplinească planul şi ridicând anghira au vîslit dealungul Critului.

14. Dar nu după multă vreme s'a izbit de corabie un vînt vijelios, ce se cheamă Evrachilon.

15. Deci corabia fiind smulsă şi neputînd merge împotriva vîntului, ne-am lăsat în voia valurilor.

16. Şi pe cînd treceam pe lângă un ostrov mic, ce se cheamă Clavdi, cu greu am putut prinde luntrea (de scăpare).

17. Şi ridicându-o, s'au folosit de otgoane şi au incins corabia şi temându-se să nu fie împinsă spre Sîrt, au desfăcut pînzele şi s'au lăsat purtaţi de vînt.

18. Şi fiind foarte învăluţi de vînt, a doua zi au aruncat (o parte) din povara corabiei.

19. Iar a treia zi, cu mâinile lor au aruncat şi uneltele corabiei.

20. Mai multe zile nici soarele nici stelele nu s'au arătat şi vîntul cumpînit băntuia mereu, încît pierdusem orice nădejde de scăpare.

21. Şi dupăce răbdară multă foame, Pavel stînd în mijlocul lor, a zis: Oameni (buni), trebuia să mă ascultaţi pe mine, să nu fi purces din Crit, şi (atunci) n'aţi fi îndurât necazul acesta şi paguba.

22. Acum însă vă îndemn să fiţi cu inimă bună, că nici un

suflet nu va pieri dintre voi, fără numai corabia.

23. Pentrucă astă noapte mi s'a arătat ingerul Dumnezeului meu căruia-i slujesc,

24. Zicându-mi: Nu te teme, Pavle! Tu trebuie să stai înaintea Chesarului, şi iată, Dumnezeu ţi-a dăruit fie pe toţi cei ce sunt în corabie cu tine.

25. Drept aceea, fiţi cu inimă bună, oameni buni, căci eu am încredere în Dumnezeu, că aşa va fi precum mi s'a spus mie.

26. Şi trebuie să fim aruncaţi într'un ostrov.

27. Iar dacă s'a împlinit a patruzeci şi şase noapte de cînd rătăceam noi pe marea Adriei, pe la miezul nopţii corăbierilor li se părea că se apropie de un ţarm.

28. Şi slobozind măsura, au aflat douăzeci de stăneni, iar trecînd ceva mai departe au măsurat încă răşi şi au aflat cincisprezece stăneni.

29. Drept aceea, temându-se ca nu cumva să dăm de niscaz locuri prundoase, au aruncat patru anghire dela partea din urmă a corabiei şi aşteptau să se facă ziua.

30. Cînd însă corăbierii călătau să fugă din corabie au slobozit luntrea în mare, prefăcându-se ca vor să slobozească şi anghirile dela pîsc,

31. Pavel a zis sutaşului şi ostaşilor: De nu rămân aceştia în corabie, voi nu veţi putea scăpa.

32. Atunci ostaşii au tăiat funiile luntrei şi au lăsat-o să cadă.

33. Iar pînă să se facă ziua Pavel l-a rugat pe toţi să nu

nănce, zicînd: Sunt patruzeci şi şase zile astăzi, de cînd n'aţi mîncat şi de cînd stăruîţi în nemîncare.

34. De aceea vă rog să mîncăţi, căci aceasta este spre scăparea voastră; (vă spun) că nici unuia din voi un păr din cap nu-î va cădea.

35. Şi zicînd acestea, a luat paine, a mulţămît lui Dumnezeu înaintea tuturor şi frîngînd, a început a mîncă.

36. Şi îmbărbătându-se cu toţi, au luat şi ei de au mîncat.

37. Iar în corabie eram, de toţi, două sute şaptezeci şi şase suflete.

38. Şi săturându-se, au uşurat corabia, aruncînd grăul în mare.

39. Iar dacă s'a făcut ziua, n'au cunoscut pămîntul, dar zăreau mai departe un sân de mare avînd ţarm de nisip, la care se sfătuiau să s'oacă, de-ar fi cu putinţă, corabia.

40. Şi ridicînd anghirele, le-au slobozit în mare; aşijderea au slăbit funiile cîrmelor şi ridicînd pînzele cele mici după vîntişorul care sufla, se sileau spre ţarm.

41. Şi nimerind într'o fâşie de nisip, corabia s'a întepenit: pîscul dinainte, înfîpt în nisip, sta neclătit, iar partea dinapoi se sfărma de urgia valurilor.

42. Atunci ostaşii au făcut stat pe omoare pe cei legaţi, ca să nu moarte cineva şi să scape.

43. Ci sutaşul vrînd să ferească pe Pavel, l-a zădărnicit planul şi a poruncit, ca cei ce ştiu să înnoate să sară mai întîi în mare şi să facă la uscat.

44. Iar ceilalţi, care pe scînduri,

care pe altceva din corabie. Şi aşa au scăpat cu toţi la ţarm.

28.

Pavel face minunt în ostrovul Melit. El ajunge la Roma şi propovăduieşte dot ani de zile.

Şi dacă am scăpat, am cunoscut că ostrovul se cheamă Melit.

2. Iar varvarii ne-au arătat nu puţină iubire de oameni; căci făcînd foc ne-au primit pe noi pe toţi la ei, pentru ploaia şi frigul ce era.

3. Şi Pavel strîngînd multe găteje şi puîndu-le pe foc, o viperă leşînd dela căldură s'a apucat de mîna lui.

4. Şi dacă au văzut varvarii vipera spînzurînd de mîna lui, ziseră unii către alţii: Omul acesta trebuie să fie un ucigaş, care scăpînd din valuri dreptatea lui Dumnezeu nu l-a lăsat să mai trăiască.

5. Ci Pavel scuturînd vipera în foc, nici un rău n'a pătimit.

6. Ei însă aşteptau să se umfle sau să cază mort de pripă. Ci aşteptînd ei mult şi văzînd că nu i se întîmplă nici un rău, întorcîndu-se ziceau că este Dumnezeu.

7. Şi în apropierea locului acela se găseau moştile mai mare lui ostrovului, anume Poplie, care primindu-ne, trei zile ne-a găzduit pe noi cu toată prietenia.

8. Şi s'a întîmplat că tatăl lui Poplie zăcea, cuprîns fiind de friguri şi de urdinare cu sînge. Iar Pavel intrînd la el şi rugându-se, şi-a pus mîinile peste el şi l-a tămăduit.

9. Iar după această vindecare și alții cari aveau boale în ostrovul acela, veneau și se vindecau.

10. Aceștia cu multă cinste ne-au cinstit pe noi, iar când am purces (la drum), ne-au dat toate cele ce ne erau de trebuință.

11. După trei luni am pornit cu o corabie din Alexandria, care fernase în ostrov și care avea semnul Dioscurilor.

12. Și sosind în Siracusa, am zăbovit acolo trei zile.

13. De acolo, încunjurând, am ajuns la Righia; și peste o zi suflând vântul de Miazăzi, a doua zi am sosit la Pottoli.

14. Aici am aflat frați cari ne-au rugat să rămânem la ei șapte zile. Și așa am venit la Roma.

15. Frații de acolo auzind despre noi, au ieșit întru întâmpinerea noastră până la forul lui Apie și la Tritaverne. Iar Pavel văzându-l pe el, a mulțumit lui Dumnezeu și s'a îmbărbătat.

16. Dacă am sosit la Roma, sutașul a dat pe cel legați în seama voevodului oastei, iar lui Pavel i s'a îngăduit să locuiască deosebi, cu ostașul care îl păzea pe el.

17. Și după trei zile Pavel a chemat pe mai marii Iudeilor. Și adunându-se ei, a zis către dâșii: Bărbaților și fraților! Măcar că eu n'am făcut nimic împotriva poporului (nostru) sau a obiceiurilor părintești, legat fiind în Ierusalim m'au dat în mâinile Romanilor,

18. Căci judecându-mă, voiau să mă slobozească, pentrucă nu aveam nicio vină de moarte.

19. Ci împotrindu-se Iudeii, am fost silit a cere judecata Chesarului, dar nu că aş avea vreo pără împotriva neamului meu.

20. De aceea v'am și chemat să vă văz și să vorbesc cu voi, căci pentru nădejdea lui Israel sunt legat cu aceste lanțuri.

21. Iar ei au zis către dânsul: Noi nici scrisori despre tine n'am primit din Iudeea, nici vreau din frați n'a venit să ne vestească sau să ne spună ceva rău despre tine.

22. Dar am dori să auzim de tine ceea ce gândești; căci despre erezul acesta știm noi că printrindenea se vorbește împotriva lui.

23. Deci, rânduinându-se o zi au venit la dânsul la gazdă mulți. Și Pavel le-a lămurit și le-a mărturisit, de dimineața până seara, împărăția lui Dumnezeu dovedindu-le lor cele pentru Iisus din legea lui Moise și din proroci.

24. Și unii credeau cele ce li spunea, iar alții nu credeau.

25. Și nevinundu-se unii cu alții s'au dus. Atunci Pavel a spus un cuvânt: Bine a grăit Duhul Sfânt prin prorocul Isala către părinții noștri,

26. Zicând: Duce-te la poporul acesta și spune-i: Cu auzul veți auzi și nu veți înțelege, și cu ochii veți privi și nu veți vedea.

27. Că s'a învârtosat inima poporului acestuia și cu urechile greu aude, și ochii săi și-a închis ca nu cumva să vadă cu ochii și cu urechile să auză și cu inima să înțeleagă, și să se întoarcă și să-l tămăduesc pe el.

28. Drept aceea, cunoscut mi

vă fie vouă că mântuirea lui Dumnezeu s'a trimis păgânilor; și ei vor auzi.

29. Și după ce a spus el acestea, Iudeii au ieșit, pricindu-se mult întreolaltă.

30. Iar Pavel a rămas doi ani

deplin în casă ținută pe cheltuiala sa, primind pe toți cari veneau la dânsul, și

31. Și propoveduind împărăția lui Dumnezeu și învățând cele ce sunt pentru Domnul Iisus Hristos, cu toată îndrăzneala și fără opreală.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE ROMANI

1.

Inchinare. Indreptarea din credință. Legea firii. Păgânii păcătoși cumplii împotriva ei.

Pavel sluga lui Iisus Hristos, chemat de el apostol, ales spre (vestirea) Evangheliei lui Dumnezeu,

2. Pe care a făgăduit-o mai înainte, prin proroci săi, în sfintele scripturi,

3. Despre Fiul său, născut din sămânța lui David, după trup,

4. Și rânduit Fiul al lui Dumnezeu într-o putere, după duhul sfințeniei, prin învierea din morți: deci, despre Iisus Hristos, Domnul nostru,

5. Prin care am luat darul și apostolia, ca în numele lui să aduc la ascultarea credinței toate neamurile,

6. Printre cari sunteți și voi,

cel chemați al lui Iisus Hristos.

7. Tuturor celor ce sunt în Roma, iubiți ai lui Dumnezeu și chemați sfinți: Dar vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Iisus Hristos!

8. Mai întâi mulțumesc Dumnezeului meu prin Iisus Hristos pentru voi toți, pentru că credința voastră este vestită în toată lumea.

9. Căci martor îmi este Dumnezeu căruia slujesc cu duhul meu într-o Evanghelie Fiului său, că neîncetat vă pomenesc pe voi.

10. Cerând necontenit în rugăciunile mele, să am odată, cu voi, lui Dumnezeu, prilejul ca să vă văd la voi.

11. Căci doresc să vă văd pe voi, ca să vă împărtășesc vouă ceva dar duhovnicesc spre lămurirea voastră;

12. Ori, mai bine, ca să mă mângâi împreună cu voi prin credința care este deopotrivă a voastră și a mea.

1 13

ROMANI

1. 30

13. Ci nu voesc să nu știți voi, fraților, că de multe ori am dorit să vii la voi, dar am fost împiedecat până acum ca să am ceva roadă și între voi, ca și între celelalte neamuri.

14. Căci dator sunt Elinilor și barbarilor și înțelepților și neînțelepților.

15. Așa că, din partea mea, eu doresc să vă vestesc Evanghelia și vouă celor din Roma.

16. Căci eu nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea tuturor celor ce cred: mai întâi Iudeilor și apoi Elinilor.

17. Căci într-o dănsa se descopere dreptatea lui Dumnezeu din credință și pentru credință, precum este scris: Iară dreptul din credință va fi viu.

18. Iar mânia lui Dumnezeu se descopere din cer peste toată păgânătatea și peste nedreptatea oamenilor, cari (în adevărul într-o legătură) nedreptății.

19. Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, este cunoscut de dânșii, căci Dumnezeu le-a arătat lor.

20. Căci cele nevăzute ale lui (Dumnezeu), veșnica lui putere și dumnezeire, se văd lămurit dela începutul lumii în făpturile lui, ca ei să fie fără desvinovățire.

21. De vreme ce, cunoscând pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu l-au slăvit și nu l-au mulțumit, ei au rădăcit într-o cugete lor și inima lor cea neînțelegătoare s-a întunecat.

22. Socotindu-se a fi înțelepți, au înnebunit.

23. Și au schimbat măreția lui Dumnezeu celui nestricăcios cu închipuirile omului celui stricăcios și ale păsărilor și ale (dobitoacelor) cu patru picioare și ale celor ce se târăsc.

24. De aceea Dumnezeu le-a dat pe ei poftelor necurate ale inimii lor, ca întreolaltă să-și spurce trupurile lor,

25. Ei, cari au întors adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și au cinstit și au slujit făpturi, iar nu Făcătorului care este binecuvântat în veci. Amin.

26. De aceea Dumnezeu le-a dat pe ei (pradă) unor patimi de ocară, căci femeile lor au schimbat fireasca rânduală cu ceea ce este împotriva firii;

27. Așijderea și bărbații, părăsind fireasca folostre a părții femeii, s-au aprins într-o poftă lor unul spre altul, bărbați cu bărbați săvârșind rușinea, și astfel și-au luat în ei înșiși răsplata ce li se cuvenea pentru rădăcirea lor.

28. Și precum n-au găsit cu cale să păstreze pe Dumnezeu într-o cugete lor, așa le-a dat pe ei Dumnezeu în (voia) minții lor netrebnice, ca să facă cele ce nu se cuvin,

29. Și să se umple de toată nedreptatea, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate, de pismă, de ucidere, de sfadă, de înșelăciune, de răvuri rele,

30. (Și să fie) păritori, grăitori de rău, urători de Dumnezeu,

1. 17: Avac. 2, 4

23: Ier. 10, 14; Ps. 106, 20; A doua Lege 4, 15—19; Inj. 12, 24.

ocărători, semeți, lăudaroși, scornitori de rele, neascultători de părinți,

31. Neînțelegători, călcători de cuvânt, nelubitori, nemilostivi.

32. Aceștia știind hotărîrea lui Dumnezeu, cum că cel ce face unele ca acestea sunt vrednici de moarte, nu numai că le fac, ci încă și laudă pe făptuitorii.

2.

Israelul este osândit, fiindcă nu păzește legea.

De aceea fără cuvânt de apărare ești tu, omule, care judeci (pe altul). Căci întru ceea ce judeci pe altul pe tine însuși te osândești, de vreme ce tu, cel ce judeci, săvârșești aceleași lucruri.

2. Și noi știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor ce fac unele ca acestea.

3. Și socotești oare, o, omule, care judeci pe cel ce face unele ca acestea, dar le faci și tu însuși, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau nesocotești tu bogăția bunătății lui și a îngăduinței și a îndulțării lui răbdări, nepricepând că bunătatea lui Dumnezeu te cheamă la pocăință?

5. Ci prin împlinirea ta și prin inima ta cea nepocăită îți aduni ție mânia pentru ziua mânel și a descoperirii dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

6. Care va răsplăti fiecăruia după faptele sale:

7. (Adecă) celor ce prin stăruință în lucrul cel bun caută slavă și cinste și nestrăcătune: cu viața veșnică,

8. Iar celor ce caută zavistie și nu se supun adevărului, ci se pleacă nedreptății: cu mânie și cu urgie.

9. Deci, necaz și strămătorare (va fi) peste tot sufletul omului făcător de rele, mai întâi peste Iudeu, apoi peste Elin;

10. Iar slavă și cinste și pace peste tot cel ce face binele, mai întâi peste Iudeu, apoi peste Elin.

11. Că la Dumnezeu nu este fățerie.

12. Deci, câți fărădelege au greșit, fărădelege vor și pieri; iar câți cu lege au greșit, după lege se vor judeca.

13. Petrucă nu auzitorii legii sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci plinitorii legii se vor îndrepta.

14. Căci când păgânii cari n'au lege, din fire plinesc poruncile legii, ei neavând lege, singuri și sunt lege,

15. Arătând (prin această) că porunca legii este scrisă în inimile lor; iar aceasta o mărturisește conștiința lor și gândurile lor cari se învinovătesc sau se desvinovătesc întreolaltă,

16. Ceeace se va vădi în ziua când Dumnezeu va judeca cele ascunse ale oamenilor, după Evanghelia mea, prin Iisus Hristos.

17. Iată, tu te numești Iudeu și te razimi pe lege și te lauzi cu Dumnezeu;

18. Tu cunoști voia lui și ai învățat din lege să știi alege cele de folos,

19. Și te socotești a fi povătuitor orbilor, lumină celor dintru întunec,

20. Indreptător celor fără de minte, învățător pruncilor, având

în lege icoana științei și a adevărului.

21. Deci, tu care înveți pe altul, pe tine de ce nu te înveți? Tu care propoveduești să nu fure, fur;

22. Tu, care zici să nu preacurvească, preacurvești; tu care urăști idolii, fură cele sfinte;

23. Tu, care te lauzi cu legea, prin călcarea legii necinstești pe Dumnezeu?

24. Căci din pricina voastră se hulește numele lui Dumnezeu prin neamuri, precum este scris.

25. Tăierea împrejur folosește, dacă plinești legea; dacă însă ești călcător de lege, tăierea ta împrejur se face netăiere împrejur.

26. Drept aceea, dacă cel neîntăiat împrejur va păzi poruncile legii, netăierea lui împrejur nu se va socoti oare drept tăiere împrejur?

27. Și așa, cel netăiat împrejur după fire, plinind legea, te va judeca pe tine care ai scriptura și tăierea împrejur, dar ești călcător de lege.

28. Că nu cel ce se arată pe dinafară este (adevăratul) Iudeu; ci cel (adevăratul) tăiere împrejur nu este cea din afară, (făcută) în trup.

29. Ci cel ce este pe dinlăuntru, acela este Iudeu, iar (adevărata) tăiere împrejur este a inimii, în duh, iar nu în slovă. Lauda aceea nu este dela oameni, ci dela Dumnezeu.

3.

În zadar se laudă Iudeii cu legea și cu tăierea împrejur: Mântuirea este prin credință, din har, nu din ordinea omului.

Atunci, cu ce e mai bun Iudeul? Sau care este folosul tăierii împrejur?

2. Este mare în toate privințele: mai întâi, că lor s'au incredințat cuvintele lui Dumnezeu.

3. Căci ce este dacă unii n'au crezut? Au doară necredința lor va nimici credința lui Dumnezeu?

4. Nicidecum. Ci Dumnezeu rămâne credincios, iar oamenii toți mincinoși, precum este scris: Ca să fi găsit drept întru cuvintele tale și să biruiești când vei fi judecat.

5. De vreme ce însă nedreptatea noastră întărește dreptatea lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu cumva Dumnezeu este nedrept când își arată mânia? — Omenește grăesc.

6. Nicidecum. Căci atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Că de vreme ce adevărul lui Dumnezeu prin minciuna mea a prisosit spre slava lui, atunci de ce se mă judece el ca pe un păcătos?

8. Și nu (ar trebui oare) să facem cele rele, ca să vie cele bune? — Precum suntem huliți și precum zic unii că am învățat noi. Osândirea acestora dreaptă este.

9. Așadar îi întrecem cu ceva pe ei? Nicidecum. Pentru că mai înainte am învinuit și pe Iudei și pe Elini, că toți sunt sub păcat,

10. Precum este scris: Nu este drept nici unul;

11. Nu este cine să înțeleagă, nu este cine să caute pe Dumnezeu.

12. Toți s'au abătut, împreună s'au făcut nețebnici; nu este cine să facă binele, nu este niciunul.

13. Mormânt deschis este gâtul lor; cu limbile lor viclenesc; venin de aspidă este pe buzele lor.

14. Gura lor este plină de bleșturi și de amărăciune;

15. Grăbite sunt pricioarele lor să verse sânge.

16. Pustire și necaz este în căile lor,

17. Și calea păcii nu au cunoscut-o.

18. În ochii lor nu este frica lui Dumnezeu.

19. Noi știm însă că toate câte le poruncește legea, celor ce sunt sub lege le poruncește, ca toată gura să se astupe și toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu.

20. Pentrucă din faptele legii niciun om nu se va îndrepta înaintea lui, de vreme ce prin lege vine cunoștința păcatului.

21. Căci iată, dreptatea lui Dumnezeu, cea mărturisită de lege și de proroci, s'a arătat acum afară de lege.

22. Dreptatea lui Dumnezeu (s'a arătat) prin credința în Iisus Hristos la toți și peste toți cei ce cred; căci nu esteosebire.

23. Pentrucă toți au păcătuit

11: Ps. 14, 1—3; Ps. 53, 2—4.

13: Ps. 5, 10; 140, 4.

14: Ps. 10, 7.

15: Is. 59, 7—8.

18—19: Ps. 36, 2.

și s'au lipsit de slava lui Dumnezeu.

24. Și în dar sunt îndreptați, cu harul lui, prin răscumpărarea cea întru Hristos Iisus,

25. Pe care l-a rânduit Dumnezeu drept jertfă de ispășire prin credința în sângele lui, spre arătarea dreptății lui, pentru iertarea păcatelor celor mai înainte făcute,

26. În vremea îndelungel răbdări a lui Dumnezeu, ca să se arate dreptatea lui în vremea de acum, dovedindu-se pe sine drept și îndreptând pe cei ce este din credința în Iisus.

27. Deci, unde este pricina de laudă? S'a înlăturat. Prin care lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28. Socotim deci că din credință se va îndrepta omul, fără faptele legii.

29. Au doară Dumnezeu este numai al iudeilor, nu și al păgânilor? Fără îndoială și al păgânilor.

30. Pentrucă unul este Dumnezeu care va îndrepta prin credință pe cei tăiați împrejur și pe cei netăiați împrejur (iarăși) prin credință.

31. Dar înlăturăm noi oare prin credință legea? Nicidecum, ci înlăturăm legea.

4.

Avraam chip și pildă despre îndreptarea prin credință. Maturia lui David.

Ce vom zice dară că a dobândit după trup părintele nostru Avraam?

2. Dacă Avraam s'a îndreptat din fapte, are laudă, dar nu la Dumnezeu.

3. Căci ce zice scriptura? Și Avraam a crezut lui Dumnezeu și i s'a socotit lui întru dreptate.

4. Celui ce lucrează plata nu i se socotește ca dar, ci ca un drept.

5. Iar celui ce nu lucrează, ci crede întru cel ce îndreptează pe cel necredincios, credința lui i se socotește întru dreptate.

6. Precum și David numește fericit pe omul cărui Dumnezeu îi socotește dreptatea fără de fapte, (fără de).

7. Fericiți cărora s'au iertat fărădelegile și cărora s'au acoperit păcatele!

8. Fericit bărbatul cărui Dumnezeu nu îl va socoti păcatul!

9. Deci, fericirea aceasta este ea oare numai pentru cei tăiați împrejur, sau și pentru cei netăiați împrejur? De vreme ce zicem că lui Avraam s'a socotit credința întru dreptate.

10. Dar cum i s'a socotit lui? Când era tăiat împrejur, sau când era netăiat împrejur? Nu când era tăiat împrejur, ci când era netăiat împrejur.

11. Iar semnul tăierii împrejur l-a luat ca o pecete a dreptății pentru credința ce o va avea când era netăiat împrejur; ca să fie el părintele tuturor celor ce cred, nefiind tăiați împrejur, și să li se socotească și lor întru dreptate.

12. Și în același timp părinte al celor tăiați împrejur. Dar nu al

celor numai tăiați împrejur, ci și umblă pe urmele credinței părintelui nostru Avraam din vremea în care era netăiat împrejur.

13. Că nu prin lege a primit Avraam și seminția lui făgăduința că va moșteni lumea, ci prin dreptatea cea din credință.

14. Căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, zadarnică s'a făcut credința și s'a stricat făgăduința.

15. Pentrucă legea naște mânie; căci unde nu este lege, acolo nu este nici călcare de lege.

16. De aceea (moștenirea) este din credință, ca să fie din dar și ca făgăduința să rămână stăitoare la toți urmașii, nu numai celor ce au legea, ci și celor ce au credința lui Avraam, care este părintele nostru al tuturor,

17. Precum este scris: Părinte al multor neamuri te-am pus; pentrucă a crezut în Dumnezeu, cel ce invlază pe cel morți și cheamă la ființă cele ce nu sunt.

18. Avraam cu nădejde împotriva nădejdi a crezut că va fi tată al multor neamuri, după cum i s'a spus: Așa va fi sămânța ta.

19. Și n'a slăbit în credință vâzându-și trupul său cel amărât, că era aproape de o sută de ani, și pântecul cel amărât al Sarei,

20. Și nu s'a îndoit cu necredință în făgăduința lui Dumnezeu, ci s'a întărit în credință, dând slavă lui Dumnezeu,

21. Căci el era incredințat că ce l-a făgăduit (Dumnezeu), puternic este să și împlinească.

4: 3; Fac. 15, 6.

7: Ps. 32, 1—2.

17: Fac. 17, 5.

19: Fac. 15, 5.

22. De aceea credința lui I s'a socotit întru dreptate.

23. Dar nu s'a scris numai pentru el, că I s'a socotit întru dreptate,

24. Ci și pentru noi, cărora va să ni se socotească, nouă celor ce credem întru cel ce a sculat din morți pe Iisus Hristos, Domnul nostru.

25. Care s'a dat pentru păcatele noastre și s'a sculat pentru îndreptarea noastră.

5.

*Roadele îndreptării prin credință.
Adam și Hristos.*

Drept aceea, îndreptați fiind din credință, pace avem cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos.

2. Crezând în el, am dobândit și apropiere la darul acesta întru care stăm și ne lăudăm întru nădejdea măririi lui Dumnezeu.

3. Și nu numai atât, ci ne lăudăm și întru necazuri, bine știind că necazul naște răbdare,

4. Iar răbdarea încercare, iar încercarea nădejde,

5. Iar nădejdea nu rușinează; pentru că dragostea lui Dumnezeu s'a revărsat în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ni s'a dat nouă.

6. Pentru că Hristos, încă pe când noi eram neputincioși, la plinirea vremii a murit pentru cei necredincioși.

7. Cu greu va muri cineva (chiar) pentru un drept. Încă pentru

un (om) bun s'ar mai putea hotărî cineva să moară.

8. Ci Dumnezeu și-a dovedit dragostea sa către noi prin aceea, că Hristos a murit pentru noi, când eram încă păcătoși.

9. Deci, cu atât mai vărtos acum, îndreptați fiind prin sângele lui, ne vom mântui printrânsul de mânia (lui Dumnezeu).

10. Căci, dacă vrășmași fiind noi, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai vărtos, după ce ne-am împăcat, ne vom mântui prin viața lui.

11. Dar nu numai atât, ci ne și lăudăm cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin care am dobândit acum împăcarea.

12. De aceea, precum printr'un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea și așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că în acela toți păcătiseră, ~

13. Căci păcatul era în lume și înainte de lege, dar nefiind legea păcatul nu se socotea.

14. Ci moartea a domnit dela Adam până la Moise și peste cei ce n'au păcătuit, după asemănarea greșelii lui Adam, care era chipul celui ce avea să vie.

15. Dar nu e cu greșala, cum e cu darul. Căci dacă prin greșala unuia au murit mulți, cu atât mai vărtos harul lui Dumnezeu și darul prin harul unui om, Iisus Hristos, va prisosi pentru mulți.

16. Și, în rodurile lui, darul nu seamănă cu păcatul unuia; pentru că păcatul unuia duce la osândă, iar darul care iartă multe greșale, la îndreptare.

17. Căci de vreme ce pentru greșala unuia moartea a domnit

prin unul, cu atât mai vărtos cei ce au primit belșugul harului și al darului dreptății vor domni întru viață prin unul, Iisus Hristos. ~

18. Așa dar, precum prin greșala unuia toți oamenii au fost osândiți, așa și prin îndreptarea unuia tuturor oamenilor s'a dat dreptul la viață.

19. Căci precum prin neascultarea unui om s'au făcut mulți păcătoși așa prin ascultarea unuia mulți se vor face drepti.

20. Însă a venit legea și a înmulțit greșala. Dar unde s'a înmulțit păcatul, acolo a prisosit harul,

21. Pentru că, precum păcatul a domnit spre moarte, așa și harul să domnească, prin dreptate, spre viață veșnică, prin Iisus Hristos Domnul nostru.

6.

Paptele bune se cuvine să urmeze credinței. Îndemn la plata cea duhovnicească.

(Ce vom zice, dară? Rămâneam vom în păcat, ca să se înmulțească darul?)

2. Nicidecum! Căci noi carăm murit păcatului, cum vom mai trăi întrânsul?

3. Nu știți oare că toți câți întru Iisus Hristos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat?

4. Deci, prin botez ne-am înscuturat împreună cu el în moarte, ca precum Hristos s'a sculat din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm.

5. Căci de vreme ce ne-am în-

preunat cu el întru asemnarea morții lui, așa pătași vom fi și învierii lui,

6. Bine știind, că omul nostru cel vechiu s'a răstignit împreună cu dânsul, ca să se strice timpul păcatului și să nu mai fim noi robii păcatului.

7. Pentru că cel ce a murit n'a slobozit de păcat.

8. Și dacă am murit împreună cu Hristos, credem că împreună cu dânsul vom și viețui.

9. Știind că Hristos, după ce a înviat din morți, nu mai moare, că moartea nu-l mai stăpânește pe dânsul.

10. Căci moartea îndurată de el a fost moartea păcatului, odată pentru totdeauna; iar viața pe care o trăește el, o trăește lui Dumnezeu.

11. Așa și voi socotiți-vă că sunteți morți păcatului și vii lui Dumnezeu întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

12. Să nu stăpânească deci păcatul în trupul vostru cel muritor, ca să ascultați de poftele lui,

13. Nici să vă faceți mădularele voastre arme ale nedreptății păcatului; ci vă înfățișați înaintea lui Dumnezeu ca niște înviați din morți și mădularele voastre ca niște arme ale dreptății lui Dumnezeu.

14. Pentru că păcatul nu vă mai stăpânește pe voi, căci nu mai sunteți sub lege, ci sub har.

15. Atunci? Păcatul-vom oare ființa nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.

16. Au nu știți că de vă dați culva spre ascultare ca robi, robi sunteți celui de care ascultați? (Adecă) sau păcatului spre

moarte, sau ascultării (de Dumnezeu) spre dreptate.

17. Ci mulțumim lui Dumnezeu că (deși) ați fost robi ai păcatului, acum ați ascultat din inimă de porunca învățăturii care vă dăruit,

18. Și izbăvind-vă de păcat, v-ați făcut robi dreptății.

19. Omeneste grăesc, pentru slăbiciunea firii voastre. Precum v-ați făcut mădularele voastre roabe necurăției și fărădelegii spre fărădelege, tot așa vă faceți acum mădularele voastre roabe dreptății spre sfințenie.

20. Căci când erați robi păcatului, erați slobozi față de dreptate.

21. Și ce roade ați avut atunci? Roade de care acum vă rușnați, pentru că sfârșitul lor este moartea.

22. Iar acum, când v-ați izbăvit de păcat și v-ați făcut robi lui Dumnezeu, aveți roada voastră întru sfințenie, iar sfârșitul: viața veșnică.

23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viață veșnică întru Iisus Hristos, Domnul nostru.

7.

Slăbiciunea firii omului. Lupta dintre trup și duh.

Au nu știți, fraților, doară grăesc unor cunoscători ai legii, că legea are stăpânire peste om numai câtă vreme el trăiește?

2. Căci femeia măritată e legată prin lege de bărbatul său, cât el trăiește; iar, de la murit bărbatul, s'a deslegat de legea bărbatului.

3. Drept aceea, dacă trăind bărbatul ei se mărită cu alt bărbat, preacurvă se cheamă; iar dacă-l moare bărbatul, slobodă este de lege, ca să nu fie preacurvă măritându-se cu alt bărbat.

4. Așa și voi, frații mei, ați murit față de lege prin trupul lui Hristos, ca să fiți ai altuia, ai celui ce a înviat din morți, ca să aducem roada lui Dumnezeu.

5. Căci când eram în trup, patimile păcatelor, cele (arătate) în lege, lucrau întru mădularele noastre, ca să aducem roade morții.

6. Acum însă, când am murit față de legea de care eram legați, suntem slobozi, ca să slujim (lui Dumnezeu) în duhul cel nou, lui nu în slova veche.

7. Ce vom zice, dară? Iar oare legea păcat? Nicidecum! Dar păcatul nu l-am cunoscut, fără numai prin lege. Căci pofta nu ar fi știută, de n'ar fi zis legea: Să nu poftesti!

8. Ci prin lege luând păcatul prin poruncă, a stârnit în mine tot felul de poftă. Căci fără lege păcatul este mort.

9. Și eu am trăit cândva fără de lege, dar când a venit porunca, păcatul a înviat.

10. Iar eu am murit. Și porunca cea dată mie spre viață, s'a arătat amicală spre moarte.

11. Pentru că păcatul, luând poruncă dela poruncă, m'a amăgit și m'a omorât prin ea.

12. Drept aceea, legea este sfântă și porunca e sfântă și dreaptă și bună.

7. 7: leq. 20, 17.

13. Atunci, oare, ce era bun mi s'a făcut mie moarte? Nicidecum! Ci păcatul, ca să se arate păcat, m'a adus moarte prin ce era bun, pentru ca păcatul, prin poruncă, să se facă peste măsură de păcătos.

14. Căci știu că legea este duhovnicească, dar eu sunt trupesc, vânzând păcatului.

15. Pentru că nu știu ce fac; că nu fac ceea ce voesc, ci tocmai ceea ce urăsc, aceea fac.

16. Iar dacă fac ceea ce nu voesc, laud legea că este bună.

17. Ci acum, nu eu fac acestea, ci păcatul care locuiește în mine.

18. Pentru că știu că în mine, deocă în trupul meu, nu locuiește cel care este bun. Căci de voi să voesc, dar de făcut nu fac binele.

19. Pentru că nu fac binele pe care îl voesc, ci răul pe care nu-l voesc, acela îl fac.

20. Iar dacă fac ceea ce nu voesc, nu fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

21. Drept aceea, aflu în mine cel care vreau să fac binele, legea, dar ce este rău se leagă de mine.

22. Căci, după omul cel dinăuntru, mă bucur de legea lui Dumnezeu,

23. Dar văd în mădularele mele alta lege ostindu-se împotriva legii omului mele și dându-mă rob legii păcatului care este în mădularele mele.

24. Tăcâlos om sunt eu? Cine mă va izbăvi de acest trup adusător de moarte?

25. Mulțumesc lui Dumnezeu: prin Iisus Hristos Dumnezeuul nostru! Deci dar, eu însumi, cu min-

tea mea, slujesc legii lui Dumnezeu, iar cu trupul, legii păcatului.

8.

Schimbarea patimilor prin olătuirea cea după Duh. Credincioșii, filii ai lui Dumnezeu fiind, sunt slobozi de osândă. Dragostea către Hristos.

Drept aceea, nicio osândă nu mai apasă acum asupra celor ce sunt întru Hristos Iisus.

2. Căci legea duhului vieții întru Hristos Iisus m'a izbăvit de legea păcatului și a morții.

3. Pentru că ceea ce legea nu a putut, căci era slabă față de trup, a salvărit Dumnezeu trimițând pe Fiul său întru asemănarea trupului păcătos și, pentru păcat, osândind păcatul în trup,

4. Ca dreptatea legii să se plinească întru noi care nu umblăm după trup, ci după duh.

5. Căci cei ce umblă după trup, la cele trupești se gândesc; iar cei ce umblă după duh, la cele duhovnicești.

6. Ci poftele trupului sunt moarte, iar poftele duhului, viață și pace.

7. Pentru că poftele trupului sunt vrășmașe lui Dumnezeu, căci legii lui Dumnezeu nu se supun, că nici nu pot.

8. Și cei ce sunt în trup nu pot plăcea lui Dumnezeu.

9. Voi însă nu sunteți în trup, ci în duh, căci Duhul lui Dumnezeu locuiește întru voi. Iar dacă cineva nu are duhul lui Hristos, acela nu este al lui.

10. Iar de este Hristos întru voi, atunci trupul vă este mort

pentru păcat, iar duhul vă este viu, pentru sfințenie.

11. Iar dacă duhul celui ce a sculat pe Iisus Hristos din morți locuiește întru voi, atunci el va face vii și trupurile voastre cele muritoare, pentru duhul lui care locuiește întru voi.

12. Drept aceea, fraților, nu trupului suntem dator, ca să viețuim după trup.

13. Că de viețuiți după trup, veți muri; iar de veți omori cu duhul faptele trupului, veți fi vii.

14. Pentrucă toți câți (se lasă) purtați de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt filii ai lui Dumnezeu.

15. Doar n'ați primit iarăși duhul robiei, ca să vă temeți, ci ați primit duhul înfierii întru care strigăm: Avva, Părinte!

16. Insuși Duhul acesta mărturisese împreună cu duhul nostru că suntem filii ai lui Dumnezeu.

17. Deci, dacă suntem filii, suntem și moștenitori; moștenitori, adică al lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Hristos, de vreme ce pătimim împreună cu dânsul, ca împreună cu dânsul să ne și prea-mărim.

18. Și eu socotesc că pătimirile vremii de acum nu se pot asemăna cu slava cea viitoare care va să se descopere întru noi.

19. Căci dorul fapturii așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Că făptura nu de voie s'a supus deșertăciunii, ci din pricina celui ce a supus-o pe ea,

21. Cu nădejdea, că și făptura aceasta va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să se bucure de

mărita slobozenie a fiilor lui Dumnezeu.

22. Căci știm că toată făptura împreună suspină și împreună zăcă în durerile nașterii, până acum.

23. Și nu numai atât, ci și noi cari avem pârğa Duhului, noi singuri suspinăm întru noi, așteptând înfierea, izbăvirea trupului nostru.

24. Căci prin nădejdea (această) ne-am mântuit. Însă nădejdea care se vede nu mai este nădejde; că ceea ce vede cineva, la ce mai și nădăjdui?

25. Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26. Așijderea și Duhul ne în-tărește întru slăbiciunile noastre, căci noi nu știm (nici) să ne rugăm cum se cuvine; ci singurul Duhul se roagă pentru noi, cu suspinuri negrăite.

27. Iar cel ce cearcă inimile știe care este cugetul Duhului, căci după voia lui Dumnezeu se roagă pentru sfinți.

28. Și știm că celor ce iubesc pe Dumnezeu și sunt chemați după voia lui, toate li se lucră spre bine.

29. Căci pe cari mai înainte nu cunoscut, mai înainte n'a și lăsat să fie asemenea chipului lui lui său, ca el să fie cel întâi născut între mulți frați.

30. Iar pe cari mai înainte n'a hotărât, pe aceștia n'a și chemat și pe cari n'a chemat, pe aceștia n'a și îndreptat; iar pe cari n'a îndreptat, pe aceștia n'a și preamărit.

31. Ce vom zice dară, la ce socotea? De este Dumnezeu pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Pentrucă celce nu a cruțat pe Fiul său, ci l'a dat pe el pentru noi toți, cum nu ne va dăruia nouă împreună cu el și toate (cele altele)?

33. Cine va ridica pără împotriva aleșilor lui Dumnezeu, când Dumnezeu este cel ce îndreptează?

34. Cine va osândi, când Hristos este cel ce a murit, ba mai bine care a înviat și stă deadreapta lui Dumnezeu, rugându-se pentru noi?

35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Oare necazul, sau strămtoarea, sau prigonă, sau foametea, sau golăteala, sau nevoia, sau sabia?

36. (Căci) precum este scris: Întru tine suntem omorâți toată ziua; socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

37. Că întru toate acestea suntem biruitori cu puterea celui ce ne-a iubit pe noi.

38. Pentrucă încredințat sunt că nici moartea, nici viața, nici îngeri, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare,

39. Nici înălțimea, nici adâncul, nici altă faptură oarecare nu poate să ne despărtească pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

9.

Israilul cel căzut. Chemarea păcătoșilor. Israilul cel adevărat.

În devăru spus întru Hristos, nu mint, și martor imi este cugetul meu întru Duhul Sfânt,

2. Că mare imi este întristarea și neîncetată durerea inimii mele.

3. Pentrucă aș dori să flu la pădat eu însumi dela Hristos pentru frații mei, (pentru) rudele mele după trup,

4. Cari sunt Israilitenii, a căroră este înfierea și slava și așezămintele și rândulala legii și slujba (dumnezească) și făgăduințele;

5. Ai căroră sunt părinții și din cari este Hristos după trup, celce este peste toate, Dumnezeu binecuvântat în vecl. Amin.

6. Ci nu ca și cum ar putea să cadă cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cari sunt din Israil sunt și Israiliteni.

7. Nici pentrucă sunt sămânța lui Avraam, sunt toți și filii, căci s'a zis: Întru Isaac va fi sămânța ta.

8. Adecă, nu filii trupului sunt filii lui Dumnezeu, ci celce sunt filii făgăduinței, acela se vor socoti urmași.

9. Căci cuvântul făgăduinței acesta este: Voi veni pe vremea aceasta și Saara va avea un fiu.

10. Dar nu numai atât, ci (s'a întâmplat la fel) și cu Rebeca, zămisind ea (gemeni) dela părințele nostru Isaac.

11. Că încă nefiind ei născuți, nici făcând ceva bine sau rău, ca rândulala lui Dumnezeu cea după alegere să nu rămale atâr-nătoare de fapte, ci de cel ce chiamă,

12. I s'a zis ei: Cel mai mare va sluji celui mai mic!

9. 7: Fac. 21, 12.

9: Fac. 18, 10.

12: Fac. 25, 23.

8. 36: Ps. 44, 23.

13. Precum este scris: Pe Iacob l-am iubit, iar pe Isaac l-am urit.

14. Ce vom zice dară? Nu cumva este nedreptate la Dumnezeu? Nicidcum!

15. Căci lui Moise așa i-a grăit: Milui-voi pe care vreau să-l miluiesc și idura-mă-voi de care vreau să mă îndur.

16. Așa dar (miluirea) nu atârână nici de cel ce voește, nici de cel ce aleargă (după ea), ci de Dumnezeu, cel ce miluește.

17. Căci zice scriptura, lui Faraon: Chiar spre aceasta te-am ridicat, ca să arăt întru tine puterea mea și ca să se vestească numele meu peste tot pământul.

18. Așa dar pe cine voește îl miluește, iar pe cine voește îl împietrește.

19. Dar, imi vei zice: Atunci pentru ce mai osândește? Că voi! lui cine-l poate sta împotrivă?

20. Ci, o omule, tu cine ești, de-ai ceri socoteală lui Dumnezeu? Poate oare vasul să zică celui ce l-a făcut pe el: Pentru ce m'ai făcut așa?

21. Nu este oare olarul stăpân peste lut, ca din aceeaș frământătură să facă un vas de cinste, iar altul de necinste?

22. Și (ce este) dacă Dumnezeu vrând să-și arate mânia și să-și descopere puterea sa, a suferit, întru multă răbdare, vasele mării sale gătite spre plerzanie?

23. Și (ce-i) dacă vrea să-și arate bogăția slavei sale asupra vaselor

13: Mai 1, 2-3.

15: Ieș. 33, 19.

17: Ieș. 9, 16.

20: Is. 45, 9.

21: Ier. 18, 6.

miliei, de mai înainte gătite spre slavă,

24. Adecă asupra noastră, pe cari ne-a și chemat, nu numai dintre Iudei, ci și dintre păgânii

25. Precum zice la Osie: Chema-voi pe cel ce nu este poporul meu, poporul meu, și pe cea ne-iubită, iubită.

26. Și va fi că în locul unde s'a zis lor: Voi nu sunteți poporul meu, acolo se vor chema fi ai lui Dumnezeu celui viu.

27. Iar Isala strigă despre Ierail: Dacă numărul fiilor lui Israel va fi ca nisipul mării, numai rămașita se va mântui.

28. Pentrucă repede și deplin va săvârși Domnul pe pământ ceea ce a hotărât.

29. Și precum a zis mai înainte Isala: Dacă Domnul Savaot nu ne-ar fi cruțat nouă sămânță, nu fi ajuns ca Sodoma și cu Gomora ne-am fi asemănat.

30. Ce vom zice dar? Păgânii cari nu umblau după dreptate au dobândit dreptatea, însă dreptatea cea din credință.

31. Iar Israel umblând după legea dreptății, n'a dobândit (pe aceasta).

32. Pentruce? Pentrucă (n'a umblat după ea) prin credință, ci pe faptele legii; și s'a poticnit de piatra poticnirii,

33. Precum este scris: Iar pun în Sion piatră de poticnire și piatră de sminteală; și tot cel

25: Osie 2, 25.

26: Osie 2, 1.

27: Is. 10, 22-23.

29: Is. 1, 9.

33: Is. 8, 14, 28, 16.

ce va crede întru el, nu se va rușina.

10.

Iudeii au căutat îndreptarea din legile, iar nu din stărsitul legii, care este Hristos. Îndreptarea prin credință este de obște: și pentru Iudeu și pentru păgân.

Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu este, ca ei să se mântuiască.

1. Pentrucă, martor le sunt eu, au răvnă pentru Dumnezeu, dar nu cu pricepere.

2. Căci necunoscând dreptatea lui Dumnezeu și căutând să-și pule dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu nu s'au supus.

3. Căci sfârșitul legii este Hristos, spre îndreptare tot celui ce crede.

4. Intr'adevăr Moise scrie despre îndreptarea care vine din lege, că omul care o va implini, viu va fi printrânsa.

5. Despre dreptatea cea din credință însă așa grăește: Să nu zici întru inima ta: Cine se va sui în cer? - adecă să poçoare pe Hristos.

6. Sau: Cine se va pogori întru adânc? - adecă să ridice pe Hristos din morți.

7. Dar ce zice scriptura? Aproape de tine cuvântul, în gura ta și în inima ta, adecă cuvântul credinței pe care o propovăduim.

8. Că de vei mărturisii cu gura pe Domnul Iisus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a ri-

dicat pe el din morți, te vei mântui.

9. Căci cu inima credem că să ne îndreptăm, iar cu gura mărturisim că să ne mântuim.

10. Pentrucă zice scriptura: Tot cel ce crede în el, nu se va rușina.

11. Căci nu se face osebite între Iudeu și Elîn, pentrucă acelaș este Domnul tuturor, și el îmbogățește pe toți cel ce-l chiamă pe el.

12. Căci oricine va chema nume Domnului se va mântui.

13. Dar cum vor chema pe acela întru care n'au crezut? Și cum vor crede în acela de care n'au auzit? Și cum vor auzi fără de propovăduitor?

14. Și cum vor propovădui, de nu se vor trimite? Precum este scris: Cât sunt de frumoase picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc cele bune!

15. Ci nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci zice Isala: Doamne, cine a crezut cele auzite dela noi?

16. Deci credința vine din auzire, iar auzirea din cuvântul lui Dumnezeu.

17. Ci întreb: Oare n'au auzit? Împotrivă: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii au ajuns cuvintele lor.

18. Și (iarăși) întreb: Oare n'a înțeles Israel? Moise răspunde cel dintâi: Eu voi întărâta răvna voastră prin cel ce nu este poporul meu, și cu un popor neînțelegător vă voi mântui pe voi.

11: Is. 28, 16.

13: Iosif 3, 5.

15: Is. 52, 7.

16: Is. 53, 1.

18: Ps. 19, 5.

19: A doua Lege 32, 21.

10. 5: Lev. 18, 5.

6. A doua Lege 30, 12-13.

8. A doua Lege 30, 14.

20. Iar Isaia îndrăzneşte şi zice: Aflatu-m'au cei ce nu m'au căutat şi arătat-m'am celor ce nu au întrebat de mine.

21. Iar către Israel zice: Toată ziua am întins mâinile mele către poporul cel neascultător şi îndărătnic.

11.

Necredinţa iudeilor a adus mântuirea păgânilor. Aceştia să nu se semeţească însă, fiindcă la urmă şi iudeii se vor mântui.

Întreb, deci: Oare lepădat-a Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum! Că şi eu sunt Israelitean din sămânţa lui Avraam, din neamul lui Veniamin.

2. Dumnezeu n'a lepădat pe poporul său pe care de mai înainte l-a cunoscut. Nu ştii oare ce zice scriptura despre Ilie? (Iată) cum se jeluia el lui Dumnezeu, împotriva lui Israel, zicând:

3. Doamne, pe prorocii tăi l-au omorît şi altarele tale le-au surpat, şi eu am rămas singur şi acum caută (să-mi ia) viaţa.

4. Dar ce-i spune lui Dumnezeu răspuns? Păstratu-mi-am mie şapte mii de bărbaţi cari nu şi-au plecat genunchii înaintea lui Baal.

5. Tot aşa şi în vremea de acum s'a păstrat o rămăşiţă, după alegerea darului.

6. Iar de este după dar, nu mai este după fapte; căci altfel darul n'ar mai fi dar.

20: Is. 65, 1.

21: Is. 65, 2.

11. 2-1 Reg. 19, 10, 14.

4: 1 Reg. 19, 18.

7. Atunci ce-i? Israel n'a dobândit ce a căutat; iar cei aleşi au dobândit; şi ceilalţi s'au împietrit.

8. Precum este scris: Dătu-l-a lor Dumnezeu duh de toropeală, ochi ca să nu vadă şi urechi ca să nu auză, până în ziua de astăzi.

9. Şi David zice: Facă-se masa lor cursă şi laş spre poticnire şi răsplata lor;

10. Intunece-se ochii lor, ca să nu vadă, şi spinarea lor gârbovească-se pentru totdeauna!

11. Întreb, deci: Oare poticnindu-s'au ca să cază (pentru totdeauna) Nicidecum? Ci prin poticnirea lor a venit mântuirea păgânilor, ca să răvnească la (mântuirea) lor.

12. Dacă însă poticnirea lor este bogăţie pentru lume şi împuţinarea lor bogăţie pentru păgân, cu cât mai mult ar fi: venirea tuturor (la credinţă)!

13. Căci vă grăesc vouă, păgânilor (veniţi la credinţă): Toen fiindcă sunt apostol al neamurilor, mi slăvesc slujba mea,

14. Că doar voi izbui să slăvesc răvna celor din neamul meu şi să mântuesc pe vreunii dintr-un neam.

15. Căci dacă lepădarea lor a adus împăcare lumii, ce vă va împiedica mîria lor, dacă nu o (adevărată) înviere din morţi?

16. Pentrucă de este sfântă părta (sfântă) este şi frământătura; şi de este sfântă rădăcina, (sfintele) sunt şi ramurile.

17. Iar dacă unele din ramuri s'au frânt, iar tu, maslin saba-

8: Is. 29, 10; A doua Lege 29, 1.

9: Ps. 69, 23-24.

lei-ai altoit în locul lor şi te-ai făcut partaş rădăcinii şi mustului maslinului,

18. Nu te lauda faţă de ramuri, iar de te lauzi, (să ştii că) nu tu eşti rădăcina, ci rădăcina (te ţine) pe tine.

19. Dar vei zice: Frântu-s'au ramurile, ca să mă altoesc eu.

20. Bine. Ele s'au frânt pentru necredinţă. Nu te truşi deci, ci teme-te;

21. Căci dacă Dumnezeu n'a cruţat ramurile cele fireşti, nu te va cruţa nici pe tine.

22. Vezi, dar, bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: Asprimea lui faţă de cei ce au căzut, şi bunătaţea faţă de tine, de vei rămânea tu (această) bunătaţe. Iar de nu, şi tu vei fi tăiat.

23. Dar de nu vor rămânea în necredinţă, şi acela se vor altoi, ştiind că puternic este Dumnezeu să-l slăvească iarăşi.

24. Că dacă tu te-ai tăiat din maslinul cel din fire sălbatec şi te-ai închipuit că te-ai altoit în maslinul cel bun, cu atât mai vartos eşti, cari sunt fireşti, se vor altoi în maslinul lor.

25. Pentrucă nu voesc să nu ştiţi voi, fraţilor, taina aceasta, ca să nu vă credeţi în înţelepciunea voastră; căci împlinirea unei părţi din Israel s'a făcut (numai) pentru ce va intra deplin numărul popailor;

26. Aşa că tot Israelul se va mântui, precum este scris: Veni va din Sion izbăvitorul şi va abate necredinţa dela Iacov;

26: Is. 14, 7; Is. 59, 20; Ier. 31, 1.

27. Şi acesta este legământul meu cu ei, când voi ridica păcatele lor.

28. (Judecaţi) după Evanghelie, adevărat că ei sunt vrăşmaşi, din pricina voastră; dar după alegere, ei sunt iubiţi, pentru parluşii lor.

29. Căci Dumnezeu nu-şi mai ia înapoi darurile sale şi cheamă-a-

30. Că precum voi neascultători aţi fost cândva de Dumnezeu, iar acum aţi fost miluiţi prin necredinţa acestora,

31. Aşa şi aceştia, acum sunt neascultători, ca prin miluirea voastră şi ei să se miluiască.

32. Pentru că Dumnezeu l-a înlocuit pe toţi întru neascultare, ca pe toţi să-i miluiască.

33. O adâncul bogăţiei şi al înţelepciunii şi al ştiinţei lui Dumnezeu! Cât de necuprinse sunt judecăţile lui şi cât de neurmăte căile lui!

34. Căci: cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul lui?

35. Sau cine l-a dat lui (ceva) mai înainte, ca să i se răsplătească?

36. Pentrucă dintransul şi printransul şi intransul sunt toate. A lui este mărirea în vecl. Amin.

12.

Indemnuri la piefulire întru sfinţenie. Înţeleapta întrebuintare a darurilor.

Rogu-vă, dar, pe voi, fraţilor, pentru îndurările lui Dumnezeu, să vă puneţi înainte fructurile voastre ca o jertfa vie,

34: Is. 40, 13; Iov 15, 8; Ier. 23, 18.

sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu și ca o înțeleaptă slujbă a voastră.

2. Să nu vă asemănați chipului veacului acestuia, ci să vă schimbați prin înolirea minții voastre, ca să cunoașteți care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit.

3. Căci în vârtutea darului ce mi s'a dat mie spun tuturor celor ce sunt între voi, să nu năzuiască mai sus decât li se cade să năzuiască; ci fiecare să cugete cu mintea întreagă, după măsura credinței pe care l-a împărțit-o Dumnezeu.

4. Căci precum într'un trup avem multe mădule și mădulele n'au toate aceeași lucrare,

5. Așijderea și noi, cei mulți, un trup suntem întru Hristos și fiecare din noi suntem mădulele unul altuia.

6. Având însă daruri de multe feluri, după harul care ne este dat nouă, (să le întrebuițăm cu 'nțelepciune); Având (darul) prorociei (să prorocim), după măsura credinței;

7. Având (darul) slujbei să stăruim în slujbă; având (darul) propovăduirii să propovăduim;

8. Având (darul) îndemnării să îndemnăm. De suntem împărțitori, să împărțim întru neviclesug; de suntem ispravnici, întru osârdie să stăruim; de suntem miluitori, să miluim cu inimă bună.

9. Dragostea voastră să fie nefățarnică. Uriți răul și lipiți-vă de bine.

10. Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățască, iar în cinstire dați-vă întâietate unii altora.

11. În osârdie fiți nelenevoși, arzând cu duhul și slujind Domnului.

12. Bucurați-vă întru nădejde, întru necazuri fiți răbdători, întru rugăcinile stăruitori.

13. Luați parte la trebuințele sfinților; fiți gata să primiți pe streini.

14. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc pe voi; binecuvântați și nu blestămați.

15. Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng.

16. Uniți-vă în cugete unii cu alții, nu năzuți la (locurile) cele înalte, ci umblați după cele smerite. Nu vă țineți înțelepți întru voi înșivă.

17. Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău, ci îngrijiți-vă de binele tuturor oamenilor.

18. Dacă se poate, din partea voastră trăiți în pace cu toți oamenii.

19. Nu vă răzbunați voi singuri, iubiților, ci dați loc mântuirii (lui Dumnezeu). Căci scris este: A mea este răzbunarea; eu voi răsplăti, zice Domnul.

20. Drept aceea, de flămânzește vrășmașul tău, dă-i să mănânce; de însetează, adapă-l pe el; făcând aceasta carbuni de foc vei grămădi pe capul lui.

21. Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele.

12. 17: Is. 5, 21; Prov. 3, 4.

19: Lev. 19, 18; A doua 1 epist. 1, 35; Prov. 25, 21—22.

13.

Tot sufletul să se supue stăpânirilor. Dragostea față de aproapele.

Tot sufletul să se supue stăpânirilor celor mai înalte. Că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, iar cele ce sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite.

2. De aceea, cel ce se împotrivese stăpânirii, rânduitei lui Dumnezeu se împotrivese; iar cel ce se împotrivesc, osândă își vor lua loruși.

3. Că dregătorii nu sunt frică pentru fapta cea bună, ci pentru cea rea. Deci, voești să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă dela dânsa.

4. Căci dregătorul este slujitor al lui Dumnezeu spre binele tău. Iar de faci rău, teme-te; că nu în zadar poartă sabia. Căci el este slujitor al lui Dumnezeu și izbândașul mîinii lui asupra celui ce face răul.

5. De aceea trebuie să vă supuneți nu numai de frica mîinii, ci și din (îndemnul) cugetului.

6. Căci de aceea plătiți și dați; pentru că (dregătorii) sunt slujitori ai lui Dumnezeu, îndeletnicindu-se datornic cu aceasta.

7. Dați, dar, tuturor celor ce vă sunt datori: celui cu dajdia, dajdie; celui cu vama, vamă; celui cu frica, frică; celui cu cinstea, cinste.

8. Nimănui cu nimic nu fiți datori, fără numai cu iubirea unii către alții; că cel ce iubeste pe aproapele a împlinit legea.

9. Pentru că: Să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu îți mărturie mincinoasă, să nu poartă tești — și oricare altă poruncă în acest cuvânt se cuprinde; Să luă bești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

10. Dragostea nu face rău aproapelui; drept aceea dragostea este plinirea legii.

11. Și aceasta, pentru că înțelegeți (porunca) vremii, că acum este cîiasul să ne trezim din somn, căci acum mîntuirea este mai aproape de noi decât când am crezut.

12. Noaptea a trecut, iar ziua s'a apropiat; să lepădăm dar lucrurile întinericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii.

13. Să umblăm ca (la lumina) zilei, nu în ospete și în beți, nu întru curvii și întru fapte de rușine, nu întru pîcîre și pîzmă.

14. Ci vă îmbrăcați întru Domnul nostru Iisus Hristos și purtarea de grijă a trupului să nu o prefăceți în poftă.

14.

Purtarea cu cel slab în credință. Să nu smîntim pe frațele nostru.

Pe cel slab în credință primiți-l (cu dragoste), nu ispitindu-l gândurile.

2. Că unul crede că (poate) să mănânce de toate, iar cel slab mănâncă legume.

3. Cel ce mănâncă pe cel ce nu mănâncă să nu-l defăimeze; iar cel ce nu mănâncă pe cel ce mănâncă să nu-l osândească; pen-

13. 9: Lev. 20, 13—17.

10: Is. 19, 18.

trucă Dumnezeu l-a primit și pe dânsul.

4. Tu cine ești ca să judeci pe sluga altuia? Înaintea Domnului său stă sau cade. Și va sta, căci Dumnezeu e puternic al face pe dânsul să stea.

5. Unul osebește zilele întreolaltă, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare cu mintea să se încredințeze.

6. Cel ce socotește ziua (legată), pentru Domnul o socotește; și cel ce nu o socotește (legată), pentru Domnul nu o socotește. Cel ce mănâncă pentru Domnul mănâncă, pentru că mulțamește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și mulțamește și el lui Dumnezeu.

7. Căci nimeni din noi nu trăește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.

8. Că de trăim, pentru Domnul trăim, și de murim, pentru Domnul murim; deci, ori de trăim, ori de murim, al Domnului suntem.

9. Căci Hristos pentru aceea a murit și a înviat, ca să domnească și peste cei morți și peste cei vii.

10. Atunci, tu de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de ce defăimezi pe fratele tău? Căci toți vom sta înaintea judecării lui Hristos.

11. Pentru că scris este: Viu sunt eu, zice Domnul. Tot genunchiul se va pleca înaintea mea și toată limba va mărturisi pe Dumnezeu.

12. Așa dar fiecare din noi își va da seama de sine înaintea lui Dumnezeu.

14. 11: Is. 45, 23.

13. Deci, să nu ne mai judecăm unul pe altii, ci mai vărtos aveți grija aceasta să nu dați fratelui vostru pricină de poticnire sau de sminteală.

14. Eu știu și sunt încredințat întru Domnul Iisus că nimic nu este spurcat în sine, fără numai celui ce i se pare ceva că e spurcat, pentru acela este spurcat.

15. Ci dacă fratele tău se mănănește pentru vreo mâncare, înănu mai umbii după cum (cere) dragostea. Nu pierde cu mâncarea ta pe acela pentru care a murit Hristos.

16. Să nu se hulească, dar, lucrul vostru cel bun.

17. Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură ci dreptate și pace și bucurie întru Duhul Sfânt.

18. Iar cel ce slujește lui Hristos întru acestea, este bine plăcut lui Dumnezeu și laudat de oameni.

19. Să căutăm cele ce sunt ale păcii și cele ce sunt spre zidirea cea dintre noi.

20. Nu strica pentru mâncare lucrul lui Dumnezeu. Căci toate sunt curate; ci rău este pentru omul care prin mâncarea sa smintește pe altul.

21. Mai bine este să nu mănânci carne și să nu bei vin, nici să faci lucruri de care fratele tău poticnește, sau se smintește sau slăbește în credință.

22. Tu ai credință? Păstrează pentru tine însuși, înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu judecă singur întru ceea ce alege.

23. Iar cel ce se îndoește în gândul, dacă mănâncă se

dește, pentru că nu a lucrat din credință; și tot ce nu este din credință, este păcat.

15.

Indemnuri la frățească viețuire. Pavel arată slujba Evangheliei plinită de el.

Noi, cei tari, datorii suntem să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă să plăcem.

2. Fiecare din noi să facă ce este bine spre plăcere aproapelui, spre zidirea lui.

3. Căci și Hristos nu luși singur a căutat să placă, ci precum este scris: Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea.

4. Iar câte s'au scris mai înainte, spre învățătura noastră s'au scris, ca prin răbdare și mângâierea scripturilor nădejde să avem.

5. Și Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă putința să fiți uniți în cugete, în neolaltă, întru Hristos Iisus,

6. Ca toți într'un suflet și cu o gură să preamăriți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos.

7. Deci dar, primiți-vă unul pe altii, precum și Hristos v'a primit pe voi întru mărirea lui Dumnezeu.

8. Căci vă spun că Iisus Hristos s'a făcut slujitor al tălerii împrejur pentru adevărul lui Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele date părinților.

9. Iar păgânii preamăresc pe Dumnezeu pentru mila lui, pre-

cum este scris: Pentru aceasta te voi preamuri între neamuri, Doamne, și voi lauda numele tău.

10. Și iarăși zice (Scriptura): Veseliți-vă, neamuri, cu poporul lui!

11. Și iarăși: Laudați pe Domnul toate neamurile, laudați-l pe el toate popoarele!

12. Iar Isaia zice și el: Din rădăcina lui Iese va odrăslii cel ce se va scula să domnească peste neamuri, și întru acela vor nădăjdui neamurile.

13. Iar Dumnezeuul nădejdi să vă umple pe voi de toată bucuria și pacea, întru credință, ca să prisosească nădejdea voastră prin puterea Duhului Sfânt.

14. Cât despre mine, eu sunt încredințat, frații mei, că sunteți plini de bunătate și de toată știința, putându-vă povățui unul pe altii.

15. Ci v'am scris vouă mai cu îndrăsneală, fraților, spre a vă mai aduce aminte (de unele lucruri), în puterea darului ce mi s'a dat mie de Dumnezeu,

16. Ca să flu slujitor al lui Iisus Hristos printre păgâni, slujind cu sfințenie Evangheliei lui Dumnezeu, pentru ca jertfa neamurilor să fie bine primită, sfințită întru Duhul Sfânt.

17. Drept aceea, întru Hristos Iisus pot să mă laud cu slujba mea către Dumnezeu.

18. Că n'aș cuteza să spun că a fost ceva pe care Hristos să nu-l fi săvârșit prin mine, spre aducerea (la credință) a neamurilor, cu cuvântul și cu fapta,

10: A doua Lege 32, 43.

11: Ps. 117, 1.

12: Is. 11, 10.

10: 3: Ps. 69, 10.

11: Ps. 18, 30.

19. Cu puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, așa în cât din Ierusalim și din împrejurimile lui până în Ilirle am plinit propovăduirea Evangheliei lui Hristos.

20. Și astfel m'am nevoit să binevestesc nu acolo unde numele lui Hristos era cunoscut, ca să nu zidesc pe temelie streină,

21. Ci, precum este scris: Acela, cărora nu li s'a vestit despre el, îl vor vedea, și celce n'au auzit despre dânsul, îl vor înțelege.

22. De aceea am și fost de atâtea ori împiedecat să viu la voi.

23. Acum însă, ne mai având loc în aceste laturi, și având de mulți ani dorință să viu la voi,

24. (Voi veni) când voi merge în Ispania, căci nădăjduiesc să vă văz pe voi în trecere și să fiu călăuzit acolo de voi, după ce, mai întâi mă voi fi îndulcit în parte cu tovarășia voastră.

25. Acum merg în Ierusalim ca să duc ceva daruri sfinților.

26. Căci Machedonia și Ahala a binevoit să strângă ceva ajutoare pentru săracii sfinților din Ierusalim.

27. Au binevoit, dar le și sunt datorii lor. Căci de vreme ce păgânii s'au împărtășit de cele duhovnicești ale lor, datorii sunt și ei să le slujească lor cu cele trupești.

28. După ce îmi voi fi împlinit această (sarcină) și le voi fi încredințat această roadă (a miliei), voi merge pe la voi, în Ispania.

29. Și știu că venind la voi, voi veni cu belșugul binecuvântărilor lui Hristos.

21: Is. 52, 15.

30. Ci vă rog pe voi, fraților, pentru Domnul nostru Iisus Hristos și pentru dragostea Duhului Sfânt, ca împreună cu mine să vă luptați, rugându-vă pentru mine lui Dumnezeu,

31. Ca să mă izbăvesc de cei necredincioși din Iudeea și ca domnia mea să fie bineprimită de sfinții din Ierusalim,

32. Încât, dacă va vrea Dumnezeu, cu bucurie să viu la voi și să mă mângâi împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi, cu toți. Amin.

16.

Pavel încredințează creștinii din Roma pe Fiot, slujitoarea bisericii din Chenhreea. Închinăciunea lui Pavel către toți. Lauda lui Dumnezeu.

Vă încredințez vouă pe Fiot, sora noastră, care este slujitoarea bisericii din Chenhreea,

2. Ca să o primiți pe ea întru Domnul, după cum se cuvine (să fie primiți) sfinții și să o ajutați întru toate câte i-ar trebui; căci și ea a ajutat pe mulți, și chiar pe mine.

3. Spuneți închinăciune Priscilei și lui Achila, împreună lucrătorii mei întru Hristos Iisus,

4. Cari pentru viața mea și a pus (în primejdie) grumazii lor și cărora nu numai eu le mulțumesc ci și toate bisericile păgânilor,

5. Și celorce se adună în case lor. Spuneți închinăciune lui Iubitel, iubitorul meu care este pășunător întru Hristos.

6. Spuneți închinăciune Mamei mele care s'a ostenit mult pentru noi.

7. Spuneți închinăciune lui Andronic și lui Iunie, rudele mele și tovarășii mei de temniță, cari sunt vestiți între apostoli și cari mai înainte de mine au fost întru Hristos.

8. Spuneți închinăciune lui Ample, iubitorul meu întru Domnul.

9. Spuneți închinăciune lui Urban, împreună lucrătorul nostru întru Hristos, și lui Stahie iubitorul meu.

10. Spuneți închinăciune lui Apeli cel încercat întru Hristos. Spuneți închinăciune celor ce sunt din casa lui Aristovul.

11. Spuneți închinăciune lui Irodion, ruda mea. Spuneți închinăciune celor ce sunt din ai lui Narchis, cari sunt întru Domnul.

12. Spuneți închinăciune Trifei și Trifosei, cari s'au ostenit întru Domnul. Spuneți închinăciune Persidei celei iubite, care mult s'a ostenit întru Domnul.

13. Spuneți închinăciune lui Ruf cel ales întru Domnul și mamei lui și a mea.

14. Spuneți închinăciune lui Astion, lui Flegon, lui Ermie, lui Pappava, lui Erma și fraților celor ce sunt împreună cu el.

15. Spuneți închinăciune lui Filog și Iuliei, lui Nireu și surorii lui și lui Olimpan și tuturor sfinților celor ce sunt împreună cu el.

6. Închinați-vă unii altora cu încredințare sfântă. Închină-se vouă toate bisericile lui Hristos.

17. Și vă rog pe voi, fraților, să vă păziți de cei ce fac deslașă și sminteli împotriva învăță-

turii pe care ați primit-o; să vă feriți de ei.

18. Pentrucă unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor, și prin cuvinte blânde și prin momeli înșală inimile celor nevinovați.

19. Ci ascultarea voastră a ajuns (să fie cunoscută) de toți. Drept aceea mă bucur de voi și doresc să fiți înțelepți la bine și proști la rău.

20. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi în curând pe satana sub picioarele voastre. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu voi!

21. Închină-se vouă Timotei, tovarășul meu de lucru, și Luchie și Iason și Sosipatru, rudele mele.

22. Închinu-mă vouă întru Domnul și eu, Tertie, cel ce am scris această carte.

23. Închină-se vouă Gale, gazda mea și a toată adunarea. Închină-se vouă Erast, vistiernicul cetății și fratele Cuart.

24. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi, cu toți. Amin.

25. Iar celui ce poate să vă întărească pe voi în evanghelia mea și în propovăduirea lui Iisus Hristos, după descoperirea tainei celei ascunse din veci,

26. Iar acum arătată prin scripturile prorocilor, din porunca veșnicului Dumnezeu și vestită tuturor neamurilor, spre aducerea lor la credință,

27. Lui Dumnezeu celui singur înțelept, lui fie, prin Iisus Hristos, mărirea în veci. Amin.

INTAIA CARTE A SFANTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE CORINTENI

1.

Mulumiri lui Dumnezeu pentru credința Corintenților. Desbinările dintre ei. Crucea: nebunie pentru pieritori și puterea lui Dumnezeu pentru cei ce se mântuesc.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, chemat prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten,

2. Bisericii lui Dumnezeu, celei care este în Corint, (credincioșilor) celor sfințiți întru Hristos Iisus și celor chemați (să fie) sfinți, precum și tuturor celor ce, în ori ce loc s'ar găsi, chlamă numele Domnului nostru Iisus Hristos, al lor și al nostru.

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos.

4. Cât despre voi, mulțumesc Dumnezeului meu pururea pentru darul lui Dumnezeu ce vi s'a dat vouă prin Iisus Hristos;

5. Căci prin el v'ați îmbogățit deplin întru tot cuvântul (învățăturii) și întru toată știința,

6. Precum s'a întărit întru voi și mărturisirea lui Hristos,

7. Incât nu sunteți lipsiți de nici un dar, acum când așteptați ardărea Domnului nostru Iisus Hristos.

8. El vă va și întări pe voi până la sfârșit, ca să fiți nevinovați în ziua Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Credincios este Dumnezeu prin care ați fost chemați la împărtășirea Fiului său Iisus Hristos, Domnul nostru.

10. Și vă rog pe voi, fraților, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toți să grăiți la fel și să nu fie între voi deosebiri, ci să fiți uniți în gânduri și în cugete.

11. Pentru că mi s'a vestit despre voi, fraților, de niște oameni de-al lui Hloe, că printre voi sunt certuri.

12. Adecă vreau să vă spun că fiecare din voi zice: Eu sunt al lui Pavel; eu sunt al lui Apolo; eu sunt al lui Chifa; iar eu sunt al lui Hristos.

13. Au doară s'a împărțit Iisus Hristos? Au doară Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau întru numele lui Pavel v'ați botezat?

1, 14

I CORINTENI

2, 3

14. Mulțumesc lui Dumnezeu că nici pe unul din voi n'am botezat, fără numai pe Crisp și pe Gale,

15. Ca să nu zică cineva că am botezat în numele meu.

16. Am botezat și casa lui Stefana; încolo nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

17. Căci Hristos nu m'a trimis pe mine ca să botez, ci ca să vestesc Evanghelia, dar nu întru înțelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Hristos.

18. Pentru că cuvântul crucii pentru cei pieritori este nebunie; dar pentru noi, cei ce ne mântulim, este puterea lui Dumnezeu.

19. Căci scris este: Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința lor învățați o voi lepăda.

20. Unde este înțeleptul? Unde este cârturarul? Unde este ispititorul veacului acestuia? N'a arătat nimic Dumnezeu, că înțelepciunea lumii acestela este nebunie?

21. Că de vreme ce lumea prin înțelepciunea ei n'a cunoscut pe Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred din nebunia propovăduirii.

22. Pentru că Iudeii cer semne, ei Elini caută înțelepciune;

23. Ci noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, sminteală pentru Iudei și pentru Elini nebunie,

24. Dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Elini, pe Hristos; puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

25. Pentru că nebunia lui Dumnezeu mai înțeleaptă este decât

înțelepciunea oamenilor, și slăbiciunea lui Dumnezeu mai tare este decât puterea oamenilor.

26. Într'adevăr priviți la chemarea voastră, fraților, că nu sunteți mulți înțelepți din fire, nici mulți puternici, nici mulți de bun neam.

27. Ci Dumnezeu și-a ales pe cele bune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți și Dumnezeu și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să rușineze pe cele tari;

28. Și Dumnezeu și-a ales pe cele de neam prost și pe cele nebagate în seamă ale lumii și pe cele ce nu sunt, ca să strice pe cele ce sunt,

29. Ca nici un om să nu se laude înaintea lui.

30. Dela ei sunteți, așa dară, voi întru Hristos Iisus, care s'a făcut pentru noi înțelepciune dela Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare,

31. Ca, precum este scris: Cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

2.

Puterea Evangheliei nu stă în măestria cuvintelor, nici în înțelepciunea lumească, ci în înțelepciunea lui Dumnezeu.

Eu însumi, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc vouă mărturia lui Dumnezeu, dar nu cu meșteșugul cuvântului și al înțelepciunii.

2. Căci n'am voit să știu altceva între voi, fără numai pe Iisus Hristos, și pe acesta răstignit.

3. Așa am și fost la voi: întru

1, 19; Is. 29, 14.

31; Ier. 9, 22—23

slăbiciune și întru frică și întru cutremur mare.

4. Învățătura și propoveduirea mea nu s'au făcut întru cuvintele meșugite ale înțelepciunii omenești, ci întru arătarea Duhului și a puterii,

5. Ca credința voastră să nu se întemeieze pe înțelepciunea omenească, ci pe puterea lui Dumnezeu.

6. Înțelepciune propoveduim și noi celor desăvârșiți; dar nu înțelepciunea veacului acestuia, nici a pieritoarelor stăpâniri ale veacului acestuia,

7. Ci vestim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ascunsă, pe care a rânduit-o Dumnezeu mai înainte de veci, spre slava noastră,

8. Pe care niciuna din stăpânirile veacului acestuia nu a cunoscut-o; căci de-ar fi cunoscut-o, n'ar fi răstignit pe Domnul slavei,

9. Ci, precum este scris: Cele ce ochiul n'a văzut, nici urechea n'a auzit, nici la inima omului nu s'au suit, acestea le-a gătit Dumnezeu pentru cei ce-l iubesc pe dânsul.

10. Nouă însă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul său; că Duhul toate le pătrunde, până și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Căci cine din oameni știe ale omului, fără numai duhul omului care este înrânsul? Așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le știe, fără numai Duhul lui Dumnezeu.

12. Noi însă n'am luat duhul, lumii, ci duhul cel dela Dumne-

zeu, ca să cunoaștem cele dăruite nouă de Dumnezeu.

13. Acestea le și grăim, dar nu cu vorbe învățate dela înțelepciunea omenească, ci cu cele învățate dela Duhul Sfânt, lămurind (oamenilor) duhovnicești lucrurile duhovnicești.

14. Omul cel trupesc nu primește cele ce sunt dela Duhul lui Dumnezeu, pentru că acestea nebune sunt pentru dânsul (și nu le poate înțelege), căci acestea se judecă duhovnicește.

15. Omul cel duhovnicesc însă toate le judecă, iar pe el nimeni nu-l judecă.

16. Pentru că cine a cunoscut gândul Domnului, ca să-l învețe pe el? Noi însă, avem mintea lui Hristos.

3.

Hristos este temelia Bisericii. Cei ce zidesc pe această temelie bine sau rău, se vor pădi în ziua judecării. Creștinii sunt Biserica lui Dumnezeu.

Ci eu, fraților, n'am putut să vă grădesc vouă ca unor oameni duhovnicești, ci ca unor oameni trupești, ca unor prunci întru Hristos.

2. Cu lapte v'am hrănit pe voi nu cu bucate, căci încă nu puteați (mânca) și încă nici acum nu puteți.

3. Pentru că încă tot trupești sunteți. Căci dacă este întru voi pizmă și certuri și desbinări, nu sunteți oare trupești și nu uniți oare ca niște oameni (de rând)

2. 9: Is. 64, 3.

16: Is. 40, 13.

4. Căci, când cineva zice: Eu sunt al lui Pavel, iar altul: Eu sunt al lui Apolo, nu sunteți oare oameni (slabi)?

5. Dar cine este Pavel și cine este Apolo? (Nu sunt decât) niște slujitori prin cari ați crezut, flecare precum i-a dat Domnul.

6. Eu am sădit, Apolo a udat; dar creșterea Dumnezeu a făcut-o.

7. De aceea nici cel ce sădește ceva, nici cel ce udă, ci numai Dumnezeu care dă creșterea.

8. Cel ce sădește și cel ce udă sunt deopotrivă, și fiecare-și va lua plata sa după osteneala sa.

9. Pentru că noi suntem împreună lucrători ai lui Dumnezeu; voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, zidirea lui Dumnezeu.

10. Eu, după harul ce-mi este dat mie de Dumnezeu, ca un meșter înțelept, am pus temelii; iar altul a zidit pe ea. Ci fiecare să se amească cum zidește.

11. Căci altă temelie nimeni nu poate să pule, afară de cea care a pusă și care este Iisus Hristos.

12. Iar de zidește cineva pe altă temelie aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, orl trestie,

13. Lucrul fiecăruia se va vedea și îl va arăta ziua Domnului, că în foc se va dovedi și se va lămuri cum va fi lucrul fiecăruia.

14. Și dacă lucrul celui ce a zidit va rămânea, plată va lua.

15. Iar dacă lucrul lui va arde, va păgubi; el se va mântui totuși, însă așa ca prin foc.

16. Au nu știți că sunteți zidirea lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu lăcuște întru voi?

17. De va strica cineva biserică lui Dumnezeu, strică-l va Dumnezeu pe acela; pentru că biserică lui Dumnezeu este sfântă, și (aceasta) sunteți voi.

18. Nimeni pe sine să nu se înșele: De i se pare culva între voi că este înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii acestuia este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Că scris este: El prinde pe cei înțelepți întru viclășugul lor.

20. Și iarăși: Domnul cunoaște gândurile înțelepților că sunt deșerte.

21. Drept aceea, nimeni să nu se laude cu oamenii, căci toate sunt ale voastre:

22. Și Pavel și Apolo și Chifa și lumea și viața și moartea și cele de acum și cele viitoare, toate sunt ale voastre;

23. Iar voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos al lui Dumnezeu.

4.

Vrednicia apostolească. Necuplința desbinărilor. Smerenția și suferințele apostolilor. Lauda lui Timotei.

Așa să ne socotească pe noi oamenii, ca pe niște slujitori ai lui Hristos și isprăvnici ai tainelor lui Dumnezeu.

2. Iar la isprăvnici, ceea ce se caută mai mult este ca să fie cineva găsit credincios.

3. Cât despre mine, mie prea puțin îmi pasă cum mă judecați voi, sau cum (mă judecă) ceilalți oameni; ba nici eu însumi nu mă judec pe mine.

4. Pentru că nu mă știu vinovat cu nimic; dar nu intru aceasta mă simt drept, ci (în aceea) că cel ce mă judecă pe mine este Domnul.

5. Drept aceea, nu judecați nimic înainte de vreme, adevărat până ce nu va veni Domnul care va scoate la lumină cele ascunse în întineric și va arăta sfaturile inimilor; și atunci fiecare va avea dela Dumnezeu lauda (cuvénită).

6. Ci acestea le-am spus, fraților, despre mine și despre Apolo, pentru voi, pentru ca din pilda noastră să învățați și să nu gândiți mai mult decât este scris, și să nu vă mândriți unul față de altul.

7. Că cine te alege pe tine (dintre alții)? Și ce al, ce n'ai fi primit? Iar dacă al și primit, pentru ce te lauzi ca și cum n'ai fi primit?

8. Iată, sunteți sătui! Iată v'ați îmbogățit! Fără de noi ați ajuns domni! O, măcar de ați fi ajuns, ca să dominăm și noi împreună cu voi!

9. Căci mi se pare că Dumnezeu pe noi apostolii ne-a arătat ca pe cei mai de pe urmă oameni, ca pe niște osândiți la moarte, pentru că priveliște ne-am făcut lumii, și ingerilor și oamenilor.

10. Noi suntem nebuni pentru Hristos, iar voi înțelepți întru Hristos. Noi slabi, iar voi tari; voi slăviți, iar noi de ocară.

11. Până în ceasul de acum flămânzim și însetoșăm și suntem goi și pătimim și suntem pribegii,

12. Și ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocăriți fiind, grăim de bine, prigoniți fiind, răbdăm;

13. Huliți fiind, mângăim. Ne-am făcut gunoii lumii, răpădătură suntem pentru toți, pentru acum.

14. Nu vă scriu acestea ca să vă înfrunt, ci ca să vă povățuiesc ca pe niște fii iubiți ai mei.

15. Că de ați avea zece mii de dascăli întru Hristos, însă nu (aveți) mulți părinți, căci întru Hristos Iisus eu v'am născut pe voi precum Evanghelia.

16. Rogu-vă dar, ca mie să-mi urmați.

17. Pentru aceasta am trimis la voi pe Timotei, care este fiul meu iubit și credincios întru Domnul. El vă va aduce vouă amănuntele mele cele ce sunt întru Hristos, precum învăț eu pretutindenea în orice biserică.

18. Pentru că nevenind eu la voi unul s'au semețit.

19. Ci voi veni la voi după ce va vrea Domnul, și voi cunoaște atunci nu cuvântul ci lucrul ce s'au semețit, ci puterea lui Dumnezeu.

20. Că împărăția lui Dumnezeu nu stă în vorbe, ci în putere.

21. Ce voiți? Să viu la voi toți, sau cu dragoste și cu blândete?

5.

Impotribo celor desfrânați

Se aude că între voi este o desfrânare și anume o desfrânare cum nici printre păgânii lumii nu măneste, ca cineva să albească fața tatălui său.

2. Iar voi v'ați semețit, ba să fi plăns mai bine, ca să scoată din mijlocul vostru cel ce a săvârșit o faptă ce acoperă

3. Eu însă nefiind la voi cu trupul, dar eu duhul fiind de față cu voi, iată, așa am judecat ca și cum aș fi fost de față, pe cel ce a făcut una ca aceasta:

4. Intru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunându-vă împreună cu duhul meu, cu puterea Domnului nostru Iisus,

5. Să dați satanei pe unul ca acesta, spre pierrea trupului, ca sufletul să se mântuiască în ziua Domnului Iisus.

6. Semeția voastră nu este bună. Nu știți oare că puțin aluat doborâște toată frământătura?

7. Curățiți, dar, aluatul cel vechi, ca să fiți frământătură nouă, precum și sunteți fără de aluat. Aluatul nostru de Paști, Hristos, pentru noi s'a jertfit.

8. De aceea să prăznuim nu cu domul cel vechi, nici cu aluatul ci cu curățenie și cu adevărul.

9. Scrisu-vă'm în scrisoarea mea, ca să nu vă amestecați cu desfrânații.

10. Insa nu cu toți desfrânații ci cu aceștia, sau cu lacomișii sau cu răpitorii, sau cu slujitorii idoloilor, căci atunci ar trebui să vă sculați din lumea aceasta.

11. Ci eu v'am scris să nu vă judecați cu vreunul care, nu că este frate, este (totuși) desfrânat, sau lacom, sau slujitor idoloilor, sau ocăritor, sau bețiv, sau răbdor; cu unul ca acesta nici să mâncați împreună.

12. Căci ce am eu să judec din afară? Insa pe cel dintru voi oare nu îl judecați voi? Iar pe cel din afară îl va

judeca Dumnezeu. Deci, scoateți afară pe cel rău dintre voi.

6.

Creștinii să nu se judece întreaga înfața păgânilor. Sfaturi împotriva desfrânării.

Indrăznește oare cineva din voi, având vreo pără împotriva altuia, să se judece la cel necredincios și nu la cel sfințit?

2. Nu știți oare că sfinții vor judeca lumea? Și dacă voi veți judeca lumea, sunteți oare nevrednici să judecați pricinii atât de mici?

3. Au nu știți că noi vom judeca pe ingeri? Cu cât mai vârtos, dar, cele lumesti?

4. Deci, de aveți judecați lumesti, pe cel nebăgați în seamă din biserică să-l puneți să judece?

5. V'o spun aceasta, ca să vă rușinați. Într'adevăr, nu este între voi niciun înțelept care să poată judeca pricinile dintre frați?

6. Ci frate cu frate se judecă, și aceasta înaintea celor necredincioși?

7. Destul de rușine pentru voi că aveți judecați unul cu altul. Pentru ce nu suferiți mai bine strâmbătatea? Pentru ce nu răbdați mai bine paguba?

8. Ci voi înșivă faceți strâmbătate și aduceți pagubă; și încă fraților voștri!

9. Au nu știți că nedreptii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți; nici curvarii, nici slujitorii idoloilor, nici preacurvarii, nici mlaștii, nici sodomii,

10. Nici furii, nici iacomii, nici bețivii, nici ocăritorii, nici răpitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

11. Și așa ați fost unii! Ci v'ați spălat, ci v'ați sfințit, ci v'ați îndreptat întru numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezeului nostru.

12. Toate imi sunt slobode, dar nu toate-mi sunt de folos; toate-mi sunt slobode, dar eu nu mă voi lăsa biruît de nimic.

13. Bucatele sunt pentru pântece, iar pântecele pentru bucate. Dar Dumnezeu va strica și pe unul și pe celelalte. Trupul însă nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.

14. Dumnezeu, care a sculat din morți pe Domnul, ne va scula și pe noi cu puterea sa.

15. Au nu știți că trupurile voastre sunt mădularele lui Hristos? Lua-voi deci mădularele lui Hristos spre a le face mădulare ale desfrânării? Ferească Domnul!

16. Sau nu știți că cel ce se lipește de-o desfrânată se face un trup (cu ea)? Căci s'a zis: Vor fi un amândoi un trup.

17. Iar cel ce se lipește de Domnul este un duh cu el.

18. Fugiți de desfrânare! Căci ori ce păcat pe care-l săvârșește omul este afară de trup; iar desfrânatul păcătuiește în însuși trupul său.

19. Au nu știți că trupul vostru este lăcaș al Duhului Sfânt care locuiește întru voi și pe care-l

6. 16: Fac. 2, 24.

aveți dela Dumnezeu? Și (nu știți) că nu sunteți ai voștri?

20. Căci sunteți cumpărați cu preț mare! Preamăriți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru.

7.

Despre căsătorie și despre necăsătorie.

Iar la cele ce mi-ați scris (vă amintesc): Bine este pentru voi să nu se atingă de femei.

2. Dar pentru a (se feri, de desfrânare, flecare bărbat să-și aleagă femeia sa și flecare femeie să aibă bărbatul său.

3. Bărbatul datornică dragii să-și dea femeii, așijderea și femeia bărbatului.

4. Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; așijderea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia.

5. Nu vă lipsiți unul de altul fără numai prin buna învoială până la o vreme, ca să vă bucurați cu postul și cu rugămintea și iarăși să fiți împreună, ca să vă ispășiți pe voi satahă pe pricina neînfrânării voastre.

6. Aceasta o spun însă ca sfat, iar nu ca o poruncă.

7. Pentrucă aș dori, ca toți menii să fie cum sunt eu, care care își are darul său dela Dumnezeu; unul așa, altul în altă fel.

8. Iar celor necăsătorii și văduvelor le spun: Bine este dacă rămânea ca mine.

9. Dacă însă nu se vor potolici înfrâna, să se căsătorească; fiindcă mai bine este să se căsătorească de cât să arză.

10. Iar celor căsătorii le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Fie ca fiecare de bărbat să nu se despartă.

11. Iar de se va despartă, să nu se mărite, sau să se impace cu bărbatul său. Și nici bărbatul să nu-și lase femeia.

12. Iar celorlalți eu le spun, nu Domnul: Dacă vreun frate are femeie care nu crede, și ea va voi să viețuiască cu el, să nu o lase pe ea.

13. Și femeia, de are bărbat care nu crede, și acela va voi să viețuiască cu dansa, să nu-l lase pe el.

14. Pentrucă bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă, și femeia necredincioasă se sfințește prin bărbatul credincios. Altfel, filii voștri ar fi blestemați; iar acum sunt sfinți.

15. Dacă însă celce nu crede și să se despartă, despartă-se. Căci înmenea împrejurări nu este fratele sau sora; căci spre Dumnezeu chemat pe noi Dumnezeu.

16. Căci de unde știți tu, femeie, că vei rămâne bărbatul? Sau de unde știți tu, bărbate, că-ți vei rămâne femeia?

17. Însă flecare, precum l-a dat Dumnezeu; flecare precum l-a dat Domnul, așa să rămână. Căci poruncesc în toate bisericile.

18. De este cineva chemat, fiind căsătorit, să nu se ascunză.

19. Dacă cineva chemat întru netăierea împrejur? Să nu se taie împrejur.

20. Tăierea împrejur nu este sfat, și netăierea împrejur (tot) nu este; ci paza poruncilor lui Dumnezeu (este totul).

21. Flecare să rămâne în starea

în care (era când) a fost chemat.

21. Ai fost chemat fiind rob? Nu te griji! Ci chiar dacă poți să fi slobod, rămâi mai bucuros așa.

22. Că robul chemat întru Domnul, slobodul Domnului este; așijderea și cel ce este chemat slobod, este robul lui Hristos.

23. Sunteți cumpărați cu preț mare! Nu vă faceți robi oamenilor.

24. Fraților, flecare întru ce a fost chemat, întru aceea să rămână înaintea lui Dumnezeu.

25. Cât despre fecioare, nu am poruncă dela Domnul. Vă dau însă sfat, ca un miluît dela Domnul ca să fiu vrednic de crezare.

26. Socotesc, dar, că aceasta este bine pentru nevoia ceasului de acum: Bine este pentru oricine să fie așa (cum se găsește).

27. Legatu-te-ai cu femeie? Nu căuta deslegare. Deslegatu-te-ai de femeie? Nu căuta femeie.

28. Dacă însă te însori, nu greșești; și fata dacă să mărită nu greșește. Dar unii ca aceștia vor avea necaz în trupul lor. Iar eu aș dori să vă cruț pe voi.

29. Aceasta v'o spun, fraților, că de acum vremea este scurtă; așa că și cel ce are femei să fie ca și cum n'ar avea;

30. Și cel ce plâng, ca și cum n'ar plânge; și cel ce se bucură, ca și cum nu s'ar bucura; și cel ce cumpără, ca și cum n'ar stăpâni;

31. Și cel ce se folosesc cu lumea aceasta, ca și cum nu s'ar folosi; că chipul lumii acestela trece.

32. Și eu aș vrea, ca voi să fiți

fără de grijă. Cel necăsătorit se grijește de ale Domnului, cum să placă Domnului,

33. Iar cel căsătorit se grijește de ale lumii, cum să placă femeii.

34. Femeia mărită se deosebește de fecioară. Cea nemărită se grijește de ale Domnului, cum să placă Domnului, ca să fie sfântă și cu trupul și cu sufletul; iar cea mărită se grijește de ale lumii, cum să placă bărbatului.

35. Și aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să vă pun cătuși, ci ca să slujiți Domnului cu bună cuvință și fără sminteală.

36. Iar de l se pare cuiva că ar fi o necinste pentru fecioara sa să-și treacă tinerețile și astfel trebuie să se mărite, facă ce vrea, că nu greșește; mărite-se.

37. Dar cine are inimă neclintită și nu e strămătorat de nicio nevoie, ci fiind stăpân pe voia sa, a hotărât întru inima sa să păzească fecioria fetii sale, bine face.

38. Deci dar, cel ce își mărită fata bine face; iar cel ce nu o mărită și mai bine face.

39. Femeia este legată prin lege câtă vreme bărbatul ei trăiește. Iar dacă-l moare bărbatul, slobodă este să se mărite cu cine vrea, dar numai întru Domnul.

40. Ci după sfatul meu este mai fericită dacă va rămâne așa; și mi se pare că și eu am duhul lui Dumnezeu.

8.

Povești pentru măncarea jertfelor idolești.

Cât despre cele ce se jertfesc idolilor, știm că toți avem cu-

noștință. Însă cunoștința semeteste, iar dragostea zidește.

2. De l se pare cuiva că știe ceva, încă n'a ajuns să cunoască precum se cade a cunoaște.

3. Iar de iubește cineva pe Dumnezeu, acela cunoscut este de Dumnezeu.

4. Despre măncarea cărnurilor dela jertfele idolești știm că idolul nimica nu este în lume și cum el nu este alt Dumnezeu fără numele unul.

5. Pentru că deși sunt unii care se zic dumnezei, fie în cer, fie pe pământ, căci sunt din belșug și dumnezei și domni,

6. Noi însă nu avem decât un singur Dumnezeu, Tatăl, dintru care sunt toate și noi întru dânsul și un singur Domn, Iisus Hristos, prin care sunt toate și noi printru însul.

7. Ci nu toți au cunoștința de aceasta. De aceea unii, după obiceiul lor de până acum (ca să crează în) idoli, mănâncă dintr-o jertfă idollor ca din jertfă cu adevărat idolești și cugetul lor limbat slab, se spurcă.

8. Dar măncarea nu ne va da pe noi mai aproape de Dumnezeu. Căci nici de vom mânca nu câștigăm, nici de nu vom mânca nu păgubim.

9. Vedeți însă, ca nu cumva această slobozenie a voastră să fie sminteală pentru cel slab.

10. Căci de te va vedea cine pe tine, care ai cunoștință, și ești în capștea idollor, oare știu că tu slabă fiind, nu se va îndemna să mănânce din jertfele idolești?

11. Și, din pricina cunoștinței

le, va pieri fratele tău cel slab pentru care a murit Hristos!

12. Și astfel, greșind împotriva fraților și lovind în cugetul lor cel slab, împotriva lui Hristos greșiți.

13. Drept aceea, dacă măncarea mintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu mintesc pe fratele meu.

9.

Mobozenia dela Dumnezeu și închinarea cea de bună voe. Viața noastră se aseamănă cu întrecerea dela alergări.

Nu doară nu sunt apostol? Au doară nu sunt slobod? Au doară nu l-am văzut pe Iisus Hristos, Domnul nostru? Au doară voi nu știți lucrul meu întru Domnul?

2. Dacă altora nu le sunt apostol, eu însă vă sunt; căci voi sunteți pacea apostolilor mele întru Domnul.

3. Apărarea mea împotriva celor care mă judecă pe mine aceasta este.

4. N'avem oare dreptul să mănâncăm și să bem?

5. N'avem oare dreptul să luăm de noi de femei pe o soră a noastră, ca și ceilalți apostoli, ca și Domnul, ca și Chifa?

6. Oare numai eu singur și Varva n'avem dreptul să nu lucrăm?

7. Cine slujește vreodată în oaste a lea sa? Sau cine sădește vie din roada ei nu mănâncă? Sau cine payte turmă și din laptele ei nu mănâncă?

8. Și oare numai după judecata omenească spun eu acestea? Oare eu nu spun și ea același lucru?

9. Căci în legea lui Moisi este scris: Să nu legi gura bouului care treeră. Au doară de bou se grijește Dumnezeu aici?

10. Nu cumva cu adevărat pentru noi grăește? Negreșit că pentru noi s'a scris: Cel ce ară, întru nădejde e dator să are; și cel ce treeră întru nădejdea că va să alibă parte de roadă.

11. Dacă noi v'am sămănat vouă cele duhovnicești, oare mare lucru este de vom secera din ale voastre cele trupesti?

12. Dacă alții au acest drept asupra voastră, cu cât mai vărtos noi! Dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta; ci toate le răbdăm, ca să nu aducem vreo zăclenire Evangheliei lui Hristos.

13. Au nu știți că cei ce lucrează cele sfinte din (prinoasele) bisericii mănâncă? Și cei ce slujesc altarului din ale altarului se împărtășesc?

14. Așa a rânduit Domnul și pentru cei ce propoveduesc Evanghelia, ca din Evanghelie să trăiască.

15. Eu însă nu m'am folosit cu nimic din acestea și nu v'am scris acestea, ca tot așa să mi se facă și mie. Căci mai bine am muri decât să-mi zădărnicească cineva această laudă a mea.

16. Că de vestesc Evanghelia nu am cu ce să mă laud; pentru că o mare datorie zace asupra mea; și vai mie de nu voi binevesti!

17. Fără îndoială, de fac aceasta de bună voe, voi avea răsplătă; dar dacă o fac din silă, atunci

9. 9: A doua Lege 25, 4.

nu-mi împlinesc decât dregătoria mie încredințată.

18. Care este deci răsplata mea? Aceea că vestind Evanghelia fără de plată, nu mă folosesc de dreptul pe care mi-l dă Evanghelia.

19. Căci slobod fiind față de toți, tuturor m'am făcut rob, ca să dobândesc pe cât mai mulți.

20. Iudeilor m'am făcut ca un Iudeu, ca să dobândesc pe Iudei; celor de sub lege, ca un supus legii, măcar că eu nu sunt sub lege, ca să dobândesc pe cei de sub lege;

21. Celor fără de lege ca un fără de lege, măcar că având legea lui Hristos, eu nu sunt fără de legea lui Dumnezeu, ca să dobândesc pe cei fără de lege;

22. Celor neputincioși m'am făcut ca un neputincios, ca să dobândesc pe cei neputincioși. Tuturor toate m'am făcut, ca ori cum măcar pe unii să-i mântuiesc.

23. Ci toate le fac pentru Evanghelia, ca să mă fac părtaș la ea.

24. Au nu știți că cei ce aleargă în locurile de întreceri aleargă toți, dar numai unul ia darul? Deci, alergați așa, ca să luați darul.

25. Însă tot cel ce se luptă, de toate se înfrânază. Și el (o fac) ca să ia o cunună stricăcioasă; iar noi una nestricăcioasă.

26. Drept aceea, eu așa alerg și nu orbește. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care bate vâzduhul;

27. Ci îmi strunesc trupul meu și îl robesc ascultării, ca nu cumva altora propovăduind, eu însumi să mă găsesse netrebnic.

10.

Sfaturi pentru ferirea de îmbuibări și desfrânări. Cina Domnului. Grija de cei slabi.

Fraților, nu voesc să nu știți voi că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare.

2. Și prin Moise toți s'au botezat în nor și în mare,

3. Toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească,

4. Și toți au băut aceeași duhovnicească băătură; căci au baut din duhovnicească piatră care avea să vie. Iară plata era Hristos.

5. Dar cei mai mulți dintre ei nu au fost bineplăcuți lui Dumnezeu și au căzut în pustie.

6. Acestea însă au fost pentru noi, ca să nu fim poftitori de rău, precum au fost aceia.

7. Nici slujitorii idolilor să nu vă faceți ca unii dintrâșii, precum este scris: Șezut-a poporul să mănânce și să bea și s'a sculat în joace.

8. Nici să curvim, precum au curvit unii din ei, și au căzut într'o zi douăzeci și trei de mii.

9. Nici să ispitim pe Domnul precum l-au ispitit unii din ei, și au pierit de șerpi;

10. Nici să cârțiți, precum au cârțit unii dintre ei, și au plâns de mania Pierzătorului.

11. Acestea toate s'au întreprins ca pilde pentru ei, dar c'au scris spre învățătura noastră, ca celor ce am ajuns sfârșitul voii curșilor.

12. De aceea, celui ce l se poartă

10. 7. leș 32, 6.

că stă, să ia aminte să nu cază.

13. Pe voi nu v'a ajuns, fără numai ispită omenească. Dar bun este Dumnezeu: el nu vă va lăsa pe voi să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci odată cu ispita va găti și sfârșitul ei, ca s'o puteți suferi.

14. Drept aceea, iubii mei, lăsați de slujirea idolilor!

15. Vă vorbesc ca unor înțelepți. Cluzulți asupra celor ce vi le spun:

16. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este oare împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este oare împărtășirea cu trupul lui Hristos?

17. Căci o pâine, un trup suntem noi cei mulți, pentru că toți ne împărtășim dintr'o pâine.

18. Priviți la Israelul cel trupesc: Cel ce mănâncă jertfele nu sunt oare părtași altarului?

19. Dar spun eu (prin aceasta) că idolul este ceva, sau ceea ce jertfește idolul este ceva?

20. Nu, ci eu spun că cele ce jertfesc păgânii, dracilor le jertfesc și nu lui Dumnezeu. Și nu voesc să vă faceți voi părtași dracilor.

21. Nu puteți bea și paharul Domnului, și paharul dracilor; nu puteți fi părtași mesei Domnului și mesei dracilor.

22. Întărâta-vom oare pe Domnul spre mânie? Nu cumva suntem mai tari decât el?

23. Toate îmi sunt slobode, dar eu toate îmi folosesc; toate îmi sunt slobode, dar nu toate zidesc.

24. Nimeni să nu caute (nu-mi) de ale sale, ci fiecare și de al altuia,

25. Măncați tot ce se vinde în măcelărie, nimic cercetând pentru cugetul vostru.

26. Căci al Domnului este pământul și toate câte sunt întru el.

27. Iar dacă cineva din cei necredincioși vă cheamă pe voi la masă și voiți să mergeți, măncați ori ce vi se pune înainte, nimic cercetând pentru cugetul vostru.

28. Dar dacă va spune vouă cineva: Aceasta este carne jertfită idolilor! - să nu mâncați, de dragul celui ce v'a spus și pentru cugetul lui.

29. Nu e vorba deci de cugetul tău, ci de al celui alt. Și pentru ce să dau prilej ca slobozenia mea se fie judecată de cugetul altuia?

30. Dacă mănânc și mulțumesc, de ce să fiu hulit pentru ceea ce mulțumesc?

31. Așadară fie că măncați, fie că beți, fie că faceți altceva, toate spre mărirea lui Dumnezeu să le faceți.

32. Nu fiți sminteală nici pentru Iudei, nici pentru Elini, nici pentru biserică lui Dumnezeu.

33. Precum și eu intru toate mă silesc să plac tuturor, necăutând folosul meu, ci al celor mulți, ca să se mântuiască.

11.

Despre buna rânduială din biserică și de la mesele de obște.

Urmați-mi mie, precum și eu urmez lui Hristos.

2. Ci vă laud pe voi, fraților, că de toate ale mele vă aduceți

26; Ps. 24, 1.

aminte și tineți predaniile precum vi le-am dat vouă.

3. Și voesc să știți, că Hristos este capul oricărui bărbat, iar bărbatul este capul femeii; iar capul lui Hristos este Dumnezeu.

4. Tot bărbatul care se roagă sau proroceste cu capul acoperit, își rușinează capul său.

5. Iar toată femeia care se roagă sau proroceste cu capul desvelit, își rușinează capul său, căci tot una este ca și cum ar fi rasă.

6. Pentrucă dacă femeia nu-și acopere capul, să se și tunză; iar dacă femeii îi e rușine a se tunde sau a se rade, să se acopere.

7. Căci bărbatul nu este dator să-și acopere capul, el fiind chipul și slava lui Dumnezeu. Femeia însă este slava bărbatului.

8. Căci nu bărbatul este (luat) din femeie, ci femeia din bărbat.

9. Și nu bărbatul s'a făcut pentru femeie, ci femeia pentru bărbat.

10. De aceea femeia este dator să aibă acoperitoare pe cap, pentru îngerii (cari sunt de față).

11. Totuși, întru Domnul nici femeia nu e fără bărbat, nici bărbatul nu e fără femeie.

12. Pentrucă precum femeia este din bărbat, așa și bărbatul este prin femeie, și toate sunt dela Dumnezeu.

13. Judecați înșivă: Cuvine-se oare ca femeia să se roage lui Dumnezeu neacoperită pe cap?

14. Au nu și singură firea vă învață pe voi, că dacă bărbatul își lasă părul, spre necinstea lui este?

15. Iar femeia de-și lasă părul, spre slava ei este, de vreme ce

părul este dat ei în loc de acoperitoare.

16. Iar de voește cineva să se pricească asupra acestel pricin, (să știe că) noi nu avem un obicei ca acesta și nici biserica lui Dumnezeu.

17. Poruncindu-vă acestea, nu vă laud; că nu spre mai bine, ci spre mai rău vă adunați.

18. Căci, mai întâi, când vă adunați în biserică auz că se vorbește între voi desbinări; și în parte o cred.

19. Pentrucă trebuie să fie între voi și eresuri, ca cei lămurii să iasă la iveală.

20. Apoi, dacă vă adunați laolaltă, nu se cheamă că mâncați cina Domnului.

21. Căci fiecare se silește să-și mănânce repede merindea lui, și că unul este flămând, iar altul este beat.

22. N'aveți oare case, ca să mâncați și să beți? Sau vreți să batjocoriți biserica lui Dumnezeu și să rușinați pe cei lipsiți? (Căci) vă spun? Să vă laud? Pentru aceasta nu vă laud.

23. Căci eu am primit dela Domnul ceea ce v'am dat și vouă. Că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat paharul, care a fost băut, și a spus:

24. Și mulțămind a frânt și a zis: (Luați, mâncați), acesta este trupul meu care (se frânge) pentru voi; aceasta să faceți întru pomenirea mea.

25. Aștilderea și paharul, după cină, zicând: Acest pahar este legea cea nouă întru sangele meu; aceasta să faceți de câte ori veți bea, întru pomenirea mea.

26. Căci de câte ori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Domnului veștiți, până când va veni.

27. Drept aceea, oricine cu nevrednicie va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului, vinovat va fi de trupul și sângelul Domnului.

28. Ispitească-se deci omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar.

29. Pentrucă cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă luiși mănâncă și bea, nesocotind trupul (Domnului).

30. De aceea mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi, și mulți mor.

31. Că de ne-am judeca noi pe noi înșine, n'am fi judecați.

32. Dar judecându-ne Domnul, ne ceartă, ca să nu fim osândiți cu lumea.

33. Deci dar, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unul pe alții.

34. Iar dacă cineva este flămând, să mănânce acasă, ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte pricini le voi rândui când voi veni.

12.

Darurile duhovnicești și înțeleptă lor întrebuintare.

Nu voesc însă, fraților, să nu aveți cunoștință și despre darurile duhovnicești.

2. Știți că, pe când erați păgâni, vă duceați către idoli cel fără de glas, ca și cum ați fi fost trași.

3. De aceea vă arăt vouă, că precum nimeni grăind în du-

hul lui Dumnezeu nu zice: Ana-tema să fie Iisus, ~ tot așa nimeni nu poate numi pe Iisus Domn, fără numai întru Duhul Sfânt.

4. Darurile sunt felurite, dar Duhul este acelaș.

5. Și slujbele sunt felurite, dar Domnul este acelaș.

6. Și lucrările sunt felurite, dar e acelaș Dumnezeu care lucrează toate întru toți.

7. Ci arătarea Duhului se dă fiecăruia spre folosul (obștesc).

8. Căci unuia prin Duhul Sfânt i se dă cuvântul înțelepciunii, iar altuia, prin acelaș Duh, cuvântul cunoștinței;

9. Și unuia prin acelaș Duh (i se dă) credința; iar altuia prin acelaș Duh darul tămăduirilor;

10. Unuia puterea de a face minuni, iar altuia prorocie; unuia darul osebirii duhurilor, iar altuia (darul grăirii) în felurite limbi, și (iarăși) altuia tălmăcirea limbilor;

11. Și toate acestea le lucrează unul și acelaș Duh, împărțind fiecăruia deosebi, precum voește.

12. Căci precum trupul unul este și are mădule multe și toate mădulele unui trup, multe fiind, alcătuiesc un singur trup, așa și Hristos.

13. Pentrucă noi toți ne-am botezat într'un Duh (ca să fim) un trup, fie Iudei, fie Elini, fie robi, fie slobozi; și toți dintr'un Duh ne-am adăpat.

14. Dar nici trupul nu este alcătuit dintr'un singur mădule, ci din multe.

15. De-ar zice picorul: Pentrucă nu sunt mână, nu sunt din trup ~ au doară de aceea nu ar mai fi el din trup?

16. Și de-ar zice urechea: Pentru că nu sunt ochiu, nu sunt din trup – au doară de aceea nu ar mai fi ea din trup?

17. Dacă tot trupul ar fi ochiu, unde ar fi auzul? Și dacă tot (trupul) ar fi auz, unde ar fi mirosul?

18. Astfel, Dumnezeu a așezat mădulele (toate) și pe fiecare dintr-unsele în trup, precum a voit.

19. Căci de-ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?

20. Astfel, mădulele sunt multe, trupul însă e unul singur.

21. Nu poate ochiul să zică mânel: N'am trebuință de tine. Sau iarăși: capul (nu poate zice) picioarelor: N'am trebuință de voi.

22. Dimpotrivă, mădulele trupului care se socotesc a fi mai slabe, sunt mai trebuincioase;

23. Și celor cari ne par mai de necinste în trup, acestora le dăm mai multă cinste; și cele nesocotite ale noastre cu mai multă cinste le îmbrăcăm.

24. Iar cele de cinste ale noastre n'au trebuință. Ci Dumnezeu a tocmit trupul așa, că celor mai de jos le-a dat mai multă cinste,

25. Ca să nu fie desbinare în trup, ci să se grijească mădulele unul de altul.

26. Deci, dacă un mădular pătimește, toate mădulele împreună pătimesc; iar dacă un mădular se cinstește, toate mădulele se bucură împreună cu el.

27. Voi sunteți trupul lui Hristos și (fiecare) în parte mădular.

28. Și Dumnezeu l-a pus în biserică pe unii mai întâi: apostoli, al doilea proroci, al treilea dascăli, după aceea pe cei cu puterea (de a face) minuni, apoi pe cei cu da-

rul tămăduirilor, al milosteniilor, al cârmuirii și al grăirii în limbi.

29. Deci, oare toți sunt apostoli? Sau toți proroci? Sau toți dascăli? Sau toți făcătorii de minuni?

30. Sau toți au darul tămăduirilor? Sau toți grăesc în limbi? Sau toți tălmăcesc?

31. Voi însă râvniți darurile cele mai bune. Și eu vă mai arăt o cale, pe cea mai bună (din toate).

13.

Dragostea și bunătățile ei.

De-aș grăi în limbi omenești și îngerești, iar dragoste nu am, făcutu-m'am aramă sunătoare și chimval răsunător.

2. Și de-aș avea (darul) prorociei, și de-aș cunoaște toate tainele și toată știința, și de-aș avea atâta credință în cât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimica nu sunt.

3. Și de-aș împărți toată averea mea, și de-aș da trupul meu să-l arză, și dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

4. Dragostea îndelung rabdă, milostivește; dragostea nu plămăște, nu se semește, nu se trufește.

5. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărește, nu se gândește la rău;

6. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr;

7. Toate le suferă, toate le cred, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

8. Dragostea niciodată nu plămățește. Prorociile vor înceta; limbile – vor amuți; cunoștința – va pleri (și va

9. Pentru că frântură este cunoașterea noastră și prorocia noastră este frântură.

10. Ci când va veni ceea ce-i desăvârșit, atunci ce este frântură va înceta.

11. Când eram prunc, grăiam ca un prunc, simțiam ca un prunc, gândiam ca un prunc; iar dacă m'am făcut bărbat, am lepădat cele pruncești.

12. Acum vedem nedeșlășit, ca prin oglindă; atunci însă, față către față. Acum cunosc în parte; atunci însă voi cunoaște (desăvârșit), precum cunoscut sunt și eu.

13. Ci acum rămân aceste trei: Credința, nădejdea (și) dragostea. Dar mai mare între ele este dragostea.

14.

Darul limbilor și al prorociilor. Femea să tacă în biserică.

Urmați dragostea și râvniți celelalte (daruri) duhovnicești, dar mai vărtos ca să prorociți.

2. Pentru că cel ce grăește în limbă (dăruită), nu grăește oamenilor, ci lui Dumnezeu; căci nimeni nu-l înțelege, ci el cu duhul grăește taine.

3. Iar cel ce proroceste grăește oamenilor spre zidire și îndemnare și mângăiere.

4. Cel ce grăește în limbă se zidește pe sine; iar cel ce proroceste zidește biserică.

5. Eu doresc ca voi toți să grăiți în limbi, dar mai vărtos să prorociți; căci cel ce proroceste este mai mare decât cel ce grăește în limbi, afară numai dacă va și tălmăci, ca biserică să se zidească.

6. Acum, fraților, de-aș veni la voi grăind în limbi, ce v'aș fi folos voadă, dacă nu v'aș spune vreo descoperire, sau vreo cunoștință, sau vreo prorocie, sau vreo învățătură?

7. Căci nici la sculele neînauzite cari dau glas – fie fluier, fie alăută – de nu vor da sunete osebite, nu se va cunoaște de glasul fluierului sau cântarea alăutei.

8. Căci dacă trambița va da sunet nelămurit, cine se va găti de luptă?

9. Așa și voi, dacă prin limbă nu veți da cuvinte cu bun rost, cum se va înțelege ce ați grăit? Veți fi ca unii cari grăesc în văzduh.

10. Sunt în lume cine știe câte feluri de limbi, dar nici una dintr-unsele nu este fără de înțeles.

11. Deci, de nu voi ști rostul limbii, voi fi strein pentru cel ce grăește, și cel ce grăește va fi strein pentru mine.

12. Așa și voi, de vreme ce sunteți râvniți după daruri duhovnicești, căutați ca să prisosiți în ele spre zidirea bisericii.

13. Drept aceea, cel ce grăește în limbă să se roage ca să poată și tălmăci.

14. Pentru că de mă voi ruga în limbă, duhul meu se roagă, mintea mea însă fără de roadă rămâne.

15. Atunci ce voi face? Ruga-mă voi cu duhul, ruga-mă voi însă și cu mintea; cânta voi cu duhul, cânta voi însă și cu mintea.

16. Pentru că de vei binecuvânta cu duhul, cel ce stă în rândul neștiutorilor cum va zice: Amin, după

mulțumirea ta, de vreme ce el nu știe ce zici?

17. Mulțumirea ta poate fi bună, dar celălalt nu se zidește.

18. Mulțumesc Dumnezeu lui meu, că grădesc în limbă (dăruită) mai mult decât voi toți.

19. Dar în biserică voesc mai bine să grădesc cinci cuvinte cu înțeles, ca să-i învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte în limbă (neînțeleasă).

20. Fraților, nu fiți prunci la minte, ci fiți prunci la răutate; iar la minte fiți desăvârșiți.

21. În lege este scris: În limbi streine și cu buze streine voi grăi poporului acestuia, și nici așa nu mă va asculta pe mine, zice Domnul.

22. Drept aceea, limbile sunt semn nu pentru cei credincioși, ci pentru cei necredincioși; pro-rocia însă nu (slujește) necredincioșilor, ci credincioșilor.

23. Deci, de s'ar aduna la un loc toată biserica și toți ar grăi în limbi și ar intra și de cel neîn-vățați sau necredincioși, n'ar zice oare că sunteți nebuni?

24. Iar de ar proroci toți și ar intra vreun necredincios sau neîn-vățat, de toți s'ar muștra și de toți s'ar judeca;

25. Și așa cele ascunse ale inimii lui s'ar descoperi și căzând cu fața la pământ s'ar închina lui Dumnezeu, zicând: Cu adevărat Dumnezeu este în mijlocul vostru.

26. Atunci ce este (de făcut), fraților? Când vă adunați laolaltă, unul are un psalm, altul are o

învățătură, altul are ceva de grăi în limbă, altul are o descoperire, altul are o tălmăcire: Toate acestea spre zidire să se facă.

27. Dacă e să grăiască cineva în limbă, să fie câte doi sau cel mult câte trei, și pe rând, iar unul să tălmăcească;

28. De nu va fi tălmăcitor, să tacă în biserică și să grăiască numai pentru sine și pentru Dumnezeu.

29. Iar prorocii să grăiască doi sau trei și ceilalți să judece.

30. De va avea însă vreunul din cei ce șed o descoperire, cel dintâi să tacă.

31. Toți puteți proroci, dar nu unul, ca toți să ia învățătură și toți să se mângăie.

32. Și duhurile prorociilor se supun prorocilor.

33. Căci Dumnezeu nu este al neorânduiei, ci al păcii. (Ca în toate bisericile sfinților,

34. Femelle voastre să tacă în adunări, că nu li s'a îngăduit să grăiască, ci să fie plecate, precum zice și legea.

35. Iar dacă voesc să înțeleg ceva, să-mi întreb pe bărbatul lui acasă; căci e necuvincios ca la mine să grăiască în adunare.

36. Au dela voi a purces cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai la voi a ajuns?

37. De i se pare cuiva că este proroc sau om duhovnicesc să înțeleagă că cele ce vi le scriu sunt poruncile Domnului.

38. Iar dacă cineva nu înțelege să nu înțeleagă.

39. Deci, fraților, râvniți pro-rocia și grăirea în limbi să nu opriți.

40. Dar toate după cuvîntă și după rânduială să se facă.

15.

Moartea și învierea lui Hristos. Învierea cea de obște.

Vă arăt vouă, fraților, Evanghelia pe care am binevestit-o vouă, pe care ați primit-o și întru care stați,

2. Și prin care vă mântuiți, dacă o țineți cum am binevestit-o vouă; căci altfel numai în zadar ați crezut.

3. V'am dat vouă, înainte de toate, ceea ce am și primit, cum că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după scripturi;

4. Și cum că s'a îngropat și a înviat a treia zi, după scripturi;

5. Și cum că s'a arătat lui Chisă, apoi celor doisprezece;

6. După aceea s'a arătat de o dată la peste cinci sute de frați, dintre cari cei mai mulți sunt în viață până acum, iar unii au adormit.

7. După aceea s'a arătat lui Iacov, apoi tuturor apostolilor.

8. Iar mai pe urmă decât la toți mi s'a arătat și mie ca unui născut fără de vreme.

9. Căci eu sunt cel mai mic dintre apostoli și nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit biserica lui Dumnezeu.

10. Ci cu darul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și darul lui care este întru mine n'a fost zadarnic; ba m'am ostenit mai mult decât ei toți; însă nu eu, ci darul lui Dumnezeu care este cu mine.

11. Deci, ori eu, ori el, așa propoveduim și așa ați crezut.

12. Iar de vreme ce Hristos se propoveduește că s'a sculat din morți, cum zic unii din voi că nu este înviere a morților?

13. Dacă nu este înviere a morților, atunci nici Hristos n'a înviat.

14. Iar dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este atunci propoveduirea noastră, zadarnică este și credința voastră.

15. Ba ne dovedim și martori mincinoși ai lui Dumnezeu; căci împotriva lui Dumnezeu am mărturisit că a înviat pe Hristos, pe care nu l'a înviat, dacă morții nu se vor scula.

16. Că de nu se vor scula morții, nici Hristos nu s'a sculat;

17. Iar dacă Hristos nu s'a sculat, zadarnică este credința voastră: sunteți încă în păcatele voastre.

18. Așijderea pierduți sunt și cei ce au adormit întru Hristos.

19. Și dacă nădăjduim întru Hristos numai pentru viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii.

20. Hristos însă s'a sculat din morți, începătura învierii celor adormiți făcându-se.

21. Căci de vreme ce printr'un om a venit moartea, tot printr'un om și învierea morților.

22. Și precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia.

23. Dar fiecare la rândul său: Începutul e Hristos; după aceea la venirea lui (vor învia) cei ce sunt ai lui Hristos.

24. Apoi (va urma) sfârșitul, când el va împărăția lui Dumnezeu și Tatăl, când va surpa orice domnie și orice stăpânire și putere.

14. 21: A doua Lege 28, 49; Is. 28, 11-12.

25: Zah. 8, 23.

25. Pentru că lui I se cade să domnească până ce va pune pe toți vrășmașii săi sub picioarele sale.

26. Cel mai de pe urmă vrășmaș care se va surpa va fi moartea.

27. Căci toate le-a supus sub picioarele lui. Iar când zice că toate sunt supuse lui, este vădit că afară de cel ce l-a supus lui toate.

28. Iar când se vor supune lui toate, atunci și Fiul însuși se va supune celui ce l-a supus lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

29. Altfel, ce vor face cei ce se botează pentru morți, dacă morții nicidecum nu se vor scula? De ce se mai botează pentru ei?

30. Și noi, de ce ne mai primejdum în fiecare ceas?

31. Zilnic mă dau morții. V'o spun, fraților, pe mărirea pe care o am pentru voi întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

32. Dacă numai ca un om (pentru viața sa) m'am luptat cu hialerele din Efes, care imi este folosul? Dacă morții nu se vor scula, să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri!

33. Nu vă amăgiți! Tovărășile rele strică obiceiurile bune.

34. Treziți-vă cu adevărat și nu greșiți, căci unii dintre voi nu cunoșc pe Dumnezeu; o spun spre rușinea voastră.

35. Va zice însă cineva: Cum se vor scula morții? Și cu ce trup vor veni?

15. 25: Ps. 110, 1.

26: Ps. 8, 7.

32: Is. 22, 13.

36. Nebune! Ceeace sament tu nu înviază, de nu va muri!

37. Și ce sament ntu sament trupul care va să fie, ci numai grăuntele gol, de se întâmplă de grâu, sau de altceva din celelalte.

38. Iar Dumnezeu îi dă trup precum voește: fiecărei seminări trupul ei.

39. Nu toate trupurile sunt la fel, ci altul este trupul oamenilor și altul trupul dobitoacelor și altul al peștilor și altul al pasărilor.

40. Sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești.

41. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta a stelelor. Căci stea de stea se vede bește prin strălucire.

42. Așa este și cu învierii morților. Samănă-se întru slăbiciune, scula-se va întru nestricăciune;

43. Samănă-se întru neclătire, scula-se va întru mărire; samănă-se întru slăbiciune, scula-se va întru putere;

44. Seamănă-se trup pământesc, scula-se va trup duhovnicesc. Iar trup pământesc, este și trup duhovnicesc.

45. Așa și esteseris: Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu, iar Adam cel de pe urmă cu duh de viață dător.

46. Dar nu cel duhovnicesc este întâi, ci cel pământesc, apoi cel duhovnicesc.

47. Omul cel dintâi, fiind viu

47: Luc. 2, 7

din pământ, este pământesc; omul cel de al doilea este din cer.

48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cel pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cel cerești.

49. Și precum am purtat chipul celui pământesc, așa vom purta chipul celui ceresc.

50. Dar aceasta încă v'o spun, fraților, că trup și sange nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici stricăciunea nu va moșteni nestricăciunea.

51. Iată, taină spun vouă: Nu toți vom adormi, dar toți ne vom schimbă.

52. Într'o clipă, într'o clipeală și ochiului, când (va suna) trâmbița cea de apoi. Pentru că trâmbița va suna și morții se vor scula nestricăți, iar noi ne vom schimbă.

53. Căci trupul acesta stricăcios trebuie să se îmbrace întru nestricăciune și trupul acesta muritor să se îmbrace întru nemurire.

54. Iar când acest trup stricăcios se va îmbrăca întru nestricăciune și acest trup muritor se va îmbrăca întru nemurire, atunci se va plini cuvântul care este scris: Căpătându-s'a moartea întru biruință.

55. Unde-ți este, moarte, boldul tău? Unde-ți este, iadule, biruința ta?

56. Boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea.

57. Ci, să mulțumim lui Dumnezeu, care ne-a dăruit nouă biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos!

58. Drept aceea, iubii mei frați, fiți tari, neclătiți, sporind întru lu-

58: Is. 25, 8, Osta 13, 14.

cru! Domnului pururea, bine știind că osteneala voastră nu este zadarnică înaintea Domnului.

16.

Adunarea de milostenii pentru săracii din Ierusalim. Lauda lui Timotei. Închinăciuni.

Cât despre adunarea de milostenii pentru sfinți, să faceți și voi așa precum am rânduit bisericilor Galatiei.

2. În ziua întâia a săptămânii fiecare din voi să pue la oparte și să adune atât cât se va îndura, ca să nu se facă adunarea abia atunci când voi veni.

3. Iar când voi veni, pe cari îi veți socoti, îi voi trimite cu scrisori, să ducă darul vostru la Ierusalim.

4. Și de va fi cu cuvântul să merg și eu, vor merge împreună cu mine.

5. La voi însă voi veni când voi trece prin Machedonia; căci prin Machedonia am să trec.

6. Și poate că voi zăbovi la voi mai mult, sau voi și ierna, ca voi să mă petreceți ori unde voi merge.

7. Căci nu voesc să vă văz pe voi acum, numai în treacăt, ci nădăduesc să zăbovesc la voi câtăva vreme, de-mi va îngădui Domnul.

8. În Efes voi rămânea până la praznicul Cincizecimii.

9. Căci mi s'a deschis mie o ușă mare spre folosință, dar și protivnici sunt mulți.

10. Când va veni Timotei, luați seama să fie la voi fără frică, pentru că lucrul Domnului lucrează, ca și mine.

11. Deci, nimeni pe el să nu-l defaima, ci să-l petreceți cu pace, ca să vie la mine, căci îl aștept pe el împreună cu frații.

12. Cât despre fratele Apolo, mult l-am rugat să vie la voi cu frații, dar nici de cum nu l-a fost voia să vie acum. Va veni însă când va găsi cu cale.

13. Priveghiați, fiți statornici în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.

14. Toate ale voastre întru dragoste să se petreacă.

15. Și vă rog pe voi, fraților: Cunoașteți pe cel din casa lui Stefana (și știți) că ei sunt pârğa Ahafel și înșiși spre slujba sfinților s'au rânduit.

16. Unora ca aceștia să vă plecați și voi, precum și tuturor celor ce lucrează și se ostenesc împreună.

17. Mă bucur de venirea lui

Stefana și a lui Fortunat și a lui Ahafel, căci aceștia au plinit lipsa voastră.

18. Ei au odihnit duhul meu și al vostru. Drept aceea, pe toți ca aceștia să-i cinstiți.

19. Închină-se vouă bisericele. Astfel. Vă îmbrățișază pe voi întru Domnul, din toată inima, Achila și Prischila împreună cu biserica din casa lor.

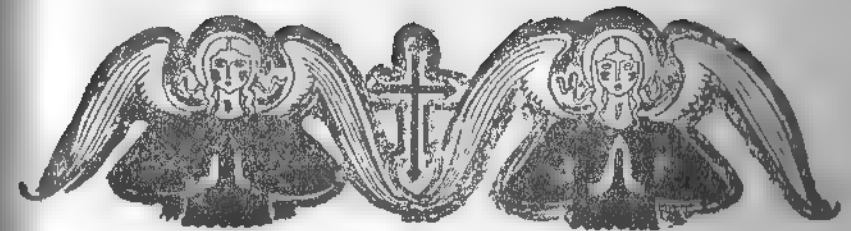
20. Închină-se vouă toți frații. Închinați-vă unul altuia cu sârmătare sfântă.

21. Închinăciunea mea (v'o scriu) cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Cel ce nu iubeste pe Domnul să fie anatema! Maranata!

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu voi!

24. Dragostea mea cu voi, cu toți, întru Hristos Iisus! Amin.

A DOUA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE CORINTENI

1.

Mulțumire pentru ajutorul lui Dumnezeu. Pavel se apără împotriva învinuirilor ce i se aduc.

Pavel, prin voia lui Dumnezeu apostol al lui Iisus Hristos și Titotei fratele: bisericii lui Dumnezeu care este în Corint și tuturor sfinților din toată Ahala.

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos!

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeu al toată mângăerea,

4. Cel ce ne mângăie pe noi întru tot necazul nostru, ca prin mângăerea cu care înșine suntem mângăiați de Dumnezeu să pușăm și noi mângăia pe cei ce sunt întru tot necazul.

5. Că precum prisosesc patimile lui Hristos întru noi, așa și Hristos prisosește și mângăie pe noastră.

6. Deci, de patimim necaz este întru mângăerea și mântuirea noastră; de ne mângăem este întru a voastră mângăere care

se săvârșește prin răbdarea acestorași patimi pe care le suferim și noi.

7. Și nădejdea noastră în voi este neclătinată, știind că precum sunteți părtași patimilor noastre, așa și mângăerile.

8. Nu voim să nu știți voi, fraților, de necazul ce ni s'a făcut nouă în Asia, că peste mări și peste puțință am fost înșeulați, încât n'aveam nădejde nici să mai scăpăm cu viață.

9. Ci noi înșine ne credeam osândiți la moarte, ca să nu ne mai punem nădejdea în noi, ci în Dumnezeu cel ce înviază pe cei morți.

10. El ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește și nădăjduim că ne va mai izbăvi,

11. Ajutându-ne cu rugăcunile voastre și voi, ca pentru darul ce ni s'a dat, prin gura multora, de mulți să se aducă mulțumită pentru noi.

12. Căci lauda noastră aceasta este: mărturia cugetului nostru că am viețuit în lume, și mai ales între voi, întru dreptate și

întru sfințenie, nu întru înțelepciune pământească, ci întru harul lui Dumnezeu.

13. Că nu vă scriem vouă altceva, fără numai cele ce cetiți și înțelegeți; și nădăjduesc că până la sfârșit veți înțelege deplin,

14. Precum ne-ați și înțeles în parte, că noi suntem lauda voastră, iar voi lauda noastră, în ziua Domnului nostru Iisus.

15. Cu această încredere voiam mai întâi să viu la voi, ca să aveți o a doua bucurie:

16. (Voiam) să trec pe la voi în Machedonia și din Machedonia iarăși să viu la voi, ca pe urmă să fiu petrecut de voi în Iudeea.

17. Deci, aceasta cugetând, purtatu-m'am eu oare cu ușurătate? Sau sunt oare gândurile mele trupești, încât (vorbele mele) să însemneze (de odată) da și nu?

18. Ci, pe Dumnezeu cel credincios, cuvântul nostru către voi n'a fost da și nu!

19. Că Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, cel propovăduit între voi de noi, (adecă) de mine, de Silvan și de Timotei, n'a fost da și nu, ci întru el a fost numai da!

20. Căci toate făgăduințele lui Dumnezeu, întru el sunt da, de aceea și rostim, tot întru el, amin, spre slava lui Dumnezeu.

21. Iar cel ce ne întărește pe noi și pe voi întru Hristos și ne-a uns pe noi, este Dumnezeu,

22. Care ne-a și pecetluit pe noi, dându-ne arvuna Duhului întru inimile noastre.

23. Eu însă chem pe Dumnezeu martor asupra sufletului meu, că

pentru a vă cruța pe voi n'am venit până acum în Corint.

24. Nu că doară am avea slăbiciune peste credința voastră, ci suntem împreună lucrătorii bucuriei voastre; căci sunteți neclintii în credință.

2.

Dragostea lui Pavel pătre Corinteni. Iertarea celui păcătos. Ostenele și roadele propovădului lui Pavel.

Așa am judecat întru mine, că să nu viu iarăși cu întristare la voi.

2. Dar de vă întristez eu pe voi, cine este cel ce mă veselește pe mine, fără numai cel întristat de mine?

3. Iar aceasta v'am scris-o, ca dacă voi veni, nu cumva să am întristare dela cei ce s'ar cădea să mă bucure, încredințat fiind că bucuria mea este și a voastră tuturor.

4. Căci cu multă întristare și durere a inimii și cu multe lacrimi am scris vouă, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am din bucurie pentru voi.

5. Iar, dacă unul a pricinuit întristare, nu pe mine m'a întristat, ci măcar în parte, ca să nu spun prea mult, pe voi pe toți.

6. Pentru unul ca acesta alinau pedeapsa aceasta (dată) de Dumnezeu mai mult.

7. Așa încât voi, dispoziți mai bine să-l iertați și să-l mângâiați, ca nu cumva unul ca acesta să fie doborât de prea multă mângâiere.

3.

Pavel n'are trebuință de lauda oamenilor. Slova și Duhul. Umbra legii se ridică prin Hristos.

Începe-vom oare iarăși a spune cine suntem noi? Nu cumva ne trebuesc, ca unora, scrisori de laudă către voi, sau dela voi?

2. Scrisoarea noastră sunteți voi; (ea e) scrisă în inimile noastre, e știută și cetită de toți oamenii.

3. Ea vă arată că sunteți scrisoarea lui Hristos slujită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu celui viu, nu în table de piatră, ci în tablele de carne ale inimii.

4. O încredere ca aceasta avem noi în Dumnezeu, prin Hristos!

5. Nu că am fi în stare a cugeta ceva noi înșine, ca venind dela noi, ci vrednicia noastră este dela Dumnezeu,

6. Care ne-a și învrednicit pe noi să fim slujitori ai legii celei nouă; nu ai slovei, ci ai duhului, căci slova omoară, iar duhul face viu.

7. Iar dacă slujirea aducătoare de moarte, cea cu slove săpate în piatră, s'a făcut atât de slăvită încât fiii lui Israel nu puteau să caute la fața lui Moise din pricina slavei, care era totuși trecătoare, a feții lui,

8. Atunci cu cât mai plină de slavă trebuie să fie slujirea duhului!

9. Căci dacă slujirea osândei a fost slăvită, cu atât mai bogată în

3. 3: Ies. 24, 12, 31, 18, 34, 1; Prov. 3, 3, 7, 5; Ezech. 17, 19, 36, 26; Ier. 31, 33.

slavă trebuie să fie slujirea dreptății!

10. Ba, (judecând) din această parte, slava aceea nici nu era slavă față de această slavă covârșitoare.

11. Și dacă ceea ce e trecător a fost slăvit, cu atât mai slăvit va fi ceea ce este netrecător.

12. Drept aceea având o nădejde ca aceasta, noi grăim cu toată îndrăzneala,

13. Și nu facem ca Moise, care și pune a zăbranic pe fața sa, ca fiii lui Israel să nu vadă sfârșitul (slavei) celei trecătoare.

14. Ci mintea lor s'a învârtoșat, căci până astăzi la cetirea Legii celei vechi același zăbranic rămâne neridicat, deși prin Hristos el a fost ridicat.

15. Și până astăzi, când se citește Moise, zace un zăbranic pe inimile lor.

16. Dar când se vor întoarce la Domnul, zăbranicul se va lua.

17. Domnul este Duhul, și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie.

18. Ci noi toți, cei ce cu față descoperită răsfângem ca o oglindă slava Domnului, ne prefacem în același chip, (trecând) din slavă în slavă, cum ne-a rânduit Duhul Domnului.

4.

Sfinții cunosc slava lui Dumnezeu și nădejdea în ea îl întărește ca să birue toate suferințele.

De aceea, miluiți fiind cu o slujbă ca aceasta, nu ne pierdem nădejdea,

13: leș. 34, 33. 35.

16: leș. 16, 7. 10; 24, 17.

2. Ci lepădându-ne de cele ascunse și rușinoase, nu umblăm întru viclesug, nici nu amestecăm cu vântul lui Dumnezeu; ci arătând adevărul ne facem cunoscuți cu getului tuturor oamenilor, înalțându-lui Dumnezeu.

3. Iar dacă Evanghelia noastră mai este acoperită, este acoperită pentru cei pieritori,

4. Intru cari dumnezeul veciului acestuia a orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineze lor lumina Evangheliei născuturii lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci nu pe noi ne propovăduim, ci pe Hristos Iisus, Domnul; iar noi suntem slujitorii voștri prin Iisus.

6. Pentru că Dumnezeu care zis: Strălucească din întuneric lumina! - acela a luminat și inimile noastre, ca să strălucească cunoștința slavei lui Dumnezeu pe fața lui Iisus Hristos.

7. Dar comoara aceasta o avem în vase de lut, ca să se vadă că mărima puterii este dela Dumnezeu, iar nu dela noi.

8. Din toate părțile suntem slujitorai, dar nu strivim; suntem în mare cumpănă, dar nu desnașdăuim;

9. Prigoniți, dar nu părăsim; doborâți la pământ, dar nu pierim;

10. În toată vremea purtăm în trup moartea Domnului Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru.

11. Căci noi cei vii pururea suntem gata de moarte pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cel muritor.

12. Încât moartea lucrează întru noi, iar viața întru voi.

13. Avem însă același Duh al credinței, precum este scris: Creștut-am, de aceea am și grăit; și noi credem, de aceea și grăim,

14. Știind că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, și pe noi ne va învia prin Iisus și ne va pune împreună cu voi.

15. Căci toate sunt în folosul vostru, pentru ca darul înmulțindu-se, în mulți să prisosească mulțumirea spre slava lui Dumnezeu.

16. De aceea nu slăbim întru nădejde; ci măcar că omul nostru cel din afară se strică, cel dinăuntru însă se înnoește din zi în zi.

17. Pentru că necazul nostru cel trecător și ușor, nemăsurată și veșnică slavă ne agonisește nouă,

18. Ca unora cari nu privim la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; că cele ce se văd sunt trecătoare; iar cele ce nu se văd sunt veșnice.

5.

Mângăerea credincioșilor în tot felul de necazuri. Viața veșnică. Puterea Evangheliei.

Căci noi știm că de se va surpa casa noastră cea pământească, și cortului acestuia, avem în ceruri o zidire dela Dumnezeu, casă veșnică, nefăcută de mână.

2. De aceea suspinăm în acest (mort), dorind să ne îmbrăcăm întru locașul nostru cel ceresc,

3. Că doar ne vom găsi îmbrăcați și nu gol.

4. 13: Ps. 116, 10.

4. Căci noi cei ce suntem în cortul acesta suspinăm îngreulați; pentru că nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca ceea ce este muritor să se înghită de viață.

5. Dar cel ce ne-a făcut pe noi spre aceasta, este Dumnezeu care ne-a dat nouă arvuna Duhului.

6. Drept aceea îndrăzneală avem pururea, bine știind că până petrecem în trup, umblăm departe de Domnul;

7. Căci azi umblăm prin credință, iar nu prin vedere.

8. Dar avem nădejde și suntem mai bucuroși să ne despărțim de trup și să ne sălășluim la Domnul.

9. De aceea, fie că petrecem în el, fie că ne despărțim (de el), ne stălim să fim bine plăcuți lui.

10. Pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare după faptele sale cele săvârșite în trup să primească (răsplata) bună sau rea.

11. Știind, așa dar, frica Domnului, ne stălim să aducem pe oameni la adevăr. Lui Dumnezeu îi suntem cunoscuți; nădăjduim că și în cugetele voastre cunoscuți suntem.

12. Nu ne arătăm pe noi iarăși cine suntem, ci vă dăm prilej de laudă pentru noi, ca să-l aveți față de cei ce se laudă cu fața, iar nu cu inima.

13. Căci de ne-am ieșit din minți, este pentru Dumnezeu, iar de suntem în toată firea, pentru voi suntem.

14. Pentru că dragostea lui Hristos ne stăpânește pe noi, cari credem că dacă unui a murit pen-

ru toți, iată, dar, toți au murit;

15. Ci el a murit pentru toți, ca cei ce viază să nu mai vieze loruși, ci celui ce a murit pentru ei și a înviat.

16. De aceea, noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; iar de am și cunoscut pe Hristos după trup, de acum nu-l mai cunoaștem.

17. Deci, oricine este întru Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut; iată toate s'au făcut nouă.

18. Ci toate sunt dela Dumnezeu, care ne-a împăcat pe noi luiși prin Iisus Hristos și ne-a dat nouă să slujim împăcării.

19. Pentru că Dumnezeu era întru Hristos și a împăcat lumea cu sine, ne mai socotind păcatele ei și dându-ne nouă cuvântul împăcării.

20. Drept aceea, în locul lui Hristos vă 'ndemnăm, ca și cum Dumnezeu v'ar îndemna prin noi; în locul lui Hristos vă rugăm să vă împăcați cu Dumnezeu.

21. Pentru că pe cel ce n'a cunoscut păcatul, l-a făcut păcat, ca întru dânsul noi să dobândim dreptatea lui Dumnezeu.

6.

Buna întrebuintare a darului dumnezeesc. Fertrea de amestecul cu necredincioșii.

Iar noi fiind împreună lucrătorii lui, vă 'ndemnăm, să nu primiți inșesert darul lui Dumnezeu.

2. Căci zice: La vreme potrivită te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat; iată, acum este

6.2: Is. 49, 8.

vremea potrivită, iată acum este ziua mântuirii.

3. Nici o sminteală, întru nimic să nu dăm, ca slujba noastră să fie fără prihană.

4. Ci întru toate să ne punem înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu; întru multă răbdare, întru necazuri, întru nevoi, întru strămătorii.

5. Întru bătăi, în temnițe, în prigoniri, în osteneli, în privegheri în posturi.

6. Întru curăție, întru cumințenie, întru îndelungă răbdare, întru bunătațe, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică.

7. Întru cuvântul adevărat întru puterea lui Dumnezeu prin armele dreptății cele de dreapte și cele deastângă.

8. Prin cinste și prin nechină prin grăire de rău și prin laudă ca niște înșelători (suntem socotiți de ei) iubitori de adevăr.

9. Ca niște necunoscuți, deși cunoscuți, ca niște morți, deși totuși suntem vii, ca niște pedepșiți deși nu omoriți;

10. Ca niște întristați, deși puterea ne bucurăm; ca niște săraci, deși pe mulți îmbogățim; ca cei ce nu au nimic, deși toate le avem.

11. Gura noastră s'a deschis către voi, o, Corintenilor, întru care noastră s'a lărgit.

12. În inima noastră nu suntem strămătoriți, ci inimile noastre sunt strâmte (pentru noi).

13. Ca unor copii vă grăim. Lărgiți-vă și voi inimile, plătind cu aceeași plată.

14. Nu vă înjuțați la jug strâmt cu cei necredincioși; căci ce părtașie are dreptatea cu fărădelegea?

gea? Sau ce părtașie are lumina cu întunerecul?

15. Sau ce potrivire este între Hristos și Veliar? Sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios?

16. Ce legătură are biserica lui Dumnezeu cu idolii? Căci voi sunteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum a zis Dumnezeu: Voi locui întru ei și voi umbla între ei și le voi fi lor Dumnezeu și ei îmi vor fi mie popor.

17. De aceea, teștiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți și eu vă voi primi pe voi.

18. Și vă voi fi vouă Tată, și voi îmi veți fi mie fiu și fete, zice Domnul Atotțiitorul.

7.

Pavel laudă ascultarea Corintenilor și se bucură de dragostea lor.

Deci, având aceste făgăduințe, iubitorilor, să ne curățim pe noi de toată spurcăciunea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia noastră întru frica lui Dumnezeu.

1. Cuprindeți-ne pe noi (în inimile voastre)? Pe nimeni n'am neînșelat, nimănula pagubă nu l-am făcut, pe nimeni n'am înșelat.

2. Nu o spun ca să vă osâmbresc pe voi, căci mai înainte am vă spus că sunteți în inima noastră, ca să murim sau să trăim împreună.

3. Mare îmi este încrederea în voi, mare îmi este lauda pentru voi! Umplutu-m'am de

10: Is. 52, 11; Ier. 51, 45; Ezech. 33, 41; A doua Lege 26, 12; 2 Sa m. 14; Is. 43, 6; Ier. 31, 9; 32 3 8 1, 10; Amos 4, 13.

mângăiere! Și, cu tot necazul meu, sunt coplesit de bucurie!

5. Căci venind noi în Macedonia, nici o odihnă n'a avut trupul nostru, ci am fost strămtorați din toate părțile; dinafară războiu, dinăuntru frică.

6. Ci Dumnezeu, cel ce mângăie pe cei smerți, ne-a mângăiat pe noi cu venirea lui Tit.

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângăierea cu care a fost mângăiat de voi; căci ne-a spus nouă dorirea voastră, plângerea voastră, râvna voastră pentru mine, încât eu cu atât mai mult m'am bucurat.

8. Pentru că de v'am și întristat pe voi prin scrisoarea mea, nu mă cădesc, măcar că mi-a părut rău, căci văd că scrisoarea aceea v'a întristat, deși numai vremelnic.

9. Acum mă bucur, nu pentru că v'ați întristat, ci pentru că v'ați întristat spre pocăință. Căci v'ați întristat după Dumnezeu, ca să nu vă păgubiți întru nimic de către noi.

10. Pentru că întristarea cea după Dumnezeu lucrează pocăința spre mântuire, fără părere de rău; iar întristarea cea după lume lucrează moarte.

11. Căci iată, singură această întristare a noastră după Dumnezeu câtă sârguință a lucrat întru voi, câtă apărare și mănă (împotriva vinovatului) câtă frică și dorință, câtă râvnă și pedeapsă! Întru toate v'ați arătat că sunteți curați în această pricină.

12. Deci, de v'am și scris vouă, nu (v'am scris) pentru cel ce a nedreptățit, nici pentru cel ce a fost nedreptățit, ci ca să se vă-

dească grija voastră cea pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea ne-am mângălat cu mângăerea voastră; dar și mai vărtos ne-am bucurat de bucuria lui Tit, căci duhul lui s'a odihnit din partea voastră a tuturor.

14. Căci ori cât m'am lăudat cu voi înaintea lui, n'am rămas de rușine; ci precum toate într-adevăr le-am grăit vouă, așa și lauda noastră cea către Tit, ade-vărată s'a arătat.

15. Și inima lui este cu atât mai mult spre voi, cu cât își aduce aminte de ascultarea voastră a tuturor și de cum l-ați primit pe el cu frică și cu cutremur. Mă bucur deci, că în toate mă pot încrede în voi.

8.

Indemnare spre milostenia cea către creștinii din Ierusalim și lauda celor care fac milostenii.

Fraților, vă facem cunoscut darul lui Dumnezeu cel dăruit bisericilor din Machedonia.

2. Căci în mijlocul încercărilor multe, belșugul de bucurie și sărăcia lor cea cumpănită a sporit bogăția dărniciilor lor.

3. Căci martor sunt eu însumi, că după puterea lor și chiar peste puterea lor au dat bucuroși,

4. Și ne-au rugat pe noi cu stăruință să le primim darul și părtășia la ajutorarea sfinților.

5. Ci nu numai precum nădăjduiam, dar singuri pe sine s'au dat întâi Domnului, apoi, prin vola lui Dumnezeu, (ne-au dăruit) și nouă.

6. Atunci am rugat pe Tit, ca binefacerea pe care a început-o printre voi (atât de frumos), așa să o și isprăvească.

7. Și precum prisosiți într- toate, într- credință și într- cuvânt, într- cunoștință și într- toată sânguința și dragostea voastră cea către noi, așa să prisosiți și într- această facere de bine.

8. Nu vă spun aceasta ca și cum v'aș da o poruncă, ci prin râvnă al-tora (doresc) să pun la încercare curăția dragostei voastre.

9. Cunoașteți doar îndurarea Domnului nostru Iisus Hristos, căci bogat fiind, el a sărăcit pentru voi ca voi, cu sărăcia lui, să vă îmbogățiți.

10. Și într- aceasta vă dau sfat, spre folosul vostru, al celor cari nu numai ați dorit, ci ați și voi să începeți a face aceasta încă din anul trecut.

11. Duceți acum la îndeplinire fapta, ca precum v'a fost osândă, vrerile, așa să vă fie și a plinirii din cele ce aveți.

12. Căci dacă este osândă, darul este bine primit după cât ați dat ceva, iar nu după cât nu ați dat.

13. Pentru că nu e vorba ca altă să fie ușurați, iar voi îngreunați, ci ca să fie potriveală.

14. Astăzi prisosul vostru împlinește lipsa lor, iar mâine prisosul lor va să împlinească lipsa voastră, așa încât să fie potriveală.

15. Precum este scris: Celui ce mult nu l-a prisosit și celui ce puțin nu l-a lipsit.

16. Dar mulțumită lui Dumnezeu

8. 15: Iep. 16, 18.

zeu, celui ce a dat în inima lui Tit aceeaș osândă pentru voi.

17. Căci a primit indemnul meu și fiind plin de osândă a venit la voi de bună voe.

18. Și împreună cu el am trimis și pe fratele a cărui laudă pentru vestirea Evangheliei este lătită în toate bisericile.

19. Dar nu numai atât, ci el este și ales de biserică ca să ne însoțească în călătoriile cu darul acesta adunat de noi, spre mărirea Domnului și după dorința noastră.

20. Ne-am ferit prin aceasta, ca să nu ne defaimă pe noi cineva în această îmbelșugată adunare de daruri, săvârșită de noi.

21. Căci purtăm grija de cele bune nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Și împreună cu el am trimis încă pe un frate al nostru, a cărui osândă am încercat-o în multe și de multe ori, și care acum este și mai osârduitor pentru încrederea multă ce are în voi.

23. Cât despre Tit, el este părușul și împreună lăcrătorul meu între voi; iar ceilalți frați ai noștri, ei sunt trimiși bisericilor și mărirea lui Hristos.

24. Drept aceea, lor să le arătați, în fața bisericilor, dovada dragostei voastre și a laudei noastre cea pentru voi.

9.

Adunarea de milostenii să se facă degrab și cu bună cuvință.

(Cât despre adunarea milosteniilor pentru sfinți, este de folos a vă mai scrie vouă.

2. Căci știu bunăvoința voastră, pentru care mă laud cu voi către Machedoneni: Că Ahala este gata din anul trecut, și râvna voastră pe foarte mulți l-a indemnă.

3. Iară pe frații l-am trimis, ca lauda noastră cea despre voi în partea aceasta să nu fie deșartă, ci, precum am zis, să fiți gata,

4. Ca nu cumva când vor veni Machedonenii împreună cu mine să vă aștepte nepregătiți și să nerușinăm noi, ca să nu zicem voi, de încrederea noastră.

5. Drept aceea, am socotit a fi de trebuință să rugăm pe frați, ca să vie la voi mai de vreme, și să pregătească darurile voastre cele făgăduite de mai înainte, ca ele să fie gata ca o binecuvântare, iar nu ca un bir.

6. Aceasta însă (s'o știți): Cel ce samănă cu zgârcenile, cu zgârcenile va și secera, iar cel ce samănă într- binecuvântare, într- binecuvântare va și secera.

7. Fiecare să dea precum s'a hotărât într- inima sa, nu cu părere de rău, sau de silă; căci pe dă-tătorul de bună voe îl iubește Dumnezeu.

8. Și puternic este Dumnezeu să înmulțească tot darul într- voi, ca într- toate, pururea, toată îndestularea având, să prisosiți într- tot lucrul cel bun,

9. Precum este scris: Impărțit-a, dat-a săracilor; dreptatea lui rămâne în veac.

10. Iar cel ce dă sămânță sămănătorului și pâine spre hrană

9. 8: Prov. 22, 8; 1 Cron. 29, 17

9: Ps. 112, 9.

10: Is. 55, 10.

lui, va înmulți sămânța voastră, și va face să crească roadele dreptății voastre,

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată binefacerea, care aduce prin noi mulțumită lui Dumnezeu.

12. Căci slujirea darului acestuia nu numai că împlinește lipsurile sfinților, ci revărsă și belșug de mulțumiri (aduse) lui Dumnezeu.

13. Căci prin mărturia acestui binefaceri ei preamăresc pe Dumnezeu pentru ascultarea de Evanghelia lui Hristos, cea mărturisită de voi, și pentru bunătatea cu care îl împărtășiți pe ei și pe toți (din ale voastre),

14. Și se roagă pentru voi și vă iubesc pentru darul lui Dumnezeu care a prisosit întru voi.

15. Mulțumită lui Dumnezeu pentru darul său cel negrăit!

10.

Pavel se apără de apostolii cei mincinoși, care îl clepetesc.

Însumi eu, Pavel, vă îndemn pe voi, pentru blândețele și pentru bunătatea lui Hristos, eu, care fiind de față între voi sunt smerit, iar departe fiind de voi sunt îndrăzneț față de voi.

2. Ci vă rog să nu mă siliți, ca și fiind de față să folosesc îndrăzneala de care socotesc că mă voi folosi împotriva unora care cred că noi umblăm după cele trupesti.

3. Căci deși umblăm în trup, nu ne oștim trupest.

4. Căci armele noastre de luptă

11: Osta 10, 12.

nu sunt trupesti, ci în stare, prin Dumnezeu, să surpe întărituri!

5. Noi surpăm izvoarele minții și orice înălțare ce se ridică împotriva cunoașterii lui Dumnezeu și robim tot gândul spre ascultarea lui Hristos.

6. Și suntem gata să pedepsim toată neascultarea, atunci când ascultarea voastră va fi deplină.

7. Uitați-vă la cele de aproape. Dacă cineva este încredințat întru sine că este al lui Hristos, acela să gândească iarăși întru sine, că precum este el, așa și noi al lui Hristos suntem.

8. Căci chiar de mă voi lauda ceva mai mult cu puterea pe care ne-a dat-o Domnul spre zidirea, iar nu spre surparea voastră, nu voi rămânea de rușine.

9. Dar să nu mă arăt, ca și cum aș vrea să vă spăimântez pe voi cu scrisorile mele.

10. Căci scrisorile lui, zic ei, sunt grele și tari; iar înfățișarea lui trupestă este slabă, și cuvântul lui de nimic.

11. Celce vorbește astfel să știe, că precum suntem în cuvintele scrisorilor noastre, când lipsim, așa suntem și în fapte, când suntem de față.

12. Noi nu îndrăznim să ne măsurăm sau să ne asemănăm cu cei ce se laudă pe sine sloznic, căci cei ce se măsoară cu ei înșiși și se aseamănă cu ei înșiși, sunt niște nepricepuți.

13. Noi însă nu ne vom lauda peste măsură, ci după măsura hotărârii pe care ni l-a măsurat nouă Dumnezeu ca să ajungem până la voi.

14. Deci nu ne întindem pe

măsura noastră, ca și cum n'am ajuns până la voi, pentru că până la voi am ajuns cu Evanghelia lui Hristos.

15. Nu ne laudăm cu cele ce sunt peste măsură, adică cu ostenele strelne; ci nădăjduim că sporind credința voastră ne vom mări întru voi tot mai mult, dar după hotarul măsurat nouă.

16. Ca să propoveduim Evanghelia și în părțile cele de dincolo de voi, dar fără să ne laudăm, cu lucrul găsit gata, pe hotar strein.

17. Iar cel ce se laudă, întru Domnul să se laude.

18. Căci nu cel ce se laudă pe sine este vrednic, ci acela pe care Domnul îl laudă.

11.

În clepetirile apostolilor mincinoși Pavel răspunde cu înfățișarea osteneților sale.

O, de mi-ați îngădui puțină, nebunie! Dar mi-ați și îngăduit.

2. Că vă râvnesc pe voi cu râvnă dumnezească, pentru că v'am încredințat unui bărbat, lui Hristos, ca să vă pun înaintea lui ca pe o bătălie neprihănită.

3. Dar mă tem, ca nu cumva precum șarpele a amăgit pe Eva cu vicleșugul său, așa să vă strice și oușetele voastre (abătându-le) de la curăția cea întru Hristos.

4. Căci dacă venind cineva ar îndrăzni să propoveduiască un alt duh, pe care eu nu l-am propoveduit, sau dacă ați primi alt duh, care nu l-ați primit, sau altă evan-

10. 17: Ier. 9, 22-23.

ghelie, pe care n'ați primit-o, cum v'ați mai supune!

5. Dar eu socotesc că întru nimic nu sunt mai pre jos decât apostolii cei mai mari.

6. Căci măcar că sunt nescusit la vorbă, dar nu sunt nescusit la știință; ci pretutindenea întru toate v'am dovedit-o vouă.

7. Păcătuit-am oare, că smerindu-mă pe mine ca voi să vă înălțați, în dar v'am vestit vouă Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Alte biserici am prădat, primind dela ele plată spre a sluji vouă, și venind la voi și fiind lipsit, n'am fost nimănui povară.

9. Căci lipsurile mele le-au împlinit frații cei veniți din Macedonia; și întru toate m'am ferit să vă fiu povară și mă voi feri.

10. Pe adevărul lui Hristos care este întru mine: lauda aceasta nu mi se va răpi mie în laturile Ahalei!

11. Pentru ce? Oare pentru că nu vă iubesc pe voi? Dumnezeu știe!

12. Iar ceea ce fac voi mai face, ca să tai pricina celor ce poftesc pricină; ca întru ceea ce se laudă, să fie dovediți ca și noi.

13. Căci unii ca aceștia sunt apostoli mincinoși, lucrători vicleni care își închipuiesc că sunt apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu-i de mirare, căci însuși satana se prefăce în inger al luminii.

15. Nu este deci lucru mare, dacă și slujitorii lui se prefac că sunt slujitori ai dreptății; dar sfârșitul le va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: Să nu mă socotească cineva că sunt nebun; iar

de nu, primiți-mă măcar ca pe un nebun, ca să mă laud și eu cât de puțin.

17. Ceea ce grăesc despre această laudă nu grăesc după Domnul, ci așa, ca din nebulie.

18. De vreme ce mulți se laudă după trup, mă voi lauda și eu.

19. Pentrucă voi înțelepți fiind, bucuos suferiți pe cei nebuși.

20. Căci de vă robește cineva, de vă mănâncă cineva, de vă jefuește cineva, de se trufește cineva, de vă bate cineva peste obraz, voi suferiți.

21. Spre rușinarea mea o spun: Aici noi ne-am arătat slabi. Dar în orice ar îndrăzni cineva să se laude - vorbesc ca un nebun - îndrăznesc și eu!

22. Sunt ei Iudei? Și eu. Sunt ei Israeliteni? Și eu. Sunt ei sămânță a lui Avraam? Și eu.

23. Sunt ei slujitorii ai lui Hristos? Ca un nebun (ce sunt) o spun: Cu atât mai mult eu! În ostenele mai mult, întru bătaie peste măsură, în temniță adeseori, în primejdii de moarte de multe ori.

24. Dela Iudei de cinci ori câte patruzeci fără de una am luat;

25. De trei ori cu tolege am fost bătut, odată cu pietre am fost împroșcat, de trei ori s'a sfărâmat corabia cu mine, o noapte și o zi întru adânc am petrecut;

26. În călătoriile de multe ori (am fost) în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea rudenilor, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații cei mincinoși.

27. Întru osteneală și întru necazuri, în privegheri de multe ori, în foame și în sete, în posturi adeseori, în frig și în golătate.

28. Afară de aceste (necazuri) din afară, zilnic rabd năvala perimenilor asupra mea și port grăla tuturor bisericilor.

29. Cine este neputincios și eu să nu mă simt neputincios cu el? Cine se smintește (în credință) și eu să nu mă aprind?

30. De se cuvine să mă laud, întru neputințele mele mă voi lauda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, cel care este binecuvântat în veci, știe că nu mint!

32. În Damasc dregătorul regelui Areta a pus să păzească cetatea Damascului, vrând să mă prinză;

33. Și pe o fereastră am fost slobozit într-o coșniță peste zid și am scăpat din mâinile lui.

12.

Urmarea popestirii osteneților lui Pavel.

Trebue să mă laud - dar cum îl folosește? Căci voi veni la vedeni și la descoperiri ale Domnului.

2. Cunosc un om întru Hristos, care mai înainte cu patruzeci ani - de a fost în trup, nu știu sau de a fost afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe! - a fost răpit până în al treilea cer.

3. Și știu că acest om - dacă a fost în trup, nu știu; sau dacă a fost afară de trup, nu știu; Dumnezeu știe! -

4. A fost răpit în raiu și a auzit cuvinte de nespus, cari nici nu-i este îngăduit omului să le roștească.

5. Cu unul ca acesta mă voi lauda; iar cu mine nu vă voi lauda, fără numai întru neputințele mele.

6. Ci chiar de-aș voi să mă laud, nu voi fi un nepriceput, căci voi grăi adevărul. Dar mă feresc, ca să nu cugete cineva de mine mai mult decât ceea ce vede sau aude dela mine.

7. Și ca să nu mă semețesc cu măreția acestor descoperiri, datu-mi s'a mie un bold în trup, un inger al satanei ca să mă bată peste obraz, să nu mă semețesc.

8. Pentru aceasta de trei ori am rugat pe Domnul, ca să-l departez dela mine.

9. Dar mi-a zis mie: Îți este ajuns darul meu, căci puterea mea întru neputință se desăvârșește. Deci, mă voi lauda mai bucuos întru neputințele mele, ca să locuiesc întru mine puterea lui Hristos.

10. De aceea mă bucur întru neputințe, întru defăimări, întru nevoi, întru prigoane, întru strămătări pentru Hristos, căci când sunt slab, atunci sunt tare.

11. Lădatu-m'am ca un nebun? Voi m'ați silit. Căci de voi mi se cădea să flu lădat, pentru că nu sunt cu nimic mai pre jos de al apostolilor cel mai mari, măcar că eu nimica nu sunt.

12. Căci semnele apostoliei mele vă arăt întru voi în tot felul de suferințe, în semne, în minuni și în puteri.

13. (Într'adevăr) cu ce sunteți mai

prejos decât celelalte biserici, fără numai cu aceea că eu nu v'am fost o povară? Iertați-mi nedreptatea aceasta.

14. Iată, gata sunt a trela oară să viu la voi, și nu vă voi îngreua pe voi, căci nu caut al voastre, ci pe voi; pentru că nu fiți sunt datorți să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru fiți.

15. Deci, eu prea bucuos voi cheltui și mă voi cheltui și pe mine pentru sufletele voastre; măcar că iubindu-vă mai mult, eu sunt iubit de voi mai puțin.

16. Ci fie! Eu nu v'am îngreuat pe voi, dar fiind istet, v'am prios cu viclesug.

17. Folositu-m'am oare cu ceva dela voi prin vreunul din cei ce l'am trimis la voi?

18. Am rugat pe Tit (să meargă la voi) și împreună cu el am trimis și pe un frate. Au doară v'a luat ceva Tit? N'am umblat noi oare întru același duh? Și nu pe aceleași urme (am călcat)?

19. Voi credeți mereu că ne desvinovățim înaintea voastră. Dar noi grăim înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos, și toate acestea (le grăim), iubiiți mei, pentru zidirea voastră.

20. Căci mă tem, ca nu cumva de voi veni să vă aflu pe voi precum nu voesc, și eu să flu aflat de voi precum nu voiți. Mă tem să nu aflu (la voi) priciri, plisme, mâni, sfezi, clevețiri, șoapte, semețiri, neorânduțeli.

21. (Mă tem) ca nu cumva, venind la voi, Dumnezeuul meu să mă smerească iarăși înaintea voastră și să plâng pe mulți din cei ce au păcătuit mai înainte și nu s'au po-

căit de necurăția și desfrânarea și netrebnicia, la care s'au dat.

13.

Pavel îndeamnă pe Corinteni la pocăință, vestindu-le că oine a treia oară la ei.

Iată, viu la voi a treia oară. Prin gura a două sau trei mărturii se va statornici orice pricină.

2. Am spus mai înainte, când am fost de față la voi a doua oară, și acum spun iarăși de cu vreme, nefiind de față, celor ce mai înainte au păcătuit și tuturor celorlalți, că de voi veni încă odată, nu voi mai fi cruțător.

3. De vreme ce căutați o dovadă că cel ce grăește întru mine este Hristos - el nu este neputincios întru voi, ci puternic.

4. Căci de s'a și răstignit întru neputință, prin puterea lui Dumnezeu însă este viu. Așa și noi, suntem neputincioși întru el, dar prin puterea lui Dumnezeu vom fi vii împreună cu dânsul, în înimile voastre.

5. Pe voi înșivă vă ispitiți, dacă sunteți întru credință; pe voi înșivă vă puneți la încercare. Sau nu vă cunoașteți pe voi înșivă, că Iisus

13. 1: A doua Lege 19, 15.

Hristos este întru voi? Afară numai dacă nu sunteți niște netrebniți.

6. Nădăduese însă că veți cunoaște că noi nu suntem netrebniți.

7. Ci ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nici un rău; nu ca noi să ne arătăm lămurii, ci ca voi să faceți binele, iar noi să fim ca niște netrebniți.

8. Căci noi nu putem nimic împotriva adevărului; pentru adevăr însă putem.

9. Noi ne bucurăm când suntem slabi; iar voi să fiți tari. Pentru aceasta ne și rugăm: pentru desăvârșirea voastră.

10. De aceea vă scriu acestora, fiind de parte, ca atunci când voi fi de față să nu folosesc asprimea după puterea care mi-a dat-o mie Domnul spre zidire, iar nu spre suprare.

11. De încheiere, bucurați-vă fraților! Desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, uniți-vă în cuget, viețuiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Închinați-vă unui altuia cu sărutare sfântă.

13. Închină-vi-se vouă toți sfinții.

14. Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE GALATENI

1.

Vestatornicia Galatenilor. Vrednicia de apostol a lui Pavel.

Pavel apostolul, nu dela oameni, nici prin om, ci prin Iisus Hristos și prin Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe el din morți,

2. Și toți frații cari sunt împreună cu mine, bisericilor Galatilor.

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos,

4. Cel ce s'a dat pe sine pentru rănteale noastre, ca să ne scoată din acest veac rău, după voia lui Dumnezeu și a Tatălui nostru,

5. Cărui se cuvine slava în tot vecilor. Amin.

6. Mă mir că așa de repede vă despărțiți dela cel ce v'a chemat pe voi prin darul lui Hristos, la altă evangheliă,

7. Care nici nu este altă, fără numai sunt unii (oameni) cari vă tulbură pe voi și voesc să întoracă pe dos Evanghelia lui Hristos.

8. Ci chiar dacă noi înghețăm un inger din cer v'ar vesti vouă altă evangheliă decât aceea pe care eu v'am vestit-o, să fie anatema!

9. Precum am zis mai înainte, și acum zic iarăși: Oricine vă va binevesti altceva decât ceea ce ați primit, să fie anatema!

10. Caut eu oare plăcerea oamenilor sau a lui Dumnezeu? Uimăblu eu oare să plac oamenilor? Că de așa căuta plăcerea oamenilor, n'aș fi sluga lui Hristos.

11. Vă vestesc deci, fraților, că Evanghelia propovăduită de mine nu este după om.

12. Căci nici nu am luat-o nici nu am învățat-o dela oameni, ci din descoperirea lui Iisus Hristos.

13. Că ați auzit (de bună seamă) de purtarea mea de odinioară întru credința iudaicească, cum că peste măsură prigoneam biserica lui Dumnezeu și o surpam pe ea.

14. Și spoream în credința iudaicească mai mult decât mulți din cei de o vârstă cu mine din neamul meu, foarte râvnitor fiind părinteștilor mele obiceiuri.

15. Dar când cel ce m'a ales din pântecul maicii mele bine a voit și m'a chemat prin darul său,

16. Ca să descopere pe Fiul său întru mine, ca să-l binevestesc pe el printre păgâni, nu m'am grăbit să mă sfătuiesc cu niscui oameni,

17. Nici nu m'am suit la Ierusalim la apostoli cel mai înainte de mine, ci m'am dus în Arabia, și iarăși m'am întors la Damasc.

18. Apoi după trei ani m'am suit la Ierusalim să văz pe Petru și am rămas la el cincisprezece zile;

19. Iar pe altul din apostoli n'am văzut, fără numai pe Iacov fratele Domnului.

20. În cele ce vă scriu vouă, iată, vă (incredințez) înaintea lui Dumnezeu că nu mint.

21. După aceea am venit în părțile Siriei și ale Cilichiei.

22. După față eram necunoscut bisericilor iudeei, celor întru Hristos;

23. Ci numai auziau spunându-se: Cel ce ne prigonea pe noi cândva, acum binevestește credința pe care oarecând o pierdea.

24. Și slăveau pe Dumnezeu pentru mine.

2.

Soborul apostolilor. Intre Paul și Petru, Mântuirea este din credință, nu din lege.

Apoi, după patrusprezece ani m'am suit iarăși la Ierusalim împreună cu Varnava, luând cu noi și pe Tit.

2. Și, având o descoperire, m'am suit și le-am arătat la Evanghelia pe care o propovăduiesc între păgâni, îndeosebi celor mai aleși (apostoli), ca nu cumva să alerg sau să fi alergat în zadar.

3. Ci nici Tit, care era cu mine și era Elin, n'a fost silit să se tolănească împrejur.

4. Iar fraților mincinoși, care intraseră pe ascuns să iscodească slobozenia noastră pe care o avem întru Hristos Iisus și să ne lăsară robii (legii),

5. Nici măcar un ceas nu ne-am supus, ca adevărul Evangheliei să rămăie (neclintit) întru voi.

6. Cât despre cel ce se socotește a fi ceva - nu mi pasă de ce el era el mai înainte, fiindcă Dumnezeu nu caută la fața omului; aceștia nu au adăos nimic (la Evanghelia mea).

7. Ci dimpotrivă, văzând că mie mi s'a incredințat Evanghelia pentru cei necăiați împrejur, precum lui Petru cea pentru cei tăiați împrejur, -

8. Căci cel ce le-a trimis pe Petru să binevestească printre cei tăiați împrejur, m'a trimis și pe mine printre păgâni -

9. Și cunoscând darul cel dat mie, Iacov și Chifa și Ioan, care sunt socotiți a fi stâlpi (ai bisericii), mi-au dat mie și lui Varnava

acepta tovarășiei, ca noi să propovăduim între păgâni, iar ei între cei tăiați împrejur.

10. Ei ne-au pretins numai să ne plăcem aminte de cei săraci, ceea ce m'am și nevoit a face.

11. Dar când a venit Petru în Antiohia, pe față l-am stat împreună, căci era vrednic de încredințare.

12. Pentrucă înainte de a veni mesecari trimiși dela Iacov, mânca împreună cu păgânii; iar dacă au venit, se ferea și se osebla pe sine, temându-se de cei tăiați împrejur.

13. Și împreună cu el s'au făcut și ceilalți Iudei, încât și Varnava a fost târit în făcările lor.

14. Ci dacă am văzut că nu trăiește drept, după adevărul Evangheliei, am zis lui Petru înaintea tuturor: Dacă tu, Iudeu fiind, viești ca păgânii, iar nu ca Iudeii, contrazice silești pe păgâni să viească după datinile Iudeilor?

15. Noi suntem din fire Iudei, dar nu păcătoși din păgânătate.

16. Dar știind că omul nu se salvează din faptele legii, ci numai prin credința în Iisus Hristos, nu crezut și noi întru Iisus Hristos, nu ne îndreptăm din credința în Hristos, iar nu din faptele legii, căci din faptele legii nu se va salvea nimeni.

17. Dacă însă căutând să ne salvează întru Hristos, ne-am făcut noi înșine păcătoși, este oare Hristos slujitor păcatului? Nici de gând.

18. Căci dacă zidesc din nou ceea ce am dărâmat, calcător deșinează mă adevăresc pe mine.

J 18: Ps. 143, 2.

19. Pentrucă eu prin lege am murit pentru lege, ca să viețuiesc pentru Dumnezeu.

20. Impreună cu Hristos m'am răstignit, așa că de acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește întru mine. Și dacă trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și s'a dat pe sine pentru mine.

21. Eu nu lapăd darul lui Dumnezeu; căci dacă dreptatea vine prin lege, atunci Hristos în zadar a murit.

3.

Avraam pildă de îndreptare prin credință. Legea nu îndreptățează, ci pune blestem. Hristos ridică blestemul legii. Cele bune nu sunt din lege, ci din credință.

O Galateni fără de minte, cine v'a ademenit pe voi să nu vă supuneți adevărului, voi, în ochii cărora Iisus Hristos a fost zugrăvit ca răstignit între voi?

2. Numai aceasta voesc să aflu dela voi: Din faptele legii ați primit voi Duhul, sau din ascultarea credinței?

3. Atât de fără de minte sunteți? Incepând cu Duhul, acum sfârșiți cu trupul?

4. Oare în zadar ați pățimit atâtea? Cu adevărat (pare că în zadar)!

5. Cel ce vă dă vouă Duhul și face minuni întru voi, oare din faptele legii (le face), sau din ascultarea credinței?

6. Precum este scris: Avraam

3. 6: Fac. 15, 6.

a crezut lui Dumnezeu și i s'a socotit lui intru dreptate.

7. Să știți, dar, că cei ce sunt din credință, acela sunt fiți lui Avraam.

8. Și scriptura văzând mai înainte că Dumnezeu din credință îndreptează neamurile, mai înainte a binevestit lui Avraam: Intru tine se vor binecuvânta toate neamurile.

9. Drept aceea, cei ce sunt din credință sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Avraam.

10. Căci câți sunt din faptele legii sunt sub blestem; că scris este: Blestemat este tot cel ce nu stăruie intru săvârșirea tuturor celor scrise în cartea legii.

11. Iar cum că prin lege nu se îndreptează nimeni înaintea lui Dumnezeu, este învederat, pentru că: Dreptul din credință va fi viu.

12. Legea însă nu este din credință, dar omul care o plinește va fi viu printrânsa.

13. Hristos ne-a răscumpărat pe noi din blestemul legii, făcându-se pentru noi blestem - pentru că este scris: Blestemat este tot cel spânzurat pe lemn -

14. Ca prin Hristos Iisus binecuvântarea lui Avraam să se reverse peste neamuri și pentru ca prin credință să primim Duhul cel făgăduit.

15. Fraților, omenește grăind, o diată întărită după lege, măcar că-i lucru omenesesc, n'o mai des-

face nimeni, nici nu-i mai adăuga ceva.

16. Iar făgăduințele s'au făcut lui Avraam și sămânței lui. Nu zice însă: Și sămânțelor, ca de mai multe, ci ca de una: și sămânții tale, care este Hristos.

17. Voesc să spun, așa după ce diata cea mai înainte înaintea de Dumnezeu nu poate fi subcată de lege, care a venit după patru sute și treizeci de ani, încât făgăduința să-și piarză puterea.

18. Căci dacă moștenirea din lege, nu mai este din făgăduință; iar lui Avraam prin făgăduință i-a dăruit Dumnezeu moștenirea.

19. Atunci ce rost mai are legea? Ea s'a adăugat pentru că cările de porunci. S'a adăugat legea, până când avea să vină sămânța, căreia i se făcuse făgăduință, rânduită fiind prin încredințarea în mâna mijlocitorului.

20. Iar mijlocitorul nu este altul decât unul, Dumnezeu însă unul este.

21. Așadară, este oare legea împotriva făgăduințelor lui Dumnezeu? Nici decum! Căci de ce s'a dat o lege în stare să dea viață, cu adevărat dreptatea ar veni din lege.

22. Ci scriptura toate le-a inclus sub păcat, pentru că făgăduința din credința în Iisus Hristos nu se dea celor ce cred.

23. Înainte de venirea credinței noi eram sub paza legii, fiindcă fiind până la credința care vine să se descopere.

8: Fac. 12, 3; 18, 18.

10: A doua Lege 27, 26.

11: Avac. 2, 4.

12: Lev. 18, 5.

13: A doua Lege 21, 23.

16: Fac. 12, 7; 13, 15; 17, 7; 22, 17.

18: 24, 7.

24. De aceea legea ne-a fost nouă învățătoare spre Hristos, ca din credință să ne îndreptăm.

25. Iar dacă a venit credința, nu mai suntem sub învățător.

26. Căci toți sunteți fiii lui Dumnezeu prin credința în Iisus Hristos.

27. Câți în Hristos v'ați botezați, în Hristos v'ați îmbrăcat.

28. Nu mai este ludeu nici Elin; nu mai este rob nici slobod; nu mai este parte bărbătească nici femeiască, pentru că voi toți sunteți una în Iisus Hristos.

29. Iar dacă sunteți ai lui Hristos, iată sunteți sămânță a lui Avraam și moștenitori, după făgăduință.

4.

Iuși lui Dumnezeu sunt slobodi față de lege.

(Eu vă spun: Câtă vreme moștenitorul este prunc, intru lege nu se osebește de rob, măcar că este stăpân peste toate;

Căci este sub epitropi și e omul până la vremea cea rănduită de tatăl său.

Așa și noi, când eram prunci, eram robii stărilor lumii.

Iar când a venit plinirea vremii, trimis-a Dumnezeu pe Fiul lui cel născut din femeie, născut sub lege,

Ca pe cei de sub lege să-i răscumpere, iar noi să primim încredințarea.

Și fiindcă sunteți fii, trimis-a Dumnezeu pe Duhul Fiului său în inimile voastre, care strigă: Avva! Tatăl!

7. De aceea tu nu mai ești rob,

ci fiu; iar de ești fiu, ești și moștenitor prin harul lui Dumnezeu.

8. Atunci, necunoscând pe Dumnezeu, slujeați celor ce nu sunt dumnezei din fire.

9. Iar acum, după ce ați cunoscut pe Dumnezeu, și mai vărtos după ce ați fost cunoscuți de Dumnezeu, cum vă întoarceți iarăși la stărilor cele slabe și sărace cărorora voiți să le sluiți din nou?

10. Păziți zilele și lunile și sărbătorile și anii?

11. Mă tem de voi, să nu mă fi ostenit la voi în zadar.

12. Rogu-vă pe voi, fraților, fiți precum sunt eu, căci și eu am fost precum sunteți voi. Cu nimic nu m'ați supărat.

13. Știți doară că intru slăbiciunea trupului eram, când v'am binevestit vouă întâi.

14. Și încercarea intru care era trupul meu nu ați defăimat-o, nici nu v'ați scârbit de ea, ci m'ați primit ca pe un inger al lui Dumnezeu, ca pe Hristos Iisus.

15. Unde este deci fertilețea voastră? Căci vă mărturisesc vouă, că, de era cu puțință, ochii voștri vi l-ați fi scos și mi l-ați fi dat mie.

16. Drept aceea, făcutu-m'am oare vrășmașul vostru, pentru că v'am spus vouă adevărul?

17. Acela vă râvnesc pe voi, dar nu după cuvânt, ci vor să vă osebească pe voi, ca să le urmați lor.

18. Ci bine este a râvni pururea lucrul cel bun, nu numai când sunt de față la voi.

19. Copiii mei, pentru cari sufăr din nou durerile nașterii, până ce Hristos va lua chip intru voi,

20. Aș dori să fiu acum la voi și să-mi schimb glasul meu, căci nu vă mai înțeleg!

21. Spuneți-mi, voi cari voiți să fiți sub lege, nu auziți legea?

22. Scris este, doară, că Avraam doi feciori a avut: unul din roabă, iar altul din femeie slobodă.

23. Dar cel din roabă s'a născut după trup, cel din femeia slobodă însă s'a născut din făgăduință.

24. Acestea au altă înțelegere! Căci aceste (femei) sunt cele două Legi: Una de pe muntele Sinai, care naște spre robie, este Agar;

25. Agar însemnează muntele Sinai din Arabia, și asemenea este Ierusalimului de acum, care stă în robie cu fiul săi;

26. Iar Ierusalimul cel de sus este slobod, și este malca noastră a tuturor.

27. Pentru că scris este: Veselește-te cea steapă, care nu naște! Glăsuște și strigă tu care n'ai durerile nașterii, căci mai mulți sunt fiil celei părăsite decât ai celei ce are bărbat!

29. Ci precum atunci cel ce se născuse după trup prigonea pe cel ce se născuse după duh, tot așa și acum.

30. Dar ce zice scriptura? Izgonește pe roabă și pe fiul ei, căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul celei slobode.

31. Drept aceea, fraților, nu suntem filii ai roabei, ci ai celei slobode.

4. 27: Is. 54, 1.

30: Fac. 21, 10. 12.

5.

Cel chemat la credință, prin patimile lui Hristos sunt slobod de taptele legii. Slobozenia ta după duh.

Stăruiești deci în slobozenia cu care Hristos ne-a slobozit pe noi, și nu vă lăsați prinși din nou în jugul robiei.

2. Iată, eu, Pavel, vă spun vouă: De vă veți tăia împrejur, Hristos nu vă va folosi vouă nimic.

3. Și iarăși î-o spun ori cui v-ați tăiat împrejur că este dator să plănească toată legea.

4. Voi, cei ce voiți să vă îndreptați prin lege, v'ați despartit de Hristos; ați căzut din dar.

5. Iar noi așteptăm cu dragoste prin credință, nădejdea dreptății.

6. Căci întru Hristos Iisus nu e tălerea împrejur, nici netăierea împrejur nu poate nimic, ci credința care lucrează prin dragoste.

7. Erați pe drumul cel bun. Cine v'a oprit, ca să nu vă puneți adevărului?

8. Statul acesta nu este deloc cel ce v'a chemat pe voi.

9. Puțin aluat dospește toată făcământătura.

10. Eu am încredere în voi întru Domnul, că nu veți cădea altfel; iar cei ce vă tulbură pe voi, oricine ar fi, va purta osanda sa.

11. Cât despre mine, fraților, dacă mai propoveduesc tălerea împrejur, pentru ce aș mai fi prigonit? Atunci smintela crucii încetă!

12. O de s'ar tăia de tot în jur numai împrejur!) cei ce vă derâtesc pe voi!

13. Ci voi, fraților, ați fost chemați la slobozenie. Numai să nu folosiți slobozenia voastră spre pribejia păcatului, ci prin dragoste să slujiti unul altuia.

14. Că toată legea într'un cuvânt se cuprinde, adică: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

15. Iar de vă mușcați unul pe altul și vă mâncați, căutați să nu vă mistuiți unul pe altul.

16. De aceea vă spun: Umblați duhovnicește și (atunci) poftele trupului nu le veți mai împlini.

17. Căci poftele trupului potrivnice sunt Duhului, iar ale Duhului sunt potrivnice trupului. Și acestea se împotrivesc întreolaltă, ca să nu faceți ceea ce voiți.

18. Iar de vă purtați cu Duhul, nu sunteți sub lege.

19. Faptele trupului sunt cunoscute. Ele sunt acestea: preacurvia, neîncredința, destrăbălarea,

20. Slujirea idoloilor, fermecătoria, vrajbele, sfezile, zavistile, urăurile, gâlceviile, desbinările, osândurile,

21. Pismuirile, uciderile, bețiile, neîncredințele fără măsură și altele asemenea acestora. Precum v'am spus mai înainte, vă spun și acum: cei ce fac unele ca acestea nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Dimpotrivă, roada Duhului este: dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunătața, încredința de bine, credința,

23. Blandețea, înfrânarea poftelor, împotriva unora ca acestea este lege.

23: Lev. 19, 18.

24. Iar cele ce sunt ale lui Hristos, și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele.

25. De trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm.

26. Să nu umblăm după mărire deșartă, întărându-ne și pismuirile unii pe alții.

6.

Să îndreptăm cu blândețe pe frații cei rătăciți. Lauda lui Pavel: crucea lui Hristos.

Fraților, de va și cădea vreun om, fără de veste, în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați pe unul ca acela cu duhul blandetelor, păzindu-te pe tine însuși să nu cazi în ispită.

2. Purtați sarcinile unii altora și așa pliniți legea lui Hristos.

3. Că de socotește cineva că este ceva, nimica fiind, acela se amăgește pe sine.

4. Ispitească și flecare faptele sale, și atunci întru sine își va avea lauda, iar nu în altul.

5. Căci flecare își va purta sarcina sa.

6. Cel ce primește cuvântul (Evangeliei) să împărtășească pe cel ce învață din toate bunurile sale.

7. Nu vă amăgiți, Dumnezeu nu poate fi batjocorit: Ce va sămăna omul, aceea va și secera.

8. Cel ce samăna în trupul său, din trup va secera stricăciune; iar cel ce samăna întru Duhul, din Duhul va secera viață veșnică.

9. Și să fim neosteniți în săvârșirea binelui, căci nelenevindur, în vreme potrivită vom și secera.

10. Așa dar, până când avem vreme, să facem bine tuturor, dar mai ales celor de o credință cu noi.

11. Vedeți cu ce slove mari v'am scris vouă chiar cu mâna mea!

12. Cei ce vor să se laude cu trupul, aceia vă sfîlesc să vă tăiați împrejur numai ca să nu pătiți mească prigoană pentru crucea lui Hristos.

13. Pentrucă nici singuri cei ce se tale împrejur nu păzesc legea, ci voesc ca voi să vă tăiați împrejur, ca în trupul vostru să se laude.

14. Eu însă nu voesc să mă

laud fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin care lumea s'a răstignit pentru mine și eu pentru lume.

15. Căci întru Hristos Iisus nu tăierea împrejur, nici netăierea împrejur nu prețuește nimic, ci lăpătura cea nouă.

16. Și câți vor umbra după dreptarul acesta, pace și milă pentru ei și peste Israelul lui Dumnezeu!

17. Iar de aci înainte nimeni să nu-mi mai facă supărare, căci ranele Domnului Iisus le port pe trupul meu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru, fraților! Amin.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EFESENI

1.

Cel aleși. Rugăclune pentru Efeseni, ca să cunoască mântuirea cea întru Hristos.

Pavel, prin voia lui Dumnezeu apostol al lui Iisus Hristos, sfîntilor celor ce sunt în Efes și credincioșilor întru Domnul Hristos Iisus:

2. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos!

3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care ne-a binecuvântat pe noi în locașurile cele cerești, cu tot felul de binecuvântări duhovnicești întru Hristos,

4. Precum ne-a ales pe noi întru dănsul mai înainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinți și fără le prihană înaintea lui,

5. Mai înainte rânduindu-ne pe noi, întru a sa dragoste, spre în-

fierea cea prin Iisus Hristos, după bunăvoința voii sale,

6. Spre lauda măririi darului său, cu care ne-a dăruit pe noi prin Fiul său cel iubit,

7. Întru care prin sîngele lui avem răscumpărarea și lertarea păcatelor, după bogăția darului lui,

8. Pe care l-a făcut să primim sească întru noi spre toată înțelepciunea și priceperea,

9. Arătându-ne nouă taina voii sale, după bunăvoința sa, precum mai înainte a hotărît întru sine,

10. Spre întocmirea plinirii vremilor, ca toate să le adune lași întru Hristos, și cele din ceruri și cele de pe pămînt, înrînsul,

11. Întru care ne-am făcut și moștenitori, hotărîți fiind mai înainte, după rânduiala celui ce toate le lucrează după sfatul voii sale,

12. Ca să fim noi spre lauda măririi sale, noi cari mai înainte am nădărduit întru Hristos,

13. În el și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului, Evanghelia mântuirii voastre, în el crezând, v'ați pecetluit cu Duhul cel Sfânt al făgăduinții,

14. Care este arvuna moștenirii noastre spre răscumpărarea celor dobândiți de el, spre lauda măririi lui.

15. Drept aceea, și eu auzind de credința voastră întru Domnul Iisus și de dragostea voastră către toți sfinții,

16. Nu încetez a mulțumi (lui Dumnezeu) pentru voi, pomenindu-vă în rugăciunile mele,

17. Ca Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea vouă duhul înțelepciunii și al descoperirii, spre cunoștința lui,

18. Și să vă lumineze ochii minții voastre, ca să știți voi care este nădejdea la care v'a chemat și care este bogăția slavei moștenirii lui păstrată pe seama sfinților,

19. Și care este mărimea nemărginită a puterii lui întru noi cei ce credem, după lucrarea puterii tării sale,

20. Pe care a arătat-o întru Hristos, sculându-l pe el din morți și punându-l să șază deodată pe tron, întru cele cerești,

21. Mai presus decât toată înșelăciunea și stăpânirea și puterea și domnia și decât tot numele ce se numește, nu numai în veacul acesta, ci și în cel ce va să vie.

22. Și toate le-a supus sub picioarele lui, și mai pre sus de toate l-a dat pe el cap Bisericii,

1. 22: Ps. 8, 7.

23. Care este trupul lui, plinirea celui ce împlinește toate întru toți.

2.

Impăcarea păgânilor și a iudeilor cu Dumnezeu, prin Hristos.

Ci voi erați morți prin greșalele și păcatele voastre,

2. Întru cari ați umblat cândva după veacul lumii acestuia, după vola domnului celui ce stăpânește văzduhul, a duhului celui ce lucrează acum întru fiili neascultării.

3. Între aceștia și noi toți am petrecut oarecând, după pofta trupului nostru, făcând voile trupului și ale simțurilor; și eram din fire filii ai mâniei, ca și ceilalți.

4. Dar Dumnezeu, bogat în milă, pentru multa sa dragoste cu care ne-a iubit pe noi,

5. Măcar că eram morți prin păcatele noastre, ne-a înviat împreună cu Hristos. — În dar sunteți mântuiți! —

6. Și împreună cu dânsul ne-a sculat și ne-a pus să ședem întru cele cerești prin Hristos Iisus,

7. Ca să arate în veacurile viitoare bogăția cea mare a darului său, prin bunătatea arătată nouă, întru Hristos Iisus.

8. Căci în dar sunteți mântuiți, prin credință; și aceasta nu dela voi, ci este darul lui Dumnezeu.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Pentru că a lui faptură suntem, zidiți întru Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu

mai înainte le-a gătit, ca să umblăm întru ele.

11. De aceea, aduceți-vă aminte, că odinioară voi păgânii cu trupul, cari vă chemați netăiați împrejur de către cei ce se cheamă tăiați împrejur, cu tăiere împrejur făcută în trup, de mână,

12. În vremea aceea erați fără de Hristos, înstreinați de obștea lui Israel și streini de așezămintele făgăduinții, fără nădejde și fără de Dumnezeu în lume.

13. Iar acum, întru Hristos Iisus, voi cari oarecând erați departe, aproape v'ați făcut prin sângele lui Hristos.

14. Pentru că el este pacea noastră, el care a făcut din două lumi una, surpând zidul despărțitor dela mijloc, adică vrajba,

15. Stricând în trupul său legea poruncilor cu învățăturile ei, da întru sine pe amândoi să-i zidească într'un om nou, făcând pace;

16. Și pe amândoi să-i împace cu Dumnezeu într'un trup, prin crucea cu care el a omorât vrajba.

17. Și venind a vestiți pace vouă: și celor de departe și celor de aproape.

18. Căci printrânsul avem, și unii și alții, apropierea în același Duh, către Tatăl.

19. Drept aceea, de acum nu mai sunteți streini și venetici, ci sunteți cetățeni împreună cu sfinții și cașnici ai lui Dumnezeu,

20. Zidiți fiind pe temelia apostolilor și a prorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos.

21. Întru el orice zidire se ține laolaltă și crește întru locaș sfânt, întru Domnul.

22. Întru el sunteți zidiți și voi împreună, ca să fiți locaș al lui Dumnezeu întru Duhul,

3.

Înțelepciunea dumnezeiască dată lui Pavel spre luminarea neamurilor. Rugăciunea pentru Biserică.

De aceea, eu Pavel, legatul lui Iisus Hristos pentru voi păgânii,

2. De veți fi auzit de înțelegerea darului lui Dumnezeu care mi s'a dat mie pentru voi:

3. Căci prin descoperire mi s'a arătat mie taina, precum am scris mai înainte pe scurt,

4. De unde cetind, puteți cunoaște știința mea despre taina lui Hristos,

5. Care nu s'a arătat fiilor oamenilor în alte veacuri, precum s'a descoperit acum sfinților lui apostoli și proroci, prin Duhul:

6. Anume că păgânii sunt împreună moștenitori (cu iudeii) și împreună un trup și împreună părtași făgăduinții lui întru Hristos prin Evangheliile,

7. Cărele m'am făcut slujitor după dăruirea darului lui Dumnezeu, care mi s'a dat mie prin lucrarea puterii lui.

8. Mie, celui mai mic decât toți sfinții, mi s'a dat darul acesta, ca să vestesc păgânilor bogăția lui Hristos, cea nepătrunsă,

9. Și să lămuresc tuturor care este înțelegerea tainei celei din veci ascunse întru Dumnezeu, ziditorul a toate,

10. Pentru ca înțelepciunea lui Dumnezeu, cea de multe feluri, să

se facă știută acum prin biserică, începătorilor și domnilor întru cele cerești.

11. După hotărârea cea mai înainte de veci, pe care a plinit-o întru Hristos Iisus, Domnul nostru,

12. Intru care avem, prin credință în el, îndrăzneală să ne apropiem de Dumnezeu cu deplină nădejde.

13. De aceea vă rog pe voi, să nu vă pierdeți curajul întru necazurile mele cele pentru voi, căci ele sunt slava voastră.

14. Pentru aceasta îmi plec genunchii înaintea Tatălui,

15. Dela care își ia numele orice făptură din cer și de pe pământ,

16. Ca să vă dea vouă, după bogăția slavei sale, să vă întăriți cu putere prin Duhul său întru omul cel dinlăuntru,

17. Ca Hristos să se sălășluască, prin credință, întru inimile voastre,

18. Incât înrădăcinați și întemeiați fiind întru dragoste, să puteți cunoaște împreună cu toți sfinții, care este lățimea și lungimea și adâncul și înălțimea,

19. Și să cunoașteți dragostea lui Hristos cea mai presus de cunoștință, ca să vă umpleți de toată plinătatea lui Dumnezeu.

20. Iar celui ce prin puterea care lucrează întru noi poate face nemăsurat mai mult decât cele ce cerem sau cugetăm,

21. Aceluia fie slava în Biserică întru Hristos Iisus, întru toate neamurile, din veac în veac. Amin.

4.

Sfătuire la unire în dragoste, măcar că darurile sunt felurite. Biserica este trupul lui Hristos. Viețuirea întru curăție.

Drept aceea, zogu-vă pe voi, eu, legatul întru Domnul, să umblați cu vrednicie, după chemarea cu care sunteți chemați,

2. Cu toată smerenia și blândetea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții cu dragoste,

3. Nevoindu-vă a păzi unirea Duhului întru legătura păcii,

4. Un trup, un Duh sunteți precum și chemați sunteți într-o nădejde a chemării voastre;

5. Un Domn, o credință, un botez,

6. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și întru toți.

7. Iar fiecăruia din noi s'a dat darul după măsura dărniciilor lui Hristos.

8. Pentru aceea zice: Să stăruie în înălțime, robii a robime și să dea daruri oamenilor.

9. Iar aceea că s'a suit - ce însemnează, fără numai că s'a și pogorât la cele mai de jos laturi ale pământului?

10. Cel ce s'a pogorât, acela este care s'a și suit mai presus de toate cerurile, ca toate să le umple.

11. Și el a pus pe unii apostoli, iar pe alții proroci, iar pe alții evangheliști, iar pe alții păstori și doctori.

12. Spre desăvârșirea sfinților, la lucrul slujbei celei spre zidirea trupului lui Hristos,

4. 8: Ps. 68, 19.

13. Până când vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, după măsura deplină a vârstei lui Hristos,

14. Ca să nu mai fim prunci, (lăsându-ne) învățuți și purtați de orice vânt al învățăturii, de viclenia oamenilor și de iscusința lor plină de înșelăciune,

15. Ci petrecând cu adevărat întru dragoste, să creștem în toate spre el, care este capul, Hristos.

16. Din el tot trupul bine alcătuit și încheiat prin toate legăturile întăritoare își face creșterea spre zidirea sa însăși, întru dragoste, potrivit lucrării măsurate fiecărui membru.

17. Drept aceea, aceasta v'o spun și v'o mărturisesc întru Domnul: Voi să nu mai umblați precum umblă celelalte neamuri, întru înșelăciunea minții lor.

18. Intunecați fiind la cuget și înstăvniți de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este întru el și din pricina împlinirii lui.

19. Ei căzând întru nesimțire au dat pe sine destrăbălării spre a se desăvârși cu nesaț tot felul de neamuri.

20. Voi însă nu așa ați cunoscut pe Hristos.

21. De vreme ce l-ați auzit pe el și ați învățat dela dânsul așa cum este adevărul întru Iisus:

22. Să lepădați voi chipul vieții vechii, care se strică prin pofta celei ademenitoare,

23. Și să vă înnoiți în duhul cugetului vostru,

24. Imbrăcându-vă în omul cel nou, făcut după (chipul lui) Dumnezeu întru dreptatea și sfințenia adevărului.

25. Drept aceea, lepădând minciuna, grații adevărul fiecăruia cu aproapele său, căci suntem unul altuia mădulare.

26. La mânie nu păcătuiați; soarele să nu apule peste mânia voastră.

28. Cel ce a furat să nu mai fure, ci mai vărtos să se ostenească lucrând binele cu mâinile sale, ca să alba să dea celui lipsit.

29. Cuvânt urit să nu lase din gura voastră, ci numai de cel bun, spre zidire unde este trebuință, ca să aducă har celor ce ascultă.

30. Și să nu întristați pe Duhul cel sfânt al lui Dumnezeu, cu care v'ați pecetluit pentru ziua răscumpărării.

31. Toată amărăciunea și mânia și furia și strigarea și hula, împreună cu toată răutatea să o lepădați dela voi.

32. Și fiți unul cu altul buni, milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a iertat vouă întru Hristos.

5.

Indemnări la viața cea prednică de sfințenia creștinului. Sfaturi pentru cei căsătoriți.

Fiți dar următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți.

2. Și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pe

25: Zab. 8, 16.

26: Ps 4, 5.

noi și s'a dat pe sine pentru noi, prinos și jertfă lui Dumnezeu întru miros cu bună mireasmă.

3. Iar curvia și toată necurăția sau lăcomia nici să se pomească între voi, precum se cuvine sfinților,

4. Nici măscăriciune, nici vorbă nebunească, nici glume cari nu se cuvîin; ci mai vîrtos multumită.

5. Căci aceasta s'o știți, că nici un curvar sau necurat sau lăcom, care este slujitor idolilor, n'are moștenire întru împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.

6. Nimeni să nu vă amăgească pe voi cu vorbe deșarte, că pentru acestea vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.

7. Deci, nu vă faceți părtași cu aceștia.

8. Altă dată erați întunerec, iar acum sunteți lumină întru Domnul. Umblați ca fiii luminii!

9. Căci roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul.

10. Cercați ce este bine plăcut Domnului.

11. Nu vă amestecați cu faptele cele fără de roadă ale întinericului, ci mai vîrtos să le osândiți.

12. Căci cele ce se fac întru ascuns de către dînșii rușine este a le și grai.

13. Iar toate câte se osîndesc, ies la iveală prin lumină, căci tot ce se vedește este lumină.

14. Pentru aceea zice: Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos.

5. 2; Ier. 29, 18.

15. Drept aceea, luați seama să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți,

16. Răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt.

17. De aceea nu fiți nepricepuți, ci înțelegeți care este voința Domnului.

18. Și nu vă îmbătați de vin, întru care este curvia, ci vă umpleți de Duhul.

19. Vorbiți întreolaltă în psalmi și laude și în cântări duhovnicești, laudând și cântând Domnului întru inimile voastre,

20. Și mulțumind pururea pentru toate în numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui.

21. Supuneți-vă unui altuia întru frica lui Hristos.

22. Femeilor, supuneți-vă bărbatilor voștri, ca Domnului.

23. Căci bărbatul este capul femeii, precum și Hristos este capul Bisericii, trupul său, al cărui mîntuitor este.

24. Ci precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeii (să se supue) bărbatilor lor întru toate.

25. Bărbatilor, iubiți-vă femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și s'a dat pe sine pentru dînsa,

26. Ca să o sfințească prin cuvînt, curățînd-o prin bala bolozului.

27. Ca s'o poie înaintea luiși Biserica slăvită, neavînd nicio întinăciune, nici prihană sau altceva de acest fel ci să fie sfântă și fără de prihană.

28. Așadar, datorî sunt bărbatilor să-și iubească femeile lor, cum și

iubească trupurile lor. Cel ce își iubește femeia sa, pe sine se iubește.

29. Că nimenia nu și-a urit vreodată trupul său, ci-l hrănește și-l încălzește pe el, precum Hristos Biserica;

30. Pentru că suntem mădulare ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui.

31. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amănol un trup.

32. Taina aceasta este mare; iar eu grădesc despre Hristos și despre Biserica.

33. Deci dară, și voi, fieștecare, să-și iubească femeia sa ca pe sine însuși, iar femeia să se teamă de bărbat.

6.

Mînturi către fii și părinți, către slugi și stăpîni. Armele creștinului în luptă cu vrășmașii duhovnicești.

Fiiilor, ascultați de părinții voștri întru Domnul, căci aceasta este cu dreptate.

2. Cîinstește pe tatăl tău și pe mama ta - aceasta este porunca cea dintîi întru făgăduință -

3. Ca să-ți fie ție bine și să nu te pierzi ani mulți pe pămînt.

4. Și voi, părinților, nu întărați copilul la mînie pe fiii voștri, ci îl creșteți pe el întru învățătura și paza Domnului.

5. Slujitorilor, ascultați de stăpînii voștri cel după trup, cu frică și

1. Luc. 2, 24.

6. 2; Ier. 20, 12.

3. A doua Lege 5, 16.

cu cutremur, întru curăția inimii voastre, ca și de Hristos.

6. Nu slujindu-le numai înaltelei ochilor, ca cei ce vor să plăcă oamenilor, ci ca slugile lui Hristos, făcînd din suflet voința lui Dumnezeu,

7. Slujindu-le cu bunăvoință, ca Domnului, iar nu ca oamenilor,

8. Știînd fiecare - fie rob, fie slobod - că orice bine va face îl va lua îndărăt dela Domnul.

9. Și voi, stăpînilor, la fel să vă purtați cu slugile voastre, domnolindu-vă asprimea, știînd că Domnul lor este și al voșru în ceruri și la el nu este fățarle.

10. Deci, frații mei, întăriți-vă întru Domnul și întru puterea lui.

11. Imbrăcați-vă întru toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva meșteșugului diavolului.

12. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sîngelui, ci împotriva începătorilor și a domniilor și a stăpînitorilor în tunerecului veacului acustula, împotriva duhurilor răutății celor de sub cer.

13. De aceea, luați toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta, împotriva în ziua cea rea, și toate biruîndu-le, să stați în picioare.

14. Drept aceea, țineți-vă bine, încingându-vă mijlocul vostru cu adevărul și imbrăcându-vă cu zana dreptății,

15. Și încălțându-vă picioarele întru gătirea Evangheliei pacii.

16. Peste toate luați paza creștină

14. Is. 11, 5; 59, 17.

dințel cu care veți putea stinge toate săgețile cele aprinse ale vicelanului.

17. Și colțul mântuirii să-l luați, și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

18. Faceți tot felul de rugăciuni și de cereri, rugându-vă în toată vremea în Duhul vostru, și stăruiți întru aceasta cu toată răbdarea, rugându-vă pentru toți sfinții,

19. Și pentru mine, să mi se dea mie cuvânt, ca deschizându-mi gura mea, cu îndrăzneală să arăt taina Evangheliei,

20. Al cărei vestitor în lanțuri sunt, ca să grădesc despre ea cu

îndrăzneală, precum mi se cuvine a grăi.

21. Iar ca să știți și voi cele despre mine și ce fac, toate vi le va arăta vouă Tihic, iubitul nostru frate și credincios slujitor întru Domnul.

22. Pentru aceasta l-am și trimis la voi, ca să știți cele despre noi și să mângăie inimile voastre.

23. Pace fraților și dragoste cu credință dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos.

24. Darul fie cu toți cari iubesc cu statornică dragoste pe Domnul nostru Iisus Hristos!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE FILIPENI

1.

Mulțumire pentru fapta bună a Filipenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor. Osârdia lui Pavel.

Pavel și Timotei, slugile lui Iisus Hristos, tuturor sfinților întru Iisus Hristos, celor ce sunt în Filipi, împreună cu episcopii și diaconii:

1. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos.

2. Mulțumesc Dumnezeuului meu totdeauna și de câteori îmi aduc aminte de voi,

3. Căci pururea, în toate rugămintele mele, mă rog pentru voi și cu bucurie,

4. Pentru împărtășirea voastră (vestirea) Evangheliei, din dințel până acum,

5. Încredințat fiind chiar prin călătoria mea, că cel ce a început întru

voi lucrul cel bun, îl va și sfârși, până la ziua lui Iisus Hristos.

7. Am tot dreptul să cuget astfel despre voi toți, pentru că atât în lanțurile mele cât și în apăsarea și adevărarea Evangheliei vă port la inimă pe voi toți cari sunteți părtași aceluiș dar ca și mine.

8. Căci martor îmi este Dumnezeu, că vă doresc pe voi toți cu duioșia lui Iisus Hristos.

9. Și de aceasta mă rog, ca dragostea voastră tot mai mult și mai mult să prisosească întru cunoștință și întru toată priceperea,

10. Ca prețuind voi cele ce sunt mai de folos, să fiți curați și fără de sminteală în ziua lui Hristos,

11. Plini fiind de roadele dreptății care sunt prin Iisus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu,

12. Și voesc să știți voi, fraților, că cele ce s'au întâmplat cu mine

mai vartos intru sporirea Evangheliei s'au intors,

13. Aşa că lanţurile mele cele pentru Hristos s'au făcut cunoscute în tot divanul şi la toţi ceilalţi.

14. Şi cei mai mulţi din fraţii intru Domnul, îmbărbătaţi de lanţurile mele, şi mai mult îndrăznesc a grăi cuvântul fără de frică.

15. Adevărat că unul din pismă şi din dor de pricire propoveduesc pe Hristos, dar alţii - din bunăvoinţă.

16. Aceştia vestesc pe Hristos din iubire (pentru mine), ştiind că spre apărarea Evangheliei sunt pus.

17. Iar ceilalţi din iubire de ceartă, nu cu gând curat, socotind să îngreueze legăturile mele.

18. Ce este dar? Nimic altceva, decât că în tot chipul, fie din fătărie, fie din adevăr, Hristos se propovedueşte; şi intru aceasta mă bucur şi mereu mă voi bucura.

19. Pentrucă ştiu că aceasta imi va fi mie spre mântuire prin rugăciunile voastre şi cu ajutorul Duhului lui Iisus Hristos.

20. Cred şi nădăjduesc că intru nimic nu mă voi ruşina, ci sunt incredinţat că şi acum ca în totdeauna Hristos se va preamări în trupul meu, fie prin viaţă, fie prin moarte.

21. Căci pentru mine viaţa este Hristos, iar moartea un câştig.

22. Dacă însă a vieţii în trup însemnează roadă pentru lucrul meu, nu ştiu ce să aleg.

23. Pentrucă sunt prins din două părţi. Doresc a mă slobozi (de trup) spre a fi împreună cu Hristos - şi aceasta este mai de folos (pentru mine).

24. Dar a rămânea în trup este mai de folos pentru voi.

25. Şi aceasta cugetând, ştiu că voi rămânea şi împreună voi petrece cu voi cu toţi, spre sporirea şi spre bucuria credinţei voastre.

26. Pentru că lauda voastră mă sporească intru Hristos Iisus prin mine, când voi veni iarăşi la voi.

27. Numai să umblaţi cu vrednicie, după Evanghelia lui Hristos, încât eu, fie că voi veni şi vă voi vedea, fie că nu voi fi de faţă la voi, să aud despre voi, ca staţi într'un duh şi într'o simţire, împreună nevoindu-vă pentru credinţa Evangheliei.

28. Şi nefiindu-vă teamă intru nimic de cei potrivnici; pentru că aceasta va fi un semn al plerazaniei, iar pentru voi, al mântuirii. Şi aceasta este dela Dumnezeu.

29. Că vouă vi s'a dăruit pentru Hristos, nu numai să credeţi intru el, ci să şi pătimiţi pentru dânsul.

30. Luptând aceeaşi luptă pe care (altădată) aţi văzut-o la mine şi pe care auziţi (că o duc) şi astăzi.

2.

Sfătuiri la viaţă în untre, având pildă smerenia şi slava lui Hristos. Lauda lui Timotei şi a lui Epafrodit.

Deci, de este vreo mângâiere intru Hristos, de este vreo bunăvoinţă a dragostei, de este vreo împărtăşire a Duhului, de este vreo înfostovire şi îndurare,

2. Pliniţi bucuria mea, având gândind, aceeaşi dragoste având, un suflet fiind, una cugetând.

3. Nimic să nu faceţi din duh de învrăjire sau de mărire de părţă; ci cu smerenie fiecare pe celălalt să-l socotească a fi mai de blinde decât el însuşi.

4. Nimeni să nu caute numai din ale sale, ci fiecare să caute şi din ale altuia.

5. Să aveţi în voi simţirea care a fost şi intru Hristos Iisus,

6. Care chipul lui Dumnezeu fiind, nu a ţinut ca la o pradă la cinşa sa cea întocmai cu Dumnezeu,

7. Ci s'a deşertat pe sine, chip de rob luând şi făcându-se asemenea oamenilor şi la înfăţişare trăind ca un om.

8. S'a smerit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte - şi încă moarte pe cruce!

9. Pentru aceasta şi Dumnezeu l-a prea înălţat pe dânsul şi i-a dat numele lui, care este mai preţios de orice nume,

10. Ca intru numele lui Iisus să se închină şi să se plece: al cerului şi al celor pământeşti şi al celor de desubt.

11. Şi să mărturisească toată lumea că Domn este Iisus Hristos, din mărirea lui Dumnezeu Tatăl.

12. Deci, iubiţii mei, precum ascultaţi m'afi ascultat, nu numai din ceară de faţă, ci cu mult mai vartos acum când sunt de departe, cu frică şi cu cutremur să vă păziţi mântuirea voastră.

13. Căci Dumnezeu este cel ce învoia intru voi, ca să vă fiţi şi lucrători după bunăvoinţa lui.

14. Toate să le faceţi fără de strică şi fără de indolală,

15. Ca să fiţi fără de prihană

şi curaţi, fii nevinovaţi ai lui Dumnezeu în mijlocul unui neam îndărătnic şi răsvrătit, intru care străluciţi ca nişte luminători în lume,

16. Ținând cuvântul vieţii, ca să-mi fie spre laudă în ziua lui Hristos, că nu în deşert am alergat, nici în deşert m'am ostenit.

17. Ci chiar de mi-aş vărsa sângele pentru jertfa şi prinosul credinţei voastre, mă bucur şi mă voi bucura împreună cu voi cu toţi.

18. Aşijderea şi voi să vă bucuraţi şi să fiţi fericiţi împreună cu mine.

19. Ci nădăjduesc intru Domnul Iisus, că fără de zăbavă îl voi trimite la voi pe Timotei, ca şi eu să-mi fac inimă bună, aflând veşti despre voi.

20. Căci n'am pe nimeni altul, de o simţire cu mine, care să se grijească de voi cu atâta trăgare de inimă.

21. Fiindcă toţi de ale lor caută, iar nu de ale lui Iisus Hristos.

22. Iar credinţa lui încercată o cunoaşteţi, că precum (slujeşte) fiul unui tată, aşa a slujit împreună cu mine intru vestirea Evangheliei.

23. Pe acesta nădăjduesc, dar, să-l trimit în curând, după ce voi vedea ce are să fie cu mine.

24. Dar am nădejdea intru Domnul, că şi eu voi veni la voi fără de zăbavă.

25. Am socotit însă de nevoie a trimite la voi pe Epafrodit, fraţele şi împreună lucrătorul şi împreună luptătorul meu, şi al vostru trimis şi slujitor trebuinţelor mele.

26. De vreme ce dorea să vă văd pe voi pe toţi şi era măli-

nit, pentru că ați auzit că a fost bolnav.

27. Căci a și fost bolnav aproape de moarte, dar Dumnezeu l-a mîsluit pe el, și nu numai pe el, ci și pe mine, ca să nu am întristare peste întristare.

28. Deci l-am trimis pe el mai degrabă, ca văzându-l iarăși să vă bucurați, iar eu să fiu mai puțin mîhnit.

29. Drept aceea, primiți-l pe el întru Domnul cu toată bucuria și pe unii ca aceștia întru cinste să li aveți.

30. Căci pentru lucrul lui Hristos a fost aproape de moarte, punându-și viața în primejdie, ca să plînească lipsa voastră în slujba cea către mine.

3.

Despre credința cea dreaptă. Viața duhovnicească nu este în trup, ci în urmarea vieții de jertfă a lui Hristos.

Mai departe, frații mei, bucurați-vă întru Domnul. A vă scrie vouă acestea mie nu-mi este lene, iar vouă vă este de folos.

2. Păziți-vă de câini, păziți-vă de lucrătorii cei răi, păziți-vă de tălere!

3. Căci tălerea împrejur suntem noi, cei ce cu huhul slujim lui Dumnezeu și ne laudăm întru Hristos Iisus și nu ne credem în trup.

4. Măcar că eu aș putea să mă incred și în trup. De i se pare cuiva că se poate crede în trup, eu cu atât mai mult!

5. Căci am fost tăfat împrejur a opta zi, (și sunt) din neamul lui Israel, din seminția lui Veniamin, Evreu din Evrei, iar după lege fariseu;

6. După răvnă: gonitor al Bisericii; după dreptatea cea din lege fără prihană.

7. Dar cele ce îmi erau nădărd, acestea le-am socotit pentru Hristos (a fi) pagubă.

8. Ci mai presus de toate le socotesc pagubă față de înălțarea cunoștinței lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m'am pagubit de toate și le socotesc gunoare, ca să dobândesc pe Hristos.

9. Și să mă aflu întru el, nu în dreptatea mea cea din lege, ci în aceea care este credința în Hristos și care este dela Dumnezeu, prin credință;

10. Ca să-l cunosc pe el și puterea învierii lui și împărtășirea patimilor lui și să mă fac asemenea lui în moarte,

11. Ca să ajung cumva și la învlerea morților.

12. Nu că aș fi luat (răsplata) sau că aș fi desăvârșit. Ci gonit, că doar voi ajunge s'o prind, pentru că și eu am fost prins de Hristos Iisus.

13. Fraților, eu încă nu mă socotesc să fi ajuns!

14. Ci numai una fac: cel dinapoi uitându-le, spre cele dinainte mă întind. Alerg la senin, la răsplata chemării de sus a lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus.

15. Deci, căți suntem desăvârșiți, aceasta să gândim; iar dacă întru ceva alt fel gândim, Dumnezeu

zeu vă va lumina pe voi și în aceea.

16. Dar, de unde am ajuns, să mergem înainte cu acelaș pas.

17. Urmați-mi mie, fraților, și vă uitați la cei ce umblă după pilda noastră.

18. Pentru că mulți - despre cari de multe ori v'am grăit vouă, iar acum plîngând vă grăesc despre ei - umblă ca niște vrășmași ai crucii lui Hristos.

19. Sfârșitul acestora este piețeală. Dumnezeu lor este pântecul, iar slava lor este întru rușine, căci nu cugetă decât la cele pământești.

20. Lăcașul nostru însă este în ceruri, de unde și așteptăm pe Mântuitorul, pe Domnul nostru Iisus Hristos,

21. Care va schimba chipul trupului nostru celui smerit, făcându-l asemenea trupului slavei sale, cu puterea ce-o are el să li supue luiși toate.

4.

Îndemnări la statornicie și desăvârșire duhovnicească. Pavel mulțumeste pentru ajutorul trimis.

Deci, frații mei iubii și dorți, bucuria și cununa mea, rămâneți statornici întru Domnul, iubiiilor!

2. Rog pe Evodia și rog pe sinuchi, aceleași gânduri să le aibă întru Domnul.

3. Ba te rog și pe tine, tovarășul meu credincios, ajută-le lor să nu nevoite pentru evanghelie, împreună cu mine și cu Climent și cu ceilalți împreună lucrători ai

mei, ale căror nume scrise sunt în cartea vieții.

4. Bucurați-vă pururea întru Domnul și iarăși zic, bucurați-vă.

5. Blandetele voastre să se facă știute tuturor oamenilor. Domnul este aproape.

6. Nu vă îngrijorați de nimic, ci prin rugă și cereri cu multă-mită să arătați lui Dumnezeu dorințele voastre.

7. Și pacea lui Dumnezeu care covârșeste toată mintea, va păzi inimile voastre și cugetele voastre întru Hristos Iisus.

8. Incolo, frații mei, câte sunt adevărate, câte sunt cinstite, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt iubite, câte sunt de bună laudă, ori ce faptă bună și ori ce laudă: la acestea să vă gândiți.

9. Cele ce ați învățat și ați luat și ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți - și Dumnezeu păcii va fi cu voi.

10. Ci m'am bucurat mult întru Domnul, că fată, purtarea voastră de grija cea pentru mine a înflorit din nou. Ați avut-o și până acum, dar n'ați putut-o dovedi.

11. Nu o spun ca și când aș fi în lipsă, căci eu m'am deprins să fiu îndestulat cu ce am.

12. Știu să trăesc smerit și știu să trăesc în belșug. Întru tot și întru toate am învățat să fiu și sătul și flămând și în belșug și în lipsă.

13. Toate le pot întru Hristos cel ce mă întărește.

14. Inșă bine ați făcut că v'ați făcut părtași necazului meu.

15. Voi, Filipenilor, știți bine că la începutul propoveduirii mele, când am plecat din Machedonia,

nici o biserică nu s'a întovărășit cu mine prin darea și adunarea de daruri, fără numai voi singuri.

16. Căci și în Tesalonic odată și a doua oară mi-ați trimis cele de trebuință.

17. Nu că doară aș umbla după darul vostru, ci umblu după rodul care să prisoască spre folosul vostru.

18. Acum am de toate și am și de prisos. Sunt îndestulat, primind dela Epafrodit cele trimise de voi, miros cu bună mireasmă, furtă primită, bine plăcută lui Dumnezeu.

19. Iar Dumnezeuul meu să plinească orice lipsă a voastră după bogăția slavei sale, prin Iisus Hristos.

20. Iar lui Dumnezeu și Tatălui nostru fie slavă în vecii vecilor. Amin.

21. Spuneți închinăciune întru Hristos Iisus tuturor sfinților închinându-se vouă frații cari sunt împreună cu mine.

22. Închinându-se vouă toți slujii mai ales cei din casa Chesarului.

23. Darul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu duhul vostru.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE COLOSENI

1.

Pavel laudă credința Colosenilor și se roagă pentru întărirea lor întru dânsa. Pavel se bucură de rodul osteneților sale.

Pavel, prin voia lui Dumnezeu apostol al lui Iisus Hristos și Timotel fratele,

2. Sfinților și credincioșilor frați întru Hristos cari sunt în Colose: dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu și Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, rugându-ne pururea pentru voi,

4. Căci am auzit despre credința voastră cea întru Hristos Iisus și despre dragostea ce aveți către toți sfinții,

5. Pentru nădejdea cea gătită vouă în ceruri, pe care ați au-

zit-o mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei.

6. Această a ajuns la voi, precum în toată lumea, și aduce roadă și sporește ca și în voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut cu adevărat darul lui Dumnezeu.

7. Astfel ați învățat dela Epafra, slujitorul nostru împreună lucrător, care pentru voi este credincios slujitor al lui Hristos,

8. Și care ne-a și arătat nouă dragostea voastră cea întru Duhul.

9. Drept aceea și noi, din ziua în care am auzit acestea, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem ca să vă umpleți de cunoștința voii lui, întru toată înțelepciunea și priceperea duhovnicească,

10. Și să umblați cu vrednicie (în căile) Domnului, plăcându-l întru toate, aducând roadă întru tot lucrul bun și sporind în cunoștința lui Dumnezeu,

11. Și întărindu-vă toate puterile cu tăria măririi lui, toate să le suferiți cu îndelungă răbdare, și cu bucurie,

12. Mulțămind Tatălui celui ce v'a învrednicit pe voi să aveți parte de moștenirea sfinților, întru lumină.

13. El ne-a izbăvit pe noi din stăpânirea întunecului și ne-a mutat în împărăția Fiului iubirii sale,

14. Întru care avem răscumpararea și iertarea păcatelor, prin sângele lui.

15. El este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, născut mai înainte de toată făptura.

16. Căci printrânsul s'au zidit toate, cele din ceruri și cele de pe pământ, cele văzute și cele nevăzute, fie scaunele, fie domniile, fie începătorile, fie stăpânirile. Toate printrânsul și pentru dânsul s'au zidit.

17. Și el este mai înainte decât toate și toate întrânsul sunt așezate,

18. Și el este capul trupului, (adecă) al Bisericii. El este începutul, întâiul născut din morți, ca el să fie întru toate cel dintâi.

19. Că întru el bine a voit Dumnezeu să se sălășluiească toată desăvârșirea,

20. Și ca printrânsul toate să le impace cu sine, cele de pe pământ și cele din ceruri, făcând pace prin sângele crucii sale.

21. (Așa) și pe voi, cari altădată erați înstreinați și vrășmași și cu mintea către lucruri rele, iată acum v'a împăcat,

22. Prin moartea (Fiului său) în trupul cărnii, ca să vă aibă pe voi

înaintea sa sfinți fără de prihană și nevinovați,

23. De veți rămânea întemeliți întru credință, întăriți și nemșocați din nădejdea Evangheliei, pe care ați auzit-o, care s'a propovăduit la toată zidirea cea de sub cer, și al cărui slujitor m'am făcut eu Pavel.

24. Acum mă bucur întru suferințele mele pentru voi și mă mulțumesc în trupul meu lipsurile cazurilor lui Hristos pentru trupul lui care este Biserica,

25. Al cărui slujitor m'am făcut eu, după slujba pe care mi-a dat-o mie Dumnezeu pentru voi, ca să vă vestesc deplin cuvântul lui Dumnezeu:

26. Taina cea din vece ascunsă și de neamuri (neștiută), iar acum descoperită sfinților săi,

27. Căroare Dumnezeu a voit să le arete ce bogățiile de slavă este pentru neamuri taina aceasta, adică Hristos (cel sălășluit) întru voi, nădejdea slavei.

28. Pe acesta îl propovăduiesc noi, sfătuind și învățând pe tot omul întru toată înțelepciunea, ca să înfățișem pe tot omul desăvârșit întru Hristos.

29. Spre aceasta mă și ostenez luptându-mă cu ajutorul puterii lui care lucrează cu tărie întru mine.

2.

Crestinii să nu se supute înțelepciunii omenești celei amovitoare. Cel ce s'au îngropat, prin botez, cu Hristos, împreună cu el au și înolat.

Ci voesc să știți voi cât de mult luptă am pentru voi și pentru

cel din Laodicheea și pentru toți câți n'au văzut fața mea în trup,

2. Ca să se mângăie inimile lor, uniți fiind întru dragoste și îmbogățindu-se în incredințarea deplină a înțelegerii și a cunoștinții tainei lui Dumnezeu, Tatăl lui Hristos,

3. Întru care sunt ascunse toate vistierile înțelepciunii și ale cunoștinții.

4. Și aceasta v'o spun ca nimeni să nu vă amăgească pe voi cu vorbe adementitoare.

5. Căci de și cu trupul sunt departe, dar cu duhul sunt împreună cu voi, bucurându-mă și văzând bunăndulala voastră și tăria credinței voastre întru Hristos.

6. Deci, precum ați primit pe Hristos Iisus Domnul, întrânsul și umblați,

7. În rădăcinați și zidiți fiind întrânsul și întărindu-vă întru credință, precum ați învățat, prisosind întru ea cu mulțămire.

8. Luați seama să nu vă fure pe voi cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșartă, după predica omenească, după stihile lumii și nu după Hristos.

9. Căci întrânsul locuiește, trupeste, toată plinătatea dumnezeirii.

10. Și voi sunteți deplini întrânsul, care este capul a toată domnia și stăpânirea.

11. Întru el sunteți și tăiați împrejur cu tăiere împrejur nefăcută de mână, prin desbrăcarea trupului păcătos al cărnii, prin tăierea împrejur a lui Hristos;

12. (Pentru că) îngropați fiind împreună cu el prin botez, v'ați însculat împreună cu el prin cre-

dința în puterea lui Dumnezeu, cel ce l-a sculat pe el din morți.

13. Ci pe voi, cari erați morți întru păcate și întru nețărirea împrejur a trupului vostru, încă v'a înviat împreună cu dânsul, lertându-vă vouă toate greșalele,

14. Ștergând cu poruncile (l'evangheliei) zapisul ce era asupra noastră și care era protivnic nouă, pe acela l-a luat și l-a pironit pe cruce.

15. El a dezbrăcat (de puteri) domniile și stăpânirile (pământului) pe cari biruindu-le prin cruce le-a făcut de ocară.

16. Deci nimeni să nu vă judece pe voi pentru mâncare, sau pentru băutură, sau pentru vreo sărbătoare, sau lună nouă, sau Sămbătă,

17. Care sunt umbra celor viitoare; iar trupul (acestei umbre) este al lui Hristos.

18. Nimeni să nu vă amăgească pe voi prin fățarnică smerenie sau prin slujirea ingerilor, sau asemăntându-se cu cele ce n'a văzut și umflându-se în deșert cu mintea sa cea trupească,

19. Neținând la unirea cu capul, dela care tot trupul, prin încheieturi și legături, își primește tăria și tocmitrea și creșterea (după voia) lui Dumnezeu.

20. Dacă ați murit împreună cu Hristos pentru stihile lumii, pentru ce, dar, ca și cum ați viețuit în lume, țineți obiceiuri (ca acestea): Nu pipăi!

22. Acestea toate sunt menite pieirii prin întrebuintarea lor după poruncile și învățăturile oamenilor.

23. Ele au, ce e drept, falma înțelepciunii, ca fiind slujbă de bună

voe și smerenie și necruțare a trupului, dar nu au alt preț decât (să slujească) spre saturarea trupului.

3.

Stătuiri către viața creștinească. Datoriile celor căsătoriti. Părinți și copii. Stăpâni și slugi.

Deci dară, dacă v'ați sculat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde este Hristos șezând deadreapta lui Dumnezeu.

2. Gândiți-vă la cele de sus, iar nu la cele pământești.

3. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

4. Când se va arăta Hristos, viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu dânsul întru slavă.

5. Drept aceea, omoriți măduarele voastre cele pământești: curvia, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia care este slujire la idoli,

6. Pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiili neascultării,

7. Cu cari ați umblat și voi cândva, când viețuiați întru acele (păcate).

8. Acum însă lepădați și voi toate acestea: mânia, lușimea, răutatea, hula și tot cuvântul de rușine din gura voastră.

9. Nu grăiți minciună unul către altul, ci desbrăcându-vă de omul cel vechiu și de faptele lui,

10. Îmbrăcați-vă întru cel nou, care se înnoește prin cunoștință, după chipul celui ce l-a zidit pe el.

11. Aici nu mai este Elin sau Iudeu, tăiere împrejur sau netă-

iere împrejur, varvar sau Schit, rob sau slobod; ci toate, și întru toate Hristos.

12. Deci îmbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubitori, întru milostivirile îndurării, întru bunătațe, întru smerenie, întru blândete, întru îndelunga răbdare,

13. Suferind unul pe altul și iertând unul altuia, de are cineva păcă impotriva culva; precum Hristos v'a iertat vouă, așa și voi (să vă iertați unii altora).

14. Dar peste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii.

15. Și pacea lui Dumnezeu să domnească în inimile voastre, (căci la ea sunteți chemați ca să fiți un singur trup. Fiți mulțumitori.

16. Cuvântul lui Hristos să locuiască în voi cu toată îmbelșugarea. Învățați-vă și întăriți-vă unul pe altul cu toată înțelepciunea, cu psalmi și cu cântări duhovnicești, cântând cu bucurie întru inimile voastre mulțumiri Domnului.

17. Și orice faceți cu cuvântul sau cu lucrul, toate întru numele Domnului Iisus să le faceți, prin el mulțumind lui Dumnezeu și Tatălui.

19. Bărbaților, iubiți-vă femeile voastre și nu fiți amarnici cu ele.

20. Copiilor, ascultați de părinți voștri întru toate; că aceștia vă bine plăcut înaintea Domnului.

21. Părinților, nu vă întărați împotriva fiilor voștri, ca să nu vă pliază nădeidea.

22. Slugilor, ascultați întru toată de stăpânii voștri cel trupesti în slujindu-le numai de ochii lui, ca niște fătarnici, ci din iubirea curată și cu frica lui Dumnezeu

23. Și orice faceți din suflet să faceți, ca Domnului, iar nu ca oamenilor,

24. Bine știind că dela Domnul veți lua răsplata moștenirii. Sluiți Domnului Hristos.

25. Iar cel ce face nedreptate, acelula cu nedreptatea ce a făcut și se va plăti; căci la Dumnezeu nu este părtinire.

4.

Stătuire la rugăciune și înțelepciune. Închinăcuni.

Stăpânilor, să dați slugilor ce este cu dreptul și ce este cu tocmeală, știind că și voi aveți Domn în ceruri.

2. Stăruți în rugăciune, priveghiați întru ea cu mulțumită!

3. Asijderea rugați-vă și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă ușa cuvântului, să vestim lauda lui Hristos, pentru care și suntem legat,

4. Și să o arăt pe ea, precum mi se cuvine a grăi.

5. Umblați cu chibzulală cu cei ce sunt afară (de Biserică). Răsupărați vremea.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna plăcut, dres cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți cu acuitate.

7. Cele despre mine toate vi le va spune vouă Tihic, iubitul meu frate și credincios slujitor și împreună lucrător întru Domnul.

8. Chiar pentru aceasta l-am și scris la voi, ca să așteptați vesti de la voi și să mângăie inimile voastre.

9. (L-am trimis împreună cu Onisim, credinciosul și iubitul meu frate, care este dintre voi). Ei vă vor spune vouă toate cele de aici.

10. Închină-se vouă Aristarh cel împreună cu mine rob și Marcu, nepotul lui Varnava, pentru care ați primit porunci; când va veni la voi, să-l primiți bine pe dânsul.

11. Și Iisus ce se cheamă Iust. Din tăierea împrejur, numai aceștia sunt împreună lucrătorii mei pentru împărăția lui Dumnezeu și ei au fost mângăierea mea.

12. Închină-se vouă Epafra, care este dintre voi, sluga lui Hristos care se nevoește pururea pentru voi în rugăciunile sale, ca să fiți desăvârșiți și plini de tot ce este după voia lui Dumnezeu.

13. Căci mărturisesc de dânsul, că are răvnă multă pentru voi și pentru cei din Laodichea și din Ierapoli.

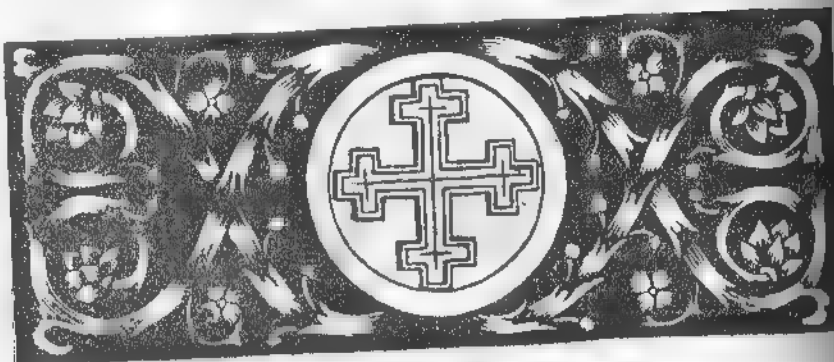
14. Închină-se vouă Luca, doctorul cel iubit și Dima.

15. Spuneți închinăciune fraților celor din Laodichea și lui Nîmfa și bisericii din casa lui.

16. Și după ce se va citi epistolia aceasta de către voi, faceți ca să se citească și în biserica laodichenilor, iar cea din Laodichea să o citiți și voi.

17. Și spuneți lui Arhip: Vezi de-ți împlinește (bine) slujba pe care ai primit-o dela Domnul.

18. Închinăciunea te scrisă cu mâna mea, a lui Pavel. Adureți-vă aminte de lanțurile mele! Darul fie cu voi!

INTAIA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TESALONICHENI

1.

*Pavel laudă creștinștile ne-
poinți ale Tesalonicienilor.*

Pavel și Silvan și Timotei, bi-
sericii Tesalonicienilor întru
Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus
Hristos: Dar vouă și pace!

2. Mulțumim lui Dumnezeu pu-
rura pentru voi toți, când vă
pomenim pe voi în rugăciunile
noastre,

3. Și ne aducem aminte înaintea
lui Dumnezeu și a Tatălui nostru,
de lucrul credinței voastre și de
osteneala dragostei și de sator-
nicia nădejdei întru Domnul no-
stru Iisus Hristos.

4. Noi știm, de Dumnezeu iubiți
frați, că ați fost aleși.

5. Căci propoveduirea noastră
nu s'a făcut la voi numai în cu-
vânt, ci și întru putere prin Du-
hul sfânt și întru deplină incre-

dințare, precum (înșivă) știți în-
chip am fost între voi, pentru voi

6. Iar voi v'ați făcut următori
nouă și Domnului, primind cu-
vântul întru necazuri multe, dar
cu bucuria Duhului sfânt,

7. Încât v'ați făcut pildă tutu-
ror celor ce cred în Machedonia
și Ahala.

8. Pentru că dela voi s'a vestit
cuvântul Domnului nu numai în
Machedonia și Ahala, ci credința
voastră cea întru Dumnezeu s'a
lătit în toate locurile, încât nu
trebuie să mai grăim noi ceva.

9. Căci toți povestesc ce fel de
primire am aflat la voi și cum
v'ați întors la Dumnezeu dela idoli
slujind Dumnezeului celui viu și
adevărat,

10. Și așteptând pe Fiul său din
ceruri, pe care l-au înviat din morți
pe Iisus, care ne izbăvește pe noi
de mânia cea viitoare.

2. 1

I TESALONICHENI

2. 17

2.

*Pavel dorește să văză pe Tesa-
lonicheni, se bucură de ei și
îngrijeste ca ei să fie desăvârșiți.*

Căci voi știți, fraților, că venirea
noastră la voi n'a fost za-
darnică;

2. Ci după ce am pătimit și am
fost ocăriți, precum știți, în Filipi,
am îndrăsnit întru Dumnezeu no-
stru să grăim către voi Evan-
ghelia lui Dumnezeu, cu multă
nevointă.

3. Pentru că propoveduirea no-
astră nu era din înșelăciune, nici
din vreun gând necurat, nici din
vicleșug;

4. Ci precum am fost găsiți de
Dumnezeu vrednici a ni se în-
credința Evanghelia, așa grăim:
Nu căutând a plăcea oamenilor,
ci lui Dumnezeu celui ce cercă
înmile noastre.

5. Căci ~ Dumnezeu imi este
martor ~ niciodată nu ne-am ară-
tat printre voi cu vorbe de lingu-
șire; precum știți, nici cu gând
de câștig;

6. Nici nu am căutat slava oame-
nilor, nici dela voi, nici dela alții,
măcar că puteam, ca niște apo-
stoli ai lui Hristos, să ne purtăm
cu voi mai aspru.

7. Ci noi ne-am purtat cu blân-
dete în mijlocul vostru, ca o îngri-
jitoare care-și încălzește pe fiul său.

8. Astfel noi, din iubire pentru
voi, eram bucuroși a vă da vouă
nu numai Evanghelia lui Dumne-
zeu, ci și sufletele noastre, atât
erați de dragi.

9. Vă aduceți aminte, fraților,
de ostenele și de nevoțele no-
astre; căci lucrând ziua și noaptea,

ca să nu îngreuiem pe vreunul
din voi, v'am propoveduit Evan-
ghelia lui Dumnezeu.

10. Voi înșivă sunteți martori,
și Dumnezeu; cu câtă cuvioșie și
dreptate și neprihănire ne-am pur-
tat printre voi cei credincioși.

11. Precum bine știți, ca un
părinte pe fiul său, așa v'am po-
vățuit și v'am mângăiat pe fle-
care din voi,

12. Și v'am îndemnat să um-
blați cu vrednicie înaintea lui
Dumnezeu, care v'a chemat pe
voi la împărăția și la slava sa.

13. Drept aceea și noi neîncre-
tat mulțumim lui Dumnezeu, căci
voi luând cuvântul lui Dumnezeu
cel auzit dela noi, nu ați luat un
cuvânt omenesc, ci, precum este
cu adevărat, cuvântul lui Dum-
nezeu, care și lucrează întru voi
cel ce credeți.

14. Căci voi, fraților, v'ați făcut
următori bisericilor lui Dumnezeu
celor ce sunt în Iudeea, întru
Hristos Iisus; căci și voi aceleași
ați pătimit dela cei de un neam
cu voi, ca și ele dela ludel,

15. Căci și pe Domnul Iisus l-au
omorât și pe prorocii lor, și pe noi
ne-au prigonit, și lui Dumnezeu
nu-i sunt plăcuți, și tuturor oame-
nilor se împotrivesc.

16. El ne opresc pe noi să pro-
poveduim păgânilor ca să se mân-
tulască, umplând astfel pururea
măsura păcatelor lor. Dar, în sfâr-
șit, a ajuns asupra lor mânia (lui
Dumnezeu).

17. Noi însă, fraților, rămânând
despărțiți de voi până astăzi cu
trupul, dar nu cu inima, mai mult
ne-am sărguit, cu mare dor, să
vedem fața voastră.

18. De aceea am vrut să venim la voi, mai ales eu, Pavel, și odată și a doua oară, dar ne-a împiedecă satana.

19. Căci care este nădejdea noastră, sau bucuria, sau cununa de laudă, dacă nu veți fi voi înaintea Domnului nostru Iisus Hristos, intru a lui venire?

20. Cu adevărat voi sunteți slava noastră și bucuria noastră.

3.

Rugăciune pentru sporirea și întărirea în credință a Tesalonicienilor.

Drept aceea, ne mai putând răbda, am hotărît să rămânem singuri în Atena,

2. Și am trimis pe Timotei, fratele nostru și slujitorul lui Dumnezeu și ajutorul nostru întru Evanghelia lui Hristos, ca să vă mângăie pe voi și să vă întărească întru credința voastră,

3. Ca nici unul să nu se clătească din pricina necazurilor de acum. Căci singuri știți că spre aceasta suntem puși.

4. Căci și când am fost la voi, v'am spus vouă de mai înainte că vom avea necazuri, precum știți că s'a și întâmplat.

5. Drept aceea și eu, nerăbdător fiind, am trimis ca să cunosc credința voastră, ca nu cumva să vă fi ispitit pe voi ispititorul și osteneala noastră să fie zadarnică.

6. Acum însă, venind Timotei dela voi la noi și aducându-ne vești bune despre credința și dragostea voastră și că aveți bună amintire de noi pururea, dorind

să ne vedeți pe noi, precum și noi pe voi,

7. Pentru aceasta, cu tot necazul și nevoia noastră, ne-am mângălat, fraților, pentru credința voastră.

8. Căci acum noi suntem vii, dacă voi stați neclintii întru Domnul.

9. Căci ce mulțumită vom putea da lui Dumnezeu pentru voi, pentru toată bucuria cu care ne bucurăm pentru voi, înaintea Dumnezeului nostru?

10. Noaptea și ziua ne rugăm peste măsură, ca să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre.

11. Iar însuș Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos să îndrepteze calea noastră către voi!

12. Și pe voi să vă îmbogățească Domnul și să vă facă să prisosiți în dragostea unuia către altul și către toți, precum suntem și noi către voi,

13. Să întărească inimile voastre ca să fiți fără de prihană întru sfîștele înaintea lui Dumnezeu și Tatălul nostru, la venirea Domnului nostru Iisus Hristos, cu toți sfînșii săi.

4.

Sfaturt spre înfrânare, dreptate, milostenie și muncă. Pavel mărturisează pe cei întristați pentru cei adormiți cu credința în învierea morților.

MaI departe, vă poftim pe voi, fraților și vă indemnăm întru Domnul Iisus, precum ați luat dela noi povață în ce chip se cuvine vouă să umblați ca să plă-

ceți lui Dumnezeu, așa să prisosiți mereu.

2. Pentrucă știți ce porunci v'am dat vouă prin Domnul Iisus.

3. Căci aceasta este voia lui Dumnezeu: sfîșirea voastră, ca să vă feriți de desfrânare.

4. Să știți fiecare din voi să se stăpânească vasul său întru sfîștele și cinste,

5. Nu întru patima poftelor, ca pășanii cari nu cunosc pe Dumnezeu.

6. Să nu fiți nedrepti și lacomi în trebile voastre cu frații, de vreme ce Domnul este răsbunător pentru toate acestea, precum v'am spus vouă și mai înainte și v'am dat dovezi.

7. Căci nu ne-a chemat pe noi Dumnezeu la necurăție, ci la sfîștele.

8. Drept aceea, cel ce defăimează nu defăimează un om, ci pe Dumnezeu care v'a dat vouă Duhul său cel sfânt.

9. Iar despre iubirea de frați: vă trebuie să vă mai scriu vouă; căci voi înșivă sunteți învățați de la Dumnezeu, ca să vă iubiți unul pe altul.

10. Și aceasta o și faceți față de toți frații din toată Machedonia. Și vă rugăm pe voi fraților, să vă feriți și mai mult!

11. Nevoiți-vă a trăi în liniște, ca să vă faceți datoria și să luăm cu mâinile voastre, precum noi poruncim vouă.

12. Umblați cuvințios cu cei din afară, și de nimic să nu aveți trebuință.

13. Ci nu voesc să nu știți voi, fraților, despre cei ce au adormit,

ca să nu vă întristați ca ceilalți cari n'au nădejde.

14. Pentrucă de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că) Dumnezeu pe cei adormiți întru Iisus aduce-va întru preună cu el.

15. Aceasta v'o spunem vouă după cuvântul Domnului, că noi cel vii, cari vom fi rămași la venirea Domnului, nu vom întrece întru nimic pe cei adormiți.

16. Căci însuș Domnul, după porunca dată cu glasul Arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi.

17. După aceea, noi cel vii cari vom fi rămași, împreună cu dâșii vom fi răpiți în nori, întru împlinirea Domnului, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

18. Drept aceea, mângăiați-vă unul pe alții cu cuvintele acestea.

5.

A doua venire a lui Hristos. Supunere către mai marele nostru.

Iar de vremea și sorocul (venirii), fraților, nu aveți trebuință să vă scriem vouă.

2. Căci înșivă știți prea bine că ziua Domnului va veni așa, ca un fur noaptea.

3. Atunci când vor zice: Pace și liniște! atunci fără de veste va veni peste dâșii pieirea, așa cum vin durerile facerii peste (femea) însărcinată, și nu vor scăpa.

4. Voi însă, fraților, nu sunteți întru întuneric, ca să vă apuce ziua aceea ca un fur.

5. Ci voi toți sunteți fii ai luminei și fii ai zilei; nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.

6. Drept aceea, să nu dormim ca și ceilalți, ci să priveghiem și să fim treji.

7. Pentrucă cel ce dorm, noaptea dorm, și cel ce se îmbată, noaptea se îmbată.

8. Iar noi ai zilei fiind, să fim treji, îmbrăcându-ne în zăua credinței și a dragostei și în coiful nădejții de mântuire.

9. Căci nu ne-a pus pe noi Dumnezeu spre mânie, ci spre dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Iisus Hristos,

10. Care a murit pentru noi, ca noi, fie că veghem, fie că dormim, împreună cu el să viețuim.

11. De aceea, mângăiați-vă unul pe altul și zidiți-vă unul pe altul, precum și faceți.

12. Vă mai rugăm, fraților, să cinstiți pe cel ce se ostenește pentru voi și pe mai marii voștri întru Domnul și pe cei ce vă învață pe voi;

13. Să le arătați lor osebă dragoste, pentru lucrul lor. Traiți în pace unul cu altul.

14. Dar vă rugăm pe voi, fraților: Dojenii pe cei fără de rân-

duială, mângăiați pe cei dosădiți, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung răbdători către toți.

15. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci pururea cele bune să le căutați și unul către altul, și către toți.

16. Bucurați-vă pururea.

17. Rugați-vă neîncetat.

18. Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu întru Hristos Iisus, pentru voi.

19. Duhul să nu-l stingeți.

20. Prorociile să nu le defăimați.

21. Toate să le ispitiți; ce este bun să țineți.

22. Feriți-vă de orice lucru rău.

23. Iar Dumnezeu păcii pe voi să vă sfințească pe voi desăvârșit, și duhul vostru și sufletul și trupul să se păzească fără de prihană la venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

24. Credincios este cel ce va chemat pe voi. El va și împlini.

25. Fraților, rugați-vă pentru noi.

26. Fraților, spuneți închinăciune tuturor, cu sărutare sfântă.

27. Juru-vă pe voi întru Domnul, ca să se citească epistola aceasta tuturor sfinților frați.

28. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi. Amin.

A DOUA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TESALONICHENI

1.

Mulțumire pentru credința Tesalonicenilor și rugăciune pentru desăvârșirea lor.

Pavel și Silvan și Timotei, bisericii Tesalonicenilor întru Dumnezeu Tatăl nostru și întru Domnul Iisus Hristos:

2. Dar vouă și pace, dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul nostru Iisus Hristos.

3. Fraților, datorî suntem să mulțumim lui Dumnezeu pururea pentru voi, precum se cuvine, căci mult crește credința voastră și dragostea unuia către altul se înmulțește în fiecare din voi.

4. Așa încât și noi înșine ne bucurăm cu voi în bisericile lui Dumnezeu pentru statornicia și credința voastră în toate prigoanele și necazurile pe care le suferiți.

5. Este un semn al dreptei ju-

decăți a lui Dumnezeu, că sunteți vrednici de împărăția lui Dumnezeu pentru care și pătimiți,

6. De vreme ce cu dreptate este la Dumnezeu să răsplătească cu necaz celor ce vă necăjesc pe voi,

7. Iar vouă, celor necăjiți, să vă dea odihnă cu noi, atunci când se va arăta din cer Domnul Iisus cu ingerii puterii sale,

8. În văpae de foc, și când va face răsbunare împotriva celor ce nu cunosc pe Dumnezeu și a celor ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Unul ca aceștia vor lua pe deapsă pierirea veșnică dela fața Domnului și dela slava puterii lui,

10. În ziua aceea când va veni să se preamărească întru sfinții săi

1. 8: Is. 66, 15; Ier. 10, 25; Ps. 79, 6.

9: Is. 2, 10. 19. 21.

10: Ps. 89, 7; 68, 36; Is. 49, 3; 2. 11. 17.

și să fie primit cu uimire de către toți credincioșii, pentru că ați crezut mărturiei noastre (date) între voi.

11. De aceea ne și rugăm pururea pentru voi, ca Dumnezeu nostru să vă facă vrednici de chemarea sa și să plinească, întru putere, toată bunăvoința voastră spre bunătate și tot lucrul credinței voastre.

12. Ca să se preamărească numele Domnului nostru Iisus Hristos întru voi și voi întru el, după darul Dumnezeului nostru și al Domnului Iisus Hristos.

2.

*Despre Antihrist. Sfârșitul lumii.
Mulțumire pentru credința
Tesalonicenilor.*

Iar despre ventrea Domnului nostru Iisus Hristos și despre a noastră adunare cu dânsul, vă rugăm pe voi, fraților,

2. Să nu vă clătiți prea degrabă din cugetul vostru, nici să vă spăimântați - nici de vreun duh, nici de vreun cuvânt, nici de vreo epistolă, ca și cum ar fi trimisă de noi, cum că ar fi și sosit ziua lui Hristos.

3. Să nu vă amăgească pe voi nimeni nici într'un chip. Căci (ziua aceea) nu va veni până ce nu va veni mai întâi căderea dela credință și nu se va arăta omul păcatului, fiul pierzării,

4. Protivnicul, care se va înălța mai pre sus de tot ce se cheamă Dumnezeu sau sfințenie, așa încât va ședea în Biserica lui Dumne-

zeu, dându-se pe sine drept Dumnezeu.

5. Nu vă aduceți aminte oare că încă fiind la voi v'am spus toate aceste lucruri?

6. Și acum știți ce-l oprește ca să nu se arate el decât la vremea sa.

7. Căci lată taina fărădelegii este la lucru, numai cât cel ce o ține în loc acum trebuie să fie dat la o parte.

8. Și atunci se va arăta cel fărădelege, pe care Domnul Iisus îl va uide cu suflarea gurii sale și îl va pierde cu strălucirea venetii sale.

9. Ventrea acelula va fi, prin lucrarea satanel, însoțită de tot felul de puteri, de semne și de minuni ale minciunii,

10. Și de amăgiri mincinoase pentru cei pieritori, pentru că n-au primit dragostea de adevăr ca să se mântuiască.

11. De aceea, Dumnezeu le va trimite lor puteri să-l înșele, ca să crează minciunii,

12. Ca să se osândească toți cei ce n'au crezut adevărului, el care iubit nedreptatea.

13. Iar noi, datorii suntem pururea, fraților iubiți de Domnul, a mulțumii lui Dumnezeu pentru voi că Dumnezeu v'a ales pe voi dintru început spre mântuire întru slava reia Duhului și întru credința adevărului,

14. La care v'a chemat pe voi prin Evanghelia noastră, spre dobândirea slavei Domnului nostru Iisus Hristos.

15. Drept aceea, fraților, stați

peclintiți și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistolia noastră.

16. Iar însuși Domnul nostru Iisus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit pe noi și ne-a dat, prin darul său, mângăere veșnică și bună nădejde,

17. Să mângăie inimile voastre și să vă întărească pe voi în tot cuvântul și lucrul cel bun.

3.

Îndemnare la rugăciune și la muncă. Ferirea de cel fără de rândulală.

Ma! departe, rugați-vă, fraților, pentru noi, ca Evanghelia Domnului să se lătească și să se înalțească, așa ca la voi,

2. Și ca să ne izbăvim de oameni răi și vicleni; căci credința noastră este a tuturor.

3. Dar credincios este Domnul. El vă va întări pe voi și vă va pași de cel viclean.

4. Cât despre voi, nădărdim întru Domnul că cele ce poruncim vouă le faceți și le veți face.

5. Domnul să îndrepteze inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Iisus Hristos!

6. Fraților, vă poruncim vouă, prin numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de tot cuvânt care umblă fără de rândulală și nu după predania primită dela noi.

7. Căci voi înșivă știți cum trebuie să ne urmați nouă; căci noi

n'am umblat fără de rândulală între voi,

8. Nici n'am mâncat în dar pâine dela nimeni; ci întru osteneală și nevoiță am lucrat noaptea și ziua, ca să nu îngreulem pe nimeni din voi.

9. Nu doar că n'avem puterea aceasta, ci ca să vă dăm o pildă în noi, cum să ne urmați nouă.

10. Căci și când eram la voi - această poruncă v'am dat-o: Dacă cineva nu voește să lucreze, nici să nu mănânce.

11. Auzim însă că pe la voi umblă unii fără de rândulală, ne-lucrând nimic, ci ținându-se numai de iscodiri.

12. Unora ca aceștia le poruncim și îi îndemnăm întru Domnul nostru Iisus Hristos, ca să-și mănânce pâinea lor muncind în liniște.

13. Dar voi, fraților, nu slăbiți în a face bine.

14. Iar de nu ascultă cineva de cuvântul nostru din epistolia aceasta, pe acela să-l însemnați și să nu vă însoțiți cu el, ca să se rușineze.

15. Să nu-l socotiți însă ca pe un vrășmaș, ci să-l sfătuiți ca pe un frate.

16. Iar Domnul păcii să vă dea vouă pace pururea în toate. Domnul fie cu voi cu toți!

17. Închinăciunea mea (scrisă) cu mâna mea, a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice epistolă. Așa scriu.

18. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți!

INTAIA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIMOTEI

1.

*Inoăfătura Legii celei vechi și a
Evangeliei lămurită de Pavel
cu pilda sa.*

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos,
după porunca lui Dumnezeu
Mântuitorul nostru și a lui Iisus
Hristos, nădejdea noastră,

2. Lui Timotei, adevăratului fiu
întru credință: dar, milă și pace
dela Dumnezeu Tatăl nostru și
dela Hristos Iisus, Domnul nostru.

3. Când am plecat în Mache-
donia, te-am rugat să rămâi în
Efes, ca să sfătuești pe unii să nu
învețe învățături strelne,

4. Nici să la aminte la basme
și la spîțe de neamuri fără de
sfârșit, cari stărnesc mai mult cer-
turi decît (întăresc) orînduirea lui
Dumnezeu cea întru credință.

5. Ținta poruncii este dragostea
din inimă curată și din cuget bun
și din credință nefărmică.

6. Ci unii rătăcind dela acestea,
s'au întors la cuvinte deșarte.

7. Vrînd să fie învățători de
lege, nu se pricep nici ce să gră-
iască, nici ce să dovedească.

8. Știm că legea este bună, dacă
o ține omul după lege;

9. (Dar trebuie să mai știm), că
legea nu este pusă pentru omul
drept, ci pentru cei fărădelege și
nesupuși, pentru cei necredincioși
și păcătoși, pentru cei necuvîntuși
și spurcați, pentru ucigașii de oameni
și de mumă, pentru ucigașii de

10. Pentru curvari, pentru so-
domiți, pentru tâlhari, pentru
mincinoși, pentru cei ce se iură
strîmb și pentru tot ce se împo-
trivește învățaturii sănătoase.

11. După Evangelia slavei
rîciturii lui Dumnezeu, care nu s'a
încredințat mie.

12. Mulțumesc celui ce m'a
întărit pe mine, lui Hristos Iisus,
Domnul nostru, că m'a socotit
vrednic și m'a pus în slujba sa.

13. Pe mine cel ce mai înainte
eram hulitor și prigonitor și oar-
sitor. Ci am fost miluit, căci di-
neștiință am lucrat întru ne-
credința mea.

14. Dar s'a înmulțit harul Do-
nului nostru, prin credință și dra-
gostea cea întru Hristos Iisus

15

I TIMOTEI

2. 15

15. Vrednic de încrederea și de
toată primirea este cuvîntul că
Hristos Iisus a venit în lume să
mîntuiască pe cei păcătoși, dintre
cari cel dintîi sunt eu.

16. Și tocmai pentru aceasta
am fost miluit, ca întru mine in-
văț să-și arate Iisus Hristos toată
îndelunga răbdare, drept pildă ce-
lor ce aveau să crează întrînsul
spre viața cea veșnică.

17. Împăratului veacurilor, celui
nemuritor și nevăzut, singurului
Dumnezeu, fie cinstea și slava în
vechii vecilor. Amin!

18. Fiule Timotei, această po-
runcă ți-o încredințez ție, după
porocile cari s'au făcut mai în-
ainte despre tine, ca să te lupți,
după povața lor, lupta cea bună,

19. Avînd credința și cugetul
bun, pe care unii lepădându-le,
grabla credinții lor s'a sfărîmat.

20. Dintru aceștia sunt Imeneu
și Alexandru, pe cari i-am dat sa-
vîntul, ca să învețe a nu mai huli.

2.

*Rugăciunea să se facă pentru toți,
în tălmăcirea și cu inimă curată.
Căci este Dumnezeu și unul Miș-
cătorul. Inoățătorii să fie băr-
bați, iar nu femei.*

Rogu-vă deci, înainte de toate,
să faceți rugăciuni, cereri, miș-
cări și mulțumite pentru toți oa-
mii,

2. Pentru împărați și pentru toți
cei sunt în dregătorii, ca să pe-
treacă viață lină și cu odihnă
în toată cuvînta și buna cu-
tință.

3. Căci aceasta este lucru bun

și primit înaintea lui Dumnezeu,
Mîntuitorul nostru,

4. Care voește ca toți oamenii
să se mîntuiască și să vie la cu-
noștința adevărului.

5. Pentru că unul este Dumnezeu,
unul este și mijlocitorul între Dum-
nezeu și între oameni, omul Iisus
Hristos,

6. Care s'a dat pe sine preț de
răscumpărare pentru toți, precum
s'a adevărit la vremea sa.

7. Spre aceasta sunt pus eu
propoveditor și apostol - adevăr
grăesc, nu mint - învățător pă-
gânilor, întru credință și întru ade-
văr.

8. Voesc, dar, să se roage băr-
bați în tot locul, ridicînd mîini
curate, fără mînie și fără gîl-
ceavă.

9. Așijderea și femeile să se
îmbrace cuvințios, cu sfilă și cu
bună socoteală, nu împodobin-
du-se cu împletiturile părului, sau
cu aur, sau cu mărgăritare, sau
cu haine scumpe,

10. Ci împodobindu-se cu fapte
bune, precum se cuvine unor fe-
mei cari s'au dăruit evlaviei.

11. Femeia întru tăcere să în-
vețe, cu toată ascultarea.

12. Nu îngăduiesc femei să în-
vețe, nici să-și stăpânească ba-
batul, ci să stea liniștită;

13. Căci Adam s'a zidit întâi,
apoi Eva.

14. Și nu Adam s'a amăgît, ci
femeia fiind amăgită s'a săvârșit
călcarea poruncii.

15. Dar se va mîntui (și ea)
prin nașterea de prunci, de va
petrece întru smerenle, întru cre-
dință, întru dragoste și întru sfin-
țenie.

3.

Episcopi și diaconii. Taina dumnezeieștii intrupări.

Adevărat este cuvântul, că de poștește cineva episcopie, bun lucru poștește.

2. Se cade însă episcopului să fie fără de prihană, bărbat al unei femei, treaz, întreg la minte, cucernic, primitor de streini, des- toinic să învețe,

3. Nebețiv, negrabnic a bate, ci blând, nesfadnic, neîubitor de argint,

4. Bine chivernisindu-și casa sa, având copii ascultători și plini de toată bunăcuviința.

5. Căci dacă cineva a sa casă nu știe să și-o chivernisească, cum va purta grija de biserica lui Dumnezeu?

6. Episcopul să nu fie de curând botezat, ca să nu se trufească și să cază în osânda diavolului.

7. Mai trebuie să aibă mărturie bună dela cei din afară, ca să nu cază în ocară și în cursa diavolului.

8. Așijderea, diaconii să fie cucernici, nu îndolți la cuvânt; ne- băutori de vin mult, neagonis- tori de câștig urit,

9. Ci având taina credinței întru cuget curat.

10. Aceștia mai întâi să se ispi- tească, și de vor fi fără de prihană, să se diaconească

11. Așijderea, femeile lor să fie cucernice, neclăvesitoare, nelim- bute, treze, credincioase întru toate.

12. Diaconii să fie bărbați al unei femei, bine chivernisindu-și copiii și casele lor.

13. Căci cei ce slujesc bine, bună treaptă își agonisesc lorui și multă îndrăzneală în credința cea întru Hristos Iisus.

14. Acestea ți le scriu ție, nă- dăduind să viu la tine fără ză- bătă;

15. Iar de voi zăbovi, să ști cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este biserica Dum- nezeului celui viu, stâlp și întărire adevărului.

16. Și cu adevărat mare este taina creștinătății: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Du- hul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume și s'a înălțat întru slavă.

4.

Despre învățătorii cei mincinoși. Indemn la evlavie.

Duhul însă grăește lămurit, ca în vremile cele de apoi mulți se vor depărta dela credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele drăcești,

2. Ale celor ce întru fașă- rădăsc minciuni și cari sunt în- fierăți în cugetele lor.

3. Ei opresc (pe oameni) să se căsătorească și să guste din unele bucate pe care Dumnezeu le-a făcut ca să se împărtășească (un- ele) cu mulțumită cea credincioasă și cei ce au cunoscut adevărul.

4. De vreme ce orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă nu- ia cu mulțumită.

5. Căci se sfințește prin cuvan- tul lui Dumnezeu și prin rugă- ciune.

6. De vei spune fraților acestea toate, vei fi slugă bună a lui Iisus Hristos (și te vei arăta) hrănit cu cuvintele credinței și ale bunei în- vățăturii pe care ai urmat-o.

7. Iar de basmele cele lumești și băbești te ferește, și te deprinde pe tine cu buna cucernicie.

8. Căci deprinderea trupească este puțin folositoare, iar buna cu- cernicie întru toate e de folos, având făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.

9. Adevărat este cuvântul acesta vrednic de toată primirea.

10. Căci pentru aceasta ne oste- nim și ne luptăm. Pentru că ne-am pus nădejdea în Dumnezeul cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor și mai vărtos al ce- lor credincioși.

11. Acestea să le poruncești și ei le înveți.

12. Tineretele tale nimeni să nu le defaima, ci te fă pildă credin- toșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu credința, cu cu- rația.

13. Până ce voi veni, deprinde-te cu cetitul, cu povățuirea, cu în- călătura.

14. Nu nesocoti harul care este întru tine, care ți s'a dat prin pro- rocie, cu punerea mâinilor preoției.

15. La acestea să cugeți, spre mântuirea să năzuiești, ca pricopseala ta să fie vădită pentru toți.

5.

Cum să se poarte cu fiecare. Văduvele și povățuirea lor. Cinstirea preoților.

De cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un pă-

rinte; pe cel mai tineri, ca pe niște frați;

2. Pe bătrâne, ca pe niște mame, pe tinere, ca pe niște surori, întru toată curăția.

3. Pe văduve cinsteste-le, pe cele cu adevărat văduve.

4. Iar dacă vreo văduvă are copii sau nepoți, ei să învețe mai întâi a-și chivernisi casa lor întru evlavie și să dea cinstire părin- ților, pentru că așa este bine și primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Cea cu adevărat văduvă și singură nădăduiește în Dumnezeu și petrece în rugăciuni și în cereri ziua și noaptea.

6. Iar ceea care iubește desă- țarea, este moartă de vie.

7. Spune-le și acestea, ca să fie fără de prihană.

8. Iar dacă cineva nu poartă grijă de al său și mai vărtos de al casei sale, de credință s'a le- pădat și este mai rău decât cel necredincios.

9. Văduva pusă între văduve să nu aibă mai puțin de șasezeci de ani și să fi fost temela unui singur bărbat,

10. Și (să fie) cunoscută după fap- tele ei cele bune: fie că a crescut fe- ciori, fie că a primit pe streini, fie că a spălat picioarele sfinților, fie că a ajutat celor necăjiți, fie că a fost gata la tot lucrul bun.

11. Iar de văduvele cele tinere te ferește; căci când se înfierbântă împotriva lui Hristos, vor să se mărite,

Și-și adună osândă, pentru că și-au călcat făgăduința cea dintâi.

13. Pe lângă aceasta deprin- zându-se la lenevie, umblă din casă în casă; și nu numai (că

sunt) leneșe, ci și limbute și isco-
ditoare, grăind cele ce nu se cade.

14. Drept aceea, hotărâsc ca cele
tinere să se mărite, să nască fiu, să-și
vază de case, ca să nu dea pro-
tivnicului nicio pricină de ocară.

15. Că iată unele s'au întors, ca
să meargă după satana.

16. Iar dacă vreun credincios
sau vreo credincioasă are văduve
în casă, să le ajute, ca să nu se în-
greueze biserica, ci să poată ajuta
pe cele cu adevărat văduve.

17. Preoții cei ce-și țin bine
dregătoria de îndoită cinste să se
învrednicească, mai ales cei ce se
ostenesc întru cuvânt și învățătură.

18. Că zice scriptura: Să nu
legi gura bouului care trece. Și:
vrednic este lucrătorul de plata sa.

19. Împotriva preotului nu primi
pără, fără numai cu doi sau cu
trei martori.

20. Pe cei ce păcătuiesc muștră-i
în fața tuturor, ca și ceilalți să aibă
frică.

21. Juru-te înaintea lui Dumne-
zeu și a Domnului Iisus Hristos
și a îngerilor lui celor aleși, că să
păzești aceasta fără prejudecată și
nimic să nu faci cu părtinire.

22. Măinile prea degrab pe ni-
meni să nu ți le pui, nici să nu te
faci părtaș la păcate streine. Pă-
zește-te curat.

23. De acum nu mai bea nu-
mai apă, ci folosește și puțin vin
pentru stomacul tău și pentru de-
sele tale slăbiuni.

24. Păcatele unor oameni sunt
vădite și merg mai înainte la ju-
decată, iar ale altora se vădesc
mai târziu.

5. 18: A doua Lege 25, 4; 24, 15.

25. Așijderea și faptele cele bun-
se vădese, și nici cele ce sunt
altfel nu se pot ascunde.

6.

*Despre robii. Fertrea de lăconie
Povățuirea bogatilor la smer-
nie și milostenie.*

Căți se găsește sub jugul robiei,
să-și socotească pe stăpânii lor
vrednici de toată cinstea, ca să nu
fie hulit numele lui Dumnezeu și
învățătura.

2. Cei ce au stăpâni credincioși
să nu-i defalme pentru că sunt frați.
ci mai vărtos să le slujească, pen-
trucă primitorii bunei lor slujbi
sunt credincioși și iubitori. La ace-
stea să-i înveți și să-i îndemni.

3. Iar de învață cineva altfel
și nu urmează cuvintele cele în-
nătoase ale Domnului nostru Iisus
Hristos și învățătura cea după lu-
na credință,

4. Acela s'a trufit, neștiind ni-
mic, ci bolnăvindu-se de boala ne-
trebărilor și a vorbărilor din care
se naște pizma, pricirea, hula,
prepusurile cele viclene,

5. Gâlcevile cele deșarte ale om-
nilor celor stricați la minte și
lipsiți de adevăr, cari socotesc că
evlavia este mijloc de agonisală.

6. Da, evlavie și mulțumire
este o agoniseală mare.

7. Căci n'am adus în lume ni-
mic, după cum nici nu putem
scoate ceva din ea.

8. Ci având hrană și îmbrăca-
mintă, cu acestea să fim îndestulați.

9. Cei ce vor să se îmbogă-
țească însă cad în ispite și în cuș-
și în multe poște fără de socoteală

și vătămătoare, cari cufundă pe
oameni în osândă și în pierzanie.

10. Căci rădăcina tuturor rău-
tăților este iubirea de argint; iar
celece au posfăt-o au rătăcit dela
credință, gătindu-și ei înșiși multe
dureri.

11. Ci tu, o omule al lui Dum-
nezeu, fugi de acestea și urmează
dreptatea, evlavie, credință, dra-
gostea, răbdarea, blândețete.

12. Luptă-te lupta cea bună a
credinței, prinde-te de viața cea
veșnică la care ești chemat și pen-
tru care ai dat mărturia cea bună
înaintea multor martori.

13. Poruncescu-ți înaintea lui
Dumnezeu, care toate le aduce la
viață, și înaintea lui Hristos Iisus,
care înaintea lui Pilat din Pont a
dat mărturia cea bună,

14. Să păzești porunca nespur-
cată și nevinovată, până la arătarea
Domnului nostru Iisus Hristos,

15. Pe care, la vremea sa, o va
arăta fericitului și singurului Stăpân,
împăratul împăraților și Domnul
domnilor,

16. Care singur are nemurire
și locuiește întru lumina neapro-
piată, pe care nu l-a văzut nimeni
din oameni, nici nu poate să-l
vădă și căruia (i se cuvine) cinstea
și stăpânirea veșnică. Amin.

17. Celor bogați în veacul de
acum poruncește-le să nu se tru-
fească, nici să-și puie nădejdea
în avuția cea nestătătoare, ci în
Dumnezeul cel viu, care ne dă
nouă toate din belșug, spre de-
sfătare,

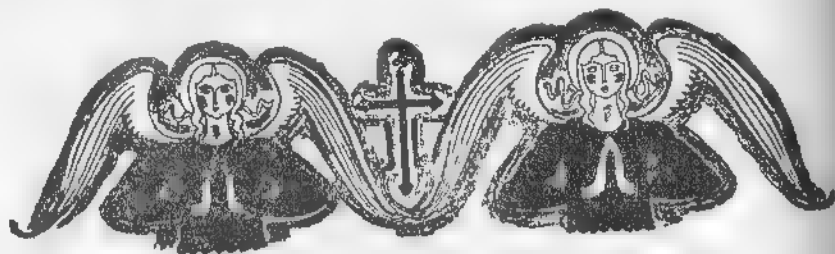
18. Îndeamnă-i să facă ce este
bine, să se îmbogățească întru
fapte bune, să fie darnici și mi-
lostivi,

19. Agonisându-și temelie bună
loruși pentru veacul viitor și să
dobândească viața veșnică.

20. O, Timotee, lucrul cel în-
credințat ție păzește-l, depărtân-
du-te de graturile cele deșarte și
lumești și de gâlcevile științei celei
mîncinoase,

21. La care dedându-se unii,
au rătăcit dela credință. Darul fie
cu voi!

A DOUA CARTE A SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIMOTEI

1.

Pavel laudă credința lui Timotei și-l îndeamnă la răbdare în prigoniri.

Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, ca să vestesc făgăduința vieții care este întru Hristos Iisus,

2. Lui Timotei, iubitul meu fiu: Dar, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl și de la Hristos Iisus Domnul nostru!

3. Mulțumesc lui Dumnezeu, căruia slujesc din strămoși, cu cuget curat, că neîncetat îmi aduc aminte de tine în rugăciunile mele, ziua și noaptea,

4. Și aducându-mi aminte de lacrimile tale, doresc să te văd, ca să mă umplu de bucurie.

5. Îmi mai aduc aminte de credința ta cea nefălșită, care s'a sălășluit mai întâi în bunica ta Loida și în maică-ta Evnuchia, și încredințat sunt că și întru tine.

6. Pentru care pricină te îndemn să aprinzi darul lui Dumnezeu care este întru tine prin punerea mâinilor mele.

7. Căci nu ne-a dat nouă Dumnezeu duhul temerii, ci al puterii și al dragostei și al înțelepciunii.

8. Nu te rușina deci de măturisirea Domnului nostru, nici de mine care sunt legat pentru El, ci cu ajutorul lui Dumnezeu pătimește împreună cu mine pentru Evanghelie.

9. El ne-a mântuit pe noi și ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după bună voia sa și după darul care s'a dat nouă întru Hristos Iisus mai înainte de toți vecii,

10. Iar acum s'a vădit prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care a surpat moartea și a adus la lumină viața și nemurirea prin Evanghelie,

11. Pentru care sunt pus eu prigonit și apostol și învățător neamurilor.

12. Din această pricină și pătimez eu acestea; dar nu mă rușinez, căci știu cui am crezut și sunt încredințat că puternic este să păzească odorul meu, până în ziua aceea.

13. Ține-te de pilda învățătorului celui sănătos care al auzit-o de la

I. 14

II TIMOTEI

2. 16

mine, întru credința și dragostea care este în Hristos Iisus.

14. Odorul bun ce ți s'a încredințat, să-l păzești prin Duhul cel sfânt care locuiește întru noi.

15. Știi că m'au părăsit toți cei din Asia; printre ei este și Fighelei și Ermoghen.

16. Dea Domnul milă gasei lui Onesifor, căci de multe ori m'a odihnit, nerușinându-se de lanțurile mele.

17. Ba venind în Roma, mai cu osărdie m'a căutat, până ce m'a aflat.

18. Dea Domnul să afle milă la Domnul în ziua aceea. Iar cât m'a slujit el în Efes, tu mai bine o știi decât oricine.

2.

Pavel îndeamnă pe Timotei să se poarte cu credință dregătorie și să se ferească de răutăți.

Tu, fiul meu, întărește-te deci în darul care este întru Hristos Iisus.

2. Și cele ce al auzit de la mine în fața multor martori, acestea le încredințează la oameni credincioși, cari vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Iar tu pătimește ca un bun ostaș al lui Iisus Hristos.

4. Nici un ostaș nu se incurcă în lucrul lășă, (dacă vrea) să plăcă voevodului oastei.

5. Și chiar de se luptă cineva în întreceri, nu se încununază, dacă nu se luptă după lege.

6. Plugarul care se ostenește se cade să mănânce mai întâi din roada.

7. Înțelege cele ce îți grăesc! Domnul să-ți dea înțelegere întru toate!

8. Adu-ți aminte de Domnul Iisus Hristos, care a înviat din morți și este din sămânța lui David, după Evanghelia mea,

9. Întru care pătimez până la lanțuri, ca un făcător de rele. Dar cuvântul lui Dumnezeu nu se poate lega.

10. De aceea toate le răbd pentru cel ales, ca și el să dobândească mântuirea care este întru Hristos, împreună cu slava veșnică.

11. Adevărat este cuvântul: Dacă am murit împreună cu Hristos, împreună cu el vom și învia.

12. Dacă răbdăm (împreună cu el), vom și împărăți; de ne vom lepăda de el, și el se va lepăda de noi;

13. De-I suntem necredincioși, el rămâne credincios, pentru că el nu se poate lepăda de sine.

14. La acestea să-I îndemni, punându-le la inimă înaintea lui Dumnezeu să nu se dedea la pricină pentru vorbe cari nu sunt de nici un folos, fără numai spre surparea ascultătorilor.

15. Nevoește-te să te arăți pe tine însuși lămurit înaintea lui Dumnezeu, lucrător neprihănit, drept îndreptând cuvântul adevărului.

16. Iar de cuvintele deșarte și lășă te ferește; căci ele sporesc numai păgânătatea (în oameni).

17. Și cuvântul acestor (oameni) se lățește ca pecinginea. Dintre ei sunt Imeneu și Filit,

18. Căi au rătăcit dela adevăr, zicând că învierea s'a și făcut, și clatină astfel credința unora.

19. Însă temeliea cea tare a lui Dumnezeu neclătită rămâne, având pecetea aceasta: Cunoscut-a Domnul pe cei ce sunt ai lui. Și să se depărteze de nedreptate tot cel ce numește numele Domnului.

20. Într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt de cinste, iar altele de necinste.

21. Deci, de se va curăți cineva de aceste (patimi), va fi vas de cinste, sfințit și de bună treabă stăpânului, gătit spre tot lucrul cel bun.

22. Iar de poftele tinerești să fugi și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu toți cei ce cheamă pe Domnul cu inimă curată.

23. Ferește-te de pricirile cele nebune și neînțelepte, știind că ele nasc vrăjbi.

24. Și slugii Domnului nu i se cade să stea de vrajbă, ci să fie blând cu toți (oamenii), destoinici să învețe, răbdători,

25. Certând cu blândețe pe cei ce stau împotriva, că poate le va da lor Dumnezeu pocăință ca să cunoască adevărul,

26. Și să se izbăvească din cursa diavolului în care au fost prinși spre (a plini) voia lui.

2. 19: Num. 16, 5. 26: Is. 26, 13; 28, 16—17.

3.

Răutatea oamenilor în vremea de apoi. Indemn la statornicie în credință. Scriptura și folosul ei.

Să știi însă că în zilele de apoi vor veni vremi cumplite.

2. Că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, necuvioși,

3. Lipsiți de dragoste, neîndușplecați la pace, elevetitori, neînfrânați, plini de cruzime, neubitor de bine,

4. Vanzători, obraznici, îngâmfați, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu,

5. Având doar chipul cucerniciei, iar puterea ei tăgăduindu-se. De aceștia te ferește.

6. Căci din aceștia sunt cei ce se vâd prin case și ademenesc femeile cele îngreulate de păcate și stăpânite de multe feluri de poftă.

7. Aceștia pururea învață, dar nici odată nu pot ajunge la cunoștința adevărului.

8. Și după cum Ianis și Iamvris s'au împotrivit lui Moise, așa și aceștia stau împotriva adevărului ca niște oameni stricați la minte și nelămurii în credință.

9. Ci nu vor ajunge mai departe, căci nebunia se va vâd înaintea tuturor, cum s'a întâmplat și cu acela.

10. Tu însă ai urmat învățaturii mele, strădaniei mele, voinții mele, credinții mele, îndelungii mele răbdări, dragostei mele, îndăgăduinții mele,

11. Prigonirilor (și) pătimirilor care mi s'au făcut mie în Antiohia, în Iconia, în Listra. Câte prigoane n'am răbdat eu — și din toate m'a izbăvit Domnul!

12. Toți căi cu bună cucernicie voesc să viețuiască întru Hristos Iisus, vor fi prigoniiți.

13. Iar oamenii răi și vicleni cari înșală și pe ei înșiși se înșală, pururea se vor pricopsi în rău.

14. Tu însă rămâi întru cele ce te-ai învățat, întru cele ce ți s'au încredințat, știind dela cine ai luat învățătură;

15. Căci din pruncie cunoști sfintele scripturi cari pot să te înțeleptească spre mântuire prin credința cea întru Hristos Iisus.

16. Toată scriptura este însoțită de Dumnezeu și de folos spre îndreptare, spre înțeleptirea care duce la dreptate,

17. Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și gata la orice lucru bun.

4.

Indemnuri împotriva celor ce s'au abătut dela credință. Pavel își vestește sfârșitul său apropiat.

Drept aceea, te jur înaintea lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, care va să judece viii și morții, la arătarea sa în împărăția sa:

2. Propovăduiește cuvântul, stăruiește asupra lui cu vreme și fără vreme, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și cu învățătura.

3. Căci va veni vremea când

învățătura cea sănătoasă... primi, ci după poftele lor... alege lorși învățatori cari să le gâdile auzul,

4. Și-și vor întoarce urechile dela adevăr, plecându-se spre bașma.

5. Tu însă fi treaz întru toate suferă răul, fă lucrul evangheliei, stăruiește la slujba ta fă-o deplin.

6. Că iată eu sunt gata de jertă și vremea despărțirii mele s'a apropiat.

7. Lupta cea bună m'am luptat, am ajuns la capătul drumului, păzind credința.

8. De acum mă așteaptă pe mine cununa dreptății pe care mi-o va da mie Domnul, judecătorul cel drept, în ziua aceea; și nu numai mie, ci și tuturor celor ce au iubit arătarea lui.

9. Silește-te să vii la mine curând,

10. Căci Dima, iubind veacul de acum, m'a părăsit și s'a dus la Tesalonici, Criscent în Galatia; Tit în Dalmația.

11. Numai Luca mai este cu mine. Pe Marcu să-l lei și să-l aduci cu tine, căci îmi va fi de mare folos la slujbă.

12. Pe Tihic l-am trimis la Efes.

13. Când vei veni să aduci felonul pe care l-am lăsat în Troada la Carp, precum și cărțile, mai ales cele de piele.

14. Alexandru căldărarul m'ea făcut multe rele. Plătească-l Domnul după faptele lui!

15. Păzește-te și tu de el, căci s'a împotrivit cu înverșunare cu vintelor noastre.

16. La întâia mea apărare în fața mea n'a fost cu mine, ci toți

m'au părăsit. Să nu li se socotească lor (aceasta)!

17. Dar Domnul a fost cu mine și m'a întărit, ca propoveduirea să se desăvârșească prin mine și toate neamurile să auză Evanghelia; iar eu am scăpat din gura leului.

18. Domnul mă va izbăvi de tot lucrul rău și mă va mântui în împărăția sa cea cerească. Lui fie slava în vecii vecilor. Amin!

19. Spune închinăciune Prischiei și lui Achila și casei lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat în Mileet, fiind bolnav.

21. Silește-te să vii înainte de a începe iarna. Închină-se ție Euvul și Pudenchie și Lin și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iisus Hristos să fie cu duhul tău! Darul să fie cu voi!

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE TIT

1.

Rostul lui Tit în Creta. Cum se cuvine să fie episcopul. Impotrivă faptelor legii. Cretanii.

Pavel, sluga lui Dumnezeu și apostol al lui Iisus Hristos, pentru credința aleșilor lui Dumnezeu și pentru cunoștința adevărului cel după buna cucernicie,

2. (Intemeiate) pe nădejdea vieții veșnice, făgăduite de nemincinatul Dumnezeu, mai înainte de anii vecilor.

3. El și-a arătat, la vremea sa, cuvântul său prin propoveduirea încredințată mie după porunca Mântuitorului nostru Dumnezeu -

4. Lui Tit, adevăratului meu fiu după credința noastră, a amândurora; dar, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru.

5. Pentru aceasta te-am lăsat pe

ține în Creta, ca să îndreptezi cele ce lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am poruncit,

6. De este cineva fără de prihană, bărbat al unei femei, având fil credincioși și nevinovați pentru desfrânare sau neascultători.

7. Căci se cuvine episcopului să fie fără de prihană, ca un ispravnic al lui Dumnezeu, neîngâmfat, nemânos, nebeșiv, negrăbit, năcălat, neagonist de dobandă urată,

8. Ci iubitor de stăruie, iubitor de bine, întreg la minte, drept, curat, înfrânat,

9. Ținându-se de cuvântul cel adevărat al învățăturii, ca să fie în stare a cărmui (pe oameni) cu învățătura cea sănătoasă și a se opri cu cei potrivnici.

10. Căci sunt mulți neascultători, grăitori indeșert și amăgitori, mai ales din cei tăiați împrejur.

11. Acestora trebuie să le astupi gura, pentru că ei răstoarnă toate casele învățând pentru dobândă urâtă cele ce nu se cade.

12. Zis-a unui dintrâșii, un pro-roc de-al lor: Cretanii sunt pu-rurea mincinoși, hiare rele, pân-tece leneșe.

13. Mărturia aceasta este ade-vărată. Pentru care pricină ceartă-i pe el aspru, ca să fie sănătoși în credință.

14. Neluând aminte la basmele fidovești și la născocirile oamenilor, cari își întorc fața de la adevăr.

15. Toate sunt curate pentru cei curați; iar pentru cei necurați și necredincioși nimic nu este curat, ci li s'a spurcat și mintea și cu-getul lor.

16. Ei mărturisesc (cu vorba) că îl cunosc pe Dumnezeu, iar cu faptele îl tăgăduesc, fiind urăcioși și nesupuși și nedestoinici pentru orice lucru bun.

2.

Sfaturi potrivite cu vârsta fie-cărui. Despre slugi.

Cu tu grăește cele ce se potri-vesc cu învățătura cea sănă-toasă.

2. Bătrânii să fie treji, cucernici, întregi la minte, sănătoși în cre-dință, în dragoste, în răbdare.

3. Așijderea și bătrânele să aibă imbrăcăminte potrivită cu sfințe-nia; să fie neclevetitoare, nerobite de beție, învățătoare de bine,

4. Ca să înțeleptească pe cele tinere să-și iubească bărbații, să-și iubească copiii.

5. Să fie înfrânate, curate, gos-podine bune, plecate bărbaților

lor, ca să nu se defalme cuvântul lui Dumnezeu.

6. Pe cei tineri așijderea îl in-deamnă să fie cumpătați.

7. Intru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune: în învățătura, în curăție, în cinste,

8. În cuvânt sănătos și fără de prihană, ca cel protivnic să se rușineze, neavând de spus nimic rău despre voi.

9. Indeamnă pe slugi să se supue stăpânilor lor, să le fie bine plăcuți intru toate și să nu li se împotrivească.

10. Să nu fure, ci să le ardă credință bună intru toate, ca să fie intru toate o podoabă a învățaturii Mântuitorului nostru Dum-nezeu.

11. Căci harul lui Dumnezeu cel mântuitor s'a arătat tuturor oamenilor,

12. Învățându-ne pe noi să lep-dăm păgânătatea și poftele cele lumești și să viețuim în veacul de acum intru cuvioșie, intru drep-tate și intru bunăcredință,

13. Și să așteptăm fericita nă-dejde și arătarea măririi marelui Dumnezeu și a Mântuitorului no-stru Iisus Hristos,

14. Care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne izbăvească de toată fărădelegea și să-și curățească lui-l popor ales, râvnitor de fapte bune.

15. Acestea să le grăești; in-deamnă și muștră cu toată putere. Nimeni pe tine să nu te de-falme.

2. 14: Ps. 130, 8; Is. 19, 5; A. J. 14, 1; Leg. 14, 2; Ezech. 37, 23.

3.

Supunere către stăpâniri. Ferirea de prigonitorii eretici.

Adu-le aminte lor să se supue stăpânilor și dregătorilor, să asculte, să fie gata spre tot lucrul bun;

2. Să nu hulească pe nimeni, să fie nesfădnici și liniștiți, arătând toată blândețea către toți oamenii.

3. Căci și noi am fost oarecând lași de minte, neascultători, ră-tă-iți, slujind poftelor și multor feluri de desfătări, viețuind intru răutate și plămă, fiind urâți și urându-ne unul pe alții.

4. Dar când s'a arătat bunăta-tea și iubirea de oameni a Mân-tuitorului nostru Dumnezeu,

5. Nu pentru faptele dreptății pe care le-am făcut noi, ci după a lui milă ne-a mântuit pe noi, prin mila nașterii celei de a doua a înnoirii Duhului Sfânt,

6. Pe care l-a vărsat din belșug peste noi, prin Iisus Hristos, Mân-tuitorul nostru,

7. Ca îndreptându-ne prin harul lui, să ne facem moștenitori, după înălțarea vieții celei veșnice.

8. Adevărat este cuvântul, și

vreau să mărturisești acestea, pen-tru ca cei ce au crezut în Dumne-zeu să aibă grijă să se silească spre fapte bune. Că acestea sunt bune și de folos oamenilor.

9. Iar de pricinile cele nebune și de spițe de neamuri și de gâl-cevi și de sfzile cele pentru Lege te ferește, căci sunt nefolositoare și deșarte.

10. De orădl'eretic, după întâia și a doua mustrare te ferește,

11. Știind că unul ca acesta s'a răsvrătit și păcătuiește, fiind singur de sine osândit.

12. Când voi trimete la tine pe Artemon sau pe Tihic, silește-te să vii la mine la Nicopoli, pen-trucă acolo am socotit să iernez.

13. Pe Zina cel cunosător al legii și pe Apolo să-l gătești de drum decuvreme, ca nimic să nu le lipsească.

14. Și să se învețe și al noștri să poarte grijă de faptele cele bune spre îndestularea nevoilor lor, ca să nu rămâne fără de roadă.

15. Închină-se ție toți cei ce sunt cu mine. Spune închinăciune celor ce ne iubesc pe noi intru credință. Darul fie cu voi cu toți! Amin.

CARTEA SFANTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE FILIMON

1.

Pavel roagă pe Filimon să lerte pe robul său Onisim, care fugise dela stăpânul său și se făcuse creștin.

Pavel, legatul lui Iisus Hristos, și Timotei fratele, lui Filimon, iubitorului și împreună lucrătorului nostru,

2. Și sori noastre Apia și lui Arhip, ostașul cel împreună cu noi, și bisericii din casa ta:

3. Dar vouă și pace dela Dumnezeu Tatăl nostru și dela Domnul Iisus Hristos!

4. Mulțumesc pururea Dumnezeului meu, de câte ori te pomenesc în rugăciunile mele,

5. Căci am auzit despre dragostea ta și despre credința ce-o ai către Domnul Iisus și către toți sfinții.

6. (Și mă rog) ca părtășia ta la credință lucrătoare să se facă

prin cunoștința a tot binele ce ai face la voi, întru Hristos Iisus.

7. Căci mult ne-am bucurat și ne-am mângăiat cu dragostea ta pentru că inimile sfinților s'au odihnit prin tine, frate.

8. De aceea, măcar că întru Hristos ai avea tot dreptul să poruncesc ție ceea ce se cuvine

9. Pentru cuvântul dragostei însă mai bine te rog, așa cum sunt eu, bătrânul Pavel, iar acum și legatul lui Iisus Hristos.

10. Te rog, dar, pentru fiul meu pe care l-am născut fiind eu în lanțuri, pentru Onisim,

11. Care altădată nu-ți era de nicio treabă, iar acum și ție și mie foarte trebuitor.

12. L-am trimis înapoi la tine, iar tu primește-l pe el, ca și inima mea.

13. Voiam să-l ții la mine, ca în locul tău să-mi slujească întru legăturile Evangheliei,

1. 14

FILIMON

1. 15

14. Dar fără voia ta nimic n'am voit să fac, pentru ca fapta ta cea bună să nu fie ca din silă, ci ca de bună voe.

15. Căci poate pentru aceasta s'a despărțit pe o vreme, ca veșnic să fie al tău,

16. De acum însă nu ca un rob, ci mai presus de rob, ca un frate iubit, mai ales mie, dar cu atât mai vădit ție, și după trup și întru Domnul.

17. Deci, de mă socotești pe mine frate, primește-l pe el cum (m'ai primi) pe mine.

18. Iar de te-o fi păgubit cu ceva, sau îți este dator ceva, mie să-mi lo pui în socoteală!

19. Eu, Pavel, am scris cu mâna mea: eu voi plăti, ca să

nu-ți mai spun că și tu mi-ai dat dator cu tine însuși.

20. Așa, frate, să mă iosești și eu de tine întru Domnul! Căci nădăjduesc înima mea întru Hristos!

21. Încercându-mă în ascultarea ta, ți-am scris (acestea) bine știind că și mai presus decât grădă voi face.

22. Deodată (cu aceasta) pregătește-mi gazdă; căci nădăjduesc că prin rugăciunile voastre mă voi dăruia vouă.

23. Închină-se ție Epafra cel rob și împreună cu mine pentru Hristos Iisus,

24. (Ca și) Marcu, Aristarh, Dima și Luca, tovarășii mei de lucru.

25. Darul Domnului nostru Iisus Hristos cu duhul vostru! Amin.

CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRE EVREI

1.

*Hristos este Fiul lui Dumnezeu
mai presus de îngeri și de toată
zidirea.*

După ce în multe rânduri și în multe chipuri a grăit odinioară Dumnezeu părinților noștri, prin proroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul (său),

2. Pe care l-a pus moștenitor a toate și prin care a făcut și veacurile,

3. (Fiul), care este strălucirea slavei și chipul ființei lui, și care toate le ține cu cuvântul puterii sale, și după ce a făcut curățirea păcatelor noastre, a șezut deodreapta măririi întru cele înalte.

4. El s'a făcut cu atât mai bun decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai osebit decât dânsii.

5. Căci căruia dintre îngeri l-a zis

1. 5: Ps. 2, 7; 2 Sam. 7, 14.

cândva Dumnezeu: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut? Și iarăși: Eu îi voi fi lui Tată și el îmi va fie mie Fiul?

6. Și iarăși, când aduce pe cel întâi născut în lume, zice: Și tu te închine lui toți îngerii lui Dumnezeu!

7. Despre îngeri se spune: Cel ce face din îngeri săi (suflare) de vânt, iar din slugile sale pară de foc,

8. Iar către Fiul (se zice): Scuturându-l tău, Dumnezeule, stă în veacul veacului și tolagul dreptății este tolagul împărăției tale.

9. Iubindu-l dreptatea și ai uitat fărâdelegea; pentru aceea te-a mîni pe tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu unul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe pătașii tăi.

6: A doua Lege 32, 43; Ps. 97, 7.

7: Ps. 104, 4.

8: Ps. 45, 7—8.

1. 10

EVREI

2. 15

10. Și: Întru început tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sunt lucrul mâinilor tale.

11. Ele vor pieri, iar tu rămâi, și toate ca o haină se vor învechi;

12. Ca pe un veșmânt le vei aduna pe ele și se vor schimba. Tu însă ești același și anii tăi nu se vor sfârși.

13. Și căruia dintre îngeri l-a zis (Dumnezeu) vreodată: Șezi deodreapta mea, până când voi pune pe vrășmașii tăi așternut picioarelor tale?

14. Oare nu toți (îngerii) sunt duhuri slujitoare, trimise ca să slujească celor ce vor moșteni mântuirea?

2.

*Precum s'au pedepsit îngerii
pentru neascultare, așa se vor
pedepsi cei ce calcă poruncile
lui Hristos, care este începătorul
mântuirii noastre.*

De aceea se cuvine să luăm aminte cu atât mai vădit la cele auzite, ca nu cumva să cădem.

2. Căci de vreme ce cuvântul cel venit prin îngeri a avut tărie și a fost călcare de poruncă și neascultare a primit dreaptă răsplătire,

3. Cum vom scăpa noi, dacă vom nesocoti o mântuire atât de mare, care luându-și începutul prin vestirea Domnului s'a adăugat întru noi prin cei ce au mîniat,

4. Și a fost întărită de Dumnezeu cu semne și cu minuni și cu multe feluri de puteri și cu daru-

rile Duhului Sfânt, împărțite după voia lui?

5. Căci nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care grăim.

6. Ci undeva a mărturisit cineva, zicând: Ce este omul, că-ți aduci aminte de el? Sau Fiul Omului, că-l cercetezi pe el?

7. Numai puțină vreme l-ai micșorat pe el față de îngeri; cu mărire și cu cinste l-ai încununat pe el.

8. Toate le-ai supus sub picioarele lui. Dacă însă l-a supus lui toate, nimic n'a lăsat lui nesupus. Dar acum încă nu vedem că toate l-au fost supuse lui.

9. Ci pe cel ce pentru puțină vreme s'a micșorat față de îngeri, îl vedem încununat cu slavă și cu cinste pentru patima morții lui, așa că prin darul lui Dumnezeu el a gustat moartea pentru toți.

10. Pentrucă se cădea ca acela, pentru care sunt toate, prin care sunt toate și care pe mulți filii l-a adus la mărire, să desăvârșească prin suferințe pe începătorul mântuirii lor.

11. Căci și cel ce sfințește și cel ce se sfințesc din unul sunt toți; pentru care pricină nu se rușinează a-l numi (pe ei) frați,

12. Zicând: Spune-voi numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi cânta.

13. Și iarăși: Eu voi nădăjdui întrănsul. Și iarăși: Iată eu și prun-

2. 6: Ps. 8, 5—7.

9: Ps. 8, 5—7.

12: Ps. 22, 23.

13: Is. 8, 17; Is. 8, 18; 2 Sam. 22, 3.

cil carl mi l-a dat mie Dumnezeu.

14. Deci, de vreme ce pruncii s'au făcut părtași trupului și sângelui, și el asemenea s'a făcut părtaș acelora, ca prin moarte să surpe pe cel ce are stăpânirea peste morți, adevărat pe diavolul.

15. Și să izbăvească pe cei ce erau ținuți în robia fricei de moarte toată viața.

16. Căci cu adevărat nu pe ingeri l-a luat în grija sa, ci să mântuiască pe Avraam a luat-o în grija sa.

17. Drept aceea, dator era să se asemene întru toate fraților, ca să fie arhieru milostiv și credincios înaintea lui Dumnezeu, pentru îpășirea păcatelor poporului.

18. Căci întru cât, ispitit fiind, el însuși a păținit, poate să ajute și celor ce se ispltesc.

3.

Creștinii se cade să fie mai ascultători de Hristos decât de Moise, pentru că Hristos este mai mare decât Moise.

De aceea, fraților sfinți, carl sunteți părtași chemării celei cerești, priviți la trimisul și arhierul mărturisirii noastre, la Iisus Hristos (și vedeți).

2. Cât de credincios a fost el celui ce l-a zidit pe el, ca și Moise, în toată casa lui (Dumnezeu).

3. Pentru că acesta s'a învrednicit de mai multă slavă decât Moise, după cum cel ce a zidit casa mai multă cinste are decât casa însăși.

4. Căci orice casă se zidește de

3. 2: Num. 12, 7.

cineva, iar cel ce l-a zidit toate este Dumnezeu.

5. Moise a fost credincios întru toată casa lui (Dumnezeu), ca o slugă, ca să mărturisească cele ce aveau să fie descoperite.

6. Iar Hristos (este) ca un fiu în casa sa. Și casa lui suntem noi, de vom păstra până la sfârșit neclătită îndrăzneala și nădejdea cu care ne lăudăm.

7. Drept aceea, precum zice Duhul Sfânt: Astăzi, de veți auzi glasul lui,

8. Nu vă învârtoșați inimile voastre, ca pe vremea răsvrătirii, ca în ziua isptirii în pustie,

9. Unde m'au ispitit părinții voștri cercându-mă și au văzut lucrurile mele vreme de patruzeci de ani.

10. De aceea m'am mântuit pe neamul acesta și am zis: Pururea el rătăcesc cu inima și n'au cunoscut căile mele.

11. Drept aceea, m'am jurat întru mânia mea: Nu vor intra întru odihnă mea!

12. Luați seama, fraților, nu cumva să fie în vreunul din voi inima vicleană a necredinței, ca să se depărteze dela Dumnezeu cel viu.

13. Ci vă îndemnați unii pe alții în fiecare zi, până ce puteți zice: astăzi - ca nimenea din voi să nu se învârtoșeze cu înșelăciunea păcatului.

14. Căci ne-am făcut părtași lui Hristos, numai de vom păstra până la sfârșit neclătită învoiala (făcută) cu el la început,

5: Num. 12, 7.
8: Ps. 95, 7-11, Ies. 17, 7; Num. 20, 2-5; Num. 14, 21-23.

15. Precum se zice: Astăzi de veți auzi glasul lui, nu vă învârtoșați inimile voastre, ca pe vremea răsvrătirii.

16. Și cari din auzitori au făcut răsvrătirea (impotriva lui Dumnezeu)? Oare nu toți carl au ieșit din Egipt cu Moise?

17. Și pe cine s'a mântiat el vreme de patruzeci de ani? Oare nu pe cei ce au păcătuit și ale căror oase au căzut în pustie?

18. Și împotriva cui s'a jurat el să nu intre întru odihnă lui, fără numai împotriva celor neascultători?

19. Vedem deci, că el n'au putut să intre, din pricina necredinței lor.

4.

Să ne silim a dobândi odihna lui Hristos. Puterea cuvântului dumnezeesc. Darul preoțesc cel dela Hristos.

Să ne temem deci, ca nu cumva, având încă făgăduința, să intrăm întru odihnă lui și să se pomenească vreunul din voi că a întârziat.

2. Pentru că și nouă ni s'a binecuvântat ca și acelora. Acelora însă nu le-a folosit cuvântul auzit, căci cel ce l-au auzit nu l-au întâmplat cu credință.

3. Ci noi, carl am crezut, intrăm în odihnă, precum s'a zis: Jura-m'am întru mânia mea: nu vor intra întru odihnă mea, măcar

15: Ps. 95, 8.
16: Ies. 17, 1.
17: Num. 14, 29.
18: Num. 14, 22.
4. 1: Ps. 95, 11.
3: Ps. 95, 11.

că lucrurile erau sfârșite dela întemeierea lumii!

4. Căci așa a grăit el undeva despre ziua a șaptea: Și s'a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrurile sale.

5. Iar alci, încă odată: Nu vor intra întru odihna mea!

6. Deci, de vreme ce a rămas ca unii să intre întrânsa, iar acela, cărora mai înainte li s'a binevestit, pentru necredința lor n'au intrat,

7. Dumnezeu a hotărât din nou o zi, un: astăzi, zicând prin (gura lui) David, după atâția ani, precum s'a zis mai sus: De veți auzi glasul lui astăzi, nu vă învârtoșați inimile voastre.

8. Căci dacă Iisus (Navi) le-ar fi adus acelora odihnă, n'ar mai fi grăit după aceea, de-o altă zi.

9. Drept aceea, poporul lui Dumnezeu l-a mai rămas o zi de odihnă,

10. Pentru că cel ce a intrat întru odihnă lui, acela s'a odihnit și el de lucrurile sale, precum s'a odihnit Dumnezeu de ale sale.

11. Să ne nevoim deci a intra întru odihnă aceea, ca să nu cază cineva, după aceeaș pildă, în neascultare.

12. Căci viu și lucrător este cuvântul lui Dumnezeu și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri și străbate până la despărțitura dintre suflet și duh, dintre încheieturi și măduvă, și este judecător al simțirilor și gândurilor inimii.

4: Fac. 2, 2.
6: Ps. 95, 11.
7: Ps. 95, 7-8.
10: Fac. 2, 2.

13. Și nu este nicio faptură ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite înaintea ochilor lui, și lui avem să-l dăm socoteală.

14. Drept aceea, având arhieru mare, care a străbătut cerurile, pe Iisus, Fiul lui Dumnezeu, să ne ținem cu tărie mărturisirea.

15. Că n'avem un arhieru care să nu poată pătimi împreună cu neputințele noastre, ci unul care, ca și noi, este ispitit întru toate, afară de păcat.

16. Deci, să ne apropiem cu îndrăzneală de scaunul darului, ca să luăm milă și să aflăm har, spre ajutor la vreme potrivită.

5.

Hristos este arhieru vesnic, preot după rândulala lui Melchisedec. Hrana celor tari și a celor slabi.

Căci orice arhieru, luat fiind dintre oameni, pentru oameni este pus, spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate;

2. El poate fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, de vreme ce și el este cuprins de neputințe.

3. De aceea, dator este să aducă (jertfe) atât pentru păcatele poporului cât și pentru ale sale.

4. Și nimeni nu-l ia (singur) luiși cinstea aceasta, fără numai cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron.

5. Așa și Hristos nu (singur) și-a

5. 5. Ps. 2, 7.

luat luiși slava de arhieru, ci (o are dela) cel ce a grăit către dânsul: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

6. Precum zice și în alt loc: Tu ești preot în veac după rândulala lui Melchisedec.

7. În zilele când era în trup, el a adus cererile și rugăciunile cu strigăt puternic și cu lacrimi către cel ce putea să-l mântuiască pe dânsul din moarte; și a fost auzit pentru buna sa cucernicie.

8. Măcar că era fiu, din cele ce a pătimt el a învățat ascultarea,

9. Și desăvârșindu-se, s'a făcut pricină de mântuire veșnică tuturor celor ce-l ascultă pe el,

10. Și a fost numit de Dumnezeu arhieru după rândulala lui Melchisedec.

11. Despre aceasta multe am avea de grăit, dar e cu anevoc de tâlmăcit, de vreme ce v'am făcut greoi la pricepere.

12. Căci judecând după vreme, ar trebui să fiți învățatori; vom însă vă trebuiește să vă învățați iarăși cele dintâi începuturi ale cuvintelor lui Dumnezeu, și apoi ajuns ca cei ce au trebuință de lapte, iar nu de hrană vârstosă.

13. Că tot cel ce se hrănește cu lapte nu este știutor al cuvântului dreptății, pentru că este prunc.

14. Iar hrana cea vârstosă este pentru cei desăvârșiți, cari părăsesc obiceiurile și-au deprins simțurile să osebească binele de rău.

6. Ps. 110, 4.

10. Ps. 110, 4.

6.

Indemn la satornicie în credință. Credința lui Abraam și jurământul lui Dumnezeu.

De aceea lăsând la o parte începuturile învățării lui Hristos, să ne îndreptăm spre cele desăvârșite și să nu începem din nou a pune temelie învățării despre pocăința de faptele cele moarte, despre credința în Dumnezeu,

2. Despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata cea veșnică.

3. Și aceasta o vom face, de va fi cu voia lui Dumnezeu.

4. Căci este cu neputință celor ce s'au luminat odată și au gustat darul cel ceresc și s'au făcut părtași Duhului Sfânt,

5. Și au gustat cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile vechiului celui viitor,

6. Și apoi au căzut, să se înnoiască iarăși spre pocăință, pentru că ei răstignesc a doua oară loruși pe Fiul lui Dumnezeu și-l batjocoresc pe el.

7. Pământul care se adapă cu ploaia care cade adeseori asupra lui, și rodește verdeața cea folosită pentru cei ce-l lucrează, primește binecuvântarea dela Dumnezeu;

8. Iar cel care rodește spînt și elușni este netrebnic, aproape de blestem, și sfârșitul lui va fi ardeea.

9. Cât despre voi, iubiiților, măcar că grăim așa, suntem încredințați că vă siliti spre lucruri mai bune, cari aduc izbăvire,

10. Căci Dumnezeu nu este ne-

drept, ca să uite lucrul vostru și osteneala din dragoste pe care ați arătat-o pentru numele lui, știind încă (și astăzi) sfinților.

11. Dorim însă, ca fiecare din voi să arate până la sfârșit aceeași sârguință, spre adevărea nădejdi,

12. Ca să nu fiți leneși, ci următori celor ce prin credință și prin îndelunga răbdare moștenesc făgăduințele.

13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduința lui Avraam, de vreme ce nu avea pe cine să se jure, mai mare decât el, s'a jurat pe sine însuși,

14. Zicând: Cu adevărat binecuvântând te voi binecuvânta și înmulțind te voi înmulți.

15. Și așa, răbdând îndelung, (Avraam) a dobândit făgăduința.

16. Pentru că oamenii se lăsa pe cel ce e mai mare și jurământul este chează și sfârșitul oricărui neînțelegeri dintre ei.

17. De aceea, Dumnezeu vrând să arate și mai mult moștenitorilor făgăduinții neschimbarea hotărîrii sale, a pus la mijloc jurământul,

18. Ca prin două lucruri ce nu se pot schimba, întru cari cu neputință este să minșă Dumnezeu, noi ceie căutăm scăpare să avem o îmbărbătare a ținea cu putere la nădejdea ce ne este pusă înainte.

19. Ea este pentru noi ca o anghiră a sufletului, tare și neclintită străbătând până dincolo de catapeteasmă,

20. Unde ca un înainte mergător al nostru a intrat Iisus, fiind

6. 14: Fac. 22, 16—17.

20: Ps. 110, 4.

făcut arhieru în veac, după rândulala lui Melhisedec.

7.

Melhisedec: chip al lui Hristos. Preoția lui Aaron a încetat, iar a lui Hristos rămâne în veac.

Căci acest Melhisedec, împăratul Salimului, preotul lui Dumnezeu cel Prea Înalt — care a întâmpinat pe Avraam, când se întorcea dela înfrângerea împăraților și la binecuvântat pe el,

2. Și căruia Avraam i-a dat și zeciuală din toate — însemnează mai întâi: împăratul dreptății, iar apoi: împăratul Salimului, adică împăratul păcii.

3. Fără tată, fără mamă, fără spîță de neam, neavînd nici început al zilelor, nici sfîrșit al vîieții, el se asemănă Fiului lui Dumnezeu și rămîne pururea preot.

4. Vedeți, dar, cât este de mare acesta, căruia și patriarhul Avraam i-a dat zeciuală din prada sa (de război).

5. Și cei din filii lui Levi, cari primesc preoția, poruncă au după lege să ia zeciuală dela popor, adică dela frații lor, măcar că și acela au ieșit din copsele lui Avraam.

6. Iar Melhisedec, care nu se trage din neamul lor, a luat zeciuală dela Avraam, și a binecuvîntat pe cel ce avea făgăduințele.

7. Fără nicio împotrivire, cel mai mic primește binecuvîntarea celui mai mare.

8. Și aici iau zeciuală niște

7. 1: Fac. 14, 17—20.

oameni muritori, acolo însă, unul mărturisit că este viu.

9. Și, ca să zicem așa, prin Avraam a dat zeciuală și Levi, cel ce însuși lua zeciuală.

10. Căci el era încă în coapsele tătâne-său, când l-a întâmpinat pe dînsul Melhisedec.

11. Așadar, dacă desăvîrșirea s'ar fi făcut prin preoția levitilor, căci poporul pe temelul acestuia a primit legea, ce trebuință mai era să se ridice alt preot după rândulala lui Melhisedec și să nu se zică după rândulala lui Aaron?

12. Așa că, schimbându-se preoția, trebuie schimbată și legea.

13. Pentrucă acela despre care se spun acestea, se trage din altă seminție, din care nimeni nu s'a apropiat de jertfelnic,

14. Știut este doară, că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre preoția acestei seminții Moise nu pomenește nimic.

15. Și aceasta se vede încă și mai lămurit (din aceea), că din vreme ce se ridică alt preot, după rindulala lui Melhisedec,

16. El nu după legea poruncii truștii s'a făcut, ci după puterea vîieții celei nepieritoare.

17. Căci mărturisește despre el (scriptura): Tu ești preot în veac, după rândulala lui Melhisedec.

18. Astfel, pentru neputința și zădărnicia ei, porunca dată mai înainte se surpă —

19. Pentrucă legea nimic n'a desăvîrșit — și în locul ei se dă mai bună nădejde, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și fiindcă nu fără de jură-

17: Ps. 110, 4.

mînt s'a făcut (Isus preot), iar acela fără de jurămint s'au făcut preoți,

21. Acesta însă cu jurămintul celui ce l-a zis: Juratu-s'a Domnul și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac după rândulala lui Melhisedec.

22. De aceea Isus s'a făcut chezașul unui așezămînt mai bun.

23. Apoi se făceau mai mulți preoți, pentru că moartea îl împledeca să rămăie.

24. Acesta însă, rămînînd în veac, are o preoție care nu mai trece asupra altuia.

25. De aceea și poate mîntui desăvîrșit pe cel ce vin, prin el, la Dumnezeu, fiind pururea viu ca să se roage pentru dînșii.

26. Un arhieru ca acesta se și cuvenea să avem: cuvios, fără răutate, fără prihană, osebit de cei păcătoși și mai înalt decît cerurile,

27. Care n'are nevoie, ca alți arhieru, în toate zilele să aducă jertfe, întâi pentru păcatele sale, apoi pentru ale poporului, căci aceasta a făcut-o odată, aducându-se jertfa pe sîne.

28. Legea pune ca arhieru oamenii împovărați cu neputințe, iar cuvîntul jurămintului venit în urma legii, (și pune) pe Fiul cel desăvîrșit în veacul veacului.

8.

Așezămîntul nou cobîrșește pe cel vechiu în curăție și sfîntenie.

În cele spuse, lucrul de căpetenie este că avem arhieru

ca acesta, care a șezut deadreapta scaunului măririi, în ceruri.

2. (El este) slujitorul altarului și al cortului celui adevărat, pe care l-a înșipt Domnul și nu omul.

3. Orice arhieru se pune ca să aducă daruri și jertfe, de aceea trebuia să albă și acesta ceva ca să aducă.

4. De ar fi pe pămînt, n'ar fi preot, pentrucă aici sunt (preoți) cari aduc daruri, după lege.

5. Și cari slujesc chipului și umbrei celor cerești, precum i s'a zis lui Moise când era să lăsa cortul: Vezi, zice (Domnul), toate să le faci după chipul care ți s'a arătat ție în munte.

6. Acum însă el a primit o slujba cu atât mai înaltă, cu cât este și mijlocitorul unui așezămînt mai bun, întemeiat pe mai bună făgăduințe.

7. Căci dacă cel dintîi ar fi fost fără de prihană, nu s'ar fi căutat loc pentru cel de al doilea.

8. Ba chiar îl mustra pe dînșii, zicînd: Iată, vor veni zile, zice Domnul, și voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou așezămînt.

9. Nu ca așezămîntul pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când l-am apucat de mînă ca să-l scot din pămîntul Egiptului; căci el n'au rămas credincioși așezămîntului meu, și eu l-am părăsit pe ei, zice Domnul.

10. Ci acesta este așezămîntul care-l voi da casei lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Pune-vol legile mele în cugetele lor și

8. 2: Num. 24, 6.

5: Ier. 25, 40.

8: Ier. 31, 31—34.

21: Ps. 110, 4.

în inimile lor le voi scrie, și voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul meu.

11. Și nu va mai învăța fiecare pe vecinul său și fiecare pe fraatele său, zicând: Cunoaște pe Domnul; căci toți mă vor ști, dela cel mic până la cel mare!

12. Căci voi fi milostiv cu nedreptățile lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

13. Dar când a zis: un nou așezământ - a învechit pe cel dintâi; iar ce se învechește și îmbătrânește, este aproape de pierire.

9.

Cortul mărturiilor și jertfele leviților au fost chip al preoției lui Hristos.

Adevărat că și așezământul cel dintâi avea îndreptări pentru slujba dumnezeiască și un jertfelnic pământesc.

2. Pentrucă s'a făcut cortul. În el se afla mai întâi sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte. Partea aceasta se numea Sfânta.

3. Iar după a doua catapeteazmă era locul ce se chema Sfânta Sfințelor;

4. Aici era cădelnița de aur, și sctul legii ferecat peste tot cu aur, întru care era năstrapa de aur în care se păstra mana și toaiaul lui Aaron ce odrălise, și tablele legii.

5. Deasupra lui erau cheruvimii slavei, eari umbreau altarul. Despre acestea însă nu vorbim acum cu deamăruntul.

6. Așa fiind întocmite acestea, în

13: Ier. 31, 31.

partea cea dintâi a cortului intrau pururea preoții, când făceau slujbele.

7. În cea de a doua însă singur arhiereul, numai odată pe an, și nu fără de sânge pe care-l aducea pentru sine și pentru păcatele poporului.

8. Prin aceasta Duhul cel sfânt arăta, că încă nu era deschisă calea către Sfânta Sfințelor, de vreme ce încă sta cortul cel dintâi.

9. El era chipul vremii de acum întru care se aduc daruri și jertfe cari nu pot desăvârși cugetul celui ce slujește.

10. Acestea sunt legiuri pămăntesti despre mâncări și băuturi și despre tot felul de spălări rânduite (să rămână) numai până la vremea îndreptării.

11. Ci Hristos, arhiereul bunătăților celor viitoare, a venit treacând prin cortul cel mai mare și cel mai desăvârșit, nu făcut de mână, adevărat nu din zidirea aceasta.

12. El a intrat o singură dată în Sfânta Sfințelor, și nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu sângele său, dobândind răscumpărare veșnică.

13. Pentrucă de vreme ce sângele taurilor și al țapilor și cenușa de junci, stropind pe cei spurcați, îl sfințește spre curățirea trupului,

14. Cu cât mai vărtos sângele lui Hristos, care prin Duhul cel veșnic pe sine s'a adus jertfă fără de prihană lui Dumnezeu, nu va curăți cugetul nostru de faptele cele moarte, ca să slujim Dumnezeuului celui viu!

15. Și de aceea este el mijlocul așezământului celui nou, cu prin moartea lui cea săvârșită spre

răscumpărarea greșalelor de sub așezământul dintâi, cel chemați să primească făgăduința moștenirii veșnice.

16. Căci unde este o diată, acolo trebuie neapărat să fie (vădită) moartea celui ce face diata.

17. Pentrucă diata are putere numai după moarte, de vreme ce până când cel ce face diata trăește, nici o putere nu are.

18. De aceea nici așezământul cel dintâi nu s'a prăznuit fără de sânge.

19. Căci după ce Molse a vestit toate poruncile legii înaintea poporului întreg, luând sânge de viței și de țapi, cu apă și cu lână roșie și cu isop, a stropit cartea și întreg poporul,

20. Zicând: Acesta este sângele așezământului pe care vi l-a dat vouă Dumnezeu.

21. A stropit apoi cu sânge și cortul și toate vasele cele de slujbă.

22. După lege aproape toate se curătesc cu sânge și fără de vărsare de sânge nu se dă lertare.

23. Trebua, dar, ca chipurile celor din ceruri cu aceste (jertfe) să se curătească; iar cele cerești, ele înșile, cu jertfe mai bune decât acestea.

24. Căci Hristos nu a intrat în Sfânta Sfințelor făcută de mâini, care era numai chipul celei adevărate, ci chiar în cer, ca să se arate acum înaintea lui Dumnezeu, pentru noi.

25. Și nu (a intrat) ca de multe ori să se aducă pe sine jertfă, ca arhiereul care intră în Sfânta Sfin-

telor cu sânge strein în fiecare an.

26. Altfel, trebuia să pătimească de mai multe ori dela întemeierea lumii. Ci el s'a arătat o singură dată, spre sfârșitul veacurilor, ca prin jertfa sa să surpe păcatul.

27. Și precum este rânduit oamenilor odată să moară, tot după aceea (să urmeze) judecata,

28. Așa și Hristos, după ce a fost adus odată jertfă, ca să ridice păcatele multora, a doua oară lăsat de păcat se va arăta celor ce îl așteaptă pe el, spre mântuire.

10.

Jertfa Noului Testament stăpânește păcatele și covârșește fără de numărare pe cea a Vechiului Testament, care nu le putea curăța. Lauda credinței celei slătuitoare.

În adevăr, legea având umbra bunătăților celor viitoare, dar nu însuși chipul lucrurilor, cu a celeași jertfe cari se aduc în fiecare an, fără încetare, niciodată nu poate să-l facă desăvârșit pe cel ce vin (la ele).

2. Altfel ar fi încetat a se mai aduce, pentrucă cel ce slujește (jertfa), fiind odată curățit, n'ar mai avea nicio știință de păcate.

3. Printrânsele însă, pomenirea păcatelor se face în fiecare an.

4. Căci este cu neputință ca sângele de tauri și de țapi să ridice păcatele.

5. Drept aceea, intrând în lume, zice: Jertfă și prinoase n'ai voit, dar mi-ai pregătit un trup.

9. 20: Ier. 24, 6. 8.

10. 5: Ps. 40, 7-9.

6. Arderile de tot și jertfele pentru păcat nu ți-au plăcut.

7. Atunci am zis: Iată viu - în sulul cărții este scris despre mine - ca să fac voia ta, Dumnezeule!

8. Iar când zice mai sus: Jertfe și prinoase și arderi de tot, cari se duc după lege pentru păcate, n'ai voit, nici ai poftit.

9. Atunci mai zice: Iată viu, ca să fac voia ta, Dumnezeule! El ridică (astfel) pe cele dintâi, ca să pue în locul lor pe cea de a doua.

10. Întru această voie suntem noi sfințiți odată pentru totdeauna prin jertfa trupului lui Iisus Hristos.

11. Și fiecare preot stă în toate zilele slujind și aducând aceleași jertfe de multe ori, ca unele ce nu pot niciodată să curețe păcatele;

12. Acesta însă, aducând o singură jertfă pentru păcate, a sezut pentru totdeauna deapreapta lui Dumnezeu,

13. Așteptând până ce vrășmașii lui se vor pune așternut picioarelor lui.

14. Căci printr-o singură jertfă, a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce se sfințesc.

15. Dar și Duhul Sfânt ne mărturisește nouă (despre aceasta); căci după ce a zis:

16. Acesta este așezământul pe care îl voi face cu dânsii după zilele acelea, zice Domnul: Da-voi legile mele în inimile lor și în cugetele lor le voi scrie pe ele.

17. Apoi mai zice: Și păcatele lor și fărădelegile lor nu le voi mai pomeni.

13. Ps. 110, 1.

16. Ier. 31, 33-34

18. Iar unde este iertarea acestora, nu mai este jertfă pentru păcate.

19. Drept aceea, fraților, având îndrăzneală să intrăm în Sfânta Sfințelor, prin sângele lui Iisus,

20. Pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o nouă din nou, prin catapetează, adică prin trupul său,

21. Și având un preot mare peste casa lui Dumnezeu,

22. Să ne apropiem cu adevărată inimă și cu deplină credință, curățindu-ne inimile de orice cugăr rău și spălându-ne trupul cu apă curată,

23. Să păstrăm nesmintită mărturisirea nădejdi, căci credincios este cel ce a făgăduit,

24. Și să ținem seamă unul de altul indemnându-ne la dragoste și la fapte bune,

25. Și nepărăsind adunarea noastră, precum au unii obiceiul, ci să ne povățuim unul pe altul, și aceasta cu atât mai mult, cu cât vedeți că se apropie ziua.

26. Căci dacă păcătuim noi de bună voie, după ce am luat cunoștință de adevăr, nu mai rămâne jertfă pentru păcate,

27. Ci o așteptare infricoșată a judecății și luțimea focului care va să mistue pe cei protivnici.

28. Dacă cel ce s'a lepădat de legea lui Moise e ucis fără de milă prin (mărturia a) doi sau trei martori:

29. Gândiți-vă, cu cât mai amară pedeapsă va lua cel ce o călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, nesocotind sângele legă-

mântului cu care s'a sfințit și batjocorind duhul darului!

30. Căci știm pe cel ce a zis: A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti! Și iarăși: Domnul va judeca pe poporul său.

31. Infricoșat lucru mai este a cădea în mâinile Dumnezeului cel viu!

32. Drept aceea, aduceți-vă aminte de zilele cele de demult, întru cari după ce ați fost luminați, ați dus lupta cea grea a suferințelor:

33. Pe deoparte întru ocări și necazuri făcându-vă înși-vă priveală, pe de altă parte făcându-vă părtași celor ce pătimesc unele ca acestea.

34. Căci v'a fost milă și de cel din temnițe, primind cu bucurie să fiți jefuiți de averile voastre, fiindcă știți că aveți voi în ceruri o mai bună și neperitoare avere.

35. Nu lepădați, dar, increderea voastră, care are mare răsplătire.

36. Căci aveți trebuință de răbdare, ca făcând voia lui Dumnezeu, să luați ce vi s'a făgăduit.

37. Căci foarte puțin mai este, și cel ce este să vie va veni și nu va zăbovi.

38. Dreptul prin credință va fi viu, iar de se va îndoi cineva, sufletul meu nu-l va iubi pe dânsul.

39. Ci noi nu suntem dintre cei ce se îndoiesc spre piatră, ci dintre cei ce cred spre a dobândi viața.

30: A doua Lege 32, 35-36; Ps. 110, 14.

37: Is. 26, 20; Avac. 2, 3-4.

11.

Despre credință și despre roadele ei. Pilde din Așezământul cel Vechiu.

Iar credința este așteptarea lucrurilor nădăjduite și adevăratele celor nevăzute.

2. Pentru ea au stat mărturie cei de demult.

3. Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile cu cuvântul lui Dumnezeu, de s'au făcut din cele nevăzute cele ce se văd.

4. Prin credință Avel a adus lui Dumnezeu o mai bună jertfă decât Cain, prin ea a luat el mărturia că e drept, întrucât Dumnezeu a fost martorul dărilor lui și prin ea grăește el și azi măcar că a murit.

5. Prin credință s'a mutat Izech ca să nu vadă moartea, și nu s'a mai aflat, pentru că îl mutase pe el Dumnezeu, căci înainte de mutarea lui primise mărturia că a blum plăcut lui Dumnezeu.

6. Fără de credință nu este deosebit cu putință să fim bineplăcuți lui Dumnezeu, căci cel ce se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el dă răsplătă celor ce-l caută pe dânsul.

7. Prin credință a cunoscut Noe cele ce încă nu se vedeau și temându-se a făcut corabie spre mântuirea casei sale, prin ea osândit el lumea și s'a făcut moștenitor dreptății celei din credință.

8. Prin credință Avraam fiind chemat a ascultat de a ieși la locul pe care avea să-l ia spre

11. 5: Fac. 5, 24

moștenire și a ieșit neștiind unde merge.

9. Prin credință s'a așezat în pământul făgăduinței, ca într'un pământ strein, locuind în corturi cu Isaac și cu Iacov, cei dintâi preună moștenitori ai aceleiaș făgăduințe;

10. Căci aștepta cetatea cu temelii tari, al cărei meșter și lucrător este Dumnezeu.

11. Prin credință însăși Sarra, fiind stearpă și trecută în zilele ei, a primit putere să zămislească fiu, de vreme ce a socotit că este credincios cel ce făgăduise.

12. De aceea dintr'un singur (om), și încă și acela fiind sfârșit (cu viața), s'au născut mulți ca stelele cerului și ca nisipul cel fără de număr de pe țărmul mării.

13. Întru credință au murit aceștia toți, încă până a nu primi făgăduințele, ei văzându-le numai de departe și întâmpinându-le cu bucurie și mărturisind că ei sunt streini și pribegii pe pământ.

14. Iar cel ce grădesc unele ca acestea arată că-și caută patrie loruși.

15. Și de și-ar fi adus aminte de (patria) aceea dintru care ieșiseră, ar fi avut vreme să se întoarcă.

16. Ei însă doreau una mai bună, adică una cerească; de aceea Dumnezeu nu se rușinează de dăruirea sa că să se numească Dumnezeu lor, căci le-a gătit lor cetate.

17. Prin credință a adus Avraam, când a fost ispitit, pe Isaac, jertfă;

și el, cel ce primise făgăduințele aducea doar pe fiul său unul născut!

18. El, căruia i se zisese: Întru Isaac vei avea tu sămânță.

19. Căci credea că Dumnezeu este puternic să-l învieze și din morți; drept aceea, l-a și primit pe acela ca pe o asemănare (a lui Hristos).

20. Prin credință despre cele viitoare a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Isav.

21. Prin credință Iacov, când era pe moarte, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și s'a închinat sprîjinindu-se pe vârful toagăului său,

22. Prin credință Iosif, la moartea sa, a pomenit despre ieșirea fiilor lui Israel și a dat porunci pentru oasele sale.

23. Prin credință, când s'a născut Moise, trei luni a fost ascuns de părinții săi, căci l-au văzut prunc frumos și nu s'au temut de porunca împăratului.

24. Prin credință Moise, făcându-se mare, nu s'a lăsat a se numi fiul fetei lui Faraon,

25. Alegând mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de dulceața păcatului cea trecătoare;

26. Căci socotea că ocara lui Hristos este o bogăție mai mare decât visteriile Egiptului, pentru că el se uita la răsplătire.

27. Prin credință a părăsit el Egiptul, netemându-se de urgia împăratului, căci văzând odinioară pe cel nevăzut, a rămas statornic.

12: Fac. 15, 5; 22, 17; 32, 13; Ps. 39, 13; 1 Cron. 29, 15; Fac. 23, 4; 47, 9.

18: Fac. 21, 12.
22: Fac. 47, 31; 48, 15—16.

28. Prin credință a așezat el Paștile și stropirea cu sânge, pentru ca pierzătorul întâi născuților să nu se atingă de dânși.

29. Prin credință a trecut el Marea Roșie ca pe uscat, lucru pe care încercând să-l facă Egiptenii, s'au înecat.

30. Prin credință zidurile Ierusalimului au căzut, după ce au fost încunjurate (vreme de) șapte zile.

31. Prin credință Raav, desfrânată, fiindcă primise cu pace iscoadele, n'a pierit împreună cu cel neascultător.

32. Dar ce să mai spun? Căci nu mi ajunge vremea să grădesc despre Ghedeon și Barac, despre Samson și Ieftae, despre David și Samuil și despre proroci,

33. Căci prin credință au biruit împărații, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor,

34. Au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s'au întărit din slăbiciune, au fost tari în războaie, au întors taberile vrășmașilor în fugă.

35. Femeile, prin înviere, și-au primit iarăși pe morții lor. Căci unii au fost munciiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere.

36. Alții au îndurat batjocuri și bătăi, ba și lanțuri și temniță.

37. Au fost uciși cu pietre, au fost lăsați să moară de foame, au murit uciși de sabie, în ostioare și în piei de capre au pribegit, răbdând lipsuri, strămtoări și (tot felul de) răutăți.

38. Ei, de căci lumea nu era credincioasă, au rădăcit în pustii și

în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Căci toți aceștia, căci au fost încercați în credință, n'au primit făgăduința,

40. Pentru că Dumnezeu hotărând dinainte ceva mai bun pentru noi, (n'a voit) ca ei să dobândească fără de noi desăvârșirea.

12.

*Indemnare la răbdare și cuvioșie.
Să primim la Ierusalimul cel ceresc.*

Drept aceea și noi, având alături nor de mărturie împotriva noastră, să lepădăm orice sarcină și păcatul care ne împresoară atât de lesne, și cu stăruință să alergăm în lupta de întrecere care ne stă înaintea,

2. Căutând la Iisus, începătorul și plinitorul credinței, care pentru bucuria ce era pusă înaintea lui a suferit crucea, netinând seama de ocară, și a șezut deodreapta scaunului lui Dumnezeu.

3. Gândiți-vă deci la cel ce a răbdat dela păcătoși, asupra sa, o împotrivire ca aceea, ca să nu vă osteniți și să nu slăbiți cu durerile voastre.

4. Căci în lupta voastră împotriva păcatului încă nu ați suferit până la sânge.

5. Și ați uitat indemnul care vi se face vouă ca unor fii: Fiul meu, nu defăima certarea Domnului, nici nu slăbi când ești muștrat de dânsul,

6. Căci pe care îl lubește Dom-

12. 5; Prov. 3, 11—12.

nul îl ceartă, și bate cu varga pe tot fiul pe care îl primește.

7. De veți suferi certarea, ca și cu niște fii va umbla cu voi Dumnezeu; căci este oare fiu pe care tatăl să nu-l certe?

8. Iar de sunteți fără de certarea de care toți au parte, atunci sunteți copii din desfrânare, iar nu fii (adevărați).

9. Apoi, dacă părinții noștri cei trupești ne-au certat și (totuși) i-am cinstit pe dânsii, oare nu ne vom supune cu atât mai vătos Tatălul nostru cel sufletește, ca să fim vii?

10. Pentru că aceia ne pedepseau pe noi precum găseau ei de bine, și pentru puține zile; iar acesta (ne ceartă) spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia lui.

11. La început toată muștrarea ni se pare că nu este de bucurie, ci de mahnire; dar pe urmă ea aduce celor pedepsiți printrânsa roadele păcii și ale dreptății.

12. De aceea îndreptați mâinile voastre cele slăbite și genunchii voștri cei slăbănogiți,

13. Și faceți cărări drepte picioarelor voastre, ca cel schiop să nu se poticnească, ci mai vătos să se vindece.

14. Căutați cu toții pacea și sfințenia, fără de care nimeni nu va vedea pe Domnul,

15. Socotind ca nimeni să nu rămână fără darul lui Dumnezeu și ca nu cumva, odrăslind vreo rădăcină veninoasă, să vă faceă vătămare și prin ea mulți să se molipsească.

16. Să nu fie cineva desfrânat

sau necuvincios ca Isav, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut.

17. Pentru că știți că vrând să moștenească după aceea binecuvântarea, el n'a mai fost primit, de vreme ce nu a mai găsit prilej de pocăință, măcar că a căutat-o cu lacrimi.

18. Voi nu v'ați apropiat nici de muntele ce se putea pipăi, nici de focul care ardea, nici de nor, nici de ceață, nici de vifor,

19. Nici de glasul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor pe care cei ce l-au auzit s'au rugat ca să nu li se mai sune;

20. Căci nu mai puteau suferi ceea ce li se spunea: Pentru că măcar o hiară de s'ar atinge de munte, va fi ucisă cu pietre, sau va fi atinsă cu săgeata,

21. Și atât de înfricoșată era arătarea, încât Moise a zis: Spăla-mântatul-m'am și mă cutremur!

22. Ci voi v'ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul cel ceresc, și de zeci de mii de îngeri slăvitori,

23. Și de adunarea celor întâi născuți cari sunt scriși în ceruri, și de Dumnezeu, judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți;

24. Și de Iisus mijlocitorul așezământului celui nou și de sângelui stropirii, care grăește mai bine decât al lui Avel.

25. Vedeți să nu vă lepădați de cel ce grăește, căci dacă acela, neascultând de cel ce grăia pe

pământ, n'au scăpat de pedeapsă, cu mult mai vătos nu vom scăpa noi, neascultând de cel ce grăește din cer,

26. Al cărui glas atunci a cutremurat pământul, iar acum a fâgădui unele ca acestea: Încă odată clăti-voi nu numai pământul, ci și cerul.

27. Iar prin aceea că zice: Încă odată, arată schimbarea lucrurilor celor ce se clătesc, ca unele ce sunt făcute, ca să rămăie cele ce nu se clătesc.

28. Drept aceea, noi primind o împărăție neclătită, să fim mulțumitori și așa să-i slujim lui Dumnezeu cu bună plăcere, cu bună conștiință și cu sfilă.

29. Că Dumnezeul nostru este bogat mistuitor.

13.

*Sfătuire la oltă creștinească.
Hristos este același, ieri și azi
și în veac.*

Sărutți în iubirea de frați.

1. Iubirea de streini să nu o uitați, căci printrânsa unii, fără să plătească, au găzduit pe îngeri.

2. Aduceți-vă aminte de cei legați, ca și cum ați fi legați cu ei, și de cei muncii, ca și cum ați fi un trup cu ei.

3. Cinstită să fie nunta intru casa și patul nescurcat; iar pe cei săraci și pe preacurvari îi va plăcea Dumnezeu.

4. Să nu aveți năravul iubirii argint, ci vă îndestulați cu cele

ce aveți; că însuși (Dumnezeu) a zis: Nu te voi părăsi, nici te voi lăsa.

5. De aceea și avem îndrăzneala să zicem: Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme! Ce poate să-mi facă mie omul?

6. Aduceți-vă aminte de marii voștri cari v'au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu și privind cum și-au sfârșit viața, să le urmați credința.

7. Iisus Hristos și ieri și astăzi și în veac este același.

8. Nu vă lăsați ademeniți de învățăturile streine cele de multe feluri. Că bine este să vă întăriți inima cu darul, iar nu cu mâncările, din care nu s'au folosit cei ce au umblat cu ele.

9. Noi avem un altar dintru care nu au dreptul să mănânce cel ce slujesc cortului.

10. Pentru că trupurile dobitoacelor, al căror sânge se aduce de către arhieru în Sfânta Sfințelor, pentru curățirea păcatelor, se ard afară de tabără.

11. De aceea și Iisus, ca să sfințească poporul cu sângele său, a pătimit afară de poartă.

12. Așa dar să ieșim la dânsul afară de tabără și să purtăm ocară lui.

13. Căci nu avem aici cetate stătătoare, ci o căutăm pe cea care va să fie.

14. Printrânsul, dar, să aducem jertfă de laudă lui Dumnezeu, adică roada buzelor cari prea-măresc numele lui.

12: Is. 35, 3; Prov. 4, 26.
15: A doua Lege 29, 17.

20: Ies. 19, 13.
22: A doua Lege 9, 19.

Agheu 2, 6.
18, 5: A doua Lege 31, 8 8; Onto

6: Ps. 118, 6.
11: Lev. 16, 27.
15: Lev. 7, 12; 2 Cron. 29, 31; Ps. 50, 14, 23; Is. 57, 19. Onto 14, 3.

16. Și facerea de bine și dărnicia să nu le uitați; căci jertfe ca acestea sunt bine plăcute lui Dumnezeu.

17. Ascultați pe învățătorii voștri și vă supuneți lor, pentru că ei priveghează pentru sufletele voastre, ca unii cari vor avea să dea seamă, ca aceasta cu bucurie să o facă, iar nu suspinând; căci (altfel) nu vă e de folos.

18. Rugați-vă pentru noi; căci suntem încredințați că avem un cuget curat, voind ca întru toate cinstit să viețuim.

19. Și vă rog stăruitor să faceți aceasta mai ales ca fără de zăbavă să mă întorc la voi.

20. Iar Dumnezeuul păcii, cel ce prin sângele așezământului celui

veșnic a sculat din morți pe Domnul nostru Iisus, pe păstorul cel mare al oilor,

21. Să vă întărească pe voi întru tot lucrul bun, ca să faceți voia lui și să lucreze întru noi ce este plăcut înaintea lui prin Iisus Hristos, căruia fie slava în veștii vecilor. Amin.

22. Și vă rog pe voi, fraților, să primiți acest cuvânt de sfătuire, căci pe scurt v'am scris vouă.

23. Să știți că fratele Timotei este slobod. De va veni mai curând, vă voi vedea pe voi împreună cu el.

24. Spuneți închinăciune tuturor mai marilor voștri și tuturor sfinților. Închină-se vouă cel din Italia.

25. Harul fie cu voi toți! Amin.

CARTEA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IACOV

1.

Folosul isptitelor. Sfaturi împotriva mâniei. Despre înfrânarea limbii.

Iacov, sluga lui Dumnezeu și a Domnului Iisus Hristos, celor douăsprezece seminții care sunt întru risipire: Voe bună!

2. Frații mei, când trecești prin tot felul de ispite, să vă bucurați din toată inima,

3. Știind că cercarea credinței voastre lucrează răbdare.

4. Dar răbdarea să albească lucrarea de-a vărsită, ca să fiți desăvârșiți și întregi și fără nici o meteahnă.

5. Iar de este cineva dintru voi lipsit de înțelepciune, să ceară dela Dumnezeu, care dă tuturor fără șmeșle și fără înfruntare; și i se va da lui.

6. Să ceară însă cu credință, neluându-se întru nimic. Pentru că cel ce se îndoaie este ase-

menea valului mării care se aruncă și se învâluiește de vânturi.

7. Să nu gândească omul acela că va lua ceva dela Domnul,

8. Dacă e bărbat îndoit la suflet și nestatornic întru toate căile sale.

9. Iar fratele cel smerit laude-se întru înălțimea sa,

10. Și cel bogat întru smerenia sa; căci ca floarea ierburii va trece.

11. Răsărită soarele cu arșița lui și a uscat iarba și floarea ei a căzut și frumusețea ei a pierit; așa se va vesteji și bogatul în căile sale.

12. Fericit bărbatul care rabdă isпита; căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce îl iubesc pe el.

13. Nimeni fiind isptitit să nu spună că Dumnezeu îl ispitește; căci Dumnezeu nu poate fi isptitit de rele, și nici el nu ispitește pe nimeni.

1. 10: la. 40, 6-7.

14. Ci fiecare este ispitit de pofta sa însăși, fiind tras și amăgit.

15. După aceea, pofta zămislind naște păcat; iar păcatul săvârșindu-se naște moarte.

16. Nu vă înșelați, frații mei prea iubiti!

17. Toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se dela părintele luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. Ei, după voia sa ne-a născut pe noi prin cuvântul adevărului, ca să fim noi ca o pârgă a zidurilor lui.

19. Drept aceea, frații mei prea iubiti, tot omul să fie grabnic la ascultare și zăbavnic la vorbă, zăbavnic la mânie;

20. Căci mânia omului nu duce la dreptatea lui Dumnezeu.

21. De aceea lepădând toată spurcăciunea și prisosința răutății, intru blândețe să primiți cuvântul cel sădit în voi, care poate să mântuiască sufletele voastre.

22. Și fiți făcătorii cuvântului, iar nu numai ascultătorii lui, amăgindu-vă pe voi înșivă.

23. Pentrucă cel ce ascultă cuvântul și nu-l împlinește pe el, unul ca acesta asemenea este omului care își privește în oglindă fața sa firească:

24. Dacă s'a privit, s'a dus și îndată și-a uitat cum era.

25. Iar cel ce privește în legea cea desăvârșită a slobozeniei și stăruiește înfrânșă ca un plîntor cu fapta, nu numai ca un ascultător uituc, acela va fi fericit pe urma faptelor sale.

26. De i se pare cuiva între voi că este cucernic și nu-și înfrânează

limba sa, ci își înșală inima, cucernicia lui este zadarnică.

27. Cucernicia curată și neprihănită înaintea lui Dumnezeu și Tatăl aceasta este: să cercetăm pe cel orfan și pe văduve intru necazurile lor și să ne păzim pe noi neîntinați de lume.

2.

Să nu căutăm la fața oamenilor. Să facem milostenie. Credința să fie arătată cu fapte.

Frații mei, nu căutați fața (oamenilor), voi cari aveți credința în Domnul nostru Iisus Hristos cel slăvit.

2. Căci de va intra în adunarea voastră un om cu inel de aur și cu haină strălucitoare și va intra și un om sărac cu haină proastă,

3. Și veți căuta la cel ce poartă haina cea strălucitoare și veți zice: Tu șezi aici, iar săracului îi veți zice: Tu stai acolo, sau șezi aici la picioarelor mele,

4. N'ați făcut oareosebire între voi, și nu v'ați făcut oare judecatori cu gânduri rele?

5. Ascultați, frații mei prea iubiti: Au nu Dumnezeu l-a ales pe săracul lumii acestuia, (ca să fie) bogat în credință și moștenitor al împărăției pe care a făgăduit-o celor ce îl iubesc pe el?

6. Iar voi ați necinstit pe cel sărac. Oare nu bogații vă asupresc pe voi și nu ei vă târăsc pe la judecăți?

7. Oare nu ei hulesc numele cel bun cu care vă chemați?

8. Dacă însă împliniți legea cea

2. 8: Lev. 19, 18.

impărătească după scriptură: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, bine faceți;

9. Iar de vă uitați la fața omului, faceți păcat și veți fi osândiți de lege, ca niște călcători de lege.

10. Pentrucă cine va păzi toată legea și va greși împotriva unei (porunci), s'a făcut vinovat față de toate.

11. Căci cel ce a zis: Să nu curvești, a zis și: Să nu ucizi. Și dacă nu curvești, dar ucizi, te-ai făcut călcător al legii.

12. Așa să grațiți și așa să lucrați, ca unii cari aveți să fiți judecați prin legea slobozeniei.

13. Că judecata este fără milă pentru cei ce nu fac milă; mila însă biruește asupra judecății.

14. Ce folos, frații mei, de ar zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Poate oare credința să-l mântuiască pe dansul?

15. Că dacă un frate sau o soră sunt gol și lipsiți de hrana cea de toate zilele,

16. Și va zice lor careva dintre voi: Mergeți în pace, încălziți-vă și vă săturați, și nu le-ar da lor cele de trebuință trupului, ce folos ar avea?

17. Așa și credința, dacă nu are fapte, singură este moartă.

18. Ci va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arătăm credința ta fără faptele tale, și eu îți voi arăta credința mea prin faptele mele.

19. Tu crezi că Dumnezeu este unul, și bine faci; dar și dracii cred și se cutremură.

20. Vreai, dar, să înțelegi, o

omule deșert, că credința fără de fapte moartă este?

21. Avraam, părintele nostru, oare nu din fapte s'a îndreptat, suind pe Isaac, fiul său, pe jertfelnic?

22. Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui, iar din fapte s'a desăvârșit credința.

23. Și s'a împlinit scriptura care zice: Și a crezut Avraam lui Dumnezeu și i s'a socotit lui intru dreptate și prieten al lui Dumnezeu s'a chemat.

24. Vedeți, dar, că din fapte se îndreptează omul, iar nu numai din credință.

25. Așijderea și Raav, desfrânată, nu din fapte s'a îndreptat ca oare, primind pe iscoade și scoțându-le pe altă cale?

26. Deci, precum trupul fără de duh este mort, așa și credința fără de fapte este moartă.

3.

Despre înfrânarea limbii. Înțelepciunea dumnezeiască.

Nu fiți mulți dascăli, frații mei, știind că mai mare osândă va să luăm.

2. Căci în multe feluri greșim toți. Dar de nu greșește cineva cu cuvântul, este bărbat desăvârșit, în stare să-și înfrâneze tot trupul.

3. Iată și caiilor le punem frâu în gură, ca să ni-l supunem nouă; și le cărmuim tot trupul lor.

4. Iată și corăbiile, ori cât de mari ar fi și de orice vânturi puternice ar fi împlinse, se cărmuiesc cu

o prea mică cărmă încotro voește pornirea cărmaciului.

5. Așa și limba: este mădular mic, dar cu mari lucruri se laudă. Iată, puțin foc și cât codru (poate) aprinde!

6. Limba încă este un foc, o lume a nedreptății! Limba este așezată între mădulele noastre, așa încât spurcă tot trupul și aprinde tot cursul vieții, dacă ea însăși s'a aprins (odată) de Gheenă.

7. Căci toată firea: a harelor și a păsărilor și a celor ce se târăsc și a jivinelor de mare se domolește și s'a domolit de firea omenească.

8. Dar limba nimeni din oameni nu poate să o domolească. Ea este răutate neînfrănată; e plină de otravă aducătoare de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm pe Dumnezeu și Tatăl și cu ea bleșmăm pe oameni, cari sunt făcuți după asemănarea lui Dumnezeu.

10. Din aceeaș gură lese binecuvântarea și blestemul. Nu trebuie, frații mei, să fie așa.

11. Curge oare din vana aceluiaș Izvor apa dulce și apa amară?

12. Au doară poate, frații mei, smochinul să facă mășline, sau vița de vie smochine? Așa nici un Izvor sărat nu poate da apă dulce.

13. Cine este între voi înțelept și priceput? Să-și arate faptele sale din buna lui purtare și din blândețele înțelepciunii.

14. Iar de aveți râvnire amară și poftă de ceartă întru inimile voastre, nu vă lăudați, nici mințiți împotriva adevărului.

15. Înțelepciunea aceasta nu

vine de sus, ci este pământească, trupească, drăcească.

16. Pentrucă unde este zavistie și poftă de ceartă, acolo este neorânduială și tot lucrul rău.

17. Iar înțelepciunea cea de sus: întâi este curată, apoi pașnică, blândă, plecată, plină de milă și de roduri bune, nepărtinitoare și nefățarnică.

18. Iar roada dreptății se samână spre pacea făcătorilor de pace.

4.

*Să fugim de poștele deșarte.
Să nu judecăm pe aproapele.
Dumnezeu, este cel ce îndreaptă
pașii noștri.*

De unde vin războaiele și sfinzile dintre voi? Au nu de aici, din desmierdările voastre care se oștesc întru mădulele voastre?

2. Poștiți și nu aveți; ucideți și pismuți și nu puteți dobândi; vă sfădiți și vă răsbolți; și nu aveți pentrucă nu cereți.

3. Cereți și nu primiți, pentrucă cereți rău, ca să cheltuiți întru desmierdările voastre.

4. Preacurvarilor și preacurvelor! Nu știți oare că dragostea lumii acestela este dușmănie față de Dumnezeu? Deci, oricine va vrea să fie prieten lumii, se face vrășmașul lui Dumnezeu.

5. Au vi se pare că în deșert zice scriptura: Duhul care locuiește întru noi vă lubește cu zulle?

6. Ci mai mare dar dă. Pentru aceea zice: Domnul celor mândri

4. 6: Prov. 3, 34; Iov 22, 29.

le stă împotriva, iar celor smeriți le dă har.

7. Drept aceea, supuneți-vă lui Dumnezeu. Stați împotriva diavolului și el va fugi dela voi.

8. Apropiati-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și vă îndreptați inimile voastre, cei îndoiți la suflet.

9. Simțiți-vă jalea; lăcrămați și plângeți! Răsul vostru în plâns să se întoarcă și bucuria voastră întru tânguire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu și el vă va înălța pe voi.

11. Nu vă grăiți de rău unul pe altul, fraților. Că cel ce grăește de rău pe fratele său, sau judecă pe fratele său, grăește de rău legea și judecă legea; iar dacă judeci legea, nu ești plinitorul legii, ci judecătorul (ei).

12. Unul este legiuitorul și judecătorul, care poate să mântuiască și să piarză; iar tu cine ești, ce judeci pe altul?

13. Veniți acum cei ce ziceți: Astăzi sau mâine vom merge în cetatea aceea și vom petrece acolo un an și vom neguțatori și vom câștiga.

14. Voi cari nu știți ce se va întâmpla mâine! Căci ce este viața voastră? Abur este, care se arată puțin și apoi pier.

15. În loc să ziceți: De va vrea Domnul și vom fi vii, vom face aceasta sau aceea.

16. Iar acum în trufia voastră vă lăudați. Toată lauda de felul acesta este rea.

17. Drept aceea, cel ce se pricepe a face bine și nu face, păcătuiește.

5.

*Nestatornicia bogăției. Sfătuiri
spre îndelungă răbdare și rugă-
cătune.*

Veniți acum, bogaților, plângeți și vă tânguiți de necaziile ce vor să fie asupra voastră.

2. Bogăția voastră a putrezit și hainele voastre le-au mâncat molii.

3. Aurul vostru și argintul au ruginit și rugina lor va fi măr-turie asupra voastră și va mânca trupurile voastre ca focul. Ați strâns comori în zilele cele de apoi!

4. Iată, plata oprită de voi dela lucrătorii cari au secerat țarinile voastre, strigă; și strigătele secerătorilor au intrat în urechile Domnului Savaot.

5. Desfătați-văți pe pământ și v'ați desmierdat; îngrășați-vă inimile voastre ca pentru ziua junghierii.

6. Osândiți-ați, omoriți-ați pe cel drept, măcar că nu s'a pus împotriva voastră.

7. Drept aceea, fiți îndelung răbdători, frații mei, până la venirea Domnului. Iată plugarul așteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung răbdând pentru dansa, până ce ia ploaie timpurie și târzie.

8. Deci, îndelung să răbdați și voi, întârindu-vă inimile voastre, căci venirea Domnului s'a apropiat.

9. Nu oftați unul împotriva altuia, fraților, ca să nu fiți osân-

5. 5: Lev. 19, 13; A doua Lege 24, 15; Is. 5, 9.

6: Ier. 12, 3.

diți; iată judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Luați, fraților, pildă de suferință și de îndelungă răbdare pe prorocii cari au grăit în numele Domnului.

11. Iată, fericiți pe cei ce au răbdat: Ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul dăruit lui de Domnul; căci mult milostiv și îndurat este Domnul.

12. Iar mai înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ; ci să fie vouă ce este așa, așa, și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în osândă.

13. De pătimește cineva între voi, să se roage. De este cineva vesel, să cânte.

14. De este cineva bolnav între voi, să cheme preoții bisericii și să se roage pentru el, ungându-l pe dânsul cu untdelemn, întru numele Domnului,

15. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica pe el Domnul și de va fi făcut păcate, i se vor ierta lui.

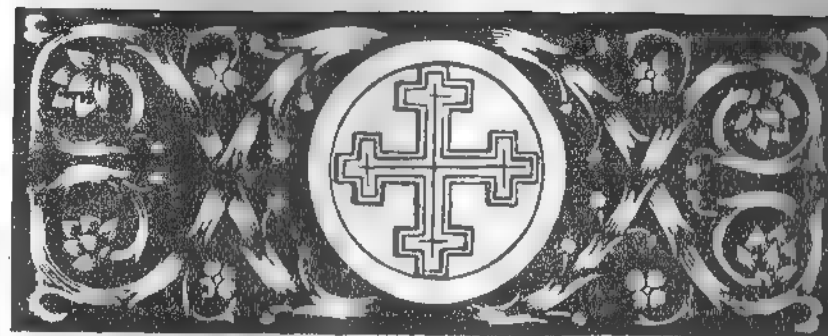
16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați. Căci mult poate rugăciunea cea fierbinte a dreptului.

17. Ilie era om asemenea nouă, cu slăbiciuni, și s'a rugat stăruitor să nu ploaie; și n'a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

18. Și iarăși s'a rugat și cerul a dat ploale și pământul a odrăslit roada sa.

19. Frații mei, de va rătăci cineva dintre voi dela adevăr și-l va întoarce cineva,

20. Să știe că cei ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.

ÎNȚAIA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

1.

Mulțumire pentru mântuirea și nădejdea noastră în Hristos. Despre credința cea mântuitoare, vestită de proroci. Indemnuri spre curioșie.

Petru, apostol al lui Iisus Hristos, celor ce trăesc risipiți în Pont, în Galatia, în Capadochia, în Asia și Bitinia,

2. Aleși după cea mai înainte hotărîre a lui Dumnezeu Tatăl și sfințiți prin Duhul, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Iisus Hristos: Darul și pacea să vă prinosască?

3. Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, care, după mare mila sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut pe noi a doua oară spre nădejde vie,

4. Spre moștenire nestricăcioasă și nelătinată și nevastărită, păstrată în ceruri pentru voi,

5. Cari sunteți păziți cu pute-

rea lui Dumnezeu prin credință spre mântuirea gata să se arde în vremea de apoi.

6. Întru aceasta vă bucurați, măcar că ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite, pentru puțină vreme.

7. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel pieritor și totuși prin foc lămurit, să se afle spre laudă și cinste și slavă la arătarea lui Iisus Hristos,

8. Pe care nevăzându-l il iubiți și întru care vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită,

9. Luând (astfel) prețul credinței voastre, mântuirea sufletelor.

10. Această mântuire au cumpărat-o și au cercat-o prorocii cari au prorocit despre harul care avea să vie asupra voastră,

11. Cercetând, care și ce fel de vreme le arăta lor Duhul lui Hristos cel dintrânsii, când le mărturisea de mai înainte despre pa-

timile lui Hristos și despre slava ce avea să vină după acelea.

12. Lor li s'a descoperit că nu lor însuși, ci nouă aveau să ne slujească cele ce acum s'au vestit vouă întru Duhul Sfânt cel trimis din cer, spre care ingerii doresc să stea să privească.

13. De aceea, incingând coapsele cugetului vostru și trezindu-vă, nădăjdulți desăvârșit spre harul care se aduce vouă la arătarea lui Iisus Hristos.

14. Ca filii ai ascultării, nu vă mai dați la poștele cele de mai înainte, din vremea neștiinței voastre.

15. Ci, după Sfântul care va chemat pe voi, fiți și voi sfinți întru toată petrecerea vieții.

16. Căci scris este: Fiți sfinți, că eu sfânt sunt.

17. Și dacă chemați Tată pe cel ce judecă fără părtinire după faptele fiecăruia, petreceți întru frică vremelnicia vieții voastre,

18. Știind că nu cu lucruri prețioase, cu argint sau cu aur v'ați izbăvit din vlața voastră cea deșartă, care vă era dată dela părinți,

19. Ci cu scump sângere lui Hristos, mielul cel nevinovat și fără prihană,

20. Care a fost rânduit mai înainte de întemeierea lumii, dar care s'a arătat în anul cel mai de pe urmă pentru voi,

21. Cel ce printrânsul ați crezut în Dumnezeu care l-a înviat pe el din morți și l-a dat lui mărire, ca credința și nădejdea să vă fie în Dumnezeu.

22. Curățind deci sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul cu inimă curată și cu tot dinadinsul.

23. Căci voi ați fost născuți din nou, nu din sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvântul lui Dumnezeu celui viu care rămâne în veac.

24. Pentrucă toată făptura este ca iarba și toată mărirea omului ca floarea ierblui. Uscatu-s'a iarba și floarea a căzut.

25. Iar cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi.

2.

Creștinii să fie pildă celor necredincioși. Supunerea la stăpânire. Iubirea de frați după pilda lui Hristos.

Deci, lepădând toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pismele și toate cleveștirile,

2. Ca niște prunci de curând născuți să iubiți laptele cel duhovnicesc și curat al cuvântului, ca printrânsul să creșteți spre mântuire,

3. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul.

4. Apropiindu-vă de el, cel ce este piatra cea vie, cu adevărat nebăgată în seamă de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu.

5. Și voi înșivă, ca niște pietre vii, să vă zidiți casă duhovnicească,

24: Is. 40, 6-7.

2. 4: Ps. 34, 9; Ps. 118, 22.

preoție sfântă, ca să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos.

6. Pentrucă scris este în scriptură: Iată pun în Sion piatra din capul unghiului, aleasă, scumpă, și cel ce va crede întrânsa nu se va rușina.

7. Drept aceea, pentru voi cari credeți, ea este prețioasă, iar pentru cei necredincioși, piatra care nu au băgat-o în seamă ziditorii, dar care a ajuns în capul unghiului. Este piatră de poticnire și piatră de sminteală,

8. De care se poticnesc cei cari nu s'au supus cuvântului, spre care au fost puși.

9. Iar voi sunteți neam ales, preoție împărătească, neam sfânt, popor rânduit să vestească bună-tățile celui ce v'a chemat pe voi dintru întuneric la minunata sa lumină.

10. Voi cari odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu (voi) cari odinioară nu aveați parte de milă, acum sunteți miluiți.

11. Iubiților, rogu-vă, ca pe niște streini și răătăcitori (în lume), să vă feriți de poștele cele trupеști care se oștesc împotriva sufletului.

12. Purtați-vă bine printre neamuri, ca cei ce acum vă cleveșesc pe voi ca pe niște făcători de rele, văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu în zua cercetării lor.

13. Deci, supuneți-vă oricărei

6: Is. 28, 16.

8: Is. 8, 14.

9: Is. 19, 8.

10: Ose. 2, 25.

stăpâniri omenești, pentru Domnul, fie împăratului, ca celui ce este mai presus,

14. Fie dregătorilor, ca celor ce sunt trimiși de el spre pedesirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine.

15. Căci așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, făcând bine, să înfundăți gura oamenilor celor fără de minte,

16. Ca cei slobozi și nu ca și cum ați avea slobozenia numai ca acoperământ al răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu.

17. Pe toți să-i cinstiți! Fraților iubiți! De Dumnezeu vă temeți! Cinstiți pe împăratul!

18. Slugilor, supuneți-vă stăpânilor cu toată frica, nu numai celor blânzi și buni, ci și celor urăcioși.

19. Pentrucă aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu, dacă cu gândul la el rabdă cineva acerbă, pățimind pe nedrept.

20. Căci ce laudă este (aceea), dacă greșind și fiind bătut răbdăți? Ci dacă bine făcând pătimii și răbdăți, aceasta este plăcut înaintea lui Dumnezeu.

21. Și spre aceasta sunteți chemați, că și Hristos a pățimit pentru noi, lăsându-ne pildă, ca să pășim pe urmele lui.

22. Nici un vicleșug nu s'a aflat în gura lui, a celui ce n'a săvârșit nici un păcat.

23. Ocărit fiind, el n'a răspuns cu ocări; chinuit fiind, n'a îngrozit (pe oameni), ci l-a lăsat (în seama) celui ce judecă cu dreptate.

24. El păcatele noastre le-a ridicat în trupul său pe lemn, ca

22: Is. 53, 9.

noi, murind păcatelor, să viețuim dreptății. Cu rana lui v'ați vindecați!

25. Pentru că erați ca niște oi rătăcite; acum însă v'ați întors la păstorul și la păzitorul sufletelor voastre.

3.

Buna înțelegere și cupioșie dintre sofi. Răbdare și blândete. Sute rînteale Domnului.

Așijderea și voi, femeilor, sunteți-vă bărbaților voștri, căci chiar dacă unii nu se supun Cuvântului, prin viața femeilor, fără de cuvânt, vor fi dobândiți (mântuiți),

2. Văzând de aproape viața voastră cea curată și cu frica (lui Dumnezeu).

3. Podoaba voastră să fie nu cea din afară, a împletirii părului, a podoabelor de aur, sau a hainelor scumpe,

4. Ci (să fie) omul cel ascuns al inimii, cu nestrîlcăciunea duhului celui blând și lin, care este de mult preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Că așa se împodobeau odinioară și sfințele femei care nădăduiau în Dumnezeu, plecându-se bărbaților lor,

6. Precum Sara asculta pe Avraam și-l numea pe el domn. Voi sunteți fiicele Sarei, dacă faceți binele și nu vă tulburați de nicio frică.

7. Bărbaților, așijderea, viețuiți înțelepțește cu femeile voastre, ca și cu niște făpturi mai slabe, dându-le cinste, ca unor părtașe la moștenirea darului vieții, ca să nu vă zădărniciți rugăciunile voastre.

25: Is. 53, 6; Ezech. 34, 5.

8. În sfârșit, toți să fiți într'un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți.

9. Nu răsplătiți cu rău pentru rău, sau cu ocară pentru ocară, ci dimpotrivă, binecuvântați, știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

10. Că cel ce voeste să luibească viața și să vadă zile bune, acela să-și oprească limba sa de la rău și buzele sale să nu grăiască vicleșug.

11. Să se ferească de rău și să facă bine; să caute pacea și s'o urmeze pe ea.

12. Pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile lui spre rugăciunea lor, iar fața Domnului este împotriva celor ce fac rele.

13. Și cine vă va face vouă rău, de veți fi următorii binelui?

14. Ci chiar de veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. De frica lor însă să nu vă temeți, nici să vă tulburați;

15. Ci pe Domnul Hristos să-l sfințiți întru inimile voastre, și să fiți gata pururea a da răspuns la tot cel ce vă cere socoteală despre nădejdea voastră, însă cu blândete și cu bună cuviință,

16. Având cuget curat, ca (tocmai) întru ceea ce vă clevețesc pe voi, să se rușineze cei ce grăesc de rău viața voastră cea bună întru Hristos.

17. Căci, dacă așa vrea Dumnezeu, este mai bine să pățim făcând cele bune, decât făcând cele rele.

3. 10: Ps. 34, 13-17.

14: Is. 8, 12.

18. Pentru că și Hristos a pățit odată pentru păcate. El cel drept (a pățit) pentru cei nedrepti, pentru ca omorându-se cu trupul și înviind cu duhul, pe noi să ne aducă la Dumnezeu.

19. Cu duhul pogorîndu-se a propovădui duhurilor cari erau în temniță,

20. Și cari odinioară fuseseră nesupuse îndelungii răbdări lui Dumnezeu, în zilele lui Noe, când se făcea corabia, întru care numai puține, adică opt suflete, s'au mântuit de apă.

21. Așa și pe voi, lucrul cel închis, (prin apă, adică) botezul vă mântuește, nu ca spălarea spurcăciunii celei trupesti, ci ca îndreptarea cugetului celui bun către Dumnezeu, prin învierea lui Iisus Hristos,

22. Care este deadreapta lui Dumnezeu, după ce s'a suit la cer și căruia i se supun ingerii și stăpânirile și puterile.

4.

Indemnări la viață nouă plină de înțelepciune și de dragoste unul către altul. Mângăeri în suferințele cele pentru Hristos.

Așa dar, precum Hristos a pățit pentru noi cu trupul, înarmați-vă și voi cu același gând, pentru că cel ce a pățit cu trupul, a încetat de a mai păcătuia,

2. Ca cealaltă vreme să nu o mai petreacă în trupul poftelor omenești, ci după voia lui Dumnezeu.

3. Destul vă este că în vremea trecută a vieții voastre ați făcut

voia păgânilor, umblând întru necurății, întru poște, întru beție, întru ospețe, întru petreceri băuturi și întru urâte slujiri idolești.

4. Din pricina aceasta se nădădăduie că nu vă mai adunați cu ei la aceeași desfrânare și vă hulesc pe voi.

5. Ci ei își vor da seama înaintea celui ce este gata să judece vii și morți.

6. Căci spre aceasta s'a binevestit și morților, ca să fie judecați cu trupul, ca oameni, dar să vieze, după Dumnezeu, cu duhul.

7. S'a apropiat însă sfârșitul tuturor; deci fiți cu mintea înțelegătoare și priveghiați întru rugăciuni.

8. Mai presus de toate să aveți multă dragoste unul către altul, ca dragostea acoperă mulțime de păcate.

9. Fiți între voi iubitori de oarece, fără călîre.

10. Slujiți fiecare cu darul pe care l-ați primit spre folosul tuturor, ca niște buni chivernisitori ai darului celui de multe feluri al lui Dumnezeu.

11. De grăește cineva, (gratul lui) să fie ca gratul lui Dumnezeu, care slujește cineva, (slujba lui) să fie ca din puterea pe care o dă Dumnezeu, pentru ca întru toată viața să se slăvească Dumnezeu prin Iisus Hristos, căruia fie slava și stăpânirea în vecii, vecilor. Amin.

12. Iubiților, să nu vă mirați de focul care s'a aprins întru voi și care s'a trimis spre isplîdire

4. 8: Prov. 10, 12,

voastră, ca și cum vi s'ar întâmpla vouă ceva străin,

13. Ci intrucât vă faceți părtași patimilor lui Hristos, bucurați-vă, ca și intru arătarea slavei lui să vă bucurați și să vă veseliți.

14. De sunteți ocăriți pentru numele lui Hristos, fericiți sunteți, căci duhul slavei și al lui Dumnezeu odihnește peste voi.

15. Nimeni dintre voi să nu pătimească din pricina că ar fi ucigaș, sau fur, sau făcător de rele, sau râvnitor de lucruri streine.

16. Iar de pătimește ca un creștin, să nu se rușineze, ci să preamărească pe Dumnezeu pentru partea aceasta.

17. Căci vremea este a se începe judecata dela casa lui Dumnezeu; iar dacă începe întâi dela noi, atunci care va fi sfârșitul celor ce se împotrivesc Evangheliei lui Dumnezeu?

18. Și de vreme ce dreptul abia se mântuește, ce va fi cu cei necredincioși și păcătoși?

19. De aceea, și cei ce pătimesc după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze lui, credinciosului ziditor, sufletele lor, săvârșind fapte bune.

5.

Cum să se poarte mai mari Bisericii și ceilalți creștini. Indemnuri la desăvârșire.

Pe bătrânii cei dintre voi îi rog, ca unul ce sunt împreună bă-

trân și mărturisitor al patimilor lui Hristos și părtaș al slavei celei ce va să se descopere:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dată vouă, purtând grijă de dânsa, nu din silă, ci de bunăvoie, nu pentru agoniseli urite, ci cu osârdie;

3. Nici ca și cum ați fi stăpâni peste moș-enirea (lui Dumnezeu), ci piide făcându-vă turmei.

4. Și când se va arăta Maimarele păstorilor, veți lua cununa slavei, cea nevestejită.

5. Așijderea și voi cei tineri, supuneți-vă celor bătrâni. Și toți unii față de alții îmbrăcați-vă intru smerenle, de vreme ce Dumnezeu celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă har.

6. Drept aceea, smeriți-vă sub mâna cea tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe pe voi la vremea sa.

7. Toată grija voastră aruncați-o asupra lui, căci el are grijă de voi.

8. Fiți trezi, priveghiați; căci potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu și căutând pe cine să înghită.

9. Stați împotrivă cu credință tare, știind că aceleași patimi se întâmplă fraților voștri celor din lume.

10. Iar Dumnezeuul a tot harul, care ne-a chemat la mărirea sa cea veșnică prin Hristos Iisus, acela, după ce veți fi pătimit puțin, vă va face desăvârșiți, vă va în-

tări, vă va face puternici, vă va întemela.

11. A lui fie slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

12. V'am scris aceste puține cuvinte prin Siluan, credinciosul vostru frate, precum socotesc, ca să vă îndemn și să vă măr-

turisesc că acesta este darul cel adevărat al lui Dumnezeu, intru care stați.

13. Închină-se vouă așezii din Vavilon și fiul meu Marcu.

14. Închinați-vă unul altuia cu sărutarea dragostei. Pace vouă tuturor, celor intru Hristos!

14: Is. 11, 2.

18: Prov. 11, 31.

5. 5: Prov. 3, 34.

7: Ps. 55, 23.

A DOUA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

1.

Roadele credinței spre moștenirea împărăției cerurilor. În demnare la păzirea învâțăturilor lui Petru, care a fost martorul schimbării la față a lui Isus.

Simon Petru, slugă și apostol al lui Iisus Hristos, celor ce prin dreptatea Dumnezeului nostru și a Mântuitorului Iisus Hristos au dobândit aceeași credință de preț ca și a noastră:

2. Să prisosească darul și pacea voastră prin cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Iisus Hristos Domnul nostru.

3. Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viață și spre buna cucernicie, prin cunoașterea celui ce ne-a chemat pe noi cu slava și cu bunăta-tea sa.

4. Cu aceasta, făgăduințe scumpe și mari ni s-au dăruit nouă, ca prin acestea să vă faceți părtași dumnezeescilor firi și să fugiți de

stricăciunea poftelor celor lumești.

5. Așa și voi, să puneți din partea voastră toată nevoia, adăo-gând la credința voastră fapta bună, iar la fapta bună cunoștința;

6. La cunoștință înfrânarea, iar la înfrânare răbdarea, iar la răb-dare bunacucernicie,

7. La cucernicie iubirea de frați, iar la iubirea de frați dragostea.

8. Căci având acestea întru voi și înmulțindu-se, nu vă vor lăsa pe voi deșeți, nici fără de roadă întru cunoașterea Domnului nostru Iisus Hristos.

9. Iar celui ce-i lipsesc acestea, acela este orb, și nevăzând de-parte, uită de curățirea păcatelor lui de demult.

10. De aceea, fraților, nevoiți-vă mai vârtos ca să întăriți chemarea și alegerea voastră, căci făcând acestea nu veți greși niciodată.

11. Pentrucă așa vi se va des-chide largă intrarea întru împă-răția cea veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos

1. 12

II PETRU

2. 8

12. Drept aceea, nu mă voi le-nevi a vă aduce aminte vouă pu-rurea de acestea, măcar că le știți și sunteți întăriți întru adevărul în care stați.

13. Totuși, până când sunt în acest cort, mi se pare că este drept a vă ține treji prin aducerea aminte,

14. Știind că fără de zăbavă voi părăsi cortul (trupului), pre-cum mi-a arătat mie Domnul nostru Iisus Hristos.

15. Dar mă voi nevoi, ca și după plecarea mea pururea să vă puteți aduce aminte de aceste lu-cruri.

16. Că nu urmând unor basme meșugite am vestit vouă pu-terea și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ci noi înșine am vă-zut slava lui.

17. Căci el a primit dela Dum-nezeu Tatăl cinste și slavă, când din înălțimea slavei a venit către dâ-nul glas ca acesta: Acesta este Fiul meu cel iubit întru care bine am voit!

18. Și noi am auzit acest glas pogorându-se din cer, când eram în muntele cel sfânt.

19. Și astfel cu atât mai adevă-rat este cuvântul cel prorocesc, la care bine faceți dacă luați aminte, că la o lumină ce strălucește în-tr'un loc întunecos, până se va lumina de ziua și luceafărul va ră-nări în inimile voastre.

20. Dar aceasta trebuie s'o știți mai întâi, că nici o prorocie a scripturii nu se desleagă după bunul plac al flecăruia.

21. Pentrucă nu prin voia oa-menilor s'a făcut vreodată proro-

cire, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit purtați fiind de Duhul Sfânt.

2.

Despre iotirea ereticilor, Pedepsa celor ce umblă cu înșelăciuni.

Însă au fost și proroci mincinoși întru popor, precum și între voi vor fi învățători mincinoși cari vor sirecura (în oameni) eresuri de pier-zare și lepădându-se de stăpânul cel ce i-a răscumpărat pe dânsți, își vor aduce loruși grabnică pieire.

2. Și mulți se vor lua după ră-tăcirea lor, prin care se va huli calea adevărului.

3. Din lăcomie vă vor amăgi pe voi cu vorbe viclene. Dar osân-da lor rostită încă de demult nu zăbovește și pierzarea lor nu dor-mitează.

4. Căci de vreme ce Dumnezeu n'a cruțat pe ingerii cari au greșit, ci legându-i cu lanțurile întunerii-cului din iad, i-a dat să fie păziți până la judecată,

5. Și dacă nu a cruțat lumea cea dintâi, ci a păzit numai pe Noe, ca al optulea mărturisitor al dreptății, când a adus potopul asu-pra celor necredincioși,

6. Și dacă cetățile Sodomei și Gomorei, osândindu-se surpării, i-a prefăcut în cenușă, pildă puin-du-le celor ce vor să mai petreacă întru nelegiulre,

7. Iar pe dreptul Lot ce era ne-căjit pentru petrecerea sa printre niște oameni inverșunați în fără-delege, i-a izbăvit,

8. Pentrucă dreptul acesta vie-țuind între dânsii, și văzând și

auzind faptele lor cele fărădelege, își muncea sufletul în fiecare zi.

9. (Atunci, de bună seamă) știe Domnul să izbăvească de ispită pe cel binecredincios, iar pe cel nedrept să-l păstreze pentru ziua judecării, ca să fie dați muncilor,

10. Iar mai vartos pe cei ce se fac după îndemnul cărnii, după poftele cele spurcate, și de domniile de sus nu țin seamă. Fiind îndrăzneți și obraznici, hulesc cele de sus și nu se cutremură,

11. Câtă vreme îngerii cari sunt mai tari și mai puternici, nu aduc asupra lor judecată cu hula înaintea Domnului.

12. Aceștia, ca niște dobitoace necuvântătoare, născute să fie vânată și stărpite, hulind cele ce nu înțeleg, întru stricăciunea lor vor pieri,

13. Luând plata nedreptății. Căci el găsesse plăcere în desfătarea cea de fiecare zi. Spurcații și necurații aceștia se ospătează cu voi și se desmiardă întru înșelăciunile lor.

14. Ochii lor sunt plini de preacurvie și nesățul de păcat; ei amăgesc sufletele cele slabe; inima lor e dedată la lăcomie și sunt fiili blestemului.

15. Lăsând calea cea dreaptă au rătăcit, apucând pe calea lui Valaam fiul lui Vosor, care plata nedreptății a iubit;

16. Dar el a fost mustrat pentru fărădelegea sa: Dobitocul necuvântător, grăind cu glas omenesc, a oprit nebunia prorocului.

17. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nori purtați de vifor, cărora li se păstrează întunericul cel de nepătruns.

18. Pentrucă rostind (vorbe) semețe și deșarte, amăgesc cu poște trupești și cu inverșunări pe cei ce abia au scăpat de cei ce viețuiesc în rătăcire.

19. Ei le făgăduiesc slobozenia, iar ei înșiși sunt robi ai stricăciunii; pentrucă cine de ce este biruit, de aceea e și rob.

20. Căci dacă, după ce au scăpat de spurcăciunile lumii prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, iarăși se incurcă în acestea și sunt biruiți, atunci cele de pe urmă ale lor s'au făcut mai rele decât cele dintâi.

21. Pentrucă mai bine era pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă înapoi dela sfânta poruncă ce li s'a dat lor.

22. Dar s'a împlinit cu ei adevarul din zicătoare: Câinele se întoarce la vărsătura sa și porcul scaldat se tăvălește în mocirlă.

3.

Vremea de apoi. Ventrea lui Hristos. Gătirea cuvîntului pentru ea.

Aceasta este acum, iubitorilor, a doua carte pe care v'o scriu vouă și prin care cu aducerea aminte caut să trezesc judecata voastră cea sănătoasă,

2. Ca să vă aduceți aminte de graturile cele mai înainte grăite de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru (dăți vouă) prin apostolii voștri.

2. 22: Prov. 26, 11.

3. Mai întâi aceasta s'o știți, că vor veni în zilele cele de apoi batjocoritori cari vor umbla după poftele lor,

4. Și vor zice: Unde este făgăduința ventrii lui? Căci de când au adormit părinții, toate au rămas așa precum au fost la începutul zidirii.

5. Dar ei se fac a nu ști că prin cuvântul lui Dumnezeu cerul și pământul au fost (făcute) de mult, din apă și prin apă.

6. Deaceia lumea cea de atunci a pierit înecat în apă.

7. Iar cerurile acestea și pământul de acum cu acelaș cuvânt sunt păstrate focului din ziua judecării și a pieirii oamenilor celor necredincioși.

8. Iar aceasta una să nu se tălmăască de voi, iubitorilor, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

9. Domnul nu va zăbovi să-și îplinească făgăduința, precum scotesc unii că e zăbavă; ci el îndelung ne rabdă pe noi, nevrând să piară vreunul, ci să vie toți la pocăință.

10. Va veni însă ziua Domnului ca un fur; atunci cerurile se vor surpa cu huet; stihilele, arzând, se vor desface și pământul, cu toate lucrurile de pe el, va arde.

3. 9: Ps. 90, 4.

11. Deci, dacă toate acestea se vor strica, atunci cât de mult trebuie să stăruieți voi întru sfințenie și întru buna cucernicie,

12. Așteptând și dorind să vie mai degrabă ziua lui Dumnezeu, pentru care cerurile, arzând, se vor strica și stihilele, aprinzându-se, se vor topi!

13. Căci noi așteptăm, după făgăduința lui, ceruri nouă și pământ nou, întru care să locuiască dreptatea.

14. De aceea, iubitorilor, așteptând acestea, nevoiți-vă să fiți aflați de el în pace, nespurcați și neprilăniți.

15. Și îndelunga răbdare a Domnului nostru drept mântuire să o socotiți, precum v'a scris vouă și iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea ce i s'a dat lui,

16. Și precum grăește el despre acestea în toate cărțile sale. În acestea sunt unele lucruri cu anevoie de înțeles, pe care cei neștiutori și neîntăriți le răstălmăcesc, ca și pe celelalte scripturi, spre a lor pierzare.

17. Deci, voi, iubitorilor, cunoscând acestea de mai înainte, păziți-vă, ca nu cumva să fiți ademiniți de rătăcirea celor fărădelege și să se clatine țaria voastră.

18. Ci să creșteți în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. A lui fie slava, acum și în ziua veacului! Amin.

INTĂIA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

1.

*Hristos este Fiul lui Dumnezeu.
Sângele lui ne curăță de păcate.*

Ce era dintru început, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit, despre cuvântul vieții, (aceea vă vestim).

2. Și viața s'a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim vouă viața cea de vecl, care era la Tatăl și s'a arătat nouă.

3. Ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim, ca și voi să aveți împărtășire cu noi; și împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul său, Iisus Hristos.

4. Și acestea vi le scriem, ca bucuria voastră să fie deplină.

5. Și aceasta este vestea care am auzit-o dela dânsul și v'o vestim vouă, că Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este întrânsul.

6. De vom zice că avem împărtășire cu dânsul și umblăm în întuneric, mințim și nu facem adevărul;

7. Iar de vom umbla în lumină, precum el este în lumină, im-

părtășire avem unii cu alții și sângele lui Iisus Hristos, Fiulul lui, ne curățește pe noi de tot păcatul.

8. De vom zice că nu avem păcat, pe noi înșine ne amăgim și adevărul nu este întru noi;

9. Iar de ne vom mărturisi păcatele noastre, atunci el, fiind credincios și drept, ne va ierta nouă păcatele și ne va curăți pe noi de toată nedreptatea.

10. De vom zice că nu am păcătuit, mincinos îl facem pe dânsul și cuvântul lui nu este întru noi.

2.

Hristos ne izbăvește de orice păcat. Fără dragoste nu este creștinătate. Antihriștii sunt mulți. Tot cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos, este mincinos. Adevărații ungere.

Fiți mei, acestea vi le scriu vouă, ca să nu păcătuiți. Iar dacă va păcătui cineva, (să știe că) avem mângăetor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2. El este jertfa de curățire pentru păcatele noastre, și nu numai

2. 3

1 IOAN

2 31

pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și întru aceasta știu că l-am cunoscut pe dânsul, dacă vom păzi poruncile lui.

4. Cel ce zice: L-am cunoscut pe dânsul și poruncile lui nu le păzește, este mincinos și întru el nu este adevărul.

5. Iar cel ce va păzi cuvântul lui, în acela cu adevărat dragostea lui Dumnezeu este deplină. După aceasta cunoaștem că suntem întrânsul.

6. Cel ce zice că petrece întrânsul, este dator, precum acela a umblat, și el așa să umble.

7. Iubiților, nu vă scriu vouă poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care ați avut-o dintru început. Porunca cea veche este cuvântul pe care l-ați auzit.

8. Ci totuși, poruncă nouă vă scriu vouă, care este, adevărată întrânsul și întru voi, că întunericul a trecut și lată, răsare lumina cea adevărată.

9. Cel ce zice că este întru lumină și urăște pe fratele său, acela până acum tot în întuneric este.

10. Iar cel ce iubește pe fratele său, întru lumină petrece și nu este sminteală întrânsul.

11. Cel ce urăște pe fratele său, întru întuneric umblă și nu știe încotro merge, că întunericul a orbit ochii lui.

12. Vă scriu vouă, fiilor, că s'au iertat păcatele voastre, pentru numele lui.

13. Vă scriu vouă, părinților, că ați cunoscut pe cel ce este dintru început. Vă scriu vouă, tinerilor, că ați biruit pe cel viclean. Vă

scriu vouă, copilor, că ați cunoscut pe Tatăl.

14. V'am scris vouă, părinților, că ați cunoscut pe cel ce este dintru început. V'am scris vouă, tinerilor, că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu petrece întru voi și ați biruit pe cel viclean.

15. Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este întrânsul.

16. Pentru că tot ce este în lume, (adecă) pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt dela Tatăl, ci sunt din lume.

17. Și lumea trece, cu pofta ei (cu tot), iar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

18. Fiilor, este vremea de apoi; și precum ați auzit că vine Antihrist, iar acum mulți antihriști s'au ivit; de aici cunoaștem că este vremea de apoi.

19. Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre ai noștri; căci de ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci (au ieșit) ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.

20. Iar voi aveți ungere dela Cel Sfânt și toate le știți.

21. Nu v'am scris vouă ca și cum n'ați cunoaște adevărul, ci ca unora cari îl cunoașteți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr.

22. Cine este mincinosul, fără numai cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristos? El este Antihrist, care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.

23. Tot cel ce tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; iar cel ce mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

24. Drept aceea, ce ați auzit dintru început, întru voi să rămâne.

De va rămănea întru voi ce ați auzit dintru început, și voi veți rămănea în Fiul și în Tatăl.

25. Și aceasta este făgăduința pe care el însuși ne-a făgăduit-o nouă: viața veșnică.

26. Acestea le-am scris vouă pentru cel ce vă amăgesc pe voi.

27. Iar ungerea pe care ați primit-o dela dânsul întru voi rămăne și nu aveți trebuință să vă învețe pe voi cineva; ci precum ungerea aceasta vă învață pe voi despre toate și ea este adevărată și nu este mincinoasă, rămâneți întru el așa cum v'a învățat pe voi.

28. Drept aceea, fiilor, rămâneți întru el, ca să avem îndrăzneală când se va arăta și să nu ne rușinăm de dânsul, la venirea lui.

29. Dacă știți că este drept, mai știți că tot cel ce face dreptate dela el s'a născut.

3.

Fiii lui Dumnezeu sunt iericiți cu nădejdea întrânsul. El sunt iubii de frați și urii de lume.

Dragostea către aproapele și către Dumnezeu.

Vedeți ce fel de dragoste ne-a dat nouă Tatăl, să ne numim fiu al lui Dumnezeu! Și suntem. Dacă nu ne cunoaște pe noi lumea, (nu ne cunoaște) pentru că nici pe el nu l-a cunoscut.

2. Iubiților, acum suntem fiii lui Dumnezeu, dar încă nu ni s'a arătat ce vom fi. Știm însă că atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea pe el precum este.

3. Și tot cel ce are nădejdea aceasta întrânsul, se curățește pe sine, precum și el este curat.

4. Tot cel ce săvârșește păcatul calcă și legea, căci păcatul este călcarea legii.

5. Și voi știți că el s'a arătat, ca să ridice păcatele noastre, și păcat întru el nu este.

6. Tot cel ce petrece întrânsul nu păcătuiește; și tot cel ce face păcatul nu l-a văzut nici nu l-a cunoscut pe el.

7. Fiilor, nimeni să nu vă amăgească pe voi; cel ce face dreptate este drept, precum și acela drept este.

8. Cel ce face păcatul este din diavolul, căci diavolul dintru început păcătuiește. Spre aceasta s'a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

9. Tot cel născut din Dumnezeu nu face păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămăne întrânsul și nu poate păcatul, pentru că din Dumnezeu s'a născut.

10. Întru aceasta cunoaștem pe fiul lui Dumnezeu și pe fiul diavolului; tot cel ce nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.

11. Căci aceasta este vestirea care ați auzit-o dintru început, ca să ne iubim unul pe altul.

12. Nu precum Cain, care era din cel viclean, și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis pe el? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

13. Nu vă mirați, frații mei, de vă urăște pe voi lumea.

14. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim

pe frați. Cel ce nu iubește pe fratele său, petrece în moarte.

15. Tot cel ce urăște pe fratele său este ucigaș de oameni; și știți că nici un ucigaș de oameni nu are viață de veci care să rămăne întrânsul.

16. Întru aceasta am cunoscut dragostea (lui Dumnezeu), că el și-a pus sufletul său pentru noi. Și noi datorî suntem să ne punem suflete pentru frați.

17. Iar cel ce are bogăția lumii acestela și vede pe fratele său având trebuință și își închide inima sa față de dânsul, cum rămăne în acela dragostea lui Dumnezeu?

18. Fiii mei, să nu iubim numai cu cuvântul, sau cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.

19. (Căci) întru aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și vom avea odihna inimelor noastre, înaintea lui.

20. Într'adevăr, de ne arată vinovați inima noastră, Dumnezeu mai mare este decât inima noastră și (el) toate le știe.

21. Iubiților, de nu ne va arăta vinovați inima noastră, avem îndrăzneală către Dumnezeu,

22. Și orice vom cere, vom primi dela dânsul, pentru că păzim poruncile lui și facem cele plăcute înaintea lui.

23. Iar porunca lui aceasta este, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiului lui, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat nouă poruncă.

24. Cel ce păzește poruncile lui, acela petrece întrânsul și el întru acela; și că el petrece în noi, aceasta o cunoaștem din Duhul pe care l-a dat nouă.

4.

Învățătorii cei mincinoși. Dragostea către Dumnezeu și cea către frații noștri.

Iubiților, să nu credeți oricărui duh, ci să ispițiți duhurile, de sunt dela Dumnezeu; pentru că mulți proroci mincinoși au ieșit în lume.

2. Întru aceasta să cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: Tot duhul care mărturisește pe Iisus Hristos, venit în trup, este dela Dumnezeu.

3. Și tot duhul care nu mărturisește pe Iisus, nu este dela Dumnezeu, ci acela este al lui Antihrist, de care ați auzit că va veni; și acum iată, că el este în lume.

4. Fiilor, voi dela Dumnezeu sunteți și l-ați biruit pe acela, căci este mai mare cel ce este întru voi, decât cel ce este în lume.

5. Acela sunt din lume; de aceea ca din lume grădesc și lumea îi ascultă pe dânsi.

6. Noi suntem din Dumnezeu. Cel ce cunoaște pe Dumnezeu, pe noi ne ascultă, iar cel ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă pe noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul răutății.

7. Iubiților, să ne iubim unul pe altul, că dragostea este dela Dumnezeu și tot cel ce iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cel ce nu iubește, nu cunoaște pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste.

9. În aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu întru noi, că Dumnezeu pe Fiul său cel unul

născut l-a trimis în lume, ca prin-
trănsul viață să avem.

10. Iar dragostea întru aceasta
este, că nu noi am iubit pe Dum-
nezeu, ci el ne-a iubit pe noi și
a trimis pe Fiul său jertfă de cură-
țire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă Dumnezeu
așa ne-a iubit pe noi, atunci și
noi datorî suntem să ne iubim
unul pe altul.

12. Pe Dumnezeu nu l-a văzut
nimeni, niciodată. De ne iubim
unul pe altul, Dumnezeu întru noi
petrece și dragostea lui este de-
săvârșită întru noi.

13. Întru aceasta cunoaștem că
întrănsul petrecem și el întru noi,
că din Duhul său ne-a dat nouă.

14. Și noi am văzut și mărtu-
risim că Tatăl a trimis pe Fiul,
Mântuitor lumii.

15. Oricine mărturisește că Iisus
este Fiul lui Dumnezeu, Dumne-
zeu întru acela petrece și acela
întru Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am
crezut dragostea pe care Dumne-
zeu o are către noi. Dumnezeu
este dragoste și cel ce petrece
în dragoste, în Dumnezeu petrece
și Dumnezeu întrănsul.

17. Așa s'a desăvârșit în noi
dragostea, ca îndrăsneală să avem
în ziua judecății; căci precum este
el, așa suntem și noi în lumea
aceasta.

18. În dragoste frică nu este;
că dragostea cea desăvârșită go-
nește frica; pentru că frica umblă
cu pedeapsa. Iar cel ce se teme, nu
este deplin întru dragoste.

19. Noi îl iubim pe el, pentru că
el ne-a iubit mai întâi pe noi.

20. De va zice cineva: Iubesc
pe Dumnezeu, iar pe fratele său
il urăște, este mincinos; pentru că
cel ce nu iubește pe fratele său
pe care-l vede, cum poate să iu-
bească pe Dumnezeu, pe care
nu-l vede?

21. Și noi această poruncă o
avem dela dănsul. Cel ce iu-
bește pe Dumnezeu să iubească
și pe fratele său.

5.

*Adevărata dragoste către Dum-
nezeu. Credința biruește lumea.
Cele trei mărturii că Hristos este
om adevărat și adevărat Fiul al
lui Dumnezeu.*

Tot cel ce crede că Iisus este
Hristos, din Dumnezeu este
născut; și tot cel ce iubește pe
cel ce a născut, iubește și pe cel
ce s'a născut dintrănsul.

2. Întru aceasta cunoaștem că
iubim pe fiul lui Dumnezeu, că iu-
bim pe Dumnezeu și păzim po-
runcile lui.

3. Căci aceasta este dragostea
lui Dumnezeu, ca să păzim po-
runcile lui; și poruncile lui nu
sunt grele.

4. Căci tot cel născut din Dum-
nezeu biruește lumea; și aceasta
este biruința care biruește lumea;
credința noastră.

5. Cine este cel ce biruește lu-
mea, fără numai cel ce crede că
Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

6. Acesta este cel care a venit
prin apă și prin sânge, Iisus Hristos.
Nu numai prin apă, ci prin apă
și prin sânge. Și duhul este cel
ce mărturisește, căci Duhul este
adevărul.

7. Căci trei sunt cari mărturi-
sesc (în cer: Tatăl, Cuvântul și
Duhul Sfânt, și aceștia trei una
sunt).

8. Și trei sunt cari mărturisesc
pe pământ; Duhul și apa și sân-
gele, și aceștia trei la fel mărtu-
risesc.

9. De primim mărturia oame-
nilor, mărturia lui Dumnezeu este
mai mare; și aceasta este mă-
rturia lui Dumnezeu, că a mărtu-
risit pentru Fiul său.

10. Cel ce crede în Fiul lui
Dumnezeu are mărturia întru sine;
cel ce nu crede lui Dumnezeu
mincinos l-a făcut pe dănsul, pen-
trucă n'a crezut în mărturia pe
care a mărturisit-o Dumnezeu pen-
tru Fiul său.

11. Și aceasta este mărturia, că
Dumnezeu ne-a dat nouă viață
veșnică și această viață întru Fiul
lui este.

12. Cel ce are pe Fiul are viața,
iar cel ce nu are pe Fiul lui Dum-
nezeu, nu are viață.

13. Acestea le-am scris vouă,
celor ce credeți în numele Fiului
lui Dumnezeu, ca să știți că aveți
viața veșnică și ca să credeți în
numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăsneală

ce o avem către dănsul, că de
vom cere ceva după voia lui, el
ne aude pe noi.

15. Și dacă știm că ne aude
pe noi, orice-l vom cere, știm că
vom avea (împlinite) cererile pe
care le-am cerut dela dănsul,

16. De va vedea cineva pe fra-
tele său păcătuiind - păcat nu de
moarte - să se roage, și Dum-
nezeu îl va da lui viață, (adecă)
celor ce nu păcătuiesc de moarte.
Este și păcat de moarte; nu pen-
tru acela zic să se roage.

17. Toată nedreptatea este pă-
cat, dar nu este păcat de moarte.

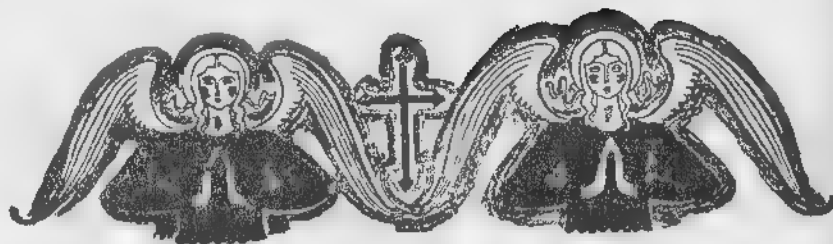
18. Știm că tot cel născut din
Dumnezeu nu păcătuiește; ci cel
ce s'a născut din Dumnezeu se
păzește pe sine și cel rău nu ne
atinge de el.

19. Noi știm că suntem din
Dumnezeu și că toată lumea zace
sub puterea celui rău.

20. Dar știm și aceea că Fiul
lui Dumnezeu a venit și ne-a dat
nouă pricepere, ca să cunoaștem
pe Dumnezeul cel adevărat și să
fim întru el, (adecă) întru Iisus
Hristos, Fiul lui. Acesta este Dum-
nezeul cel adevărat și viața cea
veșnică.

21. Fiilor, păziți-vă de idoli.

A DOUA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

1.

Dragostea către Dumnezeu stă în păzirea poruncilor. Ferirea de amăgitori.

Bătrânul, aleeși Doamne și fiilor ei, pe cari eu îi iubesc întru adevăr; și nu numai eu, ci și toți cari au cunoscut adevărul,

2. Pentru adevărul care petrece întru noi și cu noi va fi în veac;

3. Dar, milă și pace fie cu voi dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui, întru adevăr și întru dragoste!

4. M'am bucurat foarte, căci am aflat pe unii din fiii tăi umblând întru adevăr, precum am luat poruncă dela Tatăl.

5. Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum ți-aș scrie poruncă nouă, ci pe care o avem dintru început, ca să ne iubim unul pe altul.

6. Și aceasta este dragostea, ca să umblăm după poruncile lui. Și aceasta este porunca, precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru dragoste.

7. Pentrucă au intrat în lume mulți amăgitori, cari nu mărturisesc că Iisus Hristos a venit în trup. Acesta este amăgitorul și Antihristul.

8. Păziți-vă pe voi însivă, ca să nu pierdeți cele ce ați lucrat, ci să luați plată desăvârșită.

9. Tot cel ce calcă porunca și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu; iar cel ce rămâne în învățătura lui Hristos, acela are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Oricine va veni la voi și nu va aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-l ziceți lui: Bucură-te!

11. Că cel ce îi va zice lui: Bucură-te - se va face părtaș faptelor lui celor rele.

12. Multe având a vă scrie vouă, nu am voit să le scriu pe hârtie și cu cerneală; ci nădăjduiesc că voi veni la voi, ca să vă grăesc gură către gură, ca bucuria noastră să fie deplină.

13. Închină-se fie fiilor surorii tale celei alese.

A TREIA CARTE SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IOAN

1.

Iubirea de oaspeți a fraților întru Hristos. Răutatea și neomenia lui Diotrefis. Mărturie bună despre Dimitrie.

Bătrânul, lui Gale cel iubit, pe care eu îl iubesc într'adevăr.

2. Iubitule, mă rog (lui Dumnezeu) ca să sporești întru toate și să fii sănătos, precum sporește sufletul tău.

3. Pentrucă foarte m'am bucurat, când au venit frații și au mărturisit despre adevărul tău, precum tu întru adevăr umbli.

4. Eu nu am mai mare bucurie decât aceea: ca să auz că fiii mei umblă întru adevăr.

5. Iubitule, cu credință faci orice lucrări pentru frați și pentru cei străini,

6. Cari au mărturisit despre dra-

gostea ta înaintea bisericii. Bine vei face de îi vei petrece pe ei precum se cuvine (după vola) lui Dumnezeu.

7. Căci pentru numele lui au plecat la drum, neluând nimic dela păgâni.

8. Noi, dar, suntem datorți să primim pe unii ca aceștia, ca să fim împreună lucrătorii adevărului.

9. Am scris bisericii, dar Diotrefis, căruia îi place să le fie lor căpetenie, nu ne primește pe noi.

10. De aceea când voi veni, voi pomeni de faptele care le face hulindu-ne pe noi cu vorbe rele și neîndestulându-se cu acestea, nici ei însuși nu primește pe frați, nici pe cel ce ar voi (să primească) nu-l lasă, ba și din biserică îl scoate.

11. Iubitule, nu urma răului, ci binelui. Cel ce face bine este din

Dumnezeu, iar cel ce face rău n'a văzut pe Dumnezeu.

12. De Dimitrie mărturisesc toți și însuși adevărul; și noi îl dăm mărturie, și voi știți că mărturia noastră este adevărată.

13. Multe aveam a-ți scrie; dar

nu voesc să ți le scriu cu cerneală și cu condei.

14. Ci nădăjduesc să te văd fără zăbavă și să grăim gură către gură. Pace ție! Închină-se ție prietenii. Spune închinăciuni prietenilor, fiecăruia după cum îl cheamă.

CARTEA SOBORNICEASCĂ A SFÂNTULUI APOSTOL IUDA

1.

*Indemn la statornicie în credință.
Pedepsirea celor necredincioși.
Pilde și prorocii.*

Iuda, slugă a lui Iisus Hristos și frate al lui Iacov - celor chemați, cari sunt sfințiți intru Dumnezeu Tatăl și păziți de Iisus Hristos:

2. Milă vouă și pace și dragostea să prisosească (intîi vo!)!

3. Iubiților, fiindcă m'am nevoit cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră cea de obște, trebuință am avut să vă scriu vouă, îndemnându-vă să luptați pentru credința dată sfinților odată (pentru totdeauna).

4. Căci s'au furisat (printre voi) niște oameni necredincioși, cari de mai înainte au fost scriși spre această osândă, cari schimbă darul Dumnezeului nostru în desfrânare și tăgăduesc pe singurul nostru stăpîn și Domn, pe Iisus Hristos.

5. Voesc deci să vă aduc aminte, vouă cari știți odată aceasta, că

Domnul, după ce a scos pe popor din pămîntul Egiptului, mai pe urmă a pierdut pe cei ce nu au crezut.

6. Și pe ingerii cari nu și-au păzit vrednicia, ci și-au părăsit lăcașul lor, îi ține în întunec, în legăturile cele veșnice, ca să fie judecați în ziua cea mare.

7. Precum Sodoma și Gomora și cetățile cele dimprejurul lor, care în acelaș chip curveau și umblau după trup strein, stau înainte ca pildă, fiind pedepsite cu focul cel veșnic,

8. Așa va fi și cu acești visători cari își spurcă trupul și lapădă și hulesc cele înalte.

9. Nici Arhanghelul Mihail, când s'a luat la ceartă cu diavolul pentru trupul lui Moise, n'a îndrăsnit să aducă judecată de hulă, ci a zis: Certe-te pe tine Domnul!

10. Iar aceștia hulesc cele ce nu cunosc și cele ce, ca niște dobitoace necuvîntătoare, știu din fire, în acelea își află pieirea.

11. Vai lor! Că au apucat pe calea lui Cain și pentru mită s'au lăsat ademeniți ca Valaam și pier în îndărătnicia lui Core!

12. Aceștia sunt ca niște pete de necurăție la mesele voastre frățesti, (unde) împreună cu voi se ospătează, îngrășându-se fără rușine. (Sunt) nori fără de apă, purtați de vânturi, pomi toamnălici, neroditori, de două ori uscați și desrădăcinați,

13. Valuri sălbătice de mare spumegându-și rușinea lor, stele rătăcitoare, a căror negură întuneacă rămâne în veac.

14. Despre aceștia a prorocit și Enoh, al șaptelea dela Adam, zicând: Iată, vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai săi,

15. Ca să facă judecată împotriva tuturor și să mustre pe toți necredincioșii de toate faptele păgânătății lor, cu care au făcut fărădelege, și de toate cuvintele lor cele aspre, care le-au grăit împotriva lui păcătoșii cei necredincioși!

16. Aceștia sunt cărtitorii cari nu se mulțumesc cu nimica și cari umblă după poftele lor, cu păgânătate și cu călcare de lege, și gurile lor grăesc vorbe semețe, lingușind pe oameni pentru vreun folos.

11: Fac. 4, 7; Num. 22, 22.

17. Voi însă, iubitorilor, aduceți-vă aminte de cuvintele care vi s'au spus mai înainte de către apostolii Domnului nostru Iisus Hristos.

18. Căci v'au spus vouă că în vremea de apoi vor fi batjocuritori, cari vor umbla după poftele lor cele necurate.

19. Aceștia sunt cei ce fac desbinări și sunt oameni trupești, neavând Duhul (Sfânt).

20. Ci voi, iubitorilor, întru sfântă credința voastră zidindu-vă și întru Duhul Sfânt rugându-vă,

21. Pe voi singuri întru dragostea lui Dumnezeu să vă păziți, așteptând mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viața cea veșnică.

22. Unora, de se vor clătina, arătați-le mila;

23. Iar pe alții mântuiți-i cu frică, răpindu-i din foc, urând până și haina cea spurcată de trupul lor.

24. Iar celui ce poate să vă păzească pe voi de orice cădere și să vă puie înaltea slavei sale, fără de prihană și plin de bucurie,

25. Singurul Dumnezeu și Mântuitor al nostru prin Iisus Hristos, Domnul nostru: Slavă, preamărire, stăpânire și putere, mai înainte de tot veacul și acum și întru toți vecii! Amin.

APOCALIPSUL SFÂNTULUI IOAN DE DUMNEZEU CUVÂNTĂTORUL

1.

Ioan trimite închinăciuni la șapte biserici. Vedenia sa cerească în Patmos. El vede pe Iisus între șapte stesnice și șapte stele.

Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care l-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab, și pe care (el) a arătat-o, trimițându-o prin ingerul său, robului său Ioan.

2. Acesta a mărturisit cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Iisus Hristos și toate câte a văzut.

3. Fericit este cel ce citește și cel ce ascultă cuvintele prorociei acesteia și păzesc cele scrise întrânsa, căci vremea este aproape.

4. Ioan, celor șapte biserici cari sunt în Asia: Dar vouă și pace dela cel ce este și cel ce era și cel ce vine, și dela cele șapte duhuri care sunt înaltea scaunului lui,

5. Și dela Iisus Hristos, martorul cel credincios, cel întâi născut din morți și stăpânul împăraților pământului, care ne-a iubit pe noi și cu sângele său ne-a spălat păcatele noastre,

6. Și ne-a făcut împărați și preoți lui Dumnezeu, Tatăl său. Lui fte slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

7. Iată, el vine cu norii, și-l va vedea pe el tot ochiul și cei ce l-au împuns și vor plânge înaltea lui toate semințiile pământului. Așa. Amin.

8. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, zice Domnul, Atotțiitorul, cel ce este, cel ce era și cel ce vine.

9. Eu, Ioan, fratele vostru și partaș la necazul și la împărăția și la răbdarea întru Iisus Hristos, fost-am

1. 5: Ps. 89, 28, 38, 130, 8; Is. 40, 2.

6: Is. 19, 6; Is. 61, 6.

7: Dan. 7, 13; Zah. 12, 10.

în ostrovul ce se numește Patmos, pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturisirea lui Iisus.

10. Fost-am (acolo) răpit de Duhul într-o zi de Duminică și am auzit în urma mea un glas mare ca de trâmbiță,

11. Zicând: Ceeace vezi scrie în carte și o trimite celor șapte biserici din Asia: la Efes și la Smirna și la Pergam și la Tiatira și la Sardes și la Filadelfia și la Laodicheea.

12. Și m'am întors să văz glasul care vorbea cu mine, și întorcându-mă am văzut șapte sfeșnice de aur.

13. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice (am văzut) pe cineva asemenea Fiului Omului, îmbrăcat cu haină lungă și încins pe sub plept cu brâu de aur.

14. Iar capul lui și părul lui erau albe ca lâna cea albă, ca zăpada; și ochii lui erau ca para focului.

15. Picloarele lui erau asemenea aramelor de Livan, ca și cum ar fi fost arse în cuptor, iar glasul lui ca huetul apelor mari.

16. În mâna lui cea dreaptă avea șapte stele și din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri și fața lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

17. Și dacă l-am văzut pe el, am căzut la picioarele lui ca un mort. El însă și-a pus mâna sa cea dreaptă peste mine și mi-a

13: Ezech. 1, 26; 8, 2; 9, 2. 11. Dan. 7, 13; 10, 5-6. Dan. 7, 9; 10, 6.

15: Ezech. 1, 24; 43, 2.

16: Iud. 5, 31.

17: Is. 44, 6; 48, 12. Dan. 8, 18; 10, 15-19.

zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă,

18. Și cel ce sunt viu. Mort am fost și iată sunt viu în vecii vecilor, și am cheile morții și ale iadului.

19. Scrie deci cele ce ai văzut și cele ce sunt și cele ce au să fie după acestea:

20. Taina celor șapte stele care le-am văzut în dreapta mea și a celor șapte sfeșnice de aur (aceasta este): Cele șapte stele sunt ingerii celor șapte biserici, iar cele șapte sfeșnice sunt cele șapte biserici.

2.

Cele de cuvîntă pentru ingerii bisericilor din Efes și Smirna și Pergam și Tiatira.

Scrie ingerului bisericii din Efes: Acestea zice cel ce ține cele șapte stele în dreapta sa, cel ce umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur:

2. Știu faptele tale și osteneala ta și răbdarea ta și cum că nu poți suferi pe cel rău și ai ispitit pe cel ce se zice pe sine apostol și nu sunt; și l-am aflat pe el minciinos.

3. Și ai pățimit și ai răbdat și te-ai ostenit pentru numele meu, și nu ai încetat (a pătimi).

4. Ci nu-mi place că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Drept aceea, adu-ți aminte de unde ai căzut și te pocăște și fă faptele cele de mai înainte, iar de nu, viu la tine curând și voi mișca sfeșnicul tău din locul lui, de nu te vei pocăi.

6. Dar ai această (parte bună).

că urăști faptele Nicolaiților, pe care și eu le urăsc.

7. Cel ce are urechi, să audă ce zice Duhul către biserici: Celui ce va birui îl voi da să mănânce din pomul vieții, care este în mijlocul raiului lui Dumnezeu.

8. Ingerului bisericii din Smirna scrie-l: Acestea zice cel dintâi și cel de pe urmă, care a murit și a înviat:

9. Știu faptele tale și necazul tău și sărăcia ta, măcar că ești bogat, și hula din partea celor ce se zic pe sine iudei și nu sunt, ci sinagogă a satanel.

10. Nici de cum să nu te temi de cele ce ai să pățimești; că iată, diavolul va să arunce (pe unii) din voi în temniță, ca să vă cerce; și veți avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da ție cununa vieții.

11. Cel ce are urechi, să audă ce zice Duhul către biserici: Cel ce biruește nu va fi atins de moartea cea de a doua.

12. Ingerului bisericii din Pergam scrie-l: Aceasta zice cel ce are sabia ascuțită de amândouă părțile:

13. Știu faptele tale și că unde locuiești, acolo este scaunul satanei; și ții numele meu și n'ai lepădat credința mea în zilele lui Antipa, martorul meu credincios, care a fost ucis la voi, unde locuiește satana.

14. Dar am ceva și împotriva ta, căci ai acolo (pe unii) cari țin

2. 7: Fac. 2, 9; 3, 22. 24: Ezech. 31, 8.

8: Is. 44, 6; 48, 12.

10: Dan. 1, 12. 14.

14: Num. 31, 16; 25, 1-2.

invățătura lui Valaam, care o învățat pe Valac să pute sminteala înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce din cele jertfite idollilor și să facă desfrânare.

15. Astfel ai și tu de cel ce țin învățătura Nicolaiților, pe care eu o urăsc.

16. Pocăște-te; iar de nu, viu la tine curând și voi face cu ei războiu, cu sabia gurii mele.

17. Cel ce are urechi, să audă ce zice Duhul către biserici: Celui ce biruește îi voi da să mănânce din mana cea ascunsă și îi voi da lui o piatră albă și în piatră va fi scris un nume nou, pe care nimeni nu-l știe, fără numai cel ce îl primește.

18. Ingerului bisericii din Tiatira scrie-l: Acestea zice Fiul lui Dumnezeu, cel ce are ochii ca para focului și picioarele asemenea aramelor de Livan.

19. Știu faptele tale și dragostea și slujba și credința și răbdarea ta, și știu că faptele tale cele de pe urmă sunt mai multe decât cele dintâi.

20. Dar am ceva împotriva ta: că lași pe femeia Iezavela, care se zice pe sine prorociță, să învețe și să amăgească pe robii mei să mănânce din cele jertfite idollilor și să facă desfrânare.

21. Și l-am dat vreme să se pocăiască de desfrânările ei, dar nu s'a pocăit.

22. Iată, eu o arunc pe ea la pat și pe cel ce fac desfrânare

17: Ps. 78, 24; Is. 62, 2; 65, 15.

18: Dan. 10, 6.

21: 1 Reg. 16, 31; 2 Reg. 9, 22. Num. 25, 1-2.

cu ea, în necaz mare, de nu se vor pocăi de faptele lor.

23. Și pe fiil ei îl voi ucide cu moarte, și vor cunoaște toate bisericile că eu sunt cel care cerc rărunții, și inimile și voi da vouă, flecăruia, după faptele voastre.

24. Iar vouă celorlalți din Tlaira, cari n'au învățatura aceasta și cari — după cum spun ei — n'au cunoscut adâncurile satanel, vouă vă zic: Nu voi pune pe voi altă greutate.

25. Însă, ceea ce aveți țineți până voi veni.

26. Și celui ce biruște și celui ce păzește până la sfârșit faptele mele îl voi da stăpânire peste neamuri.

27. Și le va păstori pe ele cu toiag de fier și ca pe niște vase de lut le va zdrobi, precum și eu am luat (putere) dela Tatăl meu.

28. Și-l voi da lui steaua cea de dimineață.

29. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

3.

Cele trimise îngerilor bisericilor din Sardes, din Filadelfia și din Laodicheea.

Îngerului bisericii din Sardes scrie-l: Acestea zice cel ce are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele. Știu faptele tale, că trăiești cu numele, dar tu ești mort.

2. Priveghiază și întărește ce a mai rămas și cari stau să moară; căci n'am aflat faptele tale desăvârșite înaintea lui Dumnezeu.

23: Ps. 7, 10; 62, 13. Ier. 11, 20; 17, 10.

27: Ps. 2, 8—9.

3. Drept aceea, adu-ți aminte de cele ce ai primit și ai auzit, și le ține și te pocăiește. Iar de nu vei priveghia, voi veni asupra ta ca furul, și nu vei ști în care ceas voi veni asupra ta.

4. Dar ai și în Sardes puține nume cari nu și-au întinat hainele lor și cari vor umbla împreună cu mine în de cele albe, căci sunt vrednice.

5. Cel ce biruște se va îmbrăca în haine albe și nu voi șterge numele lui din cartea vieții, și voi mărturisi numele lui înaintea Părintelui meu și înaintea îngerilor lui.

6. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

7. Îngerului bisericii din Filadelfia scrie-l: Acestea zice cel sfânt, cel adevărat, care are cheia lui David, cel ce deschide și nimel nu va închide, și închide și nimel nu va deschide.

8. Știu faptele tale; iată, am pus înaintea ta o ușă deschisă și nimel nu poate să o închidă pe ea; căci mică putere ai, dar ai păzit cuvântul meu și n'ai tăgăduit numele meu.

9. Iată, îți dau din sinagoga satanel dintre cei ce se zic pe sine a fi iudei și nu sunt, ci mint; iată, îi voi face pe ei să vie și să se închine înaintea picioarelor tale, și vor cunoaște că te-am iubit pe tine.

10. Pentru că ai păzit cuvântul răbdării mele, și eu te voi păzi pe tine de ceasul ispitel ce va să vie

3. 5 Ies. 32, 32—33. Ps. 69, 29.

7: Is. 22, 22. Iov. 12, 14.

9: Is. 60, 13; 49, 23; 45, 14; 60, 23; 43, 4.

peste toată lumea, ca să cerce pe cei ce locuiesc pe pământ.

11. Iată, viu curând, ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta.

12. Pe cel ce biruște îl voi face stălp în biserică Dumnezeului meu, și nu va mai ieși afară; și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al Ierusalimului celui nou care se pogoară din cer dela Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.

13. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

14. Iar îngerului bisericii din Laodicheea scrie-l: Acestea zice cel ce este Amin, martorul cel credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu.

15. Știu faptele tale, că nu ești nici rece, nici fierbinte. O, de ai fi rece sau fierbinte!

16. Dar fiindcă nu ești nici rece nici fierbinte, ci căldicel, te voi vărsa din gura mea.

17. Pentru că tu zici: Sunt bogat și m'am îmbogățit și de nimic nu am lipsă! — și nu știi că tu ești ticălos și mișel și sărac și orb și gol!

18. Sfătuescu-te să cumperi dela mine aur lămurit în foc, ca să te îmbogățești, și haine albe, ca să te îmbraci și să nu se arate rușinea goliciunii tale, și alifie, ca să-ți unge ochii tăi și să vezi.

19. Eu pe câți îi iubesc îi mustru și îi pedepsesc. Răvnește, dar, și te pocăiește.

20. Iată stau la ușă și bat; de

12: Ezech. 48, 35. Is. 62, 2; 65, 15.

14: Ps. 80, 38. Prov. 8, 22.

19: Prov. 3, 17.

va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine.

21. Celui ce biruște îl voi da să șază cu mine pe scaunul meu, precum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu pe scaunul lui.

22. Cel ce are urechi, să auză ce zice Duhul către biserici.

4.

Ușa cea cerească. Scaunul cel dumnezeiesc cu cei douăzeci și patru de bătrânt și patru îerupim.

După acestea am privit, și iată o ușă deschisă în cer și glasul ca de trâmbiță pe care-l auzisem mai înainte vorbind cu mine, îmi zicea: Sue-te aici și îți voi arăta ție cele ce trebuie să fie după acestea.

2. Și îndată am fost răpit de Duh; și iată un scaun era pus în cer, iar pe scaun: cel ce ședea.

3. Și cel ce ședea era la vedere asemenea pietrel de lașpi și de sardiu, iar împrejurul scaunului era un curcubeu, la vedere asemenea smaragdului.

4. Și împrejurul scaunului: douăzeci și patru de scaune, și pe scaune am văzut șezând douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați cu haine albe și având pe capetele lor coronă de aur.

5. Și din scaun ieșeau fulgere și tunete și glasuri, și șapte făclii de foc ardeau înaintea scaunului, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu.

4. 2: Ezech. 1, 26; 10, 1. Is. 6, 1. Ps. 47, 9.

5: Ies. 19, 16. Ezech. 1, 13.

6. Și înaintea scaunului era o mare, ca de sticlă, asemenea cleștarului și în mijlocul scaunului și împrejurul scaunului patru ființe pline de ochi, și dinainte și dinapoi.

7. Și ființa cea dintâi era asemenea leului, a doua ființă era asemenea vitelului, a treilea ființă avea față ca de om, iar a patra ființă era asemenea vulturului ce zboară.

8. Și cele patru ființe, având fiecare câte șase aripi împrejurul lor și fiind pline de ochi, nu au odihnă nici ziua, nici noaptea, ci strigă: Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul Dumnezeu, Atotfăcătorul, cel ce era și cel ce este și cel ce vine!

9. Și când ființele acestea dădeau slavă și cinste și mulțumită celui ce șade pe scaun, celui ce este viu în vecii vecilor,

10. Cel douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea celui ce șade pe scaun și se înclinau celui ce este viu în vecii vecilor, și punându-și cununile lor înaintea scaunului, ziceau:

11. Vrednic ești, Doamne, să primești slava și cinstea și puterea, căci tu ai zidit toate, și după voia ta s'au zidit și sunt (toate)!

5.

Cartea cea cu șapte peceti, pe care o deschide Mielul.

Apoi am văzut în dreapta celui ce șadea pe scaun o carte

6: Ezech. 1, 5. 18. 22. 26; 10, 1. Is. 6, 1. Ezech. 1, 10; 10, 14.

8: Is. 6, 2. 3; 41, 4. Ezech. 1, 18; 10, 12. Amos 4, 13. Ier. 3, 14.

10: Is. 6, 1. Ps. 47, 9. Dan. 4, 31; 6, 26; 12, 7.

scrisă pe dinlăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceti.

2. Și am văzut un inger puternic, strigând cu glas mare: Cine este vrednic să deschidă cartea și să deslege pecetile ei?

3. Și nimeni în cer, nici pe pământ, nici sub pământ nu putea să deschidă cartea, nici să se uite în ea.

4. Și mult am plâns eu că nimeni nu s'a aflat vrednic să deschidă și să cetească în carte și nici să se uite într-nsa.

5. Ci unul din bătrâni îmi zice: Nu plânge, căci iată, a biruit leul cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David și (poate) să deschidă cartea și să deslege cele șapte peceti ale ei.

6. Atunci am privit, și iată în mijlocul scaunului și al celor patru ființe și în mijlocul bătrânilor, un Miel stând ca și cum ar fi fost junghiat, având șapte coarne și șapte ochi, cari sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu, trimise în tot pământul.

7. Și a venit și a luat cartea din dreapta celui ce șadea pe scaun.

8. Și când a luat cartea, cele patru ființe și cel douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare alăute și năstrăpi de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecetile ei, că te-ai (lăsat) junghiat și ne-ai răscum-

5. 1: Is. 6, 1; 29, 11. Ps. 47, 9. Ezech. 2, 9—10.

5: Fac. 49, 9—10. Is. 11, 1. 10.

6: Is. 53, 7; 11, 2. Zah. 4, 10.

părat pe noi lui Dumnezeu, cu sângele tău, din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile,

10. Și ne-ai făcut pe noi împărați și preoți ai Dumnezeului nostru și vom domni pe pământ.

11. Și am văzut și am auzit glas de ingeri mulți împrejurul scaunului și ființelor și bătrânilor, și numărul lor era milioane de milioane și miș de mil.

12. Și ziceau cu glas mare: Vrednic este Mielul cel junghiat să ia puterea și bogăția și înțelepciunea și tăria și cinstea și slava și binecuvântarea!

13. Și toată făptura care este în cer și pe pământ și sub pământ și cele ce sunt în mare și toate cele ce sunt într-nsa le-am auzit zicând: Celui ce șade pe scaun și Mielului fie binecuvântarea și cinstea și slava și puterea, în vecii vecilor!

14. Și cele patru ființe ziceau: Amin! Iar (cel douăzeci și patru de) bătrâni au căzut și s'au închinat.

6.

Deschiderea celor șase peceti dintâi.

Si am văzut când a deschis Mielul una din cele șapte peceti, și am auzit pe una din cele patru ființe zicând cu glas ca de tunet: Vino!

2. Și m'am uitat, și iată un cal alb, și cel ce șadea pe el avea un arc, și s'a dat lui cunună și a pornit ca un birutor, ca să biruască.

3. Și când a deschis a doua pe-

11: Reg. 22, 19. Dan. 7, 10.

cete, am auzit pe a doua ființă zicând: Vino!

4. Și a ieșit alt cal, roșu, și celui ce șadea pe el s'a dat să la pacea de pe pământ, ca oamenii să se junghie unul pe altul; și s'a dat lui o sabie mare.

5. Și când a deschis pecetea a treia, am auzit pe a treia ființă, zicând: Vino! Și m'am uitat, și iată un cal negru, și cel ce șadea pe el avea o cumpănă în mână.

6. Și am auzit în mijlocul celor patru ființe un glas, zicând: O măsură de grâu pe un dinar și trei măsuri de orz pe un dinar! Dar de unt de lemn și de vin să nu te atingi.

7. Și când a deschis pecetea a patra, am auzit glasul celui de-a patra ființe, zicând: Vino!

8. Și m'am uitat, și iată un cal galben, și numele celui ce șadea pe el era: Moartea, și împreună cu ea era iadul. Și s'a dat lor putere peste a patra parte a pământului, ca să omoare cu sabie și cu foamete și cu moarte și cu hărele pământului.

9. Și când a deschis a cincea pecete, am văzut sub jertfelnic sufletele celor junghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia ce au dat-o.

10. Și strigau cu glas mare, zicând: Până când, Stăpâne sfinte și adevărate, nu vei judeca și nu vei răsbuna sângele nostru față de cel ce locuiesc pe pământ?

6. 8: Osl. 13, 14. Ezech. 5, 12; 14, 21; 29, 5; 33, 27; 34, 28. Ier. 14, 12; 15, 3.

10: Zah. 1, 12. Ps. 79, 5. 10. A doua Lege 32, 43. Fac. 4, 10. 2 Reg. 9, 7. Osl. 4, 1.

11. Și fiecăruia i s'au dat veșminte albe și li s'a zis lor să aștepte în liniște încă puțină vreme, până ce tovarășii lor de robie și frații lor cari aveau să fie omorîți ca și ei, vor plîni (numărul).

12. Și am privit, când a deschis pecetea a șasea, și iată s'a făcut cutremur mare și soarele s'a făcut negru ca un sac de păr și luna s'a făcut ca sângele;

13. Și stelele cerului au căzut pe pământ, precum smochinul își lapadă smochinele cele crude ale lui, când este scuturat de vânt mare.

14. Și cerul s'a dat la o parte ca o hârtie care se face sul, și toți munții și toate ostroavele s'au mișcat din locurile lor.

15. Și împărații pământului și domnii și bogații și căpitani și cei puternici și toți robii și toți cei slobozi s'au ascuns în peșteri și în crepăturile munților.

16. Și au zis munților și pietrelor: Cădeți peste noi și ne ascundeți pe noi de fața celui ce șade pe scaun și de mânia Mielului!

17. Căci a venit ziua cea mare a mănii lui, și cine poate s'o sufere?

7.

Cel o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți, din semințiile lui

12: Is. 13, 10. Ezech. 32, 7—8. Ioil 3, 3—4. Is. 34, 4.

15: Ps. 48, 5; 2, 2. Is. 24, 21; 34, 2. Ier. 4, 29. Is. 2, 10, 19.

16: Oste 10, 8. Is. 6, 1. Ps. 47, 9.

17: Ioil 2, 11; 3, 41. Mal. 3, 2.

Israel. Multimea nenumărată care laudă pe Mielul lui Dumnezeu.

După acestea am văzut patru îngeri stând la cele patru unghiuri ale pământului și ținînd cele patru vânturi ale lui, ca să nu sufle vînt pe pământ, nici peste mare, nici peste vreun copac.

2. Și am mai văzut un alt inger ridicându-se dela Răsăritul soarelui, avînd pecetea lui Dumnezeu celui viu și strigînd cu glas mare celor patru îngeri, căroră li s'a dat să vatemie pământul și marea,

3. Și zicînd: Nu vătămăți pământul, nici marea, nici copacii, până ce nu vom pecetlui în frunte pe robii Dumnezeului nostru.

4. Și am auzit numărul celor pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii pecetluiți din toate semințiile fiilor lui Israel.

5. Din seminția lui Iuda douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Rubin douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Gad douăsprezece mii de pecetluiți;

3. Din seminția lui Așir douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Neftaliin douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Manase douăsprezece mii de pecetluiți;

7. Din seminția lui Simeon douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Levi douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Isahar douăsprezece mii de pecetluiți;

8. Din seminția lui Zevulon

7. 1: Ezech. 7, 2; 37, 9. Dan. 7, 2. Zah. 6, 5.

4: Ezech. 9, 4, 6.

douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Iosif douăsprezece mii de pecetluiți; din seminția lui Beniamin douăsprezece mii de pecetluiți.

9. După acestea m'am ustat, și iată gloată multă, pe care nimeni nu putea să o numere, din toate neamurile și semințiile și noroadele și limbile, stînd înaintea scaunului și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și avînd ramuri de finic în mâinile lor.

10. Și strigau cu glas mare, zicînd: Mîntuirea este dela Dumnezeuul nostru, cel ce șade pe scaun, și dela Mielul!

11. Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului și al bătrînilor și al celor patru flinte, și au căzut pe fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu,

12. Zicînd: Amin! Binecuvîntarea și slava și înțelepciunea și mulțumita și cinstea și puterea și tăria Dumnezeului nostru în vecii vecilor! Amin!

13. Iar unul din cei bătrîni a prins a grăi și a-mi zice: Cine sunt aceștia îmbrăcați cu veșmintele cele albe și de unde au venit?

14. Și i-am zis lui: Doamne, tu știi. Și mi-a zis mie: Aceștia sunt cei ce vin din necazul cel mare. Ei și-au spălat veșmintele lor, năbindu-se în sângele Mielului.

15. De aceea sunt înaintea scaunului lui Dumnezeu și-l slujesc ziua și noaptea, în biserică lui, și cel ce șade pe scaun se va sălăslui întrînsii.

14: Dan. 12, 1. Fac. 49, 11.

16. Nu vor mai flămânzi, nici vor mai însetoșa, nici va mai cădea peste ei soarele și nici o arșiță.

17. Căci Mielul, cel ce stă în mijlocul scaunului, îl va paște pe ei și îl va povățui la izvoarele apei vieții și Dumnezeu va șterge toată lacrima din ochii lor.

8.

Deschiderea pecetii a șaptea. Cel șapte îngeri cu trâmbițele

Și când a deschis pecetea a șaptea, s'a făcut tăcere în cer, ca la o jumătate de ceas.

2. Și am văzut pe cei șapte îngeri cari stau înaintea lui Dumnezeu, și li s'a dat lor șapte trâmbițe.

3. Și a venit un alt inger și a stat înaintea jertfelnicului, avînd cădelniță de aur; și i s'a dat lui tămădă multă, ca să o pue, cu rugăciunile tuturor sfinților, pe jertfelnicul cel de aur care este înaintea scaunului.

4. Și fumul tămădii s'a suit cu rugăciunile sfinților, din mîna ingerului, înaintea lui Dumnezeu.

5. Atunci ingerul a luat cădelnița și a umplut-o din focul jertfelnicului și a aruncat jar pe pământ, și s'au pornit glasuri și tunete și fulgere și cutremure de pământ.

6. Și cei șapte îngeri cari aveau cele șapte trâmbițe, s'au gălit ca să trâmbițeze.

16: Is. 49, 10. Ezech. 34, 23. Ier. 2, 13; 31, 16. Ps. 23, 2. Is. 25, 8.

8. 3: Amos 9, 1.

4: Is. 141, 2.

5: Lev. 16, 12. Ier. 19, 16. Ezech. 10, 2.

7. Și a trâmbițat îngerul cel dintâi; și s'a făcut grindină și foc amestecat cu sânge și au căzut pe pământ și a ars a treia parte din copaci și toată iarba verde.

8. Și a trâmbițat al doilea înger; și ca un munte mare încins în flăcări s'a prăbușit în mare și a treia parte din mare s'a făcut sânge.

9. Și a murit a treia parte din făpturile însuflețite cari trăesc în mare și a treia parte din corăbii a pierit (în ape).

10. Și a trâmbițat al treilea înger; și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie, și a căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei era Pelin; și a treia parte din ape s'a făcut ca pelinul și mulți din oameni au murit de ape, căci se făcuseră amare.

12. Și a trâmbițat al patrulea înger; și s'a rănit a treia parte a soarelui și a treia parte a lunii și a treia parte a stelelor; așa încât s'a întunecat a treia parte a lor, și a treia parte din zi nu era luminată, și noaptea asfîderea.

13. Am văzut și am auzit apoi un vultur sburând prin mijlocul cerului și strigând cu glas mare: Vai, vai, vai, celor ce locuiesc pe pământ, din pricina celorlalte glasuri de trâmbiță ale celor trei îngeri, cari au să mai trâmbițeze!

7: Ezech. 38, 22. Ioil 3, 3. Ieș. 9, 23—26.

8: Ier. 51, 25. Ieș. 7, 20—21.

10: Is. 14, 12. Dan. 8, 10.

9.

*Îngerul al cincilea și al șaselea.
Lăcustele ce ieșeau din adânc.
Cel patru înger de la Eufrat.*

Și a trâmbițat al cincilea înger; și am văzut o stea căzând din cer pe pământ, și i s'a dat cheia fântânii adâncului.

2. Și a deschis fântâna adâncului și fum s'a suit din fântână, ca fumul unui cuptor mare, și s'a întunecat soarele și văzduhul de fumul fântânii.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ, și li s'a dat lor putere precum au putere scorpilor pământului.

4. Și s'a zis lor să nu vatăme iarba pământului și nici un fel de verdeață și nici un fel de copac, fără numai pe oamenii cari nu au pecetea lui Dumnezeu pe frunțile lor.

5. Și li s'a (mai) poruncit să nu li omoare pe ei, ci numai să-i chinulască cinci luni; și chinul lor era ca chinul scorpiei, când înșapă pe om.

6. Și în zilele acelea oamenii vor căuta moartea și nu o vor afla, și vor pofti să moară și moartea va fugi de ei.

7. Și înfățișarea lăcustelor era ca a unor cai gătiți de războiu. Pe capetele lor aveau cununii ca de aur, iar fețele lor erau ca fețele oamenilor.

9. 2: Fac. 19, 28. Ieș. 19, 18. Ioil 2, 2. 10.

3: Ieș. 10, 12. 15.

4: Ezech. 9, 4.

6: Iov 3, 21.

7: Ioil 2, 4.

8. Și aveau păr ca părul femeilor și dinții lor erau ca ai leilor.

9. Și aveau zale ca zalele cele de fier, iar huetul aripelor lor era ca huetul unei multimi de care cu mulți cai, cari aleargă la războiu.

10. Și cozile lor erau ca ale scorpilor și bolduri erau în cozile lor; și aveau puterea să vatăme pe oameni cinci luni.

11. Și aveau peste ele un împărat: pe îngerul adâncului — care evreește se cheamă Avvaddon, iar elinește se cheamă Apolion.

12. Întâiul val a trecut, dar lată că mai vin după el încă două valuri.

13. Și a trâmbițat al șaselea înger; și au auzit un glas din cele patru cornuri ale jertfelnicului celui de aur, care este înaintea lui Dumnezeu,

14. Zicând îngerului al șaselea care avea trâmbiță: Desleagă pe cei patru îngeri legați la râul cel mare al Eufratului.

15. Și s'au deslegat cei patru îngeri cari erau gătiți spre ceasul și luna și ziua și anul (acela), ca să omoare a treia parte din oameni.

16. Și numărul oștilor călărimii era două milioane de milioane, căci am auzit numărul lor.

17. Și așa am văzut în vedente cai și pe cei ce ședeau pe ei având zale ca de foc și ca de iachint și ca de pucioasă; și capetele cailor erau asemenea capetelor leilor și din gurile lor ieșea foc și fum și pucioasă.

18. De aceste trei bătăi — de

8: Ioil 1, 6.

9: Ioil 2, 5.

15: Fac. 15, 18. A doua Lege 1, 7. Iov. 1, 4.

foc și de fum și de pucioasă, ei ieșeau din gurile lor — a pierit a treia parte din oameni.

19. Pentrucă puterea cailor este în gura lor și în cozile lor, căci cozile lor sunt asemenea șerpilor, având capete, și cu acestea vatămă.

20. Dar ceilalți oameni, cari n'au murit de ranele acestea, nu s'au pocăit de faptele mâinilor lor, ca să nu se închine dracilor și idoloilor celor de aur și de argint și de aramă și de piatră și de lemn, cari nu pot nici să vădă, nici să auză, nici să umble.

21. Și nu s'au pocăit de uckerile lor, nici de fărâșăturile lor, nici de desfrânările lor, nici de furtisagurile lor.

10.

Îngerul învăluit în nor și în curcubeu pestește sfârșitul lumii. Evanghelistul la cartea din mâna lui și o mănâncă.

Și am văzut alt înger puternic, și pogorându-se din cer, învăluit în nor și având un curcubeu pe capul lui și fața lui ca soarele și picioarele lui ca stâlpi de foc,

2. Și în mâna sa avea o carte deschisă. Și a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar cel stâng pe pământ.

3. Și a strigat cu glas mare, precum răcnește leul; și când a strigat el, cele șapte tunete și-au slobozit glasurile lor.

4. Și când au răsunat glasurile celor șapte tunete, voiam să scriu,

20: Is. 2, 8; 17, 8. Dan. 5, 4. 23.

Ps. 115, 4; 135, 15.

10. 4: Dan. 8, 26; 12, 4. 9.

dar am auzit un glas din cer, zicându-mi: Pecetluiește cele ce au grăit cele șapte tunete și nu le scrie!

5. Și ingerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ, și-a ridicat mâna spre cer,

6. Și s'a jurat pe cel ce este viu în vecii vecilor, care a zidit cerul și cele ce sunt întrânsul, și pământul și cele ce sunt întrânsul, și marea și cele ce sunt întrânsa, că nu va mai fi vreme,

7. Ci în zilele când va glăsuî ingerul al șaptelea, când va avea să trâmbițeze, se va săvârși taina lui Dumnezeu, precum bine a vestit el robilor săi, prorocilor.

8. Și glasul care l-am auzit din cer a vorbit cu mine iarăși zicându-mi: Mergi de la cartea cea deschisă în mâna ingerului ce stă pe mare și pe pământ.

9. Și m'am dus la inger și am zis către dânsul: Dă-mi cartea. Iar el mi-a zis: Ia-o și-o mănâncă pe ea, și va amări pantecele tău, dar în gura ta va fi dulce ca mierea.

10. Și am luat cartea din mâna ingerului și am mâncat-o pe ea; și era în gura mea dulce ca mierea, și după ce am mâncat-o, s'a amărit pantecele meu.

11. Apoi mi-a zis: Tu trebuie să procești din nou la popoare și la neamuri și la limbi și la mulți împărați.

5: A doua Lege 32, 40. Fac. 14, 19. 22. Neem. 9, 6. Ier. 20, 11. Ps. 146, 6. Dan. 12, 7.

7: Amos 3, 7. Dan. 9, 6. 10. Zah. 1, 6.

9: Ezech. 2, 8; 3, 1-3.

11: Ier. 1, 10; 25, 30. Dan. 3, 4; 7, 14.

11.

Evangelistul măsoară biserica. Cel doi martori omoriți de fiară înolază și se suie în cer. Trâmbița a șaptea. Cântarea bătrânilor.

Și mi s'a dat o trestie asemenea unui tolag și mi s'a zis: Scoală-te și măsoară biserica lui Dumnezeu și jertfelnicul și pe cei ce se închină întrânsa.

2. Și curtea cea dinafară de biserică las-o și n'o măsoară, căci a fost dată păgânilor cari vor călca cetatea cea sfântă patruzeci și două de luni.

3. Și voi da putere celor doi martori al mei, și vor proroci o mie două sute șasezeci de zile, îmbrăcați fiind în saci.

4. Aceștia sunt cei doi maslini și cele două sfeșnice cari stau înaintea Domnului pământului.

5. Și de va vrea cineva să-i vateme pe ei, foc va ieși din gura lor și va mistui pe vrășmașii lor; și de va vrea cineva să-i vateme pe ei, acela va trebui să fie ucis.

6. Aceștia au putere să închiză cerul, ca să nu ploaie în zilele prorociei lor, și putere au peste ape să le prefacă în sânge și să bată pământul cu fel de fel de bătăi, ori de câte ori vor voi.

7. Și dacă vor sfârși cu mărturia lor, fiara care va ieși din adânc va face război cu ei și îi va birui și îi va omori pe ei.

8. Și trupurile lor vor zăcea în ulița cetății celei mari, care duhov-

11. 4: Zah. 4, 3. 11-14. 2 Reg. 1,

10. 2 Sam. 22, 9. Ier. 5, 14.

6: 1 Reg. 17, 1. Ier. 7, 17. 19-20.

1 Sam. 4, 8.

7: Dan. 7, 3. 7. 21.

nicește se cheamă Sodoma și Egipt, unde s'a răstignit și domnul lor.

9. Și (mulți) din popoare și din seminții și din limbi și din neamuri vor vedea trupurile lor trei zile și jumătate și nu vor lăsa să le pule în morminte.

10. Și cei ce locuiesc pe pământ se vor bucura de moartea lor și se vor veseli și-și vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi proroci au chinuit pe cei ce locuiesc pe pământ.

11. Și după cele trei zile și jumătate, duh de viață dela Dumnezeu a intrat în ei și a statut pe picioarele lor; și frică mare a căzut peste cei ce se uitau la dânsii.

12. Și s'a auzit un glas mare din cer, zicând: Suflă-vă alci! Și s'au sult în cer, pe nor, și vrășmașii lor se uitau la dânsii.

13. Și în ceasul acela s'a făcut cutremur mare și a zecea parte din cetate a căzut, și au pierit în cutremurul acela șapte mil de oameni, iar ceilalți s'au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului.

14. Al doilea val a trecut; dar lată vine degrab al treilea val.

15. Și a trâmbițat al șaptelea inger; și glasul puternic au prins a răsună din cer, zicând: Impărăția lumii s'a făcut a Domnului nostru și a Hristosului său! Și el va domni în vecii vecilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni cari șed înaintea lui Dumnezeu, pe scaunele lor, au căzut pe fețele lor și s'au închinat lui Dumnezeu,

17. Zicând: Mulțumim ție, Doamne Dumnezeule, Atotputernice, cel ce ești și cel ce erai și cel ce vii, că ți-ai luat puterea ta cea mare și ai început să domnești.

18. Măniatu-s'au păgânii, dar a venit mânia ta și vremea judecării morților, ca să dai răsplata robilor tăi, prorocilor și sfinților și celor ce se tem de numele tău, celor mici și celor mari, și să pierzi pe cei ce pierd pământul.

19. Atunci s'a deschis biserica lui Dumnezeu în cer și s'a arătat sicriul legământului lui în biserică a lui, și s'au pornit fulgere și glasuri și tunete și cutremur și ploi dină mare.

12.

Femea și balaurul. Războiul între sfinții ingeri și puterile celele. Căderea balaurului.

Și s'a arătat în cer un semn mare: O femeie îmbrăcată cu soarele, și luna era sub picioarele ei, iar pe capul ei (avea) cunună din douăsprezece stele.

2. Și era însărcinată și striga, chinându-se și muncindu-se ca să nască.

3. Și alt semn s'a arătat în cer: Iată un balaur mare, roșu, având șapte capete și zece coarne și pe capetele lui șapte cununi.

4. Coadă lui țara a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Și balaurul a stat

19: 1 Reg. 8, 1. 6. 2 Cron. 5, 7. Ier. 9, 24; 19, 16.

12. 3: Is. 66, 7. Miha 4, 10. Dan. 7, 7.

11: Ezech. 37, 5. 10. Ier. 15, 12.

înaintea femeii care voia să nască, pentruca, dacă va naște, să mănânce pe fiul ei.

5. Și a născut un fiu de parte bărbătească, și el avea să pască toate neamurile cu toiag de fier. Și a fost răpit fiul ei la Dumnezeu și la scaunul lui,

6. Iar femeia a fugit în pustie, unde avea loc gătit de Dumnezeu, ca să o hrănească pe ea acolo, o mie două sute șazeci de zile.

7. Și s'a făcut războiu în cer: Mihail și îngerii lui se luptau cu balaurul; și balaurul cu îngerii lui au ținut lupta,

8. Dar nu au biruit și nici loc nu s'a mai aflat pentru ei în cer.

9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechiu care se cheamă diavolul și satana, cel ce înșală toată lumea, a fost aruncat pe pământ, și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

10. Și au auzit un glas puternic, grăind din cer: Acum a sosit mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru și puterea Hristosului lui; căci părășul fraților noștri, cel ce îi pără pe ei înaintea Dumnezeului nostru zlua și noaptea, a fost aruncat.

11. Iar aceștia l-au biruit pe el cu sângele Mielului și cu cuvântul mărturiei lor și nu și-au cruțat viața lor nici dela moarte.

12. De aceea, bucurați-vă ceruri și cei ce locuieți întrăsele! Ci vai (de tine), pământule și (de tine), mare! Că s'a pogorit la voi diavolul cu mânile mare, știind că puțină vreme mai are.

5: Ps. 2, 9.

7: Dan. 10, 13, 21, 12, 1.

13. Și când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a început a prigonii pe femeia care a născut pe fiul cel de parte bărbătească.

14. Dar femeii i s'au dat două aripi, de ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustie la locul său, unde e hrănită o vreme, ferită de fața șarpelui.

15. Atunci șarpele a slobozit din gura sa după femeie apă, ca un râu, ca râul s'o ducă pe ea.

16. Dar pământul a ajutat femeii, căci pământul și-a deschis gura sa și a înghițit râul pe care îl slobozise balaurul din gura sa.

17. Și balaurul s'a mântiat pe femeie și s'a dus să facă războiu cu ceilalți din seminția ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin cu tărie la mărturia lui Iisus.

18. Iar eu stăteam pe nisipul mării.

13.

Hlăra cea cu șapte capete și zece coarne. Altă hlăară cu două coarne în ajutorul celei dintâi. Numele hlărei.

Și am văzut suindu-se din mare o hlăară, care avea zece coarne și șapte capete, și pe coarnele ei zece steme și pe capetele ei nume de hulă.

2. Și hlăara pe care am văzut-o era asemenea pardosului și picioarelor ei (erau) ca ale ursului și gura ei ca gura leului; și balaurul i-a dat puterea sa și scaunul său, și stăpânire mare.

14: Dan. 7, 25, 12, 7.

13. 2: Dan. 7, 4-6.

3. Și am văzut unul din capetele ei ce era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei de moarte s'a vindecat și tot pământul s'a mirat (uitându-se) la hlăară.

4. Și s'a închinat balaurului celui ce a dat putere hlărei; apoi s'a închinat hlărei, zicând: Cine poate să se lupte cu ea?

5. Și s'a dat ei gură care grăia cu trufie și cu hulă; și s'a dat ei stăpânire să lucreze patruzeci și două de luni.

6. Și și-a deschis gura sa spre hulă asupra lui Dumnezeu, ca să hulească numele lui și lăcașul lui și pe cel ce locuiește în cer.

7. Și s'a dat ei să facă războiu cu sfinții și să-i biruiască pe ei; și s'a dat ei stăpânire peste toată seminția și poporul și limba și neamul.

8. Și se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise dela întemeierea lumii în cartea vieții! Mielului celui înjunghiat.

9. De are cineva urechi, să auză!

10. Cel ce duce în robie, în robie merge, și cel ce ucide cu sabia, de sabie trebuie să fie ucis. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Și am văzut altă hlăară suindu-se de pe pământ; și avea două coarne asemenea mielului și grăia ca un balaur.

12. Și toată stăpânirea hlărei celei dintâi o are în mână, înaintea ei, și face pământul și pe cel ce

7: Dan. 7, 21.

8: Dan. 12, 1 Ps. 69, 29, Is. 53, 7. Ier. 15, 2.

locuiesc pe dânsul ca să se închine hlărei celei dintâi, a cărei rana de moarte se vindecase.

13. Și face semne mari, până și foc să se pogoare din cer pe pământ, înaintea oamenilor.

14. Și amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele care i s'a dat să facă înaintea hlărei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă chipul hlărei celei care a fost rănită de sabie și care trădește.

15. Și s'a dat ei (putere) să slăsluiască duh în chipul hlărei, ca chipul hlărei să grăiască și să facă să fie uciși toți câți nu se vor închina chipului hlărei.

16. Și face pe toți - pe cei mari și pe cei mari și pe cei bogăți și pe cei săraci și pe cei slobozi și pe cei robii - să-și pule semne pe mâna lor cea dreaptă, sau pe frunțile lor,

17. Ca nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, fără numai cei care au semnul, adică numele hlărei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea: Cel ce are minte, socotească numărul hlărei, căci numărul este nume de om și numărul ei este șase sute șasezeci și șase.

14.

Mielul și cel răscumpărat din Ston. Trei îngeri vestesc judecata. Secerișul și culesul oiei.

Și m'am uitat, și iată Mielul stând pe muntele Stonului și cu el o sută patruzeci și patru de mii, cari aveau numele lui și numele Tatălui lui, scris pe frunțile lor.

15: Dan. 3, 5-6.

2. Și am auzit un glas din cer ca un huet de ape multe și ca un glas de tunet puternic; și glasul pe care l-am auzit era ca viersul unor lăutari, zicând din lăutele lor.

3. Și cântau o cântare nouă înaintea scaunului și înaintea celor patru ființe și a bătrânilor; și nimeni nu putea să învețe cântarea, fără numai cel o sută patruzeci și patru de mii de răscumpărați, de pe pământ.

4. Aceștia sunt cei ce nu s'au întinat cu femei, căci sunt feclo-relnici. Aceștia sunt cei ce merg după Miel, ori unde se va duce el. Aceștia sunt răscumpărați dintre oameni, pargă lui Dumnezeu și Mielului.

5. Și în gura lor nu se află vicleșug, căci sunt fără prihană.

6. Am văzut apoi alt inger sburând prin mijlocul cerului și el avea o Evanghelie veșnică de vestit celor ce locuiesc pe pământ și tuturor neamurilor și semințiilor și limbilor și popoarelor.

7. Și el striga cu glas mare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați lui mărire, că a venit ceasul judecării lui și vă închinați celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor!

8. Și alt inger a venit după el, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care cu vinul cel pătimăș al curviei sale a adăpat toate neamurile!

9. Și al treilea inger a venit după el, zicând cu glas mare: Cine se închină hiarei și chipului

ei și primește semnul ei pe fruntea sa, sau pe mâna sa,

10. Acela va bea din vinul cel neamestecat al mănii lui Dumnezeu, dres în paharul mănii lui, și se va chinul în foc și pucioasă înaintea sfinților ingeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se va ridica în vecii vecilor și nu vor avea odihnă nici ziua nici noaptea cel ce se închină hiarei și chipului ei, și cei ce primesc semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților celor ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

13. Și am auzit un glas din cer, zicându-mi: Scrie: Fericți cel morți, cari de acum vor muri în Domnul! Da, zice Duhul, odihni-se-vor ei de ostenele lor, căci faptele lor veni-vor cu ei.

14. Și m'am uitat, și lată un nor alb, și cel ce ședea pe nor asemenea Fiului Omului, având pe capul lui cunună de aur și în mâna lui secere ascuțită.

15. Și alt inger a ieșit din biserică, strigând cu glas mare celui ce ședea pe nor: Trimite secerea ta și seceră, că a venit ceasul secerșului, căci s'a copt secerșul pământului!

16. Atunci cel ce ședea pe nor a aruncat secerea pe pământ și pământul s'a secerat.

17. Apoi un alt inger a ieșit din biserică cea din cer, având și el secere ascuțită.

18. Și încă un inger a ieșit din

10: Is. 51, 17. Ps. 75, 9.

14: Dan 7, 13.

15: Ioi 4, 13.

18: Ioi 4, 13.

ierfeinle, având stăpânire peste foc, și a strigat cu glas mare celui ce avea secerea cea ascuțită, zicând: Trimite secerea ta cea ascuțită și eulege strugurii viei pământului, căci s'au copt strugurii ei.

19. Și a aruncat ingerul secerea lui pe pământ și a cules via pământului și a pus-o în teascu cel mare al mănii lui Dumnezeu.

20. Și s'au călcat (strugurii din) teasc afară de cetate, și a curs sânge din teasc până la frăiele cailor, (pe o întindere) de o mie și șasesute de stadii.

15.

Cel șapte ingeri aducători de rane. Marea cea ca de cleștar.

Și am văzut pe cer alt semn, și mare și minunat: șapte ingeri având cele șapte rane de pe urmă, căci cu acelea s'a sfârșit mânia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut o mare ca de cleștar amestecată cu foc, și pe cei ce biruaseră hiara cu chipul ei și cu semnul ei și cu numărul numelui ei, stând pe marea cea de cleștar, având alăutele lui Dumnezeu;

3. Și cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, zicând: Mari și minunate sunt lucrurile tale, Doamne Dumnezeule, Atotfăcătorule! Drepte și adevărate sunt căile tale, Imparate al neamurilor!

4. Cine nu se va teme de tine

15. 3: Ps. 111, 2, 139, 14, 145, 17. Ier. 10, 6-7.

4: Ps. 88, 9. Mat. 1, 11.

Doamne și nu va mări numele tău? Căci tu ești unul sfânt; toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea ta, căci judecățile tale s'au arătat.

5. Și după acestea m'am uitat și lată, s'a deschis biserică cerului mărturie din cer.

6. Și au ieșit din biserică cei șapte ingeri cari aveau cele șapte rane, îmbrăcați în (haine) de încurat și luminos și încinși împrejurul pieptului cu brăe de aur.

7. Și una din cele patru ființe a dat celor șapte ingeri șapte cupe de aur pline cu mânia lui Dumnezeu celui viu în vecii vecilor.

8. Și s'a umplut biserică de fum, din slava lui Dumnezeu și din puterea lui, și nimeni nu putea să intre în biserică până nu se vor fi sfârșit cele șapte rane ale celor șapte ingeri.

16.

Vărsarea celor șapte cupe ale mănii lui Dumnezeu.

Și am auzit glas mare din biserică, zicând celor șapte ingeri: Duceți-vă și vărsați pe pământ cupele mănii lui Dumnezeu.

2. Și s'a dus cel dintâi și a vărsat cupa sa pe pământ; și s'au iscit rane cumplite și rele pe oamenii cari aveau semnul hiarei și pe cei ce s'au închinat chipului ei.

3. Și al doilea inger și-a vărsat cupa în mare; și s'a făcut sânge

5: Ier. 40, 34.

6: Lev. 26, 21. Ezech. 28, 13.

16. 2: A doua Lege 28, 35. Ier. 9, 10-11.

3: Ier. 7, 17-21.

14. 3: Ps. 33, 3, 40, 4, 96, 1, 144, 9, 149, 1. Is. 42, 10.

8: Dan. 4, 27. Ps. 21, 9. Ier. 51, 7-8.

ca de mort și toate făpturile vii din mare au pierit.

4. Și al treilea inger și-a vărsat cupa în râuri și în izvoarele apelor și s'au prefăcut în sânge.

5. Și am auzit pe ingerul apelor zicând: Drept ești tu, Doamne Sfinte, cel ce ești și cel ce erai, că ai judecat așa!

6. Pentru că sângele sfinților și al prorocilor l-au vărsat și sângele-ai dat lor să bea, căci sunt vrednici!

7. Și am auzit pe altul grăind din altar: Da, Doamne Dumnezeu, Atotțitorule, adevărate și drepte sunt judecățile tale!

8. Și al patrulea inger și-a vărsat cupa peste soare și i s'a dat lui (putere) să ardă pe oameni cu foc.

9. Și oamenii au fost arși cu arșită cumplită, și huliți-au numele lui Dumnezeu celui ce are stăpânire peste ranele acestora și nu s'au pocăit ca să dea lui mărire.

10. Și al cincilea inger și-a vărsat cupa peste scaunul hiarlei, și s'a întunecat împărăția ei și oamenii își mușcau limbile lor de durere.

11. Și de durerile lor și de ranele lor huleau pe Dumnezeu cel rău și nu s'au pocăit de faptele lor.

12. Și al șaselea inger și-a vărsat cupa peste râul cel mare al Eufratului, și au secăt apele lui, spre a găti calea împăraților celor dela Răsărit.

5: Ieș. 7, 19-24. Ps. 78, 44.

7: Amos 4, 13. Ps. 19, 10; 119, 137.

12: Fac. 15, 18. A doua Lege 1, 7. Ios. 1, 4. Is. 11, 15. 16. Ier. 50, 38.

13. Și am văzut ieșind din gura balaurului și din gura hiarlei și din gura prorocului celui mincinos, trei duhuri necurate, ca niște broaște.

14. Căci sunt duhuri drăcești cari fac semne și cari umblă pe la împărații pământului întreg, ca să-l adune pe ei la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu Atotțitorul.

15. Iată viu ca un fur. Fericit este cel ce priveghează și-și păstrează vesmintele sale, ca să nu umble gol și să-l se vadă rușinea lui!

16. Și l-a strâns pe ei la locul ce se cheamă evreește Armageddon.

17. Și al șaptelea inger și-a vărsat cupa în văzduh, și glas mare a ieșit din biserica cerului, dela scaun, strigând: Săvârșitu-s'a!

18. Și s'au pornit fulgere și tunete, și cutremur mare s'a făcut, cum n'a mai fost de când sunt oamenii pe pământ, cutremur mare ca acesta.

19. Și cetatea cea mare s'a desfăcut în trei părți și cetățile neamurilor au căzut și Vavilonul cel mare s'a pomenit înaintea lui Dumnezeu, ca să-l dea lui cupa cu vinul cel lute al mâinii lui.

20. Și toate ostroavele au pierit și munții nu s'au mai aflat.

21. Și grindină mare ca talanul a căzut din cer peste oameni. Ci oamenii huleau pe Dumnezeu

14: Ieș. 8, 3.

18: Ieș. 19, 16. Dan. 12, 1.

19: Dan. 4, 27. Is. 51, 17. Ier. 25, 15.

21: Ieș. 9, 23.

pentru năpasta grindinei, căci năpasta ei era mare foarte.

17.

Curva cea mare, Vavilonul, care s'a îmbătat de sânge, oa cădea.

A venit apoi unul din cei șapte ingeri cari aveau cele șapte cupe și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt judecata curvei celei mari care șade pe apele cele multe,

2. Cu care au curvît împărații pământului și de vinul curviei ei s'au îmbătat cei ce locuiesc pe pământ.

3. Și m'a dus cu duhul în pustie și am văzut o femeie șezând pe o hiară roșie, plină de nume de hulă, care avea șapte capete și zece coarne.

4. Și femeea era îmbrăcată în porfiră și în roș și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare, având în mână ei o cupă de aur plină de urăciunile și de necurățiile curviei sale,

5. Iar pe fruntea ei scris acest nume de taină: Vavilonul cel mare, maica curvelor și a ticăloșilor pământului.

6. Și am văzut pe femeea beată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Iisus, și văzându-o m'am mirat cu mirare mare.

7. Și mi-a zis ingerul: De ce te miri? Eu îți voi spune taina femeii și a hiarlei ce o poartă pe ea și care are cele șapte capete și cele zece coarne.

17. 1: Ier. 51, 13.

2: Is. 23, 17.

4: Dan. 7, 7.

8. Hiară care al văzuteo era și nu mai este și va să lase din adânc și să meargă în pietre, și se vor mira cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții dela temelirea lumii, văzând pe hiară că era și nu mai este și că din nou se va arăta.

9. Aici trebuie minte cu pricepere! Cele șapte capete sunt șapte coline pe care șade femeea

10. Ci sunt și șapte împărați: cinci au căzut și unul mai este și celalt încă n'a venit, iar când va veni, puțin are el să rămăie.

11. Și hiară care era și nu mai este - este al optulea, deși este din cei șapte și merge la pleac.

12. Și cele zece coarne pe care le-al văzut sunt zece împărați cari încă n'au luat împărăția, dar vor lua stăpânirea de m'iași, pe un ceas, împreună cu hiară.

13. Aceștia un gând au și puterea și stăpânirea lor o vor do hiarlei.

14. Ei vor porni război împotriva Mielului și Mielul îi va birui pe ei, căci el este Domnul domnilor și împăratul împăraților și cu el sunt cei chemați și cei aleși și cei credincioși.

15. Apoi îți zise: Apele pe care le-al văzut și unde șade curva, sunt popoare și gloaște și neamuri și timbi.

16. Și cele zece coarne pe care le-al văzut la hiară, acestea vor urî pe curvă și o vor face pustie și goală și cărnurile ei le vor mânca și pe ea o vor arde cu foc.

8: Dan. 7, 3; 12, 1. Ps. 69, 29.

12: Dan. 7, 20. 24.

14: A doua Lege 10, 17. Dan. 2, 47.

17. Pentru că Dumnezeu le-a pus în inimile lor să facă voia lui și să lucreze într'un gând și să dea împărăția lor hîrael, până ce se vor plini cuvintele lui Dumnezeu.

18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care domnește peste împărățiile pămîntului.

18.

Alt înger nesteste căderea cetății și strigă poporului să fugă.

După acestea am văzut alt înger pogorându-se din cer; el avea putere mare și pămîntul s'a luminat de slava lui.

2. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut! A căzut Vavilonul cel mare și s'a făcut lăcaș dracilor și temniță tuturor duhurilor necurate și colivie tuturor pășărilor necurate și urite!

3. Că din vinul pătimăș al curviei ei au băut toate neamurile, și împărățiile pămîntului cu ea au curvit și neguțătorii pămîntului din mulțimea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

4. Am auzit apoi alt glas din cer, zicând: Ieșiți dintrânsa, poporul meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei!

5. Căci au ajuns păcatele ei până la cer și s'a adus aminte Dumnezeu de nedreptățile ei.

18. 2. Dan. 4, 27. Is. 13, 21; 21, 9; 34, 11. 14. Ier. 9, 10; 50, 39. 51, 8.

3. Is. 23, 17. Ier. 25, 15. 27; 51, 7. Naum 3, 4.

4. Is. 48, 20; 52, 11. Ier. 50, 8; 51, 6. 9. 45.

5. Fac. 18, 20-21. Ier. 51, 9. Ps. 137, 8. Ier. 50, 15. 29.

6. Plătiți precum v'a plătit și ea vouă și dați-i indoit, după faptele ei. În paharul în care v'a turnat ea vinul, turnați-i indoit.

7. Pe cât s'a slăvit pe sine și s'a desfătat, pe atîta dați-i ei chin și plîngere. Căci întru inima ei zice: Eu sunt împărăteasă și vădă nu sunt, și nici de cum nu voi vedea jale!

8. De aceea, într-o zi vor veni bătăile peste ea: moarte și plîngere și foamete; și va fi arsă cu foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu cel ce o judecă pe ea.

9. Și o vor plînge pe ea și se vor tînguî după ea împărățiile pămîntului cari au curvit și s'au desmierdat cu ea, când vor vedea fumul arderii ei.

10. Și stînd departe de groaza muncii ei, vor zice: Vai, vai (de tine), cetatea cea mare a Vavilonului, cetatea cea tare, că într'un ceas a venit judecata ta!

11. Și neguțătorii pămîntului o vor plînge și o vor jeli pe ea, căci nimeni nu va mai cumpăra marfa lor,

12. Marfă de aur și de argint și pietre scumpe și mărgăritare și vîson și porfiră și mătase și roș și tot felul de lemn bine mirositor și tot felul de lucruri de fildeș și tot felul de lucruri de lemn scump și de aramă și de fier și de marmoră;

13. Și scorțisoară și tămăle și miruri și smîrnă și vin și untdelemn

7. Ier. 50, 29. Is. 47, 7-8.

9. Ezech. 26, 16; 27, 30. 33. 35. Ps. 48, 4. Is. 23, 17.

10. Dan. 4, 27; Ezech. 26, 17. Is. 21, 9. Ier. 51, 8. Ezech. 27, 36.

și făină și grâu și vite și oi și cai și căruțe și robi și suflete de oameni.

14. Și roadele cele dorite de sufletul tău s'au dus dela tine și toate cele grase și strălucite s'au dus dela tine departe, și nu le vei mai afla pe ele.

15. Neguțătorii acestor lucruri, cari s'au îmbogățit dela ea, vor sta departe de groaza muncii ei, plîngînd și tînguindu-se,

16. Și zicînd: Vai, vai (de tine), cetatea cea mare, cea îmbrăcată în vîson și în porfiră și în roș și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într'un ceas s'a puslît atîta bogăție!

17. Și toți cărmacii și toată gloata cea din corăbii și corăbierii și căpi trăsesc pe mare, vor sta departe,

18. Și văzînd fumul arderii ei, vor striga, zicînd: Care cetate mai era asemenea cetății celei mari!

19. Și s'au pus țărână pe capetele lor și strigînd și plîngînd și tînguindu-se vor zice: Vai, vai (de tine), cetatea cea mare cu ale cărei scumpeturi s'au îmbogățit toți cei ce au corăbii pe mare! Că într'un ceas s'a puslît!

20. Veselește-te de ea, cerule, și voi sfinți și apostoli și proroci, că Dumnezeu a judecat-o pe ea, făcîndu-vă dreptate!

21. Iar un înger puternic a ridicat o piatră, mare cît o piatră de moară și a aruncat-o în mare, zicînd: Cu așa pornire vei fi arun-

cat, Vaviloane, cetatea cea mare, și nu vei mai fi găsit!

22. Și viersul celor ce cantă din lăută și din gură și din flaut nu se va mai auzi întru tine; și niciun fel de meșter și niciun fel de meșteșug nu se va mai afla întru tine, și nici huruit de moară nu se va mai auzi întru tine.

23. Și lumină de făclie nu se va mai lîni întru tine; și glas de mire și de mireasă nu se va mai auzi întru tine; pentru că neguțătorii tăi erau bolerii pămîntului și pentru că prin farmecile tale ai amăgit toate neamurile.

24. Și pentru că în tine s'a găsit sângele prorocilor și al sfinților și al tuturor celor uciși pe pămînt!

19.

Cîntarea sfinților pentru căderea Vavilonului. Nunta și cîna Mielului. Antihrist și ai săi sunt aruncați în Gheena.

După acestea am auzit în cer un glas puternic, ca de gloată multă, zicînd: Aliluia! Mîntuirea și slava și cîntea și puterea sunt ale Dumnezeului nostru!

2. Căci adevărate și drepte sunt judecățile lui! Căci a judecat pe curva cea mare, care a stricat pămîntul cu desfrînarea ei și a izbăvit sângele robilor săi, din mîna ei!

3. Apoi a doua oară a zis: Aliluia! Și fumul (arderii) ei se sue în vecii vecilor.

4. Iar cei douăzeci și patru de

17. Is. 23, 14. Ezech. 27, 27. 29.

19. Ier. 27, 30. 34; 26, 19.

21. Ier. 26, 21. Dan. 4, 27. Ier. 51, 63-64.

22. Is. 24, 8. Ezech. 26, 13.

23. Ier. 7, 34; 16, 9; 25, 10. Is. 23, 8; 47, 9.

24. Ier. 51, 49.

bătrâni și cele patru ființe au căzut și s'au închinat lui Dumnezeu celui ce șade pe scaun, zicând: Amin! Aliluia!

5. Și glas din scaun a ieșit zicând: Lăudați pe Dumnezeul nostru toți robii lui și cei ce vă temeți de dânsul, și cei mici și cei mari.

6. Și am auzit un glas ca de gloată multă și un glas ca de ape multe și un glas ca de tunete tari, zicând: Aliluia! Domnul Dumnezeu nostru, Atotșitorul, domnește!

7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să dăm slavă lui, căci a venit nunta Mielului și mireasa lui s'a gătit.

8. Și i s'a dat ei să se îmbrace cu vison curat și strălucit; că visonul însemnează faptele cele drepte ale sfinților.

9. Apoi mi-a zis: Scrie: Fericiți cei chemați la cina nunții Mielului! Și mi-a zis: Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.

10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Și mi-a zis mie: Vezi să nu faci aceasta, căci eu sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi cari au mărturisit pe Iisus. Lui Dumnezeu te închină. Căci mărturia lui Iisus este duhul prorociei.

11. Și am văzut cerul deschis, și iată un cal alb, și cel ce ședea pe el se chema Credinciosul și Adevăratul și întru dreptate judecă și face răboiu.

12. Ochii lui erau ca para focului și pe capul lui avea cununii multe și un nume scris pe care nimeni nu-l știe, fără numai el.

13. Și era îmbrăcat în haină roșie cu sânge, și numele lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și oștile cele cerești urmau după el pe cai albi, îmbrăcate fiind în vison alb și curat.

15. Și din gura lui ieșea sabie ascuțită, cu care avea să lovească pe păgâni. Și el îl va paște pe ei cu tolag de fier și va călca teascu vinului înverșunat al mântei lui Dumnezeu, Atotșitorul.

16. Iar pe haina și pe coapsa lui este scris acest nume: ÎMPĂRĂTUL ÎMPĂRAȚILOR ȘI DOMNUL DOMNILOR.

17. Am văzut apoi un inger stând în soare; și a strigat cu glas mare, zicând tuturor pasărilor celor ce zboară spre mijlocul cerului: Veniți și vă adunați la cina marelui Dumnezeu,

18. Ca să mâncați trupuri de împărați și trupuri de căpitani și trupurile celor tari și trupurile cailor și ale celor ce sed pe ei și trupurile tuturor celor slobozi și celor robi și celor mici și celor mari!

19. Și am văzut hîra și pe împărații pământului și oștile lor adunate ca să facă răboiu cu cel ce șade pe cal și cu oastea lui.

20. Și hîra a fost prinsă, și cu ea: prorocul cel mincinos, care a făcut semnele înaintea ei, cu care a amăgit pe cei ce au primit semnul hîrei și pe cei ce s'au închinat chipului ei. Și amândoi au fost aruncați de vii în lezărul cel de foc, unde arde pucioasă.

19. 15. Ps. 2, 9. Is. 11, 4; 63, 3. Amos 4, 13. Ioli 4, 13.

17. Ezech. 39, 4. 17—20.

21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura celui ce ședea pe cal, și toate pasările s'au saturat din trupurile lor.

20.

Balaurul este legat. Mla de ani. Scaunele gătite mărturisitorilor lui Hristos. Învierea cea dintâi și a doua moarte. Gog și Magog. Judecata din urmă.

Am văzut apoi un inger porându-se din cer, având chela adâncului și un lanț mare în mână lui.

2. Și a prins pe balaur, pe șarpele cel vechiu, care este diavolul și satana, și l-a legat pe el pe o mie de ani.

3. Și l-a aruncat în adânc și l-a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor plini cei o mie de ani. După aceea trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme.

4. Și am văzut niște scaune, și celor ce ședeau pe ele li s'a dat putere să judece. Și am văzut sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu și cari nu s'au închinat hîrei, nici chipului ei și n'au primit semnul pe fruntea lor și pe mână lor. Și ei au înviat și au domnit cu Hristos o mie de ani.

5. Iar ceilalți morți n'au înviat, până nu se va sfârși mla de ani. Aceasta este învierea cea dintâi.

6. Fericit și sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi; asupra lor moartea cea de a doua nu are putere, ci (unii ca aceștia) vor

21. Ezech. 39, 17. 20.

fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor domni cu el o mie de ani.

7. Și dacă se va plini acea mie de ani, satana va fi slobozit din temnița lui.

8. Și va ieși să înșele neamurile cari sunt în cele patru unghii ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la răboiu; iar numărul lor va fi ca nisipul mării.

9. Și au eșit pe latul pământului și au încunjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită, dar a căzut foc din cer și l-a mîntuit pe ei.

10. Și diavolul care îl înșelase pe el s'a aruncat în lezărul cel de foc și de pucioasă, unde este hîra și prorocul cel mincinos, și vor fi chinuți ziua și noaptea în vecii vecilor.

11. Și am văzut un scaun alb, mare, și pe cel ce ședea pe el, de a cărui față s'a ascuns pământul și cerul, și loc nu s'a mai aflat pentru ele.

12. Și am văzut pe morți, pe cei mici și pe cei mari, stând înaintea lui Dumnezeu, și cărți s'au deschis, și altă carte s'a deschis, care este cartea vieții; și s'au judecat morții din cele scrise în cărțile acelea, după faptele lor.

13. Și marea a dat pe morții cei dintrânsa și moartea și iadul au dat pe morții lor; și s'a judecat fiecare după faptele sale.

14. Și moartea și iadul au fost aruncați în lezărul cel de foc. Acea-

20. 8. Ezech. 7, 2; 38, 2; 38, 9.

9. 2 Reg. 1, 10. Ezech. 38, 22; 39, 2. Zah. 12, 9.

11. Ps. 114, 7. 5.

13. Ps. 28, 4; 62, 13. Ier. 17, 10.

sta este moartea cea de a doua.

15. Iar cine nu s'a s'a aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în lezărul cel de foc.

21.

Cerul cel nou și pământul cel nou. Ierusalimul cel de sus.

Și am văzut un cer nou și un pământ nou; că cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut și marea nu mai este.

2. Și am văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorându-se din cer, gătită ca o mireasă împodobită pentru mirele său.

3. Și am auzit din cer un glas puternic, zicând: Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El se va sălășlui cu ei și ei vor fi poporul lui, și însuși Dumnezeu va fi cu dânsii.

4. Și va șterge Dumnezeu toată lacrima din ochii lor și moartea nu va mai fi; nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut.

5. Și a zis cel ce ședea pe scaun: Iată, toate le fac nouă! Iar (mie imi) zise: Scrie, căci cuvintele acestea sunt adevărate și credincioase.

6. Și mi-a mai zis: Săvârșitu's-a! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Celui însetat îi voi da în dar apă din izvorul vieții.

7. Cel ce va birui va moșteni

15: Dan. 12, 1. Ps. 69, 29.

21, 2: Is. 52, 1.

3: Zah. 1, 10. Is. 8, 8. Ezech. 37, 27; 48, 35. 2 Cron. 6, 18.

4: Is. 35, 10; 65, 19. Ier. 31, 16.

5: Is. 43, 19.

6: Zah. 14, 8.

7: 2 Sam. 7, 14. Ps. 89, 27. Zah. 8, 8.

toate și îi voi fi lui Dumnezeu și el imi va fi mie fiu.

8. Iar partea celor fricoși și necredincioși și păcătoși și spurcați și ucigași și curvari și fermecători și închinători de idoli și a tuturor celor mincinoși, este în lezărul care arde cu foc și cu pucioasă; și aceasta este moartea cea de a doua.

9. Apoi a venit unul din cele șapte îngeri cari aveau cele șapte cupe pline de cele șapte năpaste de pe urmă, și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt pe femeia (care este) mireasa Mielului.

10. Și m'a dus pe mine, cu duhul, într'un munte mare și înalt, și mi-a arătat mie cetatea cea sfântă, Ierusalimul pogorându-se din cer, dela Dumnezeu,

11. Învaluită în slava lui Dumnezeu. Și lumina ei era asemenea pietrei prea scumpe, pietrei de iaspis, curată ca cleștarul.

12. Și avea un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți, și la porți doisprezece îngeri și nume scrise deasupra, care sunt numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.

13. Spre Răsărit erau trei porți, spre Miazănoapte trei porți, spre Miazăzi trei porți și spre Apus trei porți.

14. Iar zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie, și intrăsele numele celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel ce grăia cu mine avea o trestie de aur, ca să măsoare cetatea și porțile ei și zidurile ei.

10: Ezech. 40, 2.

12: Ezech. 48, 31-35.

15: Ezech. 40, 3, 5.

16. Și cetatea era în patru colțuri și lungimea ei este cât și lățimea. Și a măsurat cetatea cu trestia (și a aflat-o) de douăsprezece mii de stadii. Lungimea și lățimea și înălțimea ei erau deopotrivă.

17. Și a măsurat zidul ei (și l-a aflat) de o sută patruzeci și patru de coți, măsură de om, care era și a ingerului.

18. Și zidăria zidului ei era de iaspis, iar cetatea era de aur curat, asemenea sticlei celei curate.

19. Temeliile zidului cetății erau împodobite cu tot felul de pietre scumpe: Temelia cea dintâi era de iaspis, a doua de safir, a treia de halchidon, a patra de smaragd;

20. A cincea de sardonix, a șasea de sardon, a șaptea de hrisolit, a opta de veril, a noua de topaz, a zecea de hrisopras, a unsprezecea de iachint, a douăsprezecea de ametist.

21. Iar cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare: fiecare poartă era dintr'un mărgăritar. Și ulița cetății era de aur curat, ca sticla cea luminoasă.

22. Dar biserică n'am văzut intrânsa, căci Domnul Dumnezeu, Atotțiitorul, este biserica ei, și Mielul.

23. Și cetatea nu are trebuință de soare, nici de lună, ca să lumineze în ea, căci slava lui Dumnezeu o luminează pe ea și luminaătorul ei este Mielul.

24. Și neamurile întru lumina ei vor umbla și împărații pământului își vor aduce slava lor intrânsa.

25. Și porțile ei nu se vor închide ziua, căci noaptea nu va fi acolo.

26. Și neamurile își vor aduce intrânsa slava și cinstea lor.

27. Și nu va intra intrânsa nimic spurcat și nimeni din cei dedați la ticăloși și la minciuni, fără numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

22.

Râul și pomul vieții. Vedenia Apostolului e prednică de crezare. Judecata din urmă.

Ventrea lui Hristos.

Apoi mi-a arătat mie râul cu apa vieții, limpede ca cleștarul, izvorând din scaunul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul uliței ei, de o parte și de alta a râului, este pomul vieții, făcând rod de douăsprezece ori (pe an), în fiecare lună dându-și rodul său; și frunzele pomului sunt apredămăduirea neamurilor.

3. Și nici un blestem nu va mai fi acolo. Scaunul lui Dumnezeu și al Mielului vor fi intrânsa și slugile lui îi vor sluji.

4. Și vor vedea fața lui și numele lui va fi pe frunțile lor.

5. Și noaptea nu va mai fi; și nu vor avea trebuință de faclă, nici de lumina soarelui, căci Domnul Dumnezeu îi va lumina pe ei, și vor domni în vecii vecilor.

6. Și mi-a zis mie: Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate, și Domnul Dumnezeu

27: Dan. 12, 1. Ps. 69, 29. Fac. 2, 9; 3, 22. Ezech. 47, 1. 7. Zah. 14, 8. Ezech. 47, 12.

22, 3: Zah. 14, 11.

23: Is. 24, 23; 60, 1. 6. 10. 13.

24: Ps. 89, 28. Is. 60, 3, 5.

sfinților proroci a trimis pe ingerul său să arate robilor săi cele ce trebuie să fie degrab.

7. Iată viu degrab, Fericit cel ce păzește cuvintele prorocii cărții acestela.

8. Și eu, Ioan, sunt cel ce am văzut și am auzit acestea. Și când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor ingerului care îmi arăta mie acestea.

9. Dar el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Căci rob sunt împreună cu tine și cu frații tăi, proroci, și cu cel ce păzește cuvintele cărții acestela. Lui Dumnezeu te închină.

10. Și mi-a mai zis: Să nu pecetluiești cuvintele prorocii cărții acestela, căci vremea aproape este.

11. Cel nedrept să mai facă strâmbătate; și cel spurcat să se mai spurce și cel drept să mai facă dreptate și cel sfânt să se mai sfințească.

12. Iată viu degrab, și plata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia precum va fi fapta lui.

13. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, cel dintâi și cel de pe urmă.

14. Fericiți cei ce-și spală vestimentele lor, ca să albe stăpânire

13: Is. 44, 6; 48, 12.

14: Fac. 2, 9; 3, 22; 49, 11.

peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate!

15. Iar câinii și vrăjitorii și curvarii și ucigașii și închinătorii de idoli și toți cei ce iubesc și lucrează minciuna (vor rămânea) afară!

16. Eu, Iisus, am trimis pe ingerul meu, ca să vă mărturisească vouă acestea prin biserici. Eu sunt rădăcina și sămânța lui David, steaua cea strălucitoare a dimineții.

17. Iar Duhul și mireasa zic: Vino. Și cel ce aude să zică: Vino. Și cel însetat să vie. Și cel ce voeste, să ia în dar din apa vieții!

18. Și eu mărturisesc ori cui ascultă cuvintele prorocii cărții acestela: De va mai pune cineva ceva la ea, Domnul Dumnezeu va trimite peste el toate năpastele cele scrise în cartea aceasta;

19. Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții prorocii acestela, lua-va Dumnezeu partea lui din pomul vieții și din cetatea cea sfântă despre care se scrie în cartea aceasta.

20. Cel ce mărturisește acestea zice: Da, viu degrab. Amin. Vino, Doamne Iisuse!

21. Darul Domnului (nostru) Iisus Hristos cu voi cu toți! Amin.

16: Is. 11, 1. 10; 14, 12. Num. 24, 17.

17: Zah. 14, 8. Is. 55, 1.

19: A doua Lege 4, 2; 13, 1. Fac. 2, 9; 3, 22.

O LĂMURIRE

Știut este că'n zile de cumplită viforniță ca cele de acum, creștinii caută cuvântul dumnezeesc cu mai multă sete decât în zilele de pace binecuvântată. Și e firesc să fie așa. Căci, mai cu seamă în asemenea vremi, unde ar și putea să alerge ei după povăț și mângâere, dacă nu la nesecata sântăni de înțelepciune și mângâeri a dumnezeieștii Scripturi?

Pricini ca acestea ne-au îndemnat să dăm la lumina și să punem la îndemâna iubitorilor noștri fil suflători, dacă nu Biblia întreagă, cel puțin Noul Testament al Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Mărturisim că dintru început ne ispita gândul să scoatem la iveală, cu slove de azi, tipărirea Noului Testament așa cum a izvodit-o neuitatul Mitropolit Andrei Șaguna. Volam, anume, ca și prin aceasta să ne arătăm osebita noastră cinstită față de marele „dădător de legi și datini” al așintei noastre Biserici. Ne-am dat însă seama degrab, că dela tipărirea Legii celui nou de către marele Ierarh, până astăzi, au trecut aproape 20 ani. Se cuvenea deci să mai tocmim haina graiului șagunian pe trupul vremii de azi.

Cu ajutorul lui Dumnezeu treaba aceasta am și făcut-o. Dar în strădania noastră ne-am ferit, într-o cât ne-a fost cu putință, să ne atingem de mireasma cea dulce a graiului bătrânesc.

Sarcina ne-a fost mult ușurată de numeroasele tălmăciri — românești și streine — ale Noului Testament, pe cari le-am ispitit cu nu puțin luare aminte. Folositoare ne-a fost mai ales luminoasa tălmăcire a Prea Fericitului nostru Patriarh Nicodim, precum și a învățatului Părinte Grigorie (Gala Galaction). Iar unde am avut vreo nedumerire mai adâncă, ne-am dus chiar la Izvodul de obârșie, adică la cel grecesc, ca să dobândim lămurire deplină.

Săvârșind lucrul nostru, mulțumim cu smerenie bunului Părinte cereac pentru ajutorul ce ni l-a dat; și tot îndurătorilor Lui ne rugăm, ca să dăruiescă pace, sântitate și iertare de păcate tuturor celor ce vor stăru întru cuvioasa ispitire a acestei sfinte Cărți.

La praznicul Floriilor din anul Domnului 1942

EPISCOPUL NICOLAE

Scrie, Doamne, în cartea vieții pe
toți ostenitorii acestui lucru sfânt

CUPRINSUL

	Pag.
1. Sfânta Evangheliile dela Matei	1
2. Sfânta Evangheliile dela Marcu	52
3. Sfânta Evangheliile dela Luca	88
4. Sfânta Evangheliile dela Ioan	140
5. Faptele Sfinților Apostoli	180
6. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Romani	232
7. Cartea întâia a Sfântului Apostol Pavel către Corinteni	254
8. Cartea a doua a Sfântului Apostol Pavel către Corinteni	275
9. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Galateni	289
10. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Efeseni	297
11. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Filipeni	305
12. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Coloseni	311
13. Cartea întâia a Sfântului Apostol Pavel către Tesaloniceni	316
14. Cartea a doua a Sfântului Apostol Pavel către Tesaloniceni	321
15. Cartea întâia a Sfântului Apostol Pavel către Timotei	324
16. Cartea a doua a Sfântului Apostol Pavel către Timotei	330
17. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Tit	335
18. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Filimon	338
19. Cartea Sfântului Apostol Pavel către Evrei	340
20. Cartea sobornicească a Sfântului Apostol Iacov	357
21. Cartea întâia sobornicească a Sfântului Apostol Petru	363
22. Cartea a doua sobornicească a Sfântului Apostol Petru	370
23. Cartea întâia sobornicească a Sfântului Apostol Ioan	374
24. Cartea a doua sobornicească a Sfântului Apostol Ioan	380
25. Cartea a treia sobornicească a Sfântului Apostol Ioan	381
26. Cartea sobornicească a Sfântului Apostol Iuda	383
27. Apocalipsul Sfântului Ioan de Dumnezeu cuvântătorul	385
O lămurire	411